

DHAMMAPADA.

ATTHA - KATHA

PART. II.

ධම්මපද්ධිකාව.

දුතියො භාගො.

Vol. XIII.

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST

DHAMMAPADA.

ATTHA - KATHA

PART. II.

ධම්මපද්ධිකථා.

ද්විතියො භාගො.

සයිමන් හේවාචිතාරණ මහාසඤ්ඤානෙත

සොගනෙන

සිරිනාථ කුමරදාස මුනසිහාභිධානෙන

තිපිටකමුද්දාලයෙ මුද්දාපිතා

බු. ව. 2466

ක්. ව. 1922

මිල රු.140/=

DHAMMAPADA.

ATTHA - KATHA

PART. II.

බමම පඳුඩිකාව.

අනුබුද්ධධර්මසංස්කෘතීරාවර්ගයෙන

ර වී තා

ධම්මපද්දකාවා.

දුතියො භාගො.

ලඛිකායං කොළඹනගරෙ

විජේඥාපරිවේණේ උපස්ථානාවර්ගයෙන
ගණේගම පුරාණමහාවිහාරාධිපතිනා

කහවේ රත්නසාරකේරෙන

විරාගනලිපිබ්‍රහ්මනිරාකරණෙන
පරිසොධිතා.

විජේඥා පරිවේණවිහාරාධිපතිනා නිපිටකවාචිස්සරාවර්ගයෙන

සිරි ඤාණිස්සරාභිධානෙන

ලඛිකායං පව්ෂ්මදිසාය වෙව් සබරගාමදිසාය ව
පධානනායක යතිස්සරෙන
ඔසානසුඤ්චිපතනසමොලොකනෙන පටිග්‍රහිතා.

සඤ්චිත භේවාචිකාරණාසොගතාණතෙන

සොගතෙන වාර්ලස් අල්විස් භේවාචිකාරණාභිධානෙන

ආචාරලවේඡාවර්ගයෙන වෙව්

සිරිනාථ කුමරදාස මුනසිහාභිධානෙන ව

නිපිටක මුද්‍රාලයෙ මුද්‍රාපිතා.

බු. ව. 2466

කි. ව. 1922

THE LATE
MR. SIMON ALEXANDER HEWAVITARNE.

BORN 20TH MARCH, 1875.

DIED 17TH JANUARY, 1913.

සෝමාවතී හේවාචිතාරණ මැතිනිය

THE LATE
VEN'BLE ANAGARIKA DHARMAPALA.
(SIRI DEVAMITTA DHAMMAPALA)

Director of Tripitaka Mudhrana Sabha

BORN 17TH SEPTEMBER 1864

DIED 29TH APRIL, 1933

Vol. XIII.

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST

BHADANTACARIYA BUDDHAGHOSA MAHA THERAS

DHAMMAPADA.**ATTHA - KATHA**

OF THE

KHUDDAKANIKAYA, SUTTA PITAKA.

PART. II.

EDITED BY

KAHAVE SIRI RATANASARA THERA,*Ganagama Purana Maha Vihare,
and Vice-Principal,**Vidyodaya Oriental College, Colombo.*

FINALLY REVISED BY

*Tripitaka wāgiswāracharya***MAHAGODA SIRI NANISSARA THERA,***Pradhana Nayaka of Western and Sabaragamuwa Provinces,
Principal, Vidyodaya Oriental College, Colombo.*

PUBLISHED BY THE TRUSTEES:

DR. CHARLES ALWIS HEWAVITARNE,**SIRINATH KUMARADASA MOONASINGHE ESQ.**

THE TRIPITAKA PUBLICATION PRESS,

SARASWATI HALL, PETTAH,

COLOMBO (CEYLON)

B. E. 2466.C. E. 1922.

First Edition	:	1000 - 1919
Second Edition	:	1000 - 1991
Third Edition	:	1000 - 2006

PUBLISHERS NOTE

The late Mr. SIMON ALEXANDER HEWAVITARNE, who in his life time had begun to publish the TRIPITAKA, left a bequest for its completion after his death. He died suddenly on 17th January 1913 and in accordance with his wishes his Trustees had published the Commentaries on the Text in 49 Volumes. After seventy years these books are no longer readily available.

His widow Mrs. SOMAWATI HEWAVITARNE who passed away on 10th January 1982 at the age of 94 had prior to her death, created the SOMAWATI HEWAVITARNE TRUST to carry on the good work started by her late husband and bequeathed her entire estate to this Trust.

We the Trustees of the Somawati Hewavitarane Trust, having seen the need to re-print the Commentaries, have undertaken this task to help both the student and teacher of the Dhamma and in the hope that this act of ours will help to preserve the Noble Teachings of the Blessed One for the benefit of the future generations and thereby prolong the life of the Buddha Sasana by many more thousands of years.

May the fruits of this meritorious act help the late Simon Alexander Hewavitarne and Somawati Hewavitarne Maha Upasikawa in Sansara and towards their final attainment of Nibbana.

NOEL WIJENAIKE

NANDA AMARASINGHE

PARINDA RANASINGHE

10. 08. 2006

Somawati Hewavitarne Trust Office

No. 130, Maligakanda Road, Colombo 10,

SRI LANKA.

PREFATORY NOTE.

With this issue of the second Part of the Dhammapada Commentary, I have the pleasure to lay before the public the Thirteenth Volume of the Simon Hewavitarne Bequest Series. This Part of the Commentary has also passed through the hands of the same Editor as the First Part viz :-Kahawe Siri Ratanasara Thero the acting Principal of the Vidyodaya Oriental College, the Venerable Siri Nanissara Nayaka Thero, the Principal, being unfortunately laid up with a serious illness. The final proofs of this book were read by the Nayaka Thero. By the illness of this Nayaka Thero the issuing of the Volumes of this Commentary Series may be delayed to some extent, as the final revision of the books has up to this time been done by him. However, I hope to see that satisfactory arrangements be made to carry on the work without a stoppage, and I also earnestly- hope that the Nayaka Thero may, by the help of the devas, soon be restored to health and that he will be able to resume the various good works that he was engaged in.

I have also to record with feelings of profound sorrow the death of Bihalpola Dewarakhita Nayaka Thero the Vice Principal of the above college. His knowledge of Oriental languages and of the Dhamma was deep and he lived an exemplary life. He Edited more than one volume of this series. His death too has removed a willing worker from among those who are helping to carry on this work.

Another volume, the Fourteenth, has neared completion, and I hope to issue that also during the present year.

C. A. Hewavitarne,

විකල්ප පන.

PREFACE.

සිරිසකපත්‍රනිකාමානං ගගවතා සමමාසමුද්‍රේන පරමපාරමි පාරපාරපාරභගතෙන සමබගතෙන සිරිසමෝධිපදමපදං වධිකා මාරවකුමදස්සනං පාපිමතො ගතෙන තරාගතෙන ධම්මාධිමෙවසු පරමකොවිදෙන විජ්ජාඡ්ඡිතො ජනානමිජ්ජාතමපදලන සමන් මන්තිතධම්මපදපඡ්ඡෙකගසඞ්ගතිතං සධම්මපඡේතං පඡ්ජා ලගතා-තං තං කාරණමනුගතෙති ධම්මසභාසමුපගතෙති තෙති තෙති හිකුක්ඛි වකුපාලඤ්ඤාදීනං තෙසං තෙසං තං තං කුසල මකුසලං වා විපාකං පුඤ්ඤ-තෙන තෙනායං ධම්මො අධම්මො වා පඡ්ජාතෙනාතෙනාති පාකට්ඨකරොනෙතන තං තං වන්ථුං සංසද්දො වානුසංඝිං සථෙතෙතන දෙසිතමසෙසානං දෙව මනුස්සානං පිත්ථමොදසමපාදනං සධාධනපථධනං යං ධම්මස්ස පදං (පදකාරණං), තමිහ සබ්බං සබ්බිති තතයමාරුලං තිනනං පිට කානං සුතතනාපිටකෙ බුද්දකතිකායනෙතාගධමන්තානුගතවසා ධම්ම පදමිති කපියතෙ.

තමිදං පන ධම්මපදං තෙව්සාධිකවතුස්සතගාරාහිතීතං තෙති තෙති ධම්මන්සභාපාදිති ලනබ්භේති ඡබ්බිසවග්ගසඞ්ගපරිච්ඡිතං සතතතිංසබ්බොධපක්ඛියධම්මසඞ්ඛාතපාවළනොපලක්ඛිතං සාසතිකා පරමපාරාසු යාවජ්ජතනාපි මුඛපාඨවසෙකඡක්ඛියනගගණධාරණමුප යුතතං හිතානුසාසතෙ මුතිසාසතෙ සිකධතොගති සමභාවනීයං වතතති සභාවන්මුරතාදීති රමණීයං.

පඨමං බො පන තස්ස ධම්මපදසම්මස්සකථා පඨමසබ්බිති කාමරෙති මහාකස්සපඤ්ඤරවරපපමුඛෙති පටිසම්මද්දපාතෙති පට සතෙති මහාබිණ්ණසවඤ්ඤරෙති කතා සිරිලඞ්කාසාසනපතිඨා මහිනෙදන මහාමහිනෙදන බිණ්ණසවඤ්ඤරෙන ඉධාතීය සීහලාය තිරුතතියා ධර්මා. තතොපරහාගෙ සා කතාපි සීහලභිකථා සෙසදෙ සවාසිනං න සාධයති හිතසමපදමපොචනාම තං සාධෙය්‍යාතසාසිංස මානෙන සමානෙන යුතයායුතවිචාරිතා සමචාරිතා දනෙතන හදනෙතන කුමාරකස්සපඤ්ඤරෙනඡක්ඛිතෙන සකසමයසමයනතර පාරදසසිනා යසසසිනා තිපිටකපරිගතතිප්පගෙදෙ සසඤ්ඤා සාදකපෙර සන්ත්‍රසාසතෙ අප්පට්ඨිතකඤ්ඤාචාරෙන මහාචේය්‍යාකරණෙන පෙරවං සප්පදීපානං පෙරානං මහාවිහාරවාසිනං වංසාලඞ්කාරගුතෙන අනු බුඩ්ධිසංඝාසඤ්ඤරෙන තං හාසමතිවිජාරගතඤ්ඤා වචනකක්ඛමං.

පහාය මනෝරමාය මූලභාසාභාසාය මාගධියා තන්තියා නාති සභේඛප වින්දාරවසෙතොපරවිතාය.. ධම්මපදයකථා වත්තති වාසතතතිභාණ වාරපමාණසුත්තා.

සා වායං මුදුකොමලමධුරමනෝහරවාචාසිලියාදාසථාභාසා නාසං නාසං ධම්මපදගාථානං පභවභූතෙති තෙති තෙති කුසලාකුසල විපාකසංඤ්චතියෙති ජනතාදරණීයෙති තඤ්ඤාලියෙති චක්ඛුපාලනෝ රාදිනමෙකුතෙති තීති වජ්ඣතෙති වෙව කන්ථි කන්ථි තෙසං තෙසං මනිතකථාවජ්ඣති ච කන්ථි උදෙතාදිනමනනරකථා වජ්ඣති ව ධම්ම පද ගාථාත්ථිවරණෙති ච භවති සමුපලක්ඛිතා, සාවෙසා නාතිගුලා ගුලනලිලාය පසංසනියභාසාවිලාසා සුභාරතීරිතිසංඤ්චතී මුදු බොධිති තාසු තාසු ආවරියපරමපරාසු සියානමාධුනිකානං මාගධිය භාසාකොසලමාකඤ්ඤනෙති සනෙතති තෙති තෙති ආවරියෙති සමාදරෙන පටිග්ගතිතා වත්තති තෙසං තෙසමාධුනිකානං හන්ථු පතීතා.

අපි වෙම. ධම්මපදයකථා. පරිසිලයනනානමිමියා පරිවාර ගන්තාරභාසා සිලාමෙසවණ්ණාභාසාසප්පක තරපතිතා තෙසං තෙසං ගණ්ඨපදනමන්ථිවරණං කරොනෙතන සිහලාය නිරුත්තියා රවිතා ගණ්ඨපදන්ථණ්ණනා ව ධම්මසෙනාතිධානෙන මහාපරෙන රවිතං රතනාවලිතමං සිහලමහාපකරණවොපන්ථොකා හවන්ති, තප්ථායං ධම්මපදයකථා පසන්දාය නාය සිහලාය පරිවාර ගන්තාරසමපත්තියා ව විසිද්ධතරං ගතා සිහලානමනනරෙ ගරු භාවමාවහන්තී වත්තති, මාගධිතනතිං ජාතනනා පනෙමං සිහලිකා ධම්මකවිකා ධම්මපදයකථව, හං අජනනනා රතනාවලිතමං සිහ ලපකරණව කුසලාකුසලවිපාකසංඤ්චනෙ බහුසො උපදිසන්ති.

ඉමියාදාසථාය සංඝොධනෙහං—“සඤ්ඤානි භෙවාවිතාරණ” සමධායයා විසෙසිතවිතතයසොසමුදයයා සුපරිසුඛපසන්දුගත සමයපපවාරපවුචිකාමයා විතිතවිධිමත්තගතයා තයා කණ්ඨසාභා භූතයා හවතො සොගතයා “වාර්ලස් අල්විස් භෙවාවිතාරණ” සමඤ්ඤයා සුපඤ්ඤයා ආභගලවෙර්ජාවරියයා අජනිකවිතාය පතිදාපිතාය තිපිටකමුද්දපනසභාය අනෙතාගතොව සමානො සමජ්ඣිකො-මුද්දිතමපි ධම්මපදයකථා කතිපයෙති ව පසංසනියෙති සිහලියෙති පුබ්බලිඛිතෙති මරමකකරපොත්තෙන ව සංසන්දයං කන්ථි කන්ථි බලිතාතිව ව උභාතිරිතනාතිව ව දිසාති යථාධමං යථාසන්ථුපපතිකයං පටිසංසොධිතතනමුපනෙසිං.

අයං මෙ බුච්චපබොධනෙතාවරියවරෙන විජේජාදයමකාවිජ්ජා ලයාධියරෙන තිපිටකවාචියාරාවරියෙන සිව්ඤ්ඤාණියාරයතිසා රෙන සිරිලකිකාභූමණ්ඩලමණ්ඩනායමානෙන සමානෙන පණ්ඩිත සිරොමණ්ණිකා වරිමසුඛිවසා තන්ථ තන්ථ විමසාය නිරිකබයතාව පටිග්ගතිතා.

නිසාපිතොයං සත්තදසවග්ගසබ්බතො දුතියො පච්ඡිමභාගො
සිරිසම්බුධ පරිනිබ්බාණා චතුස්සතාබ්බිකානං මිත්තං වස්සසහස්සාන
මුපරි ඡසසිතමාය සමාය අස්සපුජ මාසස්ස කාලපක්කෙ ඡට්ඨිංගං ගුරු
වාරෙති.

සිරිසත්මුවපක්කපං සදුහං
තදිව තදුබ්බවධමගනුච්ඡතං,
ගණමපි පරිවාසිතග්ගනිං
වරමිහ තාණගවෙසනොව වන්දෙ.

මුනිසමයසුභපපහාය විජේජා-
දසපටිපෙත්ථොපදිපමුජ්ජලනනං,
අකරි සිඨිසුමඛිනලාබ්බිකො-
වරියවරෙ දිවගස්ස තං සිව්හං.

මුනිභාරතියා පචාරමිච්ඡං
සබ්බිමත්තෙවමිහාරණවග්ගො යො,
ගතවා තිදිවං විධිං විධාය
සුකතං තස්ස තමන්ථු නිබ්බයන්ථං.

සුභා පභා නත්ථි මුනිඤ්ඤානිභා
පභා හි සා මොහතමොහිභාවිනි,
සභාය මුද්දය හිතාය සා පභා-
නුභාවතො භාග්ගවතො හවෙ තතා.

කහවේ රහතඤ්ඤායොගො.

විඤ්ඤාචාරි ලිඛිත ණානි.

ABBREVIATIONS.

“සි”-මුද්දිත ධම්මපදට්ඨකථා.

“සි i”-භඩ්දාරාම විහාරපොඤ්ඤාලය ධම්මපදට්ඨකථා.

“සි ii”-තින්තකාම විහාර ධම්මපදට්ඨකථා.

“ම” මරමකඛර ධම්මපදට්ඨකථා.

සූචි පි තතං.

CONTENTS.

පිළිවෙත., කථාවක්කු., සථාවගහ. වක්කුසඛතා.

369	ජබ්බග්ගියානං වක්කු	1
370	" "	2
370	සම්බුද්ධානං කුමාරකානං වක්කු	3
371	කුණ්ඩානකේරයං වක්කු	4
374	විසාඛාදීනං උපාසිකානං උපොසථකමයං වක්කු	5
375	අජගරපෙතයං වක්කු	6
377	මහාමොග්ගලානකේරයං වක්කු	7
380	බුද්ධානකේරයං වක්කු	8
383	සත්තනිමහාමත්තයං වක්කු	9
386	පිලොකිකකේරයං වක්කු	10
388	සුඛසාමනේරයං වක්කු	11

දණ්ඩවග්ගවණ්ණනා නිසිනා-10.

394	විසාඛාස සභාසිකානං වක්කු	1
396	සිරිමාය වක්කු	2
398	උත්තරිකේරියා වක්කු	3
399	අධිමානකතික්කුනං වක්කු	4
400	ජනපදකල්යාණීරූපකඤ්ඤේරියා වක්කු	5
403	මලලිකාදෙවියා වක්කු	6
405	ලාළුදාසිකේරයං වක්කු	7
407	ආනඤ්ඤේරයං උද්දනගාථා වක්කු	8
408	මහාධනසෙසිපුත්තයං වක්කු	9

ජග්ගවග්ගවණ්ණනා නිසිනා-11.

410	බොධිරාජකුමාරයං වක්කු	1
413	උපකඤ්ඤසත්තපුත්තයං වක්කු	2
414	පධානිකතිකේරයං වක්කු	3
415	කුමාරකයංපකේරයං මාතුයා වක්කු	4
418	මහාකාලඋපාසකයං වක්කු	5
419	දෙවදත්තයං වක්කු	6
420	සංඝභෙදපරිසකකත වක්කු	7

පිටුවකිනි.	කථාවකු	කථාවගහ. වක්‍රසබ්දය.
421	කාලතේරය වක්‍ර	8
422	වූලකාලපාසකය වක්‍ර	9
423	අතතදත්තේරය වක්‍ර	10

අතතවගහවග්ගනා නිසිනා-12.

484	අඤ්ඤතරදහරහිකුසුය වක්‍ර	1
426	සුඤ්ඤාදනය වක්‍ර	2
427	පඤ්ඤාසතවිපයකහිකුසුන. වක්‍ර	3
427	අභයරාජකුමාරය වක්‍ර	4
428	සමුඤ්ජනිතේරය වක්‍ර	5
429	අභිකුලිමාලතේරය වක්‍ර	6
430	පෙසකාරයිතාය වක්‍ර	7
433	තිංසහිකුසුන. වක්‍ර	8
434	විඤ්ඤිමානවිකාය වක්‍ර	9
436	අසද්දිසදනය වක්‍ර	10
439	කාලනාමය අනාථපිණ්ඩකපුත්තය වක්‍ර	11

ලොකවගහවග්ගනා නිසිනා-13.

441	මාරයිතරාන. වක්‍ර	1
444	යමකපාටිහාරියවක්‍ර	2
459	ඵරකපත්තනාගරාජය වක්‍ර	3
462	අනන්දතේරය උපපාසථපඤ්ඤවක්‍ර	4
462	අනභිරතහිකුසුය වක්‍ර	5
465	අභිදතකුසුනවග්ගය වක්‍ර	6
468	අනන්දතේරය පුච්ඡිතපඤ්ඤ වක්‍ර	7
469	සමභුලාන. හිකුසුන. වක්‍ර	8
"	කය්‍යපදසලය සුවග්ගවෙතියවක්‍ර	9

වුච්චවගහවග්ගනා නිසිනා-14.

471	ඤ්ඤකාන. කලහවූපසමතවක්‍ර	1
473	මාරය වක්‍ර	2
"	කොසලරඤ්ඤ පරාජය වක්‍ර	3
474	අඤ්ඤතරයා කුලදරිකාය වක්‍ර	4
475	අඤ්ඤතරය උපපාසකය වක්‍ර	5
476	පසෙනදිකොසලය වක්‍ර	6
478	අඤ්ඤතරය හිකුසුය වක්‍ර	7
"	සක්කදෙවරාජය වක්‍ර	8

සුච්චවගහවග්ගනා නිසිනා-15.

පිළිවෙත.

කථාවක්.

කථාවගේ වක්‍රසංඛ්‍යා.

480	තිණණං භික්ඛුනං වන්දු	1
482	අඤ්ඤතරකුට්ඨමිකායා වන්දු	2
483	විසාඛාය වන්දු	3
484	ලිච්ඡවීනං වන්දු	4
"	අනිඤ්ඤකුමාරයා වන්දු	5
486	අඤ්ඤතරමුඛමණයා වන්දු	6
487	පඤ්චසතදරකානං වන්දු	7
488	අනාගාමිනේරයා වන්දු	8
489	තඤ්ඤයා වන්දු	9

පිළිවෙතවණණනා නිඝිතා-16

491	රොහිණියා වන්දු	1
494	අඤ්ඤතරභික්ඛුයා වන්දු	2
495	උත්තරාය උපාසිකාය වන්දු	3
500	මහාමොග්ගලානනේරයා පඤ්ඤ වන්දු	4
501	සාකෙතකමුඛමණයා වන්දු	5
503	පුණණාය වන්දු	6
505	අතුලඋපාසකයා වන්දු	7
507	ජබ්බග්ගියානං භික්ඛුනං වන්දු	8

කොටුවෙහිවණණනා නිඝිතා-17.

508	ගොසාතකපුත්තයා වන්දු	1
510	අඤ්ඤතරමුඛමණයා වන්දු	2
511	තියුනේරයා වන්දු	3
513	ලාලුදාසිනේරයා වන්දු	4
515	අඤ්ඤතරකුලපුත්තයා වන්දු	5
516	පඤ්චසතඋපාසකානං වන්දු	6
518	තියුදගරකයා වන්දු	7
520	පඤ්චඋපාසකානං වන්දු	8
522	මෙණ්ඩකසෙට්ඨියා වන්දු	9
527	උජ්ඣානසඤ්ඤිතාමනේරයා වන්දු	10
528	සුභද්‍රපරිබ්බාජකයා වන්දු	11

මලවෙහිවණණනා නිඝිතා-18.

529	විනිච්ඡගමහාමව්‍යානං වන්දු	1
530	ජබ්බග්ගියානං භික්ඛුනං වන්දු	2
531	ඵතුදානබිණාසවනේරයා වන්දු	3
532	ලකුණාකගද්දියනේරයා වන්දු	4

පිටුවේකො.	කථාවන්.	සථාවගත. වනුසබ්බතො.
533	සමභුලානං භික්ඛුනං වන්	5
534	හත්තකස්ස වන්	6
"	අඤ්ඤතරමාහමණස්ස වන්	7
535	තිත්ථියානං වන්	8
536	බාලිසිකස්ස වන්	
537	සමභුලානං භික්ඛුනං වන්	10

ධම්මසම්මන්තවග්ගො නිදිතා-19.

538	පඤ්චසතභික්ඛුනං වන්	1
539	අනිවෙලකකිණවන්	2
540	දුකඛලකකිණවන්	3
"	අනතතලකකිණ වන්	4
541	පඨානකමමිකතිස්සතේරස්ස වන්	5
542	සුකාරපෙකස්ස වන්	6
543	පොටිලතේරස්ස වන්	7
547	මහලලකතේරවන්	8
548	සුචණ්ණකාරතේරස්ස වන්	9
550	මහාධනවාණිජස්ස වන්	10
551	කිසාගොතමියා වන්	11
552	පචාචාරාය වන්	12

මග්ගවග්ගවග්ගො නිදිතා-20

553	ගඞ්ඨාරොහණවන්	1
559	කුකුඤ්චණ්ඩබාදිකාය වන්	2
560	හද්දියභික්ඛුනං වන්	3
561	ලකුණුකහද්දියතේරස්ස වන්	4
562	දුරුසාකටිකපුත්තස්ස වන්	5
564	වජ්ජපුත්තකභික්ඛුස්ස වන්	6
566	චිත්තගහපතිකස්ස වන්	7
567	චූලසුභද්දාය වන්	8
570	එකච්ඡාරිකතේරස්ස වන්	9

සංකිණ්ණකවග්ගවග්ගො නිදිතා-21.

571	සුඤ්ජරිපරිබ්බාජිකාවන්	1
573	දුට්ඨරිතඵලානුභවසත්තානං වන්	2
"	මග්ගමුද්දනිරියභික්ඛුනං වන්	3
574	බෙමස්ස වන්	4
575	දුබ්බවභික්ඛුස්ස වන්	5

පිළිවෙත. කථාවක්. සථාවගම. වස්තුසංග්‍රහය.

576	ඉසාංපකතිත්‍වය වැටු	6
577	සම්බුද්ධානං අනන්තකතියක්‍රමය වැටු	7
579	තිත්‍වසංවත්තං වැටු	8

තිරසවගමවණණනා නිසිනා-22.

580	අතතානං ආරබ්‍හකවිභවත්‍ව	1
582	ගන්ධවර්ගප්‍රබ්‍හකතියක්‍රමය වැටු	2
582	අඤ්ඤාතරමුඛමණ්‍යස්ස ප්‍රත්‍යානං වැටු	3
585	පසෙනදිකොසලස්ස වැටු	4
586	සානුසාමණේරස්ස වැටු	5
589	ගද්දරකතත්‍වය වැටු	6
590	පඤ්චසත්‍යං දිසාපාසිනං හික්‍රමය වැටු	7
592	මරස්ස වැටු	8

නාගවගමවණණනා නිසිනා-23.

594	කපිලමච්ඡස්ස වැටු	1
598	සුකරපොතිකාය වැටු	2
601	ඵකස්ස විබ්‍හන්තකතියක්‍රමය වැටු	3
602	බෙමනේරියා වැටු	4
605	උග්ගසෙනසෙසිප්‍රත්‍යානස්ස වැටු	5
608	දහරකතියක්‍රමය වැටු	6
610	මාරස්ස වැටු	7
611	උපකාථිවිකස්ස වැටු	8
612	සකකස්ස පඤ්ඤාවැටු	9
615	අප්‍රත්‍යක්‍රමසංවිධිස්ස වැටු	10
616	අඛ්‍යාතස්ස වැටු	11

නණ්ණාපගමවණණනා නිසිනා-24.

617	පඤ්චහික්‍රමය වැටු	1
619	ගංසකාතකතියක්‍රමය වැටු	2
621	කොකාලිකස්ස වැටු	3
623	ධම්මාරාමනේරස්ස වැටු	4
624	විපකකසෙවකතියක්‍රමය වැටු	5
625	පඤ්චග්ගදයකමුඛමණ්‍යස්ස වැටු	6
627	සම්බුද්ධානං හික්‍රමය වැටු	7
632	පඤ්චසත්‍යකතියක්‍රමය වැටු	8
633	සත්‍යකායනේරස්ස වැටු	9
634	කඛ්‍යාතකුලනේරස්ස වැටු	10

පිළිවෙත.

කථාවක්.

කථාවගත වන්නා වූ සම්මත.

635	වකකලිතේරය වැනි	11
637	සුමනසාමනේරය වැනි	12

සිංහල පාලන වගන්ති නිසි නා-20.

645	පසාදබහුලබ්‍රාහ්මණය වැනි	1
646	සමබහුලානං සිංහලානං වැනි	2
647	මාරය වැනි	3
"	අඤ්ඤතරබ්‍රාහ්මණය වැනි	4
648	ආනන්දනේරය වැනි	5
648	අඤ්ඤතරබ්‍රාහ්මණපබ්බජිතය වැනි	6
649	සාරිපුත්තනේරය වැනි	7
651	මහාපජපතියා ගොතමියා වැනි	8
"	සාරිපුත්තනේරය වැනි	9
652	ජවිලබ්‍රාහ්මණය වැනි	10
653	කුභකබ්‍රාහ්මණය වැනි	11
654	කිසාගොතමියා වැනි	12
655	එකයා බ්‍රාහ්මණය වැනි	13
"	උග්ගසෙනසාය වැනි	14
656	මිහිඟා බ්‍රාහ්මණානං	15
"	අනේකාසකභාරවාජය වැනි	16
658	සාරිපුත්තනේරය වැනි	17
"	උපපලවණ්ණනේරියා වැනි	18
659	අඤ්ඤතරබ්‍රාහ්මණය වැනි	19
660	මොයා සිංහලානං වැනි	20
"	පබ්භාරවාසිකියානේරය වැනි	21
662	අඤ්ඤතරසිංහලානං වැනි	22
663	වතුනනං සාමනේරානං වැනි	23
665	මහාපජකනේරය වැනි	24
666	පිලිඤ්චවණ්ණනේරය වැනි	25
667	අඤ්ඤතරනේරය වැනි	26
"	සාරිපුත්තනේරය වැනි	27
668	මහාමොග්ගලානනේරය වැනි	28
"	රෙවතනේරය වැනි	29
669	වතුහයනේරය වැනි	30
671	සිවලිතේරය වැනි	31
672	සුඤ්ජරසමුද්ධනේරය වැනි	32
675	ජවිලය වැනි	
675-687	ජෙතියනේරය වැනි	33
687	නටපුත්තකය වැනි	34
688	නටපුත්තකය වැනි	35
"	වඩ්ඪිකනේරය වැනි	36
690	බම්බදිකනනේරියා වැනි	37
691	අභ්‍යුලිමාලනේරය වැනි	38
692	දෙවඩ්ඪිකබ්‍රාහ්මණය වැනි	39

බ්‍රාහ්මණ පාලන වගන්ති නිසි නා-26.

බ මම ප ද ටය ක ටා.

නමො නසා ගහවනො අරනනො

සමමා සමුඛසා.

10, 1.

“සබ්බෙ තසනති”නි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො ජබ්බග්ගියෙ ගිකුඤ්ඤා ආරබ්භ කපේසි.

එකසමි. යි සමයෙ සත්තරසවග්ගියෙහි ගිකුඤ්ඤා සෙනාසනෙ පටිජග්ගිනෙ ජබ්බග්ගියා ගිකුඤ්ඤා මයං මහලුකතරු අමනාකං එතං පාපුණාතිනි වචා තෙගි-න මයං දසාම අමෙහි පදමං පටිජග්ගි තනති වුග්ගෙත නෙ ගිකුඤ්ඤා පගරිංසු. සත්තරසවග්ගියා මරණගයතජ්ඣනා මහාචරිතං විරපිංසු. සත්ථා තෙසං සඤ්ඤා සුචා නිං ඉදන්ති පුච්ඡිචා ඉදං නාමාති ආරෙවිනෙ-න හිකුඤ්ඤා පටිජග්ගිනා නාම එවං කතතබ්බං යො කුරෙති සො ඉදං නාම ආපජ්ඣතිනි පහාරද්ධන සිකුඤ්ඤා පදං පඤ්ඤාපෙචා-හිකුඤ්ඤා නාම යථා අහං තපේව අඤ්ඤාපි දඩසා තසනති මවුට්ඨො භායන්ති ඤාචා පරෙ න පහරි තබ්බා න සාතෙතබ්බාති වචා අනුසන්ධිං සවෙචා ධම්මං දෙසෙනො ඉමං ගාථමාග:-

“සබ්බෙ තසනති දණ්ඩසා සබ්බෙ භායන්ති මවුට්ඨො,
අත්තානං උපමං කචා න ගතෙය්‍ය න සාතෙය්‍ය”නි.

තත්ථ සබ්බෙ තසනතිනි සබ්බෙපි සත්තා අත්තති දමෙ පතනො තසා දණ්ඩසා තසනති. මවුට්ඨොති මරණසාපි භායන්ති යෙව. ඉමිසා ව දෙසනාය ව්‍යජ්ඣනං නිරවසෙසං අත්ථා පත සාවසෙසො. යථා හි රඤ්ඤා සබ්බෙ සන්තිපතනුති හෙරියා වාරුචිතායපි රුජමහා මත්තෙ යපෙචා සෙසා සන්තිපතනති, එවමෙවං සබ්බෙ තසනතිනි වුග්ගෙපි ගත්ථානෙය්‍යො අසානෙය්‍යො උසිභානෙය්‍යො ඛිණ්ණසවොති ඉමෙ වත්තාරෙ යපෙචා අවසෙසාව තසනතිනි වෙදි තබ්බා. ඉමෙසු හි ඛිණ්ණසවො සක්කායදිට්ඨියා පතිනත්තා මරණසා සත්තං¹ න පසාදෙනො න භායති. ඉතරෙ තයො සක්කාය දිට්ඨියා බලවත්තා අත්තනො පටිපක්ඛිභුතං සත්තං අපසාදෙනො න භායති. න ගතෙය්‍ය න සාතෙය්‍ය යථා අහං එවං අඤ්ඤාපි සත්තාති නෙව පරං පහරෙය්‍ය න පහරෙය්‍යාති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදිති පාපුණිංසුති.

ජබ්බග්ගියානං වජ්ඣ පදමං.

10, 2.

“සබ්බෙ තසසනති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො ඡබ්බග්ගියෙ භික්ඛු ආරාමං කපේසී.

තෙසෙව එකස්මිං හි සමයෙ යෙනෙව භාරණෙන පුරිමසික්ඛා පදෙ සත්තරසවග්ගියෙ පහරිංසු තෙනෙව භාරණෙන තෙසං තලසත්තිකං උග්ගිරිංසු. ඉධාපි සන්ථා තෙසං සඤ්ඤා සුඛා කිං ඉදන්ති පුළ්ඡිත්වා-ඉදං නාම හි ආරොචිතෙ-න භික්ඛුවෙ ඉතො පටිඨාය භික්ඛුනා නාම එවං භවතබ්බං යො කරොති සො ඉමං නාම ආපඤ්ඤිති තලසත්තිකසික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්වා-භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා නාම යථා අහං තපේව අඤ්ඤාපි දණ්ඩස්ස තසසනති යථා ව මයං තපේව තෙසං ජිවිතං. පියනති ඤාත්වා පරෙ න හතිතබ්බා න ඤාතෙතබ්බාති වත්වා අනුසස්සිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථාමාහ:-

“සබ්බෙ තසසනති දණ්ඩස්ස සබ්බෙසං ජිවිතං. පියං,
අත්තානං උපමං කත්වා න හනෙය්‍ය න ඤාතෙය්”ති.

තන්ථ සබ්බෙසං ජිවිතං. පියනති බිණ්ණසවෙ යපෙත්වා සෙස සංග්ගානං ජිවිතං. පියං. මුද්දරං, බිණ්ණසවො පන ජිවිතෙ වා මරණෙ වා උපෙක්කිකොව ගොති. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදිති පාපුණිංසුති.

ඡබ්බග්ගියානං මසුදු දුතියං.

10, 3.

“සුඛකාමාති භූතාති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො සචබ්බුලෙ කුමාරකෙ ආරාමං කපේසී.

එකස්මිං හි දිවසෙ සන්ථා සාවක්ඛියං පිණ්ඩාය පවිසන්නො අභ්‍යන්තර මයෙ සචබ්බුලෙ කුමාරකෙ එකං සරසප්පත්තිකං අහිං දණ්ඩකෙන හනන්නෙ දිස්වා-කුමාරකා කිං කරෙථාති? පුළ්ඡිත්වා-අහිං දණ්ඩකෙන හනාමාති වුදෙන-කිං කාරණාති? පුන පුළ්ඡිත්වා ඩසනගයෙන හනෙත්ති වුදෙන-තුලෙහ අත්තනො සුඛං කරිස්සාමාති ඉමං හනන්නා තිබ්බත්තතිබ්බත්තට්ඨානෙ සුඛලාභිනො න හවිස්සථ, අත්තනො සුඛං පඤ්ඤෙන්න හි පරං හතිතුං න වට්ටතිති වත්වා අනුසස්සිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“සුඛකාමාති භූතාති යො දඩෙන විනිංසති,
අත්තනො සුඛමෙසානො පෙච්ච සො න ලහතෙ සුඛං.

සුඛකාමාති භූතාති යො දණ්ඩෙන න හිංසති,
අත්තනො සුඛමෙසානො පෙච්ච සො ලහතෙ සුඛං”න්ති.

තන්ථ සො දණ්ඩෙනාති යො පුග්ගලො දණ්ඩෙන වා ලෙඛිච්ඡි ආදීති වා විගෙසෙති. පෙච්ච සො න ලහතෙ සුඛංති සො පුග්ගලො

පරලොකෙ මනුස්සස්ස වා දිබ්බස්ස වා පරමන්තුතං නිබ්බාණස්ස වා න ලභති. පෙව්ව සො ලභතෙති සො පුත්තලො පරලොකෙ චුත්තප්පකාරං. චිත්තිවපි සුඛං ලභතිභි අනේ. දෙසනාවසානෙ පවසතාපි තෙ කුමාරකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසුති.

සමබ්බලානං කුමාරකානං වස්සු ගතිසං.

10, 4.

“මාවොව ඵරුසං කම්”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තා ජේතවනේ විහරන්තො කුණ්ඩානන්දේරං.¹ ආරබ්භ කපේසි.

තස්ස කීර පබ්බර්තදිවසනො පට්ඨාය එකං ඉත්තිරූපං ථේරෙන සඬං යෙව විවරති, තං ථේරො න පස්සති මහාජනො පන පස්සති, අනෙතාගාමං පිඨාය වරතොපිස්ස මනුස්සා එකං භික්ඛං දත්වා හනෙත අයං නුමහාකං අයමපන නුමහාකං සහායිකායාති වත්වා දුතියකභික්ඛමපි දදන්ති. කස්ස පබ්බකාලෙ කීර වෙ සහායකා භික්ඛු එකමාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තසද්දසා අතිවිය සමග්ගා අගෙස්සං. දීසායුක බ්බකාලෙ ච අනුසංචච්ඡරං වා අනුච්ඡමාසං වා භික්ඛු උපොසථන්තාය සන්තිපතන්ති, තස්මා තෙපි උපොසථග්ගං ගම්ඤ්ජාමාති වසනට්ඨානා නික්ඛමිංසු. තෙ-එකා නාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තා දෙවතා දිස්වා-ඉමෙ භික්ඛු අතිවිය සමග්ගා සක්කා නුබො ඉමෙ හි භිජ්ජුන්ති විනෙතවා අත්තනො² බාලතාය විනතිතමත්තමෙව³ කත්වා-තෙසු එකෙන-ආවුසො චුත්තරං ආගමෙහි සරිරකිවෙවනමති අත්තිකොති චුත්තර-සා දෙවතා එකං මනුස්සිත්ථිවණ්ණං මාපෙත්වා ථේරස්ස ගච්ඡන්තරං පටිසිත්වා නික්ඛමනකාලෙ එකෙන හන්දෙන කෙසු කලාපං එකෙන නිවාසනං සංඝාපයමානා තස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො නික්ඛමි; සො තං න පස්සති. තං ආගමයමානො පන පුරතො ධිඤ භික්ඛු නිවත්තිවා ඔලොකයමානො තං තථා කත්වා නික්ඛමන්තං පස්සි. සා තෙන දිට්ඨිභාවං ඤාත්වා අත්තරධායි. ඉතරො තං භික්ඛුං අත්තනො සන්තිකං ආගඤ්ජාලෙ ආග-ආවුසො සීලං තෙ හින්නන්ති, තත්ථාවුසො මග්ගං ඵවරූපන්ති, ඉදුතෙව තෙ මයා පච්ඡතො නික්ඛමමානා තරුණිත්ථි ඉදං නාම කරොන්ති දිට්ඨා, තිං නත්ති මග්ගං ඵවරූපන්ති තිං වදෙසිති. සො අසනියා මන්තෙ අවන්ථො විය මා මං ආවුසො නාසෙහි නත්ති මග්ගං ඵවරූපන්ති. ඉතරො මයා සාමං අකම්භි දිට්ඨං තිං නව සග්ගිඤ්ජාමිති දණ්ඩකොටියං හිජ්ජත්වා පක්කාමි. උපොසථගෙහි න පනාගං ඉමිතා සඬං උපොසථං කරිස්සාමිති නිසිදි. ඉතරො මග්ගං හනෙත සීලෙ අණුමත්තමපි කලභිකං ගත්තිති භික්ඛුතා කපේසි, සොපි මයා සාමං දිට්ඨන්ති ආග. (දෙවතා ඤං තෙන සඬං උපොසථං කාතුං අතිච්ඡන්තං දිස්වා භාරියං

1. ම. කොණ්ඩානන්දේරං.

2. ම. අත්තනා.

3. ම. විනතිතසමත්තරමෙව ආගන්තිවා.

මයා කමම. නතනානි විනෙන්තො-හනෙන් මයං. අයංයං සීලනෙදෙ නතී මයා පන විමංසනවසෙනෙනං කතං කරෙතානෙන සඨිං උපො සථනානි ආහ.¹⁾ සො තස්සා ආනාසෙ ධර්මා කපේනනියා සද්දුතිනා උපොසථං අනාසි. ත පන ථෙරෙ² පුබ්බෙ විශ මුදුට්ඨෙනා අගොසි. එතතං දෙවතාය පුබ්බකමමං.

ආයුපරියොසානෙ පන ථෙරා යථාසුබෙන නිබ්බතතිංසු. දෙවතා අවිච්චි නිබ්බතති. එතං බුබුතතරං තත්ථ පච්චිනා ඉමසමි බුබුප්පාදෙ සාවච්චියං. නිබ්බතතිනා වුච්චිතියා සාසනෙ පබ්බජිතා උපසම්පදං ලභි. තස්ස පබ්බජනදිවසනො පටිඨාය තං ඉඤ්චරුපං තථෙව පඤ්ඤාසි. තෙනෙවස්ස කුණ්ඩධානොති නාමං කරිංසු. තං තථා විචරන්තං දිස්වා හිතබ්බ අනාථවිසිකං ආහංසු-සෙට්ඨි ඉමං දුස්සීලං තව විහාරා නිගර ඉමං හි නිස්සාය සෙසභිකබ්බාං අගසො උපාර්ජනීති. කිං පන හනෙන් සත්ථා විහාරෙ තඤ්චි? අනි උපාසකානි, තෙන හි හනෙන් සත්ථා ජනිස්සනීති, හිතබ්බ ගතං විසාබායපි තථෙව කපේසුං සාපි තෙසං තථෙව පටිච්චනං අදාසි. හිතබ්බ තෙහි අසම්පටිච්චිත වචනා රඤ්ඤා ආරොචෙසුං-මහාරු කුණ්ඩධානො එතං ඉඤ්ච ගතෙතො විචරනෙනා සබ්බසං අයසං උපාදෙසි, තං තුමානං ටිජ්ජා නිගරථානි. කතං පන සො හනෙන්? විහාරෙ මහාරාජනි, කතරසමි සෙනාසනෙ විහරති? අසුකසමි නාමානි, තෙන හි ගච්ඡ අහං තං ගණ්ණාපෙසාමිති, සො සායණසමයෙ විහාර ගතො තං සෙනාසනං පුරිසෙහි පරිකම්පාපෙතො ථෙරස්ස වසනට්ඨා නාභිමුඛො අගොසි. ථෙරො මහාසද්දං සුනා විහාරා නිකම්මො පමුබෙ අට්ඨාසි, තමපිණ්ණ ඉඤ්චරුපකං ටිට්ඨිපසෙසා ධිතං රාජ අදාස. ථෙරෙ රඤ්ඤා ආගමනං ඤාතො විහාරං අභිරුභිතො නිසීදි. රාජ ථෙරං න වඤ්චි, තමපි ඉඤ්ච නාදාස, සො වාරන්තරෙව ගෙට්ඨාමඤ්ඤෙව ඔලො කෙනෙනා අදිස්වා ථෙරං ආහ-හනෙන් ඉමසමි. ධානෙ එතං ඉඤ්ච අදාසං කතං සානි? න පස්සාමි මහාරාජනි, ඉදානි මයා තුමානං ටිට්ඨිපසෙසා දිට්ඨානි වුනෙන්පි අහං න පස්සාමිච්චවාහ. රාජ කිනන්තො එතනානි විනෙන්තො හනෙන් ඉතො තාව නිට්ඨානි³ ආහ, ථෙරෙ නිකම්මො ගෙට්ඨාපමුබෙ ධිතෙ පුන සා ථෙරස්ස ටිට්ඨිපසෙසා අට්ඨාසි, රාජ තං දිස්වා පුන උපරිතලං අභිරුභි, තස්සා 'ගතභාවං ඤාතො ථෙරෙ නිසීදි. පුන රාජ තං සංඛට්ඨානෙසු ඔලොකෙනෙනාපි අදිස්වා හනෙන් කතං සා ඉඤ්චි පුන ථෙරං පුච්චි, නාහං පස්සාමිති, කිං කපේථ හනෙන් මයා ඉදානෙව තුමානං ටිට්ඨිපසෙසා ධිතා දිට්ඨානි, ආම මහාරු මහාරුකොපි මෙ පච්චිතො පච්චිතො ඉඤ්ච විචරති වදෙති අහං පන න පස්සාමිති. රාජ පඤ්චරුපකෙන ගවිනබ්බනා සලලකෙතිනා පුන ථෙරං-හනෙන් ඉතො තාව උට්ඨානානි⁴ වචො-ථෙරෙ

1. පාසොයං සීලපොත්ථෙසු නදිසසති.

2. සි ථෙරං.

3. ම. ඉතොව නිකම්මොති වචනං.

4. සි ගෙට්ඨානි.

ඔතරිනා පමුබෙ සිතෙ පුන තං තස්ස පිටසිපස්සෙ සිතං දිස්වා උපරි අභිරුහිතා¹ පුන නාදුස, සො පුන ථෙරං පුච්ඡිතා තෙන න පස්සා ඉංද්‍රිය වුත්තෙ පටිථුපකමෙවෙනනති නිව්ඨං ගන්තවා ථෙරං ආග-
ගන්තෙ ඵලරුපෙ සංකිලෙසෙ නුමානං පිටසිතො විවරනෙත අඤ්ඤා කොචි නුමානං භික්ඛම්පි න දස්සති නිබ්බං මම ගෙගං පච්ඡාප අගමෙව වතුගි පච්චයෙගි උපට්ඨගිස්සාමිති ථෙරං නිමනෙතතා පක්කාමි. භික්ඛු පස්සථාවුසො රඤ්ඤා පාපකිරියං ඵතං විහාරතො නිගර්හති වුත්තෙ ආගන්තවා වතුගි පච්චයෙගි නිමනෙතතා ගතොති උප්ඤායංසු, තම්පි ථෙරං ආගංසු-අමො දුස්සිල ඉදුනිසි රජකුණො² ඡතොති. සොපි පුබ්බෙ භික්ඛු කිඤ්චි වතතුම සකෙකානෙතා තුලො දුස්සිලා තුලො කුණ්ඩා³ තුලො ඉත්ථිං ගගෙතා විවරථාති ආගං. තෙ ගන්තවා සද්දු ආරොවෙසුං-ගන්තෙ කුණ්ඩානො අමෙග්ගි වුත්තො අමෙග්ග දුස්සිලාති අදීනි වතා අකෙකාසනීති. සත්ථා තං පකෙකාසාපෙතා පුච්ඡි-සචං කිරි ත්වං භික්ඛු ඵලං වදෙ සිති? සචං ගන්තති, කිං කාරණාති? මයා සථිං කට්ඨකාරණාති. තුලො භික්ඛුවෙ ඉමිථා සථිං කසමා කථෙථාති? ඉමස්ස පච්ඡතො ඉත්ථිං විවරනති. දිස්වාති, ඉමෙ කිරි තයා සථිං ඉත්ථිං විවරනති. දිස්වා කථෙන්නති ත්වං කසමා කථෙසි? එතෙ තාව දිස්වා කථෙන්නති ත්වං අදිස්වා ඉමෙගි සථිං කසමා කථෙසි? නනු පුබ්බෙ තවෙව පාපිකා දිට්ඨිං නිස්සාය ඉදං ඡතං? ඉදුනි කසමා පුන පාපිකා දිට්ඨිං ගණ්ඨාසීති? භික්ඛු කිං පන ගන්තෙ ඉමිතා පුබ්බෙ කතනති පුච්ඡිංසු. අථ තෙසං සත්ථා තස්ස පුබ්බකමං කථෙතා-භික්ඛු ඉදං පාපකමං නිස්සාය ත්වං ඉමං විපාකාරං පනෙතා, ඉදුනි තෙ පුන තථාරූපං පාපිකා දිට්ඨිං ගගෙතුං අසුත්තං මා පුන භික්ඛුගි සථිං කිම් කථෙති, නිස්සද්ද චුච්චට්ඨිං ඡිත්තකංසථාලසදිසො විය ගොගි, ඵලං කරොනෙතා නිබ්බාණපපනො නාම ගවිස්සතිති වතා අනුසක්ඛිං සටෙතා තං ඔවදනො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“මාවොච ඵරුසං කඤ්චි වුත්තා පටිවදෙය්‍ය තං,

දුක්ඛා ගි සාරමාකථා පටිදණ්ඩා ථුසෙය්‍ය තං.

සචෙ නෙරෙසි අත්තානං කංසො උපගතො යථා,

එස පනෙතාසි නිබ්බාණං සාරමො තෙ න විරජති”ති.

තත්ථ මාවොච ඵරුසං කඤ්චි කචි එකපුග්ගලම්පි ඵරුසං මා අවච. වුත්තාති තයා පරෙ දුස්සිලාති වුත්තා තම්පි තථෙව පටි වදෙය්‍යං. සාරමාකථාති එසා කරණ්ණත්තරා සුගග්ගාගකථා නාම දුක්ඛා. පටිදණ්ඩාති කායදණ්ඩාදිති පරං ගතතො තාදිසා පටිදණ්ඩා වතච මත්තෙ පනෙය්‍යං. සචෙ නෙරෙසිති සචෙ අත්තානං තිච්චලං කාතුං සක්ඛිස්සයි. කංසො උපගතො යථාති චුච්චට්ඨිං ඡිත්තකංසථාලසදිසො විය, තං ගි ගත්ථපාදෙගි වා

1. ම. අභිරුහි.

2. සි. II. ම. රජකොඬො.

3. සි. II. ම. කොඬා.

දණ්ඩකෙන වා පහවමි සද්දං න කරොති. එස පනොයිති පවෙ එවරුපො හිංගං සකඛිස්සසි ඉමං පටිපදං පුරයමානො දදති අප්පකොපි එස නිබ්බාණප්පකොනාම; සාරමොන නෙ භ විජ්ජති එවං සනෙත ව පන තිං දුස්සිලො අහං දුස්සිලොති එවමාදිකො උත්තරකරණවාලාකකණො සාරමොන නෙ න විජ්ජති න භවිස්සති යෙවාති අපේවා. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාප්පනිථලාදීති පාපුණ්ණි සුති. කුණ්ඩානකේරොපි සත්ථාරා දිනහමවාදෙ ස්වායා අරහත්තං පාපුණ්ණි. න විරසෙව ව ආකාසෙ උප්පතිත්වා පඨමං සලාකං ගණිති.

කුණ්ඩානකේරස්ස වස්සු වතුන්.

10. 5.

“යථා දණ්ඩනා”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා පුබ්බාරාමෙ විහි රනෙතො විසාබාදිතං උපාසිකානං උපොසථකමං ආරබ්භ කපේසි. සාවස්ථියං කිරෙකස්මිං මහාඋපොසථදිවසෙ පවසනමත්තා ඉත්ථියො උපොසපිකා හුත්වා විහාරං අගමංසු. විසාබා තාපු මහලලිකිත්ථියො උපසඛකම්මිත්වා පුච්ඡි-අමො කිමත්ථ උපොසපිකා ජනත්ථාති? තාහි දිබ්බසම්පත්තිං පජෙත්වාති වුත්තෙ මජ්ඣිමික්ඛියො පුච්ඡි, තාහි සප්පත්තිවාසා මුවනත්ථායාති වුත්තෙ තරුණීත්ථියො පුච්ඡි, තාහි පඨම ගබ්භ පුත්තපටිලාභත්ථායාති වුත්තෙ කුමාරිකායො පුච්ඡි, තාහි තරුණභාවෙ යෙව පතිකුල ගමනත්ථායාති වුත්තෙ තං සබ්බමපි තාසං කථං සුත්වා තා ආදාය සන්ත්ථා සන්තිකං ගන්ත්වා පටිපාටියා ආරො වෙසි. තං සුත්වා සත්ථා විසාබෙ ඉමෙසං සත්තානං ජනිතාදයො නාම දම්ගත්ථකගොපාලකසද්දසා, ජනි ජරාය සන්තිකං ජරා ව්‍යාධිනො සන්තිකං ව්‍යාධි මරණස්ස සන්තිකං පෙසෙත්වා කුඨාරියා ඡිඤ්ඤා විය ජිවිතං ඡිඤ්ඤාති, එවං සනෙත විවට්ටං පජෙන්නා නාම නත්ථි වට්ටමෙව පජෙන්නීති වත්ථා අනුසන්ධිං සටෙත්වා බමමං දෙසෙනො ඉමං ගාථමාග:-

“යථා දණ්ඩන ගොපාලො ගාවො පාවෙති¹ ගොවරං,
එවං ජරා ව මවට්ඨ ව ආයුං පාවෙනති² පාණින”න්ති.

තත්ථ පාවෙති¹ ඡෙකො ගොපාලො කෙදරනනරනනරං³ පටි සන්තිකො ගාවො දඩෙන වාරෙත්වා තෙනෙව පොථෙන්නො සුලභ තිණොදකං ගොවරං තෙති. ආයුං පාවෙනති² ජිවිතිත්ථියං ඡිඤ්ඤාති බෙපෙනති, ගොපාලකො විය හි ජරා ව මවට්ඨ ව, ගොණෙ විය ජිවිතිත්ථියං, ගොවරභූමි විය මරණං, තත්ථ ජනි තාව සත්තානං ජිවිතිත්ථියං ජරාසන්තිකං පෙසෙති ජරා ව්‍යාධිනො සන්තිකං ව්‍යාධි මරණස්ස සන්තිකං තමෙව මරණං කුඨාරිවෙඡ්දං ඡිඤ්ඤා ගච්ඡතිති ඉදමෙත්ථ ඔපමසම්පටිපාදනං. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාප්පනිථලාදීති පාපුණ්ණි සුති.

විසාබාදිතං උපාසිකානං උපොසථකමස්ස වස්සු පමමං.

1. ම. පාජෙති.

2. ම. පාජෙන්නි.

3. ම. කෙදරනනරං.

10, 6.

“අථ පාපාති කම්මානි”ති ඉමං ධම්මදෙසනා සන්ධා වෙච්චනෙ විහරනොතා අප්‍රග්‍රපෙතං ආරබ්භ කපේසි.

එකසම්මං හි සම්මයෙ මහාමොග්ගලානන්තරො ලක්ඛණන්තරෙන සඨං ගිණ්ඤකුටතො ඔතරනොතා දිබ්බෙන වක්ඛනා පමවිසති යොජ නිකා අප්‍රග්‍රපෙතං නාම අද්දසං. තස්ස සීසතො අග්ගිත්ථා උට්ඨාහිතා පරියනතං ගච්ඡන්ති පරියනතො උට්ඨාහිතා සීසං ගච්ඡන්ති උභ යතො උට්ඨාහිතා මජ්ඣේ ඔතරන්ති. ථෙරො තං දිස්වා සිතං පාඨකාසි, ලක්ඛණන්තරෙන සිතකාරණං පුට්ඨා-අකාලො ආවුසො ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස වෙය්‍යාකරණං සන්තු සන්තිකෙ මං පුට්ඨෙය්‍යාසීති වතා රාජගහෙ පිඨාය වරිත්වා සන්තු සන්තිකං ගතකාලෙ ලක්ඛණන්තරෙන පුට්ඨා ආග-තත්‍රාගං ආවුසො එකං පෙතං අද්දසං තස්ස එවරුපො නාම අභ්‍යභාසො අගං තං දිස්වා න වත මෙ එවරුපො අත්‍යභාසො දිට්ඨපුබ්බොති සිතං පාඨකාසිනති. සන්ධා වක්ඛනා වත භික්ඛවෙ සාවකා විහරන්ති ආදීති වදනොතො ථෙරස්ස කථං පඨායාපෙත්වා මයාපි එස භික්ඛවෙ පෙනො බොධිමණ්ඩයෙව දිට්ඨො යෙ ව පත මෙ වචනං න සද්දගෙය්‍යං තෙසං තං අභිතාය අස්සාති න කපේසිං, ඉද්දති මොග්ගලානං සකඛිං ලභිත්වා කපේමීති වතා භික්ඛුති තස්ස පුබ්බකම්මං පුට්ඨා ව්‍යාකාසී:-

තස්ස පබ්බකාලෙ කීර සුමඛගලසෙට්ඨි නාම සුවණ්ණට්ඨිකාහි භූමිං පඤ්චත්වා විසති උසභට්ඨානෙ තත්තකෙනෙව ධනෙන විහාරං කාරෙත්වා තාවකකෙනෙව විහාරමගං කාරෙසි. සො එකදිවසං පාතොව සන්තු සන්තිකං ගච්ඡනොතා නගරවාසෙ එකිස්සා සාලාය කාසාවං සසීසං පාරුපිත්වා කලලමක්ඛිනෙහි පාදෙහි නිපතනං එකං වොරං දිස්වා අයං කලලමක්ඛිතපාදෙ රතති. විවරිත්වා¹ දිවා නිපතන මනුස්සො භවිස්සතිති ආග, වොරො මුඛං විවරිත්වා සෙසිං දිස්වා ව හොතු ජාතිස්සාමි තෙ කත්තබ්බන්ති ආසාතං බන්ධිත්වා සත්තකඛතත්තං බෙහතං ක්කාපෙසි, සත්තකඛතත්තං වජ්‍රෙ ගුන්තං පාදෙ ඡිද්දි, සත්තකඛතත්තං ගෙහං ක්කාපෙසි. සො එතතකෙනාපි කොපං නිබ්බා පෙතුං අසනෙකානොතා තස්ස චුලලපට්ඨානෙන සඨං මිත්තසස්ථං කත්වා නිනෙත සෙට්ඨිනො පියනති පුච්ඡිත්වා² ගඤ්ඤාපිතො අඤ්ඤං තස්ස පියතරං නච්ඡිති සුත්වා හොතු ගඤ්ඤාපි. ක්කාපෙත්වා කොපං නිබ්බාපෙස්සාමිති සන්ධි පිණ්ඩාය පට්ඨෙට්ඨි පානීයපරිභොජනීයසවෙ භිද්දිත්වා ගඤ්ඤාපියං අග්ගිං අද්දසි. සෙට්ඨි ගඤ්ඤාපි කීර ක්කායනීති සුත්වා ආගච්ඡනොතා ක්කාමකාලෙ ආගන්ත්වා ගඤ්ඤාපි. ක්කාමං ඔලො කෙනොතා වාලග්ගමත්තවට්ඨි දෙමතස්සං අකත්වා වාමබාගං සවමුච්ඡිත්වා දකඛිණෙන හන්ධන මහාඅපෙඨාසීතං³ අපෙඨාසෙසි. අථ නං සමිපෙ

1. 1. විවරිත්වා.

2. 2. පට්ඨෙට්ඨි.

3. 3. මහාඅපෙඨාසීතං.

සීතා පුළුන්සු-කසමා සාමි එතතකං ධනං විසුඤ්ඤා නිකමනා
 කුටියා කුමකාලෙ අපේඨාසේසීති, සො ආග-එතතකං මෙ තාතා අග්නි
 ආදීති අසාධාරණේ යානෙ බුඩ්ධසාසනෙ ධනං නිදතිදුං ලබං පුනපි
 එතතකං ධනං විසුඤ්ඤා සඤ්ඤා ගතිකුටිං කාතුං ලභිස්සාමිති තුට්ඨ
 මානසො අපේඨාසේසීනති. සො පුන තතතකං ධනං විසුඤ්ඤා
 ගතිකුටිං කාරෙත්වා විසතිසහස්සභික්ඛපුරිවාරස්ස සඤ්ඤො දුතං
 අදුසි, තං දිස්වා වොරෙ විනොසි-අගං ඉමං අමාරෙත්වා මංකු
 කාතුං න සක්ඛිස්සාමි ගොතු මාරෙස්සාමි නන්ති නිවාසනන්තරෙ
 ජුරිසං බන්ධිතා සත්තාගං විහාරෙ විවරනොපි ඔකාසං න ලභි,
 මහාසෙට්ඨපි සත්තා දිවසානි බුඩ්ධපුරිසස්ස භික්ඛසංඝස්ස දුතං දත්වා
 සත්ථාරං වන්දිත්වා ආග-ගනො මම එකෙන පුරිසෙන සත්තකබ්බතුං
 බෙත්තං කුට්ඨං සත්තකබ්බතුං වජ්ජෙත්තං පාද ජින්නා, සත්තකබ්බතුං
 ගෙගං කුට්ඨං, ඉදුති ගතිකුටිපි තෙන කුට්ඨං ගම්භිස්සති, අගං
 ඉමස්මිං දුතෙ පටමං පතති. තස්ස දම්මිති. තං සුත්වා වොරො භාරියං
 වත මෙ භම්මං කතං එවං අපකාරකෙ මයි ඉමස්ස කොපම තතමපි
 නප්පි ඉමස්මිං දුතෙ මස්මෙව පටමං පතති. දෙති අගං ඉමස්මිං
 දුතමාමි, එවරුපං මෙ පුරිසං අබමාපෙන්නස්ස දෙවදධොපි මෙ
 මන්තෙ පතෙය්සති ගන්ත්වා සෙසිස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා බමාගි
 මෙ සාමිති වත්වා කිං ඉදුනති වුත්තෙ සාමි එවං අයුත්තකං කමමං මයා
 කතං තස්ස මෙ බමාගිති ආග අථ නං සෙසි-නගං මෙ ඉදුස්සදස්සෙ
 භාතනති? සබ්බං පුච්ඡිත්වා ආම මයාති වුත්තෙ-ත්වං මයා නදිට්ඨ
 පුබ්බො කසමා මෙ කුජ්ඣිත්වා එවමකාසීති? පුච්ඡි, සො එකදිවසං
 නගරා නිකමිත්තෙන වුත්තවචනං සාරෙත්වා ඉමිනා මෙ භාරණෙන
 කොපො උපාදිතොති ආග. සෙට්ඨි අත්තනා වුත්තභාවං සරිත්වා-
 ආම තාත වුත්තං මයා තමෙව බමාගිති වොරං බමාපෙත්වා උදොසි
 තාත බමාමි තෙ ගච්ඡි තාතාති ආග. සවෙ මෙ සාමි බමසි සපුත්ත
 දුරං මං ගෙගෙ දුසං කරොතිති, තාත ත්වං මයා එතතකෙ කටිතෙ
 එතතකං ඡේදමකාසි, ගෙගෙ වසන්නෙන පන සඬිං න සක්කා කිම්
 කපේතුං න මෙ ගෙගෙ තයා වසනකිම්මං අත්ථි බමාමි තෙ ගච්ඡි
 තාතාති, වොරො තං කමමං කත්වා ආයුපජියොසානෙ අවිච්ඡිති
 නිබ්බිත්තො දීඝරත්තං තත්ථ පච්චිත්වා විපාකාවසෙසෙන ඉදුති ගිජ්ඣ
 කුටෙ පබ්බතෙ පච්චිතිති, එවං සත්ථා තස්ස පුබ්බකමමං කපේත්වා
 භික්ඛවෙ බාලා නාම පාපානි කරොන්නා න බුජ්ඣනති පච්ඡා පන
 අත්තනා කතකමෙමගි භග්ගමානා අත්තනාව අත්තනො දුට්ඨසදි
 සාව ගොන්තිති වත්වා අනුසකිං සට්ඨත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං
 ගාථමාග:-

“අථ පාපානි කමානි කරං බාලො න බුජ්ඣති,
 සෙගි කමෙමගි දුමෙමධො අග්නිදක්ඛො ව තප්පති”ති.

තත්ථ අථ පාපානීති න කෙවලං බාලො කොධවසෙන පාපානි
 කරොති, කරොන්නොපි පන න බුජ්ඣතිති අත්ථො. පාපං

කරොනෙතා ව පාපං කරොමිති අබ්‍රුජ්ඣනකො නාම නත්ථි. ඉමස්ස කම්මස්ස ඵවරුපො නාම විපාකොති අජනනො න බ්‍රුජ්ඣති චුත්තං. සෙගීඨි සො තෙහි අත්තනො සත්තකෙහි කම්මෙහි. දුමමධොති දුප්පඤ්ඤා පුග්ගලො තිරයෙ නිබ්බත්තිචා අග්ගි දඩ්ඨොව තප්පතිති අත්ථො. දෙසනාවසානෙන බහු සොතාපත්තිඵලා දීති පාපුණිංසුති.

අජගරපෙතස්ස වන්දු ජට්ඨං.

10. 7.

“යො දණ්ඨනා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙඵවනෙ විහරනො මහාමොග්ගලානන්දේරං ආරබ්භ කපෙසි.

ඵකස්මිං හි සමයෙ තිත්ථියා සත්ථිපත්තිචා මනෙතසු.¹-ජනාථා චුසො කෙන කාරණෙන සමණස්ස ගෞතමස්ස ලාභසක්කාරෙ මහා හුචා නිබ්බතොති මයං න ජනාම තුල්ලෙ පන ජනාථාති?, ආම ජානාම මහාමොග්ගලානං නාම ඵකං නිස්සාය උප්පනොනා,² සො හි දෙවලොකං ගතො දෙවතාහි කතකම්මං පුච්ඡිචා ආගතො මනුස්සානං කපෙති ඉදං නාම කචා ඵවරුපං සම්පත්තිං ලභනතිති, තිරයෙ නිබ්බත්තානම්පි කම්මං පුච්ඡිචා ආගතො මනුස්සානං කපෙති ඉදං නාම කචා ඵවරුපං දුක්ඛං අනුභවන්තිති. මනුස්සා තස්ස කථං සුචා මහත්තං ලාභසක්කාරං අභිගරන්ති සචෙ තං මාරෙතුං සක්ඛිස්සාම සො ලාභසක්කාරෙ අමානාං නිබ්බත්තිස්සතිති. තෙ අත්ථෙකො උපායොති සබ්බෙ ඵකච්ඡු හුචා යං කිචි කචා තං මාරෙස්සාමාති අත්තනො උපට්ඨානෙ සමාදපෙචා කභාපණ් සභස්සං.³ ලභිචා පුරිසස්සාතකම්මං කචා වරතෙන වොරෙ පනෙකා සාපෙචා මහාමොග්ගලානන්දේරො නාම කාළසිලායං වසති තත්ථ ගතො තං මාරෙථාති තෙසං කභාපණ් අදංසු, වොරා ධනලො භෙන සම්පට්ඨිචා ථෙරං මාරෙස්සාමාති ගතො තස්ස වසනාදානං පරිවාරෙසු, ථෙරො තෙහි පරික්ඛින්නභාවං ඤාචා කුචිකච්ඡිදෙන නික්ඛම්චා පක්ඛාමි. තෙ ථෙරං අදිචා පුනෙකදිවසං ගතො පරික්ඛිපිංසු. ථෙරො ඤාචා කණ්ණිකාමණ්ඩලං හිඤ්චා ආකාසං පක්ඛඤ්ඤි. ඵං තෙ පස්මමාසෙපි මජ්ඣිමමාසෙපි ථෙරං ගගෙතුං නාසක්ඛිංසු, පච්ඡිමමාසෙ පන සම්පන්නෙ ථෙරො අත්තනා කත කම්මස්ස ආකාසිකභාවො⁴ ඤාචා නාපගඤ්ඤි.⁵ වොරා ගතො ථෙරං ගගෙචා තණ්ඩුලකණමත්තානිස්ස අසීති කරොන්තා හිඤ්චු. අථ නං මතොති සඤ්ඤාය ඵකස්මිං ගුලෙපිසෙ බිපිචා පක්ඛම්මංසු. ථෙරො සත්ථාරං පස්සිචා ව පරිනිබ්බාධිස්සාමිති අත්තභාවං කොතවෙදනෙන

1. ම. විනෙතසු.

2. ම. උප්පනො.

3. ම. සභස්සං.

4. ම. ආකාසිකභාවො.

5. ම. නාපගච්ඡි.

වෙසේවා පිරි. කථා ආකාසෙන සන්තු සන්තිනං ගන්තවා සන්තාරං
 වන්ති. හතෙන පරිනිබ්බාධියාමිති ආහ. පරිනිබ්බාධියාසි
 මොග්ගලානාති? ආම හතෙනති, කත්තංගන්ති? කාලසිලාපදෙසං
 හතෙනති, තෙන හි මොග්ගලාන මග්ගං ධම්මං කපේවා යාති
 තාදිසස්ස හි මෙ සාවකස්ස ඉදාති දස්සනං තත්ති, සො එවං කරියාමි
 හතෙනති සන්තාරං වන්ති. ආකාසං උප්පත්තිවා පරිනිබ්බාණ්ඩිවසෙ
 සාරිපුත්තන්තෙරො විශ් නානප්පකාරා ඉඨියො කථා ධම්මං කපේවා
 සන්තාරං වන්ති. කාලසිලාට්ඨං ගන්තවා පරිනිබ්බාධි. ථෙරං කිර
 වොරා මාරෙසුන්ති අයමපි, කථා සකලජම්බුදිපෙ පත්ති. රාජා
 අජාතසන්තු වොරෙ පරියෙසනන්තං වරපුරිසෙ පයොජෙසි. තෙසුපි
 වොරෙසු සුරාපානෙ සුරං පිච්ඡෙනෙසු එකො එකස්ස වින්තං පහරිතා
 පානෙසි, සො තං සන්තජෙත්වා හමො දුබ්බිනිත තං කස්මා මෙ වින්තං
 පානෙසිති? ආහ. කිම්පන අරෙ දුඨ වොර තයා මහාමොග්ගලානො
 පඨමං පහටොති? කිං පන මයා පහටනාවං තං න ජානාසිති? ඉති
 තෙසං මයා පහටො මයා පහටොති වදන්තානං වචනං සුචා තෙ
 වරපුරිසා තෙ සබ්බෙ වොරෙ ගහෙත්වා රඤ්ඤ ආරොවෙසුං, රාජා
 වොරෙ පනෙකාසාපෙත්වා පුච්ඡි-තුලෙහි ථෙරො මාරිතොති? ආම
 දෙවති, තෙන තුලෙහි උයොජ්ජනාති? නග්ගසමණකෙති දෙවති,
 රාජා පඨසතෙ නග්ගසමණකෙ ගාභාපෙත්වා පඨසතෙති වොරෙහි
 සඬ්ඨං රාජගතෙ නාතිප්පමාණෙසු ආවාටෙසු තිබ්බාපෙත්වා
 පලාලෙහි පටිච්ඡාදෙත්වා අග්ගිං දාපෙසි. අථ තෙසං ක්කාමනාවං
 ඤාත්වා අයතභගලෙහි කසාපෙත්වා සබ්බෙ බණ්ඩාබණ්ඩිකං කාරාපෙසි.
 භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුදාපෙසුං-මහාමොග්ගලානන්තෙරො
 අත්තනො අනුරුපං මරණං පනෙත්ති, සන්තා ආගන්තවා-කාය
 නුත්තං භික්ඛවෙ එතරහි කථාය සන්තිසින්නාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය
 නාමාති වුත්තෙ-භික්ඛවෙ මහාමොග්ගලානො ඉමස්ස එව අත්ත
 නාවස්ස අනුරුපං පනෙත්වා පුබ්බෙ පන තෙන කතස්ස කමස්ස
 අනුරුපමෙව මරණං පනෙත්ති වත්ති කිං පනස්ස ගතෙන පුබ්බ
 කමමනති පුයො වින්තරෙත්වා කපෙසි:-

අතිතෙ කිරි බාරාණසීවාසී එකො කුලපුත්තො සයමෙව
 කොට්ඨකපවනාදිති කමමති කරොන්තො මාතාපිතරො පටිජ්ඣති.
 අථස්ස මාතාපිතරො-නාත තං එකකොව ගෙහෙව අරඤ්ඤ ව කමම.
 කරොන්තො කිලමසි එකං තෙ කුමාරිකං ආනෙමාති¹ වත්වා-අමම
 තාත මග්ගං න එවරුපෙන අත්තො අහං යාව තුලෙහි ජිව්ථ නාව ථවා
 සහන්තාව උප්පඨිතිස්සාමිති තෙන පටිකම්මතො පුත්තපුත්ත තං යාවත්වා
 කුමාරිකං ආනමිංසු. සා නාතිපාගමෙව තෙ උප්පඨිත්වා පච්ඡා තෙසං
 දස්සනමපි අතිවජ්ජනති න සක්කා නව මාතාපිතූහි සඬ්ඨං එකදාතෙ
 වසිතුන්ති උප්පාදිත්වා තස්මිං අත්තනො කථං අග්ගන්තො තස්ස

1. ම. ආනෙස්සාමාසි.

බඬිගතනාලෙ මකවිවාකබණ්ඩානි ව යාගුපේනඤ්ච ගෘහනි තත්තත්ත ආකිරිනි තෙනාගනනි නිං ඉදන්ති පුඨා ආග.-ඉමෙසං අකුමහලුකානං එතං කමමං සබ්බං ගෙහං කිලිඨං කරොනතා වරන්ති න සක්කා එතෙහි සඬිං එකට්ඨානෙ වසිතුන්ති, එවං තාය තං පුතපුත කථයමානාය එවරුපොපි පුරිතපාරමිසතෙතා මාතාපිතුහි සඬිං භිජ්ඣි. සො හොතු ජාතිස්සාමි තෙසං කතතබ්බන්ති තෙ හොජාපෙතා-අමම තාත අපුතට්ඨානෙ නාම තුමහාකං ඤාතකා ආගමනං පච්චාසිංසනති තත්ත ගම්ස්සාමාති තෙ යානකං ආරොපෙතා ආදාය ගච්ඡන්තො අට්ඨමජ්ඣං පනතනාලෙ-තාත රසමියො ගණ්හථි ගොණො පදසඤ්ඤාය¹ ගම්ස්සන්ති ඉමස්මිං ණානෙ වොරා වසන්ති අහං ඔතරාමිති පිතුගන්තේ රසමියො දන්තා ඔතරිනිං ගච්ඡන්තො සඤ්ඤං පරිවන්තෙතා වොරානං උසිතසඤ්ඤාමකාසි. මාතා පිතරො සඤ්ඤං සුන්තා වොරා උසිතාති සඤ්ඤාය-තාත මයං මහලුකා නිං අත්තානමෙව රක්කාති ආහංසු. සො මාතාපිතරො තථා විරවන්තෙපි² වොරසඤ්ඤං කරොනතො කොට්ටනි මාරෙතා අට්ඨියං බිපිනි පච්චාගමි. සන්තා ඉදං තස්ස පුබ්බකමමං කාපේතා භික්ඛවෙ මොග්ගලානො එතතකං කමමං කන්තා අනෙකවස්සසතසගස්සාති තිරසෙ පච්චිනි විපාකාවසෙසෙන අත්තභාවසතෙ එවමෙවං කොට්ටනි සඤ්චුණ්ණිතො මරණං පත්තො. එවං මොග්ගලානෙන අත්තනො කමමානුරුපමෙව මරණං ලබං පච්චි වොරසතෙහි සඬිං. පච්චි තිත්ථියසන්තාතිපි මම පුත්තෙ අපපද්ධෙව පදසසිනි අනුරුපමෙව මරණං ලභිංසු. අපපද්ධෙව³ පදස්සන්තො දසති කාරණෙහි අත්තය ව්‍යසනං පාපුණාති යෙව්නි වන්තා අනුසන්ති. සට්ඨෙතා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අනාසි:-

“යො දණ්ණෙඛන අදණ්ණෙඛසු අපපද්ධෙව දුස්සති,
දසන්තමඤ්ඤතරං ණානං බිප්පමෙව නිගච්ඡති.

වෙදනං ඵරුසං ජාතිං සරීරස්ස ව හෙදනං,
ගරුකං වාපි ආබාධං විත්තකෙඛපං ව පාපුණෙ,
රුජතො ව උපස්සග්ගං අබ්බකඛානං ව දරුණං.

පරික්ඛයං ව ඤාතීනං හොගානං ව පහඛ්ඞාරං,⁴
අථ වස්ස අගාරති අග්නි ඔග්නි පාවතො,
කායස්ස හෙදා දුප්පඤ්ඤා තිරයං සො උපපජ්ජති”ති.

තත්ත අදණ්ණෙඛසු තායදණ්ණාදිරතිතෙසු බිණ්ණසවෙසු. අපපද්ධෙව සුති පරෙසු අත්තාති ව තිරපරධෙසු. අඤ්ඤතරං ණානන්ති දසසු දුක්ඛකාරණෙසු අඤ්ඤතරං කාරණං. වෙදනන්ති සිසරොගාදිහෙදං ඵරුසවෙදනං. ඡන්තින්ති කිච්ඡාධිගතස්ස ජාතිං. හෙදනන්ති හත්ථෙත්ත

1. ම. ගාවොපකොදසඤ්ඤාය.

2. සි. විවරන්තෙපි

3. ම. අපපද්ධස්ස.

4. ම. පහඛ්ඞානං.

දුදිකං සරිරහෙදනං. ගරුකනති පකඛහතඵකඵකුකාපිඨසප්පිකුණි
භාවකුට්ඨරොහාදිහෙදං ගරුකාබාධං වා. මිත්තකෙබ්බනති උමාදං.
උපසංගහනති යසවිලොපංසෙනාපතිට්ඨානාදිඅවර්ණනාදිකං රුජතො
උපසංගං වා. අබ්බකම්බානනති අදිට්ඨඅසුතඅවිනතිතපුබ්බං ඉදං සන්ති
චෙත්දදිකමමං ඉදං වා¹ රුජාපරාධිතකමමං² තයා කතනති එවරුපං
දුරුණං අබ්බකම්බානං වා. පටිකම්බංව ඤාතිනනති අත්තනො අවසංයො
භවිතුං සමන්තානං ඤාතිනං පරිකම්බං වා. පහගුරනති පහගුභාවං
පුතිභාවං, යං තිස්ස ගෙගෙ ධඤ්ඤං තං පුතිභාවං. ආපජ්ජති-සුවණ්ණං
අභාරභාවං මුත්තා කප්පාසභිභාවං කභාපණං කපාලවණ්ඩාදිභාවං
දිපදවතුපපදං³ කාණකුණාදි භාවනති අන්තො. අහති ඛහනිති එක
සංවච්ඡරෙ චතතිකම්බතං අඤ්ඤාසම්. ඛාගකො අවිජ්ජමානෙපි අසති
අහති වා පතිත්වා ඛහනි අත්තනොව බමමතාය උභිතො පාවකො වා
ඛහනි යෙව. නිරිසනති දිට්ඨව බමම ඉමෙසං දසනනං ණානානං
අඤ්ඤතරං පඤ්ඤා එකංසෙන සම්පරායෙ චතතබ්බං දසෙත්තුං නිරිසං
සො උපපජ්ජනිති වුත්තං. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදිති
පාපුණිංසුති.

මහාමොග්ගලොගකෝරසං වජ්ඣ සත්තමං.

10. 8.

“න නග්ගවරියා”ති ඉමං බමමදෙසනං සන්තා ජේතවිජෙ.
විහරන්තො බහුභණ්ඩිකං භික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි.

සාවනිවාසී කිරෙකො කුටුම්භිකො හරියාය කාලකතාය පබ්බජි,
සො පබ්බජන්තො අත්තනො පරිවෙණ්ඤා අහිසාලඤා භණ්ඩ
ගබ්භඤා සප්පිමධුතෙලාදිති පුරෙත්වා පබ්බජි. පබ්බජිත්වා ච පන
අත්තනො දුසෙ පකෙකාසාපෙත්වා යථාරුචිකං ආහාරං පවාපෙත්වා
භුජ්ජති බහුපරිකම්බාරො ච අහොසි. රතතිං අඤ්ඤං නිවාසනපාපුරණං
හොති දිවා අඤ්ඤං, විහාරපච්චන්තෙව වසති. තසෙකාදිවසං විවර
පච්චන්තරණාති සුකම්බාපෙත්තසං සෙනාසනවාරිකං ආභිණ්ඩනා
භික්ඛු පසයිත්වා කසයිමාති ආවුසොති පුච්ඡිත්වා මයංති වුත්තෙ-
ආවුසො භගවතා තිණ්ණි විවරාති අනුඤ්ඤානාති තිං ව පන එවං
අප්පිච්ඡස්ස බුබුස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා එවං බහුපරිකම්බාරො
ජන්තොති තං සත්ථු සනතිකං නෙත්වා-හන්තෙ අයං භික්ඛු අභිබහු
භණ්ඩාති ආරොවෙසුං. සන්තා-සච්චං කිර තං භික්ඛුති පුච්ඡිත්වා
සච්චං හන්තෙති වුත්තෙ ආහ-කසමා පන තිං භික්ඛු මයං අප්පිච්ඡ
තාය බමම දෙසිතෙ එවං බහුභණ්ඩා ජන්තොති?, සො එත්තකෙ
නෙව කුපිතො ඉමිනාදුති නිහාරෙන වරිස්සාමිති පාරුපණං
ජන්තිත්වා පරිසමජේඛ එකවිවරො අට්ඨාසි. අථ නං සන්තා

1. ම. අඤ්ඤංවා.

2. ම. රුජපරාධකමමං.

3. ම. දිපදවතුපපදනං.

උපක්ෂායමානෝ-නනු නිං. හිකුටු පුබ්බෙ හිරොත්තප්පගවෙසකෝ දකරකබ්බසකාලෙඤ්ඤි හිරොත්තප්පං ගවෙසමානෝ වාදස වස්සාති විහාසි? කසමා ඉද්දති එවං ගරුකෙ බුබ්බසාසනෙ පබ්බජිත්වා චතුපරිස මජ්ඣේ පාරුපණං ඡබ්බොත්තා හිරොත්තප්පං පහාය ඩිත්තොසීති?, සො ඉඤ්ඤි වචනං සුත්වා හිරොත්තප්පං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා තං විවරං පාරුචිත්වා සන්ධාරං වන්දිත්වා එකමන්තං තිසීදි. හිකුටු තස්සත්ථස්සා විහාවනත්ථං භගවන්තං යාවංසු, භගවා අතීතං ආහරිත්වා කපේසි.

අතීතෙ කීර් බාරාණසිරිඤ්ඤා අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිසමිං බොධි සත්තො පටිසන්ති. ගණති. තස්ස නාමකරණදිවසෙ මහිංසක කුමාරෙති නාමං කරිංසු. තස්ස කතිට්ඨානා වන්දකුමාරො නාම අභොසි. තෙසං මාතරි කාලකතාය රාජා අඤ්ඤා අග්ගමහෙසියානෙ ධූපෙසි, සාපි පුත්තං විජ්ඣති. සුරියකුමාරොතිස්ස නාමං කරිංසු. තං දිස්වා රාජා කුට්ඨො පුත්තස්ස තෙ වරං දමිතී ආහ, සා ඉච්ඡිතකාලෙ ගණතිස්සාමිති වත්ථා පුත්තස්ස වයප්පත්තකාලෙ රාජානං ආහ-දෙවෙන මග්ගං පුත්තස්ස ජාතකාලෙ වරෙ දින්නො ඉද්දති පුත්තස්ස මෙ රජුං දෙහිති, රාජා-මම වෙ පුත්තා අග්ගකබ්බා විශ ජලන්තා වරන්ති න සකකා තස්ස රජුං දකුන්ති පටිකම්පිත්වාපි පුත්තපුත්ත යාවමානමෙව දිස්වා-අයං මෙ පුත්තානං අනත්ථපි කරෙය්‍යාති පුත්තෙ පකෙකාසාපෙත්වා ආහ-තාතා අහං සුරියකුමාරස්ස ජාතකාලෙ වරං අද්දසිං ඉද්දතිස්ස මාතා රජුං යාවති අහං තස්ස න දකුකාමො තස්ස මාතා කුමානං අනත්ථපි කරෙය්‍ය ගච්ඡ්ථ කුලෙහ අරඤ්ඤා වසිත්වා මමච්චයෙන ආගන්ත්වා රජුං ගණ්ඨාථාති උයෙයා ජෙසි. තෙ පිතරං වන්දිත්වා පාසාද්ධ ඔරොහන්ත රාජභිග්නෙ කීලිමානො සුරියකුමාරො දිස්වා තං කාරණං ඤාත්වා තෙති සථිං නිකම්මි. තෙසං හිමවන්තං පටිච්ඡකාලෙ බොධිසත්තො මග්ගා ඔක්කමම අඤ්ඤාතරසමිං රුක්ඛමුලෙ නිසීදිත්වා සුරියකුමාරං ආහ-තාත එකං සරං ගන්ත්වා තභාත්වා ව පිටිත්වා ව අමානං ව පදුමිතිපණ්ණෙහි උදකං ආහරාති, සො පත සරො වෙස්සවණස්ස සන්ධිකා එකෙන දකරකබ්බ සෙන ලඬො භොති. වෙස්සවණො ව නං ආහ-ධූපෙත්වා දෙවධමම ජාතනකෙ යෙ ව අඤ්ඤා ඉමං සරං ඔතරන්ති තෙ බාදිතුං ලභසීති, තතො පට්ඨාය සො තං සරං ඔතිණ්ණොතිණ්ණ දෙවධමමෙ පුච්ඡිත්වා අජානන්තෙ බාදති. සුරියකුමාරොපි තං සරං අවිමංසිත්වා ඔතරි, තෙන ව දෙවධමමෙ ජාතාසීති පුච්ඡන්තො දෙවධමමො නාම වන්ද සුරියාති ආහ, අථ තං තිං දෙවධමමෙ න ජාතාසීති උදකං පවෙසෙත්වා අත්තන්තො භවන්ත ධූපෙසි. බොධිසත්තොපි තං විරායන්තං දිස්වා වන්දකුමාරං පෙසෙසි, සොපි තෙන දෙවධමමෙ පුච්ඡන්තො දෙවධමමො නාම වතස්සො දිසාති ආහ, දකරකබ්බො තථපි උදකං පවෙසෙත්වා තත්ථෙව ධූපෙසි. බොධිසත්තො තස්මිමපි විරායන්තො අනතරායෙන භවිතබ්බන්ති සයං ගන්ත්වා චිත්තමපි

ඔතරණපදං දිස්වා අයං සරො රක්කසපරිග්ගතිනොති ඤාතො බග්ගං සත්තායගිතො ධනුං ගගෙතො අට්ඨාසි, රක්කසො තං අනොතරත්තං දිස්වා චතකාමිකපුරිසවෙසෙනාගන්ති ආහ.-හො පුරිස තිං මග්ග කීලනෙතො කස්මා ඉමං ඔතරිතො නභාතො ච පිටිතො ච භිසම්මුලාලං බාදිතො පුප්ථාති පිලුක්ඛිතො න ගච්ඡිති? බොධිසත්තො තං දිස්වා එසො යකෙබොති ඤාතො තයා මෙ භාතරො ගතිතාති? ආහ, ආම මයා ගතිතාති, කිං කාරණාති? අහං ඉමං සරං ඔතිණ්ණොතිණ්ණ ලභා මිති, කිං පන සබ්බෙව ලභාසිති? දෙවධම්මෙ ජානනකෙ ධූපෙතො අව සෙසෙ ලභාමිති, අහි පන තෙ දෙවධම්මෙහි අත්ථොති? ආම අත්ථිති, අහං කපේස්සාමිති, තෙන හි කපේහිති, න සක්කා කිලිඨගතොතන කපේතුන්ති, යකෙබා බොධිසත්තං නභාපෙතො පාතියං පායෙත්වා අලභිකරිතො අලභිකතමණ්ඩපමරේඤ්ඤ පලලභිකං ආරොපෙතො සයමස්ස පාදමුලෙ නිසීදි. අථ නං බොධිසත්තො සක්කච්චං සුණාතිති චිතො ඉමං ගාථමාහ:-

“තිරිඔතතපසමප නනා සුක්කධම්ම සමාතිතා,
සිනෙතා සපුරිසා ලොකෙ දෙවධම්මාති වුච්චරෙ”ති.

යකෙබා ඉමං ධම්මදෙසනං සුතො පසනෙතො බොධිසත්තං ආහ-පණ්ඩිත අහං තෙ පසනෙතො එකං භාතරං ධම්මිකතරං ආනෙමිති, කණ්ණිඨං ආනෙහිති, පණ්ඩිත තිං කෙවලං දෙවධම්මෙ ජානාසි යෙව න පන තෙසු වත්තසිති, කිං කාරණාති? යස්මා ජෙඨකං ධූපෙතො කණ්ණිඨං ආනාපෙනො ජෙට්ඨාපවාසිකකමමං න ඤායාසිති? දෙව ධම්මෙ වාහං යකබ ජානාමි තෙසු ව වත්තාමි මයං හි එතං නිස්සාය ඉමං අරඤ්ඤං පටිඨා එතස්ස හි අත්ථාය අමහාකං පිතරං එතස්ස මාතා රජං යාවි, අමහාකං පන පිතා තං වරං අදතො අමහාකං අනු රක්කණ්ණත්ථාය අරඤ්ඤවාසං අනුජාති, සො කුමාරො අනිවත්තිතො අමෙහති සථිං ආගතො. තං අරඤ්ඤ ඵකො යකෙබා බාදිති වුත්තොපි න කොචි සද්දහිස්සති තෙනාහං ගරහභයභීතො තමෙව ආනාපෙමිති. යකෙබා බොධිසත්තස්ස පසීදිතො සාධු පණ්ඩිත තමෙව දෙවධම්මං ජානාසිති වෙපි භාතරො ආනෙතො අද්දසි, අථ නං බොධිසත්තො යකබභාවෙ ආදීනවං කපේතො පච්ඡ සිලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. සො තෙන සුසංවිහිතාරකෙබා තස්මිං අරඤ්ඤ වසිතො පිතරි කාලකතෙ යකබා ආදය බාරාණසිං ගන්තො රජං ගගෙතො වන්දකුමාරස්ස උපරජ්ජං සුරියකුමාරස්ස සෙනාපතිඨානං දතො යකබස්ස රමණීයෙ ඨානෙ ආයතනං කාරාපෙතො යථා සො ලාභග්ගප්පතො හොති තථා අකාසි. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිතො ජාතකං සමොධානෙසි. තද් රක්කසො බ්‍රහ්මණ්ඩිකො අහොසි, සුරියකුමාරෙ ආනන්දෙ වන්දකුමාරෙ සාරිපුත්තො මහිංසක කුමාරො පන අගමෙවාති එවං සත්ථා ජාතකං කපේත්ථ-එවං හිකබ්බෙව පුබ්බෙ දෙවධම්මෙ ගවෙසමානො හිරෙත්තප්පසමපනො විචරිතො

ඉදුනි වතුපරිසමජෙකි ඉමිනා නිහාරෙන සංචා මම පුරතො
අපටිච්ඡාමනිනි වදනොනා අසුත්තං අසාසි න හි සාටකපටිකෙකපාදි
විතොන සමණො නාම ගොතීනි වචා අනුසන්ධිං සටෙතො ධම්මං.
දෙසෙනො ඉමං ගාථාගා:-

“න නග්ගවරියා න ජටා න පඬිකා
නානාසකා ඵණ්ඩලසාසිකා වා,
රජො ව ජලං උකකුටිකපට්ඨානං
සොධෙනති මච්චං අවිනිශ්ණකකිං”ති.

තත් නානාසකානි න අනසකා¹ භවතපටිකෙකපකානි අතො.
ඵණ්ඩලසාසිකානි භුමිසයනා.² රජොව ජලංති කදුමලිමපනානා
රෙන³ සරිරෙ සන්නිවිතරජො. උකකුටිකපට්ඨානනි උකකුටිකභා
වෙන ආරඬවිරියං. ඉදං වුත්තං ගොති-යො හි මච්චො ඵචං අගං ලොක
නිසාරණසකිංතං සුඬිං පාපුණ්ණියාමිති ඉමෙසු නග්ගවරියාදිසු යං
කිඤ්චි සමාද්දය වතොගය සො කෙවලං මිච්ඡාදස්සනං වෙච්ච වඩෙස්ස⁴
කිලමථස්ස ව භාගි අස්ස, ඵතානි සුසමාදින්නානිපි අට්ඨවද්දුකාය
කකිංය අවිනිශ්ණභාවෙන අවිනිශ්ණකකිං මච්චං න සොධෙනති.
දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිථලාදිනි පාපුණ්ණියුති.

බහුභණ්ඩිකසොරස්ස වද්දු අඝමං.

10. 9.

“අලඬිකතො චෙට්ඨි”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ
විහරනො සන්නතිමහාමනත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො හි ඵකස්මිං කාලෙ රඤ්ඤ පසෙනදිස්ස පච්චන්තං කුපිතං.
වුපසමෙචා ආගතො, අථස්ස රාජා තුඤ්ඤා සත්ත දිවසානි රජරු.
දචා ඵකං නච්චිතකුසලං ඉඤ්ඤ අදස්සි. සො සත්තදිවසානි සුරුමද
මතො හුචා සත්තමෙ දිවසෙ සබ්බාලඬිකාරපතිමණ්ඩිතො
ගජිකකිඬවරගතො හුචා නගානතිත්ථං ගච්ඡන්තො සත්ථාරං.
පිණ්ඩං පටිසන්තං මාරන්තරෙ දිස්වා ගජිකකිඬගතොච සිසං
වාලෙචා වද්දිචා පකකාමි. සත්ථා සිතං කචා කො තුඤ්ඤා ගතො
සිතපාකුකරණෙ ගෙතුති ආනන්දජෙතරෙන පුට්ඨො සිතකාරණං.
ආවිකරොනො ආග-පස්සථානන්ද⁵ සන්නතිමහාමනත්තං අජෙථ
සබ්බාගරණපතිමණ්ඩිතො මම සන්නිකං ආගන්වා වතුපපදික
ගාථාවසානෙ අරගන්තං පචා සත්තාලමතො ආකාසෙ නිසිදිචා
පරිනිබ්බාසියානිති, මහාජනො සද්දු ථෙරෙන සඬිං කට්ඨන්තස්ස
වචනං අස්සොසි. තත් මිච්ඡාදිසිකා විනොසුං-පස්සථ සමණස්ස

1. ම. අනාසකා.

2. ම. භුමිසයනං. සයිකාවා.

3. ම. කදුමලෙපනාකාරෙන.

4. ම. පච්චන්තය.

5. ම. පසානන්ද.

ගොතමස්ස කිරිය. මුඛප්පත්තමෙව භාසති අරුත් කිර එස එව. සුරාමදමතො යථාලඛිතතො ඵනස්ස සන්තිනෙ බමම. සුඤ්ඤා පරිනිබ්බාසස්සති අරුත් ව න. මුඛාචාදෙන නිග්ගණ්හනාමාති. සමමාදිසිකා විනොසු-අහො බුඩ්ධානං මහානුභාවනා අරුත් බුබුලිලහං වෙව සන්තතිමහාමත්තලිලහව දදුං ලභිස්සාමාති. සන්තතිමහාමතොපි නහානතිනේ දිවසභාගං උදකකිලං කිලිඤ්ඤා උය්‍යානං ගන්තවා ආපානභූමියං නිසීදි. සාපි ඉත්ථි රහමජ්ඣං ඔතරිත්වා නචචගිතං දස්සන්තුං ආරභි, තස්සා සරිර ලිලාය දස්සන්තං. සත්තාගං අප්පාභාරතාය තං දිවසං නචගිතං දස්සයමානාය අනො ඤාමි. සත්ථකවාතා සමුට්ඨාය හදය මංසං කන්තිත්වා අගමංසු. සා තඤ්ඤංයෙව මුඛෙන වෙව අකඛිති ව විවටෙගි කාලමකාසි. සන්තතිමහාමතො උපධාරෙථ නන්ති වත්වා නිරුඬා සාමීති වුත්තමතො යෙව බලවසොකෙනාතිභූතො, තං ඛණං යෙවස්ස සත්තාගං පිනසුරු තත්තකපාලෙ උදකකිලං විය පරික්කයං අගමාසි. සො-න මෙ ඉමං සොකං අඤ්ඤා නිබ්බාපෙත්තුං සක්ඛිස්සති අඤ්ඤානු තථාගතෙනාති බලකායපරිවුත්තො සායණ්හසමයෙ සත්ථ සන්තිකං ගන්තවා වන්ති ඵලමාග-හනො ඵලරූපො මෙ සොකො උප්පන්නො තං මෙ තුමො නිබ්බාපෙත්තුං සක්ඛිස්සාමාති ආගතොමිති, පටිසරණං මෙ ගොථාති, අථ නං සත්ථා-සොකං නිබ්බාපෙත්තුං සමත්ථස්සෙව සන්තිකං ආගතොසි ඉමිස්සා හි ඉත්ථියා ඉමිනාව ආකාරෙන මතකාලෙ තව රෙදන්තස්ස පග්ගරිතඅසුති වතුන්තං සමුද්දානං උදකතො අතිරෙකතරුනිති වත්වා ඉමං ගාථමාභ:-

“යං පුබ්බෙන නං විසොසෙති” පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්ඤිතං,
මජ්ඣෙවෙ තො ගතිස්සසි උපසන්නො වරිස්සසි”ති.

ගාථාපරියොසානෙ සන්තතිමහාමතො අරහත්තං පත්වා අත්තනො ආයුසංඝාරං ඔලොකෙනො තස්ස අප්පවත්තනභාවං ඤාති සත්ථාරං ආග-හනො පරිනිබ්බාණං මෙ අනුරුතාථාති, සත්ථා තෙන කතකමමං. ජනනොපි මුඛාචාදෙන නිග්ගණ්හනත්ථං සන්ති පතිතා මිච්ඡාදිසිකා ඔකාසං න ලභිස්සන්ති බුබුලිලහවෙව සන්තති මහාමත්තලිලහව පසංඝිස්සාමාති සන්තිපතිතා සමමාදිසිකා ඉමිනා කතකමමං. සුඤ්ඤා පුඤ්ඤා ආදරං කරිස්සන්ති සලකෙතිත්වා තෙන හි තයා කතකමමං මයං කපෙගි කපෙනො ව භූමියං සිතො අකපෙත්වා සත්තතාලප්පමාණමතො ආකාසෙ සිතො කපෙගිති ආග, සො සාධු හනොති සත්ථාරං වන්ති ඵකතාලප්පමාණං. උග්ගම ඔරෙගිත්වා පුන සත්ථාරං වන්ති උග්ගච්ඡන්තො පටිපාටියා සත්තතාලප්පමාණ ආකාසෙ පලලභෙකන නිසීදිත්වා සුණංථ මෙ හනො පුබ්බකමන්ති වත්වා ආග:-

ඉතො එකනවුතිකපෙස විපස්සිබුධිකාලෙ අහං බණ්ණමති
 නාම නගරෙ එකස්මිං කුලෙ නිබ්බතතිත්වා විනොසිං-කිනත්තුවො
 පරෙසං ඡෙදං වා පිලං වා අකරණකමමනති, උපධාරෙනො
 ධම්මසොසකකමමං දිස්වා තතො පට්ඨාය තං කරුණො
 මහාජනං සමාදපෙත්වා පුඤ්ඤාති කරුමි උපොසථදිවසෙසු
 උපොසථං සමාදියාමි¹ දුතං දදාමි² ධම්මං සුණාමි³ බුධිරතනාදිති
 සදිසං අඤ්ඤා රතනං නාම නජී තින්නං රතනානං සක්කාරං
 කරුණාති උග්ගොසෙනො විවරමි, තස්ස මය්ගං සද්දං සුත්වා බුධි
 පිතා බණ්ණමතිමහාරුඡ මං පක්කොසාපෙත්වා තාත කිං කරුණො
 විවරසීති පුච්ඡිත්වා-දෙව තින්නං රතනානං ගුණං පකාසෙත්වා මහා
 ජනං පුඤ්ඤකමෙමසු සමාදපෙනො විවරමිති වුත්තෙත-කත්
 තිසිනො විවරසීති මං පුච්ඡිත්වා පදසාව දෙවති මයා වුත්තෙත-තාත
 න ත්වං එවං විවරතුං අරහසි ඉමං පුච්ඡදාමං පිලක්ඛිත්වා අස්සපිට්ඨ
 තිසිනොව විවරාති මය්ගං බුහතාදාමසදිසං පුච්ඡදාමං දත්වා අස්සං
 අදාසි. අථ මං රඤ්ඤා දිනනපරිභාරෙන තපේව උග්ගොසෙත්වා
 විවරන්තං පුතපි රාජා පක්කොසාපෙත්වා තාත කිං කරුණො
 විවරසීති පුච්ඡිත්වා තදෙව දෙවති වුත්තෙත-තාත අස්සොපි තෙ
 නානුච්ඡිකො ඉධ තිසිදිත්වා විවරාති වතුසිඤ්චය්ගතං රථං අදාසි.
 තතිශ්වාරෙපි මෙ රාජා සද්දං සුත්වා පක්කොසාපෙත්වා තාත කිං
 කරුණො විවරසීති පුච්ඡිත්වා තදෙව දෙවති වුත්තෙත-තාත
 රථොපි තෙ නානුච්ඡිකොති මය්ගං මහන්තං භොගං මහාපසාධතව
 දත්වා එකං ගජමදාසි. ස්වාහං සබ්බාභරණපතිමණ්ඩිතො ගජිකබ්බො
 තිසිදිත්වා අසීතිවස්සසහස්සාති ධම්මසොසකකමමං අකාසිං, තස්ස
 මෙ එත්තකං කාලං කායතො වජ්ජනගණ්ණො වායති මුඛතො උප්පල
 ගණ්ණො වායති ඉදං මයා කතකමමනති එවං සො අත්තනො පුබ්බ
 කමමං කපේත්වා ආකාසෙ තිසිනොව තෙතේධාතුං සමාපජ්ජිත්වා
 පරතිබ්බාසි, සරීරෙ අග්ගිත්ලා උට්ඨතිත්වා මංසලොභිතං ක්කාපෙසි
 සුමනපුප්ඵාති විශ ධාතුයො අවසිස්සිංසු, සත්ථා සුඛවත්ථං පසාරෙසි
 ධාතුයො තත්ථ පතිංසු, තා පතෙත පක්ඛිපිත්වා වාතුමහාපපේ ථූපං
 කාරෙසි-මහාජනො වජ්ජිත්වා පුඤ්ඤාහාගී ගවිස්සතිති. ධම්මසහායං
 කථං සමුට්ඨාපෙසුං-සන්නතිමහාමත්තො ගාථාවසානෙ අරහත්තං
 පත්වා අලභිකතපටියතොව ආකාසෙ තිසිදිත්වා පරිනිබ්බතො,
 කිනත්තුවො එතං සමණොති වත්තුං වට්ටති උදාහු බ්‍රාහ්මණොති? සත්ථා
 ආගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ එතරගි කථාය සන්නිසිත්තාති
 පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙත-භික්ඛවෙ මම පුත්තං සමණොතිපි
 වත්තුං වට්ටති යෙවති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ:-

1. ම. සමාදියථ.

2. ම. දෙථ.

3. ම. සුණාථ.

“අලඞ්කතො වෙපි සමචරෙය්‍ය
සනෙතා දනෙතා නිඤ්ජනො බ්‍රහ්මචාරී,
සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං
සො බ්‍රාහ්මණො සො සමණො ස භික්ඛු”ති.

තස් අලඞ්කතොති වත්තාභරණපතිමණ්ඩිතො. තස්සන්තො-වත්තාලඞ්කරදීභි අලඞ්කතො වෙපි පුග්ගලො කායාදීභි සමචරෙය්‍ය, රහාදි වූපසමෙන සනෙතා, ඉන්ද්‍රියදමනෙන දනෙතා, වතුමග්ගනියමෙන නිඤ්ජනො, සෙට්ඨවරියාය බ්‍රහ්මචාරී, කායදණ්ඩාදීනං ඔරෙපිකතාය සබ්බෙසු භූතෙසු නිභිතදණ්ඩො, සො එවරුපො බාහිතපාපතතා බ්‍රාහ්මණොතිපි සමිතපාපතතා සමණොතිපි භික්ඛාකිලෙසතතා භික්ඛුතිපි වත්තබ්බො යෙවංති. දෙසනාවසානෙන බහු සොතාපතති ඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

සනතනිමහාමනස්ස වණ්ණ නවමං.

10. 10.

“ගිරිතිසෙධො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො පිලොතිකන්තරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකස්මිං හි දිවසෙ ආනන්දන්තරෙ එකං පිලොතිකබණ්ඩං නිවත්තං කපාලං ආදාය වරන්තං දුරකං දිස්වා නිං තෙ එවං විවරිතො ජවනතො¹ පබ්බජ්‍යා න උත්තරිතරුති වතො-භනොත කො මං පබ්බා ජෙස්සනිති වුත්තො-අහං පබ්බාජෙස්සාමිති තං ආදාය ගනතො සහත්තා නගාපෙතො කල්මයානං දතො පබ්බාජෙසි, තච පන නිවත්තං පිලොතිකබණ්ඩං පසාදෙතො ඔලොකෙනොතො පරිස්සාවනකරණ මහමපි ගෙහුපගං කිංඤ්චිපපදෙසං අදිස්වා කපාලෙන සභිං එනිස්සා රුක්ඛසාබාය යපෙසි, සොපි පබ්බජ්‍යො ලබ්බපසමපදෙ බුද්ධානං උපන්නලාභසක්කාරං පරිභුජමානො මග්ගස්සානි විවරනි අවුත්තදෙතො විවරනො දුල්ලසර්ථෙ හුතො උක්කණ්ඨිතො කිමෙම ජනස්ස සඬා දෙය්‍යං නිවාසෙතො විවරණෙන² අත්තනො පිලොතිකමෙව නිවාසෙස්සාමිති තං යානං ගනතො පිලොතිකං ගගෙතො අගිරික නිලුජ්ජ එවරුපානං වත්තානං අවුත්තදනට්ඨානං පහාය ඉමං පිලොතිකබණ්ඩං නිවාසෙතො කපාලගන්තො භික්ඛාය වරිතුං ගවුජ්ජිති තං ආරම්භණං කතො අත්තනාව අත්තානං ඔවදි, ඔවදන්තස්සෙව පතස්ස විත්තං සන්තිසීදි, සො තං පිලොතිකං තන්තෙව පරිසාමෙතො නිවත්තිතො විහාරමෙව ගතො, සො කතිපාගච්චයෙන පුනපි උක්කණ්ඨිතො තපෙව වතො නිවත්ති පුනපි තපෙවංති තං එවං අපරං පරං විවරන්තං දිස්වා භික්ඛු කහං ආවුසො ගවුජ්ජිති පුච්ඡන්ති, සො ආවරියස්ස සන්තිකං ගවුජ්ජි ආවුසොති වතො එතෙනෙව නිගාරෙන

1. ම. ජවිතතො.

2. ම. වික්කන්තන.

අතතනො පිලෝතික බණ්ඩමෙව් ආරම්භණං කචා අතතානං නිසේ
 ධෙචා කතිපාගෙනෙව අරහත්තං පාපුණ්ණි. භික්ඛු ආහංසු-කිං ආවුසො
 නදාති ආවරියස්ස සන්තිකං ගව්ඡසි නානු අයං තව විවරණමග්ගොති?,
 ආවුසො ආවරියෙන සඬිං සංසග්ගෙ සති ගතොමහි ඉදාති පන මෙ
 පච්ඡිනෙනා සංසග්ගො තෙනස්ස සන්තිකං න ගව්ඡාමිති, භික්ඛු තථා
 ගතස්ස ආරොවෙසුං, හනෙන පිලෝතිකතේරෙ අඤ්ඤං ව්‍යාකරෙ
 තිති; කිමාග භික්ඛවෙති? ඉදං තාම හනෙත්ති, තං සුචා සථා ආම
 භික්ඛවෙ මම පුත්තො සංසග්ගෙ සති ආවරියස්ස සන්තිකං ගතො
 ඉදාති පනස්ස සංසග්ගො ජිනෙනා අතතනාව අතතානං නිසේධෙචා
 අරහත්තං පත්තොති වචා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“හිරිතිසෙධො පුරිසො කොචි ලොකස්මිං විජ්ජති,
 යො නිදං අපබොධති¹ අස්සො හද්දො කසාමිව.

අස්සො යථා හද්දො කසාතිවිධෙඨා
 ආතාපිනො සංවෙගිනො හවාථ,
 සඬාය සීලෙන ව විරියෙන ව
 සමාධිතා ධම්මවිනිච්ඡයෙන ව;
 සම්පන්නවිජ්ජාවරණං පභිස්සතා,
 පහස්සථ² දුක්ඛමිදං අනප්පක”න්ති.

තත්ථ අතතනො උප්පන්නං අකුසලවිතක්කං හිරියා නිසේධෙතිති
 හිරිතිසෙධො; කොචි ලොකස්මිනති එවරුපො දුලලහො කොචිදෙව
 ලොකස්මිං විජ්ජති. යො නිදන්ති අප්පමත්තො සමණ්ඩමං.
 කරෙන්නො අතතනො උප්පන්නං නිදං, අපහරන්නො බුද්ධිකිති
 අපබොධති, කසාමිවාති යථා හද්දො අස්සො අතති පතමානං.
 කසං අපහරති අතති පතිතුං න දෙති යො එවං නිදං අපබොධති
 සො දුලලහොති අත්තො. දුතියගාථාය අයං සඬෙපත්තො-භික්ඛවෙ
 යථා හද්දො අස්සො පමාදමාගමම කසාය නිවිධෙඨා අහමිපි තාම
 කසාය පහවොති අපරහාගෙ ආතප්පං කරෙති එවං තුමෙපි ආතා
 පිනො සංවෙගිනො හවාථ එවමුතො ලොකීයලොකුත්තරය දුට්ඨාය
 සඬාය ව වතුපාරිසුඬිසීලෙන ව කාසිකවෙනසිකවිරියෙන ව අට්ඨසමා
 පත්තිසමාධිතා ව කාරණාකාරණඤ්ඤානලක්ඛණෙන ධම්මවිනිච්ඡ
 යෙන ව සම්මතාගතා හුචා තිස්සන්නං වා අට්ඨන්නං වා විජ්ජානං
 පඤ්චදසනනඤ්ච වරණානං සම්පත්තියා සම්පන්නවිජ්ජාවරණා
 උප්පට්ඨිතසතිතාය පභිස්සතා හුචා ඉදං අනප්පකං වට්ටුක්ඛං පජ
 භිස්සථාති. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

පිලෝතිකතේරයා වච්ඡු දසමං.

1. ම. අපබොධෙති.

2. ම. පජභිස්සථ.

10. 11.

“උදකං හි නයන්ති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තං ජේතවනේ විහරන්තො සුඛසාමණේරං ආරබ්භ කපෙසි.

අනිත්තං හි බාරණසිසෙට්ඨිනො ගක්ඛකුමාරො නාම පුත්තො අහොසි, රාජ්‍ය නයා පිතරි කාලකතෙ තං පනෙකාසාපෙච්චා සමයා සෙච්චා මහනෙත්ත සකකාරෙන තසෙව සෙට්ඨිට්ඨානං අද්දසි, සො තතො පට්ඨාය ගක්ඛසෙට්ඨිති පක්ඛද්දසි, අප්පසා භණ්ඩාගාරිකො ධන ගබ්භ වාරං විවරිත්වා සාමි ඉදන්තෙ එත්තකං පිතුට්ඨකං එත්තකං පිතාමහාදිත්තනි¹ නිවරිත්වා දසෙසසි, සො තං ධනරාසිං ඔලොකෙත්වා ආග-කිං පන තෙ ඉමං ධනං ගහෙත්වා න ගමිසුති, සාමි ධනං ගහෙත්වා න ගතා නාම නත්ති අත්තනා කතං කුසලාකුසලමෙව හි ආදිය සත්තා ගච්ඡන්ති, සො වින්තෙයි-තෙ බාලතාය ධනං ඤාපෙත්වා පහාය ගතා, අගං පනෙතං ගහෙත්වා ගමිසාමිති, එවං වින්තෙත්තො පන දුතං වා දසාමි පුජං වා කරිසාමිති අවින්තෙත්වා ඉමං සබ්බං බාදිත්වා ගමිසාමිති වින්තෙයි, සො සතසහස්සං විසාපෙත්වා එලිකමයං නගානකොට්ඨකං කාරෙයි, සතසහස්සං දත්වා එලිකමය මෙව නගානඑලිකං සතසහස්සං දත්වා නිසිද්ධපලඛනං සතසහස්සං දත්වා භොජනපානිං සතසහස්සමෙව දත්වා භොජනට්ඨානෙ මණ්ඩපං කාරාපෙයි, සතසහස්සං දත්වා භොජනපානියා ආසිත්තකුපධානං කාරාපෙයි, සතසහස්සෙතෙව ගෙගෙ සිහපජ්රං ගණ්ඨාපෙයි, අත්තනො පාතරාසත්ථාය සහස්සං අද්දසි සායමාසත්ථායපි සහස්සමෙව, පුණ්ණමදිවසෙ පන භොජනත්ථාය සතසහස්සං දපෙයි, තං භත්තං භුජනදිවසෙ සතසහස්සං විසාපෙත්වා නගරං අලඛකරිත්වා හෙරිං වරාපෙයි, ගක්ඛසෙට්ඨිසා කිර භත්තභුජනාකාරං ඔලොකෙත්වා මහාජනො මවාතිමෙව බන්ධිත්වා සන්තිපති, සොපි සතසහස්සග්ග නිකෙ නගානකොට්ඨකෙ සතසහස්සග්ග නිකෙ පලලඛෙත නිසිදිත්වා සොලසගණ්ඨාදකස්සට්ඨි නගාත්වා තං සිහපජ්රං විවරිත්වා තසමිං පලලඛෙත නිසිදි, අප්පසා තසමිං ආසිත්තකුපධානෙ තං පානිං ඤාපෙත්වා භොජනං වසෙසසුං, සො නාටකපරිවුත්තො එවරුපාය සමපත්තියා තං භොජනං භුජති, අපරෙන සමයෙන එකො ගාමිකමනුස්සො අත්තනො පරිබ්බසාගරණත්ථං දුරුආදිති යානකෙ පක්ඛිපිත්වා නගරං ගන්ත්වා සහායකස්ස ගෙගෙ නිවාසං ගණ්ඨි, තද්ද පන පුණ්ණමදිවසො ගොති, ගක්ඛසෙට්ඨිනො භුජනලිලහං ඔලොකෙත්තුති නගරෙ හෙරිං වරාපෙසුං, අප් නං සො සහායකො ආග-ගක්ඛසෙට්ඨිනො භුජනලිලහං දිට්ඨපුබ්බන්ති? න දිට්ඨපුබ්බං සමමාති, තෙන හි එහි ගච්ඡාම අයං නගරෙ හෙරි වරති² මහාසමපත්තිං පසයිසාමාති නගරවාසී ජනාදි වාසිං ගහෙත්වා අගමාසි මහාජනො මවාතිමෙව අභිරුහිත්වා පසාති ගාමවාසී භත්තගතං ඝාසිත්වා නගරවාසිං ආග මයං එතාය

1. ම. පිතාමහධනනි.

2. ම. හෙරි-වරාපෙති.

පාතියා හතතපිණේඛ පිපාසා ජනාති, සමම මා එතං පත්ති න සකකා
ලඛ්ඛනති, සමම අලහනොනා න ජීවිස්සාමිති, සො තං පටිබාහිතුං
අසකෙකානොනා පරිසපරියනොනා ධ්වං පණමාමි තෙ සාමිති,
කිං එතනති? අයං එකො ගාමවාසී කුලිහාකං පාතියං හතතපිණේ
පිපාසං උපපාදෙසි එකං හතතපිටං දූපෙථාති, න සකකා ලඛ්ඛනති,
කිං සමම සුතං තෙති?, සුතං මෙ අපිච්ච ලහනොනා ජීවිස්සාමි අල
හතතස්ස මෙ මරණං භවිස්සනිති, සො පුතපි චිරවි අයං කීර් සාමි
අලහනොනා මරිස්සති ජීවිතමස්ස දෙථාති, ගලේහා හතතපිණේඛා
නාම සතමපි අග්ගති සතවයමපි අග්ගති යො යො යාවති තස්ස තස්ස
දදමානා මයං කිං භුජ්ස්සාමාති, සාමි අයං අලහනොනා මරිස්සති
ජීවිතමස්ස දෙථාති, න සකකාව ලඛ්ඛං යදි පන අලහනොනා න ජීවති
නිණ්ණි සංවච්ඡරති මම ගෙගෙ භාතිං කරොතු ඵමස්ස හතතපාතිං
දූපෙස්සාමාති, ගාමවාසී තං සුඛා ඵමං හොතු සමමාති සහායකං
වචා පුතතදුරං පහාය හතතපාතිඅත්ථාය නිණ්ණි සංවච්ඡරති හතිං
කරිස්සාමිති සෙට්ඨස්ස ගෙගෙ පාවිසි, සො භතිං කරොනොනා සබ්බ
කිච්චාති සකකවමං අකාසි, ගෙගෙ වා අරෙඤ්ඤ වා දිවා වා රතනිං
වා සබ්බාති කතතබ්බකමමාති කතානෙව පඤ්ඤාසිංසු, හතතහති
කොති වුට්ඨො සකලනගරෙ පඤ්ඤාසි, අපස්ස දිවසෙ පරිපුණේණ
හතතවෙය්සාවටිකො ආග-හතතහතිකස්ස දිවසො පුණේණා දුක්ඛාරං
තෙන කතං නිණ්ණි සංවච්ඡරති හතිං කරොනොනා එකමපි කමමං
න කොපිතපුබ්බනති, අපස්ස සෙට්ඨි අතතනො සාංඝපාතරසත්ථාය
වෙසගස්සාති තස්ස පාතරසත්ථාය සහස්සනති නිණ්ණි සහස්සාති
දූපෙථා ආග-අජ්ජ මයං කහනබ්බං පරිතාරං තස්සෙව කරොථාති,
වචා ව පන ධ්වෙථා එකං විනාමණිං නාම පියගරියං අවසෙස
ජනමපි අජ්ජ තමෙව පරිවාරෙථාති වචා සබ්බසමපතති. නිය්සාදෙසි,
සො සෙට්ඨිනො නහානොදකෙන තස්සෙව කොට්ඨකෙ තස්මිං
ඵලකෙ නිසිනොනා නහාචා තස්සෙව තිවාසනසාටකෙ තිවාසෙචා
තස්සෙව පලලඛෙක නිසීදි, සෙට්ඨිපි නගරෙ හෙරිං වරපෙසි, හතත
හතිකො ගතිසෙට්ඨිස්ස ගෙගෙ නිණ්ණි සංවච්ඡරති හතිං කචා හතත
පාතිං ලභී, තස්ස භුජනසමපතතිං ඔලොකෙනතුති, මහාජනො මවාති
මවෙ අභිරුහිචා පස්සති, ඔලොකිතඔලොකිතට්ඨානං කමපනා
කාරපතතං අගොසි, නාටකා පරිවාරෙථා අට්ඨංසු, තස්ස පුරතො
හතතපාතිං වට්ඨෙචා ධ්වංසිංසු, අපස්ස හත්ථොචනවෙලාය ගතිමා
දනෙ එකො පච්චෙකවුට්ඨො සතතමෙ දිවසෙ සමාපතතිතො වුට්ඨාය
කත්ථ නුඛො අජ්ජ භික්ඛාචාරත්ථාය ගච්ඡාමිති උපධාරෙතොනා හතත
හතිකං අද්දස, අපස්ස එතදගොසි-අයං නිණ්ණි සංවච්ඡරති හතිං කචා
හතතපාතිං ලභී, අත්ථි නුඛො එතස්ස සඛා නත්ථිති උපධාරෙතොනා
අත්ථිති ව ඤාචා සඛාපි එකච්චෙව සංගහං කාතුං න සකෙකානති
සකස්සස්සති නුඛො මෙ සංගහං කාතුනති, අප්ථ නං සකස්සස්සති වෙව

මම ව පන සඛගහකරණං නිසංසය මහාසමපතනිං ලභිස්සානිති යුක්තා විවරං පාරුපිත්වා පතනමාදය වෙහාසං අබ්බුග්ගනත්වා පරිසන්නරෙන ආගනත්වා තස්ස පුරතො ධීතමෙව අත්තානං දස්සෙසි, සො පච්චෙක බුඛං දිස්වා විනොසි-අහං පුබ්බෙ අදින්නහාවෙන එකිස්සා හත්ත පාතියා අත්ථාය නිණ්ඤි සංවච්ඡරාති පරගෙහෙ හතිං අකාසිං, ඉදුති මෙ ඉදං හත්තං එකං රතනිඤ්චං රතෙඛය්‍ය, සචෙ පන තං අය්‍යස්ස දස්සාමි අනෙකානි මං කප්පකොටි සහස්සානි රක්ඛිස්සති අය්‍යස්සෙව තං දස්සාමිති තිණ්ඤි සංවච්ඡරාති හතිං කත්වා ලභිහත්තපාතීතො එකපිඬව්‍යි මුඛෙ අඨපෙත්වා තණ්හං විනොදෙත්වා සයමෙව පාතීං උක්ඛිපිත්වා පච්චෙකබුඛස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පාතීං අඤ්ඤස්ස හත්ථෙ දත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වඤ්ඤිත්වා පාතීං වාමහත්ථන ගහෙත්වා දක්ඛිණහත්ථන තස්ස පතො හත්තං ආකිරි, පච්චෙකබුඬො හත්තස්ස උපසිඤ්ඤෙසකාලෙ පත්තං හත්ථෙන පිදති, අථ නං සො ආහ-හනෙන එකො පටිච්චිංසො න සක්කා විධා කාත්‍යං මා මං ඉධ ලොකෙන සඛගණනථ පරලොකෙන සඛගහමෙව කාරොථ, සාවසෙසං අකත්වා නිරවසෙසමෙව දස්සාමිති, අත්තනො හි ථොකමිදි අනවසෙ සෙත්වා දින්නං නිරවසෙසදුනං නාම තං මහපථලං හොති, සො තථා කාරොනොසා සබ්බං දත්වා පුන වඤ්ඤිත්වා ආහ-හනෙන එකං හත්ත පාතීං නිසංසය නිණ්ඤි සංවච්ඡරාති මෙ පරගෙහෙ හතිං කාරොනොත්ත දුක්ඛං අනුභූතං ඉදුති මෙ නිබ්බත්තනිබ්බත්තධ්‍යානෙ සුඛමෙව හොතු තුමෙහති දිට්ඨධම්මස්සෙව භාගි අස්සන්ති, පච්චෙකබුඬො එවං හොතුති වින්‍යාමණ්ඨි විය තෙ සබ්බකාමදදෙ මනොසඤ්ඤප්පා පුණ්ණ වන්දෙ විය පරිපුරෙනතුති අනුමොදනං කාරොනොත්තා:-

“ඉච්ඡිතං පභුතං තුය්‍යං ඛිප්පමෙව සමිජ්ඣතු,
සබ්බෙ පුරෙනතු සඤ්ඤප්පා වන්දෙ පණ්ණරසො යථා.

ඉච්ඡිතං පභුතං තුය්‍යං සබ්බමෙව සමිජ්ඣතු,
සබ්බෙ පුරෙනතු සඤ්ඤප්පා මණ්ඨි ජෙතීරසො යථා”ති

වත්වා අයං ජනො යාව ගනිමාදනපබ්බතගමනා මං පස්සනොති ධිතුති අධිධාය ආකාසෙන ගනිමාදනං අගමාසි, මහාජනොපි නං පස්සනොව අධිධාසි, සො තත්ථ ගන්ත්වා තං පිණ්ඩපාතං පච්ච සත්තං පච්චෙකබුඬානං විහජ්ඣිත්වා අදුසි, සබ්බෙ අත්තනො පහො නකං ගණිංසු, අපො පිණ්ඩපාතො කථං පහොසිති න විනොත්ත බ්බං, වත්තාරි හි අවිනොත්තයානිති වුත්තානි, තත්‍රායං පච්චෙකබුඬි විසයොති, මහාජනො පච්චෙකබුඬානං විහජ්ඣිත්වා දිය්‍යමානං දිස්වා සාධුකාරසහස්සානි පවතොසි, අසනිසත්තිපාතසද්දෙ විය අහොසි, තං සුත්වා ගනිසෙට්ඨි විනොසි-හත්තහතිකො මයා දින්නසමපතනිං ධාරෙතුං නාසක්ඛි තොත්තං මහාජනො පරිහාසං කාරොනොත්ත සන්තිපතීතො තදනිති සො තප්පවත්තිත්තත්තත්ථං මනුස්සෙ පෙසෙසි,

තෙ ආගන්තුකා-සමපතති ධාරකා¹ නාම සාමි එථ. හොනනුති වතා
තං පවතති. ආරෙවෙසුං, සෙට්ඨි තං සුචාව පච්චණ්ණොය පිතියා
පුට්ඨරිතෙ හුචා අහො දුක්ඛාරං තෙන තතං අගං එතතකං කාලං
එවරුපාය සමපතතියා සිතො කිචි දාතුං නාසකිනිනති තං පකොකාසා
පෙචා සමමං කිර තයා ඉදං නාම කතනති පුච්ඡිතා ආම සාමීති
වුතො-භන්ද සහස්සං ගහෙතා තව දුනෙ මය්ගමපි පතති. දෙහිති
ආග, සො තථා අකාසි, සෙට්ඨි පියු සබ්බං අත්තනො සන්තකං මජ්ඣේ
භිඤ්චා අදාසි. වතස්සො හි සමපද නාම-වච්ඡුසමපද පච්චයසමපද
වෙතනාසමපද ගුණාතිරෙකසමපදාති, තත් නිරෙධසමාපතතිතො
වුට්ඨිතො අරහා වා අනාගාමී වා දකිණ්ණෙය්සා වච්ඡුසමපද නාම,
පච්චයානං ධම්මෙන සමෙන උපපතති පච්චයසමපද නාම, දුතතො
පුබ්බෙ දුතකාලෙ පච්ඡාභාගෙති තිසු කාලෙසු වෙතනාය සොම
තස්සසහගතස්ස භික්ඛුසමපයුත්තභාවො වෙතනාසමපද නාම, දකි
ණ්ණෙය්ස සමාපතතිතො වුට්ඨිතභාවො ගුණාතිරෙකසමපද නාමාති.
ඉමස්ස ව බිණ්ණසමා පච්චෙකබ්බො දකිණ්ණෙය්සා, භතීං කතා
ලඛනාවෙන පච්චයො ධම්මතො උපපන්නො, තිසු කාලෙසු පරිසුඛාය
වෙතනාය වෙතනාසමපද, සමාපතතිතො චුච්ඡිතමතො පච්චෙක
බ්බො ගුණාතිරෙකසමපද නාමාති වතස්සොපි සමපද නිපන්නො,
එතාසං ආනුභාවෙන දිට්ඨිම ධම්මෙ මහාසමපතති. පාපුණ්ණති,
තස්මා හෙස සෙට්ඨිතො සන්තිකා සමපතති. ලභී, අපරභාගෙ රුජපි
ඉමිනා කතකමමං සුචා පකොකාසාපෙචා සහස්සං දතා පතති.
ගහෙතා තුට්ඨමානසො මහන්තං භොගකතියං දතා සෙට්ඨිට්ඨානං
අදාසි, භත්තභතිකසෙට්ඨිතියං නාමං අහොසි.

සො ගකිසෙට්ඨිනා සඨිං සභායො හුචා එකතො බාදනො
පිවනො සයනො යාවතායුකං යතා තතො වුතො දෙවලොකෙ
තිබ්බතතිතා එකං බුඩ්ධන්තරං දිබ්බසමපතති. අනුභවිතා ඉමස්මිං
බුච්ඡුපපාදෙ සාවතියං සාරිපුත්තනේරස්ස උපට්ඨාකකුලෙ පරිසන්ධිං
ගණ්ඨි, අපස්ස මාතා ලඛගබ්බපරිහාරා කතිපාහව්වයෙන අහො
වතාහං පඤ්චසතෙහි භික්ඛුති සඨිං සාරිපුත්තනේරස්ස සතරස
භොජනං දතා කාසායවත්තිවත්ති සුවණ්ණසරකං ආදාය ආසනපරි
යනෙන තිසින්නා තෙසං භික්ඛුනං උච්චිට්ඨාවසෙසකං භුජෙය්සනති
දෙහග්ගිති හුචා තථෙව කතා දෙහග්ගං පරිවිනෙසි, සා සෙසමඛගලෙසු
තථාරුපමෙව දුතං දතා පුත්තං විජයිතා නාමගහණදිවසෙ
පුත්තස්ස මෙ භනෙන සික්ඛාපදාති දෙථාති ථෙරං ආග, ථෙරෙ
කිමස්ස නාමනති පුච්ඡි, භනෙන පුත්තස්ස මෙ පරිසන්ධිගහණතො
පට්ඨාය ඉමස්මිං ගෙගෙ කස්සවි දුක්ඛං නාම න භුතපුබ්බං තෙනෙස
සුඛකුමාරෙයෙවාති නාමං භවිස්සතිති වුතෙන තදෙවස්ස නාමං
ගහෙතා සික්ඛාපදාති අදාසි, තද එවමස්ස මාතු-නාහං මම පුත්තස්ස

අර්ඛාසය. භික්ෂුසංග්ගික විනයං උපපජ්ජි, සා තස්ස කණ්ණවිජ්ඣන මහලාදීසුපි තපේව දානං අදාසි, කුමාරෙපි සත්තවස්සිකතාලෙ ඉවත්තා මහං අමම පේරස්ස සන්නිකෙ පබ්බජ්තුනති ආහ, සා සාධු තාත නාහං තව අර්ඛාසයං භික්ෂුසංග්ගික පේරං නිමනෙතො හනෙත පුත්තො මෙ පබ්බජ්තුං ඉවත්ති ඉමාහං සායණසමයෙ විහාරං ආනෙස්සාමිති පේරං උයොපේතො ඤාතකෙ සන්නිපාතො පුත්තස්ස මෙ ගිහි කාලෙ කත්තබ්බතිවං අපේව කරිස්සාමොති වතො පුත්තං අලභ්ඤ රිතො මහනෙත්ත සිරිසොහගෙත්ත විහාරං තෙතො පේරස්ස නිශ්ශා දෙසි, පේරෙපි තං තාත පබ්බජ්ජා නාම දුක්ඛා සකස්සසි අභිර මිතුනති වතො-කරිස්සාමි වො හනෙත ඔවාදනති වුත්තෙත කමට්ඨානං දතො පබ්බාපේසි, මාතාපිතරෙපිස්ස පබ්බජ්ජාය සකකාරං කරෙත්තො අනෙතො විහාරෙ යෙව සත්තාහං බුබුසුබස්ස භික්ඛුසමස්ස සත රසභොජනං දතො සායං අත්තනො ගෙහං අගමංසු, අට්ඨමෙ දිවසෙ සාරිපුත්තනේරෙ භික්ඛුසමස්ස ගාමං පටිට්ඨො විහාරෙ කත්තබ්බ කිවං කතො සාමණේරං පත්තවිවරං ගාහාපෙතො ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි, සාමණේරෙ අත්තරාමගෙහ මානිකාදිති දිස්සා පණ්ණිනසාම ඤේරො විශ පුච්ඡි, පේරොපිස්ස තපේව ව්‍යාකාසි, සාමණේරො තාති කාරණාති සුත්තො සවෙ තුමෙහ අත්තනො පත්තවිවරං ගණෙත්තසාප අහං නිවත්තෙත්තනති වතො පේරෙන තස්ස අර්ඛාසයං අභිඤ්චො ආහර පත්තවිවරනති පත්තවිවරෙ ගතිතෙ පේරං වජ්ඣිවො නිවත්තමානො හනෙත මස්සං ආහාරං ආහරමානො සතරසභොජනං ආහරෙත්ත පාති ආහ, කුතො තං ලභිස්සාමාති? අත්තනො පුඤ්ඤාන අල හනෙතො මම පුඤ්ඤාන ලභිස්සං හනෙතති, අට්ඨස්ස පේරො කුචිකං දතො ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි, සො විහාරං ආගන්තො පේරස්ස ගබ්භං විවරිතො වාරං පිටාය අත්තනො කායෙ ඤාණං ඔතාරෙතො නිසීදි, සස්ස ගුණතෙජෙන සකකස්ස ආසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි, සතෙතො කිත්තුවො එතනති ඔලොකෙත්තො සාමණේරං දිස්සා සුඛසාම ඤේරො අත්තනො උපර්ඛායස්ස පත්තවිවරාති දතො සමණධම්මං කරිස්සාමිති නිවත්තො, මයා තත් ගතතුං වට්ඨතිති විනෙතො වත්තාරො මහාරාජෙ පකෙකාසාපෙතො ගව්ඡ්ඡ තාතා විහාරස්ස උප වනෙ දස්සදුකෙ සකුණෙ පලාපෙථාති උයොපේසි, තෙ තථා කතො සමත්තො රක්ඛං ගණිංසු වජ්ඣමසුරියං අත්තනො විමානාති ගණිතො තිට්ඨාතාති ආණාපෙසි, තෙපි තථා කරිංසු, සයමපි ආවිජ්ජනට්ඨානෙ රක්ඛං ගණිති, විහාරෙ සන්නිසිත්තො නිරවො අහොසි, සාමණේරෙ එකගෙත්ත විතෙත්ත විපස්සනං වසේසිතො තිණ්ණි මග්ගථලාති පාපුණ්ණි, පේරො-සාමණේරෙන සතරසභොජනං ආහරෙත්තසාපාති වුත්තං කස්ස හුබො සරෙ සකකා ලබුනති ඔලොකෙත්තො එකං අර්ඛාසය වත්තං උපට්ඨාකකුලං දිස්සා තත් ගතො-හනෙත සාධු වො තං අජ්ජ ඉධාගව්ඡ්ජනෙතිති, තෙති තුට්ඨමානසෙති පත්තං හතො තිසීදපෙතො යාගුඛජ්ජනං දතො යාව හත්තකාලා ධම්මකථං.

යාවිතො තෙසං සාරාණීයධම්මකථං කථෙත්වා කාලං සලලකෙතියා
 දෙසනං නිඤ්ජෙසී, අථස්ස සතරසභොජනං දන්තා නං ආදාය ගන්තු
 කාමං ථෙරං භුජ්ජිතං භනෙත අපරම්පි තෙ දස්සාමාති ථෙරං. භොජෙත්වා
 පුත්ත පත්තපුරං අදංසු, ථෙරො තං ආදාය සාමණේරො ඡාතොති තුරිත
 තුරිතො විහාරං පායාසී, තං දිවසං සන්තා පානොව නික්කම්භො ගක්ඛ
 කුටියං නිසිනොත්වා ආවජ්ජෙසී-අප්පු සුඛසාමණේරො උපජ්ඣායස්ස
 පත්තවිවරං දන්තා සමණධම්මං. කාරියාමිති නිවනොත්තං නිපජ්ජනං
 නුඛො තස්ස කිම්බනති, සො තිත්තං යෙව මගග්ථ්ථානං පත්තගාවං
 දිස්වා උත්තරිමි උපධාරෙතොත්තං සක්ඛස්සවායං අප්පු අරහත්තං
 පාපුණ්ණිං සාරිපුත්තො පන සාමණේරෙ මෙ ඡාතොති වෙගෙන
 භත්තං ආදාය නික්කමති, සචෙ ඉමස්මි අරහත්තං අප්පුත්තං භත්තං
 ආහරිස්සති ඉමස්ස අත්තරායො භවිස්සති මයා ගන්තවා වාරකොඨිකෙ
 ආරකං ගණති. වට්ඨති විනොත්තං ගක්ඛකුටිතො නික්කමම
 වාරකොඨිකෙ ධන්තා ආරකං ගණති, ථෙරෙපි භත්තං ආහරි, අථ
 නං ගෙට්ඨා වුත්තත්තයෙනෙව වතුන්තං පඤ්ඤානං විස්සජ්ජනාව
 සානෙ සාමණේරෙ අරහත්තං පාපුණ්ණි. සන්තා ථෙරං ආමනොත්තා
 ගච්ඡ සාරිපුත්ත සාමණේරස්ස භත්තං දෙහිති ආහ, ථෙරෙ ගන්තවා
 වාරං ආකොටෙසී, සාමණේරො නික්කම්භො උපජ්ඣායස්ස වත්තං
 කත්වා භත්තකිම්බං. කාරොතිති වුත්තෙ ථෙරස්ස භවෙනන අනඤ්ඤ
 භාවං ඤාත්වා සත්තවස්සිකො භුමාරො වං බණ්ණං යෙව අරහත්තං
 පත්තො නිබ්බාණධ්මානං පච්චවෙකිනොත්තා භත්තකිම්බං. කත්වා
 පත්තං ධොවි, තස්මිං කාලෙ වත්තාරෙ මහාරාජනො ආරකං
 විස්සජ්ජෙසු, වන්දිමසුරියා විමානාති මුඛිංසු, සකෙකාපි ආචිජ්
 නට්ඨානෙ ආරකං විස්සජ්ජෙසී, සුරියො නගමජ්ඣං අතික්කන්තො
 යෙව පඤ්ඤාසී, භික්ඛු-සායණො පඤ්ඤාසති සාමණේරෙන ව දෙ
 නෙව භත්තකිම්බං. කතං කිත්තුවො අප්පු පුබ්බණ්ණො බලවා ජනො
 සායණො මන්දෙති වදිංසු, සන්තා ආගන්තවා කායනුත්තං භික්කවෙ ඵන
 රති කථාය සන්තිසිත්තාති පුච්ඡිත්වා-ගන්තො අප්පු පුබ්බණ්ණො බලවා
 ජනො සායණො මන්දෙ සාමණේරෙන ව ඉදන්තෙව භුත්තං අථ ව
 පන සුරියො මජ්ඣා නික්කන්තො යෙව පඤ්ඤාසතිති වුත්තෙ-
 භික්කවෙ ඵමමෙවං. හොති පුඤ්ඤවත්තානං සමණධම්මකරණකාලෙ
 අප්පු භි වත්තාරෙ මහාරාජනො සමන්තාරකං ගණතිංසු වන්දිම
 සුරියා විමානාති ගගෙත්වා අට්ඨංසු සකෙකා ආචිජ්ජනො ආරකං
 ගණති, අහමි වාරකොඨිකෙ ආරකං ගණති, අප්පු සුඛසාමණේරෙ
 මාතිකාය උද්භං ගරෙතො නච්ඡෙනෙ ව දුරුති නච්ඡෙනෙ උපුකාරෙ
 ව උපුං උපුං කරෙතො නච්ඡෙනෙ වක්කාදිති කාරොත්තො දිස්වා
 අත්තානං දමෙත්වා අරහත්තං පත්තොති වත්තා ඉමං ගාථමාග:-

“උදකං හි නයනති නෙත්තිකා උසුකාරු නමයනති තෙජනං,
දුරං නමයනති තච්ඡකා අත්තනං දමයනති සුඛතා”ති.

තත් සුඛතාති සුවද; සුඛෙන ඔවදිතඛො අනුසාසිතඛොති
අතෝ. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. දෙසනාවසානෙන බහු සොනා
පතතිඵලාදිති පාපුණිංසුති.

සුඛසාමණේරස්ස චක්ඛු ඵකාදසමං.

දණ්ඩවග්ගවණ්ණනා

නි ට්ඨි තා.

දසමො වග්ගො.

11, 1.

“කොහු භාසො කිමානඤ්ඤ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේත
වනෙ විහරනොතා විසාඛාය සභාගිකායො ආරබ්භ කාථෙසි.

සාවඤ්ඤං කීර පඤ්ඤාසනා කුලපුත්තා ඵලං ඉමා අප්පමාදවිහාරි
ණීයො භවිස්සන්තිති අත්තනො අත්තනො භරියායො විසාඛං මහා
උපාසිකං සමපට්ඨිත්ථාපෙසුං, තා උය්‍යානං වා විහාරං වා ගච්ඡන්තියො
තාය සඬං යෙව ගච්ඡන්ති, තා ඵකායමිං කාලෙ සත්තාහං සුරුඡනො
භවිස්සන්ති ඡනෙ සුඛො අත්තනො සාමිකානං සුරං පටියාදෙසුං,
තෙ සත්තාහං සුරුඡනං කිළිචි: අට්ඨමෙ දිවසෙ කාමමනනභෙරියා
තිකතිත්තාය කාමනෙන අගමංසු, තාපි ඉත්ථියො මයං සාමිකානං
සමමුඛා සුරං පාතුං න ලභිට්ඨා අවසෙසා සුරා ව අත්ථි ඉදං යථා තෙ න
පුත්තන්ති තථා පිටිස්සාමාති විසාඛාය සන්තිකං ගන්ත්වා-ඉච්ඡාමයෙස
උය්‍යානං දට්ඨුන්ති චත්වා සාග්‍රි අමා තෙන හි කත්තඛකිච්චාති
කත්වා තිකතිමථාති වුත්තෙ තාය සඬං ගන්ත්වා පටිච්ඡන්තාකාරෙන
සුරං තීහරාපෙත්වා උය්‍යානෙ පිටිත්වා මත්තා විවරිංසු, විසාඛාපි අයුත්තං
ඉමාහි කතං ඉදති මං සමණස්ස ගොතමස්ස සාමිකා මිසාඛා සුරං
පිටිත්වා විවරතිති තිත්ථියාපි ගරහිස්සන්තිති විනොත්තා තා ඉත්ථියො
ආහ-අමා අයුත්තං වො කතං මමපි අයසො උපපාදිතො සාමිකාපි
වො කුප්ඤ්ඤානන් ඉදති කිං කරිස්සමාති, ගිලානාලයං දය්‍යගිස්සාම
අයෙහි, තෙන හි පඤ්ඤාසනං සකෙත කාමමනාති, තා ගෙහං
ගන්ත්වා ගිලානාලයං කරිංසු, අථ තාසං සාමිකා ඉත්තනාමා ව
ඉත්තනාමා ව කහන්ති පුච්ඡිත්වා ගිලානාති සුත්වා අඛා ඵකාහි
අවසෙසසුරා පිතා භවිස්සන්ති සලකෙත්වා තා පොථෙත්වා අතය
ව්‍යසනං පාපෙසුං, තා අපරසමිංපි ඡන්තවාරෙ තථෙව සුරං පාතුකාමා
විසාඛං උපසඬකමිත්වා අයෙස උය්‍යානං නො නෙහිති චත්වා සුඛෙත්ථි

මෙ තුමෙහි අයසො උපපාදිතො ගව්ඡ්ථ න වො අහං නෙසාසාමිති තාය පටික්ඛිතතා ඉද්දති එවං න කරිසාමාති සමමනනසිනා¹ පුත තං උපසඞ්ඛමිත්වා ආහංසු-අයෙස බුඩ්දපුජං කාතුකාමලා විහාරං තො නෙතිති, ඉද්දති අමො යුජ්ජති ගව්ඡ්ථ පටිවච්ඡං කරොථාති, තා වමෙහාටිකෙති ගතිමාලා ගාහාපෙත්වා සුරාපුණ්ණො මුට්ඨිවාරකො හත්තෙති ඔලමෙඛනා මහාපටෙ පාරුපිත්වා විසාඛං උපසඞ්ඛමිත්වා තාය සඬං විහාරං පටිසමානා එකමනනං ගන්ත්වා² මුට්ඨිවාරකොගෙව පුරං පිටිත්වා වාරකො ඡබ්බිත්වා ධම්මසභායං සඤ්ඤා පුරතො නිසිද්ධංසු, විසාඛා ඉමාසං හත්තෙත ධම්මං කපෙථාති ආහ, තාපි මදවෙගෙන කමපමානසරීරා නව්විසාම ගාසිසාමාති³ විතතං උපපාදෙසුං. අපේකා මාරකාසිකා දෙවතා ඉමාසං සරීරෙ අභිමුච්චිත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස පුරතො විපජ්ජාරං දසොසාමිති විනෙතත්වා තාසං සරීරෙ අභිමුච්චි, තාසු එකච්චා සඤ්ඤා පුරතො පාතිං භගරිත්වා හසිතුං එකච්චා නව්විතුං ආරභිංසු, සත්ථා කිං ඉදන්ති ආවජ්ජෙතො තං කාරණං ඤාත්වා නද්දති මාරකාසිකානං ඔතාරං ලභිතුං දසාමිති ඔයා එතතං කාලං පාරමිසො පුරෙතෙතන මාරකාසිකානං ඔතාරලාහන්දාය පුරිත්වාති තා සංවෙජ්ජතුං හමුකලොමතො රසමිසො විසාජ්ජෙසි, තාවදෙව අනිකාරතිමිසා අහොසි, තා භිතා අහෙසුං මරණභයකජ්ජතා, හෙන තාසං කුච්ඡයං සුරා ජීරි, සත්ථා නිසිනෙන පලලඬෙක අනතරතිතො සිනෙරුමුඛති ධත්වා උණ්ණලොමතො රසමිං විසාජ්ජෙසි, තා ඛණං යෙව චන්දසහසසුගගමනං විය අහොසි. අපේතා ඉන්ද්‍රියො ආමනෙතත්වා තුමෙහි මම සන්තිකං ආගව්ඡ්ඡමානාති පමන්තාති ආගන්තුං න වට්ටති තුමාසං හි පමාදෙනෙව මාරකාසිකා දෙවතා ඔතාරං ලභිත්වා තුමෙහි හසාදිඅකරණට්ඨානො හසාදිති කාරාපෙසි, ඉද්දති තුමෙහි රාහාදිතං අග්ගිතං නිබ්බාපනන්දාය උසාහං කාතුං වට්ටතිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“කොහු හාසො නිමානෙදු නිව්වං පජ්ජලිතෙ සති,
අකුකාරෙන ඔනඬා පදීපං න ගවෙසථා”ති.

තත්ථ ආතිසෙදුති තුට්ඨි, ඉදං වුත්තං හොති-ඉමසමිං ලොකසන්ති වාසෙ රාහාදීති එකාදසති අග්ගිති නිව්වං පජ්ජලිතෙ සති කොහු තුමාසං හාසො වා තුට්ඨි වා, නනු එස අනන්තබ්බරුපොයෙව, අට්ඨ වජ්ඣකෙන හි අවිජ්ජකුකාරෙන ඔනඬා තුමෙහි තසාකුකාරසා විධ මනන්දාය කිං කාරණා ඤාණපදීපං න ගවෙසථා න කරොථාති.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසතාපි තා ඉන්ද්‍රියො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසු, සත්ථා තාසං අවලසඬාය පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා සිනෙරු මත්තා ඔගරිත්වා බුඩ්ධසනෙ නිසිද්ධං අප්ඨ තං විසාඛා ආහ-හත්තෙත පුරා

1. ම. සමසානෙත්වා.

2. ම. නිසිද්ධතා.

3. ම. නව්විම ගාසාමාති.

නාමෙසා පාපිකා එවරුපා හි නාම ඉමා ඉතියො. භූමනාදිසසා බුබසා පුරතො නිසිදිකා ඉරියාපථමතතමි සණ්ඨාපෙනුං අසකෙකානායො උට්ඨාය පාණිං. පහරිතා හසිතගිතනාවොති ආරංහිසුති, සන්ථා ආම විසාවෙ පාපිකාව එසා සුරා නාම, එතං හි නිසාය අනෙකෙ සත්තා අනායවසකං පතතාති වතා-කදු පතෙසා හනෙන් උපතතාති චුතෙන් තසා උපතති. වින්ථාරෙන කපේතුං අතිතං ආහරිතා භූමනරතකං කපේසිති.

විසාබාය සහායිකානං චක්ඛු පඨමං.

11. 2.

“පසා විතතකත”නාම ඉමං බමමදෙසනං සන්ථා වෙච්චනෙ විහරතො සිරිමං ආරබ්භ කපේසි.

සා කීර රාජගහෙ අභිරුපා ගණිකා එකසමිං පන අනෙතාවසෙස සුමනසෙට්ඨිපුත්තසා හරියාය පුණ්ණකසෙට්ඨිධිතරි උත්තරාය නාම උපාසිකාය අපරජකිකා තං පසාදෙතුකාමා තසා ගෙහෙ භික්ඛු සබ්බෙක සමිං කතහතනකිච්චං සන්ථාරං බමාපෙනා තං දිවසං දස බලසා භූතනානුමොදනං සුත්වා:-

“අනෙකාධෙන ජිනෙ කොධං අසාධුං සාධුතා ජිනෙ,
ජිනෙ කදරියං දුතෙන සවෙචන අලිකවාදිත”න්ති

භාථාපරියොසානෙ සොතාපතතිඵලං පාපුණි. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, වින්ථාරකථා පන කොධවග්ගෙ අනුමොදනාභාථාවණ්ණනාය මෙව ආවිහවිසාති. එවං සොතාපතතිඵලං පතතා පන සිරිමා දසබලං¹ නිමනෙන්වා පුන දිවසෙ මහාදුතං දවා සබ්බසා අට්ඨ සලාකහතනං² නිබ්බං දුපෙසි, ආදිතො පට්ඨාය නිබ්බං අට්ඨ භික්ඛු ගෙහං ගව්ඡනති, සප්පිං ගණ්ඨථ ඛිරං ගණ්ඨථාති ආදිති වතා තෙසං පතෙන පුරෙන්නති, එකෙන ලඬං තිත්තමි චතුන්නමි පගොති, දෙව සිකං සොළසකභාපණ්පරිබ්බයෙන පිණ්ඩපාතො දියන්ති, අපේක දිවසං එකො භික්ඛු තසා ගෙහෙ අට්ඨකහතනං භුජිතා තියොජන මත්තෙ එකං විහාරං අගමාසි, අථ නං සායං ථෙරුපට්ඨානෙ³ නිසිත්තං පුච්ඡං-ආවුසො කහං භික්ඛං ගහෙවා ආගතොසිති?, සිරිමාය අට්ඨකහතනං භූතනං මෙති, මනාපං කතා දෙති ආවුසොති?, න සකකා තසා හතතං වණ්ණෙනුං අතිවිය පණිතං කතා දෙති එකෙන ලඬං තිත්තං චතුන්නමි පගොති, තසා පන දෙය්‍යබමම තොපි දසානමෙව උත්තරිතරං, සා හි ඉති එවරුපා ව එවරුපා

1. ම. හික්ඛුසබ්බං.

2. ම. අභිකහතනං.

3. ම. එවරුපථානෙ.

වාති තස්සා ගුණේ කපේසි, අපේකො භික්ඛු තස්සා ගුණකථං සුත්වා අදස්සනෙනෙව සිනෙහං උපපාදෙත්වා මයා ගතත්වා තං දට්ඨං වට්ට තීති අපාතනො වස්සග්ගං කපේත්වා තං භික්ඛුං ඩිතිකං පුච්ඡිත්වා සෙව ආවුසො නසමිං ගෙහෙ තිං සංඝස්තේරො හුත්වා අට්ඨකභත්තං ලභිස්සාසිති සුත්වා තං බණං යෙව පත්තච්චරමාදාය පක්කනෙතොපි පාතොව අරුණේ උග්ගච්ඡන්තො¹ ස'ලාභග්ගං පවිසිත්වා ඩිතො සංඝස්තේරො හුත්වා තස්සා ගෙහෙ අට්ඨකභත්තං ලභි, යො පන භික්ඛු භිශෝ භුජිත්වා පක්කාමි තස්ස ගතවෙලායමෙවස්සා සරිරෙ රොගො උපපජ්ජි, තසමා ආභරණානි ඔවුඤ්චිත්වා නිපජ්ජි, අපස්සා දාසියො අට්ඨකභත්තං ලභිත්වා ආගතෙ භික්ඛු දිස්වා ආරොවෙසුං, සා සහත්වා පත්තෙ ගහෙත්වා නිසීදාපෙත්වා වා පරිවිසිත්වා වා අසකෙකානන්දී දාසියො ආණාපෙසි-අමා පත්තෙ ගහෙත්වා අයෙස තිසීදාපෙත්වා යාගුං පායෙත්වා බජ්ජකං දත්වා භත්තවෙලායං පත්තෙ පුරෙත්වා දෙථාති, තා සාධු අයෙති භික්ඛු පවෙසෙත්වා යාගුං පායෙත්වා බජ්ජකං දත්වා තත්වෙලාය භත්තස්ස පත්තෙ පුරෙත්වා තස්සා ආරොවෙසුං-සා මං පරිග්ගහෙත්වා නෙථ අයෙස වජ්ඣස්සාමිති වත්වා තාහි පරිග්ගහෙත්වා භික්ඛුනං සන්තිකං නිතා පවෙධමානසරිරෙත භික්ඛු වජ්ඣ, සො අනෙකවස්සකොටිසන්තිවිත කිලෙසො භික්ඛු අඤ්ඤාණී හුත්වා භත්තං භුජිත්වා අසකෙකානෙතො පත්තමාදාය විහාරං ගතත්වා පත්තො පිටාය ඵකමනෙතා යපෙත්වා විචරකණ්ණං පත්ථරිත්වා නිපජ්ජි. අථ නං ඵකො සභායකො භික්ඛු යාවනෙතොපි භොජෙත්වා නාසකඛි, සො ජිත්ත භතො අහොසි. තං දිවසමෙව සායණාසමයෙ සිරිමා කාලමකාසි, රාජ සඤ්ඤා සාසනං පෙසෙසි-භනෙත ජීවකස්ස කණ්ඩාභතීති සිරිමා කාලමකාසීති, සත්වා තං සුත්වා රඤ්ඤා සාසනං පතිණි-සිරිමාය කුමාරකිවටං තත්ථි ආමකසුසානෙ තං යථා කාකසුත්තවාදයො න බාදන්ති තථා නිපජ්ජාපෙත්වා රත්තාපෙථාති, රාජ තථා අකාසි. පටි පාටියා තයො දිවසා අතිකකන්තා, වතුන්දේ දිවසෙ සරිරං උමුමාසි, නවති වණ්ණුබෙති පුළවා පග්ගරිංසු, සකලසරිරං භිත්තසාලිභත්තවාටි විය අහොසි, රාජ තගරෙ හෙරිං වරාපෙසි-යපෙත්වා ගෙහරත්තනෙ දාරකෙ සිරිමාය දස්සන්තං අනාගච්ඡන්තානං අට්ඨකභාපණානි දණ්ඩාති, සඤ්ඤා සන්තිකං ව පෙසෙසි-බුඩ්ධපමුබො කිර භික්ඛුසඬෙකා සිරිමාය දස්සන්තං ආගච්ඡන්ති, සත්වා භික්ඛුනං ආරොවාපෙසි-සිරි මාය දස්සන්තං ගමිස්සාමාති, සොපි දහරභික්ඛු වත්තාරො දිවසෙ කස්සාපි වචනං අගහෙත්වා ජිත්තභතො නිපජ්ජි, පත්තෙ භත්තං පුතිකං ජාතං, පත්තෙ මලං උට්ඨාති, අථ නං සෙසසභායකා භික්ඛු උපසඬකමිත්වා ආවුසො සත්වා සිරිමාය දස්සන්තං ගච්ඡති තී ආහංසු, සො තථා නිපජ්ජන්තොපි² සිරිමාති චුත්තපදෙ යෙව සහසා උට්ඨ තිත්වා කිං ගණසිති අහ, සත්වා සිරිමං දට්ඨං ගච්ඡති තමපි ගමිස්සාසිති

1. ම. උග්ගතෙ.

2. මා ජාතපජ්ජිනොපි.

වුනෙහි ආම ගම්සාමිති හතර. ජයබෝධා පතන. බෝවිතා ඵවිකාස පක්ඛිපිතා භික්ඛුසංඝෙන සථි. අගමාසි, සථා භික්ඛුසංඝපරිවුතො එකපසෙස අට්ඨාසි, භික්ඛුණීසංඝොපි රාජපුරිසාපි උපාසකපරිසාපි උපාසිකාපරිසාපි එකෙකපසෙස අට්ඨංසු, සථා රාජනං පුච්ඡි-කා එසා මහාරාජති, හනෙහි ජීවකස්ස හගිති සිරිමා නාමාති, එසා සිරිමාති? ආම හනෙහි, තෙනති නගරෙ හෙරිඤ්ඤරාපෙති සහස්සං දන්වාන සිරිමං ගණ්හනතුති, රාජ නථා ආරෙසි, එකොපි හනති වා හුනති¹ වා වදනෙහි නාමොසි, රාජ සත්ථු ආරොවෙසි න ගණ්හනති හනෙහි, තෙනති මහාරාජ අශංකං ඔසාරෙතිතු,² රාජ පඤ්චසතාති දන්වා ගණ්හනතුති හෙරිඤ්ඤරාපෙතා කඤ්චි ගණ්හකං අදිසා අඬි තෙය්‍යාති සතාති වෙසතාති සතං පණණාසං පඤ්චවිසති විසති කතා පණෙ දස කතාපණෙ පඤ්ච කතාපණෙ එකං කතාපණං අඬිං පාදං මාසකං කාකණිකං දන්වා සිරිමං ගණ්හනතුති හෙරිං වරාපෙසි, කොචි තං න ඉච්ඡි, මුධාපි ගණ්හනතුති හෙරිඤ්ඤරාපෙසි, හනති වා හුනති වා වතනා නාම නාමොසි, රාජ මුධාපි හනෙහි ගණ්හනෙහි නත්ති ආහ, සථා පසුභං භික්ඛවෙ මහාජතස්ස පියං මාතුමාමං ඉමස්මිං යෙව නගරෙ සහස්සං දන්වා පුබ්බෙ එකදිවසං ලභිංසු, ඉදති මුධා ගණ්හනෙහි නත්ති එවරුපං නාම රුපං බයං වයං පතනං, පසුභං භික්ඛවෙ ආතුරං අත්තභාවංති වන්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“පසුභං විතතකතං බිම්බං අරුකායං සමුස්සිතං,
ආතුරං බහුසංඝපථං යස්ස නත්ති බුචං සිති”ති.

තථ විතතකතාති කුතවිතනං වන්වාහරණමාලාලතකාදීති විවිතනංති අන්තො. බිම්බනති දීඝාදියුතතට්ඨානෙසු දීඝාදීති අභ්‍ය පච්චමෙහති සංඝතිතං අත්තභාවං. අරුකායනති නවත්තං චණ්ඩුබානං වසෙන අරුභුතං කායං. සමුස්සිතනති නිති අට්ඨසතෙති සමුස්සිතං. ආතුරනති සබ්බකාලං ඉරියාපථාදීති පරිහරිතබ්බතාය නිවටිතිලානං. බහුසංඝපථනති මහාජනෙහි බහුධා සංඝපථිතං. යස්ස නත්ති බුචං සිතිති යස්ස බුචභාවො වා සිතභාවො වා නත්ති එකනෙතන හෙදන විකිරණවිචංසනධම්මමෙවෙන. ඉදං පසුභාති අන්තො. දෙසනාව සානෙ වතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසම්මයො අගොසි, සොපි භික්ඛු සොතාපතතිඑලෙ පතිට්ඨතිති.

සිරිමාස වස්සු දුතිසං.

11, 3.

“පරිජිණණමිද”නති. ඉමං ධම්මදෙසනං සථා ජෙනවනෙ විහරනො උත්තරිනෙරිං නාම ආරබ්භ කපෙසි.

පෙරි කිර විසංවයාසසතිකා ජනියා පිණ්ඩාය මරිතො ලබපිණ්ඩ පාතා අනතරවිපියං එකං භික්ඛුං දිස්වා පිණ්ඩපාතෙන ආපුච්ඡිතො තස්ස අපට්ඨකම්පිතො ගණනනතස්ස සබ්බං දන්වා නිරාහාරා අහොසී. එවං දුතියෙපි තතියෙපි දිවසෙ තස්සෙව භික්ඛුනො තයම් යෙව ණානෙ භතතං දන්වා නිරාහාරා අහොසී, චතුර්ථෙ දිවසෙ පන පිණ්ඩාය වරන්ති එකස්මිං සම්මාධට්ඨානෙ සන්තාරං දිස්වා පටික්කමන්ති ඔලම්බනං අත්තනො විවරකණ්ණං අක්කමිතො සණ්ඨානුං අසකෙකාන්ති පරිවත්තිතො පති, සන්තා තස්සා සන්තිකං ගන්තො භගිති පරිජ්ණේණා තෙ අත්තභාවො න විරස්සෙව හි භිජ්ජස්සතිති වන්වා ඉමං භාථමාහ:-

“පරිජ්ණේණමිදං රූපං රෙගතිසිං පහබ්බරං,
භිජ්ජති පුතිසද්දෙහො මරණන්තං හි ජීවිත”න්ති.

තස්සන්තො-භගිති ඉදං නව සරීරසංඛාතං රූපං මහලලන භාවෙන පටිජ්ණේණං, තඤ්ච බො සබ්බරෙගානං නිවාසට්ඨානෙන ගෙගතිධ්මං, යථා බො පන තරුණොපි සිගාලො ජරසිගාලොති තරුණොපි ගලොච්ඡිතා පුතිලතාති වුච්චති, එවං තදත්ත ජතං සුචණ්ණ වණ්ණමපි සමානං නිච්චං පග්ගරණට්ඨෙන පුතිතාය පහබ්බරං, සො එස පුතිතො සමානො නව දෙහො භිජ්ජති න විරස්සෙව භිජ්ජස්සතිති වෙදිතබ්බො, නිංකාරණං? මරණන්තං හි ජීවිතං, තස්සා සබ්බසත්තානං ජීවිතං මරණපරියොසානමෙවංති වුත්තං හොති. දෙසනාවසානෙ සා පෙරි සොනාපන්තිඵලං පත්තා, මහාජනස්සාපි සාන්තිකා ධම්මදෙසනා අහොසීති.

උත්තමිත්තෙවිසා වජ්ජු තතිස්සං.

11, 4.

“යාතිමානී”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තා ජෙතවනෙ විහරන්තො සම්බුලෙ අධිමානිකෙ භික්ඛු ආරභ්භ කපේසි.

පඤ්චසතා කිර භික්ඛු සථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙතො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ඝට්ටන්තා වායමන්තා ක්කානං නිබ්බතෙතන්වා කිලෙසානං අසමුද්චාරෙන පබ්බජ්ජතිච්චං තො නිප්පන්නං අත්තනා පටිලබ්බුණං සථු ආරෙවෙස්සාමාති ආගමිංසු. සන්තා තෙසං බහිවාර කොට්ඨකං පත්තකාලෙයෙව ආනන්දන්තරං ආග-ආනන්ද එතෙසං භික්ඛුනං පටිසිත්වා මයා දිට්ඨොන¹ කම්මං නන්ති, ආමකස්සානං ගන්තො තතො ආගන්තො මං පස්සන්තුති, පෙරෙ ගන්තො තෙසං තමන්තං ආරෙවෙසී, තෙ කිං අමීයානං ආමකස්සානෙනාති අවන්තාව දීඝ දසුසිතා බුඬෙන කාරණං දිට්ඨං හවිස්සතිති ආමකස්සානං ගන්තො

1. ම. ම. දිසෙත.

තත්තු කුණපාති පස්සන්තා එකාහවිහපතිතෙසු කුණපෙසු ආසාතං පටිලභිතා තං ඛණං පතිතෙසු අලලසරිරෙසු රුහං උප්පාදධංසු, තසම් ඛණේ අත්තනො සඬ්ඛිලෙසභාවං ජනිංසු, සත්ථා ගඤ්ඤාපියා නිසින්නොව ඔභාසං ඵරිතා තෙසං සමමුඛෙ කථෙන්නො විය නප්පති රූපං නුඛො භික්ඛවෙ කුමභාතං එවරූපං අධිසඬ්ඛාටං දිස්වා රුහ රතිං උප්පාදෙතුනති වතීං ඉමං ගාථමාහ:-

“යාතිමාති අපත්ථාති¹ අලාපුංචාව සාරදෙ,
කාපොතකාති අභිති තාති දිස්වාන කා රති”ති.

තත්තු අපස්ථානිති ජබ්බිතාති. සාරදෙති සරදකාලෙ වාතාතප පහතාති තත්තු තත්තු විපකිණ්ණඅලාපුති ණිය. කාපොතකානිති කපොතකා වණ්ණාති. ගාති දිස්වානාති තාති එවරූපාති අධිති දිස්වා කුමභාතං කා රති නනු අප්පමතතිකමපි කාමරතිං කාතුං න වට්ඨතිසෙවාති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු යථාධිකාව අරහත්තං පථා භගවත්තං අභිත්ථමානා ආගන්තවා වරුංසුති.

අධිමානසගිකුක්ඛං වණ්ණ වතුස්ථං.

11, 5.

“අභිතං නගරං කතං”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්නො ජනපදකල්යාණීං රූපනඤ්ඤෙරිං ආරබ්භ කාමෙසි.

සා කිරෙකදිවසං විනෙකසි-මය්හං ජේට්ඨභාතිකො රජ්ජිරිං පභාය පබ්බජිතා ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො බුඛො ජතො, පුත්තො පිය්ඨ රුහුලකුමාරෙ පබ්බජිතො, භත්තාපි මෙ පබ්බජිතො, මාතූපි මෙ පබ්බජිතා, අහමපි එත්තකෙ ඤ්ඤතිජතෙ පබ්බජිතෙ ගෙහෙ කිං කරිය්සාමි අහමපි පබ්බජිය්සාමිති භික්ඛුණීඋපස්සයං ගන්තවා පබ්බජි, පබ්බජිතාපි සිනෙහෙතෙව නො සඬාය, අභිරූපතාය පත රූපනඤ්ඤ පඤ්ඤාසි, සත්ථා කීර “රූපං අතිවමං දුක්ඛං අතත්තා වෙදනා සඤ්ඤා සඬ්ඛාරි විඤ්ඤාණං අතිවමං දුක්ඛං අතත්තා”ති වදෙතිති සුචා සා එවං දස්සනියෙ පාසාදිකෙ මමපි රූපෙ දෙසං කථෙය්සාති සත්ථු සමමුඛිභාවං න ගවජ්ඣි, සාවත්ථිවාසිනො පාතොව දුතං දඬා සමා දිනනුපොසථා සුමුත්තරසඬ්ඛා ගඤ්ඤාලාදිහත්ථා සායණ්ඨසමයෙ ජේතවනෙ සන්තිපතිතා බමමං සුණන්ති, භික්ඛුණීසමෙසාපි සත්ථු බමමදෙසනාය උප්පන්නජ්ඤෙ විහාරං ගන්තවා බමමං සුණාති, බමමං සුචා නගරං පවිසන්නො සත්ථු ගුණකථං කථෙන්නොව පවිසති, චතුප්පමාණීකෙ හි ලොකසන්තිවාසෙ අප්පකාව තෙ සත්තා යෙසං තථාගතං පස්සන්තානං පසාදෙ න උප්පජ්ඣති, රූපප්පමාණීකාපිති තථාගතස්ස ලකඤ්ඤානුබ්භජනපතිමණ්ඩිතං සුවණ්ණවර්ණං සරීරං

දිස්වා පසිදනති, සොසපමාණිකාපි අනෙකාතිපි ජාතිසභාති
 නිසාය පවතනං සජ්ඣගුණසොසවෙව අට්ඨබ්ගසමනනාගතං ධම්ම
 දෙසනාසොසඤ්ච සුචා පසිදනති, ලුබ්භමාණිකාපියාං විවරාදි
 ලුබ්භං පටිච්ච පසිදනති, ධම්මපමාණිකාපි ඵවරූපං දසබලස්ස සීලං
 ඵවරූපො සමාධි ඵවරූපා පඤ්ඤා භගවා සීලාදීනි ගුණෙති අසමො
 අපට්ඨිපුග්ගලොති පසිදනති, තෙසං තථාගතස්ස ගුණං කපේන්නානං
 මුඛං නප්පහොති. රූපනදු භික්ඛුණීනඤ්ච උපාසිකානඤ්ච
 සනතිකා තථාගතස්ස ගුණකථං සුචා විනේනසි-අතිවිය මෙ
 භාතිකස්ස වණ්ණං කපේනති යෙව ඵකදිවසම්පි මෙ රූපෙ දෙසං
 කපේනොතා කිත්තනං කපේස්සති යනවුනාහං භික්ඛුණීති සභිං
 ගතවා අත්තානං අදස්සෙත්වා තථාගතං පසිදනා ධම්මමස්ස සුණීත්වා
 ආගවේත්යනති, සා අනුපජ්ඣ ධම්මසවණං ගම්ඤ්ඤාමිති භික්ඛුණීනං
 ආරොවෙසි, භික්ඛුණීයො විනේනසුං-විරස්සං වත රූපනදුස්ස සජ්ඣ
 උපට්ඨානං ගතවුකාමිතා උපපන්නා අජ්ජ සත්ථා ඉමං නිසාය කිදිසං
 නුබො ධම්මං දෙසෙතිති, සත්ථාපි-කිදිසි නුබො තස්සා ධම්මදෙසනා
 සප්පායාති විනේනවා රූපගරුකා ඵසා අත්තහාවෙ බලවසිනෙහො
 කණ්ටකෙන කණ්ටකුචරණං විය රූපෙනෙව වස්සා රූපමදතිමමදනං
 සප්පායනති යනතිට්ඨානං කචා තස්සා විහාරං පටිසභාසමයෙ ඵකං
 පත අභිරූපං ඉත්ථිං සොලසවස්සද්දෙසිකං රත්තවත්ථතිවත්ථං සබ්බා
 ගරණපතිමණ්ඩනං විජතිං ගගෙත්වා අත්තනො සනතිකො ධත්වා
 විජයමානං ඉඨිබලෙන අභිතිමම්ණී, නං බො පත ඉත්ථිං සත්ථා වෙව
 පස්සති රූපනදු ව, සා භික්ඛුණීති සභිං විහාරං පටිසිත්වා භික්ඛුණීනං
 පිට්ඨිපස්සෙ ධත්වා පඤ්චපතිට්ඨිනෙන සත්ථාරං වජ්ඣත්වා භික්ඛුණීන
 මත්තරෙ තිසින්නා පාදනනො පට්ඨාය සත්ථාරං ඔලොකෙනති
 ලක්ඛණවිචිතතං අනුබ්බජනසමුජ්ජලං බ්බාමපභාපටිකම්තතං සජ්ඣ
 සරීරං දිස්වා පුණ්ණවද්දසසිරිකං මුඛං ඔලොකෙනති සම්පෙ සීතං
 ඉත්තිරූපං අද්දස, සා තං ඔලොකෙත්වා අත්තහාවං ඔලොකෙනති
 සුවණ්ණරුජයං පුරතො කාකිසදිසං අත්තානං අවමඤ්ඤදි, ඉඨිමය
 රූපස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨායෙව භිමිස්සා අභිතිති භම්පු, සා අහො
 ඉමිස්සා කෙසා සොහනා අහො නලාටං සොහනනති සබ්බෙසං සාරීරපප
 දෙසානං රූපසිරියා සමාකබ්බිතවිත්තතාය තස්මිං රූපෙ බලවසිනෙහො
 අහොසි, සත්ථා තස්සා තත්ථ අභිරතීං ඤාත්වා ධම්මං දෙසෙන්නොව
 තං රූපං සොලසවස්සද්දෙසිකහාවං අතිකක්ඛමිත්වා විසතිවස්සද්දෙසිකං
 කත්වා දස්සෙසි, රූපනදු ඔලොකෙත්වා ත වතිදං රූපං පුරිමසදි
 සනති ථොකං විරත්තවිත්තා අහොසි, සත්ථා අනුක්කමෙනෙව තස්සා
 ඉත්ථියා සකිං විජතවණ්ණං මජ්ඣම්ඤ්චරණ්ණං ජරුජ්ණණ්ණමහලලි
 කිඤ්චිවණ්ණව දස්සෙසි, සාපි අනුපුබ්බෙනෙව ඉදං අත්තරතිතං ඉදම්පි
 අත්තරතිතනති ජරුජ්ණණකාලෙ නං විරජ්ජමානා බණ්ඩදනති
 ඵලිතසිරං ඔහග්ගං ගොපානසිවබ්බං දණ්ඩපර්යණං පවෙධමානං

දිසවා අතිවිය විරජ්ජි, අප සන්ධානං වසාධිතා අභිභූතං කතා දසෙසසි,
සා තඛිකණං. යෙව දණ්ඩකුඳු තාලවණ්ටකුඳු ඡබ්බකිකා මහාවිරවං.
විරවමානා භූමියං පතිතා සකෙ මුත්තකරිසෙ තිමුග්ගා අපරපරං
පරිවට්ටි, රූපනාදු තමපි දිසවා අතිවිය විරජ්ජි, සන්ධාපි තසා ඉත්තියං
මරණං දසෙසසි, සා තං ඛණං යෙව උඩුමානකභාවං ආපජ්ජි, තවඤ්ඤ
වණ්ණබ්බෙති පුබ්බවට්ටියො වෙව පුළවා මි පග්ගරිසු, කාකාදයො
සනතිපතිතා විපුමිංසු. රූපනාදුපි තං ඔලොකෙතා අයං ඉත්තියං
ඉමසමිං යෙව සානෙ ජරං පත්තා වසාධිං පත්තා මරණං පත්තා,
ඉමසාපි අත්තභාවසා ඵලමෙවං ජරවසාධිමරණානි ආගමිසානතිති
අත්තභාවං අනිවචනො පසයි, අනිවචනො දිට්ඨතතා ඵල පන දුක්ඛතො
අත්තතතො දිට්ඨායෙව හොති, අපසා තසෙ භවා ආදිත්තා විය
ගෙහා ගිවාය බබ්බකණපං විය ව උපට්ඨතිංසු, කමමට්ඨානාතිමුඛං
විත්තං පකඛන්ති, සන්ධා තාය අනිවචනො දිට්ඨභාවං ඤාතා සකඛිසාති
නුබො සයමෙව අත්තතො පතිට්ඨං කාතුනති ඔලොකෙතො ත
සකඛිසාති බතිඛා පච්චයං ලඞ්ඛං වට්ටතිති විනොතො තසා සපපාය
වසෙන බමමං දෙසෙනො ආහ:-

“ආතුරං අසුචිං පුතිං පසා නන්ද සමුසායං,
උග්ගරන්තං පග්ගරන්තං බාලානං අභිපජ්ජිතං.

යථා ඉදං තථා ඵතං යථා ඵතං තථා ඉදං,
බාතුසො සුඤ්ඤතො පසා මා ලොකං පුත්තරගමි;
භවෙ ඡන්දං විරාජෙතා උපසන්නො වරිසාති”ති.

ඉත්තං පුදං¹ ගතවා නන්දං භික්ඛුණිං ආරබ්භ ඉමා ගාථායො අහා
සිත්ථාති. නන්ද දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙතා සොතාපතතිථලං
පාපුණි, අපසා උපරි තිත්තං මග්ගථලානං විපසානාපරවාසන්ධාය
සුඤ්ඤවාකමට්ඨානං කපේතුං-නරේ ඉමසමිං සරිරෙ සාරො අත්ති
සඤ්ඤං මා භරි, අපමත්තකොපි හි ඵත්ථ සාරො නත්ති, තිණි අට්ඨි
සතාති උසාපෙතා කතං අට්ඨිනගරමෙවෙනති වතා ඉමං
ගාථමාහ:-

“අභිනං නගරං කතං මංසලොභිතලෙපනං,
යත් ජරා ව මච්චු ව මාතො මකෙබ්බා ව ඔතිතො”ති.

තසාන්ධො-යථෙවහි පුබ්බතාපරන්තාදිතං මදහතන්ධාය කට්ඨාති
උසාපෙතා වලලිති බන්ධා මත්තිකාය ලිමිතා නගරසබ්බාතං
බතිඛා ගෙහං කුරුනති, ඵලමිදං අජ්ඣත්තිකමපි තිණි අට්ඨිසතාති
උසාපෙතා නහාරුචිතං මංසලොභිතලෙපනං තවපට්ඨිත්තං
ජරණලකිණාය ජරාය මරණලකිණසා මච්චුතො තසා ආරොග
සමපද්දිති පට්ඨම මඤ්ඤනලකිණසා මාතසා සුකතකාරණවිතා

සතලකඩණයා මකඩයා ව නිදහනන්දාය නගරං කතා, එවරුපො එවහි එන් කායිකවෙනසිකො ආබාධො ඔහිතො, ඉතො උඩං කිසුනි හඤ්ඤපභං නපුනි. දෙසනාවසානෙ ථෙරි අරහත්තං පාපුණි මහා ජනස්සාපි සාපුකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

ජනපදකල්යාණි රූපනද්දෙවියො වග්ග පටමං.

11. 6.

“ජරනති වෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරන්තො මලලිකාදෙවියො ආරබ්භ කපෙයි.

සා කිර එකදිවසං නගානකොටසකං පට්ටියා මුඛං ධොවිතො ඔනනසිරිතා ජඝ්ඝං ධොවිතුං ආරභී, තාය සභිං යෙව පට්ටෙයා එකො වලලහසුනබො අපුනි, සො නං තථා ඔනනං දිස්වා අසඬම්ම සන්ධං කාතුං ආරභී, සා එස්සං සාදියන්ති අට්ඨාසි, රාජපි උපරි පාසාදෙ වාතපානෙන ඔලොකෙනෙතා නං දිස්වා තතො ආගත කාලෙ නස්ස වසලි කසමා එවරුපමකාසිති ආහ?, කිං මයා කතං දෙවොති? සුතබෙන සභිං සන්ධවොති, තන්තො දෙවොති, මයා සාමං දිට්ඨං නාහං තථ සද්දහිස්සාමි නස්ස වසලිති, මහාරාජ යො කොච ඉමං කොට්ඨකං පට්ටෙයා ඉමිනා වාතපානෙන ඔලොකෙනත්තස්ස එකොව විධා පඤ්ඤායතීති අභුතං කපෙයි, සචෙ මෙ න සද්දහසි එතං කොට්ඨකං පට්ටස අහං ඉමිනා වාතපානෙන ඔලොකෙස්සාමිති, රාජ මුඛධාතුකො තස්සා වචනං සද්දහිතො කොට්ඨකං පාටිසි, සා වාත පානකෙ යතො ඔලොකෙන්ති අනිබාල මහාරාජ කීන්තාමෙතං අජි කාය සභිං සන්ධං කරොසිති ආහ, නාහං හදෙද එවරුපං කරොමිති ව, චුත්තෙති මයා සාමං දිට්ඨං නාහං තථ සද්දහිස්සාමිති ආහ, තං සුත්වා රාජ අබා ඉමං කොට්ඨකං පට්ටෙයා එකොව විධා පඤ්ඤාය තීති සද්දහි, මලලිකා විනෙතසි-අයං රාජ අනිබාලතාය මයා වටිතො, පාපං මෙ කතං, අයං ව මෙ අභුතෙන අබ්භාවිකිතො, ඉදං මෙ කමමං සන්ධාපි ජනිස්සති වෙ අග්ගසාවකාපි අසිතිමහාසාවකාපි, අහො වත මෙ භාරියං කමමං කතන්ති. අයං කිර රඤ්ඤා අසදිස දුතෙක සභාසිකා අහොසි, තන්ධ ව එකදිවසං කතපරිච්චාගො ධනස්ස චුද්දසකොට්ඨිඅග්ගකො අහොසි, තථාගතස්ස සෙනවජ්ඣතං කිසිදනපලවෙකා ආබාරකො පාදපිඨන්ති ඉමාහි පන වතතාරි අතග්ගානෙව අහෙසුං, සා මරණකාලෙ එවරුපං මහාපරිච්චාගං නානුස්සරිතො තදෙව පාපකමමං අනුස්සරන්ති කාලං කතො අවිච්චිති නිබ්බන්ති, රඤ්ඤාපන සා අතිවිය පියා අහොසි, සො බලවසොකාහි භූතො තස්සා සරීරකිට්ඨං කාරෙතො නිබ්බන්තට්ඨානමස්සා පුච්ඡිස්සා මිති සන්තු සන්තිකං අගමාසි, සන්ධා-යථා සො ආගතකාරණං න සරති තථා අකාසි, සො සන්තු සන්තිකෙ සාරාණිධම්මකථං සුත්වා ගෙහං පට්ටියාකාලෙ සරිතො අහං හණ මලලිකාය නිබ්බන්තට්ඨානං.

පුළුච්ඡාමිති සඳු සනතිකං ගනමා පච්ඡුට්ඨා සොදුති පුළුච්ඡාමිති සඳු සනතිකං අගමාසි, සඤ්චාපි පටිපාටියා සත්තදිවසානි යථා සො න සරති නථා අකාසි, සාපි සත්තාගමෙව තීරයෙ පච්ඡිකා අට්ඨමෙ දිවසෙ තතො චුතා තුසිතභවතො නිබ්බතති, කසලා පතස්ස සඤ්චා සත්තාගං අසරණභාවං අකාසි?, සා කිර තස්ස අතිමිය පියා අහොසි මනාපා, තසමා තස්සා තීරයෙ නිබ්බතනභාවං සුඤ්චා සවෙ ඵවරුපා සමාසමපන්නා තීරයෙ නිබ්බතනා දුතං දුතා කිං කරිස්සා මිති මච්ඡාදිපිං ගහෙකා පඤ්චනනං භික්ඛුසත්තං ගෙහෙ පවත්තං තිවභතතං හරාපෙකා තීරයෙ නිබ්බතනස්ස, තෙනස්ස සඤ්චා සත්තාගං අසරණභාවං කතා අට්ඨමෙ දිවසෙ පිණ්ඩාය වරතො සයමෙව රාජගෙහවාරං අගමාසි, රාජ සඤ්චා ආගතොති සුඤ්චා නිකමිති පතතං ආදිය පාසාදං අතිරුහිත්ථං ආරභි, සඤ්චා පන රථසාලාය නිසීදිත්ථං ආකාරං දයෙස්සි, රාජ සඤ්චාරං තත්ථෙව නිසීද පෙකා යාගුබල්හොන පතිමානෙකා වත්තො නිසිනො-අහං හනෙන මලලිකාය දෙවියා නිබ්බතනට්ඨානං පුළුච්ඡාමිති ගනමා පච්ඡුට්ඨො, කත් තුඛො සා හනෙන නිබ්බතනාති? තුසිතභවතො මහා රාජති, හනෙන තාය තුසිතභවතො අනිබ්බතනනතියා කො අඤ්ඤා නිබ්බතනස්සති, හනෙන නත්ති තාය සදිසා ඉති තස්සා නිසීදනදානා දිසු අපි නථාගතස්ස ඉදං දස්සාමි ඉදං කරිස්සාමිති දුතසංවිධානං යථෙකා අඤ්ඤා කිවමෙව නත්ති, හනෙන තස්සා පරලොකං ගත යාලොකො පට්ඨාය සරීරමෙව න භවතිති,¹ අථ නං සඤ්චා-මා විනාසි මහාරජ සබ්බෙසං ධුට්ඨමෙමා අයනති වත්තා-අයං මහාරජ රථො කස්සාති? පුළුච්, චිත්තාමහස්ස මෙ හනෙනති, අයං කස්සාති?, චතු මෙ හනෙනති, අයමපන රථො කස්සාති?, මම හනෙනති, ඵවං චුත්තො සඤ්චා-මහාරජ නව චිත්තාමහස්ස රථො තෙනෙවාකාරෙන නව චිතු රථං න පාපුණ්ඨි, නව චිතු රථො නව රථං න පාපුණ්ඨි, ඵවරුපස්ස නාම කට්ඨකලිඛගරස්සාපි ජරු ආගච්ඡති කිමඛ පන අත්තභාවස්ස, මහාරජ සපුරිසබමමයෙව හි ජරු නත්ති, සත්තා පන අජීරකා නාම නත්ති වත්තා ඉමං භාථමාග:-

“ජීරනති වෙ රජරථා සුචිත්තා අථො සරීරමපි ජරං උපෙති,
සතං ව බමෙමා න ජරං උපෙති සනොගවෙ සබ්බි
පවෙදයනති”²ති.

තත්ථ මෙති නිපාතො. සුචිත්තාති සත්තති රතනෙති අපරෙතිව රථාලඝ්ඤායෙති සුට්ඨිචිත්තතා රුජ්ජනං රථාපි ජීරනති. සරීරමපිති න කෙවලං රථා ඵව ඉදං සුපට්ඨිතභාවං සරීරමපි බණ්ඩවලාදිති පාපුණ්ණතං ජරං උපෙති. සනාපාති බුඩ්ධාදිනං පන සත්තානං නව විධලොකුත්තරධමෙමා ව කිචි උපසාතං න උපෙතිති න ජරං

උපෙති නාම. පවෙදකයාගේ එවං සනෙතා බුද්ධාදයෝ සබ්බ පණ්ඩිතෙහි සභිං කපේනන්ති අනේ. දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපතති එලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

මලලිකාදෙමිසා වණ්ණ ඡංඝං.

11, 7.

“අප්පසසුතාය”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරනො ලාභදායීකේරං ආරබ්භ කපේසි.

සො කිර මහලා කෙරෙනානං ගෙහං ගතවා “තිරෙකුබ්බෙසු තිට්ඨන්ති”ති ආදිනා නයෙන අවමඛලං කපේති, අවමඛලං කෙරෙනානං ගෙහං ගතවා තිරෙකුබ්බාදිසු කපේතබ්බෙසු “දුතව ධම්මවරයා වා”ති ආදිනා නයෙන මඛලගාපා වා “යං කිචි විතං ඉධ වා හුරං වා”ති රතනසුතං වා කපේති, එවං තෙසු තෙසු යානෙසු අඤ්ඤං කපේසාමිති අඤ්ඤං කපේනොපි අඤ්ඤං කපේමිති න ඡනාති, භික්ඛු තස්ස කථං සුචා සන්ථු ආරෙවෙසු-භනෙන කිං ලාභදායීය මඛලාමඛලට්ඨානෙසු ගමනෙන අඤ්ඤසම්මි කපේතබ්බෙ අඤ්ඤමෙව කපේතිති, සන්ධා-න භික්ඛවෙ ඉදුනෙවෙස එවං කපේති පුබ්බෙපි අඤ්ඤසම්මි කපේතබ්බෙ අඤ්ඤමෙව කපේසිති වතා අතිතං ආහරී.

අතීතෙ කිර බාරාණසියං අභිද්ධතස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො සොමදත්තකුමාරො නාම රාජනං උපට්ඨති, සො තස්ස පියො අගොසි මනාපො, බ්‍රාහ්මණො පන කසිකමං නිසාය ජීවති, තස්ස වෙයෙව ගොණා අගෙසුං, තෙසු එකො මනො, බ්‍රාහ්මණො පුත්තං ආහ-තාත සොමදත්ත රාජනං මෙ යාවිචා එකං ගොණං ආහරාති, සොමදත්තො-සවාහ රාජනං යාවිසාමි ලුහුහාවො මෙ පඤ්ඤාසියාතිති විනොචා තුමගයෙව තාත රාජනං යාවථාති වතා තෙන හි තාත මං ගගෙචා යාතිති වුත්තො විනොසි-අයං බ්‍රාහ්මණො දක්ඛකෙසු අභික්ඛමපටික්ඛමාදිවචනමත්තමපි න ඡනාති අඤ්ඤසම්මි වතාබ්බෙ අඤ්ඤමෙව වදති සික්ඛාපෙචා නං තෙසාමිති, සො තං ආදාය බිරණත්ථමකං නාම සුසානං ගතවා තිණකලාපෙ බකිචා අයං රජ අයං උපරාජ අයං සෙනාපතිති නාමාති කචා පටිපාටියා පිතු දස්සෙචා තුමෙහි රාජකුලං ගතවා එවං අභික්ඛමිතබ්බං එවං පටික්ඛමිතබ්බං එවං නාම රාජ වතාබ්බො එවං නාම උපරාජ රාජනං පන උපසඤ්ඤාමිති ජයතු භවං මහා රාජති වතා එවං යතා ඉමං ගාථං වතා ගොණං යාවෙයාපාති ගාථං උග්ගණාපෙසි:-

“වෙ මෙ ගොණා මහාරාජ යෙහි බෙත්තං කසාමසෙ,
තෙසු එකො මනො දෙව දුතියං දෙහි බත්තියා”ති

සො හි සංවච්ඡරමිහෙතන තං ගාථං පගුණං කතා පගුණභාවං පුත්තං ආරොවෙහිා තෙන හි තාන කිව්දෙව පණණාකාරමාදය ආගච්ඡ ආහං පුරිමහරං ගන්හිං රඤ්ඤ සනතිකෙ ධර්මානි වුහෙත සාධු භාගාති පණණාකාරං ගහෙහිා සොමදතතං රඤ්ඤ සනතිකෙ සිතනාමල උසානප්පතො රාජකුලං ගන්හිං රඤ්ඤ තුට්ඨවිහෙතන කතපටිසමෙව්දනො තාන විරසං විස ආගතත් ඉදමාසනා නිසිදිහිා වදථ යෙනෙහිාති වුහෙතා ඉමං ගාථමාහ:-

“වෙ මෙ ගොණා මහාරාජ යෙහි බෙහතං කසාමසෙ,
තෙසු එකො මනො දෙව දුනියං ගණන බතතියා”ති.

රඤ්ඤ කිං වදෙසි තාන පුත වදෙහිති වුහෙතපි තපෙව ගාථං ආහ, රාජ තෙන විරජ්ඣිකා කපිතභාවං ඇතිා සිතං කතා සොම දතන තුමාකං ගෙහෙ බහු මඤ්ඤ ගොණාති වතිා තුමෙහති දිත්තා භවිසානති දෙව්ති වුහෙත බොධිසත්තං තුසසිතිා බ්‍රාහ්මණස්ස සොළස ගොණෙ අලඛිතාර්භණකං නිවාසගාමං වස්ස බ්‍රහ්ම දෙය්‍යං දතිා මහනෙතන යසෙන බ්‍රාහ්මණං උයොජෙසිති, සත්ථා ඉමං දෙසනං ආහරිතිා තද රාජ ආනෙ අගොසි බ්‍රාහ්මණො ලාභදසි සොමදතො අහමෙවති ජතතං සමොධානෙතිා-න භික්ඛවෙ ඉදුතෙව පුබ්බපෙස අත්තනො අප්පසුතතාය අඤ්ඤසමි වතනබ්බ අඤ්ඤමෙව වදති අප්පසුතපුරිසො හි බලිවද්දසදිසොව නාම ගොතිති වතිා ඉමං ගාථමාහ:-

“අප්පසුතායං පුරිසො බලිවද්දෙව ජීරති,
මංසාති තස්ස වඩ්ඪනති පඤ්ඤ තස්ස න වඩ්ඪති”ති.

තත්ථ අප්පසුතායනති එකස්ස වා චිත්තං වා පණණාසකානං, අථවා පන වග්ගානං සබ්බනතිමෙන පරිවෙජ්දෙන එකස්ස වා චිත්තං වා පණණාසකානං, අථවා පන වග්ගානං සබ්බනතිමෙන පරිවෙජ්දෙන එකස්ස වා චිත්තං වා පුත්තනානා වාපි අභාවෙන අප්පසුතො-අයං කමට්ඨානං පන උග්ගහෙතිා අනුපුරනො බහුසුතොව. බලිවද්දෙව ජීරතිති යථා බලිවද්දෙ ජීරමානො වඩ්ඪමානො තෙව මාතු න පිතු න සෙසඤ්ඤකානං අත්ථාය වඩ්ඪති අථබො නිරත්ථකමෙව ජීරති, එවමෙවං අයමි න උපජ්ඣායවත්තං කරොති න ආවරියවත්තං න ආගන්තුකවත්තාදීති න භාවනාරාමතං අනුපුරනීති නිරත්ථකමෙව ජීරතිති. මංසාති තස්ස වඩ්ඪනති යථා බලිවද්දස්ස යුගනභිග්‍රාදීති වතිා අසමිද්ධො එසොති අරඤ්ඤ විස්සට්ඨස්ස තත්ථෙව වසන්තස්සාපි මංසාති වඩ්ඪනති, එවමෙවං ඉමස්සාපි උපජ්ඣායාදීහි විස්සට්ඨස්ස සඛ්‍යං නිස්සාය වත්තාරො පච්චයෙ ලභිතිා උඛිජිරෙවනාදීති කතිා කායං පොසෙත්තස්ස මංසාති වඩ්ඪනති පුලසරිරො හුතිා විවරති. පඤ්ඤති ලොකීය ලොකුත්තරා පුත්තං පඤ්ඤ එකගුලමත්තාපි න වඩ්ඪති, අරඤ්ඤ

පත ගවේලනාදීනි විශය ඡ මාරානි නිසංසාය තණ්හා වෙව නවිධිමානො ව වඩ්ඪනිති අනේවා. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ලාභදසිකේරණ වක්‍ර සන්තමං.

11, 8.

“අනෙකඡනිසංසාර”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා බොධිරුක්කි මුලෙ නිසිනෙනා උද්‍යානවසෙන උද්‍යනෙච්ච අපරභාගෙ ආනන්දකේරෙන පුට්ඨො කපේසි. සො හි බොධිරුක්කිමුලෙ නිසිනෙනා සුරියෙ අනන්තමිතෙයෙව මාරුලං විධිමිනා පසමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසපටිච්ඡාදකං තමං පද්‍යෙච්චා මජ්ඣමයාමෙ දිබ්බවකත්‍රු විසොධෙච්චා පච්ඡිමයාමෙ සතෙතපු කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරෙච්චා තං අනුලොමපටිලොමවසෙන සමමසනෙනා අරුණුග්ගමන වෙලාය සමමාසබ්බොධිං අනිසම්බුජ්ඣන්තා අනෙකෙහි බුඩ්ධසත සහසෙසානි අවිජ්ඣතං උද්‍යනං උද්‍යනෙනෙනා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“අනෙකඡනිසංසාරං සන්ධාවිසං අනිබ්බිසං,
ගහකාරකං ගවෙසනෙනා දුක්ඛා ඡති පුනප්පනං.

ගහකාරක දිට්ඨොසි පුන ගෙහං න කාගසි,
සබ්බා තෙ ථාසුකා හග්ගා ගහකුටං විසංඛිතං;

විසබ්බාරගතං විතතං තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති.

තත්ථ ගහකාරකං ගවෙසනෙනාති අහං ඉමස්ස අත්තභාව ගෙහස්ස කාරකං තණ්හාවස්සතිං ගවෙසනෙනා යෙන ඤාණෙන සන්තාතං දට්ඨං තස්ස බොධිඤ්ඤාණස්සන්ධාය දීපඬකරපාදමුලෙ කතාහිති භාරො ඵග්ගකං කාලං අනෙකඡනිසංසාරං අනෙකඡනිසතසහස්ස සබ්බොතං ඉමං සංසාරවට්ටං අනිබ්බිසං ඤාණං අවිඤ්ඤෙනා අලහනෙනා යෙව සන්ධාවිසං සංසරිං අපරාපරං අනුච්චරිනති අනේවා. දුක්ඛා ඡති පුනප්පන නනති ඉදං ගහකාරකං ගවෙසනාස්ස පුනප්පන ජනනං වචනං දුක්ඛං, යස්මා ජරුවතාබ්මරණමිස්සත්තා ඡති නාමෙසා පුනප්පන උපගතතුං දුක්ඛා නව සා තස්මිං අදිට්ඨො න නිවත්තඤ්ඤා තස්මා තං ගවෙසනෙනා සන්ධාවිසංති අනේවා. දිට්ඨොසිති සබ්බඤ්ඤාත ඤාණං පටිච්චක්ඛිනෙනා මයා ඉද්දති දිට්ඨො අසි. පුන ගෙහනති පුන ඉමස්මිං සංසාරවට්ටෙ අත්තභාවසබ්බොතං මම ගෙහං න කාගසි. සබ්බා තෙ ථාසුකාති තව සබ්බා අවසෙස නිලෙසථාසුකා මයා හග්ගා. ගහකුටං විසංඛිතනති ඉමස්ස තයා කතස්ස අත්තභාවගෙහස්ස අවිජ්ජාසබ්බොතං කණ්ණිකාමණ්ඩලවට්ඨි මයා විබුද්ධිතං. විසබ්බාරගතං විතතනති ඉද්දති මම විතතං විසබ්බාරං නිබ්බාණං අරමමණ කරණවසෙන ගතං අනුපට්ඨං. තණ්හානං බයමජ්ඣගාති තණ්හානං බයසබ්බොතං අරහත්තං අධිගතොස්මිති.

ආනන්දකේරණ උද්‍යානාථා වක්‍ර අභිමං.

11. 9.

“අවරිතා”නි ඉමං ධම්මදෙසනං ඝට්ඨා ඉසිපතනෙ විහරනො මහාධනසෙඨිපුත්තං ආරබ්භ කපේසි.

සො කීර බාග්ගසියං අසීතිකොට්ඨිහවෙ කුලෙ තිබ්බත්ති, අථස්ස මාතාපිතරෙ විනෙත්තං-අමහාකං කුලෙ මහාභොගකක්කො පුත්තස්ස නො ධපෙතො යථාසුඛපරිභොගං අඤ්ඤාන කමෙමන කීට්ඨං නඤ්ඨි, තං ගීතවාදිතමිත්තමෙව සික්ඛාපෙසුං, තස්මිංයෙව නගරෙ අසීතිකොට්ඨිහවෙ කුලෙ ධිතාපි තිබ්බත්ති, තස්සාපි මාතා පිතරෙ භූපේව විනෙත්තා තං නවගීතමත්තමෙව සික්ඛාපෙසුං, තෙසං වයප්පත්තානං ආවාගව්වාහො අහොසි, අථ තෙසං අපර භාගෙ මාතාපිතරෙ කාලමකංසු, ටෙ අසීතිකොට්ඨිනං එකස්මිඤ්ඤ ව ගෙහෙ අහොසි, සෙඨිපුත්තො ද්වසස්ස තික්ඛිත්තුං රඤ්ඤ උපට්ඨානං ගච්ඡති, අථ තස්මිං නගරෙ බුත්තා විනෙත්තං-සවායං සෙඨි පුත්තො සුරස්සොචො හවිස්සති අමහාකං එසුකං හවිස්සති උග්ගණ්ණා පෙම නං සුරස්සොචොචනති තෙ සුරං ආදාය හත්ථිතමංසෙ වෙව ලොණසක්ඛරං ව දසනො බක්ඛිතො මුලකඤ්ඤං ගහෙතො තස්ස රාජ කුලතො ආගච්ඡන්තස්ස මයං ඔලොකයමානා තිසිදිතො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා සුරං පිටිතො ලොණසක්ඛරං මුඛෙ බිපිතො මුල කඤ්ඤං බසිතො වස්සසතං ජීව සාමි සෙඨිපුත්තා තං නිස්සාය මයං බාදනපිට්ඨකසමන්තං හවෙය්‍යාමාති ආහංසු, සො තෙසං වචනං සුත්වා පච්ඡතො ආගච්ඡන්තං මුලුපට්ඨාකං පුච්ඡ-කිං එතෙ පිට්ඨන්ති?, එකං පානකං සාමිති, මතාපඡතිකං එතන්ති? සාමි ඉමස්මිං ජීවලොකෙ ඉමිතා සදිසං පානබ්බසුත්තකං නාම නඤ්ඨි, සො එවං සනෙත මයාපි පාතුං වට්ටන්ති ථොකථොකං ආහරුපෙතො පිට්ඨති, අථස්ස න විරෙතෙව තෙ බුත්තා පිට්ඨන්තාවං ඤාතො තං පරිවාරිංසු, ගච්ඡන්තො කාලෙ පරිවාරො මහා අහොසි, සො සතෙතපි ඝට්ඨවයෙනපි සුරං ආහරුපෙතො පිට්ඨනො ඉමිතා අනුක්කමෙන නිසින්නට්ඨානාදිසු කභාපණරාසිං ධපෙතො සුරං පිට්ඨනො ඉමිතා මාලා ආහරු ඉමිතා ගතො ආහරු අයං ජනො ජුතෙ ඡෙකො අයං නවෙව අයං ගීතෙ අයං වාදිතෙ ඉමස්ස සහස්සං දෙථ ඉමස්ස ටෙ සහස්සානිති එවං විකීරනො නවිරස්සෙව අත්තනො සන්තකං අසීතිකොට්ඨිනං ඛෙපෙතො-බිණං තෙ සාමි ධනන්ති වුත්තෙ-කිං හරියාය මෙ සන්තකං නඤ්ඨි? අඤ්ඤා සාමිති, තෙනති තං ආහරුථාති තමපි තපේව ඛෙපෙතො අනුපුබ්බෙන ඛෙත්තං ආරාමුය්‍යාන යොග්ගාදිකමපි අත්තමසො භාජනභක්කමපි අත්ථරණපාපුරණ නිසිදනමපි සබ්බං අත්තනො සන්තකං වික්කිණිතො බාදි, අථ නං මහලලකනාලෙ යෙතිස්ස කුලසන්තකං ගෙහං වික්කිණිතො ගගිතං තෙ තං ගෙහා නිගරිංසු, සො හරියං ආදාය පරජනස්ස ගෙහතිත්තං නිස්සාය වසනො කපාලකණ්ඩමාදාය තික්ඛාය වරිතො ජනස්ස

උච්චිධිකං භුජිතං ආරභී, අථ නං එකදිවසං ආසනසාලාය වාරෙ
 රුක්ඛා දහරසාමණේරෙහි දීයමානං උච්චිධිකභොජනං පටි
 ගණ්ඨනතං දීඨවා සන්ථා සිතං පාඨාකාසි, අථ නං ආනන්දන්තරෙ
 සිතකාරණං පුච්ඡී, සන්ථා සිතකාරණං කථෙන්නො-පස්සානන්ද ඉමං
 මහාධනසෙට්ඨපුත්තං ඉමසමංසෙව නගරෙ වෙ අසීතිකොට්ඨනං
 බෙපෙචා හරියං ආදාය හිතවාය වරනතං, ණුවෙ හි අයං පස්මවයෙ
 භොගෙ අබෙපෙචා කමමනෙන පයොජයිස්ස ඉමසමංසෙව නගරෙ
 අඤ්ඤාසෙට්ඨි අභවිස්ස, ණුවෙ පන නිකමිචා පබ්බජිස්ස අරහත්තං
 පාපුණ්ණිස්ස, හරියාපිස්ස අනාගාමිථලෙ පතිධිතිස්ස; ණුවෙ මජ්ඣිමවයෙ
 භොගෙ අබෙපෙචා කමමනෙන පයොජයිස්ස දුතියසෙට්ඨි අභවිස්ස,
 නිකමිචා පබ්බජනො අනාගාමි අභවිස්ස, හරියාපිස්ස සකදාගාමි
 ථලෙ පතිධිතිස්ස; ණුවෙ පච්ඡිමවයෙ භොගෙ අබෙපෙචා කමමනෙන
 පයොජයිස්ස තතියකසෙට්ඨි අභවිස්ස, නිකමිචා පබ්බජනොපි
 සකදාගාමි අභවිස්ස, හරියාපිස්ස සොනාපත්තිථලෙ පතිධිතිස්ස.
 ඉදුති පනෙස ගිහිභොගතොපි පරිහිනො සාමඤ්ඤානොපි, පරිහා
 යිත්වා ච පන සුක්කපල්ලලෙ කොඤ්ඤසක්කුණො විය ඡන්තොති වත්වා
 ඉමා භාථා අභාසි:-

“අවරිත්වා බ්‍රහ්මවරියං අලඛා යොබ්බනෙ ධනං,
 ජිණ්ණකොඤ්ඤා ච ක්කායනති බිණ්මවෙත්ථ පල්ලලෙ.

අවරිත්වා බ්‍රහ්මවරියං අලඛා යොබ්බනෙ ධනං,
 සෙනති වාපාතිබ්බතාව පුරුණාති අනුජුතං.”ති.

තත්ථ අවමිත්වාති බ්‍රහ්මවරියවාසං අවසිත්වා. සොබ්බනෙති
 අනුප්පනෙන වා භොගෙ උප්පාදෙතං උප්පනෙන වා අනුරක්ඛිතං
 සමත්තාලෙ ධනමපි අලභිත්වා. බිණ්මවෙත්ථ තෙ එවරුපා බාලා
 උදකස්ස අභාවෙන බිණ්මවෙත් පල්ලලෙ පරිහිණ්පත්තා ජිණ්ණ
 කොඤ්ඤා විය අවජ්ඣායනති; ඉදං වුත්තං භොති-පල්ලලෙ උදකස්ස
 අභාවො විය හි ඉමෙසං වසනධාරිතස්ස අභාවො, මච්ඡානං බිණ්
 භාවො විය ඉමෙසං භොගානං අභාවො, බිණ්පත්තානං කොඤ්ඤානං
 උප්පතිත්වා ගමනාභාවො විය ඉමෙසං ඉදුති ජල්ථලපථාදීනි භොගෙ
 සණ්ඨාපෙතං අසමත්ථාභාවො, තසමා තෙ බිණ්පත්තා කොවා විය
 එත්ථෙව බජ්ඣතිත්වා අවජ්ඣායනති. වාපාතිබ්බතාවාති වාපාතො
 අතිබ්බතා වාපා විනිමුත්තාති අත්ථො, ඉදං වුත්තං භොති-යථා වාපා
 විනිමුත්තා සරු යථාභවං ගන්ත්වා පතිතා ගහෙත්වා උක්ඛිපනෙන
 අසති තත්ථෙව උපවිකානං භත්තං භොනති, එවං ඉමෙපි තයො වයෙ
 අතික්කන්තා ඉදුති අත්ථානං උච්චිතං අසමත්තාය මරණං උපග
 මිස්සනති, තෙන වුත්තං සෙනති වාපාතිබ්බතාවාති. සුරුණාති අනුඤ්ඤ

නැති ඉති අමෙහි බාදිතං ඉති පිතනති පුඤ්ඤ කතාති බාදිත පිතනවට්ඨිතවාදිතාදීනි¹ අනුඤ්ඤානා සොචනා අනුසොචනා සෙනතිති. දෙසනාවසානෙ ඛු සොතාපතතිථලාදීනි පාපුණිසුති.

මහාබහසෙට්ඨසුත්තස්ස චක්ඛු නවමං.

ජරමහනවණනා

නි වසි තා.

එකාදසමො වගෙගා.

12, 1.

“අතතානඤ්ඤ”නි ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ගෙසකලාවනෙ විහරනො බොධිරජකුමාරං ආරබ්භ කපෙයි.

සො කීර. පඨවිතලෙ අඤ්ඤාති පාසාදෙති අසදිසරූපං ආකාසෙ උපතමානං විය කොකනදං නාම පාසාදං කාරුපෙතො වඩ්ඪිකිං පුච්ඡි-කිං තයා අඤ්ඤාත්ථාපි එමරූපො පාසාදෙ කතපුබ්බො උදුහු පඨමසිප්පමෙව නෙ ඉදන්ති?, පඨමසිප්පමෙව දෙවොති ව චුතො විනොසි-සවෙ අයං අඤ්ඤාස්සපි එමරූපං පාසාදං කරිස්සති අයං පාසාදෙ අනවුත්ථියො භවිස්සති ඉමං මයා මාරෙතුං වා හථිපාදෙ වාස්ස ඡිඤ්ඤං අකඛිති වා උපපාටෙතුං වට්ටති, එවං අඤ්ඤාස්ස පාසාදං න කරිස්සතිති, සො තමත්ථං අතතනො පියසහායකස්ස සජ්ඣා පුත්තස්ස² නාම මාණවකස්ස කපෙයි, සො විනොසි-නිස්සංසයං එස වඩ්ඪිකිං නාසෙස්සති අනගෙසා සිප්පි සො මෙ පස්සනො මා නස්සතු සඤ්ඤාමස්ස දස්සාමිති, සො තං උපසඛකමිත්වා පාසාදෙ කමමං නිට්ඨිතං නොති පුච්ඡිතො නිට්ඨිතංති චුතො රජකුමාරෙ තං නාසෙතුකාමො අතතානං රතෙධයභාසීති ආහ, වඩ්ඪිකි-හදං තෙ සාමි කතං මම ආරෙවෙනෙන, අහමෙත්ථ කතතබ්බං ජාතිස්සාමිති වතො-කිං සමම අමහාකං පාසාදෙ කමමං නිට්ඨිතංති රජකුමාරෙන පුබ්බො-න තාවදෙව නිසිතං බහුං අවසිට්ඨනති ආහ, කිං කමමං නාම අවසිට්ඨනති?, පච්ඡා දෙව ආවිකඛිස්සමි දුරුති තාව ආභර පෙථාති, කිං දුරුති නාමාති? නිස්සාරනි සුක්ඛදුරුති දෙවොති, සො ආභරපෙතො අද්දි, අථ නං ආහ-දෙව තෙ ඉතො පට්ඨාය මම සන්තිතං න ආගන්තබ්බං, කිං කාරණා? සුබ්බකමමං කරෙන්නස්ස හි අඤ්ඤාන සභිං සලලපන්නස්ස මෙ කමමවිකෙට්ඨො ගොති, ආහාර වෙලාය පන මෙ භරිසාව ආහාරං ආහරිස්සතිති; කුමාරොපි සාධුති පටිසුඤ්ඤා, සොපි එකඟමිං ගබ්භ නිසිදිත්වා තාති දුරුති තවෙත්ථො

1. සි. බාදිත පිත නවට්ඨිතවාදිතාදීනං.

2. ම. සඤ්ඤාවකපුත්තස්ස.

අත්තනො පුත්තදුරස්ස අනෙතා නිසිදනශෝභාං ගරුලසකුණං කචා
 ආහාරවෙලායම්පන හරියං ආහ-ගෙහෙ විජ්ජමානකං සබ්බං විනති
 ණිතාං හිරසුඤ්ඤපුච්ඡණං ගණනාතිති, රුජකුමාරෙපි වඩ්ඪනිස්ස අනිකං
 මණ්ඩාය ගෙහං පරික්ඛිපිතා රක්ඛං ඵපෙසි, වඩ්ඪනිපි සකුන්තස්ස
 නිට්ඨිතකාලෙ අජ්ජ සබ්බෙපි දුරකෙ ගහෙතා ආගවේශ්ඤාසීති
 හරියං වතා භුත්තපාතරුසො පුත්තදුරමස්ස සකුන්තස්ස කුච්ඡයං
 නිසිදුපෙතා වාතපානෙන නිකම්භිතා පලාසි, සො තෙසං දෙව
 වඩ්ඪනි පලායනිති කඤ්ඤානානං යෙව ගතතා හිමවනෙන ඔහරිතා
 එකං නගරං මාපෙතා කට්ඨවාහනරුජ නාම ජනො, රුජකුමාරෙපි
 පාසාදමහං කාරිස්සාමිති සත්ථාරං නිමනෙනතා පාසාදං වකුච්ඡාතික
 ගණිති පරිහබං කතා පඨමඋමාරතො පට්ඨාය වෙලප්පනිකං.¹
 පත්ථරි, සො කිර අපුහතකො තසමා සවාහං පුත්තං වා ධිතරං
 ලච්ඡාමි සත්ථා ඉමං අක්කමිස්සනිති විනෙතතා පත්ථරි, සො සත්ථරි
 ආගතෙ සත්ථාරං පඤ්ඤපතිට්ඨිතෙන වඤ්ඤා පත්තං ගහෙතා
 පවිසං භනෙනති ආහ, සත්ථා න පාවිසි, සො දුතියමපි තතියමපි යාවි,
 සත්ථා අපවිසිතිව ආනඤ්ඤොරං ඔලොකෙසි, ථෙරෙ ඔලොකිතසඤ්ඤ
 යෙව වත්තං අනක්කමණ්හාවං ඤාතා තං සංගරාදු රුජකුමාර
 දුස්සාති න භගවා වෙලප්පනිකං.¹ අක්කමිස්සනි පච්ඡිමජ්ජනං තථා
 ගතො ඔලොකෙතීති දුස්සාති සංඝරාපෙසි, සො දුස්සාති සංහරිතා
 සත්ථාරං අනෙතා නිවෙසනං පවෙසෙතා යාගුච්ඡරිකෙන සම්මානෙතා
 එකමනං නිසිනෙනා වඤ්ඤා ආහ-භනෙන අහං නුභිතං උපකා
 රකො තික්කත්තුං සරණං ගතො කුච්ඡගතො ව කිරමති එකවාරං
 සරණං ගතො දුතියං තරුණදුරකකාලෙ තතියං විඤ්ඤාහාවං පත්ත
 කාලෙ, තස්ස මෙ කසමා වෙලප්පනිකං.¹ තං න අක්කමිත්ථාති? කීං
 පන තං කුමාර විනෙතතා වෙලාති අත්ථරිති? සවෙ පුත්තං වා
 ධිතරං වා ලච්ඡාමි සත්ථා මෙ අක්කමිස්සනිති ඉදං විනෙතතා
 භනෙනති, තෙනෙවාහං තං නාක්කමිනති, කිම්පනාහං භනෙන
 පුත්තං වා ධිතරං වා නෙව ලච්ඡාමිති?, ආම කුමාරති, කීං කාර
 ණාති? පුරිමකඅත්තහාවෙ ජයාය සඬං පමාදං ආපත්තත්තාති,
 කාමිං කාලෙ භනෙනති? අපස්ස සත්ථා අනිතං ආගරිතා දසෙසි:-

අනිතෙ කීර අනෙකසතමනුස්සා මහතියා නාවාය සමුද්දං
 පක්කඤ්ඤා, තාවා සමුද්දමඤ්ඤා හිජ්ජ, වෙ ජයමපතිකා එකං ඵලකං
 ගහෙතා අත්තරදීපකං පවිසිංසු, සෙසා සබ්බෙ තතෙව මරිංසු, තසම්
 බො පත දීපතෙ මහාසකුන්තසබ්බෙසා වසති, තෙ අඤ්ඤා බාදිතබ්බකං
 අදිස්වා ජාතජ්ඣිත්තා සකුන්තකාති අභිගාරෙසු පවිතා බාදිංසු, තෙසු
 අප්පහොනෙනසු සකුන්තච්ඡාපෙ ගහෙතා බාදිංසු, එවං පඨමවයෙපි
 මඤ්ඤිමවයෙපි පච්ඡිමවයෙපි බාදිංසුයෙව, එකසම්මිපි වයෙ අප්පමාදං
 නාපජ්ජිංසු, එකොපි ව තෙසං අප්පමාදං නාපජ්ජි, සත්ථා ඉදං තස්ස

පුබ්බකමම. දසෙසනා සවෙ හි තම. රාජකුමාර තද එකසමිංපි වයෙ හරියාය සඬිං අපමාදං ආපජ්ජස්ස එකසමිංපි වයෙ පුත්තො වා ධිතා වා උපපජ්ජෙය්‍ය, සඬෙ වා පන වො එකොපි අපමත්තො අභවිස්ස තච්චරිච්ච පුත්තො වා ධිතා වා උපපජ්ජස්ස, කුමාර අත්තානං හි පියං මඤ්ඤමානෙන නිසුපි වයෙසු අපමත්තෙන අත්තා රක්ඛිතබ්බො, එවං අසකෙකානෙනන එකවයෙපි රක්ඛිතබ්බො යෙවංහි වතා ඉමං ගාථමාහ:-

“අත්තානඤ්ච පියං ජඤ්ඤ රකෙඛය්‍ය නං සුරක්ඛිතං,
තිණ්ණමඤ්ඤතරං යාමං පටිජග්ගෙය්‍ය පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ සාමනනි සත්ථා අත්තනො බම්බිස්සරතාය දෙසනාකුසල තාය ව ඉධ තිණ්ණං වයානං අඤ්ඤතරං වයං යාමනනි කතා දසෙසි,
තස්මා එවමෙත්ථ අත්තො වෙදිතබ්බො-සවෙ අත්තානං පියං ජනෙය්‍ය රකෙඛය්‍ය නං සුරක්ඛිනංහි යථා සො සුරක්ඛිතො හොති එවං නං රකෙඛය්‍ය තත්ථ සවෙ ගිහි සමානො අත්තානං රක්ඛිස්සාමිති උපරි පාසාදතලෙ සුසංවුතං ගබ්භං පවිසිත්වා සමපන්නාරකෙඛා හුත්වා නිවසනොපි පබ්බජ්ජො හුත්වා සුසංවුතපිතිනිවාරවාතපානෙ ලෙනෙ විහරනොපි අත්තානං න රක්ඛති යෙව, ගිහි පන සමානො යථාබලං දුනසිලාදීනි පුඤ්ඤනි කරොනො පබ්බජ්ජො වා පන වත්ත පටිවත්ත පරියනනි මනසිකාරෙසු උසුත්තං ආපජ්ජනො අත්තානං රක්ඛති නාම, එවං නිසු වයෙසු අසකෙකානෙනාපි අඤ්ඤ තරසමිංපි වයෙ පඬිතපුරිසො අත්තානං පටිජග්ගති යෙව, සවෙ ගිහිභූතො පස්මවයෙ බිබ්බාපසුතතාය කුසලං කාතුං න සකෙකාති මජ්ඣිමවයෙ අපමත්තෙන හුත්වා කුසලං කාතබ්බං, සවෙ මජ්ඣිම වයෙ පුත්තදුරං පොසෙනො කුසලං කාතුං න සකෙකාති පච්ඡිම වයෙ කත්තබ්බමෙව, එවමපි කරොනෙනන අත්තා පටිජග්ගිතොව හොති, එවං අකරොන්නස්ස පන අත්තා පියො නාම න හොති අපායපරායණමෙව නං කරොති, සවෙ පන පබ්බජ්ජො පස්මවයෙ සජ්ඣායං කරොනො ධාරෙන්නො වාවෙන්නො වත්තපටිවත්තං කරොනො පමාදමාපජ්ජති, මජ්ඣිමවයෙ අපමත්තෙන සමණ ධම්මො කාතබ්බො, සවෙ පස්මවයෙ උග්ගතිතපරියනතියා අත්තථං විනිව්ඡයං භාරණාකාරණව පුච්ඡන්නො මජ්ඣිමවයෙ වා පමාද මාපජ්ජති, පච්ඡිමවයෙ අපමත්තෙන සමණධම්මො කාතබ්බො යෙව, එවමපි තෙන අත්තා පටිජග්ගිතොව හොති, එවං අක රොන්නස්ස පන අත්තා පියො නාම න හොති පච්ඡානතාපනෙ නෙව තං තාපෙතිති.

දෙසනාවසානෙ රාජකුමාරො සොනාපතතිථලෙ පතිට්ඨති,
සමපන්නපරිසායපි සාන්තිකා දෙසනා අගොථිති.

ලොබ්ග්ග්කුමාරස්ස චන්ද්‍ර පස්මං.

12. 2.

“අනතානමෙව පඨම” නැති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරන්තො උපනන්දසංකප්පකාමය ආරබ්භ කපේසි.

සො කීර් පේරො ධම්මකථං කපේතුං ඡේතො, නස්ස අප්පිච්ඡතාදි පටිසංඝාදානතං ධම්මකථං සුඤ්ඤා ඛුද්ධං භික්ඛු නං තිව්වරෙහි පුජෙත්වා ධුතභානි සමාදිසිංසු, තෙහි විස්සට්ඨපරික්ඛාරෙ සොයෙව ගණ්ඨි, සො එකසමිං අනෙතොවස්සෙ උපසාදෙඨි ජනපදං අගමාසි, අථ නං-එකසමිං විහාරෙ දහරසාමණේරො ධම්මකවිකපෙමෙන භනෙන ඉධ වස්සං උපෙඨාති වදිංසු, ඉධ කිත්තකං වස්සාමාසිකං ලබ්භතීති පුච්ඡිතෙ-තෙහි එකෙකො සාටකොති වුත්තෙත-නන් උපාහනා ධ්වෙත්වා අඤ්ඤං විහාරං අගමාසි, දුතියමපි විහාරං ගන්ත්වා ඉධ කිං ලබ්භතීති පුච්ඡිත්වා චෙ සාටකාති වුත්තෙත කතතරයට්ඨිං ධ්වෙසි, තතියං විහාරං ගන්ත්වා ඉධ කිං ලබ්භතීති පුච්ඡිත්වා තයො සාටකාති වුත්තෙත උදකකුම්භං ධ්වෙසි, චතුත්තං විහාරං ගන්ත්වා ඉධ කිං ලබ්භතීති පුච්ඡිත්වා චත්තාරො සාටකාති වුත්තෙත සාධු ඉධ වසිස්සාමිති නන් වස්සං උපගන්ත්වා ගහට්ඨානවෙව භික්ඛුනව ධම්මකථං කපේසි; තෙ නං ඛුද්ධි වජේහි වෙව විවරෙහි ව පුජෙස්සුං, සො වුත්තවස්සො ඉතරෙස්සපි විහාරෙස්ස සාසනං පෙසෙත්වා මයා පරික්ඛාරස්ස ධ්වෙසිතතො වස්සාමාසිකං ලබ්භිං තං මෙ පඨිණ්ණත්තුති සබ්බං ආහරපෙත්වා යානකං පුරෙත්වා පායාසි, අපේකසමිං විහාරෙ චෙ දහරභික්ඛු චෙ සාටකෙ එකඤ්ඤා කම්මලං ලභිත්වා තුය්ගං සාටකා ගොන්තු මයං කම්මලොති භාජෙතුං න සකෙකාන්තො මයසමිපෙ නිසිදිත්වා විවදන්ති, තෙ තං පේරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා භනෙන තුමෙහ නො භාජෙත්වා දෙඨාති වදිංසු, තුමෙහයෙව භාජෙඨාති, න සකෙකාම භනෙන තුමෙහයෙව නො භාජෙත්වා දෙඨාති, තෙන හි මම වචනෙ ධ්වෙසිත්වා, අම ධ්වෙසිත්වා, තෙනහි සාධුති තෙසං චෙ සාටකෙ දත්වා අයං ධම්මකථං කපේන්තොනං අමයානං පාරුපණාරහොති මහග්ගං කම්මලං ආදය පක්ඛාමි, දහරභික්ඛු විපට්ඨසාරිනො සන්චු සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙස්සුං, සන්ධා හි භික්ඛවෙ ඉදුන්තෙව තුමානං සන්තකං ගහෙත්වා තුමෙහ විපට්ඨසාරිනො කුරෙති පුබ්බෙපි අකාසියෙවති අතීතං ආහරි-අතීතසමිං අනුතීරවාරි ව ගමතිරවාරි වාති චෙ උද්ධං මහනං රෙහිතමච්ඡං ලභිත්වා මයං සිසං ගොතු තව නගුට්ඨන්ති විවාදපනතො භාජෙතුං අසකෙකාන්තො එකං සිගාලං දිස්වා ආගංසු-මාතුල ඉමං නො භාජෙත්වා දෙහිති, අගං රඤ්ඤා විනිච්ඡයට්ඨානෙ ධ්වෙත්වා නන් විරං නිසිදිත්වා ජබ්බා විහාරත්ථාය ආගන්තොමහි ඉදුති ඕකාසො නන්ති, මාතුල මා එවං කුරෙඨ භාජෙත්වා එවං නො දෙඨාති, මම වචනෙ ධ්වෙසිත්වා, ධ්වෙසිම මාතුලාති, තෙන හි සාධුති සො සිසං ඡිද්ධිත්වා එකමනෙන අකාසි, නගුට්ඨං එකමනෙන, කත්වා ව පන තාතා යෙන

වො අනුතීරෙ වරිතං සො නඛගුට්ඨං ගණනාතු යෙන ගමනීරෙ වරිතං තස්ස සීසං හොතු අයං පන මජ්ඣිමො බණෙඛා මම විනිවර්ජයධමෙම ධීතස්ස හවිස්සනීති තෙ සඤ්ඤපෙනො:-

“අනුතීරවාටි නඛගුට්ඨං සීසං ගමනීරවාටිනො,
අපායං මජ්ඣිමො බණෙඛා බමමට්ඨස්ස හවිස්සති”ති.

ඉමං ගාථං වච්ඡා මජ්ඣිමබ්බමාදය පක්කාමි තෙපි ඵපාරිසාරිනො තං ඔලොකෙත්වා අට්ඨංසු. සත්ථා ඉමං අතීතං දස්සාහං. එවමෙස අතීතෙපි තුමෙහ විපපටිසාරිනො අකාසියෙවාති වච්ඡා තෙ භික්ඛු සඤ්ඤපෙත්වා උපනන්දං ගරුහන්තො-භික්ඛවෙ පරං ඔව දන්තො නාම පඨමමෙව අතතා පතිරුපෙ ඤානෙ සතිට්ඨාපෙ තබ්බොති වච්ඡා ඉමං ගාථමාහ:-

“අතතානමෙව පඨමං පතිරුපෙ තිවෙසයෙ,
අපඤ්ඤමනුසාසෙය්‍ය න කිලියෙය්‍ය පණ්ඩිතො”ති..

තත්ථ පතිරුපෙ නිවෙසෙති අනුච්ඡිකෙ ගුණෙ පතිට්ඨා පෙය්‍ය, ඉදං වුත්තං ගොති-යො අපට්ඨන්දාදිගුණෙති වා අට්ඨවංස පටිපදාදීති වා පරං අනුසාසිතුකාමො සො අතතානමෙව පඨමතරං තසම් ගුණෙ පතිට්ඨාපෙය්‍ය, එවං පතිට්ඨාපෙත්වා අථ අඤ්ඤං තෙති ගුණෙති අනුසාසෙය්‍ය, අතතානං භි තත්ථ අතිවෙසෙත්වා කෙවලං පරමෙව අනුසාසමානො පරතො නින්දං ලතිත්වා කිලියෙය්‍ය නාම තත්ථ අතතානං නිවෙසෙත්වා අනුසාසමානො පරතො පසංසං ලහති තසමා න කිලියෙය්‍ය නාම, එවං කරොන්තො පණ්ඩිතො හ කිලියෙය්‍යාති. දෙසනාවසානෙ තෙ වෙ භික්ඛු ඤාතාපතතිථලෙ පතිට්ඨංති. මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා බමමදෙසනා අරභාසිති.

උපනිශ්ශකාසුත්තස්ස වස්සු දුතියං.

12. 3.

“අතතානමෙ”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පබාතිකතිස්සන්තරං ආරබ්භ කපෙසි..

සො කීර සච්ඡු සන්තිකෙ කමමට්ඨානං ගහෙත්වා පඤ්චසතෙ භික්ඛු ආදය අරඤ්ඤ වස්සං උපගන්ත්වා ආවුසො ධර්මානකමුඛස්ස වො සන්තිකෙ කමමට්ඨානං ගතිතං අපමන්තාව සමණධමං කරොථාති ඔවදිත්වා සයං ගන්ත්වා නිපජ්ජිත්වා සුපතී, තෙ භික්ඛු පඨමයාමං චක්කමිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ විහාරං පටිසන්ති, සො නිද්දාසීත්වා පබ්බකාලෙ තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා කිං තුමෙහ නිපජ්ජිත්වා නිද්දාසීත්වා මාති ආගතා සීසං නික්කමිත්වා සමණධමං කරොථාති වච්ඡා සයං ගන්ත්වා තපෙථ සුපතී, ඉතරෙ මජ්ඣිමයාමෙපි බහි චක්කමිත්වා පච්ඡම

යාමෙ විහාරං පවිසන්ති, සො පුනපි පබුරුකිනා තෙසං සන්තිකං ගන්තවා තෙ විහාරං නිගරිතො සයං පුන ගන්තවා සුපතෙව, තස්මිං නිව්වකාලං එවං කරුණෙන තෙ භික්ඛු සප්ඤ්ඤායං වා කම්මට්ඨානං වා මනසිකානු නාසකම්පු, විතං අඤ්ඤාථතො අමයාසි, තෙ අමයාසං ආවරියො අභිවිය ආරඛවිරියො පරිගණනියාම නන්ති පරිගණනානා තස්ස කිරියං දිස්වා නට්ඨමහා ආවුසො ආවරියො නො තුවර්ථරං රවතීති චිදිංසු, තෙසං අභිවිය නිද්දය කිලමනානං එකභික්ඛුපි විසෙසං නිබ්බතෙතං නාසකම්, තෙ වුත්ථවස්සා සත්ථ සන්තිකං ගන්තවා සන්තාරා කතපවිසන්තාරා කිං භික්ඛවෙ අපමන්තා හුතො සමණධම්මං කරිත්තා පුච්ඡිතා තමත්තං ආරොවෙසුං, සන්තාරා “න භික්ඛවෙ ඉදදනෙව පුබ්බපෙස තුමහාං අන්තරායමකාසියෙ වා”ති වතො තෙති ආරඛිතො:-

“අමානාපිතු සංවරෙස්සා අනාවරියකුලෙ වසං,
නායං කාලමකාලං වා අභිජනාති භුක්කුටො”ති.

ඉමං අකාලරවිකුක්කුටජතකං විත්තාරොති කථෙසි. තද් භි සො කුක්කුටො අයං පට්ඨානපාඨසංකේතො අහොසි, ඉමෙ පවසනා භික්ඛු තෙ මානවා අහෙසුං, දිසාපාමොක්ඛාවරියො ආගමෙවාති සන්තාරා ඉමං ජතකං විත්තාරොති-භික්ඛවෙ පරං ඔවදනෙන නාම අන්තා සුදනෙතා කාතබ්බො, එවං ඔවදනෙතා භි සුදනෙතා හුතො දමෙති නාමාති වතො ඉමං ගාථමාහ:-

“අන්තානවෙ තථා කසිරු යථාඤ්ඤමනුසාසති,
සුදනෙතා වත දමෙථ අන්තා භි කිර දුදුමො”ති.

තස්සන්තො යථාති භික්ඛු පස්මයාමාදිසු වඤ්ඤාමනබ්බන්ති වතො පරං ඔවදති සයං වඤ්ඤාමනාදිති අධිට්ඨගනෙතා අන්තානව තථා කසිරු යථාඤ්ඤමනුසාසති එවං සනෙත-සුදනෙතා වත දමෙථාති යෙත් ගුණෙන පරං අනුසාසති තෙන අන්තානා සුදනෙතා හුතො දමෙය්, අන්තා භි කිර දුදුමොති අයං භි අන්තා නාම දුදුමො තස්මා යථා සො සුදනෙතා හොති තථා දමෙතබ්බොති. දෙසනාව සානෙ පවසනාපි තෙ භික්ඛු අරහත්තං පාපුණිංසුති.

පට්ඨානපාඨසංකේතසූත්‍රය 133 නවතියං.

12, 4.

“අන්තා භි අන්තනො නාටො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තාරෙ ජෙන වනෙ විහරනෙතා කුමාරකස්සපඤ්ඤාමනො මාතරං ආරඛන කථෙසි.

සා කිර රාජගහනගරෙ සෙට්ඨිධිතා වික්ඛුත්තං පතනකාලතො පට්ඨාය පබ්බත්තං යාපි, අථ සා පුනපුනං යාවමානාපි ව මාතා පිභුනං සන්තිකෙ පබ්බත්තං අලභිතො වයපානො පභික්ඛුලො

ගතවා පතිදෙවතා හුචා අභාරමජ්ජෙඛි වයි. අප්ඣා න විරසෙව
 කුච්ඡිසමිං ගබ්භා පතිට්ඨිති, සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං. අජ්නිතාව
 සාමිකං ආරුධෙචා පබ්බජං යාචි, අප් නං සො මහනෙතන සකකා
 රෙන භික්ඛුණීඋපස්සයං. නෙචා අජ්නනෙනා දෙවදත්තපක්කිකානං
 භික්ඛුණීනං සනතිකෙ පබ්බාජෙසි, අපරෙන සමයෙන භික්ඛුණීයො
 තස්සා ගබ්භිනිභාවං ඤාතා තාති කිං ඉදන්ති වුතතා නාහං අයෙස
 ජනාමි කිමෙන. සීලං වත මෙ අරෙගමෙවාති, භික්ඛුණීයො තා
 දෙවදත්තස්ස සාත්තිකං. නෙචා අයං භික්ඛුණී සමාපබ්බජිතා ඉමිස්සා
 මයං ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ජනාම කාලං. න ජනාම කිංදති කතෙ
 මාති පුච්ඡිංසු, දෙවදත්තො-මා මයං ඔවාදකාරිකානං. භික්ඛුණීනං
 අයසො උප්පජ්ජති එතතකමෙව විනෙතවා උප්පබ්බාජෙප් නන්ති
 ආහ, තං සුචා සා දහරු-මා මං අයෙස නාසෙප් නාහං දෙවදත්තං
 උද්දිස්ස පබ්බජිතා එප් මං සත්ථු සනතිකා ජෙතවතං. නෙථාති, තා
 තං ආදය ජෙතවතං. ගතවා සත්ථු ආරෙවෙසුං, සත්ථා තස්සා ගිහි
 කාලෙ ගබ්භා පතිට්ඨිතොති ජනනෙතාපි පරවාදමොවනත්තං
 රුජ්ජනං පසෙතදිකොසලං මහානාථපිඨිකං. චූලානාථපිඨිකං විසාබං
 උපාසිකං අඤ්ඤාති ව මහාකුලාති පකෙකාසාපෙචා උපාලිතේරං
 ආණාපෙසි-ගච්ඡි ඉමිස්සා දහරුය වතුපරිසමජ්ජෙඛි කමමං. පරිසො
 ධෙහිති, ථෙරෙ රඤ්ඤා පුරතො විසාබං පකෙකාසාපෙචා තං
 අබිකරණං පටිච්ඡාපෙසි, සා සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙචා අනෙතා
 සාණියං. තස්සා හත්ථපාදනාභිඋදරපරියොසානාති ඔලොකෙතා
 මාසෙ දිවසෙ සමානෙතා ගිහිභාවෙ ඉමාය ගබ්භා ලබොත ඤාතා
 ථෙරස්ස තමත්තං. ආරෙවෙසි, අප්ඣා ථෙරෙ පරිසමජ්ජෙඛි පරිසුඛ
 භාවං. පතිට්ඨාපෙසි, සා අපරෙන සමයෙන පදුමුත්තරබුඬස්ස පාද
 මුලෙ පත්තිපත්තං. මහානුභාවං. පුත්තං. විජ්ජි, අපේකදිවසං රුජ්
 භික්ඛුණීඋපස්සයසමිපෙන ගච්ඡනෙතා දුරකසඤ්ඤා සුචා කිං ඉදන්ති
 පුච්ඡිතා දෙව එකිස්සා භික්ඛුණීයා පුත්තො ජතො තස්සෙස සඤ්ඤාති
 වුත්තෙත තං කුමාරං. අත්තනො සරං. නෙචා ධාතිනං අද්ඨි, නාමගහණ
 දිවසෙ වස්ස කාස්සපොති නාමං. කතා කුමාරපරිහාරෙන වඩ්ඪිතත්තා
 කුමාරකස්සපොති සංජනිංසු, සො කීලාමණ්ඩලෙ දහරුසො පහරිතා
 තිලමාතාපිතිකෙතමා පහටාති වුත්තෙත රුජ්ජනං. උපසඬ්ඛමිතා
 දෙව මං තිලමාතාපිතිකොති වදන්ති මාතරං. මෙ ආවිකථාති
 පුච්ඡිතා-රඤ්ඤා ධාතියො දස්සෙතා ඉමා තෙ මාතරොති වුත්තෙ
 න එතතිකා මම මාතරො එකාය මෙ මාතරා හවිතබ්බං. තං මෙ
 ආවිකථාති ආහ, රාජ න සකකා ඉමං වචෙතුන්ති විනෙතවා තාත
 තව මාතා භික්ඛුණී තිං. මයා භික්ඛුණීඋපස්සයා ආතීතොති, සො
 තාවතකෙනෙව සමුප්පන්නසංවෙගො හුචා තාත පබ්බාජෙප් මන්ති
 ආහ, රාජ සාධු තාතාති තං. මහනෙතන සකකාරෙන සත්ථු සනතිකෙ
 පබ්බාජෙසි, සො ලමුප්පමපදෙ කුමාරකස්ස පතේරොති පඤ්ඤාසි,
 සො සත්ථු සාතිකෙ කමමට්ඨානං ගහෙතා අරඤ්ඤං. පටිච්ඡිතා වාය

මිත්වා විසෙසං නිබ්බන්ධනතුං අසකෙකානෙනා පුන කමමට්ඨානං විසෙසෙත්වා ගගෙස්සාමිති සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා අත්ථවනෙ විහාසී, අථ නං කස්ස පබ්බකාලෙ එකතො සමණධම්මං භත්වා අනාගාමිථලං පත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ධනභික්ඛු බ්‍රහ්මලොකතො ආගන්ත්වා පණ්ණරස පඤ්ඤා පුච්ඡිත්වා ඉමෙ පඤ්ඤා ඤප්පත්වා සන්ථාරං පන අඤ්ඤා ව්‍යාකාතුං සමත්ථො නාම නත්ති ගච්ඡි සත්ථු සන්තිකෙ ඉමෙසං අත්ථං උග්ගණ්හාති උදෙසාපේසී, සො තථා භත්වා පඤ්ඤාවිස්සජ්ජනාව සානෙ අරහත්තං පාපුණ්ඨි, හස්ස පන නික්ඛන්තදිවසතො පට්ඨාය වාදස වස්සාති මාතුභික්ඛුණ්ඨියා අකබ්භි අංසුති පවත්තිංසු, සා පුත්ත විසොගදුක්ඛිතා අස්සුති නෙතනෙව මුඛෙන භික්ඛාය වරමානා අත්තර ජිවියං පේරං දිස්වා ව පුත්ත ප්‍රත්තාති මිරවන්ති තං ගණ්හිතුං.¹ උපට්ඨා ව මානා පරිවට්ටිත්වා පති, සා ථනති බිරං මුඤ්ඤානෙති.² උට්ඨිතිත්වා අලලච්චරං ගන්ත්වා පේරං ගණ්හි, සො විනෙතසි-සවායං ඉම සන්තිකා මධුරවචනං න ලභිස්සති විනස්සිස්සති ථබ්බමෙව භත්වා ඉමාය සභිං සලලපිස්සාමිති, අථ නං ආග-කිං කරෙන්නි මිරවසී සිනෙහමත්තමපි ඡිඤ්ඤා න සකෙකාසීති? සා අගො කාකබලා පේරස්ස භාථාති විනෙතත්වා කිං වදෙසී තාතාති වත්වා පුනපි තෙන තපේව වුත්තා විනෙතසි-අගං ඉමස්ස කාරණා වාදස වස්සාති අස්සුති ධාරෙතුං න සකෙකාමි අගං පනෙවං ථබ්හදයො කිං මෙ ඉමිනාති පුත්තසිනෙගං උච්ඡිඤ්ඤා හං දිවසමෙව අරහත්තං පාපුණ්ඨි, අපරෙත සමයෙන ධම්මසංඝයං කථං සමුට්ඨාපෙස්සං-මනං වත දෙවදත්තෙන එවං උපතිස්සය සමපන්නො කුමාරකස්සපො ව පේරි ව නාසිතා, සන්ථා පන තෙසං පතිට්ඨාජනො අගො බුඩ්ධා නාම ලොකානුකම්පකාති. සන්ථා ආගන්ත්වා-කායනුත්ථ භික්ඛවෙ එතරගි කථාය සන්තිසිත්තාති? පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ-න භික්ඛවෙ ඉදුතෙව අගං ඉමෙසං පච්චයො පතිට්ඨාජනො, පුබ්බෙපි තෙසං අගං පතිට්ඨා අගොසිං යෙවාති වත්වා:-

“නිග්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍ය න සාබමුපසංවෙස,

නිග්‍රොධස්මිං මතං සෙයෙය්‍යා යඤ්චෙ සාබස්මිං ජීවිත”න්ති.

ඉමං නිග්‍රොධජනකං වින්ථාරනො කපේත්වා-තද්‍ය සාබමිගො දෙව දත්තො අගොසී, පරිසාපිස්ස දෙවදත්තපරිසා වාරප්පත්තා මිගධෙහු පේරි අගොසී, පුත්තො කුමාරකස්සපො ගබ්භිනිමිඨියා ජීවිතං පරිවට්ඡිත්වා ගතො, නිග්‍රොධමිගරජ පන අගමෙවාති ජනකං සමො ධානෙත්වා පුත්තසිනෙගං ඡිඤ්ඤා පේරියා අත්තනාව අත්තනො පතිට්ඨානභග්ගාවං පකාසෙනො³-භික්ඛවෙ යස්මා පරස්ස අත්තනිට්ඨි තෙන සග්ගපරයණෙන වා මග්ගපරයණෙන වා භවිතුං න සකකා තස්මා අත්තනාව අත්තනො නාපො පරො කිං කරිස්සතිති වත්වා ඉමං ගාථමාග:-

1. ම පාපුණ්ඨිතුං.

2. සී. මුඤ්ඤානති.

3. සී. පසංසන්නො. 9

“අත්තා හි අත්තනො නාථො කො හි නාථො පරො සියා,
අත්තනා හි සුදනෙනන නාථං ලභති දුලලහං”හි.

තත් **නාථො**ති පතිට්ඨා, ඉදං වුත්තං හොති-යසමා අත්තතිට්ඨි තෙන අත්තසම්පන්නෙන කුසලං කත්වා සංගං වා පාපුණ්ණං මග්ගං වා භාවෙදුං ඵලං වා සච්ඡිකාදුං සක්කා, තස්මා හි අත්තාව අත්තනො පතිට්ඨා හොති, පරො කො නාම කස්ස පතිට්ඨා සියා, **අත්තනා** ඵච හි සුදනෙනන නිබ්බිසෙවනෙන අරහත්තඵලසංඛාරං **දුලලහං නාථං ලභති**, අරහත්තං හි සක්කාය ඉධ **නාථං ලභති දුලලහං**ති වුත්තං. දෙසනාවසානෙන බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණංසුති.

කුමාරකස්ස පඤ්ඤා මාතුසා වත්ථු වතුසං.

12. 5.

“අත්තනාව කතං පාප”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්වා ජේත වනෙ විහරන්තො ඵකං මහාකාලං නාම සොතාපත්තං උපාසකං ආරබ්භ කපේසි.

සො කිර මාසස්ස අට්ඨදිවසෙසු උපොසථිකො හුත්වා විහාරෙ සබ්බරත්තිං ධම්මකථං සුණාති, අථ රත්තිං වොරා ඵකස්මිං ගෙහෙ සන්තිං භිඤ්ඤා භණ්ඩකං ගහෙත්වා ලොභභාජනසංදෙන පබ්බඤ්ඤා සාමිකෙති අනුබ්බා ගතිතගතිතං ඡබ්බෙත්වා පලාසිංසු, සාමිකාපි තෙ අනුබ්බංසුගෙව, තෙ දිසා පක්ඛන්දිංසු, ඵකො පන විහාරමග්ගං ගහෙත්වා මහාකාලස්ස රත්තිං ධම්මකථං සුත්වා පාතොව පොක්ඛරණීතිරෙ මුඛං ධොවනත්තස්ස පුරතො භණ්ඩකං ඡබ්බෙත්වා පලාසි, වොරෙ අනුබ්බන්ත්වා ආගතමනුස්සා භණ්ඩකං දිස්වා තිං තො ගෙහ සන්තිං භිඤ්ඤා භණ්ඩකං හරිත්වා ධම්මං කරොන්තො¹ විශ වරසීති තං ගහෙත්වා පොථෙත්වා මාරෙත්වා ඡබ්බෙත්වා අගමංසු, අථ නං පාතොව පානීයසංචං ආදාය ගතා දහරසාමණේරා දිස්වා විහාරෙ ධම්මකථං සුත්වා සඤ්ඤාඋපාසකො අයුත්තං මරණං ලභිති වත්වා සත්ථු ආරොවෙසුං, සත්වා ආම භික්ඛවෙ ඉමස්මිං අත්ත භාවෙ කාලෙන අපපතිරූපං මරණං ලබං පුබ්බෙ කතකම්මස්ස පන තෙන යුත්තමෙව ලබනති වත්වා තෙහි යාවිතො තස්ස පුබ්බකම්මං කපේසි:-

අතීතෙ කිර බාරාණසිරසෙසු විජිතෙ ඵකස්ස පච්චන්තගාමස්ස අට්ඨිමුඛං වොරා පහරන්ති, රාජ අට්ඨිමුඛෙ ඵකං රාජහටං ඤපෙසි, සො හතිං ගහෙත්වා මනුස්සෙ මරතො පාරං නෙති පාරතො මරං ආනෙති, අපේකො මනුස්සො අභිරූපං අත්තනො හරියං වුලයානකං ආරොපෙත්වා තං යානං අගමාසි, රාජහටො තං ඉත්ථි දිස්වා ජත

සිනෙහො තෙන අට්ඨිං නො සාමි අතික්කාමෙහිති චුතොපි ඉදුති විකාලො පාතොව අතික්කාමෙස්සාමිති ආහ, සො සකාලො සාමි ඉදුතොව නො තෙහිති, නිවත්ත හො අමානං යෙව තෙ ගෙහෙ ආහාරො ව නිවාසො ව භවිස්සතිති, සො නෙව නිවත්තිතුං ඉච්ඡි, ඉතරො පුරිසානං සඤ්ඤං දත්වා යානකං නිවත්තාපෙත්වා අතිච්ඡන්තස්සෙව වාරකොට්ඨකෙ නිවාසං දත්වා ආහාරං පටියාදු පෙසි, තස්ස පත ගෙහෙ එකං මණ්ණිරතනං අපි, සො තං තස්ස යාන කන්තරෙ පක්ඛිපාපෙත්වා පවුසකාලෙ වොරානං පටිට්ඨසඤ්ඤං කාරෙසි, අට්ඨං පුරිසා මණ්ණිරතනං සාමි වොරොති ගතිතන්ති ආරො වෙසුං, සො ගාමවාරෙසු ආරකං යපෙත්වා අනොගාමතො නිකං මනෙත්විතිනාමි ආහ, ඉතරොපි පාතොව යානකං යොජෙත්වා පායාසි, අට්ඨං යානකං සොධෙනා අත්තනා යපිතමණ්ණිරතනං දිස්වා සන්තප්පෙත්වා, තං මණ්ණිං ගෙහො පලායසීති පොථෙත්වා ගතිතො තො සාමි වොරොති ගාමගොජකස්ස දස්සෙසුං, සො-භට්ඨකස්ස වත මෙ ගෙහෙ නිවාසං දත්වා භත්තං දිනනං ගණ්ණථං පාපපුරිසන්ති පොඨාපෙත්වා මාරෙත්වා ඡඩ්ඨාපෙසි. ඉදං තස්ස පුබ්බ කමං; සො තතො අවිච්ඡිති නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ දීඝරත්තං පච්චිත්වා විපාකාවසෙසෙන අත්තභාවසතෙ තථෙව පොඨිතො මරණං පාපුණ්ඨි, එවං සත්ථා මහාකාලස්ස පුබ්බකමං කථෙත්වා-භික්ඛවෙ එවං ඉමෙ සතෙත්ත අත්තනා කතපාපකල්මසීව වතුසු අපායෙසු අභිමන්තිති වත්වා ඉමං ගාථාමාහ:-

“අත්තනාව කතං පාපං අත්තජං අත්තසමනවං,
අභිමන්ති දුමෙට්ඨං වජිරං වසමයං මණ්ණි”නති.

තත්ථ වජිරං වසමයං මණ්ණිනති වජිරංව අසමයං මණ්ණි; ඉදං චුත්තං හොති-යථා පාසාණමයං පාසාණසමනවං වජිරං තමෙව අසමයං මණ්ණි අත්තනො උට්ඨානට්ඨානසංඛාතං පාසාණමණ්ණි බාදිත්වා ඡ්ඤවජ්ඤං බණ්ඩාවබණ්ඩිකං කත්වා අපරිභොගං කරොති, එවමෙව අත්තනා කතං අත්තති ජතං අත්තසමනවං පාපං දුමෙට්ඨං නිපපඤ්ඤං පුගාලං වතුසු අපායෙසු අභිමන්ති කන්තති විඩංසෙතිති. දෙසනාවසානෙ සමපත්තතික්ඛු සොතාපත්තිථලාදීති පාපුණ්ඨිසුති.

මහාකාල උපාසකස්ස වන්දු සඤ්චමං.

12. 6.

“යස්ස අවචන්ත දුස්සිලා”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙඨවතෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කථෙසි. එකස්මිං දිවසෙ භික්ඛු ධම්ම සභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං-ආචුසො දෙවදත්තො දුස්සිලො පාපධම්මො දුස්සිලාකරණෙන විඩ්ඪිතාය තණ්හාය අජතසත්තුං සබ්බණ්ණිත්වා මහත්තං ලාභසක්කාරං නිබ්බතෙත්වා අජතසත්තුං පිතුට්ඨෙ සමාදු

පෙනී යන සේ. එකතො හුණු නානප්පකාරෙන තථාගතස්ස වඩාය පරිසකකතීති, සත්ථා ආගතනි-කායනුත්ථිතිකවෙ එතරති කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිතො ඉමාය නාමාති වුත්තෙ-න භික්ඛවෙ ඉදුනෙව පුබ්බෙපි දෙවදනෙතො නානප්පකාරෙන මග්ගං. වඩාය පරි සකකතීති වතො කුරුගමගජ්ජනාදීති කපේතො-භික්ඛවෙ අවචන්තා දුස්සීලං පුග්ගලං නාම දුස්සීලප්පකාරණා උප්පන්නා තණ්හා මාථවා විශ සාලං පරියොනනිතො සමාසංකප්පානා නිරයාදිසු පකපිපතීති වතො ඉමං ගාථමාහ:-

“යස්ස අවචන්තාදුස්සීලං මාථවා සාලමිවොතතං,
කරොති සො ත තත්තානං යථා නං ඉච්ඡති දිසො”ති.

තත්ථ අවචන්තාදුස්සීලංති එකන්තාදුස්සීලභාවො, ගිහි වා ඡ ජාතිතො පට්ඨාය දස අකුසලකම්මපපේ කරොනෙතො පබ්බජ්ජනො වා උපසම්පන්නදිවසනො පට්ඨාය ගරුකාපතනං ආපජ්ජමානො අවචන්තාදුස්සීලො කාම, ඉධ පන සො චිත්ත නිසු අත්තභාවෙසු දුස්සීලො එතස්ස ගතියා ආගතං දුස්සීලභාවං සන්ධායෙන වුත්තං, දුස්සීල භාවොති වෙත්ථ දුස්සීලස්ස ඡ වාරාති නිස්සාය උප්පන්නා තණ්හා වෙදිතබ්බා. මාථවා සාලමිවොතනනි යස්ස පුග්ගලස්ස තං තණ්හා සම්බාතං දුස්සීලං යථා නාම මාථවා සාලං ඔත්ථරන්ති දෙවේ වස්සනෙත පනෙතගි උදකං පටිච්ඡිතො සමාජ්ජනවසෙන සබ්බත්ථස මෙව පරියොනනිති, එවං අත්තභාවං ඔත්තං පරියොනනිතො සිත්තං සො මාථවාය සංඝඡිතො භූමියං පාතියමානො රුකෙකා විශ තාං දුස්සීලසම්බාතාය තණ්හාය සමාජ්ජනො අපායෙසු පාතියමානෙ යථා නං අත්තත්තාමො දිසො ඉච්ඡති තථා අත්තානං කණේ නාමාති අත්තො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදීති පාඨ ණිංසුති.

දෙවදනායක මග්ග ඡ සං.

12. 7.

“සුඛාරුති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරනෙතො සම්ඝභෙදපරිසකකතං ආරබ්භ කපේසි.

එකදිවසං ගි දෙවදනෙතො සම්ඝභෙදාය පරිසකකනෙතො ආයසමන්තං ආනන්දං පිණ්ඩාය වරන්තං දිසවා අත්තනො අබ්පජායං ආරොවෙසි, තං සුඛො ථෙරො සංචුසන්තිකං ගන්තො භගවන්තං එතද වොච-ඉදුහං භනෙත සායණසමයං නිවාසෙතො පත්තාවිචරං ආදාය රුජගහං පිණ්ඩාය පාවිසිං, අරුස බො මං භනෙත දෙවදනෙතො රුජ ගහෙ පිඩාය වරන්තං, දිසවා යෙනාහං තෙනුපසඛකම්, උපසඛකම්ති මං එතදවොච අජ්ජතග්ගෙදානාහං ආවුසො ආනන්ද අඤ්ඤාත්‍රෙව භග

වතා අඤ්ඤානු භික්ඛුසමසා උපොසථං කරිස්සාමි සමසකමඤ්චාති,
අජ්ජ භගවා දෙවදත්තො සමසං භිද්දිස්සති උපොසථං ව කරිස්සාති
සමසකමමාති වාති, එවං වුත්තෙ සත්ථා:-

“සුකරං සාධුතා සාධු සාධු පාපෙන දුක්කරං,
පාපං පාපෙන සුකරං පාපමරියෙති දුක්කරං”ති

ඉමං උද්දනං උද්දනෙත්වා-ආනන්ද අත්තනො අභිතකමමං නාම සුකරං
භිතකමමෙව දුක්කරනති වත්වා ඉමං භාජමාහ:-

“සුකරති අසාධුති අත්තනො අභිතාති ව,
යං වෙ භිතඤ්ච සාධුං ව තං වෙ පරමදුක්කර”නති.

තස්සත්ථො-යාති කමමාති අසාධුති සාවජ්ජාති අපායසංවත්තති
කත්තායෙව අත්තනො අභිතාති ව භොනති තාති සුකරති, යං පන
සුගතිසංවත්තතිකත්තා අත්තනො භිතඤ්ච අනවජ්ජට්ඨන සාධුච
සුගතිසංවත්තතිකං වෙව තිබ්බාණ්සංවත්තතිකං ව තං කමමං පාචිත
තිත්තාය භග්ගාය උබ්බත්තෙත්වා පච්ඡාමුඛකරණං විශ අතිදුක්ක
රනති. දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොතාපත්තිපලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

සමසකෙද පටිසංඝාතන වජ්ඣ සත්තමං.

12, 8.

“යො සාසනං”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහ
රනො කාලතේරං නාම ආරබ්භ කපේසි.

සාවජ්ජියං කිරෙතා ඉත්ථි මාතිට්ඨානෙ ධම්මා තං ථෙරං උපට්ඨ
හති, තස්සා පටිවිස්සකගෙගෙ මනුස්සා සන්ත්ථසනිකෙ ධම්මං
සුත්වා ආගන්ත්වා අහො බුඛා නාම අච්ඡරියා අහො ධම්මදෙසනා
මධුරති පසංසනති, සා ඉත්ථි තෙසං කථං සුත්වා භන්තො අභමි සන්ත්ථ
ධම්මදෙසනං සොතුකාමාති තස්ස ආරොවෙසි, සො තත්ථ මා ගමිති
තං නිවාරෙසි, සා පුන දිවසෙ පුනදිවසෙපිති යාව තතියං තෙන
වාරියමානාපි සොතුකාමාව අහොසි, කසමා පනෙතං සො වාරෙසිති?
එවං කිරස්ස අහොසි-සන්ත්ථ සනතිකෙ ධම්මං සුත්වා මසි භිජ්ජස්සතිති,
සා එකදිවසං පාතොව භුත්තපාතරුසා උපොසථං සමාදිසිත්වා අමම
සාධුකං අය්‍යං පටිවිසෙය්‍යාසිති ධීතරං ආණ්දෙත්වා විහාරං අභමාසි,
ධීතාපිස්සා තං භික්ඛුං ආගන්තාලෙ පටිවිසිත්වා කහං මහා උපාසි
කාති වුත්තා ධම්මසවණ්‍යය විහාරං ගතාති ආහ, සො තං සුත්වා
කුච්ඡියං උට්ඨිතෙන ඩාගෙන සන්තප්පමානො ඉද්දති සා මසි
භිත්තාති වෙගෙන ගන්ත්වා සන්ත්ථසනතිකෙ ධම්මං සුණමානං දිස්වා
සත්ථාරං ආහ-භන්තො අයං දක්ඛා සුමුමං ධම්මකථං න ඡතාති,
ඉමිස්සා ඛක්ඛාදිපටිසංසුත්තං සුමුමකථං අකපේත්වා දුක්කථං වා

සිලකථං වා කපේතුං වට්ඨතීති, සත්ථා තස්ස අජ්ඣාසයං විදිත්වා-නිං. දුප්පඤ්ඤ පාපිකං දිට්ඨිං නිස්සාය බුඩ්ධානං සාසනං පටිකෙකාසසි අත්තසඤ්ඤයෙව වායමසීති වත්වා ඉමං ගාථමාගා:-

“යො සාසනං අරහතං අරියානං බමමජ්චිතං,
පටිකෙකාසති දුමෙමධො දිට්ඨිං නිස්සාය පාපිකං;
ඵලානි කට්ඨකයොව අත්තසඤ්ඤය ඵලලති”ති.

තස්සත්ථො-සො දුමෙමධො පුග්ගලො අත්තනො සක්කාරගාති භයෙන පාපිකං දිට්ඨිං නිස්සාය බමමං වා සොය්‍යාම දුතං වා දය්‍යා මාති වදනෙන පටිකෙකාසනො අරහතං අරියානං බමමජ්චිතං බුඩ්ධානං සාසනං පටිකෙකාසති, තස්ස තං පටිකෙකාසනං සා ව පාපිකා දිට්ඨි වෙච්ඡෙද්ධාතස්ස කට්ඨකය ඵලානි විශ් භොති, තස්මා-යථා කට්ඨකො ඵලානි ගණ්හනො අත්තසඤ්ඤය ඵලලති අත්තනො සාතත්ථමෙව ඵලෙති ඵවං සොපි අත්තසාතාය ඵලලතිති වුත්තමපි වෙතං:-

“ඵලං වෙ කදලිං හනති ඵලං වෙලුං ඵලං නලං,
සක්කාරෙ කාපුරිසං හනති ගබ්භො අස්සතරිං යථා”ති.

දෙසනාවසානෙ උපාසිකා සොතාපතතිඵලො පතිට්ඨති, සමත්ත පරිසායපි සාත්තිකා දෙසනා අභොසීති.

කාලසේරස්ස වසු අඝමං.

12, 9.

“අත්තනාව කත”නති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො වූලකාලඋපාසකං ආරබ්භ කපේසි.

දෙසනා-ඵකදිවසං හි මහාකාලවත්ථුසම්. වුත්තතයෙනෙව උමමග්ගවොරු සාමිකෙති අනුබ්බා රතති. විහාරෙ බමමකථං සුත්වා පාතොව නිකඛමිත්වා සාවඤ්ඤං ගවජ්ජනස්ස උපාසකස්ස පුරතො භණ්ණිකං ඡ්ඤෙඛිත්වා පලායිංසු, මනුස්සා තං දිස්වා අයං රතති. වොර කමම. කත්වා බමමං කරුණෙනා විශ් විවරති ගණ්හථ තංති තං පොඨයිංසු, කුම්භද්ධියො ව නිස්සාය ජ්චිතං ලබනති තිකක්ඛනං ආරෙ වෙසි, තිකක්ඛ තථාගතස්ස තමත්ථං ආරෙවෙසුං, සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා-තිකඛවෙ වූලකාලඋපාසකො කුම්භද්ධියො වෙව නිස්සාය අත්තනො ව අකරණ්භාවෙන ජ්චිතං ලභි, ඉමෙ හි නාම සත්තා අත්තනා පාපකමම. කත්වා නිරයාදිසු අත්තනාව කිලිස්සනති, කුසලං කත්වා පත සුගතිඤ්ඤව නිබ්බාණං ගවජ්ජනා අත්තනාව විසුජ්ඣන්ති වත්වා ඉමං ගාථමාගා:-

“අත්තනාව කතං පාපං අත්තනා සංකිලිස්සති,
අත්තනා අකතං පාපං අත්තනාව විසුජ්ඣති;
සුඛි අසුඛි පච්චතතං නාඤ්ඤ අඤ්ඤං විසොධයෙ”ති.

තස්සන්තො-යෙන අත්තනා අකුසලකම්මං කතං හොති සො
වතුසු අපායෙසු දුක්ඛං අනුභවනොතා අත්තනාව සංකිලිස්සති, යෙන
පන අත්තනා අකතං පාපං සො පුග්ගති චෙව නිබ්බාණං වග්ගච්ඡිනොතා
අත්තනාව විසුජ්ඣති, කුසලකම්මසම්ඛාතා සුඛි අකුසලකම්මසම්ඛාතා
ව අසුඛි පච්චතතං කාරකසත්තානං අත්තනියෙව විපච්චති, අඤ්ඤ
පුග්ගලො අඤ්ඤං පුග්ගලං න විසොධයෙ නෙව විසොධයති න
කිලෙසිතිති වුත්තං හොති.

දෙසනාවසානෙ දුලකාලො සොතාපත්තිඵලෙ පතිධ්වනි,
සමපත්තපරිසායපි සාත්තිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

දුලකාලපාසකස්ස වසු නවමං.

12, 10.

“අත්තදත්තං”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරනොතා
අත්තදත්තතේරං ආරබ්භ කපෙයි.

සත්ථාරං හි පරිනිබ්බාණකාලෙ භික්ඛවෙ අහං ඉතො වතුමාසච්ච
යෙන පරිනිබ්බාසිස්සාමිති වුත්තෙ උප්පන්නසංවේගා සත්තසතා
පුපුරුජ්ඣනා භික්ඛු සත්ථුසනතිකං අවිජ්ඣිත්ථාච කීනනුබ්බො ආවුසො
කරිස්සාමාති සම්මන්තයමානා විවරනති, අත්තදත්තතේරෙ පන
විනොසි-සත්ථා කීර වතුමාසච්චයෙන පරිනිබ්බාසිස්සති අහඤ්චලහි
අවිතර්ගො සත්ථරි ධරමානෙයෙව අරහත්තත්ථාය වායමිස්සාමිති,
සො භික්ඛුනං සනතිකං න ගච්ඡති, අප් නං භික්ඛු කසමා ආවුසො ත්වං
නෙව අවහානං සනතිකං ආගච්ඡසි න කිඤ්චි මනොසිති? වත්ථා
සත්ථු සනතිකං නෙත්වා අයං හනොන ඵලං නාම කරෙතීති ආරෙච්ඡිංසු,
සො-සත්ථාරං හි කසමා ඵලං කරෙසිති? වුත්තෙ තුලෙහ කීර හනොන
වතුමාසච්චයෙන පරිනිබ්බාසිස්සප් අහං තුලෙහසු ධරනොසුයෙව
අරහත්තප්පත්තියා වායමිස්සාමිති, සත්ථා තස්ස සාධුකාරං දත්වා-
භික්ඛවෙ යස්ස මධි සිනෙහො අත්ථි තෙන අත්තදත්තෙව වීය හවිතුං
වට්ඨති, තභි ගත්වාදීහි පුජෙතොතා නාම මං පුජෙති ධම්මානුධම්ම
පටිපත්තියා පන මං පුජෙති තසමා අඤ්ඤාදි අත්තදත්තසද්දෙස
නෙව හවිතබ්බන්ති වත්ථා ඉමං ගාථමාග:-

“අත්තදත්තං පරතේන බ්‍රහ්මාපි න ගාපයෙ,
අත්තදත්තං භික්ඤ්ඤාය සදත්තපසුතො සියා”ති.

තසානුකූල-ගිහිභූතො තාව කාකණිකමතතමපි අතතනො අත්තං සහසාමතෙතනාපි පරිසර අපේක්ෂා ආ භාෂණ, කාකණිකමතෙතන නාපි හිසා අතතදන්තොව බාදනියං වා භොජනියං වා නිප්පාදෙය්‍ය න පරන්තො, ඉදං පන එවං අකපේක්ෂා කමමධ්‍යානසිසෙත කපිතං, තසාමා අතතදන්තං න භාෂෙමිති හිකුසුසඛසාය උපපන්නං වෙනිය පටිසම්බරණාදිකිව්වං වා උපජ්ඣායවත්තාදිති වා න භාෂෙතබ්බාති, ආභිසමාවාරිකවත්තං හි පුරෙතො යෙව අරියථලාදිති සච්ඡි කරොති තසාමා අයමපි අතතදන්තොව, යො පන අව්‍යාජවිපස්සකො අර්ථ අපේක්ෂාවාති පටිවෙධං පත්තමානො විචරති, තෙන උපජ්ඣායාදිති වත්තාතිපි භාෂෙතො වා අතතනො කිව්වමෙව කාතබ්බං, එවරුපං අතතදන්තමග්ගසුඤ්ඤාය අයං මෙ අතතනො අන්තොති සලලකෙතො සද්ධම්මසුඤ්ඤාය සිසාති තසමිං සතෙ අන්තො උය්‍යතන පසුතො හවෙය්‍යාති.

දෙසනාවසානෙ සො ථෙරො අරහතෙන පතිට්ඨති, සමපත්ත හිකුසුතමපි සාත්තො දෙසනා අගොසීති.

අතතදන්තපේක්ෂා වක්ඛු දසමං.

අතතවග්ගවක්ඛනා

නි ට්ඨි තා.

වග්ගො වාදසමො.

13. 1.

“හිතං බමම”නති ඉමං බමමදෙසනං සන්තා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං දහරහිකුසුං ආරබ්භ කපේසි.

අඤ්ඤාතරො කිර ථෙරො දහරහිකුසුතා සභිං පානොව විසාබාය ගෙහං අගමාසි, විසාබාය වසනගෙහෙ පඤ්ඤාසත්තානං හිකුසුතං ධූව¹ යාගු නිව්වපඤ්ඤාතො භොති, ථෙරො තත්ථ යාගුං පිච්චො දහරං නිසිද්දපෙතො සයං අඤ්ඤං ගෙහං අගමාසි, තෙන ව සමයෙන විසාබාය පුත්තසාය ධිතා අය්‍යකාය ණානෙ ණාති හිකුසුතං වෙය්‍යා වච්චං කරොති, සා තසා දහරසා උදකං පරිසායවෙනී වාපියං අතතනො චුබ්බිමිත්තං දිස්වා හසි, දහරොපි තං ඔලොකෙතො හසි, සා තං හසමානං දිස්වා ජිත්තසිසො හසතිති ආහ, අථ නං දහරො තං ජිත්තසිසා මාතාපිතරොපි තෙ ජිත්තසිසාති අකෙකාසි, සා රොද මාතා මහාතසෙ අය්‍යකාය සන්තිකං ගතො කිං ඉදං අමොති චුත්තෙත තමත්ථං ආරොවෙසි, සා දහරසා සන්තිකං ගතො හතෙන

මා කුර්කි න එතං ජිනාසිසනබසා ජිනනිවාසනපාපුරණසා
 මජ්ඣෙ ජිනාකපාලං ආදාය හික්කාය වරනාසා අයසසා අගරු
 කනති¹ ආහ, දහරො-ආම උපාසිකෙ නිං. මම ජිනනකෙසාදිභාවං
 ජනාසි, ඉමිසා මං ජිනාසිසොති කතා අකෙකාසිතුං වට්ටිසාතිති?,
 විසාබා නෙව දහරං සක්කප්පෙතුං අසකි නපි දුරිකං, තස්මිං බණ
 ථෙරො ආගනතො කිමිදං උපාසිකෙති පුට්ඨිතො තමන්. සුතො දහරං
 ඔවදනො ආහ-අපෙති ආවුසො නායං ජිනාසිසනබවන්සා
 ජිනාකපාලං ආදාය හික්කාය වරනාසා අකෙකාසො තුණ්හිභො
 හිති, ආම භනෙත කිං තුලෙහ අතතනො උපට්ඨාසිකං අතජෙජ්ඣා
 මං තජෙජ්ඣ? මං ජිනාසිසොති අකෙකාසිතුං වට්ටිසාතිති?, තස්මිං
 බණ සන්ථා ආගනතො කිං ඉදනති පුට්ඨි, විසාබා ආදිතො පට්ඨාය තං
 පට්ඨති. ආරොවෙසි, සන්ථා තස්ස දහරස්ස සොතාපතතිමග්ගස්ස උප
 නිස්සයං දිස්වා මයා ඉමං දහරං අනුචතතිතුං වට්ටිති විනෙතතො
 විසාබං ආහ-කිමපන විසාබෙ තාය දුරිකාය ජිනනකෙසාදිමතකෙ
 නෙව මම සාවකෙ ජිනාසිසෙ කතා අකෙකාසිතුං වට්ටිති, දහරො
 තාවදෙව උට්ඨාය අක්කුලිං පග්ගෙතො-භනෙත එතං පස්සං තුලෙහ
 ව සුට්ඨි ජනාප අච්ඡාතං උපජ්ඣායො ව මහාඋපාසිකා ව සුට්ඨි න
 ජනනතිති ආහ, සන්ථා දහරස්ස අතතනො අනුකුලභාවං යුතො
 කාමගුණං ආරබ්භ හසනභාවො නාම භිනො ධම්මො, හිතස්ස භිනො
 ධම්මං සෙවෙතුං පමාදෙන ව සත්ථිං සංවසිතුං න වට්ටිති වතො ඉමං
 භාථමාහ:-

“හිතං ධම්මං න සෙවෙය්‍ය පමාදෙන න සංවසෙ,
 මිච්ඡාදිට්ඨිං න සෙවෙය්‍ය න සියා ලොකවඩනො”ති.

තත්ථ හිතං ධම්මනති පස්සවකාමගුණධම්මං, සො හි භිනො
 ධම්මො න අතතමසො ඔට්ඨගොණාදිහිපි පටිසෙවිතබ්බො, හිනෙසු ව
 තීරයාදිසු ධාතෙසු තිබ්බතතාපෙතීති භිනො නාම, තං න සෙවෙය්‍ය,
 පමාදෙනාති සතිවොස්සග්ගලකබණෙන පමාදෙනාපි න සංවසෙ
 න සෙවෙය්‍යනාති. මිච්ඡාදිට්ඨිට්ඨි න ගණෙහය්‍ය. ලොකවඩනොති
 යො හි එවං කණෙති සො ලොකවඩනො නාම භොති, තස්මා එවං
 අකරණෙන න සියා ලොකවඩනොති.

දෙසනාචසානෙ සො දහරෙ සොතාපතතිඵලෙ පට්ටිති,
 සමපතනානම්භි සානිකා ධම්මදෙසනා අගොසිති.

අක්කරදහරහික්කුසා වක්ඛු පඨමං.

13, 2.

“උතතිටෙයි”හි ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා තිග්‍රොධාරුමෙ විහරනො පිතරං ආරබ්‍භ කපේසි.

එකසමිං හි සමයෙ සත්ථා පඨමගමනෙන කපිලපුරං ගතවාං ඤාතීති කතපච්චිග්‍රහමනො තිග්‍රොධාරුමං පචා ඤාතීතං මානහිඤ්ඤාතරාය ආකාසෙ රතනවඞ්කමං මාපෙචා තත්ථ වඞ්කමනො බමමං දෙසෙසී, ඤාතී පසනනවිතතා සුඛොදනමහාරුතං ආදිං කචා වජ්ඣංසු, තසමිං ඤාතිසමාගමෙ පොකකරවස්සං වසසී, තං ආරබ්‍භ මහාජනෙන කථාය සමුට්ඨාපිතාය න භික්ඛවෙ ඉදුනෙව පුබ්බෙපි මග්ගං. ඤාතිසමාගමෙ පොකකරවස්සං වසසී යෙවාති වචා වෙස්සනනරුතකං කපේසි, බමමදෙසනං සුචා පකකමනෙනසු ඤාතීසු එකොපි සත්ථාරං න නිමනෙනසී, රුජපි මග්ගං පුතො මං ගෙනං අනාගතවා කතං ගමිස්සාතීති අතිමනෙනවාච අගමාසී, ගතවා ව පන ගෙගෙ විසතියා භික්ඛුසහස්සාතං යාගු ආදීති පටියාද පෙචා ආසනාති පඤ්ඤපෙසී, පුන දිවසෙ සත්ථා පිණ්ඩාය පවිසනො කිනත්‍රුවො අතීතෙ බ්‍රාහ්ම පිතු නගරං පවිසිචා උජ්ඣමෙව ඤාතිකුලං පවිසිංසු උදුහු පටිපාටියා පිණ්ඩාය වරිංසුති ආවජේරනො පටිපාටියා වරිංසුති දිස්වා පඨමගෙනො පටියාය පිණ්ඩාය වරනො පායාසී, රුහුලමාතා පාසාදනලෙ නිසින්නාව දිස්වා තං පවතති. රඤ්ඤ ආරොවෙසී, රුජ සාටකං සිණ්ඨාපෙනො වෙගෙන නික්කමිචා සත්ථාරං වජ්ඣවා-පුත්ත කයමා මං නාසෙසී? අතීතිය තෙ පිඨාය වරනෙනන ලජ්ජා උපපාදිතා යුත්තං නාම තෙ ඉමසමිං යෙව නගරෙ සුවණ්ණසිවිකාදීති විවරිචා පිණ්ඩාය වරිතුං? කිං මං ලජ්ජාපෙසීති?, නාහං තං මහාරුජ ලජ්ජාපෙමි, අත්තනො පන කුලවංසං අනුවතෙතමිති, කිං පන තාන පිණ්ඩාය වරිචා ජීවනවංසො මම වංසොති?, නෙසො මහාරුජ තව වංසො මම පනෙසො වංසො, අනෙකානි හි බ්‍රහ්මහස්සානි පිණ්ඩාය වරිචා ව ජීවිංසුති වචා බමමං දෙසෙනො ඉමා ගාථා අභාසී:-

“උතතිටෙයි නප්පමජේරස්ස බමමං සුවරිතං වරෙ,
බමමාරී සුඛං සෙති අසමිං ලොකෙ පරමහි ව.

බමමං වරෙ සුවරිතං න නං දුච්චරිතං වරෙ,
බමමාරී සුඛං සෙති අසමිං ලොකෙ පරමහි වා”ති.

තත්ථ උතතිටෙයිති උතතිඨ පරෙසං ඤරවාරෙ යචා ගෙන නබ්බපිණ්ඩං. නප්පමජේරස්සාති පිණ්ඩවාරිකවත්තං හි හාපෙචා පණ්ණිතභොජනාති පරියෙසනො උතතිටෙයි පම ජිත්ති නාම, සපදුතං පිණ්ඩාය වරනො පන නප්පමජේරති නාම, එවං කරෙතො උතතිටෙයි නප්පමජේරස්ස. බමමනති අනෙසනං පහාය සපදුතං වරනො තමෙව භික්ඛාවරියබමමං සුවරිතං වරෙ. සුඛං සෙතිති

දෙසනාමතමෙනං, එවං පනෙනං. භික්ඛාවර්ගධම්මං වරනොං
ධම්මවාරි ඉධ ලොකෙ වතුගි ඉරියාපපෙති සුඛං විහරතීති අනේ.
න නං දුම්මජිනනති වෙසියාදිභෙදෙ අගොවරෙ වරනොං භික්ඛා
වර්ගධම්මං දුම්මරතී නාම, එවං අවරිතා තං ධම්මං වරෙ සුම්මජිනං. න
නං දුම්මජිනං වරෙති. සෙසං චුත්තත්මෙව.

දෙසනාවසානෙ රුජ සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨති, පාමපතනා
නම්පි සාඤ්ඤා දෙසනා අගොසීති.

සුඛොධනස්ස වඳු දුතියං.

13, 3.

“යථා බුබ්බුලක”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහ
රනොං පඤ්චසතෙ විපස්සකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කපෙසි.

තෙ කිර සඳු සනතිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙතො අරඤ්ඤං පටි
සිතො සටෙනා වායමනාපි අපපතාවිසෙසා විසෙසෙතො
කම්මට්ඨානං ගහෙසාමාති සඳු සනතිකං ආගච්ඡන්තා අනාරා
මසෙක මරිචිකම්මට්ඨානං භාවෙනාව ආගමිංසු, තෙසං විහාරං
පටිට්ඨකඛණේ යෙව දෙවො පාවසාසි, තෙ තත් තත් පමුඛෙසු රුතො
ධාරවෙගෙන උට්ඨතිතො භිජ්ජනෙ බුබ්බුලකෙ දිස්වා-අයම්පි අතත
භාවො උපපජ්ජිතො භිජ්ජනට්ඨොති බුබ්බුලසදිසොයෙවාති ආරම්භං.
ගණිතංසු, සත්ථා ගතකුටියං නිසින්නොව-තෙ භික්ඛු ඔලොකෙතො
තෙහි සඬං කපෙනොං ඔහාසං ඵරිතො ඉමං භාට්මාන:-

“යථා බුබ්බුලකං පස්සෙ යථා පස්සෙ මරිචිකං,

එවං ලොකං අවෙක්ඛන්තං මච්චුරුජ් න පස්සති”ති.

තත් මරිචිකනති මසුඛං,¹ තෙ හි දුරතොව ගෙහසණ්ඨානාදි
වසෙන උපට්ඨිතාපි උපගච්ඡන්තානං උපගච්ඡන්තානං අගයනුපගා
රිත්තකා තුවජ්ජා ව, තසො යථා උපපජ්ජිතො භිජ්ජනට්ඨොති
බුබ්බුලකං රිත්තතුවජ්ජාදිභාවෙන පස්සෙය්, එවං ඛණ්ඩාදිලොකං
අවෙක්ඛන්තං මච්චුරුජ් න පස්සතිති අනේ.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු ඕතට්ඨානෙයෙව අරහත්තං පාපු
ණිංසුති.

පඤ්චසතවිපස්ස කභික්ඛුනං වඳු නතියං.

13, 4.

“එථ පස්සාපිමං ලොකං”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ
විහරනොං අභයගිරිකුමාරකං ආරබ්භ කපෙසි.

තසා භිර පවනනං වූපසමෙතා ආගතස්ස පිතා බිම්බිසාරෙ තුස්සිතා එකං නවතිතකුසලං නාටකිත්ථිං දිස්වා තඤ්ච සත්තාහං රජ්ජන්ඤ ආදිසි, සො සත්තාහං ගෙනා බහි අතිකබමනෙතාව රජ්ජසිරිං අනුභවිතා අට්ඨමෙ දිවසෙ නදිතිත්ථං ගනතා නහාතා උය්‍යානං පටිසිත්වා සන්නතිමහාමතොතා විශ් තස්සා ඉත්ථියා නවට්ඨිතං පස්සනෙතා නිසීදි, සාපි තං බණං යෙව සන්නතිමහාමතතස්ස නාට කිත්ථි විශ් සත්ඛාවාතානං වසෙන කාලමකාසි, කුමාරො තස්සා කාලකිරියාය උප්පන්නසොකො න මෙ ඉමං සොකං ධපෙතා සත්ථාරං අඤ්ඤා නිබ්බාපෙත්තුං සකඛිස්සාතීති සත්ථාරං උපසඬකම්භා භනෙන සොකං මෙ නිබ්බාපෙථාති ආහ, සත්ථා තං සමස්සාසෙතා තයා හි කුමාර ඉමස්සා ඉත්ථියා එවමෙව මතකාලෙ රෙදනෙතන පවත්තිතානං අස්සුනං අනමතගෙන සංසාරෙ පමාණං නත්ථිති වතා තාය දෙසතාය සොකස්ස තනුභාවං ඤාතා කුමාර මා සොචි බාල ජනාහං සංසීදනට්ඨානමෙනනති වතා ඉමං ගාථමාහ:-

“එථ පස්සතිමං ලෝකං විතතං රජරජ්ජපමං,
යත් බාලා විසීදනති නත්ථි සමෙගා විජ්ජතං”ති.

තත්ථ එථ පස්සථාති රජකුමාරමෙව සකායාහ. ඉමං ලෝකනති ඉමං බකාදි ලෝකසමිධාතං අත්තභාවං. විතතංති සත්තරතනාදි විචිතතං රජරජං. විශ් වත්ථාලඬකාරුදිවිත්තිතං. යත් බාලාති යසමි අත්තභාවෙ බාලා එව විසීදනති. විජ්ජනනති ජ්ජනනානං පන පණිතානං එත්ථ රහසමිභාදිස්ස එකොපි සමෙගා නත්ථිති අත්ථො. දෙසතාවසානෙ රජකුමාරෙ සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති, සමපත්තා තමපි සාත්ථිකා දෙසනා අහොසිති.

අභසන්තකුමාරස්ස වස්සු වතුත්ථං.

13, 5.

“යො ව පුබ්බෙ”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහ රනො සමුල්ලනිත්තෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

සො භිර පාතො වා සායං වාතී වෙලාය පමාණං තත්ථ අකතා අතිකබණං සමමජ්ජනො¹ විවරති, සො එකදිවසං සමමුල්ලනිං ගගෙතා දිවාට්ඨානෙ නිසින්නස්ස රෙවතත්තෙරස්ස සන්නිකං ගනාටා-අයං මහාකුසීහො ජනස්ස සමාදෙය්‍යං භුජ්ථා ආගනාටා නිසීදති කිං නාමෙතස්ස සමමුල්ලනිං ගගෙතා එකං ධාතං සමමජ්ජතුං න වට්ටනිති ආහ, ථෙගෙ මවාදමස්ස දස්සාමිති විනොතා එතාට්ටසොති ආහ, කිංගනොති, ගව්ජ් නහාතා එහිති, සො තථා අකාසි, අප් නං ථෙරෙ ථකමනතං නිසීදපෙතා මවදනො ආහ-ආට්ටසො හිකුතා

1. සි. සමමුද්දත්තො.

නාම න සබ්බකාලං සමමජ්ඣෙන න විවරිතුං වට්ටති, පාතො ඵල පන සමමජ්ඣිකා පිබ්බාය වරිකා පිණ්ඩපාත පටික්කනෙතන ආගන්තුකා රතතිට්ඨානෙ වා දිවාට්ඨානෙ වා නිසිනෙතන වතතිංසාකාරං සජ්ඣා සිකා අත්තභාවෙ බයවයං පට්ඨපෙතා සායණෙන උට්ඨාය සමමජ්ඣිකා වට්ටති, නිවමකාලං¹ අසමමජ්ඣිකා අත්තනොපි නාම ඔකාසො කාතබ්බාති, සො ථෙරස්ස ඔවාදෙ ධ්වං න විරසෙසව අරහත්තං පාපුණි, තං තං ධානං උක්කලාපං අභොසි, අථ නං භික්ඛු ආහංසු-ආවුසො සමමුජ්ඣනේර තං තං ධානං උක්කලාපං කය්වා න සමමජ්ඣිකි? භනෙත මයා පමාදකාලෙ ඵලං කතං ඉදුතිමිති අප්ප මහෙත්තාති, භික්ඛු-අයං ථෙරෙ අඤ්ඤං ව්‍යාකරෙතිති සජ්ඣ ආරෙ වෙසුං, සන්තා-ආම භික්ඛවෙ මම පුත්තො පුබ්බෙ පමාදකාලෙ සමමජ්ඣනො විවරි ඉදුති පන මග්ගඵලසුබෙන විනිනාමෙතා න සමමජ්ඣිකි වතා ඉමං ගාථමාහ:-

“යො ව පුබ්බෙ පමජ්ඣිකා පච්ඡා සො නප්පමජ්ඣති,
සො ඉමං ලොකං පභාසෙති අබ්භා මුත්තොව වජ්ඣමා”ති.

තස්සන්තො-යො පුග්ගලො පුබ්බෙ වත්තපටිවත්තකරණෙන වා සජ්ඣායාදීති වා පමජ්ඣිකා පච්ඡා මග්ගඵලසුබෙන විනිනාමෙතො නප්පමජ්ඣති, සො අබ්භාදීති මුත්තො වජ්ඣ විය ඔකාසලොකං මග්ගඤ්ඤෙන ඉමං බක්ඛාදිලොකං ඔභාසෙති ඵකාලොකං කරෙ තිති. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථලාදීති පාපුණිංසුති.

සමමුජ්ඣනේරස්ස වජ්ඣ පමමං.

13. 6.

“යස්ස පාප”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තා ජේතවනෙ විහ රනොතා අභ්‍යුලිමාලනේරං ආරබ්භ කපෙසි.

වජ්ඣ අභ්‍යුලිමාලසුත්තනවසෙතෙව² වෙදිතබ්බං, ථෙරො පන සජ්ඣ සන්තිකෙ පබ්බජිකා අරහත්තං පත්තො, අථ බො ආයස්මා අභ්‍යුලිමාලො රහොගතො පතිසලීනො විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදී තායං වෙලායං ඉමං උදුතං උදුතෙසි-

“යො ව පුබ්බෙ පමජ්ඣිකා පච්ඡා සො නප්පමජ්ඣති,
සො ඉමං ලොකං පභාසෙති අබ්භා මුත්තොව වජ්ඣමා”ති

ආදිතා තයෙන උදුතං උදුතෙතා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණ ධාතුයා පරිනිබ්බිතො, භික්ඛු-කහං නුබො ආවුසො ථෙරෙ උප්පන්නොති ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, සන්තා ආගන්තුකා-කායනුත්ත භික්ඛවෙ ඵතරහි කථාය සන්තිසිත්තාති පුට්ඨිකා-භනෙත අභ්‍යුලිමාලනේරස්ස නිබ්බත්තවධානකථායාති වුත්තෙ-පරිනිබ්බිතො

හික්කවෙ මම පුතෙතැනි, හනෙත එතතනෙ මනුසෙය මාරෙකු, පරිනිබ්බුතොති?, ආම හික්කවෙ සො පුබ්බෙ එකං කල්‍යාණමිත්තං අලභිතා, එතතකං පාපමහාසි පච්ඡා පන කල්‍යාණමිත්තපච්චයං ලභිතා අපපමිත්තො අහොසි, තෙනස්ස නං පාපකමමං කුසලෙන පිභිතනනි වතා ඉමං ගාථමාග:-

“යස්ස පාපං කතං කමමං කුසලෙන පිට්ඨති,

සො ඉමං ලෝකං පභාසෙති අබ්බා මුත්තොව වච්ඡිමා”ති.

තත්ථ කුසලෙනාති අරහත්තමග්ගං සන්ධිය වුත්තං. සෙසං උත්තං නත්තමෙව. දෙසන්තාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අභිගුලිමාලකෝර්ඨය වස්සු ජසං.

13, 7.

“අකිභුතො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා අග්ගාලවෙ වෙතියෙ විහරන්තො එකං පෙසකාරධීතරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකදිවසං හි ආලවිවාසිනො සන්ධිරි ආලවියං අනුප්පන්නෙ නිමනෙතවා දුතං අදංසු, සන්ධා හත්තකිව්චාවසානෙ අනුමො දුතං කරෙන්නො “අබ්බවං ජීවිතං. ධූවං මරණං අවස්සං මයා මරිතබ්බං මරණපරියොසානං මෙ ජීවිතං ජීවිතමෙව අනියතං මරණං නියතං”නති එවං මරණසතිං භාවෙථ, යෙසං හි මරණසති අභාවිතා තෙ පච්ඡිමෙ කාලෙ ආසිවිසං දිස්වා හිතපුරිසො විය සන්තාසප්පන්තා හෙරවරවං රචන්තා කාලං කරෙන්නති, යෙසං පන මරණසති භාවිතා තෙ දුරතොව ආසිවිසං දිස්වා දණ්ඩකෙන ගහෙතා ජරෙඛිතා ඝිතපුරිසො විය පච්ඡිමෙ කාලෙ න සන්තසන්නි තස්මා මරණසති භාවෙනබ්බාති ආග, තං ධම්මදෙසනං සුත්වා අවසෙස ජනා සකිව්චපසුතාව අහෙසුං, එකා පන සොලසවස්සදොසිකා පෙස කාරධීතා-අහො බුඩ්ධානං කථා නාම අච්ඡරියා මයා පන මරණසතිං භාවෙත්තුං වට්ටනිති රත්තිඤ්චං මරණසතිමෙව භාවෙසි, සන්ධාපි තතො නික්කමිතා ජෙතවනං අගමාසි. සාපි කුමාරිකා තිණි වස්සාති මරණසතිං භාවෙසි ටොව, අපේකදිවසං සන්ධා පච්ඡිසසමයෙ ලෝකං වොලොකෙන්නො තං කුමාරිකං අත්තනො ඤාණඤ්ඤා අනෙතා පටිට්ඨං දිස්වා කිනනුබො හවිස්සතිති උපධාරෙන්නො ඉමාය කුමාරිකාය මම ධම්මදෙසනාය සුතදිවසතො පට්ඨාය තිණි වස්සාති මරණසති භාවිතා ඉදුනාගං තත්ථ ගන්තා ඉමං කුමාරිකං වත්තාරෙ පඤ්ඤා පුච්ඡිතා තාය විස්සජ්ජතාය වතුසු ණානෙසු සාධුකාරං දතා ඉමං ගාථං භාසිස්සාමි සා ගාථාවසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පටිට්ඨ තිස්සති තං තිස්සාය මහාජනස්සාපි සාන්තිකා දෙසනා හවිස්සතිති ඤාතා පඤ්ඤාසතහික්කපුරිවාරෙ ජෙතවනා නික්කමිතා අනුපුබ්බෙන අග්ගාලවිහාරං අගමාසි, ආලවිවාසිනො සන්ධා ආගතොති සුත්වා

විහාරං ගතත්වා නිමන්තසිංසු, සාපි කුමාරිකා සඤ්ඤා ආගමනං සුඛා-
 ආගතො කිර මයං පිතා සාමි ආවරියො පුණ්ණවන්දමුඛො මහා
 ගොතමබුද්ධොති තුට්ඨමානසා ඉතො මෙ තිතනං සංවච්ඡරනං
 මත්තෙ සුවණ්ණවණ්ණො සත්ථා දිට්ඨපුබ්බො, ඉද්ධිසු සුවණ්ණ
 වණ්ණං සරිරං දට්ඨං මධුරේඡ්ඤා වරධමමං සොතුං ලභිසාමිති
 විනේනසි, පිතා පතස්සා සාලං ගච්ඡන්තො ආහ-අම පරසන්තකො
 මෙ සාටකො ආරොපිතො තස්ස විදන්තිමත්තං අතිවසීතං තං අජ්ඣ
 කිට්ඨාපෙස්සාමි ඛිපපං මෙ තසරං වඤ්ඤිතො¹ ආහරෙය්‍යාසිති, සා
 විනේනසි-අහං සඤ්ඤා ධමමං සොතුකාමා පිතා ව මං එවමාහ කිනත්තුවො
 සඤ්ඤා ධමමං සුණාමි උද්ග්‍ර පිතු තසරං වඤ්ඤිතො හරමිති, අපස්සා එතද
 හොසි-පිතා මං තසරෙ අනාහරියමානෙ පොථෙය්‍යපි පහරෙය්‍යපි
 තස්මා තසරං වඤ්ඤිතො තස්ස දන්තා පච්ඡා ධමමං සොස්සාමිති පිඨකෙ
 නිසිදිතො තසරං වඤ්ඤිසි, ආලවිවාසිනොපි සත්ථාරං පරිවිසිතො පත්තං
 ගහෙත්වා අනුමොදනන්ද්‍යා අට්ඨංසු, සත්ථා යමහං කුලසීතරං නිස්සාය
 තිංසයොජනමග්ගං ආගතො සා අජ්ජාපි ඔකාසං න ලභති තාය
 ඔකාසෙ ලබෙ අනුමොදනං කාරිස්සාමිති තුණ්හිභුතො අහොසි, එවං
 තුණ්හිභුතං පන සත්ථාරං සදෙවකෙ ලොකෙ කොචි කිඤ්චි වතතුං
 න විසහති, සාපි ඛො කුමාරිකා තසරං වඤ්ඤිතො පච්ඡිං ධම්මෙ
 පිතුසන්තිකං ගච්ඡමානා පරිසපරියන්තං පත්වා සත්ථාරං ඔලොකාය
 මානාව අගමාසි, සත්ථාපි ගිවං උක්ඛිපිතො තං ඔලොකෙසි, සා ඔලො
 කිතාසාරෙනෙව අඤ්ඤාසි, සත්ථා එවරුපාය පරිසාය නිසිදිතොව
 මං ඔලොකෙනෙතො මම ආගමනං පච්චාසිංසති අත්තනො සන්තිකං
 ආගමනමෙව පච්චාසිංසති සා තසරපච්ඡිං ධම්මෙ සඤ්ඤා සන්තිකං
 ආගමාසි, කස්මා පන තං සත්ථා ඔලොකෙසිති? එවං කිරස්ස අහොසි-
 එසා එතෙතාව ගච්ඡමානා පුට්ඨජ්ජනකාලකිරියං ඤාත්වා අතියතගතිකා
 හවිස්සති, මම සන්තිකං ආගන්තො ගච්ඡමානා පන සොතාපත්ති
 ඵලං පත්වා නියතගතිකා හුත්වා තුසිතවිමානෙ නිබ්බන්තිස්සතිති,
 තස්සා කිර තං දිවසං මරණතො මුත්ති නාම නප්පි, සා ඔලොකිත
 සඤ්ඤාණෙනෙව සත්ථාරං උපසංකම්භා ජබ්බණ්ණං රංසිතං
 අන්තරං පවිසිතො වන්දිතො එකමන්තං අට්ඨාසි, තථාරුපාය පරිසාය
 මජ්ඣෙ නිසිදිතො තුණ්හිභුතං සත්ථාරං වන්දිතො සිත්තකණ්ණෙයෙව තං
 ආහ-කුමාරිකෙ කුතො ආගතාසිති? න ජනාමි හන්තෙති, කත්ථ
 ගමිස්සිති? න ජනාමි හන්තෙති, න ජනාසිති? ජනාමි හන්තෙති,
 ජනාසති? න ජනාමි හන්තෙති, ඉති තං සත්ථා වතතාරෙ පඤ්ඤා
 පුච්ඡි, මහාජනො උජ්ඣාසි-අමො පස්සප් අයං පෙසකාරධිතා සමමා
 සමුච්ඡෙත සඬං ඉච්ඡතිච්ඡිතං කපෙසි කිනත්තුවො නාම ඉමාය කුතො
 ආගතාසිති වුත්තෙ පෙසකාරගෙහතොති වතතබ්බං, කහං ගච්ඡසිති
 වුත්තෙ පෙසකාරසාලනති වතතබ්බං සියාති, සත්ථා මහාජනං

නිසංසුද්ධ කාමා-කුමාරිකෙ නිං කුතො ආගතාසීති වුතෙන කසමා න ඡනාමිති වදෙසීති? පුච්ඡි, භනෙන භූමෙහ මම පෙසකාරගෙහතො ආගතොචං. ඡනාථ, කුතො ආගතාසීති පුච්ඡන්තො පන කුතො ආගතොචං ඉධ නිබ්බන්තාසීති පුච්ඡථ, අහං පන න ඡනාමි කුතො ආගතොචං ඉධ නිබ්බන්තාමිති, අථස්සා සත්ථා-සාධු සාධු කුමාරිකෙ මයා පුච්ඡිතපඤ්ඤායෙව තයා විස්සජ්ජන්තොති සාධුකාරං. දඬා උත්තරිමපි පුච්ඡි, කත්ථ ගමිස්සසීති පුච්ඡා කසමා න ඡනාමිති වදෙසීති? භනෙන භූමෙහ තසරපච්ඡිං ගගෙත්වා පෙසකාරසාලං ගච්ඡතිති ඡනාථ, ඉතො පන ගතො කත්ථ නිබ්බන්තාසීති පුච්ඡථ, අහං ච ඉතො වුතා න ඡනාමි කත්ථ ගතො නිබ්බන්තාසීති, අථස්සා සත්ථා මයා පුච්ඡිතපඤ්ඤායෙව තයා විස්සජ්ජන්තොති දුතියමපි සාධුකාරං. දඬා උත්තරිං. පුච්ඡි-අථ කසමා න ඡනාසීති පුච්ඡා ඡනාමිති වදෙසීති? භනෙන මම මරණභාවං ඡනාමි තසමා එවමවදිනති, අථස්සා සත්ථා මයා පුච්ඡිතපඤ්ඤායෙව තයා විස්සජ්ජන්තොති සාධුකාරං. දඬා උත්තරිමපි පුච්ඡි-අථ කසමා ඡනාසීති වුතෙන න ඡනාමිති වදෙසීති? මරණභාවමෙව අහං ඡනාමි භනෙන මම රත්තිඤ්චපුබ්බණ්ණාදිසු පන අසුකකාලෙ පනාහං මරිස්සාමිති න ඡනාමි තසමා එවං වදෙසිනති, අථස්සා සත්ථා මයා පුච්ඡිත පුච්ඡිත පඤ්ඤායෙව තයා කට්ඨාසීති වතුත්ථං සාධුකාරං. දඬා පරිසං ආමනෙතසි-එත්තකා නාම භූමෙහ ඉමාය කට්ඨං න ඡනාථ කෙවලං උජ්ඣායථෙව යෙසං හි පඤ්ඤා වකුචු නත්ථි තෙ අකා එව යෙසං පඤ්ඤා වකුචු අත්ථි තෙයෙව වකුචු මනෙතාති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ:-

“අනිභූතො අයං ලෝකො තනුකෙත්ථ විපස්සති,
සකුන්තො ජලමුත්තොව අපොසසග්ගාය ගච්ඡති”ති.

තත්ථ අසං. ලෝකොති අයං ලෝකියමහාජනො, පඤ්ඤා වකුචුනො අභාවෙන අනිභූතො. තනුකෙත්ථාති තනුකො එත්ථ න බහුකො අතිව්‍යාදිවසෙන විපස්සති. ජලමුත්තොවාති යථා ඡේතෙන සාකුණ්ඨකෙන ජලෙන ඔත්ථිත්වා ගග්ගමානකෙසු වට්ටකෙසු කොච දෙව ජලතො මුළුවති, සෙසා ජලමෙව පවිසනති, තථා මාරජලෙන ඔත්ථෙව සතෙතසු බහු අපායගාමිනො භොනති, අපො කොච දෙව සතෙතා සග්ගාය ගච්ඡති සුගතිං වා නිබ්බාණං පාපුණාතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ කුමාරිකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති මහා ජනස්සාපි සාත්ථිකා දෙසනා අහොසීති. සාපි තසරපච්ඡිං ගගෙත්වා පිභු සනතිකං අගමාසි, සොපි නිසින්නකොව නිද්දසි, තස්සා අසලකෙත්ථාව තසරපච්ඡිං උපනාමෙනායා තසරපච්ඡිමෙව කොටියං පටිගඤ්ඤිත්වා සද්දං කුරුමානා පති, සො පමුජ්ඣිත්වා ගතිත නිමිත්තෙනෙව තසරං ආකඩ්ඪී, වෙමකොටි ගතො තං කුමාරිකං උරෙ පහරී, සා තත්ථෙව කාලං කත්වා පපතා, අථස්සා පිතා තං

මිලොකෙනෙතො සකලසරීරෙන ලොගිතමකිතෙන පතිතො මතං අද්දස, අථස්ස මහාසොකො උපපජ්. සො න මෙ සොකං අඤ්ඤා නිබ්බාපෙනුං සකඛස්සතීති රෙදනෙනා සන්ත්තං සන්තිකං ගතත්වා තමන්තං ආරෙවෙත්වා-භනෙන සොකං මෙ නිබ්බාපෙථාති ආග, සන්තං නං සමස්සාසෙත්වා මා සොචි අනමතඤ්ඤාමිං හි සංසාරෙ තව ඵවමෙව ධිතුමරණකාලෙ පග්ගරිතං අස්ස වතුන්නං සමුද්දනං උදකතො අධිකතරන්ති වත්වා අනමතඤ්ඤාපං කපෙසි. සො තනුභුතසොකො සන්තාරං පබ්බජ්. ගාථිත්වා ලඬපබ්බජ්ජුපසම්පදෙ න චිරස්සෙව අර හතතං පාපුඤ්ඤිති.

පෙසකාරධිනාස වන්දු සන්තමං.

13, 8.

“හංසා ‘දිව්වපපෙ’ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තං ජෙතවනෙ විහරනො තිංස ගිකුක්ක සන්තාය කපෙසි.

එකසමිං හි දිවසෙ තිංසමතො දිසාවාසිකා ගිකුක්ක සන්තාරං උප සඬකමිංසු, ආනන්දතේරෙ සන්ත්ති වහතකරණවෙලාය ආගතත්වා තෙ ගිකුක්ක දිස්වා සන්තාරා ඉමෙති සමිං පටිසන්තාරෙ කතෙ වහතං කරිස්සා මිති වාරකොට්ඨකෙ අට්ඨාසි, සන්තාපි තෙති සමිං පටිසන්තාරං කත්වා තෙසං සාරණියධම්මකථං කපෙසි. තං සුත්වා තෙ සබ්බෙපි අරහතො පත්වා උපපතිත්වා ආකාසෙන අගමංසු, ආනන්දතේරෙ තෙසු විරු යනෙනසු සන්තාරං උපසඬකමිත්වා-භනෙන ඉධ තිංසමතො ගිකුක්ක ආගතො තෙ කහංති පුච්ඡි, ගතා ආනන්දති, කතරෙන මග්ගෙන භනෙත්ති?, ආකාසෙන ආනන්දති, කිං පන තෙ භනෙත බිණ්ණසවාති? ආම ආනන්ද මම සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා අරහතතං පත්තාති, තසමිං පන බණේ ආකාසෙන හංසා ගමිංසු, සන්තාරා-යස්ස බො ආනන්ද වතොරෙ ඉභිපාදි සුභාවිතා සො හංසා විශ් ආකාසෙන ගච්ඡතිති වත්වා ඉමං ආථමාග:-

“හංසා ‘දිව්වපපෙ’ යනති ආකාසෙ යනති ඉභියා,
නිශ්ශනති ධිරං ලොකමහා ජෙත්වා මාරං සවාගිණි”නති.

තස්සතො-ඉමෙ හංසා ආදිව්වපපෙ ආකාසෙන ගච්ඡන්ති, යෙසං පන ඉභිපාදි සුභාවිතා තෙපි ආකාසෙ සන්ති ඉභියා ධිරං පඤ්ඤිතා සවාගිණිං මාරං ජෙත්වා ඉමලොකා වට්ටලොකා නිසන්ති නිස්සරන්ති නිබ්බාණං පාපුඤ්ඤන්ති අතො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතති ඵලාදීති පාපුඤ්ඤිති.

තිංසගිකුක්ක නං වන්දු අභමං.

13, 9.

“එකං ධම්ම” නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජේතවතෙන විහරුනො විඤ්චමානවිකං ආරබ්භ කපේසි.

පඨමබ්බෙය්‍යං හි දසබලයා පුට්ඨභූතෙසු සාවනෙසු අපරිමාණෙසු දෙවමනුසේසෙසු අරියභූතං ඔක්කන්තොසු පත්ථෙව භුණ්සමුදයෙ මහාලාභසක්කාරෙ උදපාදි, තිත්ථියා සුරියුග්ගමෙ බජ්ජාතපාණක සදිසා අනෙසුං හතලාභසක්කාරං, තෙ අනතරපීඨයං ධර්මා කිං සමණො ගොතමො බුඛො මයමපි බුඛා කිං තස්සෙව දින්නං මහපථලං අමහාකමපි දින්නං මහපථලමෙව අමහාකමපි දෙථ සක්කරෙථාති එවං මනුසේස විඤ්ඤපෙනොපි ලාභසක්කාරං අලභිත්වා රතො සනතිපතිත්වා කෙන නුඛො උපායෙන සමණස්ස ගොතමස්ස මනුස්සානං අනතරෙ අවණණං උපාදෙත්වා ලාභසක්කාරං නාසෙය්‍යාමාති වින්තසිංසු. තද්ද සාවත්ථියං විඤ්චමානවිකා නාමෙකා පරිබ්බාජිකා උත්තමරූපධරා සොභග්ගප්පත්තා දෙවච්ඡරා විය, තස්සා සරීරතො රංසියො නිච්ඡරනති, අපේකො බරමනති එවමාහ-විඤ්චමානවිකං පටිච්ච සමණස්ස ගොතමස්ස අවණණං උපාදෙත්වා ලාභසක්කාරං නාසෙය්‍යාමාති, තෙ අතේසො උපායොති සමපට්ඨිංසු, අථ සා තිත්ථියාරාමං ගන්ත්වා චන්දිත්වා අට්ඨාසි, තිත්ථියා තාය සඬං න කපේසුං, සා කො නුඛො මෙ දෙසොති යාව තතියං චන්දුමි අය්‍යාති චත්වා අය්‍යා කො නුඛො මෙ දෙසො කිං මයා සඬං න කපේථාති ආහ, හගිති සමණං ගොතමං අවේහ විහෙයයන්තං හතලාභ සක්කාරෙ කත්වා විචරන්තං න ඡන්තාසීති? න ඡන්තාමි අය්‍යාති, කිං පනෙත්ථ මයා කභ්‍යඛබ්බති? සවෙ ත්වං හගිති අමහාකං සුබමිච්ඡසි අත්තානං පටිච්ච සමණස්ස ගොතමස්ස අවණණං උපාදෙත්වා ලාභ සක්කාරං නාසෙහීති, සා සාධු අය්‍යා මය්‍යෙසො භාගෙ මා වින්ත සිත්ථාති චත්වා පක්කමිත්වා ඉන්ද්‍රියායාසු කුසලතාය තතො පට්ඨාය සාවත්ථිවාසීතං ධම්මකථං සුත්වා ජේතවතා නික්කමනසමයෙ ඉඤ්ඤොපකවණණං පටං පාරුපිත්වා ගනිමාලාදිහත්වා ජේතවතාහිමුඛි ගච්ඡති, ඉමාය වෙලාය කුභිං ගච්ඡසීති? ච වුත්තෙ-කිං තුමහාකං මම ගමනට්ඨානෙනාති චත්වා ජේතවතසමීපෙ තිත්ථියාරාමෙ වසිත්වා පාතොව අග්ගචන්දනං චන්දිස්සාමාති නගරා නික්කමන්තො උපාසක ජනෙ ජේතවතස්ස අනෙතාවුත්ථා විය නුත්වා නගරං පවිසති, කුභිං වුත්ථාසීති? වුත්තෙ-කිං තුමහාකං මම වුත්ථට්ඨානෙනාති චත්වා මාසඬ මාසඬවයෙන සුච්ඡියමානා ජේතවතෙ සමණෙන ගොතමෙන සඬි. එකගනිකුටියං වුත්ථාමගිති පුට්ඨඡන්තානං සචං නුඛො එතං නොති කඛිං උපාදෙත්වා තෙමාසචතුමාසඬවයෙන පිලොතිකාති උදරං වෙශේත්වා ගබ්භිතිවණණං දස්සෙත්වා උපරි රත්තපටං පාරුපිත්වා සමණං ගොතමං පටිච්ච ගබ්භො උප්පන්නොති අනිබ්බලෙන භාගා පෙත්වා අට්ඨනවමාසඬවයෙන උදරෙ දුරුමණිලිකං බක්ඛිත්වා උපරි

පටිං පාරුපිතා හන්තපාදපිට්ඨියො ගොහනුකෙන කොට්ඨාපෙතො උස්සදෙ දස්සොතිං කිලනතින්ද්‍රියා හුතා සායණ්ණසමයෙ තථාගතෙ අලභිකතබමොසනෙ නිසීදිතා බමමං දෙසෙන්නෙ බමමසහං ගන්තා තථාගතස්ස පුරතො සන්තා-මහාසමණ මහාජනයා තාව බමමං දෙසෙසි මධුරො තෙ සද්දෙ සුථස්සිතං දන්තාවරණං, අහං පන තං පටිච්ච ගබ්හං ලභිතා පටිපුණ්ණගබ්හා ඡතා, තෙව මෙ සුභිසරං විජ්ජාසි, සපටිතෙලාදිති සයං අකරොන්නො උපට්ඨානානවපි අඤ්ඤා තරං කොසලරාජතං අනාථපිණ්ඩිකං වා විසාබං වා මහාඋපාසිකං වද-ඉමිස්සා මානවිකාය කතතබ්බසුත්තකං කරොතිති, අභිරමිකුංයෙව ඡතාසි ගබ්හපරිහාරං න ඡතාසීති ගුථපිණ්ඩි ගහෙතා වන්දමණ්ඩලං දුසෙකුං වායමන්ති විය පරිසමජෙකි තථාගතං අකෙකාසි, තථාගතො බමමකථං සපෙතා සිහො විය අභිනන්දන්නො භගිති තයා කවිතස්ස තථාභාවං වා විතථාභාවං වා අභ්ඤ්ඤාව නිඤ්ඤා ඡතාමාති අග, අම මහාසමණ තයා ව මයා ව ඤ්ඤාභාවං කෙ න ඡතන්ති, තසමිං බණේ සකකස්ස අසනං උණ්ඨාකාරං දස්සොසි, සො ආවජ්ජමානො විඤ්ඤාමානවිකා තථාගතං අභුතෙන අකෙකාසනීති ඤ්ඤා ඉදං වද්දුං සොබෙස්සාමිති වතුති දෙවපුත්තෙති සභිං ආගමි, දෙවපුත්තා මුසික පොතකා හුතා දුරුමණ්ඩලිකස්ස බ්බිකාරජ්ජුකෙ එකපපහාරතෙව ජිත්තිංසු, පාරුතපටං වාතො උකඛිපි, දුරුමණ්ඩලිකං පතමානං තස්සා පාදපිට්ඨියං පති, උභො අග්ගපාද ජිජ්ජංසු, මනුස්සා ධි කාලකණ්ණි සමමාසමුඛං අකෙකාසනීති සිසෙ බෙලං පාතෙතා ලෙඛ්ඛිදණ්ඩාදි හන්ත ජෙතවතා නිහරිංසු, අපස්සා තථාගතස්ස වක්කුපථං අතික්කමන කාලෙ මහාපඨවි භිජ්ජිතා විවරමදසි, අවිචිතො ඡලා උට්ඨති, සා කුලදතතියං කමබලං පාරුපමානා විය ගන්තා අවිචිමිති නිබ්බතති, අඤ්ඤාතින්ද්‍රියානං ලාභසකකාරෙ පරිහාසි දසබලස්ස භියොසා සොමත්තාය වඩ්ඪි, පුන දිවසෙ බමමසහායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං-ආවුසො විඤ්ඤාමානවිකා එවං උලාරගුණං අග්ගදකඛිණෙය්‍යං සමමා සමුඛං අභුතෙන අකෙකාසිතා මහාවිතාසං පත්තාති, සන්තා ආගන්තා කාය නුත් භික්ඛවෙ එතරගි කථාය සන්තිසිත්තාති පුච්ඡිතා-ඉමං නාමාති වුද්ධො-න භික්ඛවෙ ඉදන්තෙව පුබ්බපෙසා මං අභුතෙන අකෙකාසිතා විතාසං පත්තායෙවෙති වතා:-

“තාදට්ඨා පරතො දෙසං අණුං ථුලාති සබ්බසො,
ඉස්සරෙ න පණ්ණෙ දණ්ඩං සාමං අපථවිවෙකඛියා”ති.

ඉමං වාදසනිපාතෙ මහාපද්‍රමජනකං වින්දාරෙතා කපේසි, තද කිරෙසා මහාපද්‍රමකුමාරස්ස බොධිසත්තස්ස මාතුසපතති රඤ්ඤා අග්ගමහෙසි හුතා මහාසත්තං අසඬමෙමන නිමන්තෙතා තස්ස මතං අලභිතා අත්තනාව අත්තනා විප්පකාරං කතා ගිලානාලයං දස්සොති, තව පුද්ගො මං අතිවජ්ජනිං ඉමං විප්පකාරං පාපෙසිති රඤ්ඤා දාරෙවෙසි, රුජ කුඛො මහාසත්තං වොරප්පපාතෙ බිපි, අථ නං

“එකං ධම්මං අතීතස්ස මුසාවාදිස්ස ජනතුනො,
විතිණ්ණපරලොකස්ස නත්ති පාපං අකාරිය” නති.

තැන් එකට බමුණකි සැමට. මුසාවාදියාහි යසස දසසු වවනෙසු එකලෙයි සැමට. නැති එවරුපසා මුසාවාදිනො. විනිශ්චයපරලොකයාහි විසසට්ඨපරලොකයා එවරුපො හි මනුසාසලපනති. දෙව ලොකසලපනති. අවසානෙ නිබ්බාණසලපනතිනි ඉමා තියොසලපනතියො න පසාති. නැති පාපනති තසා එවරුපසා ඉම. නාම පාප අතතතබනති නැති. දෙසතාවසානෙ බහු සොනාපනති එලාදිති පාපණිසති.

ਬਿਜਲੀ, ਪਾਣੀ, ਖਾਣੇ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾ ਹੋਣ..

13. 10.

“න වෙ කදරියා” නි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ වීභ රනෙතා අසද්ධිසද්ධිනං ආරබ්භ කපෙසී.

එකසමී. හි සමයෙ සඳා වාරින. වරිනා; පඤ්චකිකුසකපරි
වාරෙ ජෙතවන. පාවිසි, රුජ විහාර. ගනනා; සඳාර. නිමනෙතනා;
පුන දිවසෙ ආගනතුකදන. සජේනා; දන. මෙ පසානුති නාගරෙ
පකෙතා;සි, නාගර ආගනනා; රඤ්ඤ දන. දිසා; පුන දිවසඳාය
සඳාර. නිමනෙතනා; දන. සජේනා; අවතා;කමි දන. දෙවො
පසානුති රඤ්ඤ පතිණි;පු, රුජ තෙස. දන. දිසා; ඉමෙහි මම

දනතො උත්තරිතරං කතං පුන දනං කරියාමිති පුන දිවසෙපි
දනං සජේජසි, නාගරපි තං දිස්වා පුන දිවසෙ සජේජසිංසු, එවං
නෙව රුජ් නාගරෙ පරජේජුං සකෙතාති සකෙතාති නාගර
රුජ්තං, අථ ඡවෙද්ධි වාරෙ නාගර සතගුණං සතසාගුණං වරෙද්ධි
යථා න සකකා ගොති ඉදං නාම ඉමෙසං දුතෙ නත්ති වත්තුං එවං
දනං සජේජසි, රුජ් නං දිස්වා සවාහං ඉමෙසං දනතො උත්තරිතරං
කාතුං නසකිසාමි කිං මෙ ජිවිතොනාති උපායං විනොනොනා
තිපජ්ජි, අථ නං මලලිකා දෙවි උපසඤ්ඤාමිති-කසමා මහාරුජ් එවං
තිපතොනාසි කෙන තෙ ඉද්දියාති කිලනාති වියාති පුළුච්ඡි, රුජ්
ආහ-න කිං දෙවි ඡ්ඤාසිති? න ඡ්ඤාමි දෙව්භාති, සො තස්සා තමත්ථං
ආරොවෙසි, අථ නං මලලිකා ආහ: දෙව මා විනාසි කහං තයා
පඨවියාරො රුජ් නාගරෙති පරාජියමානො දිට්ඨපුබ්බො සුභ
පුබ්බො වා, අහං තෙ දනං සංවිද්දිසාමිති, ඉතිස්සා අසදිසදනං
සංවිද්දිතුකාමතාය එවං වජ්ඣා-මහාරුජ් සාලකලාණ්පදරෙති
පඤ්ඤානං භික්ඛුසතානං අනොනා ආවට්ටෙති සිද්ධිදනමණ්ඩපං කාරෙති,
සෙසා බති ආවට්ටෙති සිද්ධියනාති, පඤ්ඤාසතව්ජ්ජනාති කාරෙති, තාති
ගහෙත්වා පඤ්ඤාසතා හත්ති පඤ්ඤානං භික්ඛුසතානං මත්තො බාරය
මානා සස්සනාති අට්ඨ වා දස වා රත්තසු වණ්ණනා වායො කාරෙති තා
මණ්ඩපමණ්ඩ භවියනාති, විනාං විනාං භික්ඛුනං අනතරෙ
එකොකා බතතියධිතා නිසිද්ධිං ගතො පිංසියනාති, එකොකා බතතිය
ධිතා විජ්ජති. ආදාය වෙ වෙ භික්ඛු විජ්ජමානා සස්සනාති, සෙසා බතතිය
ධිතරො පිංසෙ පිංසෙ ගතො හරිත්වා සුචණ්ණනා වාසු පකඛිපියනාති,
තාසු එකවචා බතතියධිතරො නිලුපලකලාපෙ ගහෙත්වා සුචණ්ණ
නා වාසු බිත්තං ගතො ආලොලෙත්වා වාසං ගණ්ඨාපෙසසනාති, නාගරානං
ති නෙව බතතියධිතරො න සෙනව්ජ්ජනාති න හත්තිනො ඉමෙති
කාරණෙති නාගරා පරාජියනාති එවං කාරෙති මහාරුජ්ති; රුජ්
සාධු දෙවි කලාණං තෙ කපිතං තාය කපිතතියාමෙන සබ්බං
කාරෙසි, එකස්ස පන භික්ඛුනො හත්ති නපපගොසි, අථ රුජ් මලලිකං
ආහ-හද්දෙ එකස්ස භික්ඛුනො එකො හත්ති නපපගොසි කිං කරියා
මිති, කිං කපෙථ දෙව පඤ්ඤාහත්තිසතාති නත්ති? අත්ති දෙවි අවසෙසා
පන දුට්ඨහත්ති තෙ භික්ඛු දිස්වා වෙරඹවානා විය වණ්ණා ගොනාතිති,
දෙව අහං එකස්ස දුට්ඨහත්තිපොතකස්ස ඡත්තං ගහෙත්වා කිට්ඨ
නට්ඨානං ඡ්ඤාමිති, කත්තං සංපෙසාමාති, අයස්ස අභිගුලිමාලනෙ
රස්ස සනතිකෙති, රුජ් තථා කාරෙසි, හත්තිපොතො වාලධිං අනතර
සත්තිමිති පකඛිපිත්වා උභො කණ්ණං පාතොත්වා අකඛිති නිමිලෙත්වා
අට්ඨාසි, මහාරුජ්නො එවරුපස්ස නාම වණ්ණිහත්තිනො අයමාකාරොති
හත්තිමෙව ඔලොකෙසි, රුජ් බුච්ඡමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤං පටිවිසිත්වා
සත්ථාරං වජ්ඣත්වා-හනොන යං ඉමස්මිං දනගෙහ කපපියගණ්ඨං
වා අකපපියගණ්ඨං වා සබ්බං තං තුමහාකමෙව දමිති ආහ, තස්මිං
බො පන දුතෙ එකදිවසෙයෙව පටිවිජ්ජනං වුද්දසකොට්ඨිතං ගොති,

සඤ්ච පන සෙන වත්තනං නිසිදනපලලභේකා ආධාරකො පාදපිඤ්ඤාති
 වත්තාරි අනග්ගානෙව, පුන එවරුපං කඤ්ච බුඩ්ධානං දුතං නාම දුතං
 සමන්තො නාම නාගොසි තෙනෙව තං අසද්දිසදුතනනි පඤ්ඤාසි, තං
 කිර සබ්බබුඩ්ධානං එකවාරං ගොතියෙව, සබ්බෙසං පන ඉන්ද්‍රියෙව
 සංවිදහති. රඤ්ඤාසු පන කාලො ව ජුණ්ණො වාති වෙ අමද්වං
 අගෙසු, තෙසු කාලො විනේනසි-අගො රාජකුලස්ස පරිහානි එක
 දිවසෙනෙව වුද්දසකොට්ඨනං වයං ගව්න්ති ඉමෙ ඉදං දුතං භුජ්ඤා
 ගන්තො නිපන්තා නිද්දසිස්සන්ති අගො නධං රාජකුලනති, ජුණ්ණො
 විනේනසි-අගො රඤ්ඤාසු දුතං නති සක්කා රාජභාවෙ අට්ඨිනේන
 එවරුපං දුතං දුතං සබ්බසත්තානං පතති. දෙනතා නාම නන්ති
 අගො පතිදං දුතං අනුමොදුමිති, සඤ්ච භත්තනිවචාවසානෙ අනුමොද
 නන්තිය පතනං ගණති, සන්තො විනේනසි-රඤ්ඤා මහොසං
 පවතෙනතෙනන විශ මහාදුතං දින්නං අසක්ඛි නුබො මහාජනො
 විතනං පසාදෙතං උදුහු නොති, සො තෙසං අමච්චානං විතතාවාරං
 ඤ්ඤා සවෙ රඤ්ඤාසු දුතස්ස අනුවත්තිකං අනුමොදනං කරිස්සාමි
 කාලස්ස සත්තධා බුඩ්ධං ඵාලිස්සති ජුණ්ණො සොභාපතතිඵලෙ පතිඤ්ඤා
 හිස්සතිති ඤ්ඤා කාලෙ අනුකම්පං පටිච්ච එවරුපං දුතං දුතං
 සිතස්ස රඤ්ඤාසු වතුප්පදික ගාථමෙව වන්තා උට්ඨායාසනා විහාරං
 ගතො, භික්ඛු අභිගුලිමාලං පුට්ඨි-සු-න කීනනුබො ආවුසො දුට්ඨභජිං
 ඡත්තං ධාරෙත්වා සිතං දිස්වා භාසිති, න භාසිං ආවුසොති, තෙ
 සන්තාරං ආගංසු, අභිගුලිමාලො හනේන අඤ්ඤං වෘත්තරොතිති, සන්තා-
 න භික්ඛවෙ අභිගුලිමාලො භායති බිණ්ණසව උසභානං හි අත්තරෙ
 ඡෙට්ඨිකඋසභා මම පුත්තසදිසා භික්ඛු න භායන්තිති වන්තා බ්‍රාහ්මණ
 වග්ගෙ ඉමං ගාථමාග:-

“උසභං පවරං චිරං මහෙසිං විජ්ඣාපිතං,

අනෙජං නගාතකං බුඩ්ධං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

රුජ්ඣ ද්‍රෝමකස්ස පඤ්ඤා නුචා එවරුපාය නාම පරිසාය දුතං
 දුතං සිතස්ස මයං අනුවත්තිකං අනුමොදනං අකත්වා ගාථමෙව
 වන්තා උට්ඨාය ගතො, මයා සඤ්ච අනුවත්තිකං දුතං අකත්වා අනනුවත්
 තිකං කතං හවිස්සති, කප්පියගණ්ඨං අදන්තං අකප්පියගණ්ඨං වා
 දින්නං හවිස්සති“ති සන්තාරං මෙ කුපිතෙන හවිතබ්බං යස්ස කස්සපි
 නාම දුතානුරුපං අනුමොදනං කාතුං වට්ටතිති විහාරං ගන්තො
 සන්තාරං වන්දිත්වා එතදවොච-කීනනුබො මෙ හනේන දුතබ්බසුත්තකං
 දුතං න දින්නං උදුහු අදුතානුරුපං අකප්පියගණ්ඨං අදන්තං?
 කීමෙනං මහාරුජ් න මෙ කුලිකං අනනුවත්තිකා අනුමොදනා
 කත්වා, අනුවත්තිකමෙව තෙ දුතං දින්නං එතං හි අසද්දිසං දුතං
 නාම එකස්ස බුඩ්ධස්ස එකවාරමෙව සක්කා දුතං පුන එවරුපං දුතං
 දුද්දනති, අප් කසමා මෙ හනේන දුතානුරුපං අනුමොදනං න කරි
 තං? පරිසාය අසුඛත්තා මහාරුජ්ති, කො නුබො හනේන පරිසාය

දෙසෙති? අපි සත්‍ය විනාමයි අමච්චානං විතොවාරං. ආරෙ වෙතො කාලෙ අනුකම්පං පටිච්ච අනුමොදනාය අකතභාවං ආවික්ඛි, රුජ් සච්චං කිර තෙ කාල ඵලං විනතිතනති පුච්ඡන්තො සච්චංති වුත්තො තව සත්තකං අගගෙතො මම පුත්තදුරෙන සම්මං මසි අත්තනො සත්තකං දෙනෙන භුක්ඛං කා පිළා ගච්ඡ් හො මයා දිනනං තං දිනනමෙව හොතු රට්ඨන්තො, පන මෙ තික්ඛමාති තං රට්ඨා තිගරිත්වා ජුණ්ණං පඤ්ඤාසිත්වා සච්චං කිර තෙ ඵලං විනතිතනති පුච්ඡන්තො සච්චංති වුත්තො සාධු මාතුල පසනොසම්මි ත්වං මම පරිජනං ගගෙතො මයා දිනනතියාමෙනෙව සත්ත දිවසාති දුතං දෙහිති සත්තාහං රජ්ජං තියාදෙත්වා සත්ථාරං ආහ-පස්සංථ ගනෙතො බාලස්ස කාරණං මයා ඵලං දිනෙන දුතෙ පහාරමදුසිති, සත්ථා ආම මහාරජ් බාලා නාම පරස්ස දුතං අනතිනන්දිත්වා දුග්ගතිපරයණො හොනති සිරි පන පරෙසංපි දුතං අනුමොදිත්වා සත්තසරයණො ඵල හොනති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“න වෙ කදරියා දෙවලොකං වර්ජනති
බාලා හවෙ නපසංසනති දුතං,
සිරෙ ව දුතං අනුමොදමානො
තෙනෙව සො හොති සුඛි පරත්ථා,, ති.

තත් කදරියාති ඵලමච්ඡරිනො, බාලාති ඉධලොකපරලොකං අත්තනනා. සිරොති පණ්ඩිතො. සුඛි පරත්ථාති තෙනෙව සො දුතානු මොදනාපුඤ්ඤාන පරලොකෙ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානො සුඛි හොතිති. දෙසනාවසානෙ සො ජුණ්ණො සොතාපත්තිඵලෙ පති ට්ඨති. සම්පත්තපරිසායපි සාත්තිකා දෙසනා අහොසිති. ජුණ්ණාපි සොතාපනො හුත්වා සත්තාහං රඤ්ඤා දිනනතියාමෙනෙව දුතං අදුසිති.

අසදිසදුනස්ස වජ්ඣ දසමං.

13. 11.

“පථව්‍යා ඵකරජේනා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරෙනො කාලං නාම අනාථපිණ්ඩිකස්ස පුත්තං ආරබ්භ කථෙසි.

සො කිර තථාපිධස්ස සඛාසම්පන්නස්ස සෙට්ඨිනො පුත්තො හුත්වා තෙව සජු සනතිකං ගන්තුං න ගෙහං ආගතකාලෙ දට්ඨි. න ධම්මං සොතුං න සම්ඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කාතුං ඉච්ඡති, පිතරා මා ඵලං යාත කරිති වුත්තොපි තස්ස චචනං න සුණාති, අපිස්ස පිතා විනෙතසි-අයං ඵචරුපං දිට්ඨිං ගගෙතො විවරනො අභිවිපරායණො ගවිස්සති න බො පන මෙ තං පතිරුපං යං මසි පස්සනෙන මම පුත්තො තිරයං ගචේජ්ඣ, ඉමසම්මං බො පන ලොකෙ ධනදුතෙන අභිජ්ජනක සත්තො නාම නත්ති ධනදුතෙන භිඤ්ඤාමිති, අපි තං ආහ-තාත

උපොසථිකො හුත්වා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා එහි කභාපණ සතං තෙ දස්සාමිති, දස්සං තාතාති, දස්සාමි පුත්තාති, සො යාව තතිශං පරිඤ්ඤං ගහෙත්වා උපොසථිකො හුත්වා විහාරං අගමාසි, ධම්මසවණෙන පනස්ස කිළිමං නත්ති යථාචාසුකවර්ෂානෙ සුපිත්වා පාතොව ගෙහං අගමාසි, අථස්ස උතා පුත්තො මෙ උපොසථිකා අගොසි සීඝ්‍රමස්ස යාගුආදීති ආහරථාති වත්වා දූපෙසි, සො කභාපණ අගගෙත්වා න භුඤ්ඤාමිති ආහරථාගවං පටික්ඛිපි, අථස්ස පිතා පිළං අතිවජ්ඣන්තො කභාපණගණිකාං දූපෙසි, සො තං ගන්ත්වා ගහෙත්වා විහාරං පරිභුඤ්ඤි, අථ නං පුතා දිවසෙ සෙට්ඨි තාත කභාපණසහස්සං තෙ දස්සාමි සඤ්චි පුරතො ණවා එකං ධම්මපදං උග්ගණිත්වා ආගචෙත්ඤ්සාසිති පෙසෙසි, සොපි විහාරං ගන්ත්වා සඤ්චි පුරතො ණවා එකමෙව පදං උග්ගගෙත්වා පලාසිතුකාමො අගොසි, අථස්ස සත්ථා අසලලකිණිකාරං අකාසි, සො තං පදං අසලලකිණිකා උපරි පදං ගණිත්ඤ්සාමිති ණවා අස්සොසියෙව, උග්ගණිත්ඤ්සාමිති ණවා සුණන්තොව කිර සකකවිමං සුණාති නාම, එවසෙව කිර සුණන්තානං ධම්මො සොතාපනතිමග්ගාදයො දෙති, සොපි උග්ගණිත්ඤ්සාමිති සුණාති, සත්ථාපිස්ස අසලලකිණිකාරං කරොති, සො උපරි පදං ගණිත්ඤ්සාමිති ණවා සුණන්තොව සොතාපනතිඵලෙ පතිට්ඨාසි, සො පුතා දිවසෙ බුබ්බුච්චෙත භික්ඛුසංඝෙන සසිංයෙව සාවජීයං පාවිසි, මහාසෙට්ඨි තං දිස්වා අජ්ඣ මෙ පුත්තස්ස ආකාරෙ රුච්චිති විනෝකසි, තස්සපි එතදගොසි-අගො වත මෙ පිතා අජ්ඣ සඤ්චි සන්තතෙ කභාපණෙන න දදෙය්‍ය කභාපණකාරණං මග්ගං උපොසථිකාහවං පටිච්ඡාදෙය්‍යාති, යත්ථා පනස්ස තියෙය්‍යව කභාපණකාරණං උපොසථිකාහවං අඤ්ඤාසි, මහාසෙට්ඨි බුබ්බුච්චස්ස සංඝස්ස යාගුං දූපෙත්වා පුත්තස්සපි දූපෙසි, සො නිසිදිත්වා තුණතිභූතොව යාගුං පිච්චාදතිශං බාදි හත්තං භුඤ්ඤි, මහාසෙට්ඨි සඤ්චි හත්තකිළවාටසානෙ පුත්තස්ස පුරතො සහස්සගණිකං සපාපෙත්වා තාත මයා තිං සහස්සං දස්සාමිති වත්වා උපොසථං සමාදපෙත්වා විහාරං පතිතො ඉදං තෙ සහස්සන්ති ආග, සො සඤ්චි පුරතො කභාපණෙ දීශමානෙ දිස්වා ලජ්ජතො අලං මෙ කභාපණෙහිති වත්වා ගණ්ඨ තාතාති වුච්චමානොපි න ගණ්ඨ, අථස්ස පිතා සත්ථාරං වදිත්වා හන්තෙ අජ්ඣ මෙ පුත්තස්ස ආකාරෙ රුච්චිති වත්වා කිං මහාසෙට්ඨිති වුත්තෙ මයා එස පුරිමදිවසෙ කභාපණසතං තෙ දස්සාමිති වත්වා විහාරං පෙසිත්වා පුතා දිවසෙ කභාපණෙ අගගෙත්වා භුඤ්ඤං න ඉච්ඡි, අජ්ඣ පන දීශමානෙපි කභාපණෙන න ඉච්ඡතිති, සත්ථා ආම මහාසෙට්ඨි අජ්ඣ තව පුත්තස්ස වක්ඛවත්තිසම්පත්තිපි දෙවලොකවුගමලොක සම්පත්තිපි සොතාපනතිඵලමෙව වරතරනති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“පථව්‍යා එකරජේන සග්ගස්ස ගමනෙන වා,
සබ්බලොකාධිපවෙවන සොතාපනතිඵලං වරං” ති.

තත්ථ පථව්‍යා එකරජෙන්නාති වක්ඛවතතිරජෙන්න. සග්ගස්ස ගමනෙහි චාති ඡබ්බිසති විධස්ස වා සග්ගස්ස අධිගමනෙන. සබ්බලොකාධිපවෙවනාති න එකස්මිං එතතකෙ ලොකෙ නාග සුපණ්ණ වෙමාතිකපෙතෙති සඬං සබ්බස්මිං ලොකෙ ආධිපවෙවන. සොත්තාපතති එලං වරංති යස්මා එතතකෙ ආතෙ රජො කාරෙත්වාපි නිරයාදිහිපි අමුත්තොව හොති, සොත්තාපනෙනා පන පිතිතඅපායවාරො හුත්වා සබ්බදුබ්බලොපි අට්ඨමෙ භවෙ න නිබ්බයාති, තස්මා සොත්තාපතති එලමෙව චිරං උත්තමංති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ බහු සොත්තාපතති එලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

කාලනාමස්ස අනාථපිණ්ඩකපුත්තස්ස වජ්ඣ.

ලොකවග්ගවණ්ණනා

නි ට්ඨි තා.

තෙරසමො වගෙහො.

14. 1.

“යස්ස ජිත”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා බොධිමණෙහි විහරනො මාර්ගිකරෙ ආරබ්භ සමුට්ඨාපෙත්වා පුන කුරුරටෙඨි මාගන්දිය බ්‍රාහ්මණස්ස කපෙසි.

කුරුරටෙඨි කිර මාගන්දියබ්‍රාහ්මණස්ස ධිතා මාගන්දියා එව අහොසි උත්තමරූපධරා, තං පත්ථයමානා අනෙකෙ බ්‍රාහ්මණමහා සාලා වෙව ඛතතියමහාසාලා ව ධිතරං නො දෙතුති මාගන්දියස්ස පතිණ්ණිසු, සොපි න තුලෙහ මඤ්ඤං ධිතු අනුච්ඡිකාති සබ්බෙ පටිකති පතෙව, අපෙකදිවසං සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙනො අත්තනො ඤාණජලස්ස අනො පටිට්ඨං මාගන්දියබ්‍රාහ්මණං දිස්වා කීනනුබො භවිස්සතිති උපධාරෙනො බ්‍රාහ්මණස්ස ව බ්‍රාහ්මණියා ව කීනනං මඤ්ඤාලොකං උපනිස්සයං අග්ගසි. බ්‍රාහ්මණොපි බතිගාමෙ නිබ්බං අගතිං පටිවරති, සත්ථා පානොව පත්තවිවරමාදය තං ආනං අගමාසි, බ්‍රාහ්මණො සජ්ඣ රූපසිරිං ඔලොකෙත්වා ඉමස්මිං ලොකෙ ඉමිනා සද්දිසො පුරිසො නාම තත්ථි අයං මඤ්ඤං ධිතු අනුච්ඡිකො ඉමස්ස ධිතරං දස්සාමිති විනොතවා සත්ථාරං ආග-සමණ මම එකා ධිතා අත්ථි අගං තස්සානුච්ඡිකං පුරිසං අපස්සනො තං කස්සවි නදදිං, තිං පනස්සා අනුච්ඡිකො, අගං තෙ ධිතරං පාදපරිවාරිකං කත්වා දතුකාමො යාව නා ආනෙමි තාව ඉධෙව තිට්ඨාති ආග. සත්ථා තස්ස කාථං සුත්වා තොව අභිනන්දි න පටිසෙකාසි, බ්‍රාහ්මණොපි ගෙහං ගතවා බ්‍රාහ්මණිං ආග-භොති අජා මෙ ධිතු අනුච්ඡිකො පුරිසො දිට්ඨො තස්ස නං දස්සාමාති ධිතරං අලඛකාරාපෙත්වා බ්‍රාහ්ම

ඒයා සඬිං තං ආනං අභමාසි, මහාජනොපි කුතුහලජනො තිකබමි. සන්ථා බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තට්ඨානෙන අඤ්ඤානං තත් පදවෙනියං දසෙය්‍යනා අඤ්ඤාසමිං ආනෙන අට්ඨාසි, බුඩ්ධානං කීර පදවෙනියං-ඉදං අසුභො නාම පසසතුති අබිට්ඨිතිවා අකකන්තට්ඨානෙයෙව පඤ්ඤායති, සෙසට්ඨානෙන තං පසසන්තො නාම නත්ති, බ්‍රාහ්මණො අත්තනා සඬිං ගච්ඡමානාය බ්‍රාහ්මණීයා කහං සො පුරිසොති පුට්ඨා-ඉමසමිං ආනෙන තිට්ඨාතිති තං අවචනති වොලොකෙනෙනා පදවලඤ්ඤං දිස්වා ඉදමස්ස පදංති දසෙය්‍යසි, සා ලක්ඛණමන්තකුසලතාය න ඉදං බ්‍රාහ්මණ කාමභොගිනො පදංති වජ්ඣා-බ්‍රාහ්මණෙන භොති තිං උදකඛිඤ්ඤමඛි සුංසුමාරං පසසසි අහං තෙ සමණ ධිතරං දස්සාමිති චුත්තෙත තෙනාපි මෙ අබිට්ඨිතන්ති චුත්තෙත-බ්‍රාහ්මණ කිඤ්ඤාපි තිං එවං වදෙයි ඉදං පන තිකකිලෙසස්සෙව පදන්ති වතා ඉමං භාජමාහ:-

“රත්තස්ස හි උක්කවිකං පදං භවෙ දුට්ඨස්ස භොති සහසානුපිළිතං, මුලභස්ස භොති අවකඛිතිං පදං විචත්තච්ඡද්දස්සිදමිදිසං පදං”ති.

අථ නං බ්‍රාහ්මණො-භොති මා විරපි තුණ්හිගුතා එහිති ගච්ඡන්තො සන්ථාරං දිස්වා අයං සො පුරිසොති තස්සා දසෙය්‍යනා සන්ථාරං උපසඞ්ඛමිති-සමණ ධිතරං තෙ දස්සාමිති ආහ, සන්ථා න මෙ තව ධිතාය අන්තොති අවතා-බ්‍රාහ්මණ එකං තෙ කාරණං කපේස්සාමි සුඤ්ඤාසමිති වතා කපේථ භො සුඤ්ඤාසමිති චුත්තො අභිතිකබමණෙනා පට්ඨාය අතිතං ආහරිති දසෙය්‍යසි, නත්තායං සබ්බපකථා:-

මහාසත්තො රජ්ජිරිං පහාය කන්තං ආරුහ්‍ය ඡන්තසහායො අභිතිකබමනො නගරවාරෙ සිත්තෙත මාරොත සිඬ්ඨති චිත්තන ඉතො තෙ සත්තමෙ දිවසෙ වක්කරන්තං පාතුහවිස්සතිති චුත්තෙත අහමෙපතං මාර ජාතාමි න පන මෙ තෙනන්තොති ආහ, අථ කිමන්තාය තිකබමසිති? සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාන්තායාති, තෙන හි සවෙ අජ්ජ පට්ඨාය කාමචිතකකාදීනං එකචිතකකමපි විතකෙකසි ජනිස්සාමි තෙ කත්තබ්බන්ති ආහ, සො තතො පට්ඨාය ඔතාරා පෙකෙකා සත්ත වස්සාති මහාසත්තං අනුබන්ති, සන්ථාපි ඡබ්බස්සාති දුක්කාරකාරිකං වරිතා පච්චත්තපුරිසාකාරං නිස්සාය බොධිමුලෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤානං පටිවිජ්ජිතිවා විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානො පඤ්ඤමෙ සත්තාගෙ අජපාලනිග්‍රොධමුලෙ නිසිදි, තස්මිං සමයෙ මාරො අහං එත්තනං කාලං අනුබන්තිවා ඔතාරාපෙකෙකාපි ඉමස්ස කිඤ්ඤි බලිතං න අද්දසං අතිකකන්තො දුති වෙ එස මම විසයන්ති දෙමනස්සප්පත්තො මහාමග්ගෙ නිසිදි, අථස්ස තණ්හා අරති රහාති ඉමා තිස්සො ධිතරො පිතා නො න පඤ්ඤායති කහං නුඛො එතරහිති ඔලොකයමානා තං තථා තිසින්නං දිස්වා උපසඞ්ඛමිති

කායමා හි තාන දුක්ඛි දුම්මනොති පුච්ඡිංසු, සො තාසං තමන්ථං ආරො වෙසි, අථ තා ආහංසු-තාන මා විනාසි මයං අතතනො වසෙ කතා ආනෙස්සාමාති, න සකකා අමො එස කෙනවි වසෙ කාතුංති, තාන මයං ඉති යො නාම ඉදානෙව නං රාගපාසාදීහි ඛනිත්වා ආනෙස්සාම නුලෙභ මා විනාසිත්වාති සන්ධාරං උපසඬකම්භා පාදෙ තෙ සමණ පරිවාරෙමාති ආහංසු, සන්ධා නෙව තාසං වචනං මනසාකාසි න අකතිති උම්මලෙත්වා ඔලොකෙසි; පුන මාර්ගිකරො උච්චාවචා ඛො පුරිසානං අධිප්පායං කෙසඤ්චි කුමාරිකාපු පෙමං ගොති කෙසඤ්චි පඨමවයෙ සිතාපු කෙසඤ්චි මජ්ඣිමවයෙ සිතාපු කෙසඤ්චි පච්ඡිමවයෙ සිතාපු නානප්පකාරෙහි නං පලොභෙස්සාමාති එකෙකා කුමාරිකා වණණාදිවසෙන සතං සතං අහතභාවෙ අතීතිමිණිත්වා කුමාරි කායො අවිජ්ජා සකිං විජ්ජා දුට්ඨා මජ්ඣිමනිකායො මහිනිකායො ව හුත්වා ඡකඛාතුං භගවතං උපසඬකම්භා පාදෙ තෙ සමණ පරිවාරෙමාති ආහංසු, තච්චි භගවා න මනසාකාසි යථා තං අනුත්තරෙ උපසිසඬබයෙ විමුක්ඛොති, අථ සන්ධා එතතකෙනපි තා අනපගච්ඡන්තියො අපෙථ කිං දිස්වා එවං වායමථ එවරුපං නාම අවිතරුභානං පුරතො කාතුං වට්ටති තථාගතස්ස පන රහාදයො පතිතා කෙන තං කාරණෙන අතතනො වසං නෙස්සාමාති වත්වා ඉමා ශාථා අභාසි:-

“යස්ස ජිතං නාවජ්ජියති ජිතමස්ස නො යාති කොචි ලොකෙ,
තච්චුඬමනන්තගොචරං අපදං කෙන පදෙන නෙස්සාම.

අස්ස ජුලිති විසත්තිකා තණ්හා නත්ති කුහිඤ්චි නෙතවෙ,
තච්චුඬමනන්තගොචරං අපදං කෙන පදෙන නෙස්සාම.”ති.

තත්ථ අස්ස ජිතං නාවජ්ජියති යස්ස සමමාසමුඬයස්ස තෙන තෙන මග්ගෙන ජිතං රුහාදිකිලෙසජ්ජතං පුන අසමුදාවරණෙනො නාවජ්ජියති දුර්ජිතං නාම නගොති. ගො යාමිති න උය්‍යාති යස්ස ජිතං කිලෙසජ්ජතං රුහාදිපු කොචි එකො කිලෙසොපි ලොකෙ පච්ඡතො වගති නාම න ගොති නානුබ්බති. අනන්තගොචරනති අනන්තාරමණස්ස සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤස්ස වසෙන අපරියන්ත ගොචරං. කෙන පදෙන නෙස්සාම, බුඬයස්ස පන එකපදමි නත්ති නං අපදං බුඬං නුලෙභ කෙන පදෙන නෙස්සාම දුතිශයාථාය තණ්හා නාමෙසා සංසිඛිත පරිසංසිඛිත පරියොනධිමොන ජලමස්සා අත්තිපි ජලකාරිකාතිපි ජලපමාති ජුලිති. රුපාදිපු ආරමභෙස්ස විසත්තතාය විසත්තිකා, සා පන විසභාරතාය විසප්පථතාය විසථල තාය විසපරිභොගතායපි විසත්තිකා, සා එවරුපා තණ්හා යස්ස කුහිඤ්චි නෙතවෙ නෙතුං නත්ති නං නුලෙභ අපදං බුඬං කෙන පදෙන නෙස්සාමාති අනෙවා.

දෙසනාවසානෙ බහුන්තං දෙවතානං ධම්මාභිසම්මයං අහොසි,
මාරධිතරොපි තතෝවන්තරධායංසු. සන්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහ
රිත්වා මාගන්දිය අහං ඉමා තිස්සො මාරධිතරො අද්දසං සෙඬ්භාදීති
අපද්විලිබේත සුවණ්ණකඩකසදිසෙන අත්තභාවෙන සමන්තාගතා,
තද්ධි මෙථුනස්මිං ඡන්ද්‍ර නාභොසියෙව, තව පන ධිතු සරිරං වත්තිං
සාකාරකුණප පරිපූරිතං බති විතෙතා විය අසුවිසථො සචෙති මම
පාදො අසුවිමකිත්තො භවෙය්‍ය අයං ව උමාරොච්ඡානෙ තිට්ඨෙය්‍ය
තථාපිස්සා සරිරෙ අහං පාදො න ථුසෙය්‍යංති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“දිසවාන තණ්හං අරතිං රගං ව නාභොසි ඡන්ද්‍ර අපි මෙථුනස්මිං,
කිමෙවිදං චූත්තකරිසපුණ්ණං පාදපි නං සමුප්පිතුං න ඉචෙජ්”ති.

දෙසනාවසානෙ උභොපි ජයඛපතිකා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨි
තිංසුති.

මාරාධිතරානං වක්‍ය පඨමං.

14. 2.

“යෙ ක්‍යානපසුතා ධිරු”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා සඛකස්ස
තහරවාරෙ බහු දෙවමනුස්සො ආරබ්භ කපේසි.

දෙසනා පන රුජගහෙ සමුට්ඨිතා එකස්මිං හි සමයෙ රුජගහෙ
සෙට්ඨි පරිස්සයමොවන්ත්ථං වෙව පමාදෙන ගලිතානං ආහරණාදීනං
රකඛණත්ථං ව ජලකරණකං පරික්ඛිපාපෙත්වා ගඛ්භාය උදකකිලං
කිලී, අපේකො රත්තවන්තරුකො ගඛ්භාය උපරි තිරෙ ජතො
ගඛොදකෙන ධොතමුලො පතිත්වා තත්ථ තත්ථ පාසාණෙසු
සමහජ්ජමානො¹ විපජ්ජිරි, තතො එකා සට්ඨමාණා සට්ඨිකා පාසා
ණෙහි සංසියමානා උදකඋග්මිති පොසියමානා² මට්ටා හුත්වා අනු
පුබ්බෙන වුය්‍යමානා සෙචාලපරියොනධා ආගන්ත්වා තස්ස ජලෙ
ලග්ගි, සෙට්ඨි කිමෙතන්ති වත්වා රුකකිසට්ඨිකාති සුත්වා නං ආහරා
පෙත්වා කිං නාමෙතන්ති උපධාරණත්ථං වාසිකණ්ණන්ත තච්ඡාපෙසි,
තාවදෙව අලතත්තවණ්ණං රත්තවන්තං පඤ්ඤාසි, සෙට්ඨි පන නෙව
සමාදිට්ඨි න මිච්ඡාදිට්ඨි මජ්ඣත්තධාතුකො, සො වින්තෙසි-මය්‍යං
නෙහෙ රත්තවන්තං බහුං කීනනුඛො ඉමිනා කරිස්සාමිති, අථස්ස
එතදහොසි-ඉමස්මිං ලොකෙ මයං හි අරහන්තා මයං අරහන්තාති
වත්තාරො බහු, අහං එකං අරහන්තමි න ජනාමි³ ගෙහෙ භමං
යොජෙත්වා පත්තං ලිඛාපෙත්වා සික්කාය ධූපෙත්වා වෙච්ඡරම්පරාශ
සට්ඨිහත්ථමත්තෙ ආකාසෙ ඔලමෙත්වා සචෙ අරහා අත්ථි ඉමං ආකා
සෙන ආගන්ත්වා ගණ්ඨානුගි වත්තමි, යො තං ගහෙස්සති, තං
සපුත්තදුරො සරණං ගමිස්සාමිති, සො වින්තිත්තියාමෙනෙව පත්තං
ලිඛාපෙත්වා වෙච්ඡරම්පරාශ උය්‍යාපෙත්වා ඉමස්මිං ලොකෙ යො
අරහා සො ආකාසෙනාගන්ත්වා ඉමං පත්තං ගර්ඝානුගි ආහ, ඡ

1. සි සමහජ්ජමානො.

2. ම. පොසියමානා.

3. ට. තපස්සාමි.

සත්‍යාරො අමානං එස අනුච්ඡිකො අමානමෙවෙනං දෙතිති
 වදිංසු, සො ආකාසෙනාගන්තො ගණනාති ආහ, අථ ඡවෙයි දිවසෙ
 නිගණ්ණාථපුත්තො අනෙතවාසිකෙ පෙසෙයි-ගච්ඡි ඡවෙයි. එවං
 වදෙථ අමානමාවරියසෙය්ව අනුච්ඡිකොයං. මා අපමනකසා
 කාරණා ආකාසෙනාගමනං කරි දෙති කිරමෙ තං පතනංති, තෙ
 ගන්තො සෙට්ඨිං තථා වදිංසු, ඡවෙයි ආකාසෙනාගන්තො ගණ්ණිකා
 සමන්තොව ගණ්ණානුති ආහ, නාථපුත්තො සයං ගණ්ණිකාමො¹
 හුන්වා අනෙතවාසිකානං සඤ්ඤාමදසි-අහං එකං ගන්තං පාදං ව උකම්
 පිත්වා උපතතිකාමො විග්ගමිත්වා තුමෙහ මං ආවරිය කිං කරොථ
 දුරුමයපතනසා කාරණා පටිච්ඡන්තං අරහත්තං මහාජනසා මා
 දසාසිත්වාති වත්වා මං හන්තස්ස ව පාදෙස්ස ව ගහෙත්වා ආකාසිත්තො
 භුමියං පාතෙය්නාති, සො හන්ත ගන්තො සෙට්ඨිං ආහ-මහාසෙට්ඨි
 මයනං අයං පතෙතා අඤ්ඤාසං නානුච්ඡිකො මා තෙ අපමනකසා
 කාරණා මම ආකාසෙ උපතතං රුච්චි දෙති මෙ පතනංති, හනෙත
 ආකාසෙ උපතතිත්වා ගණනාති, තනො නාථපුත්තො තෙන ති
 අපෙථ අපෙථාති අනෙතවාසිකෙ අපනෙත්වා ආකාසෙ උපතතිසාමිති
 එකං ගන්තං ව එකං පාදං ව උකම්පි, අථ නං අනෙතවාසිකා-ආවරිය
 ආවරිය කිං නාමෙනං කරොථ ඡවසා ලාමකසා දුරුමයපතනසා
 කාරණා පටිච්ඡන්තගුණේ තුමෙහි මහාජනසා දසාසිතෙ කො
 අන්තොති තං ගන්තපාදෙස්ස ගහෙත්වා ආකාසිත්වා භුමියං පාතෙස්ස,
 සො සෙට්ඨිං ආහ-මහාසෙට්ඨි ඉමෙ මෙ උපතතිතුං න දෙනති දෙති
 මෙ තං පතනංති, උපතතිත්වා ගණනාති හනෙතති, එවං තිත්ථියා ඡ
 දිවසාති වායමිත්වාපි පතනං න ලග්ගිස්ස යෙව, සත්තමෙ දිවසෙ
 ආයසමනො ව මහාමොග්ගලානසා ආයසමනො ව පිණ්ඩාලභාර
 වාජසා රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරියසාමාති ගන්තො එකසම්. පිට්ඨි
 පාසාණේ යත්වා විවරං පාරුපතකාලෙ බුත්තකා කථං සමුට්ඨාපෙස්සං-
 ගමොහා පුඤ්ඤ ඡ සත්ථාරො මයං අරහත්තමාති වරිංසු, රාජගහ
 සෙට්ඨිනො පන අජ්ජ සත්තමො දිවසො පතනං උය්‍යාපෙත්වා යපෙත්වා²
 සචෙ අරහා අත්ථි ආකාසෙනාගන්තො ගණ්ණානුති වදන්තසා එකොපි
 අහං අරහාති ආකාසෙ උපතනෙනා නත්ථි, අජ්ජ තො ලොකෙ
 අරහත්තානං නත්ථිභාවො ඤාතොති, තං කථං සුත්වා ආයසමා මහා
 මොග්ගලානො ආයසමනං පිණ්ඩාලභාරවාජං ආහ-සුතං තෙ
 ආවුසො භාරවාජ ඉමෙසං වචනං ඉමෙ බුච්ඡාසනං පරිගණ්ණන්තා
 විය චදන්ති, තිං ව මහිඨිකො මහානුභාවො ගච්ඡන්තං පතනං ආකා
 සෙන ගන්තො ගණ්ණාතිති, ආවුසො මහාමොග්ගලාන තිං ඉති
 මන්තානං අග්ගොති පාකවො තිං එතං ගණ්ණ තසි පන අගණ්ණනෙත
 අහං ගණ්ණිසාමිති, ගණ්ණාවුසොති, එවං වුත්තෙ ආයසමා පිණ්ඩාල
 භාරවාජේ අභිඤ්ඤපාදකං වතුන්තමානං සමාපජ්ජිත්වා උට්ඨාය

1. ම. ගන්තකාමො.

2. ම. යපිතො.

තිභාවුතං පිට්ඨිපාසාණං පාදනෙනන¹ පරිච්ඡිද්දනෙනා² තුලපිටු
 විශ ආකාසෙ උට්ඨාපෙච්ඡා රුජගහනගරස්ස උපරි සත්තකඛ්ඛතං.
 අනුපරියාසි, සො තිභාවුතපමාණස්ස නගරස්ස පිඩානං විශ පඤ්ඤාසි,
 නගරවාසිනො පාසාණො නො අව්‍යතිරිච්ඡා ගණනාතිති තිතා සුප්පා
 දීති මත්තකෙ කච්ඡා තත්ත තත්ත නිලීසිංසු, සත්තමෙ වාරෙ ථෙරෙ පිට්ඨි
 පාසාණං තිද්දිච්ඡා අත්තානං දස්සෙසි, මහාජනො ථෙරං දිස්වා-හනෙන
 පිණේඛාලභාරවාජ පාසාණං ගාලනං³ කච්ඡා ගණන මා නො සබ්බෙ
 නාසසිති, ථෙරෙ පාසාණං පාදනෙනන බිපිච්ඡා විස්සජේජසි, සො
 ගතච්ඡා යථාට්ඨානෙ පතිට්ඨාසි, ථෙරෙ සෙට්ඨස්ස ගෙහමත්තකෙ
 අට්ඨාසි, තං දිස්වා සෙට්ඨි උරෙන නිපජ්ජිච්ඡා ඔතර සාමීති වච්ඡා ආකා
 සතො ඔතිණ්ණං ථෙරං තිසීද්දපෙච්ඡා පහතං ඔතාරුපෙච්ඡා වතුමධුර
 පුණ්ණං කච්ඡා ථෙරස්ස අද්දසි. ථෙරො පත්තං ගතෙච්ඡා විහාරාභි
 මුඛො පායාසි, අථස්ස යෙ අරඤ්ඤාගතා වා සුඤ්ඤාගාරගතා වා තං
 පාටිභාරියං නාදදසංසු, භෞ සන්තිපතිච්ඡා හනෙන අවිහාකම්පි පාටිභා
 රියං දස්සෙහිති ථෙරං අනුබ්‍රක්ඛිංසු, සො තෙසං තෙසං පාටිභාරියං
 දස්සෙච්ඡා විහාරං අගමාසි, සත්ථා තං අනුබ්‍රක්ඛිච්ඡා උත්තදත්තස්ස
 මහාජනස්ස සද්දං සුච්ඡා-ආනන්ද කස්සෙසො සද්දෙති පුච්ඡිච්ඡා හනෙන
 පිණේඛාලභාරවාජෙන ආකාසෙ උපපතිච්ඡා වන්දනපත්තො ගතිතො
 තස්ස සන්තිකෙ එසො සද්දෙති සුච්ඡා භාරවාජං පකෙකාසාපෙච්ඡා
 සච්චං කීර තයා එවං කතන්ති, සච්චං හනෙනති වුත්තෙත තසමා තෙ
 භාරවාජ එවං කතන්ති ථෙරං ගර්භිච්ඡා තං පත්තං බණ්ඩාබණ්ඩං
 හෙදපෙච්ඡා භික්ඛුතං අජනුපපිංසනත්ථාය දපෙච්ඡා සිකංචාපදං
 පඤ්ඤාපෙසි, තිත්ථියා සමණො කීර ගොතමො තං පත්තං හෙදපෙච්ඡා
 පාටිභාරියස්ස අකාරණත්ථාය සාවකානං සිකංචාපදං පඤ්ඤාපෙසිති
 සුච්ඡා සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා පඤ්ඤාත්තං සිකංචාපදං ජීවිත
 ගෙතුපි නාතිකකමන්ති, සමණොපි ගොතමො තං රක්ඛිස්සතෙව
 ඉද්දති අලෙහගි ඔකාසො ලඛොති තෙ නගරවිජීපු ආරොචෙනතා
 විවරිංසු-මයං අත්තනො ගුණං රක්ඛෙනතා පුබ්බෙ දරුමයපත්තස්ස
 කාරණා අත්තනො ගුණං මහාජනස්ස න දස්සයිමහ සමණස්ස ගොත
 මස්ස සාවකා පත්තකමත්තස්ස කාරණා අත්තනො ගුණං මහාජනස්ස
 දස්සෙසුං සමණො ගොතමො අත්තනො පණ්ඩිතත්ථාය තං පත්තං
 හෙදපෙච්ඡා සිකංචාපදං පඤ්ඤාපෙසි කීර ඉද්දති මයං තෙනෙව සඬිං
 පාටිභාරියං කාරිස්සාමාති. රාජ බිමබ්බසාරො තං කථං සුච්ඡා සදුජ්ඣ
 සන්තිකං ගතච්ඡා තුලෙහගි කීර හනෙන පාටිභාරියස්ස අකාරණත්ථාය
 සාවකානං සිකංචාපදං පඤ්ඤාත්තන්ති? අම මහාරාජාති, ඉද්දති තිත්ථියා
 තුලෙහගි සඬිං පාටිභාරියං කාරිස්සාමාති ව වදන්ති කිංදති කාරිස්ස
 ථාති? තෙසු කරොනෙනසු කාරිස්සාමි මහාරාජාති, නනු තුලෙහගි
 සිකංචාපදං පඤ්ඤාත්තන්ති? නාහං මහාරාජ අත්තනො සිකංචාපදං

1. සි අත්තනෙනන.

2. ම. පරිච්ඡාදෙනෙනා.

3. ම. දලන.

පසුකෙරෙහි, තම මම සාවකානං පසුකෙරෙහි, තුමෙහි අපනෙතො
අසුකෙරෙහි සිකිකාපදං පසුකෙරෙහි නාම ගොති හනෙතති? තෙන හි
මහාරාජ තසෙකෙවෙත් පටිපුච්ඡිසාමිති, අනි පන තෙ මහාරාජ
විජිතෙ උය්‍යානනති? අනි හනෙතති, සවෙ තෙ මහාරාජ උය්‍යානෙ
මහාජනො අමොදිති බාදෙය්‍ය කිමස්ස කාතබ්බනති? දණ්ඩො
හනෙතති, ඒං පන බාදිත්‍යං ලභසීති? ආම හනෙත මය්‍යං දණ්ඩො
නනි අහං අත්තනො සත්තකං බාදිත්‍යං ලභාමිති, මහාරාජ යථා තච
තිශෝජනසතිකෙ රජේ ආණං පවත්තති අත්තනො උය්‍යානෙ
අමොදිති බාදනාය්‍ය දණ්ඩො නනි අසෙකෙසං අනි, එවං මමපි වක්ක
වාලකොපිසකසහස්සෙ ආණං පවත්තති අත්තනො සිකිකාපද
පසුකෙරෙහි අතික්කමො නාම නනි, අසෙකෙසං පන අනි, කරිස්සා
මහං පාරිභාරියනති, තිත්ථියා තං කථං සුත්වා ඉද්දතිමහා නට්ඨා
සමණෙත කිරි ගොතමෙන සාවකානං යෙව සිකිකාපදං පසුකෙරෙහි
න අත්තනො, සයමෙව කිරි පාරිභාරියං කතතුකාමො, කිනනුබො
කරිස්සාමාති මනතසිංසු. රාජ සත්ථාරං පුච්ඡි-හනෙත කද පාරිභාරියං
කරිස්සාමාති? ඉතො වතුනනං මාසානං අවසෙත ආසාලිපුණ්ණ
මාසිං. මහාරාජති, කත් කරිස්සාම හනෙතති? සාවනි. තිත්ථියා මහා
රාජති, කසමා පන සත්ථා එවං දුරට්ඨානං අපදිසීති? යසමා තං සබ්බ
බ්‍රහ්මානං. මහාපාරිභාරියකරණට්ඨානං, අපිච්ඡි මහාජනස්ස සනතිපා
තත්ථායපි දුරට්ඨානමෙව අපදිසී, තිත්ථියා තං කථං සුත්වා ඉතො කිරි
වතුනනං මාසානං අවසෙත සමණො ගොතමො සාවනියං පාරිභා
රියං කරිස්සති ඉද්දති තං අමුච්ඡිත්ථා අනුබන්ධස්සාම මහාජනො
අමො දිස්වා කිං ඉදනති පුච්ඡිස්සති අථස්ස වක්කාම-මයං සමණෙත
ගොතමෙන සබ්බං. පාරිභාරියං කරිස්සාමාති වදිත්වා, සො පලායති
මයමස්ස පලායිත්‍යං අදත්වා අනුබන්ධාමාති; සත්ථා රජගහෙ පිණ්ඩාය
වරිත්වා තික්කමි, තිත්ථියාපියං පච්ඡන්තො තික්කමිත්වා හත්ත
කිච්චට්ඨානෙ වසනති, වසිතට්ඨානෙ පුත දිවසෙ පාතරාසං කරොනති,
තෙ මනුස්සෙති කිං ඉදනති පුච්ඡිත්වා ගොට්ඨා: විනතිතතයෙනෙව
ආරොවෙනති, මහාජනොපි පාරිභාරියං පසිස්සාමාති අනුබන්ධ, සත්ථා
අනුපුබ්බත සාවනියං පාපුණි, තිත්ථියාපි තෙන සබ්බංයෙව ගතත්වා
උපට්ඨානෙ සමාදපෙත්වා සතසහස්සං ලභිත්වා බද්ධත්වමෙහි මණ්ඩපං
කාරෙත්වා තීලපලෙහි ඡාදපෙත්වා ඉධ පාරිභාරියං කරිස්සාමාති
තිසිදිංසු, රාජ පසෙකදිකොසලො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා හනෙත
තිත්ථියෙහි මණ්ඩපො කාරිතො අහමිපි තුමාකං මණ්ඩපං කාරමිති
අලං. මහාරාජ අනි මය්‍යං මණ්ඩපකාරකොති, ඉධ හනෙත මං
ථපෙත්වා කො අසෙකෙසං කාතුං සහස්සනිති? සකෙකා දෙවරාජ මහ.
රාජාති, කහං පන හනෙත පාරිභාරියං කරිස්සාමාති? ගණ්ඩමරුක්ක
මුලෙ මහාරාජාති, තිත්ථියා අමරුක්කමුලෙ කිරි පාරිභාරියං කරිස්ස
තිති සුත්වා අත්තනො උපට්ඨාකානං ආරොවෙත්වා යෝජනට්ඨා
නබ්බනතරෙ අත්තමසො තදනු ජතමපි අමබ්බොතකං උපපාචෙත්වා

අරඤ්ඤා: බිපාපෙසුං, සන්තා ආසාදනිපුණ්ණමදිවසෙ අනෙතානගරං පාවිසි, රඤ්ඤා උය්‍යානපාලො ගණේඛා නාම එකං පිඞ්ගලකි පිලුකෙති කාතපතනපුටස්ස අනතරෙ මහනතං අමබපකකං දිස්වා තස්ස ගඤ්ඤාලොභෙන සමපතෙන වායසෙ පලාපෙනෙතා රඤ්ඤා අන්තය ආදිය ගවිජ්ජනෙතා අනතරාමයෙහ සන්තාරං දිස්වා විනෙතසි- රාජ ඉමං අමබං බාදිත්වා මයහං අට්ඨ වා සොළස වා කතාපණෙ දදෙය්‍ය, තං මෙ එකතනභාවෙපි ජීවිතවුත්තියා නාලං සවෙ පතාහං සන්ත්‍ර ඉමං දස්සාමි අවස්සං තං අපරියන්තමෙව කාලං තිතාවහං ගවිස්සතිති, සො තං අමබපකකං සන්ත්‍ර උපනාමෙසි, සන්තා ආනන්දන්තරං ඔලොකෙසි, අවස්ස පේරො ව චතුමමහාරාජදත්තියං පතනං නිගරිත්වා ගන්තේ ධර්මෙසි, සන්තා පතනං උපනාමෙත්වා අමබ පකකං පටිග්ගහෙත්වා තන්තේව නිසීදනාකාරං දස්සෙසි, පේරො විවරං පඤ්ඤාපෙත්වා අදුසි. අවස්ස තස්මිං නිසින්නෙ පේරො පාතියං පරිස්සා පෙත්වා තං අමබපකකං මදුදිත්වා පානකං කත්වා අදුසි, සන්තා අමබ පානකං පිචිත්වා ගණේ ආහං-ඉමං අමබට්ඨිං ඉධෙව පංසුං විසුතිත්වා රොපෙතිති, සො තථා අකාසි, සන්තා තස්ස උපරි හන්තං ධොවි, ගන්තේ ධොතමතෙතයෙව නගලසීසමත්තකකිත්වා හුත්වා උබ්බධෙන පණ්ණාසහන්තො අමබරුකෙතො උට්ඨති, චතුසු දිසාසු එකෙකා උඞ්ඨ එකාති පඤ්ච මහාසාධා පණ්ණාසහන්තො අගෙසුං, සො තාවදෙව පුප්ඵළසඤ්ජනෙතා හුත්වා එකෙකස්මිං ආනෙ පරිපකක අමබ පිණ්ඩධරො අගොසි, පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තා භික්ඛු අමබපකකාති බාදන්තායෙව ආගමිංසු, රාජ එවරුපො කීර අමබරුකෙතො උට්ඨි තොති සුත්වා මා නං කොචි ජීවිති ආරකකං ධර්මෙසි, සො පන ගණේඛන රොපිතතතා ගණ්ඩමබරුකෙතොත්තෙව පඤ්ඤාසි, ධුතතකාපි අමබපකකාති බාදිත්වා අරෙ දුට්ඨ තිත්තියා සමණො ගොතමො ගණ්ඩමබරුකකමුලෙ පාටිහාරියං කරස්සතිති භූලේභති යොජ් නබ්බන්තරෙ තදහුජ්ජාපි අමබපොතකා උපපාටාපිතා, ගණ්ඩමබො නාමායංති වත්වා තෙති උච්චිට්ඨති අමබසිති පහරිංසු, සක්කො වාත වලාහකං දෙවපුත්තං ආණ්ණපෙසි-තිත්තියානං මණ්ඩපං වාතෙති උපපාටෙත්වා උකකාරභූමියං බිපාතිති, සො තථා අකාසි, පුරියං දෙවපුත්තමපි ආණ්ණපෙසි-පුරියමණ්ඩලං නිග්ගණ්හනෙතා තාපෙතිති, සො පි තථා අකාසි, පුත වාතවලාහකං ආණ්ණපෙසි-වාතවලාහකො වාතමණ්ඩලං උට්ඨාපෙනෙතා යාතිති, සො තථා කරොනෙතා තිත්තියානං පඤ්ඤාතසෙදෙ සරිරෙ රජෙවට්ටියා ඔකිරි, තෙ තමවමමි කසදිසා අගෙසුං, වස්සවලාහකමපි ආණ්ණපෙසි-මහනතමහනතාති බිඤ්ජති පාතෙතිති, සො තථා අකාසි, අථ තෙසං කායො කබරගාවි සදිසො අගොසි, තෙ නිගණ්ඨා ලජ්ජමානා හුත්වා සමමුබසමමුබසානෙ තෙව පලාසිංසු, එවං පලායනෙතසු පුරණකස්සපස්ස උපට්ඨාකො එකො කස්සකො ඉදුති මෙ අය්‍යානං පාටිහාරිය කරණවෙලා, ගන්තො පාටිහාරියං පස්සියාමිති ගොණෙ විස්සජේත්වා පාතොව ආහනං

යාගුකුට්ඨෙකුට්ඨව යොත්තකං ව ගහෙතා ආගමින්නො පුරණං තථා පලායන්තං දිසවා හන්තන අහං අය්‍යානං පාටිභාරියං පසස්සාමිති ආගමිනාමි, කුමෙහ කහං ගමිනාති කිං තෙ පාටිභාරියෙන ඉමමෙකුට්ඨං ව යොත්තකං ව දෙහිති, සො තෙන දින්නං කුට්ඨං ව යොත්තකං ව ආදය නදිතීරං ගන්තා තං කුට්ඨං යොත්තෙන අත්තනො ගිවය බන්ධිතා ලජ්ජන්තො කිචි අකපේතා රහදෙ පතිතා උදකවුට්ඨලෙ උට්ඨාපෙනො කාලං තත්වා අවිච්චිති තිබ්බන්ති. සකෙකා ආකාසෙ රත්තවඩ්ඛමං මාපෙසි, තස්ස එතා කොටි පාවිතවක්කවාලමුඛවට්ටියං අහොසි, එතා පමිමමක්කවාලමුඛවට්ටියං, සත්ථා සන්තිපතිතාය ඡන්තිංසයොජ්ජනාය පරිසාය වඩ්ඪමානකමිත්ථාය ඉදං පාටිභාරිය භාරණවෙලාති ගකුකුට්ඨො තික්කමිත්වා පමුඛෙ අට්ඨාසි, අථ නං සරණි නාම ඉඨිමන්ති අනාගාමී උපාසිකා උපසඩ්ධමිත්වා හන්ත මාදිසාය සිතරි විජ්ජමානාය කුමහාකං කිලමනකිවං නන්ති අහං පාටිභාරියං කරිස්සාමිති ආහ, කථං තං කරිස්සාසි සරණිති? හන්ත වක්කවාලගබ්බෙහ මහාපසවිං උදකං නත්වා උදකසකුණිකා විය නිමුජ්ජිත්වා පාවිතවක්කවාලමුඛවට්ටියං අත්තානං දස්සෙස්සාමි තථා පමිම උත්තරදක්කිණ්ණවක්කවාලමුඛවට්ටියං තථා මජ්ඣෙකි, කා එසාති ව. වුත්තෙහ වක්කන්ති සරණි නාමෙසා අයං නාම එතිස්සා ඉන්ධ්‍යානුභාවො බුධානුභාවො පන කිවරුපො හවිස්සතිති, එවං තිප්පියා කුමෙහ අදිසාව පලායිස්සන්තිති, අථ නං සත්ථා ජනාමි තෙ සරණි එවරුපං පාටිභාරියං කත්තුං සමන්තභාවං න පනායං තවන්තාය බබො මාලාපුටොති වත්වා පටික්කපි, සා න මෙ සත්ථා අනු ජනාති අභා මයා උත්තරිත්තරං පාටිභාරියං කත්තුං සමන්තො අඤ්ඤා අත්ති එකමන්තං අට්ඨාසි, සත්ථාසි එවමෙතෙසං ගුණො පාකටො හවිස්සතිති එවං ඡන්තිංසයොජ්ජනාය පරිසාය මජ්ඣෙකි සිහනාදං නදිස්සතිති මඤ්ඤමානො අපරෙපි පුමිති-කුමෙහ කථං පාටිභාරියං කරිස්සාති? තෙ එවන්කුට්ඨං එවන්කුට්ඨං කරිස්සාමි හන්තන්ති සන්ති පුරතො සිතාව සිහනාදං නදිංසු, තෙසු කිර වුලලඅනාථපිණ්ඩකො මාදිසෙ අනාගාමී උපාසකෙ පුත්තො විජ්ජමානෙ සන්ති කිලමනකිවං නන්ති වින්තෙතා අහං හන්ත පාටිභාරියං කරිස්සාමිති වත්වා-කථං කරිස්සාසිති? පුට්ඨා අහමහන්තෙ වාදසයොජ්ජනං බුහමන්තභාවං නිමිති ශ්ඛිත්වා ඉමිස්සා පරිසාය මජ්ඣෙකි මහාමෙඝගජ්ජනාසදිසෙන සඤ්ඤා බුහමපෙථාටකං නාම අපෙථාටෙස්සාමිති, මහාජනො කිං සඤ්ඤා නාමෙ සොති පුමිතිත්වා වුලලානාථපිණ්ඩකස්ස කිර බුහමඅපෙථාටක සඤ්ඤා නා මාති වක්කති, තිප්පියා ගහපතිකස්ස කිර තාව එසො ආනුභාවො බුධානු භාවො කිදිසො හවිස්සතිති? කුමෙහ අදිසාව පලායිස්සන්තිති, සත්ථා ජනාමි තෙ අහං එතං ආනුභාවන්ති තස්සපි කපේව වත්වා පාටිභාරිය භාරණං නානුජති, අපේතා පටිසමන්දපත්තො සත්තවස්සිකා විරසාම ඤෙරි කිර නාම සත්ථාරං වන්ති අහං හන්ත පාටිභාරියං කරිස්සාමිති ආහ, කථං කරිස්සාසි විරෙති? හන්ත සිත්තරං වක්කවාලප බ්බතව තිම

වන්න. ව ආහරිතො ඉමස්මිං ණනෙ පටිපාටියා උපෙතො අහං හංස සකුණී වං තතො තතො නික්ඛිමිතො අසජ්ජමානා ගමිස්සාමි, මහා ජනො මං දිස්වා කා වෙසාති පුච්ඡිතො විරසාමණෙරිති සද්දස්සති, තිස්සියා සත්තවස්සිකාය නාව සාමණෙරියා අයමානුභාවො බුඩානුභාවො කිදිසො හවිස්සතිති තුමෙහ අදිස්වා ව පලායිස්සන්ති. ඉතො පරං එව රුපාති වචනාති වුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බාති, තස්සාපි හගවා ජනාමි තෙ ආනුභාවනති වතො පාටිභාරියකරණං නානුජති. අපේකො පටිසම්භිද්ධපත්තො බිණ්ණසවො වුජ්ජසාමණෙරෙ නාම ජතියා සත්ත වස්සිකො සත්ථාරං වජ්ඣතො-අහං හගවා පාටිභාරියං කරිස්සාමිති වතො-කථං කරිස්සාමිති පුට්ඨො ආහ-අහං හනෙත ජම්බුදීපස්ස ධජ භූතං මහාජම්බුරුක්කං බණ්ඩ ගහෙතො වාලෙතො මහාජම්බුපෙසියො ආහරිතො ඉමං පටිසං බාදපෙස්සාමි, පාරිච්ඡන්තකකුපුමාති ව ආහ රිතො තුමෙහ වජ්ජස්සාමිති, සත්ථා ජනාමි තෙ ආනුභාවනති තස්ස පාටි භාරියකරණං පටික්ඛපි. අථ උපපලවණ්ණං පේරි සත්ථාරං වජ්ඣතො අහං හනෙත පාටිභාරියං කරිස්සාමිති වතො-කථං කරිස්සාමිති පුට්ඨො ආහ-අහං හනෙත සමන්තා වාදසයොජනිකං පටිසං දස්සෙතො ආවට්ටතො ඡන්තිසයොජනාය පටිසාය පරිවුතො වක්කවතතිරුජ හුතො ආගන්තො තුමෙහ වජ්ජස්සාමිති, සත්ථා ජනාමි තෙ ආනු භාවනති තස්සාපි පාටිභාරියකරණං පටික්ඛපි. අථ මහාමොග්ගලා නන්දෙරෙ හගවන්නං වජ්ඣතො අහං හනෙත පාටිභාරියං කරිස්සාමිති වතො-කථං කරිස්සාමිති පුට්ඨො ආහ-අහං හනෙත සිනෙරුපබ්බන් ධජනං දන්තන්තරෙ උපෙතො මාසබ්ජං විය බාදිස්සාමිති, අඤ්ඤං කිං කරිස්සාමිති? ඉමං මහාපඨවිං කට්ඨාරකං විය සංවෙලලිතො අභිතු ලන්තරෙ නික්ඛපිස්සාමිති, අඤ්ඤං කිං කරිස්සාමිති?, මහාපඨවිං කුලාල වක්කං විය පරිවතෙතො මහාජනං පඨවොජං බාදපෙස්සාමිති, අඤ්ඤං කිං කරිස්සාමිති? වාමහන්ථ පඨවිං කත්වා ඉමෙ සත්තෙ දක්ඛණ නන්දෙන අඤ්ඤස්මිං දීපෙ උපෙස්සාමිති, අඤ්ඤං කිං කරිස්සාමිති? සිනෙරුං ඡන්තදණ්ඩං විය කත්වා මහාපඨවිං උක්ඛපිතො තස්සුපරි උපෙතො ඡන්තහන්ථො හිනබු විය එකහන්දෙන අදය ආකාසෙ වඞ්ක මිස්සාමිති. සත්ථා ජනාමි තෙ ආනුභාවනති තස්සාපි පාටිභාරියකරණං නානුජති. සො ජනාති මඤ්ඤ සත්ථා මයා උත්තරිතරං පාටිභාරියං කාතුං සමන්තන්ති එකමන්තං අට්ඨාසි, අථ නං සත්ථා-නායං මොග්ගලාන තවන්තාය බබො මාලාපුටො, අහං හි අසමධුරෙ මම ධුරං අඤ්ඤා වතිතුං සමන්තො නාම නත්ථි, අනවජ්ජියමෙතං යං ඉදුති මම ධුරං වතිතුං සමන්තො නාම හවෙය්ස, අහෙතුකතිරව්ජානසොතියං නිබ්බන්තකාලෙපි මම ධුරං අඤ්ඤා වතිතුං සමන්තො නාම නාහොසි යෙවාති වතො-කද්ද කථං වා හනෙතති පේරෙන පුට්ඨො අතිතං ආහරිතො:-

“යතො යතො ගරුධුරං යතො ගමිතිරවන්නති,

තදස්ස කණ්ණං යුජන්ති ස්වාස්සු තං වහනෙ ධුර”න්ති.

ඉදං කණ්ඨ උඤ්ඤකතං වින්දා රෙත්ථා පුන තමෙවන්.¹ විසෙ සෙත්ථා දසෙස්සෙනා:-

“මනාපමෙව භාසෙය්‍ය නාමනාපං කුදුවනං,
මනාපං භාසමානස්ස ගරං භාරං උදබ්බති,
ධනව නං අලබ්භෙයි තෙන වත්තමයො අහු”ති.

ඉදං නන්දිවිසාලකතං මින්දා රෙත්ථා කපේසි. කපේත්ථා ව පන සන්ධා රතනවම්භමං. ඔතරි, පුරතො වාදසයොජනිකා පරිසා අභොසි, තථා පච්ඡතො ව උත්තරතො ව දක්ඛිණතො ව, උජ්ජකං පන වතු විසති යොජනිකාය තාය පරිසාය මජ්ඣෙ භගවා යමකපාටිභාරියං අකාසි. තං පාලිතො තාව එවං වෙදිතබ්බං.

“කතමං තං තථාගතස්ස යමකපාටිභාරීරො² ඤාණං? ඉධ තථාගතො යමකපාටිභාරීරං කරොති අසාධාරණං සාවකෙහි, උපරිමකායතො අග්නිකඛ්ඤො පචත්තති=ගෙට්ඨිමකායතො උදකධාරා පචත්තති, ගෙට්ඨිමකායතො අග්නිකඛ්ඤො පචත්තති=උපරිමකායතො උදකධාරා, පුරත්ථිමකායතො=පච්ඡිමකායතො, පච්ඡිමකායතො=පුරත්ථිමකායතො, දක්ඛිණක්ඛිතො=වාමක්ඛිතො, වාමක්ඛිතො=දක්ඛිණක්ඛිතො, දක්ඛිණකණ්ණසොතතො=වාමකණ්ණසොතතො, වාමකණ්ණසොතතො=දක්ඛිණකණ්ණසොතතො, දක්ඛිණනාසිකා සොතතො=වාමනාසිකාසොතතො, වාමනාසිකාසොතතො=දක්ඛිණ නාසිකාසොතතො, දක්ඛිණඅංසකුටතො=වාමඅංසකුටතො, වාම අංසකුටතො=දක්ඛිණඅංසකුටතො, දක්ඛිණගන්ධතො=වාමගන්ධතො, වාමගන්ධතො=දක්ඛිණගන්ධතො, දක්ඛිණපස්සතො=වාම පස්සතො, වාමපස්සතො=දක්ඛිණපස්සතො, දක්ඛිණපාදතො=වාමපාදතො, වාම පාදතො=දක්ඛිණපාදතො, අඛුලලිහි අඛුලලනතරිකාහි=අඛුලලනතරි කාහිඅඛුලලිහි, එකෙකලොමකුපතො අග්නිකඛ්ඤො පචත්තති, එකෙ කලොමකුපතො උදකධාරා පචත්තති, ඡන්තං වණණානං නිලානං පිතානං ලොහිතානං ඔදුතානං මජ්ඣධානං පහස්සරානං, භගවා වම්භමති බුධතිමම්භො තිට්ඨති වා තිසිද්දති වා සෙය්‍යං වා කපෙපති =පෙ=තිමම්භො සෙය්‍යං වා කපෙපති භගවා වම්භමති වා තිට්ඨති වා තිසිද්දති වා ඉදං තථාගතස්ස යමකපාටිභාරීරො ඤාණං”නති. ඉදං පන පාටිභාරීරං සන්ධා තස්මිං වම්භමෙ වම්භමත්ථා අකාසි. තස්ස වෙසෙ කසිණසමාපත්තිවසෙන උපරිමකායතො අග්නිකඛ්ඤො පචත්තති, ආපොකසිණසමාපත්තිවසෙන ගෙට්ඨිමකායතො උදකධාරා පචත්තති, න පන උදකධාරාය පචත්තනාධාරාතො අග්නිකඛ්ඤො පචත්තති. අග්නිකඛ්ඤො ව පචත්තනාධාරාතො උදකධාරාය පචත්තති. දසෙස්සං ගෙට්ඨිමකායතො උපරිමකායතොති වුත්තං, එස නයො සබ්බපදෙස්ස, අග්නිකඛ්ඤො පනෙත්ථ උදකධාරාය අසමම්භො අභොසි, තථා උදක

1. ම. තමෙව වදන්.

2. ම. යමකපාටිභාරිය.

ධාරා අනුකිකිකේතින, උභයමපි කීර වෙතං යාව බුභමලොකා
 උභයනඛා වංකවාළමුඛවට්ඨියං පවතති,¹ ඡන්තං වණණානන්ති වුත්තා
 පනස්ස ඡබ්බණණරංසියො සවෙති ආසිච්චමානං විලිතසුචණණං
 විය යන්නනාළිතො තිකකන්නසුචණණරසධාරා විය ව එකවක්කවාළ
 ගබ්භතො උභයනඛා බුභමලොකං ආගච්ච පටිතිවතතිඛා වක්කවාළ
 මුඛවට්ඨිමෙව ගණ්හිංසු, එකං වක්කවාළගබ්භං එකගොපානසිකං² විය
 බොධිසරං අහොසි එකාලොකං, තං දිවසං සන්ථා වඩ්ඛමිත්වා පාටිතිරං
 කරේනොතා අන්තරන්තරං මහාජනය්ස ධම්මකථං කථෙසි, කථෙන්නො
 ව ජනං නිරස්සාසං අකඛා තස්ස අස්සාසවාරං³ දෙති. තස්මිං
 බණේ මහාජනො සාධුකාරං පවත්වෙති. තස්ස සාධුකාරපට්ඨවත්තන
 කාලෙ සන්ථා තාව මහතියා පරිසාය විත්තං ඔලොකෙනොතා එකෙ
 කාස්ස සොළසන්තං ආභාරානං වසෙන විත්තාවාරං අඤ්ඤාසි. එවං ලහු
 පරිවත්තං බුඩ්ධානං විග්ගං-සො යො යස්මිං ව ධම්මෙ යස්මිං ව පාටි
 තීරෙ පසන්නො තස්ස තස්ස අජ්ඣාසයවසෙනෙව ධම්මඤ්ච කථෙසි
 පාටිතිරඤ්ච අකාසි. එවං ධම්මෙ දෙසියමානෙ පාටිතිරෙ ව කසිර
 මානෙ මහාධම්මාභිසම්මයො අහොසි, සන්ථා පන තස්මිං සමාගමෙ
 අත්තනො මනං ගහෙත්වා අඤ්ඤං පඤ්ඤාං පුච්ඡිතුං සමන්ථං
 අදිස්වා තිමම්තබුඩ්ධං මාපෙසි, තෙන පුච්ඡිතං පඤ්ඤං සන්ථා
 විස්සජේසි සන්ථාරං පුච්ඡිතං සො විස්සජේසි, හගවතො
 වඩ්ඛමනකාලෙ තිමම්තො ණානාදිසු අඤ්ඤතරං කපෙපසි,
 තිමම්තස්ස වඩ්ඛමනකාලෙ හගවා ණානාදිසු අඤ්ඤතරං කපෙපසි
 නමන්ථං දසෙස්සතුං තිමම්තො වඩ්ඛමති වාති ආදි වුත්තං. එවං
 කරේනන්තස්ස සත්ථු පාටිතිරං දිස්වා ධම්මකථඤ්ච සුත්වා තස්මිං සමා
 ගමෙ විසතියා පාණකොට්ඨිකං ධම්මාභිසම්මයො අහොසි. සන්ථා පාටිතිරං
 කරේනොතාව කන්ථ නුබො අතීනෙ බුඩ්ධා ඉමං පාටිතිරං කඛා වස්සං
 උපපන්නීති ආවජේජන්වා-තාවතීංසගවනෙ වස්සං උපගන්ත්වා මාතු
 අභිධම්මට්ඨිකං දෙසෙන්නීති දිස්වා දකඛිණපාදං උකඛිපිත්වා යුගකිර
 මන්ථකෙ ධම්මෙ ඉතරං පාදං උකඛිපිත්වා සිනෙරුමන්ථකෙ ධම්මෙ,
 එවං අට්ඨසට්ඨියොජනසනසගස්සට්ඨානෙ තයොව පාදවාරං අගෙසුං,
 වෙ පාදච්ඡද්දති, සන්ථා පාදං පසාරෙත්වා අක්කමිති ව න සලලකෙඛ
 තබ්බං, තස්ස පාදුකඛිපනකාලෙයෙව පබ්බතා පාදමූලං ආගන්ත්වා
 සමපට්ඨිංසු. සන්ථාරං අක්කන්නකාලෙ උට්ඨාය සකට්ඨානෙ යෙව
 අට්ඨංසු, සකෙකා සන්ථාරං දිස්වා විනොතසි-පණ්ණිකම්මලසීලායං
 මඤ්ඤාද සන්ථා ඉමං වස්සාවාසං උපෙස්සති බහුන්තං වත දෙවතානං
 උපසාරෙ හවිස්සති සන්ථර් පනෙත්ථ වස්සං උපගතෙ අඤ්ඤා දෙවතා
 හන්ථමපි ධම්මෙ. න සකඛිස්සන්ති, අයං බො පන පණ්ණිකම්මලසීලා
 දිස්සතො සට්ඨියොජනා වින්ථාරතො පණ්ණාසයොජනා පුට්ඨිලතො
 පණ්ණරසයොජනා, සන්ථර් නිසිඤ්ඤාපි තුච්ඡං විය හවිස්සතිති
 සන්ථා තස්ස ජ්ඣාසයං විදිත්වා අත්තනො සංඝාටිකා සීලාතලං පට්ඨන්ති

1. ම. පතති.

2. ම. වඛකගොපානසිකං.

3. ම. අස්සාසවාරං.

දයමානං බිපි, සකෙකා විනෙතසි-විවරං තාව පටිච්ඡාදයමානං බිපි,
සයං පන පරිත්තකෙ ධාතෙ නිසීදිස්සතිති, සන්ධා තස්ස ජ්ඣාසයං
විදිත්වා නිවපිඨකං මහාපංසුකුලිකො විය පණ්ඩුකමබ්ලසිලං අනෙතා
විවරභොගෙයෙව¹ කත්වා නිසීදි. මහාජනොපි තං බණං යෙව සන්ධාරං
ඔලොකෙනෙතා නාගුස, වන්දස්ස අත්මිතකාලතො විය සුරියස්ස
අත්මිතකාලතො පට්ඨාය විය අභොසි, මහාජනො:-

“ගතො භු විත්තකුටං වා කෙලාසං වා යුගකිරං,
න නො දකෙබම සමබ්බං ලොකජෙට්ඨං නරසභ”නති.

ඉමං ගාථං වදනෙතා පරිදෙවි, අපරෙ-සන්ධා නාම පටිච්චෙකරතො, සො
ඵවරුපාය මෙ පරිසාය ඵවරුපං පාටිහිරං කතනති ලජ්ජාය අඤ්ඤං
කගරං රට්ඨං වා ජනපදං වා ගතො හවිස්සති, තනු දුති තං දකඛිස්සා
මාති පරිදෙවන්තා ඉමං ගාථමාහංසු:-

“පටිච්චෙකරතො ධිරෙ තයිමං² ලොකං පුනෙතිති,
න නො දකෙබම සමබ්බං ලොකජෙට්ඨං නරසභ”නති.

තෙ මහාමොග්ගලානං පුච්ඡිංසු-කහං හනෙත සන්ධාති? සො සයං
ජනනෙතාපි පරෙසමි ගුණං පාංකටා ගොනතුති අජ්ඣාසයෙන අනු
රුඨං පුච්ඡාති අහ, තෙ ථෙරං තථා පුච්ඡිංසු-කහං හනෙත සන්ධාති?
තාවතිංසභවතෙ පණ්ඩුකමබ්ලසිලායං වස්සං උපගතවා මාතු අභි
බ්මමට්ටිකං දෙසෙත්තුං ගතොති, කද අගමිස්සති හනෙතති?, තයො
මාසෙ අභිබ්මමං දෙසෙත්වා මහාපචාරණදිවසෙති. තෙ සන්ධාරං
අදිස්වා න ගමිස්සාමාති තනෙව බන්ධාවාරං බන්ධංසු, ආකාසමෙව කිර
තෙසං ඡදනං අභොසි, තායව මහතියා පරිසාය සරීරනිඤ්ඤො³ නාම
න පඤ්ඤයි,⁴ පඨවි ටිවරමදයි, සබ්බත් පරිසුඛමෙව පඨවිතලං අභොසි.
සන්ධා පඨමමෙව මහාමොග්ගලානං අවොච-මහාමොග්ගලාන තිං
ඵතිස්සාය පරිසාය බ්මමං දෙසෙත්වා පිලලාකාථපිණ්ණිකො ව ආහාරං
දස්සතිති, තස්මා තං තෙමාසං වුලලානාථපිණ්ණිකො ව ඵතිස්සා පරිසාය
යාපානං යාගුහතං බාදනියං තමබ්බුලගතිමාලාපිලකිනාතිව අදයි,
මහාමොග්ගලානො බ්මමං දෙසෙයි, පාටිහිරං දස්සන්තං ආගතාග
නෙති පුට්ඨ පඤ්ඤ ව විස්සජෙට්ඨයි, සන්ධාරමි මාතු අභිබ්මමදෙස
න්තාය පණ්ඩුකමබ්ලසිලායං වස්සං උපගතං දසසභස්සවක්කවාළ
දෙවතා පරිවාරසිංසු. තෙන වුත්තං:-

“තාවතිංසෙ යද බුබ්බො සිලායං පණ්ඩුකමබ්ලෙ,
පාරිච්ඡත්තකමුලයමිං විහාසි පුරිසුත්තමො.

දසසු ලොකධාතුසු සන්තිපතිත්වාන දෙවතා,
පඨිරුපාසනති සමබ්බං වසන්තං නහමුඛති.

1. ම. විවරභාගෙයෙව.

2. ම. නිමං.

3. සි. සරීරනිස්සනෙදු.

4. ම. පඤ්ඤයි.

න කොපි දෙවො වණේන න සමුබසා විරෙවති,
සබ්බ දෙවෙ අබිගගා සමුබොව විරෙවති”ති.

එව. සබ්බ දෙවතා අත්තනො සරිපපභාය අභගචිතො
නිශ්චිත්තස්ස පනස්ස මාතා තුසිතවිමානතො ආගන්තො දක්ඛිණපසෙය
නිසිදි, ඉන්දකොපි දෙවපුත්තො ආගන්තො දක්ඛිණපසෙයයෙව නිසිදි.
අභිකුරෙ වාමපසෙය, සො මහෙසකකාසු දෙවතාසු සනතිපතනතිසු
අපගන්තො වාදසයොජ්ජනිකො යානෙ ඔකාසං ලභී, ඉන්දකො තත්ථෙව
නිසිදි. සත්ථා තෙ උභොපි ඔලොකෙත්ථා අත්තනො සාසනෙ දක්ඛි
ණෙය්‍ය පුග්ගලානං දින්නදුනස්ස මහපථලභාවං ඤාපෙතුකාමො එව
මාහ-අභිකුර තයා දීඝමන්තරෙ දසවස්සසහස්ස පරිමාණෙ කාලෙ වාදස
යොජ්ජනිකං උඛතපනතිං කත්වා මහාදුතං දින්නං, සො තිංදති මම
සමාගමං ආගන්තො සබ්බදුරෙ වාදසයොජ්ජනිකො යානෙ ඔකාසං ලභී,
කිනත්‍රබො එත්ථ කාරණනති? චුත්තමපි වෙතං:-

“ඔලොකෙත්ථාන සමුබො අභිකුරං වාපි ඉන්දකං,
දක්ඛිණෙය්‍යං විභාවෙත්තො ඉදං වචනමබ්‍රුවී.

මහාදුතං තයා දින්නං අභිකුර දීඝමන්තරෙ,
සුචිදුරෙ නිසිත්තොපි ආගන්තො මම සනතික”නති.

සො සද්දො පඨවිතලං පාපුණී, සබ්බාපි තං සා පරිසා අසොයාසි,
එව. චුත්තො:-

“වොදිතො භාවිතත්තෙන අභිකුරෙ එතමබ්‍රුවී,
කිං මග්ගං තෙන දුතෙන දක්ඛිණෙය්‍යෙන සුඤ්ඤකං.
අයං සො ඉන්දකො යත්තො දරුදා දුතං පරිත්තකං,
අතිරෙවති අමොහි වන්දෙ තාරාගණෙ යපා”ති.

තත්ථ දජ්ජති අදත්ථ. එව. චුත්තෙ පන සත්ථා ඉන්දකං ආහ-ඉන්දක
ත්ථ. මම දක්ඛිණපසෙය නිසිත්තො කසමා අතපගන්තො නිසිදසිති?
සොහං භත්තෙ සුබෙත්තෙ පරිත්තං බීජං වපනකස්සකො විශ දක්ඛි
ණෙය්‍යසම්පදං අලත්ථනති දක්ඛිණෙය්‍ය පභාවෙත්තො ආහ:-

“උරුභගලෙ යපා බෙත්තෙ බීජං බහුකමපි රෙපිතං,
න එලං විපුලං හොති නපි තොසෙති කස්සකං.

තථෙව දුතං බහුකං දුස්සීලෙසු පතිහිතං,
න එලං විපුලං හොති නපි තොසෙති දයකං.

යපාපි භග්ගකෙ බෙත්තෙ බීජ මප්පමපි රෙපිතං,
සමොධාරං පච්චෙත්තෙන එලං තොසෙති කස්සකං.

තථෙව සීලවත්තෙසු ගුණවත්තෙසු තාදිසු,
අප්පකමපි කතං කාරං පුඤ්ඤං හොති මහපථල”නති.

කිම්පනෙතස්ස පුබ්බකම්මනති? සො කිර අනුරුඛතේරස්ස අනෙතාභාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨස්ස අත්තනො ආභතං කට්ඨජ්ඣිකං දූපෙසි, තදස්ස පුඤ්ඤං අඛිකුරෙන දසවස්සසහස්සාති වාදසයොජ්ඣිකං උච්චතපනතිං කතා දින්නදුන්නො මහපථලතරං ඡතං, තස්මා එවමාහ, එවං වුත්තෙස සත්ථා අඛිකුර දුතං නාම විවෙය්‍ය දුතං වට්ටිති එවං තං සුඛෙත්තෙ වුත්තබ්බිජං විය මහපථලං ගොති, තිං පන තතථා අකාසි, තෙන තෙ දුතං න මහපථලං ඡතනති ඉමෙත්ථං විභාවෙනො:-

“විවෙය්‍ය දුතං දුතබ්බං යත්ථ දින්නං මහපථලං-පෙ-”

“විවෙය්‍ය දුතං සුගතපපසත්ථං යෙ දකඛ්ණෙය්‍යා ඉධ ජීවලොකෙ, එතෙසු දින්නාති මහපථලාති බිජති වුත්තාති යථා සුඛෙත්තෙ”ති.

වතා උත්තරිං ධම්මං දෙසෙනො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“තිණ්දෙසාති ඛෙත්තාති රුගදෙසා අයං පජ,
තස්මා හි විතරුගෙසු දින්නං ගොති මහපථලං.

තිණ්දෙසාති ඛෙත්තාති දෙසදෙසා අයං පජ,
තස්මා හි විතදෙසෙසු දින්නං ගොති මහපථලං.

තිණ්දෙසාති ඛෙත්තාති මොහදෙසා අයං පජ
තස්මා හි විතමොගෙසු දින්නං ගොති මහපථලං.

තිණ්දෙසාති ඛෙත්තාති ඉච්ඡා දෙසා අයං පජ
තස්මා හි විගතිචේත්සු දින්නං ගොති මහපථලං”ති.

දෙසනාවසානෙ අඛිකුරො ව ඉඤ්ඤො ව සොතාපතතිථලෙ පටිට්ඨතිංසු, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා දෙසනා අභොසි.

අථ සත්ථා දෙවපරිසාය මජ්ඣෙ නිසින්නො මාතරං ආරබ්භ “කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා අව්‍යාකතා ධම්මා”ති අභිධම්මපිටකං පට්ඨපෙසි. එවං තයො මාසෙ තිරන්තරං අභිධම්මපිටකං ආරම්භ, කප්පෙනො පන භික්ඛාචාරවෙලායං යාව මමාගමනා එත්තකං නාම ධම්මං දෙසෙතුති නිම්මිතබ්බං මාපෙත්වා හිම්මන්තං ගන්ත්වා නාගලතා දන්නකම්භං බාදිත්වා අනොත්තරාදගෙ මුඛං ධොවිත්වා උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපාතං ආගරිත්වා මහාසාලමාලකෙ නිසින්නො භත්තකිච්චං අකාසි සාරිපුත්තතේරො තත්ථ ගන්ත්වා සන්ත්ථවන්තං කරොති, සත්ථා කතභත්තකිච්චො-සාරිපුත්ත අජ්ජ මයා එත්තකො නාම ධම්මො ගාසිත්වා තං අත්තනො නිසිත්තකාතං පච්ඡත්තං භික්ඛුතං ව වාචෙතිති ථෙරස්ස කප්පති. යමකපාටිභිරෙ කිර පසිදිත්වා පච්ඡත්තා කුලපුත්තා ථෙරස්ස සනතිකෙ පබ්බජිංසු තෙ සන්ධාය සත්ථා එවමාහ, වතා ව පන දෙවලොකං ගන්ත්වා නිම්මිතබ්බං දෙසිතම්භානකො පට්ඨාය සයං ධම්මං කප්පති, ථෙරෙපි ගන්ත්වා තෙසං භික්ඛුතං ධම්මං

දෙසෙති, තෙ සන්ධි දෙවලොකෙ විගර්නෙනයෙව සත්තප්‍රකරණිකා
 අහෙසුං. තෙ කිරි කසුපබ්‍රවකාලෙ බුද්ධකවග්ගුලියො හුත්වා එකයම්.
 පබ්බාසෙ ඔලඹනනා විතනං. පේරුතං වඩකමෙ වඩකමිත්වා අතිධම්මං
 සජ්ඣායනනාතං සරෙ නිමිත්තං ගහෙත්වා අසෙසාසුං. තෙ ඉමෙ බන්ධා
 නාම ඉමා ධාතුසො නාමාති අජනිත්වා සරෙ නිමිත්තගහගණ මනෙත
 තෙව තහො චුතා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තා එකං බුඩ්ධන්තරං දිබ්බ
 සම්පත්තිං අනුභවිත්වා සාවන්තියං කුලසරෙ නිබ්බන්තා යමකපාරිතිරෙ
 උපපන්නපසාද පේරසු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා සබ්බපස්මං සත්තප්‍ර
 කරණිකා අහෙසුං. සන්ධාපි තෙතෙව නිගාරෙන තෙමාසං අතිධම්ම
 පිටකං දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙ අසීතිකොටිපාණසගස්සානං දෙව
 තානං ධම්මාතිසමයො අහොසි. මහාමායා පි සොනාපත්තිප්ලෙ
 පතට්ඨති, සාපි බො ඡන්තිංසංයොජනපරිමණ්ඩලා පරිසා ඉද්ධති
 සත්තමෙ දිවසෙ පචාරණා භවිස්සන්ති මහාමොග්ගලානන්තරං උප
 සඬකමිත්වා ආග- භනෙන සන්ථි ඔරොගනදිවසං සඤ්ඤානුං වට්ටති
 න හි මයං සන්ධාරං අදිස්වා ගමිස්සාමාති, ආයස්වා මහාමොග්ගලානො
 තං කපං සුත්වා සාධාච්ඡෙත්වා වත්වා තන්තෙව පස්වියං නිමුඛෙග්ග
 සිතෙරුපාදං මං අභිරුහන්තං පරිසා පස්සන්ති අබිධාය මණ්ණිරත
 නාචුතපණ්ඩුකමලසුන්තං විය පඤ්ඤායමානරුපොච්ඡි සිතෙරු
 මජ්ඣෙක අභිරුහි, මනුස්සාපි නං එකයොජනං අභිරුලොභා විනිශ්ච
 ජනං අභිරුලොභාති ඔලොකසිංසු, පේරොපි සන්ථි පාදෙ සිසෙත
 උක්ඛිපනොවිය අභිරුහිත්වා වන්ති එවමාග-භනෙන පරිසා තුලොග
 දිස්වාච ගන්තුකාමා කද ඔරොහිස්සපාති, කහං පන තෙ මහා
 මොග්ගලාන ජෙට්ඨභාතිකො සාරිපුත්තොති.¹ භනෙන සඬකස්සනගර
 වාරෙ වස්සං උපගතොති, මොග්ගලාන අහං ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ
 මහාපචාරණාස සඬකස්සනගරවාරෙ ඔතරිස්සාමි මං. දට්ඨකාමා තත්
 ආගච්ඡන්තුති, සාවන්තියො ව සඬකස්සනගරං තිසයොජනාති,
 එත්තකෙ මග්ගෙ කස්සපි පාපේය්‍යනිවම් නන්ති උපොසතිකා හුත්වා
 ධුරවිහාරං ධම්මසවණන්ධාය ගච්ඡන්තා විය ආගච්ඡපාති තෙසං ආරො
 වෙය්‍යාසිති, පේරො සාධු භනෙත්ති ගන්තවා තපා ආරොවෙසි, සන්ධා
 චුත්ථවස්සො පචාරෙත්වා සක්කස්ස ආරොවෙසි-මහාරාජ මනුස්සපථං
 ගමිස්සාමිති, සනෙකා සුචණ්ණමයං මණ්ණිමයං රජතමයන්ති තිණ්ණි
 සොපානාති මාපෙසි, තෙසං පාදති සඬකස්සනගරවාරෙ පතිට්ඨතිංසු,
 සිසාති සිතෙරුමුඛති, තෙසු දකඛ්ණපස්සෙ සුචණ්ණසොපානං දෙව
 තානං අහොසි, වාමපස්සෙ රජතසොපානං මහාබ්‍රහ්මානං අහොසි,
 මජ්ඣෙක මණ්ණිසොපානං තපාගතස්ස සන්ධාපි සිතෙරුමුඛති ධ්වං
 දෙවොරොග්ගනසමකපාරිතිරං කත්වා උඩං ඔලොකෙසි, තවෙව
 බ්‍රහ්මලොකා¹ එකභිතා අහෙසුං, අධො ඔලොකෙසි යාව අවිචිතො
 එකභිගණං අහොසි, දිසාවිදිසා ඔලොකෙසි අනෙකාති වක්කවාල

සතසගස්සානි එකඛ්ඤානානි අභෙසුං. දෙවා මනුස්සො පසිංසු මනුස්සාපි දෙවෙ පසිංසු, භගවා ඡබ්බණ්ණරංසියො විස්සජේසි, තං දිවසං බුබ්බිදිං ඔලොකෙත්වා ඡතතිංසයොජනපටිමණ්ඩලාය පරිසාය එකොපි බුබ්භාවං අපතේනෙතා නාම නාගොසි. සුවණ්ණ සොපානෙන දෙවා ඔතරිංසු, රජතසොපානෙන * මහාබ්‍රාහ්මානො මණ්ණිසොපානෙන අයං සමමාසලබ්බො ඔතරි. පවසිබො ගණ්ඩබ්බ පුත්තො බෙලුවපණ්ඩුවීණං ආදාය දකඛ්ණපස්සො ධ්වො සජ්ඣ ගතිබ්බ පූජං කරොතො ඔතරති, මාතලී සඛාගකො ව වාමපස්සො ධ්වො දිබ්බගතිමාලාපූජං ගහෙත්වා නමස්සමානො පූජං කත්වා ඔතරි, මහාබ්‍රාහ්මා ඡතතං ධාරෙති, සුයාමො වාලච්ඡතිං, සන්ධා ඉමිනා පරිවාරෙන සඬං ඔතරිත්වා සඛකස්සනගරවාරෙ පතිට්ඨති, සාරිපුත්තතේරොපි ආගන්ත්වා සන්ධාරං වජ්ඣිත්වා-යඤා සාරිපුත්තතේරෙන තථා රූපාය බුබ්බිදියා ඔතරෙනො සන්ධා ඉතො පුබ්බෙන දිට්ඨපුබ්බො තස්මා:-

“න මෙ දිට්ඨො ඉතො පුබ්බෙන නස්සුතො උද කස්සචී,
එවං වග්ගුවදො සන්ධා තුසිතා ගණ්මාගතො”ති.

ආදීති අත්තනො තුට්ඨිං පකාසෙතො-භනෙතා අජ්ඣ සබ්බෙපි දෙවමනුස්සා තුට්ඨාකං පිභෙනති පතේනති ආහ, අථ නං සන්ධා සාරිපුත්ත එවරූපෙති ගුණෙති සමන්තාගතා බුබ්බා නාම දෙව මනුස්සානං පියා ගොනති යෙවාති වත්වා ධම්මං දෙසෙතො ඉමං භාථමාහ:-

“යෙ ක්කානපසුතා ධීරා තෙකතිමුපසමෙ රතා,
දෙවාපි තෙසං පිභයන්ති සලබ්බානං සතිමත”න්ති.

තත් “ක්කානපසුතා”ති ලක්ඛණුපතික්කානං ආරම්භණුපතික්කාන නති ඉමෙසු වීසු ක්කානෙසු ආචර්තසමාපර්ත අධිට්ඨානවුට්ඨාන පච්චෙකතිණෙති යුත්තපසුත්තා. “තෙකතිමුපසමෙ රතා”ති එත් “තෙකතිමම”න්ති කිලෙසුපසමත නිබ්බාණරති. පත සක්කායෙන වුත්තං. “දෙවාපි”ති දෙවාපි මනුස්සාපි, තෙසං-“පිභයන්ති”ති පතේනති. “සතිමත”න්ති එවරූපගුණානං තෙසං සතියා සමන්තා ගතානං සලබ්බානං අහො වත මයම්පි බුබ්බා භවෙය්‍යමාති බුබ්භාවං ඉච්ඡමානා පිභයන්ති අතො.

දෙසනාවසානෙ තිංසමත්තානං පාණකොට්ඨානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, ථෙරස්ස සඬිවිභාරිකා පචසතා භික්ඛු අරහතෙන පතිට්ඨතිංසු, සබ්බබුබ්බානං කීර අවිජ්ජිතමෙව යමකපටිථීරං කත්වා දෙවලොකෙ වස්සං වසිත්වා සඛකස්සනගරවාරෙ ඔතරණං, තත් පත දකඛ්ණ පාදස්ස පතිට්ඨිතට්ඨානං අවලවෙතියට්ඨානං නාම ගොති, සන්ධා තත් ධීතො පුපුර්ජනාදීනං විසයෙ පඤ්ඤා පුච්ඡි, පුපුර්ජනා අත්තනො අත්තනො විසයෙ පඤ්ඤා විසයජේත්වා සොතාපත්තස්ස විසයෙ

පඤ්ඤා විස්සරේත්තුං නාසකක්ඛිංසු, තථා සකදගාමිනං විසයෙ සොතා පනතාදයො, මහාමොග්ගලානස්ස විසයෙ සෙසමහාසාවකා, සාරි පුත්තනේරස්ස විසයෙ මහාමොග්ගලානො, බුඛවිසයෙ ව සාරි පුත්තොපි විස්සරේත්තුං නාසකක්ඛිංසෙව, සො පාවිනදිසං ආදිං කත්වා සබ්බදිසා ඔලොකෙසි, සබ්බත්ථ එකඛගතමෙව අගොසි, අට්ඨස්ස දිසාස්ස දෙවමනුස්සා උඛං නවබ්බගමලොකා හෙට්ඨා භූමමට්ඨා ව නාගපුපණ්ණො අරලිං පගගහෙත්වා-භනෙන්ත ඉධ එතස්ස පඤ්ඤාස්ස විස්සරේත්තා නත්ථි එතේව¹ උපධාරෙථාති ආහංසු, සත්ථා සාරිපුත්තො කිලමති, කිවාපි හෙස:-

“යෙ ව සබ්බකධමමාසෙ යෙ ව සෙවා පුථු ඉධ,
තෙසං මෙ තීපකො ඉරියා පුට්ඨො පබ්බුති මාරිසා”ති.

ඉමං බුඛවිසයෙ පුට්ඨපඤ්ඤාං සුත්වා-මං සෙවාසෙවානං ආගමන පටි පදං පුච්ඡතිති පඤ්ඤා නිකකඛෙධා ඛනිදිස්ස පන කතරෙන නුඛො මුඛෙන ඉමං පටිපදං කපේනෙතා අහං සත්ථු අරුකාසයං ගණතිතුං නාසකක්ඛිංසාමිති මමරුකාසයෙ කඛිධති සො මයා නයෙ අදිනෙන කපේතුං නාසකක්ඛිංසාති නයමස්ස දස්සාමිති නයං දස්සෙන්නො “භූතමි දනති සාරිපුත්ත සමනුපස්සසි”ති ආහ, එවං කිරස්ස අගොසි-සාරි පුත්තො මමරුකාසයං ගහෙත්වා කපේනෙතා ඛනිචසෙන කපේස්සතිති, ථේරස්ස සහ නයදනෙන සො පඤ්ඤා නයසතෙන නයසහස්සෙන උපට්ඨාසි, සො සත්ථාරා දින්නනයෙ ධත්වා තං පඤ්ඤාං කපේසි.

ධපෙත්වා කිර සමමාසමබුඛං අඤ්ඤා සාරිපුත්තනේරස්ස පඤ්ඤා පාපුණ්ණිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, තෙනෙව කිර ථේරො සත්ථු පුරතො ධත්වා සිහනාදං නදි-අභමහනෙන්ත සකලකප්පමපි දෙවෙ වට්ටෙ එතතකා බිඤ්ඤ මහාසමුද්දෙ පතීතා එතතකා භූමියං එතතකා පබ්බතෙති ගණෙත්වා ලකඛං² ආරොපිතුං සමත්ථොති, සත්ථාපි නං ඡනාමි තෙ සාරිපුත්ත ගණෙත්තුං සමත්ථාභාවනති ආහ, තස්ස ආයස්මතො පඤ්ඤාස්ස උපමා නාම නත්ථි. තෙනෙවාහ:-

“ගඛ්භාය වාලුකා බිසෙ උදබං බිසෙ මහණ්ණවෙ,
මභියා මතතිකා බිසෙ ලකෙකන³ මම බුඛියා”ති.

ඉදං වුත්තං හොති-සවෙ හි භනෙන්ත බුඛිසමපනනලොකනාථ මයා එකසමිං⁴ පඤ්ඤා විස්සර්ජිතෙ එකං වා වාලුකං එකං වා උදකබිඤ්ඤං එකං වා පංසුඛණ්ඩං අබිපිත්වා⁵ පඤ්ඤානං සතෙන වා සහස්සෙන වා විස්සරේත්තො ගඛ්භාය වාලුකාදිස්ස එකෙකං එකමනෙන්ත බිපෙය්‍යං බිපපතරං ගඛ්භාදිස්ස වාලුකාදයො පරිකඩයං ගවේජ්‍යං තතෙව මම පඤ්ඤානං විස්සර්ජනනති, එමං මහාපඤ්ඤාසි හි භික්ඛු

1. සි. එත්ථ මා ව.

2. ම. ලෙඛං.

3. ම. නබිසෙ.

4. සි. අසමිං.

5. ම. පකඛිපිත්වා.

බුඞ්විසයෙ පුට්ඨ පඤ්ඤාං අනතං වා කොටිං වා අදිස්වා සන්ධාරා දිනනනෙයෙ ඔත්ථා ව පඤ්ඤාං විස්සරේසි, තඃ සුත්වා-කථං සමුට්ඨාපෙසුං භික්ඛු යං පඤ්ඤාං පුට්ඨා සබ්බෙපි ජනා කපේතුං නාසකම්පිසු නං ධම්ම සෙනාපති සාරිපුත්තනෙරො ඵකකොච කපේසිති. සන්ධා තං කථං සුත්වා න ඉදුනෙච සාරිපුත්තො යං පඤ්ඤාං මහාජනො විස්සරේසුං නාසකම්පි නං විස්සරේසි පුබ්බෙපි විස්සරේතොයෙචාති වත්ථා අතීතං ආගරිත්වා:-

“පරොසහස්සම්පි සමාගතානං

කඤ්ඤාසුං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤා,

ඵකොච සෙයොනා පුරිසො සපඤ්ඤා

යො භාසිතස්ස විජ්ජාති අත්ථං”ති.

ඉමං ජතතං වින්ධරෙන කපේසිති.

සමකප්පාවිහාරික වජ්ඣ දුතිස්සං.

14. 3.

“කිවෙත්ථ මනුස්සපට්ටාභො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා බාරාණ්ඩියං උපනිස්සාය සත්තසිරිසකරුකඩමුලෙ විහරන්තො ඵරකපත්තනාම නාගරාජං ආරබ්භ කපේසි.

සො කීර පුබ්බෙ කස්සපසම්මාසමුඞ්ඞස්ස සාසනෙ දහරභික්ඛු හුත්වා ගඞ්ඨාය නාවං අභිරුක්ඛා ගච්ඡන්තො ඵකසම් ඵරකභූමෙඞ් ඵරකපත්තං ගහෙත්වා නාවාය ඛෙගසා ගච්ඡමානායපි න මුච්චි, ඵරකපත්තං ජිද්දිත්වා ගතං, සො-අපාමනතකං ඵතං ආපතති. අදෙ සෙත්වා විසතිවස්සසහස්සාති අරඤ්ඤා සමණධම්මං කත්වාපි මරණ කාලෙ ඵරකපත්තෙන ගිව්ඨාය ගතීතො වීය ආපතති. දෙසෙතුකාමොපි හුත්වා අඤ්ඤා භික්ඛුං අපස්සන්තො අපරිසුඞ් මෙ සීලනති උපපන්න විප්පට්ඨාසරො තතො වවිත්වා ඵරකරුකඛිකනාවප්පමාණො නාගරාජෙඤ් හුත්වා නිබ්බතති, ඵරකපත්තොත්ථෙවස්ස නාමං අහොසි, සො නිබ්බතතකඛණෙ යෙව අත්තභාවං ඔලොකෙත්වා ඵතතකං නාම කාලං සමණධම්මං කත්වා අහෙතුකයොති යං මණ්ඩුකභක්කනට්ඨාසෙන නිබ්බතොත්ථිති විප්පට්ඨාසරී අහොසි, සො අපරභාගෙ ඵකං ධීතරං ලභිත්වා මජ්ඣෙග්ග ගඞ්ඨාය උදකපිටෙඨ මහනතං ඵණං උක්ඛිපිත්වා ධීතරං තසම් ඵණෙ නවෙවත්වා නවෙවත්වා භායාපෙති, ඵචං කීරස්ස අහොසි-අඬා අභං ඉමිනා උපායෙන බුඞ්ඞ උපත්තෙත තස්ස උපපන්න භාවං සුඤ්ඤාමිති, සො-යො මෙ ගීතස්ස පටිගීතං ආගරති තස්ස මගන්තොනාහං විහවෙන සඬං ධීතරං දස්සාමිති අනුඞ්මාසං උපො සපදිවසෙ තං ධීතරං ඵණෙ ඔපෙති, සා තත්ථ ධීතා නවවන්ති ඉමං ගාථමාන:-

“කිං සු ආධිපති රාජ කිං සු රාජ රජ්‍යරො,¹

කථං සු විරජේ හොති කථං බාලොති වුවවති”ති.

ඉමං ගීතං ශායති, සකලජලමුද්දිප්වාසිනො නාගමානවිකං ගණ්ඩස්සා මාති ගන්තො අත්තනො අත්තනො පක්කුඤ්ඤාලොක පටිගීතං කතො ශායනති, සා තං පටිකම්පති, තස්සා අනුබමාසං එණේ ධනො එවං ශායනතියා එකං බුඩනතරං වීතිවත්තං, අප් සත්ථා ලොකෙ උපපජ්ඣිතො එකදිවසං පවුබ්බසාලෙ ලොකං වොලොකෙනෙනො එර කපත්තං ආදිං කතො උත්තරමානවකං නාම අත්තනො ඤාණජලස්ස අනෙතො පටිගීතං දිස්වා කිනත්තුවො භවිස්සතිති ආචරේන්නෙතො-අජ්ජ එරකපත්තස්ස ධිතරං එණේ කතො නව්වාපනදිවසො, අයං උත්තරො මානවො මයා දිනනාගීතං.² ගණ්ඨනෙතොව සොතාපනෙතො හුත්වා තං ආදාය නාගරාජස්ස සන්නිකං ගම්ස්සති, සො තං සුත්වා බුඩො උපපනෙතොති ඤාත්වා මම සන්නිකං ආගම්ස්සති, අහං තයම් ආගතෙ මහාසමාගමෙ ගාථං කපේස්සාමි, ගාථාවසානෙ වතුරාසිතියා පාණස හස්සානං ධුමාංඝිසමයො භවිස්සතිති අග්ගස. සො තත්ථ ගන්තො-බාරා ණ්ඩිතො අවිදුරෙ සත්ත සිරිසරුකතො අජ්ජි තෙසු එකස්ස මුලෙ තිසිදි, ජලමුද්දිප්වාසිනො ගීතපටිගීතං ආදාය සන්නිපතිංසු, සත්ථා අවිදුරෙත ගවජ්ජනං උත්තරමානවං දිස්වා උත්තරාති ආහ, කිං ගන්තති, ඉතො තාවන් එගීති, අප් නං ආගන්තො වන්දිත්වා තිසිත්තං ආහ-කුගිං ගවජ් සිති? එරකපත්තස්ස ධිතු ශායනට්ඨානංති, ජනාසි පන ගීතපටිගී තනති? ජනාමි ගන්තති, වදෙති තාව නනති, අප් නං අත්තනො ජනනතියාමෙනෙව වදන්තං උත්තරං න එතං පටිගීතං අහං තෙ පටිගීතං දස්සාමි ආදාය නං ගම්ස්සසිති, සාධු ගන්තති, අප් නං සත්ථා උත්තර ත්වං මානවිකාය ගීතකාලො:-

“ඡවාරාධිපති රාජ රජ්ජමානො රජ්‍යරො,¹

අරජං විරජේ හොති රජං බාලොති වුවවති”ති.

ඉමං පටිගීතං ශායෙය්‍යාසිති ආහ, මානවිකාය ගී ගීතස්ස අනෙතො- “කිංසු ආධිපති රාජ”ති කිං අධිපති රාජ නාම හොති. “කිං සු රාජ රජ්‍යරො”ති කථං පන රාජ රජ්‍යරො නාම හොති. “කථං සු විරජේ හොති”ති කථං නු සො රාජ විරජේ නාම හොතිති. පටිගීතස්ස පනනෙතො-“ඡවාරාධිපති රාජ”ති යො ජනනං වාරානං අධිපති එකවාරෙපි රූපාදීති අනභිභූතො අයං රාජ නාම හොති. “රජ්ජමානො රජ්‍යරො”ති යො පන තෙසු ආරමම ණේසු රජ්ජති සො රජ්ජමානො රජ්‍යරො නාම. “අරජං”ති අරජ මානො පන විරජේ නාම හොති. “රජ්ජං”ති රජ්ජමානො බාලොති වුවවතිති. එවමස්ස සත්ථා පටිගීතං දත්වා උත්තර තයා ඉමස්මිං ගීතෙ ශාසිතෙ ඉමස්ස තෙ ගීතස්ස ඉමං පටිගීතං ගාසිස්සති:-

“කෙනස්සු වුය්‍යති බාලො කථං නුදති පණ්ඩිතො,
යොගකෙබ්බි කථං හොති තං මෙ අකබ්බාති පුච්ඡිතො”ති.

අථස්ස තං ඉමං පටිගිතං ගායෙය්‍යාදිති ආහ:-

“ඔසෙත වුය්‍යති බාලො යොහා නුදති පණ්ඩිතො,
සබ්බයොගවිසංයුතො යොගකෙබ්බිති වුච්චති”ති.

තස්සදො-කාමොසාදිතා වතුබ්බිධෙන ඔසෙත බාලො වුය්‍යති තං ඔසං පණ්ඩිතො සමමප්පධානසංඛාතෙන යොගෙන නුදති, සො සබ්බෙති කාමයොගාදීති විසංයුතො යොගකෙබ්බි තාම වුච්චති. උත්තරො ඉමං පටිගිතං ගණ්හරිතොව සොචාපතතිඵලෙ පතිට්ඨති, සො සොතාපනො හුත්වා තං ගාථං ආදාය ගතො හමො මයා ගිතප්පටිගිතං ආහටං ඔකාසං මෙ දෙථාති වත්තා තිරනතරං සීතස්ස මහාජනස්ස ජනතුනෙව¹ අකකමනො අගමාසි, තාගමානවි කාපි පිතු ඵණෙ ධත්වා නචමානා “කිං සු ආධිපති රාජා”ති ගීතං ගාසි, උත්තරො “ඡවාරාධිපති රාජ”ති පටිගිතං ගාසි, පුත මානවිකා “කොතස්සු වුය්‍යති”ති තස්ස පටිගිතං ගාසි, අථස්සා පටිගිතං ගායනො උත්තරො “ඔසෙත වුය්‍යති”ති ඉමං ගාථමාහ. තාගරාජ තං සුත්වා ව බුබුස්ස උප්පනතභාවං ඤාත්වා මයා එකං බුබුන්තරං එවරූපං පදං නාම න සුතපුබ්බං, උප්පනො වත හො ලොකෙ බුබුස්සා තුට්ඨමා නසො නබ්බුට්ඨන උදකං පහරි, මහාවිවිසො උට්ඨතිංසු, උභොපි තීරා භිඤ්ඤා, ඉතොවිතො ව උසහමතො ධාතො මනුස්සා උදකෙ තිමුජ්ජිංසු, සො එතතාං මහාජනං ඵණෙ ධපෙත්වා උකඛිපිත්වා ඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි, සො උත්තරං උපසඛිකම්භි කාගං සාමි සද්ධාති පුච්ඡි, එතසමි රුකබ්බුලෙ නිසිනො මහාරාජති, සො එහි සාමි ගච්ඡමාති උත්තරෙනෙව සසිං අගමාසි, මහාජනොපි තෙන සසිං යෙව ගතො, තාගරාජ ගතො ඡබ්බණ්ණරසමිතං අනතරං පටිසිත්වා සද්ධාරං වඤ්ඤා රොදමානො අට්ඨාසි, අථ තං සද්ධා ආහ-කිං ඉමං මහා රාජති, අහං ගතො තුලිහාදිසස්ස බුබුස්ස සාවකො හුත්වා විසතිවස්ස සහස්සාති සමණධම්මං අකාසිං, සොපි මං සමණධම්මො නිත්තරෙතුං² නාසකති, අප්පමතතං එරකපතවෙස්දනමතං නිස්සාය අගෙතුක පටිසක්ඛි ගහෙත්වා උදරෙන³ පරිසකකතට්ඨාතො තිබ්බතොමිති, එකං බුබුන්තරං තෙව මනුස්සතං ලභාමි න සබ්බමසවණං න තුලිහාදිසස්ස බුබුස්ස දස්සනනති, සද්ධා තස්ස කථං සුත්වා මහාරාජ මනුස්සතං නාම දුලලහමෙව තථා සබ්බමසවණං තථා බුබුද්ධාදෙ ඉදං ගි කිවෙත්ත කසිරෙන ලබ්බාතිති වත්තා ධම්මං දෙසෙතො ඉමං ගාථමාහ:-

“කිවෙත්ත මනුස්සපටිලාභො කිවෙත්ත මව්වාන ජිවිතං,
කිවෙත්ත සබ්බමසවණං කිවෙත්ත බුබුන්තං උප්පාදෙ”ති.

1. ම. ජනතුනා.

2. ම. නිහාරෙතුං.

3. ම. උ රත.

තස්‍යන්තො-මහනොනන හි වායාමෙන මහනොනන කුසලෙන ලබබ්බතතා මනුස්සත්තපටිලාභො නාම ණ්වෙජා දුලලභො, තිරන්නරං කසිකමාදිති කත්වා ජීවිතවුත්තිං සවතතොපි පරිත්තව්‍යාසිතායපි මව්වානං ජීවිතං කිව්‍යං, අනෙකෙසුපි කපපෙසු බමමං දෙසෙනායං පුග්ගලස්ස දුලලභතාය සබ්බමසවණමපි කිව්‍යං, මහනොනන පන වායාමෙන අභිනීභාරස්ස සමිජ්ඣිතතො සම්මාභිනීභාරස්ස ච අනෙකෙහි පි කපාකොට්ඨසහස්සෙහි දුලලභුප්පාදතො බුබ්බානං උප්පාදොපි කිවෙත්තොයෙව අති විශ දුලලභොති.

දෙසනාවසානෙන චතුරස්‍රිත්තියා පාණ්ඩුසත්තං බමමාහිසමයො අහොසි, නාගරුජපි තං දිවසං සොතාපතතිඵලං ලභෙය්‍ය තිරව්‍යාන ගතතතා පන නාලන්ද, සො-යෙසු පටිසන්ති තවරුහන විස්සන්ද තිදොකකමන සන්තිමෙට්ඨනසෙවන වුත්තිසම්බානෙසු පඤ්චසු ධානෙසු නාගා නාගසරිරමෙව ගහෙත්වා කිලමනති, තෙසු අකිලමනභාවං පත්වා මානවකරුපෙනෙව විවරිත්තුං ලභිති.

ඵරකපත්තනාගරුජස්ස චතුසු නතිසං.

14, 4.

“සබ්බපාපස්ස අකරණ”නති ඉමං බමමදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරනො ආනන්දපෙරස්ස පඤ්ඤං ආරබ්භ කපෙසි.

පේඤ්ඤා කිරි දිව්‍යාධාරණෙ නිසිනො විනොසි-සන්ධාරා සත්තානං බුබ්බානං මාතාපිතණෙ ආයුපරිවෙජ්දො බොධි සාවකසන්තිපාතො අග්ග සාවකා උපට්ඨානොති ඉදං සබ්බං කපිතං, උපොසපො පන අකපිතො, කිනත්තුවො තෙසමපි අයමෙව උපොසපො අඤ්ඤති, සො සන්ධාරං උසසඬකම්භා තමන්ද පුච්ඡ, යස්මා පන තෙසං බුබ්බානං කාලභෙදොව අහොසි න ගාථාභෙදො, විපස්සිසම්මාසම්බුද්ධො හි සත්තමෙ සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ උපොසපං අකාසි, එකදිවසං දිනොනාවාදොයෙව හිස්ස සත්තනං සංවච්ඡරානං අලං භොති, සිඛි ව වෙස්සභු ව ඡට්ඨි ඡට්ඨි සංවච්ඡරෙ උපොසපං කරිංසු, කතුසකො ච කොනාගමනො ච සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ, කස්සපදසබලො ඡට්ඨි ඡට්ඨි මාසෙ උපොසපං අකාසි, එකදිවසං දිනොනාවාදො එව හිස්ස ඡත්තං මාසානං අලං අහොසි, තස්මා සන්ධා තෙසං ඉමායෙවාති වත්තා¹ සබ්බසං එකමෙව උපොසපං ආවිකරෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“සබ්බපාපස්ස අකරණං කුසලස්ස උපසම්පදා,
සම්මතපරියොදපනං එතං බුබ්බානසාසනං.”

බන්තී පරමං තාපො තිතිකතා තිබ්බාණං පරමං වදන්ති බුබ්බා,
න හි පබ්බජිතො පරුපස්සාති සමණො භොති පරං විහෙඨයනො

1. ම. ඉමං කාලභෙදො අරෙවෙත්වා.

අනුපච්ඡාදො අනුපසාදො පාතිමොකෙව ච සංවරො,
මත්තඤ්ඤාතා ච භත්තසම්මං පත්තං ච සයනාසනං,
අධිවිත්තෙව ආයොගො එතං බුඛාන සාසනංති.

තත්ථ සංඛ්‍යාපසාදාති සංඛ්‍යාසං අනුසලකම්මස්ස. උපසම්පදාති
අභිනික්ඛමණ්ණො පට්ඨාය යාව අරහත්තම්මා කුසලස්ස උපා
දඤ්චව උපපාදිතස්ස ච භාවනා. සම්මතපටිසොදපටිනාති පඤ්චි
නිවරණෙහි අත්තනො විත්තස්ස වොදපනං. එතං බුඛාන සාසනාති
සංඛ්‍යාබුඛානං අයමනුසිඝ්ඛි. චන්දිනි යා එසා තිතික්ඛාසඤ්ඤාතා ඛන්ති
නාම ඉදං ඉමසම්ම සාසනෙ පරමං. උත්තමං නපො. නිබ්බාණං පරමං.
චදනාති බුඛාති බුඛා ච පච්චෙක බුඛා ච අනුබුඛා වාති ඉමෙ හි තයො
බුඛා නිබ්බාණං උත්තමං චදනාති. න හි පඤ්චිනොති පාණීආදීහි
පරං. උපහත්තෙනා විගෙඤ්ඤෙනා පරුපසාති පඤ්චිතො නාම
න හොති. සම්මණොති චුත්තනායෙනෙව පරං. විගෙඤ්ඤෙනා සම
ණොපි න හොතියෙව. අනුපච්ඡාදොති අනුපච්චාදනඤ්චව අනුපච්චාද
පනං ව. අනුපසාදොති අනුපහත්තං වෙව අනුපසාතාපනඤ්ච. පාති
මොකෙවති ජෙට්ඨකසීලෙ. සංවග්ගෙහි පිදහනං. මත්තඤ්ඤාතාති
මත්තඤ්ඤාභාවො පමාණජනනං. පනානාති විචිත්තං. අධිවිත්තෙති
අට්ඨසම්මපත්තිසංඛ්‍යාතෙ අධික විත්තෙ. ආයොගොති පයොගකරණං.
එතංති එතං සංඛ්‍යාමපි. බුඛානං සාසනං. අනුසිඝ්ඛි, එත්ථ හි අනුපච්චාදෙන
වාචසිකසීලං කපිතං, අනුපසාදෙන කාසීකසීලං, පාතිමොකෙව ච
සංවරෙහි ඉමිනා පාතිමොකසීලං වෙව ඉන්ද්‍රියසංවරං ව, මත්තඤ්ඤා
තාය ආජීවපාරිසුඤ්ඤාව පච්චයසනාතිසිත්තසීලං ව, පත්තසෙනාස
නෙන සප්පායසෙනාසනං, අධිවිත්තෙන අට්ඨ සම්මපත්තියො, එවං
ඉමාය භාජාය තිස්සොපි සික්ඛා කපිතා එව හොනති. දෙසනාවසානෙ
බහු සොතාපත්තිඵලාදිති පාපුණ්ණිති.

ආනන්දපේරස්ස උපොසථපඤ්ඤවස්සු චතුත්ථං.

14, 5.

“න කභාපණ්ඩස්සනා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ
විහරනො එකං අනභිරතභික්ඛුං ආරබ්භ කපේසි.

සො කීර සාසනෙ පඤ්චිත්තා ලබ්ඵ්වසම්පදො අසුකට්ඨානං නාම
ගන්තවා උද්දෙසං උග්ගණ්භාගීති උපජ්ඣායෙන පෙසිනො තත්ථ අග
මාසි, අපස්ස පිතු රෙගො උපපජ්ජි, සො පුත්තං දට්ඨිකාමො හුත්වා තං
පකෙකාසිතුං සමත්ථං කිඤ්චි අලභිත්වා පුත්තසොකෙන විපපලපනො
යෙව ආසන්නමරණො හුත්වා ඉදං මෙ පුත්තස්ස පත්තවිවර මූලං
කාරෙය්‍යාසීති කභපණ්ඩසනං කණ්ඩොස්ස හත්ථෙ දත්වා කාලමකාසි,
සො දහරස්ස ආගතකාලෙ පාදමූලෙ නිපතීත්වා පච්චෙට්ඨෙනා.
රෙදිත්වා හත්තෙ පිතා වො විපපලපනොව කාලකතො මස්සං පත

තෙත කභාපණසතං හතේ යපිතං තෙත කිං කරෙමිති ආහ, දහරෙ
ත මෙ කභාපණෙහි අන්තොති පටිකපිප්පා අපරහාගෙ විනෙතසි-කිං.
මෙ පරකුලෙසු පිණ්ඩාය වරිතො ජීවනතස්ස ජීවිතෙත සකකා නං
කභාපණසතං නිසාය ජීවිතං විබහමිසාමිති, සො අනගිරතියා
පිළිවෙතො විසාධාසජ්ඣායනකමමධානො පණ්ඩුරෙහි විය අහොසි, අථ
නං දහරසාමණේරු කිං ඉදන්ති පුච්ඡන්තො උක්කණ්ඩිතොමහිති වුතෙත
ආවරිට්ඨපජ්ඣායානං ආවිකපිප්පා, අථ නං තෙ සඤ්ච සන්තිකං තෙතො
සඤ්ච දසෙසු, සන්තා-සචං කිර තං උක්කණ්ඩිතොති පුච්ඡන්තො-ආම
හනෙතති වුතෙත-කසමා එවමකාසි අත්ති පත තෙ කොපි ජීවිතපච්ච
යොති? ආහ, ආම හනෙතති, කිං තෙ අත්ති? කභාපණසතං හනෙතති,
තෙත හි තෙත කන්තවි තාව සකබ්බ ආහර ගණෙනා ජනිසාම
සකකා වා තතතකෙත ජීවිතං නො වාති, සො සකබ්බ ආහරි, අථ නං
සන්තා ආහ-පරිභොගන්තාය තාව පණ්ණාසං යපෙහි විතනං ගොණානං
අන්තාය වතුච්ඡිසතිං එතතකං නාම බිජන්තාය යුගතහලන්තාය කුඤ්ඤ
කන්තාය වාසිථරස්ස අන්තායාති එවං ගණිතමානෙ තං කභාපණසතං
නප්පහොසි, අථ නං සන්තා-හිකුචු තව කභාපණා අප්පකා කථං එතෙ
නිසාය තණහං පුරෙසසි? අතීතෙ වකකවතරිජ්ජං කාරෙතො
අප්පොසිතමතෙතනෙව වාදසයොජනධානෙ කට්ඨපමාණෙ රතත
වසං වසාපෙත්තුං සමන්තො යාව ජතතිංස සකකා වචන්ති එතතකං
කාලං දෙවරජ්ජං කාරෙතොපි මරණකාලෙ තණහං අපුරෙතොව
කාලමකාසිති වතො-තෙත යාවිතො-අතීතං ආහරිතො මකාතුන්තකං
විජාරෙතො කපෙසි:-

“යාවතා වඤ්ඤාසුරියා පරිහරන්ති දිසා හන්ති විරෙවනා,
සබ්බෙව දිසා මකාතා යෙ පාණා පඨවිතිසසිතා”ති.

ඉමිසා ගාථාය අනන්තරං වෙ ගාථා අභාසි:-

“න කභාපණවසෙසන තිත්ති කාමෙසු විජ්ජති,
අප්පසාදා දුඛා කාමා ඉති විඤ්ඤාය පණ්ඩිතො.

අපි දිබ්බෙසු කාමෙසු රතිං සො නාගිහවජ්ජති,
තණහකබ්බරතො ගොති සමමාසමුඛසාවකො”ති.

තත්ත කභාපණවසෙසනාති යං සො අප්පොසෙතො සත්තරත
තවසං වසාපෙසි තං ඉධ කභාපණවසංති වුතනං, තෙතොපි හි
වඤ්ඤාමකිලෙසකාමෙසු තිත්ති නාම නාහොසි එවං දුපපුරු එසා
තණහා. අප්පසාදාති සුපිතසදිසතාය පරිතපුරා. දුඛාති
දුක්ඛකකිකාදිසු ආහතදුක්ඛවසෙසන පත බුදුදුක්ඛා ව. ඉති විඤ්ඤාසාති
එවමෙතෙ කාමෙ ජනිතො. අපි දිබ්බෙසුති සවෙ හි දෙව්නං උපකප්ප
නකකාමෙහි නිමනෙතග්ගාපි අංගමා සමිති විය එවමපි තෙසු කාමෙසු
රතිං න විඤ්ඤා යෙව. තණහකබ්බරතොති අරහතෙත වෙව
තිබ්බාණෙ ව අභිරතො ගොති තං පන්තමානො විහරති. සමමා

සමුබ්බසාවනොති සමාසමුබ්බෙන දෙසිතස්ස ධම්මස්ස සවණෙන ඡන්තො යොගාවචරතිකුබ්බු. දෙසනාවසානෙන සො තිකුබ්බු සොනාපතති එලෙ පතිට්ඨති, සමපතනපරිසායපි සාන්තිකා දෙසනා අහොසිති.

අනගිරනග්ගකුබ්බස්ස වද්දු පවමං.

14. 6.

“බහුං වෙ සරණං යනති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරන්තො වාලුකාරුසිවති නිසින්නො අග්ගිදාතං නාම කොසල රඤ්ඤා පුරොගිතං ආරබ්භ කථෙයි:-

සො කීර මහාකොසලස්ස පුරොගිතො අහොසි, අථ නං පිතරි කාලකතෙ සො පසෙනදිකොසලො පිතු පුරොගිතොති ගාරවෙන තස්මිං යෙව ණානෙ ධපෙචා තස්ස අත්තනො උපට්ඨානං ආගතකාලෙ පවුට්ඨගමනං කරොති ආචරිය ඉධ නිසීද්ධාති සමාසනං දූපෙති, සො වින්තෙයි-අයං රාජ මහි අතිවිය ගාරවං කරොති න බො පන රාජ්ජනං නිවකාලමෙව සකකා විත්තං ගහෙතුං සමානවස්සෙන හි සභිං රජරුසුඛං නාම සුඛං හොති අහං හි මහලුකො පබ්බජිතුං මෙ යුත්තංති, සො රාජනං පබ්බජ්ජං අනුජනාපෙචා නගරෙ හෙරි වරාපෙචා සත්තාගෙන සබ්බං අත්තනො ධනං දානමුවෙ විස්සජේත්වා බාහිරකපබ්බජ්ජං පබ්බජි, තං නිස්සාය දස පුරිසසභස්සාති අනුපබ්බජ්ජං, සො තෙති සභිං අභිගමගවානං ව කුරුරුඨස්ස ව අත්තරෙ වාසං කපෙථා ඉමං ඔවාදං දෙති-තාතා යස්ස වො කාමවිතක්කාදයො උපපජ්ජන්ති සො තුරිතෙන¹ එකෙසං වාලුකාපුටං උච්චිතො ඉමසමිං ණානෙ ඔකීරතුති, තෙ සාධුති පටිසුඤ්ඤිතා කාමවිතක්කාදීනං උපත්තකාලෙ තථා කරිංසු, අපරෙන සමයෙන මහාවාලුකාරාසි අහොසි, තං අතිවජ්ජන්තො නාම නාගරාජ පරිග්ගහෙසි, අභිගමගධවාසි නො වෙව කුරුරුඨවාසිනො ව මාසෙ මාසෙ තෙසං මහත්තං සකකාරං අභිගරිතා දානං දෙනති, අථ තෙසං අග්ගිදත්තො ඉමං ඔවාදං අදාසි-පබ්බතං සරණං යාථ වනං සරණං යාථ ආරාමං සරණං යාථ රුක්ඛං සරණං යාථ එවං සබ්බදුක්ඛතො මුවිට්ඨස්සථාති, අත්තනො අනෙතවාසි කෙපි ඉමිනා ඔවාදෙන ඔවදති, බොධිසත්තොපි කතාභිතිකම්මණො සමාසමුබ්බොධිං පචා තස්මිං සමයෙ සාවන්ති. නිස්සාය ජේතවනෙ විහරන්තො පවුට්ඨකාලෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො අග්ගිදාතවුග්ගොස්ස සභිං අනෙතවාසිකෙති අත්තනො ඤ්ඤාජලස්ස අනෙතාපට්ඨං දිස්වා සබ්බෙපිමෙ අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පන්නාති යුතා සායණ සමයෙ මහාමොග්ගලානන්තරං ආහ-මොග්ගලාන නිං න පස්සසි අග්ගිදාතවුග්ගොස්ස මහාජනං අතීන්ත පක්ඛයුපෙත්තං? ගවජ තෙසං ඔවාදං දෙහිති, හන්තෙ බහු එතෙ එකකස්ස මග්ගං අවිසග්ගා සවෙ තුලේහපි ආගමිස්සථ විසග්ගා හවිස්සන්තිති, මොග්ගලාන අහමි

ආගමිකයාමි කිං පුරතො යාතිති, ථෙරො ගවජ්ජනනාව විනොති-එනෙ
 බලවනො වෙව බහු ව සවෙ සබ්බසං සමාගමට්ඨානෙ කිංඤ්ච
 කපෙසාමි සබ්බපි වග්ගවග්ගෙන උට්ඨගෙය්‍යංති, අථ අත්තනො ආනු
 භාවෙන ඵලප්‍රසිද්ධතං දෙවං වුට්ඨාපෙසි, තෙ ප්‍රසිද්ධොස්ස පතනොස්ස
 උට්ඨාය උට්ඨාය අත්තනො අත්තනො පණණසාලං පටිසිංසු, ථෙරො
 අග්ගිදත්තස්ස පණණසාලවාරෙ ථකා අග්ගිදත්තාති ආහ, සො ථෙරස්ස
 සද්දං සුත්වා ඉමස්මිං ලොකෙ මං නාමෙන ආලපිතුං සමන්තො නාම
 නත්ති කො නුඛො මං නාමෙන ආලපතිති මානන්ධිතාය කො
 එසොති? ආහ, අහං බ්‍රාහ්මණාති, කිං වදෙසිති?, අජ්ජ ඉමං එකරත්තං
 ඉධ වසනට්ඨානං නත්ති, එකස්ස එකාව පණණසාලාති, අග්ගිදත්ත
 මනුස්සා නාම මනුස්සානං ගාවො ගුණං පබ්බජිතා පබ්බජිතානං
 සන්තිකං ආගවජ්ජනති මා එවං කරි දෙති මෙ වසනට්ඨානන්ති, කිං පන
 කිං පබ්බජිතොති? ආම පබ්බජිතොමිති, සවෙසි පබ්බජිතො කහා
 තෙ බාරිභණ්ඩං? කො පබ්බජිතපරික්ඛාරොති?, අජි මෙ පරික්ඛාරො
 විසුං පන නං ගහෙත්වා විවරිතුං දුක්ඛංති අබ්‍යන්තරෙනෙව නං
 ගහෙත්වා විවරුමි බ්‍රාහ්මණාති, සො තං න ගහෙත්වා විවරිස්සයිති ථෙරස්ස
 කුජ්ඣි, අථ නං සො ආහ-අපෙති¹ අග්ගිදත්ත මා කුජ්ඣි වසනට්ඨානං
 මෙ අවික්ඛාති, නත්ති එත්ථ වසනට්ඨානංති, එතස්මිං පන වාලුකාරාසිමිති
 කො වසතිති? එකො නාගරාජති, එතමෙම දෙතිති, න සක්කා දතුං
 භාරියං එතස්ස කමමංති, හොතු දෙති මෙති, තෙන හි තමෙව ජනාතිති,
 ථෙරො වාලුකාරාසිමිතිවුඛො පායාසි, නාගරාජ තං ආගවජ්ජනං
 දිස්වා අයං සමණො ඉතො ආගවජ්ජනං ජනාති මඤ්ඤ මම අජි
 භාවං වුමාසිත්වා² නං මාරෙස්සාමිති වුමාසි,³ ථෙරො-අයං නාගරාජ අහ
 මෙව වුමාසිතුං සකෙකාමි අඤ්ඤා න සකෙකානාතිති මඤ්ඤා
 සලලකෙතිති සයමපි වුමාසි,³ වින්තමපි සරීරතො උග්ගතවුමා යාව
 බ්‍රහ්මලොකා උට්ඨංගිංසු, උග්ගාපි වුමා ථෙරං අබාධෙත්වා නාගරාජනමෙව
 බාධෙන්නති, නාගරාජ වුමවෙගං සතිතුං අසකෙකානො පජ්ජලි,
 ථෙරොපි තෙජ්ජධාතුං සමාපජ්ජත්වා තෙන සඬං යෙව පජ්ජලි, තාපි
 අග්ගිජලා යාව බ්‍රහ්මලොකා උට්ඨංගිංසු, අථස්ස සකලසරීරං උක්කාති
 පදීපිතං විග්ගාසි, ඉසිගණො ඔලොකෙත්වා විනොති-නාගරාජ
 සමණං ක්‍රියාපෙති හද්දකො වත සමණො අමානං වචනං අසුත්වා
 නට්ඨාති, ථෙරො නාගරාජනං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා වාලුකා
 රාසිමිති නිසිදි, නාගරාජ වාලුකාරාසිං භොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා කුට්ඨා
 ගාර කුට්ඨිපමාණං එණං මාපෙත්වා ථෙරස්ස උපරි ධාරෙසි, ඉසිගණො
 පානොව සමණස්ස මතභාවං වා අමතභාවං වා ජනිස්සාමාති ථෙරස්ස
 සන්තිකං ගන්ත්වා තං වාලුකාරාසිමන්තො නිසින්නං දිස්වා අජ්ජලං
 පග්ගායා අභිත්ථවන්නා ආහංසු-සමණ කවිවිසි නාගරාජෙන බාධිතොති?
 කිං න පස්සථ එතං මම උපරි එණං ධාරෙත්වා සිතංති? අවජ්ජියං වත
 හො සමණස්ස එවරුපො නාම තෙන නාගරාජ දමිතොති ථෙරං පරි

1. ම. අභො.

2. සි. වුමාසිත්වා.

3. සි. වුමාසි.

වාරෙත්වා අට්ඨංසු, තසම් බණේ සත්ථා ආගතො, සත්ථාරං දිස්වා ථෙරෙ උට්ඨාය වන්දි, අප් නං ඉසයො ආහංසු-අගමපි තයා මහනතතරෙති, එස හගවා සත්ථා අහං ඉමස්ස සාවකොති, සත්ථා වාලුකාරුසිමත්තකෙ නිසීදි, ඉසිගණො-අයං තාව සාවකස්ස ආනුභාවො ඉමස්ස පන ආනු භාවො කිදිසොති අජලිං පග්ගස්ස සත්ථාරං අභිත්ථි, සත්ථා අග්නිදිත්‍යං ආමනෙත්වා ආහං-අග්නිදිත්‍ය ත්ථං තව සාවකානං ඔවාදං දදමානො කිත්ති වත්වා ඔවාදං දෙසීති, එතං පබ්බතං සරණං ගච්ඡ්ථ වන්ථං ආරුමං රුක්ඛං සරණං ගච්ඡ්ථ එතාති සරණං ගතො සබ්බදුක්ඛා මුච්චන්ති එවං තෙසං ඔවාදං දමමීති, සත්ථා නඛො අග්නිදිත්‍ය එතාති සරණං ගතො සබ්බදුක්ඛා පමුච්චන්ති බුබ්බං ධම්මං සඛ්ඤං පන සරණං ගන්ත්වා සකල ච්චිදුක්ඛා පමුච්චන්ති ඉමා ගාථා අභාසි:-

“බහුං වෙ සරණං යනති පබ්බතාති වනාති ව,
ආරුමරුක්ඛවෙනාති මනුස්සා හයතජ්ජනා.

තෙතං ඛො සරණං ඛෙමං තෙතං සරණමුත්තමං,
තෙතං සරණමාගමම සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති.

යො ව බුබ්බං ව ධම්මං ව සඛ්ඤං ව සරණං ගතො,
වත්තාරි අරියසච්චාති පමමපඤ්ඤාය පස්සති.

දුක්ඛං දුක්ඛ සමුපපාදං දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං,
අරියච්ච්චිකං මග්ගං දුක්ඛපසමගාමිනං.

එතද ඛො සරණං ඛෙමං එතං සරණමුත්තමං,
එතං සරණමාගමම සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති.

තත්ථ බහුන්ති බහු. පබ්බතාතිති තත්ථ තත්ථ ඉසිගිලිවෙපුලල වෙහා රාදිකෙ පබ්බතෙ ව, මහාවන ගොසිහ සාලවනාදීති චනාතිව, වෙච්ච වනජිවකමවනාදයො ආශ්මෙ ව, උදෙතිවෙතිග්ග ගොතමවෙතිග්ගා දීති රුක්ඛවෙග්ගාතිව, තෙ තෙ මනුස්සා තෙත තෙත හයෙන ගාජජිනා හයතො මුච්චිතුකාමා පුත්තලාගාදීති වා පත්ථයමානා සරණං. සන්තිති අන්තො. නෙතං සරණන්ති එතං. පන සබ්බමපි සරණං. තෙව ඛෙමං. න උත්තමං. නව එතං. පටිච්ච ජනිතාදිසු ධම්මෙසු සනෙතසු එකොපි ජනිතාදිතො සබ්බදුක්ඛා පමුච්චන්ති අන්තො. ණො වාති ඉදං අනෙකමං. අනනුත්තරං ව සරණං දස්සෙත්වා ඛෙමං උත්තමං සරණං දස්සන්ත්වා ආරම්භං, තස්සන්තො-ණො ව ගහට්ඨා වා පබ්බජිතො වා “ඉතිපි සො හගවා අරහං සමාසමුද්ධො”ති ආදිකං බුබ්බමමසඛ්ඤානුස්සති කමමට්ඨානං නිස්සාය සෙට්ඨවසෙන බුබ්බං ව ධම්මං ව සඛ්ඤං ව සරණං ගතො, තස්සාපි තං සරණාගමනං අඤ්ඤාතිත්ථියවන්තාදීති කුප්පති චලති, තස්ස පන අචලභාවං දස්සෙත්වා මග්ගෙන ආගතසරණමෙව පකාසෙනො-වත්තාරි අරියසච්චාති සමමපඤ්ඤාය පස්සන්ති ආහ, යො හි එතෙසං දස්සන්තවසෙන එතාති සරණං ගතො තස්ස එතං. සරණං ඛෙමං ව උත්තමං ව සො ව පුග්ගලො එතං සරණං පටිච්ච සකලයමාපි ච්චිදුක්ඛා පමුච්චන්ති තස්සා එතං. ඛො සරණං ඛෙමෙනති ආදි වුත්තං.

දෙසනාවසානෙ සබ්බෙපි තෙ ඉසයො සහ පටිසම්බද්ධි අරහත්තං පඤ්ඤා සන්ධාරං වැදිනි පබ්බජ්ජං යාමිංසු, සන්ධා විවරගබ්‍රහ්මානො හන්ධං පසාරෙත්වා එථ භික්ඛවො වරථ බ්‍රහ්මවරියනති ආහ, තෙ තං බණ්ණෙසුඤ්ච අවධිපරික්ඛාරධර්ම වස්සසතිකපෙරු විශ අහෙසුං, සො ව සබ්බෙසං අභිගමගබ්‍රාහ්මාරුථිවාසිතං සක්කාරං ආදාය ආගමන දිවසො අහොසි, තෙ සක්කාරමාදාය ආගතො සබ්බෙපි තෙ ඉසයො පබ්බජ්ජතෙ දිස්වා-කිනත්‍රාවො අමහාකං අභිද්ධතමුග්ගමණො මහා උද්ගු සමණො ගොතමොති විනෙතඤ්ඤා සමණස්ස ගොතමස්ස ආග තත්තා අභිද්ධතොව මහාති මඤ්ඤිංසු, සන්ධා තෙසං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙත්වා-අභිද්ධතා පරිසාය කඛ්ඛං ඡිද්ධති ආහ, සො අහමපි එතත කමෙව පච්චාසිංසාමිති ඉභිබ්බලෙන සත්තකබ්‍රහ්මං වෙහාසං අබ්‍රහ්මනත්වා පුන පපුනං ඔරුග්ග සන්ධාරං වැදිනි-සන්ධා මෙ හනෙන හගවා සාවකොහමසමිති වත්වා සාවකත්තං පන පකාසෙසිති.

අභිද්ධතා බ්‍රාහ්මණස්ස වස්සු ජයං.

14. 7.

“දුල්ලභො”ති ඉමං බමමදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරනො ආනන්දකේරයං පඤ්ඤං ආරබ්භ කපෙසි:-

පෙරෙ එකදිවසං දිවාට්ඨානෙ නිසිනෙනා විනෙතසි-හන්ධාජනීයො ඡද්දන්තකුලෙ වා උපොසථකුලෙ වා උපපජ්ජති අස්සාජනීයො සික්ඛි ව කුලෙ වා වලාහකස්සරජකුලෙ වා ජයෙයො දක්ඛණපපෙථි ආදීති වදනෙතන සන්ධාරු හන්ධාජනීයාදීනං උපපත්තිට්ඨානාති කපි තාති පුරිසාජනීයො නුබො කහං උපපජ්ජතිති?, සො සන්ධාරං උප සබ්බමිත්වා වැදිනි එතමන්ධං පුච්ඡි, සන්ධා ආනන්ද පුරිසාජනීයො න සබ්බන්ධ උපපජ්ජති උජ්ජතො පන තියොජනසත්තායාමෙ ආවට්ට නො නවයොජනසත්තායාමෙ මජ්ඣිමදෙසට්ඨානෙ උපපජ්ජති, උපපජ්ජනො ඒ පන යසම් වා තසම් වා කුලෙ න උපපජ්ජති බත්තියමහාසාල බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලානං වා පන අඤ්ඤතරස්මිං යෙව උපපජ්ජතිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“දුල්ලභො පුරිසාජ්ඤෙසු න සො සබ්බන්ධ ජයති,
යන්ධ සො ජයති ධිරො තං කුලං සුඛමෙධති”ති.

තන්ධ දුල්ලභොති පුරිසාජ්ඤෙසු හි දුල්ලභො න හන්ධාජනීයා දයො විශ සුලභො. හි සො සබ්බන්ධ පච්චන්තදෙසෙ වා නිවකුලෙ වා ජයති, මජ්ඣිමදෙසෙ පන මහාජනස්ස අභිවාදනාදිසක්කාරකර භට්ඨානෙ බත්තියබ්‍රාහ්මණානං කුලානං අඤ්ඤතරස්මිං කුලෙ ජයති, එවං ජයමානො ව සුභං සො ජයති ධිරො උත්තමපඤ්ඤා සමමා සම්බුද්ධො. හං කුලං සුඛමෙධතිති සුඛප්පත්තමෙව හොතිති අන්තො. දෙසනාවසානෙ බ්‍රහ්ම සොතාපත්තිථලාදීති පාපුණිංසුති.

ආනන්දකේරයං පුච්ඡිත පඤ්ඤා වස්සු සත්තමං.

14. 8.

“සුඛො බුඛානං”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො සම්බුද්ධානං භික්ඛූනං කථං ආරබ්භ කපේසි.

එකදිවසං හි පමසතා භික්ඛු උප්ථානසාලායං නිසින්නාං-ආවුසො කීනනුඛො ඉමස්මිං ලොකෙ සුඛානති කථං සමුවොපෙසුං. තත්ථ කෙච්චි රජ්ජුඛසදිසං නාම තත්ථිති ආහංසු, කෙච්චි කාමසුඛසදිසං නාම තත්ථිති ආහංසු, සත්ථා තෙසං නිසින්නාට්ඨානං ආගන්ත්වා-කාය නුත්ථ භික්ඛවෙ එතරති කථාය සන්නිසින්නාති පුච්ඡන්වා ඉමාය නාමාති වුත්තො-භික්ඛවෙ කිං කපේථ ඉදං සබ්බස්මිං සුඛං වට්ටදුක්ඛපරියා පතනමෙව, ඉමස්මිං පන ලොකෙ බුබුළුපාදෙ ධම්මසවණං සඛ්ඤ්ඤා සාමග්ගි සමොදානමානභාවොති ඉදමෙව සුඛානති වන්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“සුඛො බුඛානං උපපාදෙ, සුඛා සබ්බමදෙසනා,
සුඛා සඛ්ඤ්ඤා සාමග්ගි සමග්ගානං තපො සුඛො”ති.

තත්ථ යස්මා බුඛා උපපජ්ජමානා මහාජනං රුගනන්තාරුදිති තාරෙතති තස්මා බුඛානං. උපපාදෙ, සුඛො. යස්මා ධම්මදෙසනං ආගම ඡත්තාරුදිමමා සත්තා ඡත්තාරුදිති මුවවන්ති තස්මා සබ්බමදෙසනා සුඛා. සාමග්ගිති සමවිග්ගතා, සා එකචිත්තතාපි සුඛා. එවං සමග්ගානං පන එකචිත්තානං යස්මා බුඛවචනං වා උග්ගණ්ණිකා බුඛභ්ගානි වා පරිහරිතුං සමණධම්මං වා කාතුං සකකා තස්මා සමග්ගානං. තපො සුඛොති වුත්තං, තෙනෙවාහ-“යාව තිච්ච මෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමග්ගා සන්නිපතියානති සමග්ගා වුට්ඨතියානති සමග්ගා සඛ්ඤ්ඤාකරණීයාති කරියානති වුට්ඨයෙව භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ථාටිකඛ්ඛා නො පරිහාණී”ති. දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තො පතිට්ඨතිංසු, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා දෙසනා අගොසිති.

සම්බුද්ධානං භික්ඛූනං වජ්ඣ අභිමං.

14. 9.

“පුජරහෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වාරිකං වරමානො කසය පදසබ්බසං සුවණ්ණවේනියං ආරබ්භ කපේසි.

තථාගතො සාවජිතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරණසිං ගච්ඡන්තො අනන්තරමග්ගෙ තොදෙය්‍යගාමස්ස සමිපෙ මහාභික්ඛු සඛ්ඤ්ඤාපරිවාරෙ අඤ්ඤාතරං දෙවට්ඨානං සමපාපුණී, තත්ථ නිසින්නො සුගතො ධම්මගණ්ඨාගාරිකං පෙසෙත්වා අවිදුරෙ කසිකමං කරෙන්නං බ්‍රාහ්මණං පකෙකාසාපෙසි, සො බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා තථාගතං අනභිවජ්ඣන්තා තමෙව දෙවට්ඨානං වජ්ඣන්තා අට්ඨාසි, සුගතොපි ඉමං පදෙසං කීනති මඤ්ඤාසි බ්‍රාහ්මණාති ආහ, අමහාකං පවෙණීයං ආගතවෙති යට්ඨානන්ති, වජ්ඣමි හො ගොතමාති, ඉමං ණානං.

වැදගත්තා නයා සාධු කතං බ්‍රාහ්මණාති සුගතො තං සමපතංසෙසී,
තං සුත්වා භික්ඛු කෙන නුබො කාරණෙන භගවා එවං සමපතංසෙසීති
සංසයං සංජනෙසුං, තතො තථාගතො තෙසං සංසයමපනෙතුං
මජ්ඣිමනිකායෙ සට්ඨකාරසුත්තනං වත්වා ඉමානුභාවෙන කස්සප දස
බලස්ස යොජනුබෙබ්බං කතකවෙතියං අපරව කතකවෙතියං
ආකාසෙ නිමිණිත්වා මහාජනං දස්සොත්වා බ්‍රාහ්මණ එවංවිධානං පුජ
රභානං පුජ සුත්තතරු වාති වත්වා මහාපරිනිබ්බාණසුත්තෙ දස්සිත
තයෙනෙව බුඩාදිකෙ වත්තාගේ ථූපාරගෙ පකාසෙත්වා-සරීරවෙතියං
උද්දිස්සවෙතියං පරිභොගෙවෙතියංති තිණි වෙතියාති විසෙසතො
පරිදිපෙත්වා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“පුජරගෙ පුජයතො බුබ්බෙ යදි ව සාවතෙ,
පපවසමතික්කන්තෙ තිණණ්ණසොකපරිද්දවෙ.

තෙ තාදිසෙ පුජයතො තිබ්බුතෙ අකුතොභයෙ,
න සක්කා පුඤ්ඤ සම්මාදාං ඉමෙත්තමපි කෙනවි”ති.

තත් පුජ්තුං අරභා පුජරගා පුජ්තුං යුත්තාති අත්ථො. පුජරගෙ
පුජයෙනාති අභිවාදනාදිති වතුහි ව පව්වයෙහි පුජෙත්තංසං. පුජ
රගෙ දස්සෙති බුබ්බෙති ආදිනා, බුබ්බෙති සමමාසද්වුබ්බෙ. යදිති යදිවා,
අථ වාති අත්ථො. තත් පව්වෙකබුබ්බෙති කපිතං හොති. සාවතෙව-
පපඤ්ඤමතික්කන්තොති සමතික්කන්තාණ්ඩාදිට්ඨිමානපපඤ්ඤව.
තිණණ්ණසොකපරිද්දවෙති අතික්කන්තාසොකපරිද්දවෙ. ඉමෙ වෙ අති
ක්කන්තෙති අත්ථො. එතෙහි පුජරගත්තං දස්සිතං. තෙනි බුඩාදියො.
තාදිසෙති වුත්තගහණවසෙන. තිබ්බුතොති රභාදිතිබ්බුතියා. තත්ථි
කුතොවි භවතො වා ආරම්භණතො වා එතෙසං භයනති=අකුතොභයං,
තෙ අකුතොභයෙ. නි සක්කා පුඤ්ඤ සම්මාදාං ති පුඤ්ඤං ගණතුං
න සක්කා, කථනති වෙ? ඉමෙත්තමපි කෙනවිති ඉමං එත්තකං ඉමං
එත්තකංති කෙනවිති අපි සද්දෙ ඉබ්බ සමබ්බිතබ්බො, කෙනවි
පුග්ගලෙන මානෙත වා, තත් පුග්ගලෙනාති තෙන බ්‍රහ්මාදිනා,
මානෙතාති තිවිධෙන මානෙත තීරණෙන ධාරණෙන පුරණෙන වා,
තීරණං නාම ඉදං එත්තකන්ති තයතො තීරණං, ධාරණංති තුලාය
ධාරණං, පුරණං නාම අභිථංසතපත්තාලිකාදිවසෙන පුරණං,
කෙනවි පුග්ගලෙන ඉමෙහි තිහි මානෙහි බුඩාදිකෙ පුජයතො පුඤ්ඤං
විපාකවසෙන ගණතුං න සක්කා පරියන්තරහිතතොති විසු
ථානෙසු පුජයතො තිං දානං පඨමං ධරමානෙ බුඩාදි පුජයතො න
සක්කා පුඤ්ඤං සම්මාදාං පුජ තෙ තාදිසෙ කිලෙසපරිනිබ්බාණ
තිමිත්තෙන බ්‍රහ්මපරිනිබ්බාණෙන තිබ්බුතෙපි පුජයතො න සක්කා
සම්මාදාංති හෙද යුජ්ජනති. තෙන හි විමානවත්ථුමති:-

“තිට්ඨන්තෙ තිබ්බුතෙ වාපි සමං විත්තං සමං ඵලං,
වෙතොපසාදගෙතුමති සත්තා ගච්ඡන්ති සුග්ගති”නති.

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රාහ්මණො සොතාපනෙනා අහොසිති,
 යොජ්ඣිකං කතකවෙතියං සත්තාගමාකාසෙව අට්ඨාසී, මහනෙතන
 සමාගමො වාගොසී, සත්තාගං වෙතියං නානපසකාරෙන පුරෙස්සුං
 තතො තිත්තලභිකානං ලභිතෙදො ජතො, බුබුනුභාවෙන තං වෙතියං
 සකට්ඨානමෙව ගතං, තතෙව තඤ්ඤො මහනතං පාසාණවෙතියං
 අහොසී, තතමිං සමාගමෙ වතුරසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභි
 සමයො අහොසිති.

කසපදසබලස්ස සුවණ්ණවෙතිය වස්සු නවමා.

බුබුගහවණ්ණනා නිසිතා.

වුද්දසිමො වගෙහා.

15, 1.

“සුසුධං වතා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සකෙකස්ස විගරනෙනා
 කල්හවුපසමනත්ථං සෞතකෙ ආරබ්භ කපෙසි:-

සාකිසකොලියා කීර කපිලවද්දුනගරස්ස ව කොලියනගරස්ස ව
 අත්තරෙ රෙහිණිං නාම නදිං එකෙනෙව ආවරණෙන බන්ධාපෙත්වා
 සස්සාති කාරෙනති, අථ ජෙට්ඨමුලමාසෙ සස්සෙස්ස මිලායනෙකස්ස
 උභයනගරවාසිකානමපි කමකරු සන්තිපතියස්ස, තත්ථ කොලියනගර
 වාසිනො ආහංස්ස-ඉදං උදකං උභතො ගරියමානං නෙව තුමුභාකං
 නොව අමුභාකං පභොස්සති, අමුභාකං පන සස්සං එකඋදකෙනෙව
 නිපපජ්ජියති ඉදං උදකං අමුභාකං දෙථාති, ඉතරෙපි ආහංස්ස-
 තුමුභෙස්ස කොට්ඨි පුරෙත්වා සිතෙස්ස මයං රතනස්සවණ්ණං නිලමණිං
 කාලකාපණෙ ව ගහෙත්වා පච්ඡිපසිබ්බකාදිගත්ථා න සක්ඛස්සාම
 තුමුභාකං සරවාලෙ විවරිතුං අමුභාකමපි සස්සං එකඋදකෙනෙව
 නිපපජ්ජියති ඉදං උදකං අමුභාකං දෙථාති, න මයං දස්සාමාති, මයමපි
 න දස්සාමාති, එවං කරුං වඩෙත්වා එකො උට්ඨාය එකස්ස පහාරං
 අද්දසී, සොපි අඤ්ඤාස්සාති එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පහරිත්වා රාජකුලානං
 ජතියං සට්ඨෙත්වා කලහං වඩ්ඪියිංස්ස, කොලියකමකරා වදනති-තුමුභෙ
 කපිලවද්දුවාසිකෙ ගහෙත්වා ගච්ඡ්ථ යෙ සොනසිභාලාදයො විය
 අත්තතො ගගිතිහි සභිං සංවසියිංස්ස, එතෙසං ගඤ්ඤො ව අස්සා ව
 එලකාවුධාති ව අමුභාකං කිං කරිය්සන්තිති, සාකිසකමකරා
 වදනති-තුමුභෙද්දති කුට්ඨිනො දුරකෙ ගහෙත්වා ගච්ඡ්ථ යෙ අනාථා
 නිග්ගතිකා තීරච්ඡානා විය කොලරුකෙඛ¹ වසියිංස්ස එතෙසං ගඤ්ඤො ව
 අස්සා ව එලකාවුධාති ව අමුභාකං කිං කරිය්සන්තිති, තෙ ගන්ත්වා

තසම්. කමෙම නියුතතථමවොතං. කපේසුං අමච්චා රුජකුලානං
 කපේසුං, තතො සාකියා භගිනීති සඨිං සංවාසං වසිතකානං. එමඤ්ච
 බලඤ්ච දසෙසස්සාමාති යුඨසඋජා නිකඛමිංසු, කොලියාපි කොලරුක්ඛ
 වාසිනං. එමඤ්ච බලඤ්ච දසෙසස්සාමාති යුඨසඋජා නිකඛමිංසු, සන්ධාපි
 පච්චුසසමයෙ ලොකං. ඔලොකෙනෙතො ඤාතකෙ දිස්වා මසි
 අගච්ඡන්තෙ ඉමෙ තසසිය්‍යනාති මයා ගතභුං. වට්ටනීති විනොතනා
 එකකොච ආකාසෙනෙච ගතනා රොතිණිතදියා මජ්ඣෙ ආකාසෙ
 පලලභෙකන නිසීදි, ඤාතකා සන්ධාරං. දිස්වා ආවුඛාති ඡබ්බෙතා
 වන්දිංසු, අථ තෙ සන්ධා ආග-කිං කලහො නාමෙස මහාරුඡති? න
 ඡතාම භනෙතති, කොදුති ඡනිය්‍යනීති? සෙනාපති ඡනිය්‍යනීති,
 සෙනාපති උපරාඡ ඡනිය්‍යනීති ඉමිනා උපායෙන යාව දසකමම
 කරෙ පුච්ඡිතා භනෙත උදකකලහොති ආගංසු, උදකං කිං
 අශ්‍යති මහාරුඡති? අපං භනෙතති, බතති යා කිං අශ්‍යනති
 මහාරුඡති? බතති යා නාම අනශ්‍යා භනෙතති, න යුතතං පන
 තුමාකං අපමනතකං උදකං නිය්‍යාය අනගසියෙ බතතියෙ
 නාසෙතුනති, තෙ තුණ්හි අහෙසුං, අථ තෙ සන්ධා ආමනොතනා කසමා
 මහාරුඡනො එවරුපං කරොථ? මසි අසනොත අජ් ලොකිතනදි
 පචතතිස්සථ අයුතතං වො කතං තුමෙහ පඤ්චති වෙරෙහි සවෙරා
 විහරථ, අගං අවෙරො විහරාමි, තුමෙහ කිලෙසාතුරා හුතා විහරථ,
 අගං අනාතුරො, තුමෙහ කාමගුණෙ පරියෙසනුස්සකකා හුතා විහරථ,
 අගං අනුස්සකකා විහරාමිති වතා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“සුසුඛං වත ජ්වම වෙරිනෙසු අවෙරිනො,
 වෙරිනෙසු මනුස්සෙසු විහරාම අවෙරිනො.

සුසුඛං වත ජ්වම ආතුරෙසු අනාතුරා,
 ආතුරෙසු මනුස්සෙසු විහරාම අනාතුරා.

සුසුඛං වත ජ්වම උස්සකෙකසු අනුස්සකා,
 උස්සකෙකසු මනුස්සෙසු විහරාම අනුස්සකා”ති.

තථ සුසුඛනති සුචු සුඛං, ඉදං වුතතං හොති-යෙ ගිතිනො
 සක්චෙජ්දදිවසෙන පබ්බජිතා වා පන වෙජ්ඣකමාදිවසෙන ජ්විත
 වුතති. උපාදෙතා සුඛෙත ජ්වමාති වදන්ති, තෙහි මයමෙව සුසුඛං
 වත ජ්වම යෙ මයං පඤ්චති වෙරෙහි වෙරිනෙසු මනුස්සෙසු අවෙ
 රිනො කිලෙසාතුරෙසු මනුස්සෙසු නිකඛිලෙසනාය අනාතුරා පඤ්ච
 කාමගුණපරියෙසනෙ උස්සකෙකසු තාය පරියෙසනාය අභාවෙන
 අනුස්සකකාති. සෙසං උතතානන්ධමෙව. දෙසනාවසානෙ බහු සොතා
 පතතිඵලාදීති පාපුණිංසුති.

ඤාතකානං කලහප්‍රසමන වස්සු පඨමං.

15. 2.

“සුසුඛං වතා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා පඤ්චසාලාය බ්‍රාහ්මණ
ගාමෙ විහරන්තො මාරං ආරබ්භ කපෙසි:-

එකදිවසං හි සත්ථා පඤ්චසත්තං කුමාරිකානං සොතාපතති
මහසං උපනිස්සයං දිස්වා තං ගාමං උපනිස්සයං විශරති, තාපි කුමාරි
කායො නක්ඛිත්තදිවසෙ නදිං ගන්ත්වා නගාත්වා අලංකිතපටියන්තා
ගාමාභිමුඛියො පාසිංසු, සත්ථාපි තං ගාමං පටිසිත්වා පිණ්ඩය වරති,
අථ මාරො සකලගාමවාසීනං සරීරෙ අභිමුච්චිත්වා යථා සත්ථා කටවුරු
මන්තං භත්තමපි න ලභති එවං කත්වා යථාධොතෙන පතෙන
කික්ඛමන්තං සත්ථාරං ගාමවාසෙ අත්වා ආහ-අපි සමණ පිණ්ඩ
මලත්ථාති?, කිං පන ත්වං පාපිම තථා අකාසි? යථාහං පිණ්ඩං ලභෙ
ය්‍යන්ති¹, තෙන හි භන්තෙ පුත පටිසථාති, එවං කිරස්ස අහොසි-සවෙ
පුත පටිසිස්සති² සබ්බෙසං සරීරෙසු අභිමුච්චිත්වා ඉමස්ස පුරතො පාණිං
පහරිත්වා හස්සකෙළිං කරිස්සාමිති, තස්මිං බණෙ තා කුමාරිකායො
ගාමමාරං පත්වා සත්ථාරං දිස්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු, මාරොපි
සත්ථාරං ආහ-අපි භන්තෙ පිණ්ඩං අලභමානො ජීෂව්ජාදුක්ඛෙති පිළි
තත්ථාති? සත්ථා-අජ්ජ මයං පාපිම කිඤ්චි අලභිත්වාපි ආහස්සරලොකෙ
බ්‍රහ්මානො විය පිතිසුබ්බෙනෙව විතීනාමෙස්සාමාති වත්වා ඉමං ගාථ
මාග:-

“සුසුඛං වත ජීවාම යෙසං නො නත්ති කිඤ්චනං,
පිතිහක්ඛා භවිස්සාම දෙවා ආහස්සරු යථා”ති.

තත්ථ සෙසං නොති යෙසං අමානං පළිබ්‍රැක්ඛිතවෙත්ත රුගාදීසු
කිවනෙසු එකමපි කිඤ්චනං නත්ති. පිතිහක්ඛාති යථා ආහස්සරු දෙවා
පිතිහක්ඛා හුත්වා පිතිසුබ්බෙනෙව විතීනාමෙනති එවං මයමපි භවිස්සා
මාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසත්තාපි කුමාරිකායො සොතාපතතිඵලෙ
පතිට්ඨතිංසුති.

මාරස්ස වණ්ඤ දුතිසං.

15. 3.

“ජයං වෙර”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො
කොසලරඤ්ඤපරුජයං ආරබ්භ කපෙසි:-

සො කිර කාසිගාමකං නිස්සයං භාගිනෙය්‍යෙන අරුතසහතුතා
සඬිං යුජ්ඣන්තො තෙන තයො වාරෙ පරුජ්ඣො තතිශ්වාසෙ
විනෙතසි-අහං බිරවුබමපි දුරතං පරුජේත්තුං තාසක්ඛිං කිං මෙ ජීවිතෙ
නාති, සො ආහාරුපවේජදං කත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජි, අථස්ස සා පමන්ති

1. ම කලභෙය්‍යන්ති.

2. ම. පත පටිසථි.

සකලවිහාරං නගරං ව පත්ථි, භික්ඛු තථාගතස්ස ආරෝවෙසුං-හනෙන රාත්තර් කාසිගාමකං නිස්සංගං තයො වාරෙ පරාජිතො, සො ඉද්දති පරාජිතො ආගතො-බිරමුබමපි දුරතං පරාජෙතුං නාසකං. කිං මෙ ජිවිතෙනාති ආහාරුපචේදං කත්වා මඤ්චකො නිපනෙනාති, සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා භික්ඛවෙ ජිනනෙතාපි වෙරං පසවති පරාජිතො පන දුක්ඛං සෙතිසෙවාවි වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“ජයං වෙරං පසවති දුක්ඛං සෙති පරාජිතො,
උපසනෙතා සුඛං සෙති හිත්වා ජයපරාජය”නති.

තත්ථ ජයනති පරං ජිනනෙතා¹ වෙරං පටිලභති. පරාජිතොති පරෙත පරාජිතො කදා නුඛො පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨිං දට්ඨං සකංඝස්සා මිති දුක්ඛං සෙති සබ්බිරියාපථෙසු දුක්ඛමෙව විහරතිති අන්තො. උපසනෙතාති අබ්බන්තරෙ උපසන්නරාගාදිකිලෙසො බිණ්ණසවො ජයං ව පරාජයං ව හිත්වා සුඛං සෙති සබ්බිරියාපථෙසු සුඛමෙව විහරතිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

කොසලරඤ්ඤා පරිජය වස්තු ගාතිසං.

15. 4.

“නත්ථි රාගසමො”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො අඤ්ඤාතරං කුලදරිකං ආරබ්භ කථෙසි.

තස්සා කීර මාතාපිතරො ආවාහං කත්වා මඛලදිවසෙ සත්ථාරං නිමන්නයිංසු, සත්ථා භික්ඛුසංඝපරිවුතො තත්ථ ගන්ත්වා නිසිදි, සා ට්ඨො වට්ඨ සාධුකං භික්ඛුසංඝස්ස උදකපරිස්සාවනාදීති කරොන්ති අපරාපරං සඤ්චරති, සාමිකො පියස්සා තං තං ඔලොකෙනො අධ්‍යාසි, තස්ස රාගවසෙන ඔලොකෙනස්ස අනෙතා කිලෙසො සමුද්ධරි, සො අඤ්ඤාණංභිභූතො නෙව බුඬං උපට්ඨති න අසීතිමහාපෙරෙ, හත්ථං පසාරෙත්වා තං වට්ඨං ගණ්ණියාමිති පන විතතං අකාසි, සත්ථා තස්ස ජ්ඣා සයං ඔලොකෙත්වා යථා තං ඉත්ථිං න පස්සති ඵලමකාසි, සො නං අදිස්වා සත්ථාරං ඔලොකෙනො අධ්‍යාසි, සත්ථා තස්ස ඔලොකෙත්වා සිතකාලෙ-කුමාරක නති රාගහිතා සදිසො අහි නාම දෙසකලිතා සදිසො කලි නාම බක්ඛපරිහරණදුක්ඛත වා සදිසං දුක්ඛං නාම අත්ථි, තිබ්බාණසුඛසදිසං සුඛං නත්ථි යෙවාවි වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“නත්ථි රාගසමො අග්ගි නත්ථි දෙසසමො කලි,
නත්ථි බක්ඛසමො” දුක්ඛා නත්ථි සන්තිපරං සුඛං”ති.

තත්ථ නත්ථි රාගසමොති වුමං වා ජලංවා අඛගාඪංවා අදස්සෙත්වා අනෙතා යෙව ක්කාපෙත්වා හස්මමුට්ඨිං² කාතුං සමන්තො රාගෙන සමො අඤ්ඤා අග්ගි නාම නත්ථි. කලිති දෙසෙන සමො අපරාධොපි

1. සි. පරිජිනනෙතා.

2. සි. බක්ඛාදිසා.

3. ම. තස්මා යෙව මුඬිං.

අනුකූලව පිළිගැනීමට කැපවීමක් වන බව පෙනේ.

එකසම්. හි දිවසෙ සඳා ජෙනවනෙ ගනිකුටිය. තිසිනොනාව පවුලුසකාලෙ ලොකෙ ඔලොනෙනොනා ආලෙයිය. එකෙ දුග්ගත මිත්‍රයා. දිසාව තසා උපතිසායසමපතති. සැනවා පඤ්ඤාසනභික්කු පරි වාරෙ ආලම්. අගමාසි, ආලම්ව්වාසිනො සඳාර. නිමනනයිසු, සොපි දුග්ගතමිත්‍රයො සඳාර කිර ආගනොති සුඛා සත්ථ සනතිනෙ ධම්ම. සොයාමිති මන. අකාසි, නං දිවසමෙව වයා එනො ගොණො පලාසි, සො කිං නුවො ගාණං පරියෙසියාමි උදුනු ධම්ම සුණංචිති විනොනො ගොණං පරියෙසිනො පච්ඡා ධම්ම. සොයාමිති පාතොව ගෙහා නිකම්මි, අලම්ව්වාසිනොපි බුඩ්ධච්ඡිකං භික්කු සභසං. තිසිදුපෙනො පරිවිසිනො අනුමොදනඳාය පතන. ගණනියු, සඳාර-යං තියායාගං තිංසයොජනමග්ගං ආගනො සො ගොණං පරියෙසිතුං අරඤ්ඤං පටිට්ඨා තසම්. ආගනෙයෙව ධම්ම. දෙසියා මිති තුණති අගොසි, සොපි පුරිසො දිවා ගොණං දිසවා ගොගණෙ පකපිනො සවෙපි අඤ්ඤා නභි සත්ථ වන්දනමත්තමපි කරියාමිති ජිසව්ඡාපිලිනොපි ගෙහං ගමනාය මන. අකනො සඳාර. වන්දිනො එකමනනං අට්ඨාසි. සඳාර තසා සිතකාලෙ වෙය්‍යාවටිකං ආග-අභි කිඤ්ඤි භික්කුසභසය අතිරිත්තනති? හනෙන සබ්බං අභිති, තෙන හි ඉමං පරිවිසාති, සො සඳාරා චුත්තට්ඨානෙයෙව නං තිසිදුපෙනො යාගුඛාදනියභොජනියෙති සකකච්චං පරිවිසි, සො භුත්තහතො මුඛං විකාලෙසි, ඔපෙනො කිර ඉමං ණානං නිසු පිටකෙසු අඤ්ඤාත්ත ආගතයා එවං හත්තවිචාරණං නාම නභි, තසා පසාඛදරපසා විතනං එකගං. අගොසි, අපසා සඳාර ආනුපුබ්බිකපං කපෙනො සච්චාති පකාසෙසි, සො දෙසනාවසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සඳාරි අනුමොදනං කනො උට්ඨායාසනා පකාමි, මහාජනො සඳාර. අනුගතො නිවත්ති, භික්කු සඳාර සභිං ගච්ඡන්තායෙව උඤ්ඤාමිත්‍ර-පසාඛාචුසො සත්ථ කම්මං අඤ්ඤාසු දිවසෙසු එවරුපං නභි අජ්ජ පනොමිත්‍රයං. දිසාව යාගුආදිති විචාරෙනො දුපෙසිති, සඳාර නිවත්තිනො සිතනොව-කිං භික්කවෙ වදෙදාති පුච්ඡිනො තම න

සුඛා-ආම භික්ඛවෙ අහං තිංසයොජනං කන්තාරං ආගච්ඡන්තො
තස්ස උපාසකස්ස උපනිස්සයං දිස්වා ආගතො, සො අභිවිශ ජ්ඣවජ්ඣො
පාතොව පට්ඨාය ගොණං පරියෙසන්තො අරඤ්ඤං විවරි, ජිකච්ඡා
දුක්ඛෙන ධම්ම දෙසියමානෙසි පටිවිජ්ඣිතුං න සක්ඛිස්සතීති
විනේතඛා එවමකාසිං, ජිකච්ඡාරොගසදිසො හි රොගො නාම
භික්ඛවෙ නත්ථිති වචා ඉමං ගාථමාහ:-

“ජිකච්ඡා පරමා රොගා සඛිධාරා පරමා දුඛා,
එතං ඤාතො යථාභූතං තිබ්බාණං පරමං සුඛ”න්ති.

තත්ථ ජිකච්ඡාපරමා ගෝභාති යසො අඤ්ඤා රොගා සකිං
තිකිච්ඡතා විතස්සන්ති වා තදබ්භවසෙන¹ වා පභියන්ති, ජිකච්ඡා පත
නිවචකාලං තිකිච්ඡතබ්බායෙවාති සෙස රොගානං අයං පරමො නාම.
සඛිධාරාති පඤ්චකඛිකා. එතං ඤාතොති ජිකච්ඡා සමො රොගො නත්ථි
බහිපරිහරණ සමං දුක්ඛං නාම නත්ථිති එතමත්ථං යථාභූතං ඤාතො
පණ්ඨිතො තිබ්බාණං සච්ඡිකරොති. තිබ්බාණං පරමං සුඛනති තඤ්ඤි
සබ්බසුඛානං පරමං උත්තමං සුඛනති අන්තො. දෙසනාමසානෙ බහු
සොතාපතතිඵලාදීති පාපුණ්ණසුති.

අඤ්ඤාගාරස්ස උපාසකස්ස වජ්ඣ පට්ඨමං.

15. 6.

“ආරොග්‍යපරමා ලාභා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජෙතවනෙ
විහරන්තො රාජනං පසෙනදිකොසලං ආරබ්භ කප්ථෙසි:-

එකසමිං හි සමයෙ රාජ තණ්හුලදොණස්ස ඔදනං තදනුච්ඡි
කෙන සුපව්‍යජ්ඣෙන භුජති, සො එකදිවසං භුත්තපාතරාසො භත්ත
සමථදං අවිනොදෙතොව සන්ත්ථි සන්තිකං ගන්තො කිලනනරූපො ඉතො
විතො ව සමපරිවත්තති, නිද්දාය අභිභූයමානොපි උජුං නිපජ්ඣතුං
අසකෙකාන්තො එකමන්තං නිසීදි, අථ නං සන්ධා ආහ-කිං මහාරාජ
අවිස්සමිත්වා ව ආගතොසීති? ආම භන්තෙ භුත්තකාලතො පට්ඨාය
මෙ මහාදුක්ඛං ගොතීති, අථ නං සන්ධා මහාරාජ අතිබහු භොජනං
එවං දුක්ඛං ගොතීති වචා ඉමං ගාථමාහ:-

“මිඨි යදා හොති මහග්‍යසො ව නිද්දායිතා සමපරිවත්තසාසී,
මහාවරාගොව තිවාපජුට්ඨො පුනපුනං ගබ්භවූපෙති මන්දො”ති.

ඉමාය ගාථාය ඔවදිත්වා-මහාරාජ භොජනං නාම මත්තාය
භුජතුං වට්ටති මත්තභොජනෙ සුඛං ගොතීති උත්තරිං ඔවදන්තො
ඉමං ගාථමාහ:-

“මනුජස්ස සදා සතිමතො මත්තං ජනතො ලබ්භොජනෙ,
තනු තස්ස භවන්ති වෙදනා සතිකං ජීරති ආයු පාලය”න්ති.

රාජ ගාථා උග්ගණනිත්තුං නාසකඛි, සමිපෙ සිතං පන භාගිනෙය්‍යං සුදස්සනමානවං. ඉමං ගාථං උග්ගණනාති ආහ, සො තං ගාථං උග්ගණනිත්වා කිං කරොමි හනෙතති සත්ථාරං පුච්ඡි, අථ නං සත්ථා ආහ-රඤ්ඤ භුල්නතස්ස ඔසානපිණ්ඩකාලෙ ඉමං ගාථං වදෙය්‍යාසිති, රාජ අත්ථං සලලකෙබ්බිතා තං පිණ්ඩං ඡබ්බෙය්‍යති තස්මිං පිණ්ඩෙ සිත්ථගණනාය රඤ්ඤ භතතපචනකාලෙ තතතකෙ තණ්ඩුලෙ හරෙය්‍යාසිති, සො සාධු හනෙතති සායමි පාතොපි රඤ්ඤ භුල්නතස්ස ඔසානපිණ්ඩකාලෙ තං ගාථං උද්භරිත්වා තෙන ඡබ්බිත පිණ්ඩෙ සිත්ථගණනාය තණ්ඩුලෙ හාරෙසි¹, රාජපියා ගාථං පුත්වා සහස්සං දූපෙසි, සො අපරෙන සමයෙන නාලිකොදනපරමතාය සණ්ඨතිත්වා සුඛප්පතො නනුසරිරො අහොසි, අපේකදිවසං සඤ්ඤ සතතිකං ගතවා සත්ථාරං චජ්ඣිත්වා ආහ-හනො ඉද්දති මෙ සුඛං ජතං මගමි අස්සමි අනුබ්බිත්වා ගණනසමත්ථො ජතොමහි පුබ්බෙ මේ භාගිනෙය්‍යෙන සඬිං යුඛමෙව භොති ඉද්දති මෙ වජ්ජකුමාරිං. නාම ධිතරං භාගිනෙය්‍යස්ස දත්වා සො ගාමො තස්සායෙව නිහාන වුණ්ණ මූලං කත්වා දිනෙනා, තෙන සඬිං විග්ගහො වුපසනො, ඉමිනාපි මෙ කාරණෙන සුඛමෙව ජතං, කුසරාජකාලිකං² මණ්ඩරතමපි නො ගෙහෙ පුරිම දිවසෙ තට්ඨං තමි ඉද්දති හත්ථප්පතතං, ඉමිනාපි මෙ කාරණෙන සුඛමෙව ජතං, තුමහාකං සාවකෙහි සඬිං විස්සාසං ඉච්ඡෙනෙන ඤාතිධිතාපි නො ගෙහෙ කතා, ඉමිනාපි මෙ කාරණෙන සුඛමෙව ජතනති, සත්ථා-ආරොග්ගං නාම මහාරාජ පරමා ලාභා යථා ලබෙන සනතුට්ඨභාව සදිසං හි ධනං විස්සාසසදිසො ව ඤාති නිබ්බාණ සදිසඤ්ඤ සුඛං නාම නච්ඡිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“ආරොග්ගපරමා ලාභා සනතුට්ඨපරමං ධනං,
විස්සාසපරමා ඤාති නිබ්බාණපරමං සුඛං”නති.

තත්ථ ආණ්ණපරමාති අරොග්ගාවපරමා ලාභා, රොගිනො හි විජ්ජමානාපි ලාභා අලාභා ඵල, තස්මා අරොගස්ස සබ්බලාභා ආගතාව හොනති, තෙන වුත්තං “ආරොග්ගපරමා ලාභා”ති. සනතුට්ඨපරමං ධනනති හිතිනො වා පබ්බජිතස්ස වා යං අත්තනා ලබං අත්තනො සත්තකා තෙනෙව තුස්සනභාවො සනතුට්ඨි නාම සෙසධිනෙහි පරමං ධනං. විස්සාස පරමාඤාතීති මානා වා හොතු පිතා වා තෙන සඬිං විස්සාසො නච්ඡි යෙන අඤ්ඤාතකෙන පන සඬිං විස්සාසො අච්ඡි සො අසමබ්බොපි පරමො උත්තමො ඤාතී, තෙන වුත්තං විස්සාස පරමා ඤාතීති. නිබ්බාණසදිසං පන සුඛං නාම නච්ඡි තෙනෙවාහ නිබ්බාණ පරමං සුඛනති. දෙසනාවසානෙන බහු සොනාපතට්ඨලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

පසෙකදිකොසලයා වහු ඡඬිං.

1. ම. හාපෙසි.

2. ම. කුලසත්තකං.

15. 7.

“පච්චෙකරස”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙසාලියං විහරන්තො අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කප්ථසී:-

සත්ථාරා හි භික්ඛවෙ අහං ඉතො චතුර්ති මාසෙහි පරිනිබ්බාසිංසාමිති චුත්තො සඤ්ඤා සන්තති භික්ඛු සත්ථා සන්තාසං ආපජ්ජිංසු, බිණ්ණසවානං ධම්මසංවේශො උපපජ්ජි, පුපුජ්ජනා අස්සුති ධාරෙතං නාසකම්බිංසු, ත්‍රිකල් වශ්වතො හුත්වා කිනන්තුවො කර්මසාමානි මනෙතන්තො විවරන්ති, අපේකො තිස්සන්තරො නාම භික්ඛු සත්ථා කිර වතුමාසවයෙන පරිනිබ්බාසිංසානි අහවමති අවිතරාගො සත්ථරි ධර්මානෙයෙව මයා අරහත්තං ගණන්තුං වට්ටනිති වතුසු ඉරියාපපේසු එකකොව විහාසී, භික්ඛුනං සන්තතිකෙ ගමනං වා කෙනවි සභිං කථා සල්ලාපො වා නත්ති, අපි නං භික්ඛු ආහංසු-ආවුසො තිස්ස කසමා එවං කරොසීති?, සො තෙසං කථං න සුණාති තෙ තං පවත්තිං සඤ්ඤා ආරො වෙත්වා-භනෙත තුලෙහසු තිස්සන්තරස්ස සිනෙහො නත්ති ආහංසු, සත්ථා-තං පකෙකාසාපෙත්වා කසමා තිස්ස එවමකාසීති පුවත්තො තෙන අයතනො අධිප්පායෙ ආරොචිතෙ සාධු තිස්සාති සාධුකාරං දත්වා භික්ඛවෙ මග්ගි සසෙකාගො තිස්සසද්දෙසෙව හොතු යෙ ගතිමාලාදි පුජං කාරොන්තාපි හි නෙව මං පුජෙන්නති ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජමානා යෙව පන මං පුජෙන්නති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“පච්චෙකරසං පිත්වා රසං උපසමස්ස ව,

තිද්දරො හොති තිප්පාපො ධම්මපිති රසං පිබ්බ”නති.

තත්ථ පච්චෙකරසංති පච්චෙකතො උපපන්නරසං, එකිභාව සුඛනති අත්තො. පිත්තාති දුක්ඛ පරිඤ්ඤාදීති කරුණෙනා ආරම්භෙතො සච්ඡිකිරියවසෙන පිත්තං. උපසමස්ස වාති කිලෙසුපසමතිබ්බාණස්සෙව වරසං පිවිත්වා. තිද්දරො හොතිති තෙන උභයරසපානෙන බිණ්ණසවො භික්ඛු අබ්භන්තරෙ රාගදර්ශාදීනං අභාවෙන තිද්දර පොච්චෙව තිප්පාපොව හොති. රසං පිබ්බන්ති නවවිධලොකුත්තරධම්ම වසෙන උපපන්නපිතිරසං පිවන්තොපි තිද්දරො තිප්පාපො ව හොතිති අත්තො. දෙසනාවසානෙ තිස්සන්තරො අරහත්තං පාපුණ්ඨි, මහාජනස්සාපි සාන්තිකා දෙසනා අහොසීති.

අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුස්ස වතුසු සන්තමං.

15. 8.

“සාහු දස්සන”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා බෙඵවගාමෙ විහරන්තො සකකං ආරබ්භ කප්ථසී:-

තථාගතස්ස හි ආයුසඛ්ඛාරෙ විඤ්ඤායෙව ලොභිතපක්ඛන්දිකා බාධස්ස උපපන්නභාවං ඤාත්වා සකෙකා දෙවරාජ මයා සඤ්ඤා සන්තතිකං භික්ඛා ගිලානුපට්ඨානං කාතුං වට්ටනිති විනෙතත්වා තිශාචුත්තප

මාණං අත්තභාවං විජිතිත්වා සත්ථාරං උපසඛකම්මිත්වා ගන්තෙති පාදෙ පරිමජ්ජි, අථ නං සත්ථා ආගං-කො එසොති? අහං ගන්තො සකෙකාති, කාමො ආගන්තොසීති? තුමෙහ භි ගිලානෙ උපට්ඨාතිත්වා ගන්තෙති, සක්ක දෙවනං මත්‍රස්සගතො යොජනසත්තො පට්ඨාඨ ගලෙ බබ්බුණ්ථං විය හොති ගච්ඡතිං අපි මෙ ගිලානුපට්ඨානා භික්ඛුති, ගන්තො අහං වතුරාසිති යොජනසහස්සමන්තො සිතො නුග්ගාහං සීලගතො ඝායිත්වා ආගන්තො අගමෙව උපට්ඨාගිස්සාමිති, සො සත්ථු සරීරවලජන භාජනං අඤ්ඤස්ස ගන්තොපි ජුස්සිත්වා අදත්වා සිසෙයෙව ඨපෙත්වා නිහරන්තො මුඛසඬෙකාවන මහත්මපි න අකාසි, ගතභාජනං පරිහ රන්තො විය අහොසි, එවං සත්ථාරං පටිජග්ගිත්වා සත්ථු එංසුකකාලෙ යෙව අගමාසි, භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං-අහො සත්ථරි සක්කස්ස සිනෙහො එවරුපං නාම දිබ්බසම්පත්තිං පහාය මුඛසඬෙකාවන මහත්මපි අකත්වා ගතභාජනං නිහරන්තො විය සත්ථු සරීරවලජන භාජනං සිසෙන නිහරන්තො උපට්ඨානමකාසිති, සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා කිං වදෙථ භික්ඛවෙ අනච්ඡරියං එතං යං සකෙකා දෙවරාජ මයි සිනෙහං කරොති අයං සකෙකා භි දෙවරාජා මං කිස්සාය ජරසක්කභාවං තිත්වා සොතාපනොනා හුත්වා තරුණසක්කභාවං පනොනා, අහං තිස්ස මරණභයනජ්ඣස්ස පඤ්චසිඛගතබ්බපුත්තං පුරතො කත්වා ආගතකාලෙ ඉන්ද්‍රසාලගුහායං දෙවපරිසාය මජ්ඣෙකි සින්නස්ස:-

“පුච්ඡ වාසව මං පඤ්ඤං යං කිංඤ්චි මතසිච්ඡසි,
තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස අහං අත්තං කරොමි තෙ”ති.

වත්වා තස්ස දුක්ඛං විනොදෙනො ධම්මං දෙසෙසිං, දෙසනාව සාතෙ වුද්දසන්නං පාණ්ණොට්ඨිතං ධම්මානිසම්මයො අහොසි, සකෙකාපි යථාතිසින්නොව සොතාපතතිඵලං පත්වා තරුණසක්කො ජාතො, එවමස්සාහං බහුපකාරො තස්ස මයි සිනෙහො නාම අනච්ඡරියො, භික්ඛවෙ අරියානං දස්සනමපි සුඛං තෙහි සඨිං එකට්ඨානෙ සන්තිවා සොපි සුඛො බාලෙහි පන සබ්බමෙව දුක්ඛන්ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“සාහු දස්සනමරියානං සන්තිවාසො සදු සුඛො,
අදස්සනෙත බාලානං නිච්චමෙව සුඛි සියා.

බාලසඬගතචාරී භි දිස්මඛාන සොචති,
දුක්ඛො බාලෙහි සංවාසො අමිත්තෙතෙව සබ්බදු;
ධීරො ව සුඛසංවාසො ඤාතිනංව සමාගමො.

තස්මා භි ධීරං ව පඤ්ඤඤව බහුසුත්තඤ්ච
ධොරස්සසීලං චතව්නතමාරියං,
තං තාදිසං සපුරිසං සුමෙධං
භජෙථ නක්ඛතතපථංව චන්දිමා”ති.

තත් සාමුති සුඤ්ජරං හදුකං. සහනිවාසොති න කෙවලඤ්ච
 තෙසං දස්සනමෙව, තෙති පන සඬං එකට්ඨානෙ නිසිදනාදිභාවොපි
 තෙසං වත්තපට්ඨතතං කාත්තං ලභනභාගවාපි සාධුයෙව. බාලසබ්බන්ත
 වාදි හි ති යො හි බාලෙන සහ වාදි. දීඝමබ්බානන්ති සො බාලසභා
 යෙන එති. සක්ඛිවේදනාදීති කරොමාති වුවමානො තෙන සඬං
 එකව්ඤ්ඤා හුත්වා තාති කරොනොහා හත්වේදදීති පත්වාදිඝමබ්බානං
 සොවති. සබ්බද්ධානි යථා අසිහතේන වා අමිත්තෙන ආසිවිසාදිති වා
 සඬං එකතො වාසො නාම නිව්ච්චකෙතො තපේව බාලෙති සඬිනති
 අත්ථො. ධිගේ ව සුඛසංවාසොති එත් සුඛො සංවාසො එතෙනාති
 සුඛසංවාසො, පණ්ඩිතෙන වාසො සුඛොති අත්ථො, කථං? ඤාතිනංව
 සමාගභොති යථාපි ඤාතිනං සමාගමො සුඛො එවං සුඛොති.
 නාසමා හිති යසමා බාලෙන සඬං සංවාසො දුකෙතො පණ්ඩිතෙන
 සඬං සුඛො තසමා ධිතිසමපන්නං ධිරඤ්ච ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාය
 සමපන්නං පඤ්ඤා ව ආගමාධිගමසමපන්නං බහුස්සුතං ව අරහත්ත
 පාපනකසංඛාතාය ධුරවහනසීලතාය ධොරස්සසීලං. සීලවතෙන ව
 ධුතඬාවතෙන ව වනවත්තං කිලෙසෙති ආරකතාය අපිසං තථාරූපං
 සප්පුපිසං. සොහනපඤ්ඤා යථා නිමමලං නිකමනපට්ඨසංඛාතං
 ආකාසං වන්දිමා හජති එවං හජෙථ පටිඨරූපාසෙථාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

සත්තදෙවග්ගස්ස වක්ඛු අභමං.

සුබ්බගවණ්ණනා නිසිතා.

පණ්ණරසමො වගෙහා.

16. 1.

“අයොගෙ”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජේතවතෙ විහරනො
 තයො පබ්බජිතෙ ආරඬහ කපේසි:-

සාවස්ථියං කිර එකසමීං කුලෙ මාතෘපිතුන්නං එකපුත්තකො
 භොති පියො මතාපො, සො එකදිවසං ගෙගෙ නිමන්තිතානං
 භික්ඛුනං අනුමොදනං කරොන්නානං බමමකථං සුත්වා පබ්බජිතු
 කාමො හුත්වා මාතෘපිතරො පබ්බජ්ජං යාචි, තෙ නානුජතිංසු, අථස්සෙ
 තදභොසි-අහං මාතෘපිතුන්නං අපස්සන්නානං යෙව බති ගතත්වා
 පබ්බජස්සාමීති, අථස්ස පිතා බති නිකමිතොනො ඉමං රකෙධයොසිති
 මාතරං පට්ඨජාපෙති, මාතා බති ගවජන්ති පිතරං පට්ඨජාපෙති, අථස්ස
 එකදිවසං පිතරි බති ගතෙ මාතා පුත්තං රකස්සාමීති එකං වාර
 බාහං නිස්සාය එකං පාදෙති උපපිලෙත්වා ඡමාය නිසින්නා සුත්තං.

කන්‍යාවකි, සො ඉමං වචෙත්වා ගමිස්සාමිති විනේතාවා අමම ථොකං
 තාව අපෙති සරිවලජං කරිස්සාමිති-තාය පාදෙ සමිච්ඡිතෙ නිකම්
 මිත්වා වෙගෙන විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛු උපසංඝමිත්වා පබ්බාලෙථ මං
 භනෙත්වා යාවිත්වා තෙසං සන්ධිකෙ පබ්බජ්, අථස්ස පිතා ආගන්ත්වා
 මාතරං පුච්ඡි-කතං මම පුත්තොති?, සාමිදුති ඉමසමිං පදෙසෙ
 අගොසිති, සො භතං බුද්ධං මම පුත්තොති ඔලොකෙනෙතා තං
 අදිස්වා විහාරං ගතො භවිස්සතිති විහාරං ගන්ත්වා පුත්තං පබ්බජිතං
 දිස්වා කන්දිත්වා රොදිත්වා-තාභ කිං මං නාසෙසිති වත්වා-මම පුත්තෙ
 පබ්බජිතෙ අහංදති ගෙගෙ කිං කරිස්සාමිති සයමි භික්ඛු යාවිත්වා
 පබ්බජ්, අථස්ස මාතාපි-කිනත්තුවො මෙ පුත්තො ව පති ව විරායනති
 චාචි විහාරං ගන්ත්වා පබ්බජිතාති ඔලොකෙනත් විහාරං ගන්ත්වා
 උභොපි පබ්බජිතෙ දිස්වා ඉමෙසං පබ්බජිතකාලෙ මම ගෙගෙන කො
 අත්තොති සයමි භික්ඛුණි උපසංඝං ගන්ත්වා පබ්බජ්, තෙ පබ්බජිත්වාපි
 විනාහවිතුං න සකෙකානති, තෙ විහාරෙපි භික්ඛුණි උපසංඝෙපි එක
 තොව නිසිදිත්වා සලලපත්තා දිවසං චිතිතාමෙතති, තෙන භික්ඛුපි
 භික්ඛුණියොපි උබ්බාලිතා ගොතති, අපේකදිවසං භික්ඛු තෙසං තං
 කිරියං සත්ථ ආරොවෙසුං, සත්ථ-තෙ පකෙකාසාපෙත්වා-සච්චං කිර
 තුලෙහ එවං කරොථාති පුච්ඡිත්වා-සච්චනති වුත්තෙ-කසම ඵලං
 කරොථ න හි එස පබ්බජිතානං යොගොති; භනෙත විනා හවිතුං න
 සකෙකාමාති, පබ්බජිතකාලතො පටිසාය ඵලං කරණං නාම න
 යුත්තං පියානං ඤ අදස්සනං අපපියානං ව දස්සනං දුක්ඛමෙව, තස්මා
 සත්තෙසු සංඛාරෙසු ව යං කිංඤ්චි පියං වා අපපියං වා කාතුං න වට්ඨ
 තීති වත්වා ඉමා භාථා අභාසී:-

“අයොගෙ යුජ්ජමත්තානං යොගෙමිඤ්ච අයොජයං,
 අත්ථං හිත්වා පියග්ගාහි පිගෙනත්තානුයොගිනං.

මා පියෙහි සමාගඤ්ඤි අපපියෙහි කුදවනං,
 පියානං අදස්සනං දුක්ඛං අපපියානං ව දස්සනං.

තසමා පියං න කඤ්ජාථ පියාපායො හි පාපකො,
 ගත්ථා තෙසං න විජ්ජනති යෙසං නත්ති පියාපපියං”ති.

තත්ථ අසොගෙහි අයුජ්ජමනෙබ අයොනිසො මනසිකාරෙ, වෙසිය
 ගොවරුදිගෙදස්ස හි ජබ්බිධස්ස අගොවරස්ස සෙවනං ඉධ අයොනිසො
 මනසිකාරෙ නාම, තසමිං අයොනිසොමනසිකාරෙ අත්තානං
 යුජ්ජනෙත්වා අත්තො. අසං ඛිත්වාති පබ්බජිතකාලතො පටිසාය
 අභිසිලාදිසික්ඛාත්තං අත්තො නාම, තං හිත්වා, පියග්ගාහිති පඤ්ච
 කාමගුණසංඛිතං පියමෙව ගණ්හනෙතා, පිගෙනත්තානුයොගිනාති
 තාය පටිපත්තියා සාසනතො වුත්තො ගිහිභාවං පත්වා පච්ඡා යෙ
 අත්තානුයොගං අනුයුත්තා සිලාදිති සමපාදෙනතා දෙවමනුස්සානං

සන්නිකා සකකාරං ලභනති තෙසං පිහෙති-අහො වත අහමි එව රුපො අස්සනති ඉච්ඡතිති අනේවා. මා පිසෙය්හි පියෙහි සතෙතති සබ්බායෙරති වා කුදුවනං එකකඛණමි න සමාගවෙජ්ජයා, තථා අප්පියෙහි, කිං කරණං? පියානං හි විශොගවසෙන අදස්සනං අප්පියානං ව උපසංකමනවසෙන දස්සනං නාම දුක්ඛං. නසමාති යසො ඉදං උභයමිද්දුක්ඛං තස්මා කිඤ්චි සත්තං වා සබ්බාරං වා පියං නාම නකරෙය්ස. පියාපායො යිති පියෙහි අපායො විශොගො. පාපකොති ලාමකො. ගජා නෙසං න විජ්ජනතිති යෙසං පියං නත්ති තෙසං අභිජ්ඣා කායගනේවා පභියති යෙසං අප්පියං නත්ති තෙසං ව්‍යාපාද කායගනේවා, තෙසු පන පභිනෙසු සෙසගජා පභිනාව, හොනති තස්මා පියං වා අප්පියං වා න කාතබ්බනති අනේවා.

දෙසනාවසානෙ ඛුද්ධ සොතාපතතිඵලාදිති පාපුණ්ණිසුති. තෙ පන තයො ජනා මයං විනා හවිතුං න සකෙකාමාති විබ්බමිතො ගෙහමෙව අගමිංසුති.

නිනනං හිකඤ්ඤානං චන්ද්‍ර පඨමං.

16. 2.

“පියතො ජයති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරනො අඤ්ඤතරං කුටුමිකං ආරබ්භ කපේසි:-

සො අත්තනො පුත්තෙ කාලකතෙ පුත්තසොකාභිභූතො ආලාභණං ගන්ත්වා රෙදති පුත්තසොකං සක්ඛාරෙතුං. න සකෙකාති, සන්ධා පච්චුසකාලෙ ලොකං ඔලොකෙනොතො තස්ස සොතාපතති මග්ගස්ස උපතිස්සයං දිස්වා පිණ්ඩපාතපටිකකනොතො එකං පච්ඡා සමණං ගහෙතො තස්ස ගෙහවාරං අගමාසි, සො සන්ථු ආගතභාවං සුත්වා මයං සබ්බං පටිසන්ධාරං කාතුකාමො හවිස්සතිති සන්ධාරං පවෙසා පෙත්වා ගෙහමරේඤ්ඤ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා සන්ධර් නිසිනොතො ආගන්ත්වා චන්දිතො එකමන්තො නිසීදි, අප් නං සන්ධා-කිනත්තුවො උසාසක දුක්ඛි තොසීති? පුච්ඡිතො-තෙන පුත්තවිශොගදුක්ඛෙතොති ආරොවිතො-උපාසක මා වින්තාසි ඉදං මරණං නාම න එකස්මිං යෙව යානෙ න ච එකස්මෙව හොති යාවතා පන හවුප්පතති නාම අත්ති සබ්බසත්තානං හොති යෙව, එකසබ්බාරොධි නිවේවා නාම නත්ති, තස්මා මරණධම්මං මතං භිජ්ජනධම්මං භික්ෂානති යොතිසො පච්චවෙකක්ඛිතබ්බං න සොචි තබ්බං, පොරුණකපණ්ඩිතාපි පුත්තස්ස මතකාලෙ මරණධම්මං මතං භිජ්ජනධම්මං භික්ෂානති සොකං අකත්වා මරණස්මිමෙව භාවයිංසුති චන්දි-හනොතෙ කෙ එවමකංසු කද ව අකංසු ආවිකඛථ මෙති යාවිතො තස්සන්ධස්ස පකාසනන්ධං අතිතං ආහරිතො:-

“උරගොව තව. ජණණං හිතො ගච්ඡති සංතත්තුං,
එවං සරීරෙ නිබ්බාගෙ පෙනෙ කාලකතෙ සති.

බර්ග්ගාමානො න ජානාති ඤාතිනං පරිදෙවිතං,
තස්මා එතං¹ න සොවාමි ගතො සො තස්ස යා ගති”ති.

ඉමං පඤ්ඤාකතිපාතෙ උරගජ්ජනකං විත්ථාරෙත්වා-එවං පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා පියපුත්තො කාලතතෙ යථා වරගි² තිං කම්මනෙත විස්සජ්ජත්වා නිරාභාරො රොදනො විවරසි තථා අච්චරිත්වා මරණ සතිභාවනාබලෙන සොකං අකත්වා ආභාරං ව පරිභුජ්සු කම්මං ව අබ්බිඨතිංසු, තස්මා පියපුත්තො මෙ කාලකතොති මා විනතයි, උපපජ්ජමානොපි හි සොකො වා භයං වා පියමෙව නිස්සාය උපපජ්ජ තිති වත්වා ඉමං ගාථමාන:-

“පියතො ජයති සොකො පියතො ජයති භයං,
පියතො විපමුත්තස්ස නත්ති සොකො කුතො භය”න්ති.

තත්ථ පිස්සොති වට්ඨමුලකො හි සොකො වා භයං වා උපපජ්ජ මානං පියමෙව සත්තං වා සම්බාරං වා නිස්සාය උපපජ්ජති, තතො පන විපමුත්තස්ස උභයංපෙනං නත්ති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ කුට්ඨමිකො සොතාපතතිථලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාන්තිකා දෙසනා අගොසිති.

අඤ්ඤාතරකුට්ඨමිකස්ස වග්ගු දුතිස්සං.

16. 3.

“පෙමතො ජයති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහ රනො විසාඛං උපාසිකං ආරබ්භ කපෙසි:-

සා කීර පුත්තස්ස ඕතරං දන්තං නාම³ කුමාරිකං අත්තනො ථානෙ ධපෙත්වා ගෙගෙ භික්ඛුසංඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කාරෙසි, සා අපරෙන සම්මයෙන කාලමිකාසි, සා තස්සා සරිරතිකෙඛපං කාරෙත්වා සොකං සන්ධාරෙත්වා අසකෙකානති දුක්ඛිනී දුම්මනා අස්සමුඛා රුදමානා සජ්ජ සන්තිකං ගන්ත්වා වජ්ජත්වා එකමන්තං නිසීදී, අප්පං සත්ථා-කීනත්තුවො තිං විසාවෙ දුක්ඛිනී දුම්මනා අස්සමුඛා රුදමානා නිසිත්තාති ආහ, සා තමත්ථං ආරෙවෙත්වා-පියා මෙ භනෙත කුමාරිකා වත්තසම්පන්නා ඉද්දති තථාරූපං න පස්සාමාති ආහ, කීත්තකා පන විසාවෙ සාවන්තියං මත්තස්සාති?, භනෙත තුමෙහති යෙව මෙ කපිත්වා සත්ත ජන කොට්ඨොති, සවෙ පනායං එත්තකො ජනො තව දන්තාය සද්දිසො භවෙය්‍ය ඉවෙත්තයාසි නන්ති, ආම භනෙතති, කති පන ජනා සාවන්තියං දෙවසිකං කාලං කරෙන්නති? බහු භනෙතති, නත්ත එවං සනෙත තව අසොවනකාලො න භවෙය්‍ය රත්තිත්ථං රෙදන්ති පරිදෙවන්ති යෙව විවරෙය්‍යාසිති, හොතු භනෙත ඤාතං මයාති, අප්පං සත්ථා-නෙත හි මා සොචි සොකො හි වා භයං වා පෙමතො ජයතිති ඉමං ගාථමාන:-

1. ම. එච්.

2. ම. එතරති.

3. ම. සුදන්තං නාම.

“පෙමතො ජායති සොකො පෙමතො ජායති භයං,
පෙමතො විපජ්ඣතත්තස්ස නත්ති සොකො කුතො භයං”නති.

තත්ථ පෙමනොති පුත්තධිතාදිසු කතං පෙමමෙව නිස්සායාති
අත්ථො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

විසාඛාය වස්සු නතිසං.

16. 4.

“රතියා ජායති”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා වෙසාලියං නිස්සාය
කුටාගාරසාලායං විහරනොති ලිච්ඡි ආරබ්භ කපේසි:-

තෙ කිර ඵකසම් ඡන්දිවසෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අසදිසෙහි අලඞ්ඤා
රෙහි අලඞ්ඤතා උය්‍යානගමනත්ථාය නගරා නිකම්මිසු, සත්ථාපි
පිණ්ඩාය පවිසනොති තෙ දිස්වා භික්ඛු ආමනොසි-පස්සථ භික්ඛවෙ
ලිච්ඡවයො යෙහි වො දෙවා තාවතීසා න දිට්ඨපුබ්බා තෙ ඉමෙ
ඔලොකෙනතුති වත්ථා නගරං පාවිසී, තෙපි උය්‍යානං ගච්ඡන්තා ඵකං
නගරසොභිතීං ඉත්ථිං ආදාය ගන්තවා තං නිස්සාය ඉස්සාභිභූතා අඤ්ඤ
මඤ්ඤං පහරිත්වා ලොභිතනදී විය පවහන්සු අථ තෙ මඤ්ඤනාදාය
උක්ඛිපිත්වා අගමංසු, සත්ථාපි කතභතතතිවෙවා නගරා නිකම්මි, භික්ඛුපි
තථා නියමානෙ ලිච්ඡි දිස්වා සත්ථාරං ආගංසු- භනොති ලිච්ඡි
රාජානො පාතොව අලඞ්ඤතපටියත්තා දෙවා විය නගරා නිකම්මිත්වා
ඉදති ඵකං ඉත්ථිං නිස්සාය ඉමං ව්‍යසනං පත්තාති, සත්ථා භික්ඛවෙ
සොකො වා භි භයං වා උපපජ්ජමානං රතීං නිස්සාය උපපජ්ජති
යෙවෙති වත්ථා ඉමං ගංථමාග:-

“රතියා ජායති සොකො රතියා ජායති භයං,
රතියා විපජ්ඣතත්තස්ස නත්ති සොකො කුතො භයං”ති.

තත්ථ රතියාති පවකාමගුණරතියා, තං නිස්සායාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

ලිච්ඡමනං වස්සු වතුසං.

16 5.

“කාමතො”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනොති
අතිත්ථිගන්ධකුමාරං නාම ආරබ්භ කපේසි.

සො කිර බුහමලොකා වුත්තසනොති සාවඤ්ඤං මහාභොගකුලෙ
තිබ්බතොති ජානදිවසනො පට්ඨාය ඉත්ථිසම්පං උපගන්තුං න ඉච්ඡති,
ඉත්ථි යා ගග්ගමානො රොදතිති වත්ථවුම්චකොති නං ගග්ගතො ඵඤ්ඤං
පායෙනති, සො වයප්පතොති මාතාපිතුති තාන ආවාගං තෙ

කරිසාමාති වුතෙතා න මෙ ඉන්ද්‍රිය අපේති පටිකම්පිතා පුතපුත
 යාවියමානො පඤ්චසතෙ සුවණ්ණකාරෙ පකෙකාසාපෙතා තත්¹
 සුවණ්ණස්ස නිකඛසහස්සං දපෙතා අතිවිය පාසාදිකං ඝනකොට්ඨමං
 ඉත්ථරූපං කාරාපෙතා පුත මාතාපිතුති- තාත තයි ආවාහං අක
 රොනෙත කුලවංසො නප්පතිට්ඨිස්සති කුලදුරිකං තෙ ආනෙස්සා
 මාති වුතෙත- තෙනති සවෙ මෙ එවරූපං කුමාරිකං ආනෙස්සං
 කරිසාමි වො වචනනති තං සුවණ්ණරූපං දස්සෙයි, අථස්ස මාතා
 පිතරො අභිඤ්ඤතෙ බ්‍රාහ්මණේ පකෙකාසාපෙතා අමුතානං පුතෙතා
 මහාපුඤ්ඤ අවස්සං ඉමිනා සඬං කතපුඤ්ඤ කුමාරිකා හවිස්සති
 ගච්ඡ් ඉමං සුවණ්ණරූපං ගහෙතා එවරූපං කුමාරිකං ආහරුපාති
 පභිණ්ණං, තෙ සාධුති වාරිකං වරනතා මගුරුට්ඨි සාගලනගරං
 ගතා, තස්මිං පත නගරෙ එකා සොළසවස්සදෙදසිකා අභිරුපා
 කුමාරිකා අගොයි, තං මාතාපිතරෙ සත්තභූමකස්ස පාසාදස්ස උපරිම
 තලෙ වාසෙසුං, තෙපි බො බ්‍රාහ්මණා සවෙ ඉධ එවරූපා කුමාරිකා
 හවිස්සති ඉමං දිස්වා අයං අසුකකුලධීතා විය අභිරුපාති වකකන්ති
 තං සුවණ්ණරූපං තිත්ථමග්ගෙ ධපෙතා එකමනෙත නිසිදිංසු, අථස්සා
 කුමාරිකාය ධාති තං කුමාරිකං නහාපෙතා සයම්පි නහායිතුකාමා
 හුතා තත් ආගතා තං රූපකං දිස්වා ධීතා මෙති සඤ්ඤාය අගො
 දුබ්බිතීතායි ඉදුනෙවාහං තං නහාපෙතා නිකඛනතා තං මයා
 පුරෙතරං ඉධාගතාති හතේන පගරිතා ඵඩ්ඛාවං වෙව නිබ්බි
 කාරතං ව දුතා අහං ධීතා මෙති සඤ්ඤාමකායි කිං නාමෙ
 තනති ආහ, අථ තං තෙ බ්‍රාහ්මණා එවරූපා තෙ අමම ධීතාති
 පුච්ඡිංසු, අයං මෙ ධීතුසන්නිකෙ කිං අශ්ඤති, තෙන හි තෙ ධීතරං
 අමුතාකං දස්සෙති, සා තෙති සඬං ගෙන ගනවා සාමිකානං
 ආරොවෙයි, තෙ බ්‍රාහ්මණෙති සඬං කතපටිසමෙමාදනා ධීතරං ඔතා
 රෙතා ගෙට්ඨාපාසාදෙ සුවණ්ණරූපකස්ස සන්නිකෙ ධපෙසුං,
 සුවණ්ණරූපකං නිප්පහං අඤ්ඤායි, බ්‍රාහ්මණා තං තෙසං දතා
 කුමාරිකං පටිච්ඡාපෙතා ගනවා අනිත්තිගනිකුමාරස්ස මාතා
 පිතුනතං ආරොවෙයිංසු, තෙ කුට්ඨමානසා ගච්ඡ් තං සීඝං ආනෙ
 ථාති මහනෙතන සකකාරෙන පභිණ්ණං, කුමාරෙපි තං පවත්තිං
 සුතා කච්ඡරූපකතොපි කීරු අභිරුපතරා දුරිකා අත්ථිති
 සවණ්වසෙතෙව සිනෙහං උප්පාදෙතා සීඝං ආනෙතතුති ආහ,
 සාපි බො යානං ආරොපෙතා ආනීයමානා අතිසුබ්‍රමාලතාය
 යානුශ්ඤාතෙන සමුප්පාදිතවාතරොගා අත්තරාමග්ගෙයෙව කාල
 මකායි, කුමාරොපි ආගතාගතං තිරනතරං පුච්ඡති, තස්ස අතිසි
 තෙගෙන පුච්ඡන්නස්ස සහසාව අභාරොවෙතා කතිපාහං විකෙට්ඨං
 කතා තමත්ථං ආරොවෙසුං, සො තථාරූපාය නාම ඉන්ද්‍රියා සඬං
 සමාගමං නාලත්ථං උප්පන්නදෙමනස්සො පබ්බතෙන විය සොක

දුකෙබන අජේඛාත්ථො අහොසි, සත්ථා තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා පිඩාය වරනොතා තං ගෙහවාරං අගමාසි, අථස්ස මාතෘපිතරො සත්ථාරං අනොතො පච්චෙසෙත්වා සක්කවමං පරිච්ඡිංසු, සත්ථා භතත කිම්බාවසානෙ කභං අනිත්ථිගඤ්ඤාමාරොති පුච්ඡි, එසො භතො අභාරුපච්චේදං කත්වා අනොතොගබ්භෙ නිසිනෙනාති, පකෙකාසථ නනති, සො ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි, සත්ථා කිනත්‍රුවො කුමාර බලවසොකො තෙ උප්පනොනාති වුත්තෙ- අම භතො ඵවරුපා තාම ඉත්ථි අන්තරාමග්ගෙ කාලකතාති සුත්වා බලවසොකො මෙ උප්පනොතා භතතමපි මෙ නච්ඡාදෙතීති, අථ නං සත්ථා ජනාසි පත තිං කුමාර කිං තෙ නිස්සාය සොකො උප්පනොනාති?, න ජනාමි භතොනති, කාමං නිස්සාය තෙ කුමාර බලවසොකො උප්පනොතා සොකො වා සි භයං වා කාමං නිස්සාය ඵවං උප්පජ්ජතීති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“කාමතො ජයති සොකො කාමතො ජයති භයං,

කාමතො විපපමුහතස්ස නත්ථි සොකො කුතො භය”නති.

තත්ථ කාමතොති වත්ථුකාමකිලෙසකාමතො, දුට්ඨං පෙතං කාමං නිස්සාය ජයතීති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ අනිත්ථිගඤ්ඤාමාරො සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨතීති.

අනිත්ථිගඤ්ඤාමාරස්ස වත්ථු පමමං.

16. 6.

“තණ්හාය ජයති”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනොතා අඤ්ඤාතරං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කාථෙසි:-

සො කිරෙකො මිච්ඡාදිට්ඨිකො එකදිවසං නදිතීරං ගන්ත්වා ඛෙතතං සොධෙති, සත්ථා තස්ස උපනිස්සයසම්පතති. දිස්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො සත්ථාරං දිස්වාපි සාමිච්ඡිකමං අකත්වා වතුණති අහොසි, අථ නං සත්ථා පුරෙතරං ආලපිත්වා බ්‍රාහ්මණ කිං කරොසීති ආහ, ඛෙතතං හො ගොතම සොධෙමීති, සත්ථා එතතකමෙව වත්වා තතො පුත දිවසෙපි තස්ස ඛෙතතං තසිතුං ආගතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණ කිං කරොසීති පුච්ඡිත්වා ඛෙතතං කසාමි හො ගොත මාති සුත්වා පකකාමි, පුතදිවසාදීසුපි තථෙව ගන්ත්වා- හො ගොතම ඛෙතතං වපාමි තිද්දෙමි රතබාමීති සුත්වා පකකාමි, අථ නං එකදිවසං බ්‍රාහ්මණො ආහ- හො ගොතම තිං මම ඛෙතතසොධනදිවසතො පට්ඨාය ආගතො සචෙ මෙ සස්සං සමපජ්ජස්සති තුග්ගමපි සංවිභාගං කරිස්සාමි තුග්ගං අදත්වා යයං න බාදිස්සාමි ඉතොදති පට්ඨාය තිං මම සහායොති, අථස්ස අපරෙත සමයෙන සස්සං සමපජ්ජ තස්ස සම්පතනං මෙ සස්සං සොදති දයාපෙස්සාමීති දයාතත්ථං කතතබ්බ කිම්බස්ස රතතිං මහාමෙසො වසයිත්වා සබ්බසස්සං ගරි

බෙත්තං භවේත්තිං ධර්මසද්ධියං අගොසි, සත්ථා පන පඨමදිව්සෙ
 යෙව නං සස්සං න සමපජ්ජස්සතිති අඤ්ඤාසි, බ්‍රාහ්මණො පාතොව
 බෙත්තං ඔලොකෙස්සාමිති ගගො භූවත්. බෙත්තං දිස්වා
 උප්පන්නබලවසොකො විනෙතසි, සමණො ගොතමො මම බෙත්ත
 සොධනකාලතො පට්ඨාය ආගතො අහංපි නං ඉමස්මිං සස්සෙ
 තිප්පන්නෙ භූගමපි සංවිහංගං කරිස්සාමි භූග්ගං අදච්ඡා සයං න
 බාදිස්සාමි ඉතො පට්ඨායදාති තිං මම සභායොති අවමං, සොපි
 මෙ මනොරථො මන්තං න පාපුණ්ණිති ආහාරුපවේදං කත්වා
 මවකෙ තිපජ්ජි, අප්පස්ස සත්ථා ගෙහවාරං අගමාසි, සො සත්ථ ආගමනං
 සුත්වා සභායං මෙ ආනෙත්වා ඉධ තිසිදපෙථාති ආහ, පරිජනො
 තථා අකාසි, සත්ථා තිසිදිත්වා කහං බ්‍රාහ්මණොති පුච්ඡති ගබ්බෙ
 තිප්පන්නොති වුත්තෙ පකෙකාසථ නනාති පකෙකාසාපෙත්වා ආගන්ත්වා
 එකමන්තං තිසිත්තං ආහ- කිං බ්‍රාහ්මණාති, හො ගොතම භූවෙහ
 මම බෙත්තසොධනදිවසතො පට්ඨාය ආගතො අහමපි සස්සෙ
 තිප්පන්නෙ භූමහං සංවිහංගං කරිස්සාමිති අවමං, සො මෙ මනො
 රථො න තිප්පන්නො තෙන මෙ සොකො උප්පන්නො භත්තමපි මෙ
 නච්ඡාදෙතිති, අප් නං සත්ථා ජනාසි පන තිං බ්‍රාහ්මණ කිං තෙ
 තිස්සාය සොකො උප්පන්නොති පුච්ඡති න ජනාමි හො ගොතම
 තිං පන ජනාසිති වුත්තෙ අම බ්‍රාහ්මණ උප්පජ්ජමානො හි සොකො
 වා හයං වා තණ්හං තිස්සාය උප්පජ්ජතිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“තණ්හාය ජයති සොකො තණ්හාය ජයති හයං,

තණ්හාය විපමුක්ඛතස්ස නත්ති සොකො කුතො හයං.”ති.

තත්ථ තණ්හාසාති ඡ්චාරිතතණ්හාය එකං තණ්හං තිස්සාය
 උප්පජ්ජතිති අනේථා.

දෙසිකාවසානෙ බ්‍රාහ්මණො සොතාපනතිථලෙ පතිට්ඨතිති.

අඤ්ඤානරබ්‍රාහ්මණස්ස වස්සු ඡස්සං.

16, 7.

“සීලදස්සනසමපන්න”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ
 විහරන්තො අත්තරාමගෙහ පවසනෙ දුරකෙ ආරබ්භ කථෙසි:-

එකදිවසං හි සත්ථා අසිතියා මහාපෙරෙහි සභිං පවසනභික්ඛු
 පරිවාරෙ රුජගහං පිඨාය පවසන්නො එකස්මිං ඡ්චන්දිවසෙ පථ
 සතෙ දුරකෙ පුච්චවච්ඡියො උක්ඛිපාපෙත්වා නගරා තික්ඛමම උය්‍යානං
 ගච්ඡන්තෙ අදදස, තෙපි සත්ථාරං දිස්වා වන්දිත්වා පක්කමිංසු, එකමපි
 භික්ඛුං පුචං ගණ්හථාති න වදිංසු, සත්ථා තෙසං ගතකාලෙ භික්ඛු
 ආහ- බාදිස්සථ භික්ඛවෙ පුචෙති, කහං භන්තෙ පුචාති, කිං න
 පස්සථ දුරකෙ පුච්චවච්ඡියො උක්ඛිපාපෙත්වා අතික්කන්තෙති, භන්තෙ

එවරුපා නාම දරකා කසාපි පුව. දෙනති, හික්කවෙ නිවාපි තෙ මං වා කුමෙහ වා පුවෙති න නිමන්තසිංසු පුවසාමිනො පන හික්කු පවුන්තො ආගවුන්ති පුවෙ බාදිකාව ගනතුං වට්ඨති, බුඩානං හි එකපුග්ගලෙපි ඉසාං පදෙසො වා නත්ති නසමා ඉමං වත්තා හික්කුසංසං ආදාය එකසමං හි රුක්කමුලෙ ඡායාය නිසිදි, දරකා මහාකසාපජෙරං පවුන්තො ආගවුන්තං දිසවා උප්පන්නසිනෙහා පිතිවෙගෙන පරිපුණ්ණසරිත්ත හුත්වා පවුන්තො ඔතාරෙත්වා ථෙරං පවපතිට්ඨතො වත්තිකා පුවෙ පවුන්ති සසිං යෙව උක්කපිත්වා ගණ්හථ ගනෙත්ති ථෙරං වදිංසු, අථ නෙ ථෙරො ආග- එස සත්වා හික්කු සංසං ගහෙත්වා රුක්කමුලෙ නිසිනො කුමාසං දෙය්‍යබමමං ආදාය ගනත්වා හික්කුසංසං සංවිහාගං කාරොථාති, සාධු ගනෙත්ති නිවත්තිත්වා ථෙරෙන සසිං යෙව ගනත්වා පුවෙ දත්වා ඔලොකය මානා එකමනෙත්තං දත්වා පරිභොගාවසානෙ උදකං අදංසු, හික්කු උජ්ඣාසිංසු- දරකෙති මුඛොලොකනතික්කා දින්නා සමමාසබ්බං වා මහාථෙරෙ වා පුවෙති අපුච්ඡිත්වා මහාකසාපජෙරං දිසවා පවුන්ති සසිං යෙව ආදාය ආගමිංසුති, සත්වා තෙසා කථං සුත්වා හික්කවෙ මම පුත්තොන්ත මහාකසාපෙන සදිසො හික්කු දෙවමනුසානං පියො හොති තෙ ව නසා වතුපච්චයපුජං කරෙන්නියෙවති වත්වා ඉමං ගාථාමාග:-

“සිලදස්සනසමපන්නං බමමට්ඨං සච්චවෙදිනං,
අත්තනො කමමකුබ්බානං තං ජනො කුරුතෙ පිය”න්ති.

තත්ථ සිලදස්සනසමපන්නාති වතුපාරිසුඛිසීලෙන වෙච මග්ග එලසමපුත්තොන්ත ව සමාදස්සනෙන සමපන්නං. බමමට්ඨනති නව විධලොකුත්තරබමමෙ සිත්තං, සච්ඡිකතලොකුත්තරබමමනති අත්තො. සච්චවෙදිනනති වතුන්නං සමමානං සොලසාකාරෙහි සච්ඡිකතන්නා සච්චක්කුණෙන සච්චවෙදිනං. අත්තනො කමමකුබ්බානති අත්තනො, කමමං නාම තිස්සො සික්කා නා පුරයමානනති අත්තො. තං ජනොති තං පුග්ගලං ලොකියමහාජනො පියං කරොති දට්ඨුකාමො වත්තිකා මො පච්චයපුජය ව පුජෙත්තුකාමො හොතියෙවති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ සබ්බෙපි තෙ දරකා සොකාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨ හිංසුති.

පවසනදරකානි. වසු සත්තමං.

“ජන්දුන්තො”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්වා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අනාගාමිජෙරං ආරබ්භ කපෙසි:-

එකදිවසං හි තං ථෙරං සභිවිහාරිකා පුවුන්සු-අත්ති පන වො ගනෙන විසෙසාධිගමොති, ථෙරෙ අනාගාමිඵලං නාම ගගට්ඨාපි

පාපුණ්ණති, අරහත්තං පත්තකාලෙයෙව හි තෙති සඬ්ඨං කපේස්සා මිති හරයමානො කිම් අකපේත්ථාච කාලකතො සුඛාවාසදෙව ලොකෙ නිබ්බතති, අථස්ස සඬ්ඨිභාරිකා රෙදිත්වා පරිදෙවිත්වා සන්තු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා රොදන්තාව එකමන්තං නිසිදිංසු, අථ තෙ සන්ථා-කිං භික්ඛවෙ රෙද්ඨාති ආග, උපජ්ඣායො නො භන්තෙ කාලකතොති, භොතු භික්ඛවෙ මා වින්තයිත්ථ ධුච්ඛලෙමා නාමෙ සොති, ආම භන්තෙ මයම්පි ජනාම අපිච මයං උපජ්ඣායං විසෙසාධිමං පුච්ඡිමා, සො කිම් අකපේත්ථාච කාලකතො තෙනමා දුක්ඛිතාති, සන්ථා-භික්ඛවෙ මා වින්තයිත්ථ උපජ්ඣායෙන වො අනාගාමිඵලං පත්තං, අනාගාමිඵලං නාම ගහට්ඨාපි පාපුණ්ණති, අරහත්තං පත්ථාච නෙසං කපේස්සාමිති හරයන්තො තුමානං කිම් අකපේත්ථා කාලං කත්වා සුඛාවාසෙසු නිබ්බතො; අස්සසථ භික්ඛවෙ උපජ්ඣායො වො කාමෙසු අපට්ඨිච්චත්තං පත්තොති වත්වා ඉමං ගාථමාග:-

“ඡන්දජනො අනක්ඛාතෙ මනසා ච පුට්ඨො සීයා,

කාමෙසු ච අපට්ඨිච්චිත්තො උඬංසොතොති වුච්චති”ති.

තත්ථ ඡන්දජනොති කතතුකම්පතාවසෙක ජාතඡන්දො, උස්සා හපපත්තො. අනක්ඛාතොති නිබ්බාණේ, තං හි අසුකෙත කතං වා නීලාදිසු එවරුපං වාති අවත්තබ්බතාය අනක්ඛාතං නාම, මනසා ච පුට්ඨො සීයාති හෙට්ඨිමෙති තිති මග්ගඵලවිත්තෙහි පුට්ඨො පුරිතො භවෙය්. අසුමිබ්බවිත්තොති අනාගාමිමග්ගවසෙක කාමෙසු ච අපට්ඨිච්චිත්තො. උඬංසොතොති එවරුපො භික්ඛු අවිහෙසු නිබ්බතතිත්වා තතො පට්ඨාය පටිසන්ධිවසෙක අකතිට්ඨං ගච්ඡන්තො උඬංසොතොති වුච්චති, තාදිසො වො උපජ්ඣායොති අන්ථා.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨතිංසු, මහාජනස්ස පි සාත්තිකා දෙසනා අගොසිති.

අනාගාමිකෙථරස්ස වස්සු අඝමං.

16. 9.

“විරප්පවාසි”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ඉසිපතනෙ විහරන්තො නන්දියං ආරබ්භ කපේසි:-

බරුණසියං කීර සද්ධාසම්පන්නස්ස කුලස්ස නන්දියො නාම පුත්තො අහොසි, සො මාතාපිතුන්තං අනුරුපො සද්ධො පසන්නො සංඝුපට්ඨාකො අහොසි, අථස්ස මාතාපිතරෙ වයප්පත්තකාලෙ සමුච්චගෙහතො මාතුලධීතරං රෙවතිං නාම ආනන්දකාමා අහෙසුං, සා පත අස්සද්ධා අදනසීලා, නන්දියො තං න ඉච්ඡති, අථස්ස

මාතා රෙවතීං ආග-අමම තිං ඉමස්මිං ගෙනෙ භික්ඛුසඛ්ඤ්ඤා නිසජ්ජන්තර්ථානං උපලිමපිතා ආසනාති පඤ්ඤපෙති ආධාරකෙ ධර්මෙ භික්ඛුනං ආගතකාලෙ පතනං ගතෙතා තිසිදුපෙතා ධම්ම කර්තෙත පාතියං පරිස්සාවෙතා භුත්තකාලෙ පතනං ධොවෙය්‍යාසි එවං මෙ පුත්තස්ස ආරාධිතා හවිස්සසීති, සා තථා ආකාසි, අථ නං ඔවාදන්තමා ජාතාති සුත්තස්ස ආරෙවෙතා තෙන සමපට්ඨිතෙ දිවසං ධර්මෙතා ආවාහං කරිංසු, අථ නන්දියො ආග-සවෙ හි භික්ඛු සංඝව මාතාපිතරෙ ව මෙ උපට්ඨතිස්සසි එවං ඉමස්මිං ගෙනෙ වජ්ඣං ලභිස්සසි අපමනතා ගොභිති, සා සාග්‍රහි පටියසුණ්ණිතා කතිපාහං සඛා පිය හුතා හත්තාරං උපට්ඨන්තාති වෙ පුත්තෙත විජ්ජසි, නන්දියස්ස මාතාපිතරෙ කාලමකංසු, ගෙනෙ සබ්බිස්සරියං තස්ස එව අහොසි, නන්දියොපි හි මාතාපිතුත්තං කාලකිරියතො ජට්ඨාය මහාදුනපති හුතා භික්ඛුසඛ්ඤ්ඤා දුතං පට්ඨපෙසි, කපණ්ඩිකාදීනමපි ගෙනවාරෙ පාකවට්ටං පට්ඨපෙසි, සො අපරහාගෙ සඤ්ඡු ධම්මදෙසනං සුතා ආවාසදුතෙ ආනිසංඝං සලලකෙත්තා ඉසිපත්තමහාවිහාරෙ වතුහි වතුහි ගබ්බෙහි පතිමඛිතං වතුස්සාලං කාරෙතා මවපිඨාදීති අත්ථර පෙතා තං ආවාසං නියාදෙතො බුධපමුඛස්ස භික්ඛුසඛ්ඤ්ඤා දුතං දතා තථාගතස්ස දකඛ්ණොදකං අදුසි, සඤ්ඡු හත්ථෙ දකඛ්ණොදකපට්ඨා තෙන සඬිං යෙව තාවතීංස දෙවලොකෙ සබ්බදිසාසු වාදසයොජ්ජිකො උඬං යොජ්ජසතුබ්බධො සත්තරත්තමයො නාරිගණසමපනො දිබ්බපාසාදො උගගඤ්ඤි. අපේකදිවසං මහාමොග්ගලානත්ථෙරෙ දෙවවාරිකං ගතො තස්ස පාසාදස්ස අවිදුරෙ සීතො අත්තනො සත්තනං ආගතෙ දෙවපුත්තෙ පුච්ඡි-කස්සෙස අවුර්ගණපුණ්ණො දිබ්බපාසාදො තිබ්බතොති, අථස්ස තෙ දෙවපුත්තා විමානසාමිකං ආවිකම්බෙනා ආහංසු-හනෙත යෙන නන්දියෙන නාම ගහපති පුත්තෙන ඉසිපත්තෙ සඤ්ඡු විහාරෙ කාරෙතා දිනො තස්සත්ථාය එතං විමානං තිබ්බත්තනති, අවුර්ගසංඝොපි තං දිස්වා පාසාදතො ඔරෙහිතා ආග-හනෙත මයං නන්දියස්ස පරිවාරිකා හවිස්සාමාති ඉධ තිබ්බත්තා නං පන අපස්සන්ති අතිවිශ උකකණ්ඩිතමහා, මත්තික පාතිං භික්ඛුතා සුචණ්ණපාතිගහණසදිසං හි මනුස්සසමපත්තිං හිතා දිබ්බසමපත්ති ගහණං ඉධාගමන්ත්ථාය තං වදෙය්‍යාථාති, ථෙරෙ තනො ආගන්තො සත්ථාරං උපසංකම්මා පුච්ඡි-තිබ්බත්තති නුබො හනෙත මනුස්සලොකෙ සීතානංයෙව කතකල්‍යාණානං දිබ්බ සමපත්ති සාමං දිට්ඨාති?, කස්මා මං පුච්ඡසීති?, එවං හනෙත තිබ්බත්තතිති, අථ නං සත්ථා-මොග්ගලාන කිං නාමෙතං කපේසි විරවිපපවුත්ථං පුත්තං වා භාතරං වා පවාසතො ආගවුන්නං ගාම වාරෙ සීතො කොපි දෙව දිස්වා වෙගෙන ගෙහං ගන්තො අසුකො නාම ආගතොති ආරෙවෙය්‍ය, අථස්ස ඤාතකා හට්ඨපහට්ඨා වෙගෙන තිකම්මිතා ආගතොසි තාත ආගතොසි තාතාති තං අභිනන්දෙය්‍යු, එවමෙවං ඉධ කතකල්‍යාණං ඉන්ධිං වා පුරිසං වා ඉමං ලොකං

හිතා පරලෝකං ගතං දසවිධං දිබ්බපණ්ණාකාරං ආදාය අහං පුරතො
අහං පුරතොති ඵලවුග්ගනාමා දෙවතා අභිනන්දනාති වතා ඉමා
ගාථා අහාසි:-

“විරප්පවාසිං පුරිසං දුරතො සොන්තිමාගතං,
ඤ්ඤාමිත්තා සුභජ්ජා ව අභිනන්දනාති ආගතං.

තපේව කතපුඤ්ඤමපි අසමා ලොකා පරං ගතං,
පුඤ්ඤාති පතිගණ්හනාති පියං ඤ්ඤාතිව ආගත”නාති.

තත්ථ විරප්පවාසිනාති විරප්පවුත්ථං. දුරතො සොන්තිමාගතනාති
වණ්ණිජං. වා රුජපොරිසං වා කතා ලද්ධලාභං නිපථනනසම්පත්තිං.
අනුපද්දවෙන දුරට්ඨානතො ආගතං. ඤ්ඤාමිත්තා සුභජ්ජා වාති කුල
සම්බන්ධවසෙන ඤ්ඤාති ව සන්ද්විධාදිභාවෙන මිත්තා ව සුභදයභාවෙන
සුභජ්ජා ව. අභිනන්දනාති ආගතනාති නං සාගතනාති වචන මතෙතන
වා අජලිකරණමතෙතන වා ගෙහං සම්පතතං පන නාතප්පකාර
පණ්ණාකාරාභිගරණවසෙන අභිනන්දනාති. නපේවාති තෙනෙවා
කාරෙත කතපුඤ්ඤමපි පුග්ගලං ඉමස්මා ලොකා පරලෝකං ගතං
දිබ්බං. ආසුච්ඡන්ද්‍රවයසආබිපතෙය්‍යං දිබ්බං රූපසංගතකිරස
පොඨිබ්බනාති ඉමං දසවිධපණ්ණාකාරං ආදාය මාතාපිතිට්ඨානෙ
සිතාති පුඤ්ඤාති අභිනන්දනාති පතිගණ්හනාති. පියං ඤ්ඤාතිවාති ඉධ
ලොකෙ පියං ඤ්ඤාතං ආගතං සෙසඤ්ඤාතා විශාති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපතතිථලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

නාදිසංස්ථා වඩු නවමං.

පියවග්ගවණ්ණනා නිසිතා.

සොළසමො වග්ගො.

17. 1.

“කොධං ජ්ඣෙ”ති ඉමං බලවදෙසනං සන්තා තිග්‍රොධාරුමෙ
විහරනොතා රෝගීණීං නාම බතතිසකඤ්ඤං ආරබ්භ කපේසි:-

ඵකස්මිං කිර සමයෙ ආයස්මා අනුරුඬො පචසතෙති හික්ඛුති
සද්ධං කපිලවඩුං අගමාසි, අපංසු ඤ්ඤාතා පෙරෙ ආගතොති
සුත්තා පෙරංසු සතතිකං විහාරං අගමංසු ඵපෙත්වා රෝගීණීං නාම
පෙරංසු හනිතිං, පෙරෙ ඤ්ඤාතො පුච්ඡි-කතං රෝගීණීති?, ගෙහෙ
හනෙතති, කයමා ඉධ නාගතාති?, සරිරෙ තස්සා ඡවිරෙගො
උප්පනොතාති ලජ්ජාය ආගතා හනෙතති, පෙරෙ පකෙකාසථ

නංදනීති පකෙකාසාපෙඤා කටකවුකං¹ පටිමුච්චා ආගතං එවමාහ-
රෙහිණී කසමා නාගතාසීති? සරීරෙ මෙ භනෙත ඡවිරෙගො
උපපනොත සමා ලජ්ජාය නාගතාමනීති, කිමපන තෙ පුඤ්ඤං කාතුං
න වට්ටනීති? කිං කරෙම භනෙතති? ආසනසාලං කාරෙහිති, කිං
ගහෙඤාති? කිං තෙ පසාධනභණ්ඩං නථීති? අභි භනෙතති, කිං
මුලකනති? දසසහස්සමුලං භවිස්සතීති, තෙන හි නං විස්සජේඤා
ආසනසාලං කාරෙහිති, කො මෙ භනෙත කාරෙස්සතීති? ථෙරෙ
සමිපෙ සිතෙ ඤාතකෙ ඔලොකෙඤා තුමාකං භාරෙ හොතුති
ආහ, තුගෙම පන භනෙත කිං කරිස්සථාති? අභවිවෙව භවිස්සාමිති,
තෙන හි එතිස්සා දබ්බසමාසරෙ ආහරථාති, තෙ සාධු භනෙතති
ආහරිංසු, ථෙරෙ ආසනසාලං සංවිදගනො රෙහිණී ආහ-විභූමකං
ආසනසාලං කාරෙඤා උපරි පදරුනං දිනනකාලතො පට්ඨාය ගෙට්ඨා
සාලං නිබ්බං සමමජ්ඣා ආසනාති පඤ්ඤාපෙති නිබ්බං පාතියස්සෙව
උපඨාපෙතිති, සා සාධු භනෙතති පසාධනභණ්ඩකං විස්සජේඤා
විභූමකං ආසනසාලං කාරෙඤා උපරි පදරුනං දිනනකාලතො
පඨාය ගෙට්ඨා ඔපුඤ්ඤාදීති අකාසි, නිබ්බං භික්ඛු තිසිදනති,
අථස්සා ආසනසාලං ඔපුඤ්ඤාතියාව ඡවිරෙගො මිලාසි, සා
ආසනසාලය නිට්ඨිතාය බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසමස්ස පණිතං
බාදනියං හොජනියං අදාසි, සත්ථා කතභතතකිවෙවා කස්සෙතං
දනනති පුච්ඡි, භගිනියා මෙ භනෙත රෙහිණීයාති, සා පන
කභනති? ගෙගෙ භනෙතති, පකෙකාසථ තනති, සා ආගතතුං
න ඉච්ඡි, අථ නං සත්ථා අනිච්ඡමානමපි පකෙකාසාපෙසියෙව,
ආගතඤා ව පන වජ්ඣඤා තිසින්නං ආහ-රෙහිණී කඤ්ඤා නාග
මිත්ථාති? සරීරෙ මෙ භනෙත දුච්ඡවිභාවො අභි තෙන
ලජ්ජමානා නාගමිනති, ඡනාසි පන කිං තෙ තිස්සාය එසො
උපපනොති? න ඡනාමි භනෙතති, තව කොඩං තිස්සාය උපපනො
එසොති, කිං පන මෙ භනෙත කතනති? තෙන හි සුණාගිති
අථස්සා සත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරණසිරඤ්ඤා අග්ගමගෙසි එකිස්සා රඤ්ඤා
නාටකිත්ථියා ආසාතං බණ්ඩා දුකධමස්ස උප්පාදෙස්සාමිති
විනෙතඤා මහාකච්ඡථලාති ආහරාපෙඤා තං නාටකිත්ථි.
අත්තනො සනතිකං පකෙකාසාපෙඤා යථා සා න ඡනාති එව
මස්සා සයනියෙව පාවාරකොජවාදීනව අත්තරෙසු කච්ඡවුඤ්ඤාති
ජ්ජාපෙසි, කෙළිං කුරුමානා විගස්සා සරීරෙපි ඔකිරි, තං බණ්ඩෙව
තස්සා සරීරං උපකුප්පකං ගඨාගණ්ඨජතං අහොසි, සා කණ්ඩුවනතී
ගතඤා සයනෙ තිපජ්ඡි, තත්ත්වස්සා කච්ඡවුඤ්ඤාති බාදියමානාය
බරතරු වෙදනා උපපජ්ඡි. තද අග්ගමගෙසි රෙහිණී අහොසිති.

සන්ධා ඉමං අතීතං ආහරිතා රුහිණී තදා තයාවෙනං කමමං
කතං අප්පමන්තකොපි හි කොධො වා ඉස්සා වා කාතුං නයුත්ත
රුපො ඵවාති වතා ඉමං ගාථමාහ:-

“කොධං ජ්ඣෙ විප්පජ්ඣෙය්‍ය මානං.

සඤ්ඤාජනං සබ්බමතික්කමෙය්‍ය,

තං නාමරූපයිමි අසජ්ජමානං.

අතිවතං නානුපතන්ති දුක්ඛා”ති.

තත්ත කොධානති සබ්බාකාරම්පි කොධං, නවවිධම්පි මානං
පජ්ඣෙය්‍ය. සඤ්ඤාජනනාති කාමරහසංයෝජනාදිකං දසවිධම්පි
සබ්බං සංයෝජනං අතිශයමය්‍ය. අසජ්ජමානනාති අලග්ගමානං, යො
හි මම රූපං මම වේදනාති ආදිතා නයෙන නාමරූපං පටිගණනාති
තසම්මි ව භිජ්ජමානෙ සොචති විහඤ්ඤාති අයං නාමරූපයිමි සජ්ජති
නාම, ඵවරූපං අගණනෙනා අවිහඤ්ඤානෙනා පන න සජ්ජති නාම,
තං පුග්ගලං ඵවං අසජ්ජමානං රුහාදිතං අභාවෙන අභිඤ්චනං.
දුක්ඛා නාම නානුපතන්ති අප්ථො. දෙසනාවසානෙ බහු සොනා
පතතිඵලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

රුහිණීපි සොනාපතතිඵලෙ පතිට්ඨති, තං බණ්ණෙවස්සා
සරීරං සුවණ්ණවණ්ණං අහොසි, සා තතො වුතා තාවතීංසභවතෙ
වතුනතං දෙවපුත්තානං සීමන්තරෙ නිබ්බත්තිතා පාසාදිකා
රූපග්ගප්පත්තා අහොසි, වතාරොපි දෙවපුත්තා තං දිස්වා උප්පන්නා
සිතෙහා හුතා මම සීමාය අනෙතා නිබ්බත්තා මම සීමාය අනෙතා
නිබ්බත්තාති විවදන්තා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤා සන්තිකං ගන්තා
දෙව ඉමං නො තිස්සාය අට්ඨො උප්පන්නො තං පච්ඡිඤ්ථාති
ආහංසු, සකෙකොපි තං ඔලොකෙත්වාච උප්පන්නාසිතෙහො හුතා
ඵවමාහ-ඉමාය වො දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය කථං විත්තාති උප්පන්නා
තීති?, අපේකො ආහං-මම තාව උප්පන්නං විත්තං ස්වකමගෙරි විය
සන්තිසීදිතුං නාසකිති, දුතියො-මම විත්තං පබ්බතන්දි විය සිසං
පවත්තන්තංයෙව ජතන්ති, තතියො-මම ඉමිස්සා දිට්ඨකාලතො
පට්ඨාය කකකචකස්ස විය අනති තික්ඛමිංසුති, වතුන්තො-මම
විත්තං වෙතියෙ උස්සාපිතධජං විය තිට්ඨලං ණාතුං නාසකිති,
අථ නෙ සකෙකා ආහං-තාතා තුමහාකං විත්තාති පසංගරූපාති¹
අහංමපන ඉමං ලහනෙතා ජ්වාමි අලහනන්තස්ස මෙ මරණං හවිස්සතිති,
දෙවපුත්තා-මහාරුජ තුමහාකං මරණෙන අප්ථො නත්ති තං
සක්කස්ස විස්සරේත්වා පක්කමිංසු, සා සක්කස්ස පියා අහොසි මනපා,
අසුකතිලං නාම ගච්ඡමාති වුත්තෙහ සකෙකා තස්සා වමනං පටික්ඛි
පිතුං නාසකිති.

රුහිණීස්සා වද්දු පස්මං.

17. 2.

“යො වෙ උපපතිතං කොට්ඨකං” නති බමං ධම්මදෙසනං සන්තං අග්ගා ලවෙ වෙතියෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං අරබ්භ කපේසි:-

සන්තාරු කීර භික්ඛුසම්මසංඝෙ සෙනාසනෙ අනුඤ්ඤතෙ රුජග්ග සෙට්ඨිආදීති සෙනාසනෙසු කරියමානෙසු එකො ආලවකො භික්ඛු අත්තනො සෙනාසනං කරොන්තො එකං මනාපං රුක්ඛං දිස්වා ඡින්නං ආරභී, තත්ථ පත නිබ්බන්තො එකා තරුණපුත්තා දෙවතා පුත්තං අබේඝනාදිය සිත්තා යාවි-මා මෙ සාමි විමානං ඡින්න න සක්ඛිස්සාමි පුත්තකං ආදිය අනාවාසා විවරිත්තනති, සො අහං අඤ්ඤං ඊදිසං රුක්ඛං න ලභිස්සාමිති තස්සා වචනං නාදිසි, සා ඉමම්බි නාව දුරකං ඔලොකෙත්වා ඔරමිස්සතිති පුත්තං රුක්ඛසාධාර්ය ධපෙසි, සො උක්ඛිත්තඵරස්සං සක්ඛාරෙත්වං අසකෙකාන්තො දුරකස්ස බාහුං ඡින්න දෙවතා උපපන්නබලවකොට්ඨා පහරිත්වා තං මාරෙස්සාමිති උභො ගන්තේ උක්ඛිපිත්වා එවං තාව වින්තෙසි-අයං භික්ඛු සීලවා සවාහං ඉමං මාරෙස්සාමි තීරයගාමි ගවිස්සාමි සෙසදෙවතාපි අත්තනො රුක්ඛං ඡින්නෙන් භික්ඛු දිස්වා අසුකදෙවතාය එවං නාම මාරිතො භික්ඛුති මං පමාණං කත්වා භික්ඛු මාරෙස්සනති, අයං ව සස්සාමිකො භික්ඛු සාමිකස්සෙව තං කපේස්සාමිති උක්ඛිත්තගන්තේ අපනෙත්වා රෙද මානා සන්ත්ථ සන්තිකං ගන්ත්වා වන්නිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි, අථ නං සන්තා-කිං දෙවධිතෙති ආහ, සා ගන්තෙ තුලිතාකං මෙ සාවකෙන ඉදං නාම කතං, අහවපි නං මාරෙත්තකාමා හුත්වා ඉදං නාම වින්තෙත්වා අමාරෙත්වා ඉධා ගතාති සබ්බං තං පවත්තිං වින්තාරතො ආරොවෙසි, සන්තා තං සුත්වා සාධු සාධු දෙවතෙ සාධු තෙ කතං එවං උග්ගතං කොපං ගන්තං රථං විය තිග්ගණ්ගමානායාති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“යො වෙ උපපතිතං කොට්ඨකං රථං ගන්තං ව ධාරයෙ,¹

තමහං සාරපිං බුමි රසමිග්ගාහො ඉතරො ජනො”ති.

තත්ථ උපපතිතංති උපපන්නං. රථං ගන්තං වාති යථා නාම ජෙකො සාරපි අතිවෙගෙන ධාවන්තං රථං තිග්ගණ්හිත්වා යදිවජ්ඣං පෙසෙති, එවං යො පුග්ගලො උපපන්නං කොට්ඨකං ධාරයෙ¹ තිග්ගණ්හිත්වං සකෙකාති. නමගන්ති තං අහං සාරපිං බුමි. ඉතරො ජනොති ඉතරො පත රාජදීනං රථසාරපිජනො රසමිග්ගාහො නාම හොති න උත්තමසාරපිති.

දෙසනාවසානෙ දෙපඤා යොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාති, සමපන්න පරිසායපි සාත්තිකා දෙසනා අහොසි, දෙවතා පත සොතාපන්නා හුත්වාපි රොදමානා අට්ඨාසි, අථ නං සන්තා-කිං දෙවතෙති පුච්ඡිත්වා-ගන්තෙ විමානං මෙ තට්ඨං ඉද්දති කිං කරිස්සාමිති වුත්තෙ-අලං

දෙවනෙ මා විනාසි අහං තෙ විමානං දස්සාමිති ජෙතවන ගඤ්ඤාපි සම්පෙ පුරිමදිවසෙ චුට්ඨදෙවනං එකං රුක්ඛං අපදිසනෙතා අසුකසම්මං ඔකාසෙ රුක්ඛො විවිතෙතා තත්ථ උපගමිතාති ආහ, සා තත්ථ උපගඤ්ඤි, තතො පටිඝාය බුබුදුතතිකං ඉමිස්සා විමානනති මහෙසකකා දෙවතාපි ආගන්ත්වා තං වාලොකුං තාසකම්පු, සත්ථා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා භික්ඛුතං භුතභාමසිකකාපදං පඤ්ඤපෙසිති.

අඤ්ඤානරභික්ඛුස්ස වජ්ඣ උත්තමං.

17. 3.

“අකෙකාධෙන ජිනෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරනෙතා උත්තරාය ගෙගෙ කතභතතකිවෙවා උත්තරං උපාසිකං ආරබ්භ කපෙසි. තත්තායං ආනුපුබ්බි කථා:-

රාජගහෙ කිර සුමනසෙට්ඨිං නිස්සාය පුණ්ණො නාම දළිඳ්දො භතීං කත්වා ජිවති, තස්ස හරියා ව උත්තරා නාම ඩිත්තා වාති වෙයෙව ගෙගමානුසකාති, අපේකදිවසං සත්තාහං නකඛතතං කිළිතබ්බංති රාජගහෙ සොසං කරිංසු, තං සුත්වා සුමන සෙට්ඨි පාතොව ආගතං පුණ්ණං ආමනෙතත්වා-තාත අමාකං පරිජනො නකඛතතං කිළිතුකාමො ජිං කිං නකඛතතං කිළිස්සසි උදුහු භතීං කරිස්සසිති ආහ, සාමි නකඛතතං නාම සධනාතං හොති මම පන ගෙගෙ ස්වාතතාය යාගුතණ්ඩුලම්පි නච්චි කිං මෙ තුකඛතෙතන ගොණෙ ලහනෙතා කසිතුං ගම්ස්සාමිති, තෙන ති ගොණෙ ගණ්ණසුද්ධි, සො බලවගොණෙ ව නබ්බලඤ්ඤා ගහෙත්වා-හදෙද නාගරු නකඛතතං කිළිනති අහං දළිඳුතාය භතීං කාතුං ගම්ස්සාමි මය්ගම්පි තාව අජ්ජ දිගුණං තිවාපං පච්චිවා භතතං ආහරෙය්සාසිති හරියං වත්ථා ඛෙතතං අගමාසි, සාරිපුත්තජෙත්ථරොපි සත්තාහං නිරොධසමාපනෙතා තං දිවසං උට්ඨාය කස්ස නුබො අජ්ජ මයා සඛතහං කාතුං චට්ටනීති ඔලොකෙනෙතා පුණ්ණං අත්තනො ඤ්ඤාස්ස අනෙතා පටිට්ඨං දිස්වා-සඬො නුබො එස සකම්පස්සති වා මෙ සඬගහං කාතුනති ඔලොකෙනෙතා තස්ස සඬභාවඤ්ඤා තප්පට්ඨයා වස්ස මභාසමපත්ති පටිලාභඤ්ඤා ඤ්ඤා පත්තම්චරමාද්ග කසනට්ඨානං ගන්ත්වා ආවාට තීරෙ එකං ගුඞං ඔලොකෙනෙතා අට්ඨාසි, පුණ්ණො ථෙරං දිස්වා ව කසිං ඤ්ඤෙත්වා පඤ්ඤාපට්ඨිතෙන ථෙරං වජ්ඣත්වා දනතකට්ඨන අත්ථා භවිස්සතිති දනතකට්ඨං කපපියං කත්වා අදුසි, අපස්ස ථෙරො පත්තං ව පරිස්සාවනං ව නිගරිත්වා අදුසි, සො පාතීයෙනත්ථා භවිස්ස තිති තං ආද්ග පාතීයං පරිස්සාවෙත්වා අදුසි, ථෙරො විනෙතසි-අයං පරෙසං පච්ඡිමගෙගෙ වසති සවස්ස ගෙගචාරං ගම්ස්සාමි ඉමිස්ස හරියා මමං දට්ඨුං න සකම්පස්සති යාවස්ස භතතං ආද්ග මග්ගං පටිපජ්ජති තාව ඉධෙව භවිස්සාමිති, සො තත්ථෙව ථොකං විනිනාමෙත්වා

තස්සා මග්ගාරුලුහභාවං ඤාතවා අනෙතානගරාහිමුඛො පායාසි, සා අනතරාමග්ගෙ පේරං දිස්වා විනෙතාසි-අපෙපකදාහං දෙය්‍යධම්මෙ සති අය්‍යං න පස්සාමි අපෙපකදා මෙ අය්‍යං පස්ස නතියා දෙය්‍යධම්මො න හොති අරුර පන මෙ අය්‍යො ව දිට්ඨො දෙය්‍යධම්මො වායං අනු කිරිස්සති නුඛො මෙ සංගහනති, සා හතතභාජනං ඔතාරාපෙතවා පේරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිතවා හතෙන ඉදං ලුඛං වා පණ්ණිතං වාහි අවිනෙතවා දාසස්ස වො සඛිගහං කරොථාති ආහ, පේරො පතනං උපනාමෙතවා තාය එකෙන හතේන භාජනං ධාරෙතවා එකෙන හතේන තතො හතනං දදමානාය උපසිසිහතෙන දිනෙන අලතති හතේන පතනං පිදති, සා හතෙන එකොව පටිච්චිංසො න සකෙකාමි විධා කාතුං තුමහාකං දාසස්ස ඉධ ලොකසඛිගහං අකතවා පරලොකසඛිගහං කරොථ නිරවසෙසමෙව දාතුකාමමතීති වතා සබ්බ මෙවස්ස පතෙන පතිට්ඨාපෙතවා නුලෙහති දිට්ඨධම්මස්සෙව භාගිනි අස්සනති පත්තං අකාසි, පේරො එවං හොතුති වතා සීතකොව අනුමොදනං කරිතවා එකසමිං උදකථාසුකට්ඨානෙ නිසිදිතවා හතත කිළ්චං අකාසි, සාපි නිවතතිතවා තණ්ඩුලෙ පරියෙසිතවා හතනං පටි, පුණේණාපි අසිසිකරිසමතතට්ඨානං කසිතවා ජිසව්ථං සතිතුං අසකෙකානෙතො ගොණෙ විස්සපේජතවා එකං ඡායං පටිසිතවා මග්ගං ඔලොකෙනෙතො නිසිදි, අථස්ස භරියා හතනං ආදාය ගච්ඡමානා තං දිස්වා එස ජිසව්ථාපිට්ඨිතො මං ඔලොකෙනෙතො නිසිනෙතො සවෙ මං අතිවිශ්‍ය ජෙ විරාසිති තපේජතවා පතොදලට්ඨියා මං පහරිස්සති මයා කතකමමං නිරන්තරං හවිස්සති පටිගච්චෙවස්ස ආරොවෙස්සාමිති විනෙතවා එවමාහ-සාමි අපේජකදිවසං විතනං පසාදෙහි මා මයා කතකමමං නිරන්තරං කාරි අහං හි පාතොව තෙ හතනං ආහරන්ති අනතරාමග්ගෙ ධම්මසෙනාපතිං දිස්වා තව හතනං තස්ස දතවා පුත ගනතවා හතනං පටිතවා ආගතා පසාදෙහි සාමි විතනංති, සො කිං වදෙසි හදෙදති පුළුච්ඡිතවා පුත තමත්තං සුතවා-හදෙද සාධු වත තෙ කතං මම හතනං අය්‍යස්ස දදමානාය මයා පිස්ස අරුර පාතොව දනන කට්ඨඤ්ච මුඛොදකං ව දිනනනති පසනනමානසො තං වචනං අති නන්දිතවා උසස්සරෙ ලබහතතතාය කිලනනකායො තස්සා අඛෙක සිසං කතවා තිද්දං ඔක්කමි, අථස්ස පාතොව කසිතට්ඨානං පංසුළුණණං උපාදාය සබ්බරතතසුළුණණං කණ්ණිකාරපුපථරාසි විශ් සොහමානං අට්ඨාසි, සො පබ්බො ඔලොකෙතවා භරියං ආහ-හදෙද එතං කසි තට්ඨානං මම සුළුණණං හුතවා පඤ්ඤායති කිංනුඛො මෙ අතිඋසස්සරෙ භුතතහතතතාය අකසිති හමන්ති, සාමි මග්ගමපි එවමෙව පඤ්ඤාය තිති, සො උට්ඨාය තත්ත ගනතවා එකං පිණ්ඩං ගගෙතවා නඛිගලපිසෙ පහරිතවා සුළුණණභාවං ඤාතවා අහො අය්‍යස්ස ධම්මසෙනාපතියස්ස මෙ දිනනදානෙ අපේජව විපාකො දස්සිතො නඛො පත සකකා එතතකං ධනං පරිහරිතුං සබ්බං සුළුණණභරිතමෙව හුතවා සීතං සුළුණණං ආහරාපෙතුං වට්ටතිති ගනතවා රඤ්ඤා ආරොවෙසි. කොසි තිනති?,

පුණ්ණො නාමාගනති, කිං පත තෙ අජ්ජ කතනති? ධම්මසෙනාපතිස්ස මෙ අජ්ජ පාතොව දන්තකට්ඨඤ්ච මුඛොදකඤ්ච දින්නං හරියායපි මෙ මග්ගං ආහට්ඨත්තං තස්සෙව දින්නංති, තං සුඛා රාජ අජේජව කීර හො ධම්මසෙනාපතිස්ස තෙ දින්නදුනෙ විපාකො දසසිතොති වච්චා-තාත කිං කරොමිති? පුච්ඡි, බහුති සකට්ඨකස්සාති පතිණිච්චා සුවණ්ණං ආහරාපෙථාති, රාජ සකට්ඨාති පතිණි, රාජපුරිසෙසු රඤ්ඤා සන්තිකනති ගණ්හනෙත්ත පු ගතිතගතිතං මතතිකාව හොති, තෙති ගන්චා රඤ්ඤා ආරොචිතෙ-තුලේහති කීනති වච්චා ගතිතනති පුට්ඨති කුම්භාකං සන්තිකනති වුත්තෙ-අහං තාභා කො ගච්ඡ්ථ පුණ්ණස්ස සන්තිකනති වච්චා ගණ්හට්ඨාති, තෙ තථා කරිංසු, ගතිත ගතිතං සුවණ්ණමෙව අහොසි, තං සබ්බමපි ආහරිච්චා රාජඛග්ගෙ රාසිමකංසු, අසිතිහරුච්ඡබ්බෙබ්බො රාසි අහොසි, රාජ නාගරෙ සන්තිපා තෙච්චා ඉමසම්. නගරෙ අජ්ඣි කස්සපි එත්තකං සුවණ්ණනති? කඤ්ඤෙවෙති, කිං පතස්ස දුතුං වට්ටනිති? සෙට්ඨිච්ඡත්තං දෙවෙති, රාජ බහුධනසෙට්ඨි නාම හොතිති මහනෙත්ත හොගෙන සඬිං තස්ස සෙට්ඨිච්ඡත්තමදසි, අථ නං සො ආහ-මයං දෙව එත්තකං කාලං පර කුලෙ වසිත්ථ වසනට්ඨානං නො දෙට්ඨාති, තෙන හි පස්ස එස ගුමො පඤ්ඤායති එතං ගුමං හරාපෙච්චා ගෙහං කාරෙහිති පුරාණසෙට්ඨිස්ස ගෙහට්ඨානං ආචිකඛි, සො තස්මිං යානෙ කතිපාගෙනෙව ගෙහං කාරෙච්චා ගෙහපාවෙසනමඛගලඤ්ච ඡත්තමඛගලඤ්ච එකතොව කාරොනෙතා සත්තාහං බුච්ඡමුඛස්ස සඬස්ස දුතං අදසි, අථස්ස සඤ්ඤා දුතානුමොදනං කාරොනෙතා ආනුපුබ්බිකථං කපේසි, ධම්මකථා වසානෙ පුණ්ණසෙට්ඨි ව හරියා ව අස්ස ධිතා ව උත්තරාති තයොපි ඡනා සොතාපන්නා අගෙසුං, අපරභාගෙ රාජගගසෙට්ඨි පුණ්ණ සෙට්ඨිනො ධිතරං අත්තනො පුත්තස්ස වාරෙසි, සො නාහං දස්සාමිති වච්චා මා එවං කාරොතු එත්තකං කාලං අමෙහ නිස්සාය වසනෙ නෙව තෙ සමපතති ලඬා දෙතු මෙ පුත්තස්ස ධිතරනති වුත්තෙ-සො මිච්ඡාදිට්ඨිකො මම ධිතා තිති රතනෙහි විතා වතතිතුං න සකෙකාති නෙවස්ස ධිතරං දස්සාමිති, අථ නං බහු සෙට්ඨිගණකාදයො කුලපුත්තා-මා තෙන සඬිං විස්සාසං භිඤ්ඤි දෙතිස්ස ධිතරනති යාපිංසු, සො තෙසං වචනං සමපට්ඨිච්චා ආසාලතිපුණ්ණමායං ධිතරං අදසි, සා පතිකුලං ගතකාලතො පට්ඨාය හිකඛුං වා හිකඛුණිං වා උපසඬිකමිතුං දුතං වා දුතුං ධම්මං වා සොතුං නාලඤ්ච, එවං අසිංහියෙසු මාසෙසු විති වත්තෙත්ත සන්තිකෙ සිතෙ පරිවාරකෙ පුච්ඡි-ඉදුති කීත්තකං අනෙතා වස්සස්ස අවසිට්ඨනති? අඬමාසො අයෙහි, සා පිතු සාසනං පතිණි-කසමා මං එවරුපෙ බකිනාගාරෙ පකඛිපිංසු චරං මෙ ලකඛණාගතං කච්චා පරෙසං දසිං සාවෙචු න එවරුපස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකකුලස්ස දුතුං වට්ටති ආගතකාලතො පට්ඨාය හිකඛුදස්සනාදිසු එකමපි පුඤ්ඤං කාතුං න ලභාමිති, අථස්සා පිතා-දුකඛිතා වත මෙ ධිතාති අනාගතම තතං පවෙදෙච්චා පවදස කතාපණ්ඩකස්සාති පෙසෙසි-ඉමසම්.

තඟරේ සිරිමා නාම ගණිතා අතී දෙවසිකං සහස්සං ගණනාති ඉමෙති
 කතාපණෙති තං ආනෙතො සාමිකස්ස පාදපරිවාරිකං කතො සං.
 පුඤ්ඤති තරොතුති, සා සිරිමං පකෙකාසාපෙතො සහාසිකො ඉමෙ
 කාතාපණෙ ගහෙතො ඉමං අබමාසං තච සහායකං පරිවරතිති
 ආහ, සා සාධුති පටිස්සුණි, සා තං ආදාය සාමිකස්ස සනතිකං
 ගතො-තෙන සිරිමං දිස්වා කිං ඉදන්ති වුත්තො-සාමි ඉමං
 අබමාසං මම සහාසිතා තුලෙන පරිවරතු අහං පන ඉමං
 අබමාසං දුතවෙව දුතුකාමා බමමිං ව භොතුකාමාති ආහ, සො
 තං අතිරූපං ඉතීං දිස්වා උපන්නසිනෙහො සාධුති සමපටිච්ඡි,
 උත්තරාපි බො බුබුපමුබං තිකුසුසඞ්ඝං නිමනෙතො-ගනෙත ඉමං
 අබමාසං අඤ්ඤත් අගතො ඉධෙව භික්ඛා ගහෙතබ්බාති සත්ථි
 පටිඤ්ඤං ගහෙතො ඉතොදති පටිඨාය යාව මහාපචාරණං තාව
 සත්ථාරං උපට්ඨාතුං බමමං ව භොතුං ලභිස්සාමිති තුට්ඨමානසා එවං
 යාගුං පවථ එවං පුච්චෙ පවථාති මහානසෙ සබ්බකිව්වාති සංවිදහන්ති
 විවරති, අථස්සා සාමිකො සෙව ව පචාරණං හවිස්සතිති මහානසාති
 මුඛො වාතපානෙ ධතො කිනුබො කරොන්ති සා අකිබාලා විවර
 තීති ඔලොකෙනො තං සෙදතිලිතං ඡාරිකාය ඔකිණ්ණං අභාර
 මසිමකිතං තථා සංවිදහිතො විවරමානං දිස්වා-අහො අකිබාලා එව
 රූපෙ ධානෙ ඉමං සිරිසමපතතිං නානුභවති මුණ්ඩකසමණකෙ උපට්ඨ
 හිස්සාමිති තුට්ඨවිතො විවරතීති හසිතො අපගඤ්ඡි, තසමිං අපගතෙ
 තස්ස සනතිකෙ සිතා සිරිමා-කිනුබො ඔලොකෙතො එස හසිති
 තෙනෙව වාතපානෙත ඔලොකෙන්ති උත්තරං දිස්වා ඉමං ඔලො
 කෙතො ඉමිනා හසිතං අබා ඉමස්ස එතාය සඞ්ඝිං සන්ථො අතීති
 විනෙතසි; සා කිරි තසමිං ගෙගෙ අබමාසං බාහිරකඉත්ති හුත්වා වසමා
 නාපි තං සමපතතිං අනුභවමානා අතතනො බාහිරකඉත්තිභාවං අජ
 නිතො අහං සරසාමිතිති සඤ්ඤමකාසි, සා උත්තරාය ආසාතං
 බක්ඛිතො දුක්ඛමස්සා උපාදෙස්සාමිති පාසාදා ඔරුය්ග මහානසං පටි
 සිත්වා පුච්චවනට්ඨානෙ පක්ඛට්ඨිතං සපටිං කට්ඨත්ථා ආදාය උත්තරං
 අභියාසි, උත්තරා තං ආගච්ඡන්තිං දිස්වා මම සහාසිකාය මය්ගං මහා
 උපකාරො කතො චක්ඛවාලං අභිසමබාධං බුහමලොකො අතිතී
 වකො මම පන සහාසිකාය ගුණොව මහනොනා අහං හි එතං නිස්සාය
 දුතං ව දුතුං බමමං ව භොතුං ලභිං සවෙ මම එතීස්සා උපරි කොඛො
 අතී ඉදං සපටි මං දහතු සවෙ නත්ති මා බහිති තං මෙත්තාය එරි
 තාය තස්සා මත්තකෙ ආසිතං පක්ඛට්ඨිතසපටි සිතුදකං විය
 අහොසි, අථ තං ඉදං සිතලං හවිස්සතිති පුත කට්ඨත්ථා පුරෙතො
 ආදාය ආගච්ඡන්තිං උත්තරාය දුසියො දිස්වා අපෙති දුබ්බිතිනෙ න
 තො අමහාකං අගසාය උපරි පක්ඛට්ඨිතසපටිං ආසිමතුං අනුච්ඡිකාති
 සන්නරේජනායො ඉතො විතො ව උට්ඨාය ගන්තෙති ව පාදෙති ව
 පොපෙතො භූමියං පානෙස්සං, උත්තරා වාරෙන්ති ව වාරතුං නාසකඞ්චි,
 අථස්සා උපරි ධතො සබ්බා දුසියො පටිබාතිතො-කිස්ස තෙ එවරූපං

භාරියං කමම් කතනුති සිරිමං ඔවදිත්වා උණෙතාදකෙන නභාපෙත්වා සත්ථාකතෙලෙන අබ්බජී, තස්මිං බණේ සා අත්තනො බාහිරකිත්ථි භාවං ඤාත්වා විනෝධසි-මයා භාරියං කමං කතං සාමිකස්ස හසිතමත්ත කාරණා ඉමිස්සා උපරි පක්කසිතසප්පිං ආසිච්ඡන්දියා, අයං-ගණතථ නංති දුසිගො න ආණාපෙසි¹ මමං විගෙඤ්ඤකාලෙපි² සබ්බදුසිගො පටිබාහිත්වා මයං කතතබ්බමෙව අකාසි, සාභං ඉමං න බමාපෙස්සාමි මුඛා මෙ සත්තධා ඵලෙය්‍යති තස්සා පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා-අයෙස බමාහි මෙති ආහ, අහං සපිතිකා ඛිතා පිතරි බමනෙත බමිස්සා මිති, ගොභු අයෙස පිතරමපි තෙ පුණ්ණස්සෙට්ඨිං බමාපෙස්සාමිති, පුණ්ණණා මම චට්ටජ්ඣකපිතා විචට්ටජ්ඣකපිතරි බමනෙත පනාහං බමිස්සාමිති, කො පන තෙ විචට්ට ජ්ඣකපිතාති?, සමමාසමුද්ධොති, මයං තෙන සඨිං විස්සාසො නජ්ජිති, අහං කරිස්සාමි සත්ථා සෙව තික්ඛු සඬ්ඝං ආදය ඉධංගමිස්සති ත්වං යථාලඛ්‍යක්කාරං ගහෙත්වා ඉධෙව ආගන්ත්වා තං බමාපෙහිති, සා සාධු අයෙසති උට්ඨාය අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා පච්ඡත්තපරිවාරිත්ථියො ආණාපෙත්වා නානාවිධාති බාදන්දියාති වෙව සුපෙය්‍යාති ච සමපාදෙත්වා පුන දිවසෙ තං සක්කාරං ආදය උත්තරය ගෙහං ආගන්ත්වා බුඬපමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස පනෙත පතිට්ඨා පෙතුං අවිසඝන්ති අට්ඨාසි, තං සබ්බං ගහෙත්වා උත්තරායෙව සංවිදති, සිරිමාපි හත්තකිච්චාවසානෙ සඨිං පරිවාරෙන සජ්ඣ පාදමුලෙ නිපජ්ජී, අප් නං සත්ථා පුච්ඡී-කො තෙ අපරුඛොති?, හනෙත මයා තියෙසා ඉදං නාම කතං අප් මෙ සභාසිකා මං විගෙඤ්ඤමානා දුසිගො නිවා රෙත්වා මයං උපකාරමෙව අකාසි, සාභං ඉමිස්සා ගුණං රුකිත්වා ඉමං බමාපෙසිං, අප් නං එසා-තුලෙහස්ස බමනෙතස්ස බමිස්සාමිති ආහ, එවං කීර් උත්තරෙති? ආම හනෙත සිසෙ මෙ සභාසිකාය පක්කට්ඨිතං සප්පි ආසිත්තනති, අප් තයා කිං විනතිතනති?, වක්ඛවාළං අතිසමාධං බුගමලොකො අතිනිවකො මම සභාසිකාය ගුණොව මහනෙතා අහං හි එතං නිසස්සාය දුතං ච දුතුං ධම්මං ච සොතුං අලුත්ථං, සචෙ මෙ ඉමිස්සා උපරි කොපො අජ්ඣ ඉදං මං දහතු නො වෙ මා ඛිතිති විනෝත්වා ඉමං මෙත්තාය එරිං හනෙතති, සත්ථා සාධු සාධු උත්තරෙ එවං කොධං ජිතිතුං වට්ටති, කොධො හි නාම අනෙකාධෙත අනෙකා සකපරිභාසකා අනෙකාසනෙතන අපරිභාසනෙතන එඬමච්ඡරී අත්තනො සත්තකස්ස දුනෙත මුසාවාදී සච්චවචනෙත ජිතිතබ්බාති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“අනෙකාධෙත ජිනෙ කොධං අසාධුං සාධුතා ජිනෙ,
ජිනෙ කදරියං දුනෙත සචෙවන අලිකවාදිත”නති.

තත්ථ අනෙකාධෙත්වාති කොධනො හි පුග්ගලො අනෙකාධෙත හුත්වා ජිතිතබ්බො. අසාධුංති අභද්දකො භද්දකෙත හුත්වා ජිතිතබ්බො.

1. සි. න ආණාපෙත්වා.

2. සි. විගෙඤ්ඤකාලෙපි.

කදසියෙති එබමවන්ති අත්තනො සත්තකස්ස වාගවිතෙන න ජනිතබ්බො. අලිකවාදි සච්චවනෙන ජනිතබ්බො; තස්මා එවමාහ අත්තනාධෙශ ජිනෙ කොධං-පෙ-අලිකවාදිනනති.

දෙසනාවසානෙ සිරිමා සඬිං පචසතාහි ඉත්ති සොතාපත්ති එලෙ පතිට්ඨති.

උත්තර්ග උපාසිකාස වස්සු නතිසං.

17. 4.

“සච්චං හණේ”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො මහාමොග්ගලානතේරස්ස පඤ්ඤං ආරබ්භ කපේසි.

එකස්මිං හි සමයෙ පේරෙ දෙවචාරිකං ගන්ත්වා මහෙසකකාය දෙවතාය විමානචාරෙ ඡත්වා තං අත්තනො සත්තිකං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා සිතං එවමාහ-දෙවධිනෙ මහන්ති තෙ සමපත්ති කිං කමමං කත්වා ඉමං අලජ්ඣාති?, මා මං හනෙන පුච්ඡ්ථාති, දෙවතා කීර අත්තනො පරිත්තකමෙමන ලජ්ජමානා එවං වදති, සා පන-පේරෙන කපේසි යෙව මෙති වුච්චමානා-ආම හනෙන මයා තෙව දුතං දින්නං න පුජ කතා න බලෙමා සුතො කෙවලං සච්චමත්තං රක්ඛිතනති, පේරෙ අඤ්ඤාතිපි විමානචාරති ගන්ත්වා ආගතා අපරාපි දෙවධිතරෙ පුච්ඡි, තාසුපි තපේච නිගුහිත්වා පේරං පට්ඨාතිතුං අසකෙකානත්සු එකා තාව ආහ-හනෙන මයා දුතාදිසු කතං නාම නත්ති අහමපන කස්සප බුඬකාලෙ පරස්ස දුසි අහොසිං, තස්සා මෙ සාමිකො අතිවිස වණේතා එරුසො ගතිතගතිතෙතෙව කට්ඨන වා කලිඞ්ගරෙන වා සිසං හින්දති, සාහං උපපන්න කොපෙ එස තව සාමිකො පකබාහතං¹ වා කාතුං නාසාදිති වා ඡින්දතුං ඉස්සරෙ මා කුජ්ඣිති අත්තනමෙව පරිභාසිත්වා කොපං නාම නාකාසිං, තෙන මෙ අයං සමපත්ති ලබාති. අපර ආහ-අහං හනෙන උච්ඡ්වකෙතතං රක්ඛමානා එකස්ස හිකුන්තො උච්ඡ්වයංසිං අදුසිං, අපර-එකං තිබ්රුසකං අදුසිං, අපර-එකං එලා එකං අදුසිං, අපර-එකං ථාරුසකං අදුසිං, අපර-එකං මුලකමුසිං, අපරා-තිමබ්බුසිනති ආදිනා නයෙන අත්තනා අත්තනා කතං පරිත්තකං දුතං ආරෙවෙත්වා-ඉමිනා ඉමිනා කාරණෙන අලෙහති අයං සමපත්ති ලබාති ආහංසු, පේරෙ තාහි කතකමමං සුත්වා සත්ථාරං උපසඞ්කමිත්වා පුච්ඡි-සකකා නුබො හනෙන සච්චකථනමත්තෙන කොපතිබ්බාණමත්තෙන අතිපරිත්තකෙන තිබ්රුසකාදිදුත මත්තෙන දිබ්බසමපත්තිං ලබුනති?, කස්මා මං මොග්ගලාන එවං පුච්ඡසි? නත්තු තෙ දෙවධිතාහි අයමත්ථො කපිතොති?, ආම හනෙන ලබහි මඤ්ඤ ඵත්තකෙන දිබ්බසමපත්ති, අථ නං සත්ථා-

මොග්ගල්ලාන සච්චමතතං කපේතාපි කොපමතතං ජගිතාපි පරිත්තතං දානං දත්තාපි දෙවලොකං ගව්ඡන්ති යෙවංති වතා ඉමං ගාථමාහ:-

“සච්චං භණේ න කුජ්ඣෙය්‍ය දජ්ජාපාසම්මපි¹ යාවිතො,
එතෙහි තීති යානෙහි ගවෙඡ් දෙවංත සන්තිකේ”ති.

තත් සච්චං භණේති තච්චං දීපෙය්‍ය වොගරෙය්‍ය, සච්චෙ පතිට්ඨං ගෙය්‍යාති අරො. න කුජ්ඣෙය්‍යාති පරස්ස න කුජ්ඣෙය්‍ය. යාවිතොති යාවතකා නාම සීලවනොතා පබ්බජිතා තෙ හි කිවාපි දෙථාති අයා විතාව සරවාඡර කිට්ඨන්ති අත්තො පන යාවතතියෙව නාම, එවං සීලවනෙතති යාවිතො අපාසම්මපි දෙය්‍යධම්මෙව විජ්ජමානෙ අපා මතතකම්පි දදෙථ. එතෙහි නිගිති එතෙසු තිසු එකෙනාපි කාරණෙන දෙවලොකං ගවෙඡ්යාති අරො. දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපතති ඵලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

මහාමොග්ගල්ලාන පෙරස්ස පඤ්ඤ වතුඨං.

17 5.

“අභිංසකා යෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාකෙතං තිස්සාය අජන වනෙ විහරනොතා භික්ඛුහි පුට්ඨපඤ්ඤං ආරබ්භ කපේසි.

භගවතො කීර් භික්ඛුපරිවුත්තස්ස සාකෙතං පිණ්ඩාය පටිසන්තකාලෙ එකො සාකෙතවාසී මහලුකමුඛවර්ණො නගරො තික්ඛමනොතා අන්තර්කරවාරෙ දසබලං දිස්වා පාදෙසු නිපතිතා ගොපථකෙසු දලකං ගහෙනා-තාත නනු නාම පුතෙතති ජ්ණේකාලෙ මාතාපිතරො පටි ජගිතිබ්බා? කසමා එතතතං කාලං අමහාතං අත්තාතං න දස්සෙසි? මයා තාව දිට්ඨොසි මාතරං පන පසෙසිතුං එහිති සත්ථාරං ගහෙනා අත්තතො ගෙහං අගමාසි, සත්ථා තත් ගන්තවා පඤ්ඤාතො ආසනෙ නිසිදිසම්. භික්ඛුසමෙසන, මුඛවර්ණීපි ආගන්තවා සඤ්ඤා පාදෙසු නිපතිතා තාත එතතතං කාලං කතං ගතොසි නනු නාම මහලුකා මාතා පිතරො උපට්ඨාතබ්බාති වතා-පුත්ත ධිතරො එථ භාතරං වන්දාති පෙසෙසි,² තෙ උභොදි තුට්ඨමානසා බුඬපමුඛං භික්ඛුසමසං පරිවිසිතා-භනෙත ඉධෙව තිබ්බං භික්ඛං ගණනාති වතා-බුඬා නාම ත එකථා තෙ යෙව තිබ්බං භික්ඛං ගණනන්ති වුතෙත-තෙතති භනෙත යෙවො තිමනෙතතුං ආගව්ඡන්ති තෙ අමහාතං සතතිකං පටිණෙය්‍යාථාති ආහංසු, සත්ථා තතො පට්ඨාය තිමනෙතතුං ආගතෙ ගන්තවා මුඛවර්ණස්ස ආරොවෙය්‍යාථාති පෙසෙසි, තෙ ගන්තවා මයං ස්වාතන්තාය සත්ථාරං තිමනෙතමාති මුඛවර්ණං වදන්ති, මුඛවර්ණො පුත දිවසෙ අත්තතො ගෙහතො භතතභාජනසුපෙය්‍යභාජනාති ආදාය සඤ්ඤ

1. ම. අපප්පෙසි.

2. ම. වන්දපෙසි.

සනාතිකථානං ගවජ්ඣි, අඤ්ඤාත් පන නිමන්නණෙ අසති සත්ථා බ්‍රාහ්මණස්සෙව ගෙහෙ භත්තකිට්ඨං කරොති, තෙ උභොපි අත්තනො දෙය්‍යබමමං නිච්චනාලං තථාගතස්ස දෙනනා බමමකථං සුණන්නා අනාගාමිථලං පාපුණිංසු, භික්ඛුපි බමමසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං- ආවුසො බ්‍රාහ්මණො තථාගතස්ස සුඛොදනො පිතා මහාමායා මාතාති ජනාති, ජනනේතාව සභිං බ්‍රාහ්මණීයා තථාගතං අමොකං පුත්තොති වදති, සත්ථාපි තථෙව අභිවාසෙති, කීනත්‍රුවො කාරණන්ති? සත්ථා තෙසං කථං සුඤ්ඤා-භික්ඛවෙ උභොපි, තෙ අත්තනො පුත්තමෙව පුත්තොති වදන්ති චත්ථා අතිහං ආගරි:-

භික්ඛවෙ අයං බ්‍රාහ්මණො අතීතෙ තීරන්නරං පච්ඡතිසතාති මය්‍යං පිතා අගොසි, පච්ඡතිසතාති චුලලපිතා පච්ඡතිසතාති මහා පිතා, සාපි මෙ බ්‍රාහ්මණී තීරන්නරමෙව පච්ඡතිසතාති මාතා අගොසි පච්ඡතිසතාති චුලලමාතා පච්ඡතිසතාති මහාමාතා, එවාහං දියංසි ජතිසහස්සං බ්‍රාහ්මණස්ස හතේ සංවුච්ඡිසා දියංසි ජතිසහස්සං බ්‍රාහ්මණීයා හතේති තිණී ජතිසහස්සාති තෙසං පුත්තභාවං දෙය්‍යෙත්වා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“යසම් මනො නිවිසති විත්තවාපි පසීදති,
අදිට්ඨපුබ්බකෙ පොසො¹ කාමං තසම්පි විසස්සෙ.

පුබ්බෙව සනාතිවාසෙන පච්චුප්පන්නාතිතෙන වා,
එවං තං ජයතෙ පෙමං උප්පලංව යථොදකෙ”ති.

සත්ථා තෙමාසමෙව තං කුලං නිස්සාය විහාසි, තෙපි උභො අර හත්තං සච්ඡිකත්වා පරිනිබ්බායිංසු. අථ තෙසං මහාසකකාරං කත්වා උභොපි එතමෙව කුටාගාරං ආරොපෙත්වා නිහරිංසු, සත්ථාපි පච්ඡත භික්ඛුපරිවාරෙ තෙති සභිං යෙව ආලාහණං අගමාසි, බ්‍රධානං කීර මාතාපිතරෙති මහාජනො තික්ඛමි, සත්ථා ආලාහණසම්පෙ එතා සාලං පටිසිත්වා අට්ඨාසි, මනුස්සා සත්ථාරං වන්දත්වා එකමනෙත සත්ථා- හනෙත මාතාපිතරෙ වො ආලකහාති මා විත්තධිත්වාති සත්ථාරංව සභිං පටිසත්ථාරං කරෙන්නති, සත්ථා තෙසං මා එවං අවුත්ථාති අපටිකම් පිත්වා පරිසාය ආසයං ඔලොකෙත්වා තඤ්ඤානුරූපං බමමං දෙසෙනොත්වා:-

“අප්පං චත ජිවිතං ඉදං ඔරං වස්සසතාපි මියති,
යො චෙපි අතිච්ච ජිවති අථබො සො ජරසාවමියති”ති

ඉදං ජරසුත්තං කපෙසි. දෙසනාවසානෙ චතුරාසීතියා පාණස හස්සානං බමමාතිසමයො අගොසි. භික්ඛු බ්‍රාහ්මණස්ස ව බ්‍රාහ්මණීයා ව පරිනිබ්බුත්තභාවං අජන්තනා-හනෙත තෙසං නො අතිසම්පරායොති

පුච්ඡිංසු, සත්ථා-භික්ඛවෙ ඵවරුපානං අසෙධමුනීනං අභිසම්පරායො
නාම නත්ති, ඵවරුපා හි අවමුතං අමතමහාතිබ්බාණමෙව පාපු
ණ්ණනීති වත්තා ඉමං ගාථමාහ:-

“අභිසංගායෙ මුතයො නිව්චං කායෙන සංවුතා,
තෙ යනති අවමුතං ණානං යත්ත ගනත්වා න සොචරො”ති.

තත්ථ මුතසොති මොනෙය්‍යපටිපදාය මග්ගඵලං පතතා අසෙධ
මුතයො. කායෙනාති දෙසනාමහතමෙතං, තීහිපි වාරෙහි සංවුතාති
අත්තො. අවමුතංති සය්‍යතං. ණානනති අකුප්පට්ඨානං. ධුට්ඨොනං.
සත්ථාති යස්මි ගනත්වා න සොචනති න විහංගුනනති නං ණානං
ගච්ඡන්තිති අත්තො. දෙසනාවසානෙ ඛහු සොතාපතතිඵලාදිති පාපු
ණිංසුති.

සාහෙය්‍යක ව්‍යාහමණස්ස වස්සු පචමං.

17. 6.

“සද්ධ ජගරමානාන”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ගිජ්ඣකුටෙ
පබ්බතෙ විහරන්තො පුණ්ණං නාම රාජගහසෙට්ඨිනො දාසිං ආරභ්‍ය
කපේසි, තස්සා කීර එකදිවසං කොට්ටනත්ථාය ඛහු විහි අදංසු, සා
රතතිමපි දීපං ජලෙඤා විහි කොට්ටනති විස්සමනත්ථාය සෙදතිනන
ගතෙතක ඛති වාතෙ අට්ඨාසී, තස්මිං සමයෙ දබ්බො මලපුත්තො
භික්ඛුනං සෙනාසනපඤ්ඤපකො හොති, සො ධම්මසවණං සුත්වා
අතතනො අතතනො සෙනාසනානං ගච්ඡන්තානං භික්ඛුනං අඛුලිං
ජලෙඤා පුරතො පුරතො මග්ගදෙසනත්ථාය ගච්ඡන්තො භික්ඛුනං
ආලොකං නිව්මිණී, පුණ්ණං-තෙනාලොකෙන පබ්බතෙ¹ විචරන්ත
භික්ඛු දිස්වා-අහං තාව අතතනො දුක්ඛෙන උපද්දතා ඉමායාපි
වෙලාය නිද්දං න උපෙමි හදන්තා කිං කාරණං න නිද්දයන්ති
විනෙතවා-අඛා එත්ථ කස්සපි භික්ඛුනො අථාසුකං වා භවිස්සති දීඝ
ජතිතො වා උපද්දවො භවිස්සතිති සඤ්ඤං තත්ථා පාතොච කුඛකං
ආදාය උදකෙන තෙමෙත්වා හත්තලෙ පුචං කත්වා අඛායරෙසු
පටිත්වා උච්ඡේත කත්වා තිත්ථමග්ගෙ බාදිස්සාමිති සටං ආදාය තිත්ථාහි
මුඛි පායාසී, සත්ථාපි ගාමං පිඨාය පටිසිතුං තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජි, සා
සත්ථාරං දිස්වා විනෙතසී-අඤ්ඤාසු දිවසෙසු සත්ථරි දිවෙහිපි මම දෙය්‍ය
ධම්මො න හොති දෙය්‍යධම්මෙව සති සත්ථාරං න පස්සාමි ඉද්දති පත
මෙ දෙය්‍යධම්මො ව අත්ති සත්ථාපි ව සමමුඛිභුතො සවෙ ලුබ්භො වා
පණ්ණිතං වාති අවිනෙතත්වා ගණ්ඨය්‍ය දදෙය්‍යාහං ඉමං පුට්ඨනති සටං
එකමන්තං. නික්ඛිපිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා-ගතෙත ඉදං ලුබ්භං දානං

1. ම. සබ්බ තෙ.

පටිග්ගණනා මම සම්මතං කරොමාති, සත්ථා ආනන්දනේරං ඔලොකොති, තෙන නිගරිමා දිත්තං මහාරාජදහරියං පත්තං උපතාමෙමා පුචං ගණ්හි, පුණණාපි තං සන්ත පත්තෙ පතිට්ඨාපෙමා පච්චතිට්ඨිතෙන වන්ධා හතෙන තුලෙහි දිට්ඨධම්මො යෙව මෙ ඉඤ්ඤානුති ආහ, සත්ථා එවා හොනුති ධීගකොච අනුමොදනං අකාසි, පුණණාපි විනොසි-කිවාපි මෙ සත්ථා සම්මතං කරොනොති පුචං ගණ්හි න ච පන තං බාදියාති අධා පුරතො කාකාසා වා දමා රඤ්ඤා වා රාජපුත්තාසා වා ගෙහං ගතො පණ්ඩිතභොජනං භුජියාතිති, සත්ථාපි නුබො එවමෙසා විනොසිති හාසා විහතාමාරං ඤාති ආනන්දනේරං ඔලොකොති නිසිදනාකාරං දසොසි, ථෙරො චිවරං පඤ්ඤාපෙමා අදාසි, සත්ථා බහිනගරෙයෙව නිසිදිමා හත්තකිව්වං අකාසි, දෙවතා සකලවක්කවාලගංඛා දෙවමනුසානං උපකප්පනකං ඔජං මධුපචලං විය පිළෙමා හත් පකපිටංසු, පුණණා ව ඔලොකොති අට්ඨාසි, හත්තකිව්වාචසානෙ ථෙරො උදහං අදාසි, සත්ථා කත හත්තකිව්වා පුණණං ආමනොති-කාසවා භං පුණණ මම සාවකෙ පරිභවසීති ආහ, න පරිභවාම හතොති, අප් නයා මම සාවකෙ ඔලොකොති කිං කට්ඨනති? අහං තාව ඉමිනා දුක්ඛපද්ධතෙ නිදං න උපෙමි හදනා කිමත්ථ. නිදං න උපෙනති අධා කාසාපි අපාසුකං හවියසති දීඝජ්ඣිකො වා උපද්ධතො හවියසතිති එත්තකං මයා හතො විනාහනති, සත්ථා තාසා වචනං සුථා පුණණං භං තාව අත්තො දුක්ඛපද්ධතෙ න නිදාසි මම පන සාවකා සදා ජගරියං අනුසුත්තවාය න නිදාසන්ති වමා ඉමං ගාමමාහ:-

“සද ජගරමානානං අගොරනානුසික්ඛිනං,
නිබ්බාණං අබ්බුත්තානං අත්ථං ගච්ඡන්ති ආසවා”ති.

හත් අගොරනානුසික්ඛිනනති දිවා ව රතවි නියො සික්ඛා සික්ඛමානානං. නිබ්බාණං අබ්බුත්තානනති නිබ්බාණඤ්ඤාසංයං. අත්ථං ගච්ඡන්තිති එවරුපානං සබ්බෙපි ආසවා අත්ථං විනාසං නත්ථි භාවං ගච්ඡන්ති අත්ථො. දෙසනාචසානෙ යථාසිතා පුණණා සොතා පකපිටෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තපරිසාරසි සාප්තිකා බමමදෙසනා අහොසීති. සත්ථා කුණ්ඩකඅභිගාරපුට්ඨෙහ හත්තකිව්වං කොති විහාරං අගමාසි. බමමසභායමපි කපං සමුට්ඨාපෙසු-උක්කාරං ආවුසො සමමා සමුද්ධෙහ කතං පුණණං දිනොන කුණ්ඩකඅභිගාරපුට්ඨෙහ හත්තකිව්වං කරොනොතාති, සත්ථා ආගතො කායනුත්ථි තික්කවෙ එතරහි කපාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිමා-ඉමාය නාමාති වුත්තෙ-න තික්කවෙ ඉදනෙව පුබ්බෙපි මයා ඉමාය දිත්තකුණ්ඩකං පරිභුත්තමෙවති වමා අතීතං ආහරිමා:-

“භුථා පිණ්ඩාරියං භුථා ආවාමකුණ්ඩකං,
එතං වෙ ගොජනං ආසි කසමාදාති න භුජසි.

යන් පොසං න ජනනති ජනියා විනයෙන වා,
පහු තත් මහාබ්‍රහ්ම අපි ආවාම කුණ්ඩකං.

නිං ව බො මං විජ්ජාසි යාදිසායං හසුත්තමො,
ජනනො ජනමාගම න තෙ හකධාමි කුණ්ඩකං”ති.

ඉමං කුණ්ඩකසිකුචපොතකජතකං වින්දාරොත්වා කපේසිති.

සුණ්ණාස වස්සු ජඝං.

17. 7.

“පොරුණමේහ”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරනො අතුලං නාම උපාසකං ආරබ්භ කපේසි, සො හි සාවස්ථවාසී උපාසකො පචසත්උපාසකපරිවාරො එකදිවසං තෙ උපාසකෙ ආද්ය ධම්මසවණන්ද්යා විහාරං ගන්ත්වා රෙවතනේරස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සොතුකාමො හුත්වා රෙවතනේරං වන්දිත්වා නිසීදි, සො පනායඤ්ඤා පතිසල්ලානාරමො සිහො විශ එකවරො, තසමා තෙන සභිං න කිචි කපේසි, සො අයං පේරෙ න කිචි කපේසිති කුඬො උධ්යාය සාරිපුත්තනේරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා එකමන්තං සීතො-පේරෙන කෙනතේන ආගන්ත්වාති චුතෙන-හනෙන අහං ඉමෙ උපාසකෙ ආද්ය ධම්මසවණන්ද්යා රෙවතනේරං උපසඞ්කම්මි තස්ස මෙ පේරෙ න කිචි කපේසි සවාහං තස්ස කුජ්ඣිත්වා ඉධාගතො ධම්මං මෙ කපේථාති චුතෙන-තෙන හි උපාසකා නිසීද්ථාති බහුකං කත්වා අභිධම්මකථං කපේසි, උපාසකො අභිධම්මකථා නාම අතිසණ්ඨා පේරෙ බහුං අභිධම්මමෙව කපේසි අමානං ඉමිනා කො අන්තොති කුජ්ඣිත්වා පරිසං ආද්ය ආනන්දනේරස්ස සන්තිකං අගමාසි, පේරෙනාපි නිං උපාසකාති චුතෙන-හනෙන මයං ධම්මසවණන්ද්යා රෙවතනේරං උපසඞ්කම්මි තස්ස සන්තිකෙ ආලාපමත්තමපි අලභිත්වා කුඬො සාරිපුත්තනේරස්ස සන්තිකං අගම්මි සොපි නො අතිසණ්ඨං බහුං අභිධම්මමෙව කපේසි ඉමිනා අමානං කො අන්තොති එතස්සාපි කුජ්ඣිත්වා ඉධාගම්මි කපේති නො හනො ධම්මකථනාති, තෙනති නිසීදිත්වා සුණ්ඨාථාති පේරො තෙසං සුච්ඡෙද්දායං කත්වා අප්පකමෙව ධම්මං කපේසි, තෙ පේරස්සාපි කුජ්ඣිත්වා සන්ධු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු, අථ තෙ සන්ධා ආහං-කසමා උපාසකා ආගන්ත්වාති? ධම්මසවණාය හනෙනති, සුතො පන වො ධම්මොති? හනෙන මයං ආදිතොව රෙවතනේරං උපසඞ්කම්මි සො අමොති සභිං න කිචි කපේසි තස්ස කුජ්ඣිත්වා සාරිපුත්තනේරං උපසඞ්කම්මි තෙන නො බහුං අභිධම්මො කපිතො තං අසල්ලකෙධනො කුජ්ඣිත්වා ආනන්දනේරං උපසඞ්කම්මි තෙන නො අප්පමත්තකො ව ධම්මො කපිතො තස්සාපි කුජ්ඣිත්වා ඉධාගතමානාති, සන්ධා තස්ස කථං සුත්වා අතුලාලං, පොරාණතො පට්යාය ආවිණ්ණමෙවෙන, තුණ්හි

භූතමපි බහුකථමපි මන්දකථමපි ගරභනතියෙව, එකනතං ගරභිතබ්බො
යෙව වා එකනතං පසංසිතබ්බොයෙව වා නත්ති, රාජකොපි එකච්ච
තින්දුනති එකච්ච පසංසනති, මහාපඨවිමපි චන්දිමසූරියෙසි චතුපරිස
මජ්ඣෙති සිද්ධිත්වා ධම්මං කථෙන්නං සම්මාසම්මුඛමපි එකච්ච ගර
භනති එකච්ච පසංසනති, අකුබ්බාලානං හි තිත්තු වා පසංසා වා අප්ප
මාණං, පණ්ඩිතෙන පන මෙධාවිතා තිත්තො තිත්තො නාම පසං
සිතො ව පසංසිතො නාම හොතිති චත්වා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“පොරුණමෙතං අභුල නෙතං අජ්ජනනාමිව,
තින්දුනති භුණ්තිමාසිනං තින්දුනති බහුභාණිනං.
මිත්තභාණිමපි තින්දුනති නත්ති ලොකෙ අතිත්තො.
න වාහු න ව භවිස්සති න වෙතරති විජ්ජති,
එකනතං තිත්තො පොසො එකනතං වා පසංසිතො.
යචෙ විඤ්ඤා පසංසනති අනුචිච්ච සුචෙ සුචෙ,
අච්ඡද්දවුත්තිං මෙධාවිං පඤ්ඤාසිලසමාහිතං.
නෙකං ජලේඛානදස්සෙව කො තං තිත්තමරහති,
දෙවාපි නං පසංසනති බ්‍රහ්මනාපි පසංසිතො”ති.

තත්ත පොරුණමෙනානති පුරාණකං එතං. අභුලාති තං උපාසකං
අභුලපති. නෙතං අජ්ජනනාමිවාති ඉදං තින්දුනං පසංසනං වා අජ්ජ
නනං වා අධුනා උප්පන්නං විය න හොති. භුණ්තිමාසිනනති කිං එසො
මුහො විය බධිරො විය කිචි අජනනෙනා විය භුණ්ති හුණා
තිසින්නොති තං තින්දුනති. බහුභාණිනනති කිං එස වාතාග්‍රහනාල
පණ්ණං විය තට්ඨතායති ඉමස්ස කථාය පරියන්තොයෙව නත්ති
තින්දුනති. මහාභාණිමපි කිං එස සුවණ්ණතිරඤ්ඤං විය අත්තනො
චචනං මඤ්ඤමානො එකං චෙ වා චත්වා භුණ්ති අහොසිති තින්දුනති,
එවං සබ්බථාපි ඉමස්මිං ලොකෙ අතිත්තො නාම නත්ති අත්තො.
න වාහුති අතීතෙපි නාහොසි අනාගතෙපි න භවිස්සති. සචෙ
විඤ්ඤති බාලානං තිත්තු වා පසංසා වා අප්පමාණං යං පන පණ්ඩිතා
දිවසෙ දිවසෙ අනුචිච්ච තිත්තුකාරණං වා පසංසාකාරණං වා ජනිත්වා
පසංසනති, අච්ඡද්දාය සික්කාය වා අච්ඡද්දාය වා ජීවිතවුත්තියා
සමන්තාගතතතා අච්ඡද්දවුත්තිං, ධම්මොප්පඤ්ඤාය සමන්තා
ගතතතා මෙධාවිං, ලොකීයලොකුත්තරපඤ්ඤාය චෙව චතුපාරිසුචි
සිලෙන ව සමන්තාගතතතා පඤ්ඤාසිලසමාහිතං. පසංසනති, තං
සුවණ්ණදෙසවිරහිතං සට්ඨනමජ්ජනකම්මං ජලේඛානදතිකම්මං විය
ංකා තිත්තමරහතීති අත්තො. දෙවාපිති දෙවතාපි පණ්ඩිත
මනුස්සාපි තං භික්ඛුං. උපට්ඨාය ථොමෙනති පසංසනති. බ්‍රහ්මනා
පිති න කෙවලං දෙවමනුස්සෙති දසසහස්සවක්කවාල මහාබ්‍රහ්මනාපි
එස පසංසිතොයෙවාති අත්තො. දෙසනාවසානෙ පවසනාපි තෙ
උපාසකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසුති.

අභුල උපාසකස්ස චක්ඛු සත්තමං.

17. 8.

“කායපසකොප” නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා වෙළවනෙ විහරනො ජබ්බග්ගියෙ භික්ඛු ආරබ්භ කප්ථෙසි:-

එකදිවසං හි සන්ධා තෙසං උභොති ගන්තෙති යට්ඨියො ගහෙනා කට්ඨපාදකා ආරුඤ්ඤා පිට්ඨපාසාණේ වසිකමන්තානං බට්ඨවායසද්දං සුඤ්ඤා-ආනන්ද කිං නාමෙස සද්දෙති? පුළුච්ඡන්ධා ජබ්බග්ගියානං පාදකා ආරුඤ්ඤා වසිකමන්තානං බට්ඨවායසද්දෙති සුඤ්ඤා සික්ඛාපදං පසංඝෙ පෙඤ්ඤා භික්ඛුනා නාම කායාදීනි රක්ඛිත්වා වට්ඨනීති වන්ධා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“කායපසකොපං රක්ඛෙය්‍ය කායෙන සංවුත්තො සීයා,
කායදුච්චරිතං හිත්වා කායෙන සුචරිතං චරෙ.

වච්ඡකොපං රක්ඛෙය්‍ය වාචාය සංවුත්තො සීයා,
වච්ඡච්චරිතං හිත්වා වාචාය සුචරිතං චරෙ.

මනොපසකොපං රක්ඛෙය්‍ය මනසා සංවුත්තො සීයා,
මනොදුච්චරිතං හිත්වා මනසා සුචරිතං චරෙ.

කායෙන සංවුත්තා ධිරං අපො වාචාය සංවුත්තා,
මනසා සංවුත්තා ධිරං තෙ වෙ සුපරිසංවුත්තා”ති.

තත්ථ කායපසකොපනති තිවිධං කායදුච්චරිතං රක්ඛෙය්‍ය. කායෙන සංවුත්තාති කායචාරෙන දුච්චරිතපච්චේසං නිවාරෙත්වා සංවුත්තො පිහිතචාරෙ සීයා, යස්මා පන කායදුච්චරිතං හිත්වා කාය සුචරිතං චරන්නො උභයමෙපනං කාරෙති තස්මා කායදුච්චරිතං හිත්වා කායෙන සුචරිතං චරෙති වුත්තං. අනන්තරගාථාවයෙපි එසෙව නයො. කායෙන සංවුත්තා ධිරං යෙ පණ්ණිතා පාණාතිපාතාදීනි අකරෙන්නා කායෙන මුසාවාදාදීනි අකරොන්නා වාචාය අහිංසාදීනි අසමුට්ඨපෙන්නා මනසා ව සංවුත්තා තෙ ඉධ ලොකස්මිං සුපරි සංවුත්තා සුරක්ඛිතා සුගොපිතා සුපිහිතචාරාති අන්තො, දෙසනාව සානෙ බහු සොකාපත්තිපාදාදීනි පාපුණ්ණිති.

ජබ්බග්ගියානං භික්ඛුනං වජ්ඣ අඝමං.

කොට්ඨකවග්ගොනා හිසිනා.

සන්තරසමො වග්ගො.

18. 1.

“පණ්ඩුපලාසොවදනිසි”ති ඉමං බමමදෙසනං සන්ධා ජෙනවතෙ
විහරනොතා එකං ගොසාතකපුත්තං ආරබ්භ කපෙසි:-

සාවජීයං කිරිතො ගොසාතකො ගාවො වඩිත්වා වරමංසාති
ගහෙත්වා පචාපෙත්වා පුත්තදුරෙති සභිං නිසීදිත්වා මංසව බාදති
මුලෙන ව විකකිණාති, සො එවං පවපණ්ණාස වස්සාති ගොසාතක
කමමං කරෙන්නො ධුරවිහාරෙ විහරනායං සන්තු එකදිවසං කවච්ඡු
මත්තමපි යාගුං ගතතං වා න අදුසි, සො මංසෙන විනා භතතං න
භුජති, සො එකදිවසං දිවසභාගෙ මංසං විකකිණිත්වා අත්තනො අන්ධාය
පවිත්තුං එකං මංසබ්බං හරියාය දත්වා නභාසිත්තුං අගමාසි, අටස්ස
සභායකො ගෙහං ආගන්ත්වා හරියං ආහ-පොකං මෙ විකකිණියමංසං
දෙති ගෙහං මෙ පහෙනකො ආගතොති, තත්ථි විකකිණියමංසං
සභායකො තෙ මංසං විකකිණිත්වා ඉදුති නභාසිත්තුං ගතොති, මා එවං
කරි සවෙ මංසබ්භිං අත්ථි දෙතිති, සභායකස්ස තෙ නිකඛිතතං මංසං
ඌපෙත්වා අඤ්ඤං මංසං නත්ථිති, සො-සභායකස්ස මෙ අන්ධාය ඌපිත
මංසතො අඤ්ඤං මංසං නත්ථි සො ව විනා මංසෙන න භුජති නායං
දස්සතීති සාමංසෙව තං මංසං ගහෙත්වා පකකාමි, ගොසාතකොපි
නභාත්වා ආගතො තාය අත්තනො පකකපණ්ණාස සභිං වඩෙසිත්වා
හත්තෙ උපතීතෙ ආහ-කභං මංසනති?, තත්ථි සාමිති, නත්තු අහං පව
නන්ධාය මංසං දත්වා ගතොති? තව සභායකො ආගන්ත්වා පහෙනකො
මෙ ආගතො විකකිණියමංසං දෙතිති වත්වා මයා සභායකස්ස තෙ ඌපි
තමංසතො අඤ්ඤං තත්ථි සො ව විනා මංසෙන න භුජතීති වුත්තොපි
බලකකාරෙන තං මංසං සාමංසෙව ගහෙත්වා ගතොති, අහං විනා මංසෙන
භතතං න භුජාමි හරුති නංති, කිං සකකා කාත්තුං භුජ සාමිති, සො-
නාහං භුජාමිති තං භතතං හරුපෙත්වා සන්ධා ආදාය පච්ඡාගෙහෙ සිතො
ගොණො අත්ථි තස්ස සනතිකං ගන්ත්වා මුඛෙ හන්ධං පකඛිපිත්වා ජ්වහං
නිහරිත්වා සන්ධෙත මුලෙ ඡිද්දිත්වා ආදාය ගන්ත්වා අභිහාරකෙසු පචා
පෙත්වා භත්තමන්ධකෙ ඌපෙත්වා නිසිත්තො එකං භතත පිණ්ඩං භුජිත්වා
එකං මංසබ්බං මුඛෙ ඌපෙසි, තං බණං යෙවස්ස ජ්වහා ඡිජ්ජිත්වා භත්ත
පාතියං පති, තං බණ්ඤ්ඤව කමමසරිකඛිකං විපාකං ලභි, සොපිච්චො
ගොණො වීය ලොතිතධාරුය මුඛතො පගඤ්ඤායා අනොගෙහං
පවිසන්නො ජනනුකෙහි විවරනො විරවි, තස්මිං සමයෙ ගොසාත
කස්ස පුත්තො පිතරං ඔලොකෙන්නො සමීපෙ සිතො හොති, අථ නං
මාතා ආහ-පස්ස පුත්ත ඉමං ගොණං වීය ගෙහමජෙකි ජනනුකෙහි
විවරිත්වා විරවනං ඉදං දුකං තව මන්ධකෙ පතියස්සති මමපි අනො
ලොකෙත්වා අත්තනො සොත්ථිං කරෙන්නො පලායස්සති, සො මරණ
භයතජ්ජිතො මාතරං වද්දිත්වා පලාසි, පලාසිත්වා ව පන තකකසිලං අග
මාසි, ගොසාතකොපි ගොණො වීය ගෙහමජෙකි විරවනො විවරිත්වා
කාලං කත්වා අභිවිමති නිබ්බතති, ගොණොපි කාලමකාසි, ගොසාතක

පුත්තොපි තක්කසිලං ගතවා සුවණ්ණකාරකමං උග්ගණ්ඨි, අථස්සා වරියො ගාමං ගව්ඡන්තො එවරුපං නාම අලඞ්කාරං කරොයාසීති වචා පකාමි, සොපි තථාරුපං අලඞ්කාරං අකාසි, අථස්සාවරියො ආගතවා අලඞ්කාරං දිස්වා අයං යත්තං කත්ථි ගතවා ජීවිතුං සමන්තො වයප්පතං අත්තනො ධීතරං අද්දි, සො පුත්තධීතාති වසිති, අථස්ස පුත්තා වයප්පතං සිප්පං උග්ගණ්ඨිතො අපරහාගෙ සාවච්ඡියං ගතවා තත්තං සරුවාසං සණ්ඨපෙත්වා වසන්තා සවා පසන්නා අගෙසුං, පිතාපි තෙසං තක්කසිලායං කිම් කුසලං අකත්වා ජරං පාපුණ්ඨි, අථස්ස පුත්තා-පිතා නො මහලුකොති අත්තනො සන්තිකං පකෙකාසාපෙත්වා පිතු අත්ථාය දානං දස්සාමාති බුබුපමුඛං ගිකමුසඞ්ඝං නිමන්තසිංසු, තෙ පුත දිවසෙ අනොගෙගෙ බුබුපමුඛං ගිකමුසඞ්ඝං නිසීදපෙත්වා සක්කවමං පරිවිසිත්වා ගත්තකිව්වාචසානෙ සත්ථාරං ආගංසු-ගන්තො අමොගි ඉදං පිතුජීවගතං දින්නං පිතුනො අනුමොදනං කරොථාති, සත්ථා තං ආමන්තෙත්වා-උපාසක තිං මහලුකො පරිපක්කසරීරෙ පණ්ණිපලාසසදිසො තව පරලොකගම නාය කුසලපාථෙය්‍යං නත්ති අත්තනො පතිට්ඨං කරොති පඬිතො හව මා බාලොති වචා අනුමොදනං කරොන්තො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“පණ්ණිපලාසොවදානිසි යමපුරිසාවිව තමුපට්ඨිතා,
උයොගමුවෙ ව තිට්ඨසි පාථෙය්‍යංපි ව තෙ න විජ්ජති.

සො කරොති දීපමත්තනො බිප්පං වායම පණ්ඨිතො හව,
තිබ්බන්තමලො අනඞ්ගණො දිබ්බං අරියභුමිමෙතිසි”ති.

තත්තං පණ්ණිපලාසොවදානිසිති උපාසක තිං ඉදාති ජිජ්ජිතො භුමියං පතිතපණ්ණිපලාසො විය අගොසිති. යමපුරිසාති යමදුතා වුවවන්ති, ඉදං පත මරණමෙව සක්ඛාය වුත්තං, මරණං තෙ පවුපට්ඨි තත්ති අන්තො. උයොගමුවෙති පරිගාතිවුබෙ අවධිවුබෙ ව සිතොසිති අන්තො. පාථෙය්‍යන්ති ගම්කස්ස තණ්ණුලාදිපාථෙය්‍යං විය පරලොකං ගව්ඡන්තස්ස තව කුසලපාථෙය්‍යමපි නත්ති අන්තො. සො කණ්ඨිති සො තිං සමුද්දො නාචාය තිත්තාය දීපසඞ්ඛාතං පතිට්ඨං විය අත්තනො කුසලපතිට්ඨං කරොති කරොන්තො ව බිප්පං වායමසි සිසසිසං විරියං ආරභ අත්තනො කුසලකමසඞ්ඛාත පතිට්ඨාකරණෙ පණ්ඨිතො හව, යො ගි මරණමුඛං අප්පත්වා කාතුං සමත්තකාලෙයෙව කුසලං කරොති වායමති එස පණ්ඨිතො නාම තාදිසො හව මා බාලොති අන්තො. දිබ්බං අභිසංගමන්ති එවං විරියං කරොන්තො රාගා දිනං මලානං නිභවතාය නිබ්බන්තමලො අඞ්ගණොහාවෙන අනඞ්ගණො නිකතිලෙසො හුත්වා පවිට්ඨසුඛාචාසභුමිං පාපුණ්ඨියාසිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ උපාසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, යමපත්තානමපි සාත්ථිකා දෙසනා අගොසිති. තෙ පුත දිවසත්ථායපි සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා දානං දත්වා කතගත්තකිවමං සත්ථාරං අනුමො

දනකාලෙ ආහංසු-භනෙන ඉදමි අමහානං පිතු ජීවහත්තමෙව ඉමස්සෙව අනුමොදනං කරොථාති, සන්ථා තස්ස අනුමොදනං කරොනොතා ඉමා මෙ ගාථා අහාසි:-

“උපනිතවයො ව දුතිසි සම්පයානොසි යමස්ස සන්තිකං,
වාසොපි ව තෙ නත්ති අන්තරා පාපේයාමපි ව තෙ න විජ්ජති.

සො කරොති දීපමත්තනො බිප්පං වායම පණ්ඩිතො හව,
නිබ්බත්තමලො අනඛනණො න පුත්ත ජාතිජරං උපෙතිසි”ති.

තත්ථ උපනිතවයොති උපාති තිපාතමත්තං නිතවයො ගත වයො අතික්කන්තවයො, තිං වසිදුති තයො වයෙ අතික්කමිත්වා මරණමුඛෙ සිතොති අන්තො. සම්පයානොසි යමස්ස සන්තිකං මරණ මුඛං ගන්තුං සජ්ජතො හුත්වා සිතොසිති අන්තො. වාසොපි ව තෙ නත්ති අන්තරාති යථා මග්ගං ගච්ඡන්තා තාති තාති කිව්වාති කරොන්තා අන්තරාමග්ගෙ වසන්ති න එවං පරලොකං ගච්ඡන්තා, නති සක්කා පරලොකං ගච්ඡන්තො අධිවාසෙථ කතිපාහං තාව දුතං දෙමි ධම්මං තාව සුඤ්ඤාමිති ආදීති වත්තුං, ඉතොපි පන වසිත්වා පරලොකෙ නිබ්බන්තොව හොති, ඉමමත්ථං සන්ධාය වුත්තං ආරම්භන්ති. ඉදං කිව්වාපි හෙට්ඨා වුත්තමෙව උපාසකස්ස පන පුත්තපුත්තදලිතිකරණත්ථං ඉධාපි සන්ථාරා ගාසිතං. ජාතිජරන්ති එත්ථ ව්‍යාධිමරණාතිපි ගතිතානෙව හොන්ති, හෙට්ඨමි ගාථාති එ අනාගාමිමග්ගො කපිතො, ඉධ අරහත්තමග්ගො, එවං සන්තොපි යථා නාම රඤ්ඤා අත්තනො මුඛප්පමාණං කබලං වසෙසිත්වා පුත්තස්ස උපනිතෙ සො ඤාමාරො අත්තනො මුඛප්පමාණෙනෙව ගණ්හාති එවමෙවං සන්ථාරා උපරිමමග්ගවසෙන ධම්මෙ දෙසිතෙපි උපාසකො අත්තනො උපනිස්සයබලෙන හෙට්ඨා සොතාපත්තිඵලං පත්වා ඉමිස්සා අනුමොදනාය අවසානෙ අනාගාමිඵලං පන්නො. සෙස පරිසායපි සාන්තිකා දෙසනා අහොසිති.

ගොසාගකපුත්තස්ස වණ්ඤු පඨමං..

18. 2.

“අනුපුබ්බකා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කීර එකදිවසං පාතොව නික්කමිත්වා භික්ඛුනං විවරපාරු පනට්ඨානෙ¹ භික්ඛු විවරං පාරුපතො මලොකෙනොතො අට්ඨාසි. තං පන ආනං විරුළුතතිණං හොති. අපේකස්ස භික්ඛුනො විවරං පාරු පත්තස්ස විවරකණ්ණො තිණ්ණසු පවට්ටෙනො උස්සාවෙසිණුති තෙමි, බ්‍රාහ්මණො ඉදං ආනං අප්පහරිතං කාතුං වට්ටතිති පුත්තදිවසෙ

කුඳලං ආදාය ගතවා. තං ණනං තචේත්තවා. බලමණ්ඩලසදිසං අකාසි. පුනදිවසෙපි තං ණනං ආගතවා. භික්ඛුස්ස විවරං පාරු පනෙනස්ස එකස්ස විවරකණ්ණං ගුමියං පතිත්වා පංසුමහි පවට්ටමානං දිස්වා ඉධ වාචකං ඔකිරිතුං වට්ටනීති විනෙන්තවා. වාචකං ආගරිත්වා ඔකිරි, අපේකදිවසං පුරේගතෙන්ත වණේඛා ආතපො අහොසි, තදුපි භික්ඛුනං විවරං පාරුපනානං ගත්තතො සෙදෙ මුළුවනෙන දිස්වා ඉධ මණ්ඩපං කාරෙතුං වට්ටනීති විනෙන්තවා. මණ්ඩපං කාරෙසි. පුනෙක දිවසං පානොච වස්සං වස්සි වදුලිකං අහොසි, තදුපි බ්‍රාහ්මණො භික්ඛු ඔලොකෙනො නින්නවිවරකෙ නක්ඛු දිස්වා එත්ථ යො සාලං කාරෙතුං වට්ටනීති සාලං කාරෙත්වා ඉදානි සාලාය මහං කරිස්සාමිති විනෙන්තවා. බ්‍රහ්පමුඛං භික්ඛුසඝ්ගං නිමනෙන්තවා අනෙතා ඵ බහි ව භික්ඛු නිසීද පෙත්වා දානං දත්වා ගත්තනිච්චාවසානෙන අනුමොදනත්ථාය සත්ථ පතනං ගතෙත්වා-නනෙත අහං භික්ඛුනං විවරපාරුපනකාලෙ ඉමසම් ණනෙ ඔලොකෙනො සිතො ඉදංවිදව දිස්වා ඉදංවිදව කාරෙසින්න ආදිතො පටිඤාය සබ්බං තං පටිගාමිං ආරොවෙසි. සත්ථා තස්ස ච්චතං සුත්වා-බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතො නාම බණ් බණ් පොකං පොකං කුසලං කාරෙන්නො අනුපුබ්බෙන අත්තනො අකුසලමූලං නිගරති යෙවංති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“අනුපුබ්බෙන මෙධාවි පොකපොකං බණ් බණ්,
කමොරෙ රජතස්සෙව නිබ්බමෙ මලමාත්තනො”ති.

තත්ථ අනුපුබ්බනාති අනුපටිපාටියා. මෙධාවිති බමෙමාජ පඤ්ඤාය සම්මනාගතො. බණ් බණ්ති ඔකාසෙ ඔකාසෙ කුසලං කාරෙන්නො. කමොරෙ රජතස්සෙවති යථා සුවණ්ණකාරෙ එක වාරමෙව සුවණ්ණං තාපෙත්වා කොට්ටිත්වා මලං නිගරිත්වා පිලක්ඛන මිකාමිං කාතුං න සකෙකාති පුනපුනං තාපෙන්නො කොට්ටිපෙන්නා පන නිගරති, තතො තෙකවිධං පිලක්ඛනමිකාමිං කාරෙති. එවමෙවං පුනපුන කුසලං කාරෙන්නො පණ්ඩිතො අත්තංතා රුගාදිමලං නිබ්බමෙය්‍ය එවං නිවත්තමලො නික්කිලෙසො ගොතිති අපේඨා.

දෙසනාවසානෙන බ්‍රාහ්මණො සොනාපතතිඵලෙ පතිට්ඨති, මහා ජනස්සාපි සාන්තිකා දෙසනා අහොසීති.

අඤ්ඤානරබ්‍රාහ්මණස්ස වදන් දුනිසං.

18. 3.

“අයසාව මල”නති ඉමං බම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විග රනෙතා තිස්සකේරං නාමෙකං භික්ඛුං ආරබ්භ කපේසි.

එකො කිරි සාවනිවාසී කුලපුත්තො පබ්බජිත්වා ලභ්‍රපසම්පදො තිස්සකේරෙති පඤ්ඤාසි. සො අපරිභාගෙ ජනපදවිහාරෙ වසස්ස ප

ගතො අධ්‍යාපනං ධුලසාවනං ලභිතො වුත්ථස්සො පචාරෙතො තං
 ආද්‍ය ගතො හගිති යා හතෙ ධපෙසි. සා න මෙ එස සාවකො භාතු
 අනුච්ඡිකොති තං නිබ්ණාය වාසියා ඡීඤ්ඤා භීරතිරං කතො
 උද්ධමං ල කොට්ටො පියෙද්ධො' පොසෙතො වට්ටො සුමුමසුතං
 කතොති සාවකං වාසාපෙසි. ථෙරොපි සුතං වෙච සුචියො ව සංවිද
 ගිතො විවරකාරකෙ දහරසාමණෙරෙ සත්තිපාතෙතො හගිති යා
 සත්තිකං ගතො තං මෙ සාවකං දෙථ විවරං කාරෙස්සාමිති ආහ.
 සා නවහත්ථ සාවකං නිහරිතො කණ්ඩාහාතිකස්ස හතෙ ධපෙසි.
 සො තං ගහෙතො විතාරෙතො ඔලොකෙතො මම සාවකො ධුලො අධ්‍ය
 හතො, අයං සුමුමො නවහතො, නායං මම සාවකො තුමහානං එස න
 මෙ ඉමිනා අතො තමෙව මෙ දෙථාති ආහ. හතො තුමහානමෙව
 එසො ගණ්ඨං නනති, සො තෙව ඉච්ඡි, අපස්ස අත්තනා කතකිචං
 සබ්බං ආරොවෙතො හතො තුමහානමෙවෙස ගණ්ඨං නනති අද්ධි,
 සො තං ආද්‍ය විහාරං ගතො විවරකමං පට්ඨපෙසි, අපස්ස හගිති
 විවරකාරකානං අත්ථාය යාගුහතොදිති සමපාදෙසි, විවරස්ස නිට්ඨිත
 දිවසෙ පන අතිරෙකසකාරං කාරෙසි, සො විවරං ඔලොකෙතො
 තස්මිං උප්පන්නසිනෙහො සෙවදති තං පාරුපියාමිති සංහරිතො
 විවරවංසෙ ධපෙතො තං රතති. තුමහානාරං ජීරාපෙතුං අසකො
 තො කාලං කතො තස්මිංයෙව විවරෙ උභා හුතො නිබ්බතති,
 හගිති පස්ස කාලකීරියං සුතො භික්ඛුනං පාදෙසු පවට්ටමානා රෙදි,
 භික්ඛු තස්ස සරීරකිචං කතො ගිලානුපට්ඨාකස්ස අභාවෙන සමස
 සෙස්සවෙනං පාපුණාති භාජෙස්සාම නංති තං විවරං නිහරාපෙසුං.
 සා උභා ඉමෙ මම සත්තං විලුමපන්නති විරවන්ති ඉතොපිතො
 සතොපි, සත්ථා ගතිකුටියං නිසිනොව දිබ්බාය සොතධාතුයා තං
 සද්දං සුතො-ආනඤ්ඤාතිස්සස්ස විවරං සත්තං නික්ඛිපිතුං වදෙගිති
 ආහ, ථෙරො තථා කාරෙසි, සාපි සත්තමෙ දිවසෙ කාලං කතො
 තුසිතවිමානෙ නිබ්බතති, සත්ථා අධ්‍යමෙ දිවසෙ තිස්සස්ස විවරං
 භාජෙතො ගණ්ඨනතුති ආණාපෙසි, භික්ඛු තථා කරිංසු, භික්ඛු කථං
 සමුට්ඨාපෙසුං-කසමානුබො සත්ථා තිස්සස්ස විවරං සත්තදිවසෙ ධපා
 පෙතො අභමෙ දිවසෙ ගණිතුං අනුජාතීති. සත්ථා ආගතො
 “කායනුත්ථ භික්ඛවෙ එතරගි කථාය සත්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිතො ඉමාය
 නාමාති වුතොති භික්ඛවෙ තිස්සො අත්තනො විවරෙ උභා හුතො
 නිබ්බතො තුමෙහති තස්මිං භාජියමානෙ මම සත්තං විලුමපන්නති
 විරවන්ති ඉතොපිතො ව ධාපි, සා තුමෙහති විවරෙ ගස්සමානෙ
 තුමෙහසු මනං පදුසෙතො නිරයෙ නිබ්බතොයස තෙනාහං විවරං
 නික්ඛිපාපෙසිං, ඉද්දති පන සා තුසිතවිමානෙ නිබ්බතො තෙන වො
 මයා විවරගහණං අනුසුද්ධතං වතො-පන තෙහි භාරියා වතායං
 හතො තණ්හා නාමාති වුතො-ආම භික්ඛවෙ ඉමෙසං සත්තානං

තණ්හා නාම භාරියා යථා අයසා මලං උට්ඨිතිවා අයමෙව බාදති විනාසෙති අපරිභොගං භරොති, එවමෙවායං තණ්හා ඉමෙසං සත්තානං අබ්භතතරෙ උපපජ්ජිති, තෙ සහෙත නිරයාදීසු තිබ්බවෙනති විනාසං පාපෙතිති වචා ඉමං භාථමාහ:-

“අයසාව මලං සමුට්ඨිතං තද්විධාය¹ තමෙව බාදති,
එවං අතිධොනවාරිතං සකකම්මාති නයනති දුගගිති.”

තත් අයසාව අයහො සමුට්ඨිතං. තද්විධායාති තහො උට්ඨිතිවා. අතිධොනවාරිතනි ධොනා වූවිවනති වතනායෙ පච්චයා, ඉදමත්ථං එතෙති පච්චවෙකිතිවා පරිභුජනක පඤ්ඤං අතික්කමිතිවා වරතො අතිධොනවාරි නාම, ඉදං වූහනං හොති-යථා අයහො මලං සමුට්ඨාය තහො සමුට්ඨිතං තමෙව බාදති, එවමෙවං වතුපච්චයෙ අපච්චවෙකිතිවා පරිභුජනං අතිධොනවාරිතං යාති” කමමාති අතාති සිහනතා අයතනො සනතකානෙව තාති කමමාති තං දුගගිති නයනති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොභාපනිථලාදිති පාපුණ්සුති.

තිස්සකේරයා වක්‍ර නිකායං.

18. 4.

“අසක්කියමලා”ති ඉමං ධම්මදෙසකං සත්ථා ජෙතවනෙ චිත්තරතො ලාලුදාසිකේරං ආරාභ කපෙයි.

සාවත්ඨියං කීර පටකොට්ඨිතතා අරියසාවසා පුරෙහත්තං දුතං දවා පච්ඡාහත්තං සප්පිතෙලමධුපාණිතවත්ථාදිති ගහෙවා විහාරං ගතවා ධම්මකථං සුඤ්ඤති, ධම්මං සුත්වා ගමනකාලෙ ව සාරිපුත්ත මොග්ගලානානං ගුණේ කපෙන්නති, ලාලුදාසිකේරෙ තෙසං කථං සුත්වා එතෙසං භාව ධම්මකථං සුත්වා තුමෙහ එවං කපෙථ මම ධම්මකථං සුත්වා කිනනුබො න කපෙස්සාථාති වදති, මනුස්සා-තස්ස කථං සුත්වා අයමපි එකො ධම්මකවිකො හවිස්සති ඉමස්සාපි අමෙතති ධම්මකථං සොභුං වට්ටිති තෙ එකදිවසං රොරං යාමිති-හතොන අජ්ජ අමහාකං ධම්මසවණදිවසොති සබ්බස්ස දුතං දවා තුමෙහ අමහාකං ගතොන දිවා ධම්මකථං කපෙස්සාථාති ආහංසු, සොපි තෙසං කථං අධි වාසෙයි, තෙති-ධම්මසවණවෙලාය ආගන්තුා හතොන තො ධම්මං කපෙථාති වුතො-ලාලුදාසිකේරෙ ආසනෙ නිසිදිවා විත්තවිජතිං ගහෙවා වාලෙතොනා එකමපි ධම්මපදං අදිස්වා අහං පදහාණං” හණ්ණාමි අඤ්ඤා ධම්මකථං කපෙත්තුති වචා ඔතරි, තෙ අඤ්ඤාන ධම්මකථං කථාපෙත්වා පදහාණං⁴ පුත තං ආසනං ආරොපයිංසු, සො පුත්ති කිම් අදිස්වා අහං රතතිං කපෙස්සාමි අඤ්ඤා පදහාණං” හණ්ණාමි වචා ඔතරි, තෙ අඤ්ඤාන පදහාණං⁵ හණාපෙත්වා පුත

1. ම. තතුභාය. 2. ම. සාති. 3. ම. සරභඤ්ඤා. 4. ම. සරභාණන්දාය. 5. ම. සරභාණන්දාය.

රතනි. ථෙර. ආරාමපසංසු¹, සො රතනිච්චි කිච්චි අදිසා අහං පච්චුසෙ කපේසාමි රතනි. අසේඤ්ඤ කපේතුති චතො ඔතරි, තෙ අසේඤ්ඤ රතනි. කථාපෙචා පුත පච්චුසෙ තං ආනසිංසු, සො පුතපි කිච්චි තාදදස, මහාජනො ලෙඛිඤ්ඤාදිති ගහෙචා- අකිබාල චං සාරිපුත්තමොග්ගලානානං වණේණ කපියමානෙ එවචෙවච වදෙසි ඉදුති කසමා න කපේසිති සන්නාජේචා පලා යනං අනුබන්ධි, සො පලායනො එතිස්සං වච්චකුටියං පති, මහා ජනො කථං සමුට්ඨාපෙසි-අජ්ජ ලාලුදසි සාරිපුත්තමොග්ගලානානං ගුණකථාය වග්ගමානාය උසුයනො අත්තනො ධම්මකපිකභාවං පකාසෙචා මනුස්සෙහි සහකාරං කචා ධම්මං සුණාමාති වුත්තෙ වතුකච්චත්තුං ආසනෙ තිසිදිචා කපේතබ්බසුත්තකං කිච්චි අපස්සනො චං අමහාසං අයෙහි සාරිපුත්තමොග්ගලානානෙරෙහි සසිං යුගග්ගාහං ගණනාසිති ලෙඛිඤ්ඤාදිති ගහෙචා සන්නාජේචා පලාපියමානො වච්චකුටියං පතීතොති. සන්ධා ආගන්වා “කාය නුඤ්ච භික්ඛවෙ එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිචා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ-න භික්ඛවෙ ඉදුතෙව පුබ්බෙපෙස ගුප්ඵකපෙ තිච්චුග්ගොයෙවොති චතො අතිතං ආගරිචා:-

“වතුපපදෙ අහං සමම කම්ම සමම වතුපපදෙ,
එහි සිහ² නිවත්තස්සු කිනනු භිතො පලායසි.
අසුචිපුතිලොමොසි දුග්ගකො වාසි සුකර,
සවෙ යුජ්ඣිතුකාමොසි ජයං සමම දදාමි තෙ”ති.

ඉමං ජාතකං වින්දා රෙචා කපේසි. තද සිහො සාරිපුත්තනෙරෙ අහොසි සුකරෙ ලාලුදසිති. සන්ධා ඉමං දෙසනං ආගරිචා-භික්ඛවෙ ලාලුදසිතා අපපමත්තකොව ධම්මො උග්ගහිතො සජ්ඣායං පන තෙව අකාසි කිච්චි පරියතනිං ගහෙචා තස්සා අසජ්ඣායකරණං මලමෙවොති චතො ඉමං ගාථමාහ:-

“අසජ්ඣායමාලා මනනා අනුට්ඨානමලා සර,
මලං වණණස්ස කොසර්ථං පමාදෙ රකිතො මල”නති.

තන්ධං යං කිච්චි පරියතනිං වා සිප්පං වා යසමා අසජ්ඣායනාස්ස අන නුසුර්නාස්ස විතස්සති වා තිරන්නරං වා න උපට්ඨාති තසමා අසජ්ඣාය මලා මනනාති වුත්තං. යසමා පන සරාවාසං වසනාස්ස උට්ඨායුට්ඨාය ජිණ්ණපටිසංඛරණාදිති අකරොන්තාස්ස සරං නාම විතස්සති තසමා අනුට්ඨානමලා සරති වුත්තං. යසමා ගිහිස්ස වා පබ්බජිතස්ස වා කොසර්ථවසෙන සරිරපටිජ්ඣනං පරිකාර පටි ජ්ඣනං වා අකරොන්තාස්ස කායො දුබ්බණේණා ගොති තසමා මලං චණ්ණස්ස කොසජ්ජනති වුත්තං. යසමා පන ගාවො රකින්නාස්ස පමාදවසෙන නිද්දායනාස්ස වා කිලින්නාස්ස වා තා ගාවො

අතිත්ථපකඤ්ඤාදීහි වා වාලමිගවොරුදිඋපඥවෙන වා පරෙසං සාමුකෙඛිතතාදීති ඔතරිත්වා බාදනවසෙන වා විනාසං ආපජ්ජන්ති සයම්පි දණ්ඩං වා පරිහාසං වා පාපුණාති, පබ්බජිතං වා පන ඡවාරුති අරකඛින්නං පමාදවසෙන කිලෙසා ඔතරිත්වා සාසනා වාචෙන්ති තස්මා පමාදෙ රක්ඛන්වා මලනති වුත්තං. සො හි පමාදෙ විනාසා වහනෙන මලධාරිතියත්තා මලනති අත්ථො

දෙසනාවසානෙන බහු සොතාපතතිථලාදීති පාපුණිංසුති.

ලාලුදුසිසෝරයා වණ්ණ මතාමං.

18. 5.

“මලිඤ්ඤා දුච්චරිත”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථො වෙළුවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං කුලපුත්තං ආරබ්භ කාමෙයි.

තස්ස කිර සමානඡතිකං කුලකුමාරිකං ආනෙසුං, සා ආනිත දිවසතො පට්ඨාය අතිවාරිණී අහොසි, සො කුලපුත්තො තස්සා අති වාරෙන ලජ්ජිතො කස්සපි සමමුඛිභාවං උපගන්තුං අසකෙකානෙතො බුඬුපට්ඨානාදීති පච්ඡිද්ධිතා කතිපාභවවයෙන සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වජ්ඣතා එකමන්තං නිසින්නො-තිං උපාසක න දිස්සතිති වුත්තෙ තමත්ථො ආරොවෙසි. අථ නං සත්ථො-උපාසක පුබ්බෙපි මයා ඉන්ද්‍රියො හි තාම නද්දිආදිසදිසා තාසු පණ්ඩිතෙන කොපො න කාතබ්බොති වුත්තං, තිං පන භවපටිච්ඡන්තත්තා න සලලකෙඛිති වත්වා තෙන යාමිත්තො:-

“යථා නදී ව පත්ථො ව පානාගාරං සභා පපා,
එවං ලොකිත්ථියො නාම වෙලා තාසං න විජ්ජති”ති

ඡතකං විත්ථාරෙත්වා-ඉන්ද්‍රියා හි අතිවාරිණීභාවො දුතං දෙනතස්ස මචෙජ්ජරං ඉධිලොකපරිලොකෙසු සත්තානං අකුසලකම්මං විනාස නවෙය්න මලං, අවිජ්ජා පන සබ්බමලානං උත්තමමලනති වත්වා ඉමා ගාථා අගාමී:-

“මලිඤ්ඤා දුච්චරිතං මචෙජ්ජරං දදතො මලං,
මලා වෙ පාපකා ධම්මා අසම්මං ලොකෙ පරමති ව.
තතො මලා මලතරං අවිජ්ජා පරමං මලං,
එතං මලං පහත්වා නිමමලා හොථ භික්ඛවො”ති.

තත්ථ දුච්චරිතනති එත්ථ අතිවාරො, අතිවාරිණීං හි ඉන්ද්‍රියං සාමි කොපි ගෙහා නිහරති මාතාපිතුන්තා සනතිකං ගතම්පි තිං කුලස්ස අභිගාරගුතා¹ අකම්බිපි න දදුං පිහෙමාති තං නිහරති, සා අනාථා විචරන්ති මහාදුක්ඛං පාපුණාති, තෙනස්සා දුච්චරිතං මලනති වුත්තං. දදතොති දයකස්ස, යස්ස හි බෙත්තකසනකාලෙ ඉමසම්මං.

බෙතෙන සමපනෙන සලාකහතනාදිති දසසාමීති විනෙතනා
තිපථනෙන සසෙය මවෙත්රං උපපජ්ඣා වාගවිතතං තිවාරෙති,
සො මවෙත්රවසෙන වාගවිතෙන අවිරුහනෙන මනුස්සසමපනති,
දිබ්බසමපනති. තිබ්බාණ්ණසමපනතිනාම නිසෙයා සමපනතියො න
ලහති, තෙන වුත්තං-මවෙත්රං දදනො මලනති. අඤ්ඤාසුපි එව
රූපෙසු එසෙව නයො. පාපකා බමමාති අකුසලබමමා පන ඉධ
ලොකෙ ව මලමෙව පරලොකෙ ව මලමෙව. නනොති හෙට්ඨා
වුත්තමලනො. මලනර්තනි අතිරේකා මලං වො කපේමීති අත්තො.
අමිජ්ජාති අට්ඨවස්සකා අඤ්ඤාණමෙව මලනරං පරමං මලං. පහනා
නාති එතං මලං ජගිත්වා හිතබ්බෙ තුමෙහ නිමමලා හොටාති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොභාපතතිථලාදිති පාපුණ්ණියති.

අඤ්ඤානරකුලපුත්තං වස්ස පටමං.

18. 6.

“සුඡ්ව”නති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො
ථුලලසාරිතං¹ නාම සාරිපුත්තජේරසං සසිට්ඨාරිතං ආරබ්භ කපේසි.

සො කීර එකදිවසං වෙජ්ජනමමං කත්වා තිච්චකාලං එවරූපං
ආහාරං ආහාරෙස්සාමීති අහං. ථෙරො නස්ස වචනං සුත්වා තුණ්හි
භූතොව පකකාමි, හිතබු විහාරං ගහාමි, සඤ්ඤා නමත්ථ ආරොවෙසුං,
සත්ථා-හිතබ්බෙව අහිරිතො නාම පගබොහා කාකසදිසො හුත්වා එකවි
සති විධාය අනෙසනාය යථා සුඛං ජීවති, හිරෙනතප්ප සමපනො
පන දුක්ඛං ජීවතිති වත්තා ඉමා ගාථා අගාමි:-

“සුඡ්වං අහිරිතෙන කාකසුරෙන ධංසිනා,
පකබන්ධනා පගබොහා සංකිලිටෙඨන ජීවිතං,
හිරිමහා ව දුඡ්වං නිච්චං සුචිගවෙසිනා,
අලිනෙතාපගබොහන සුඛාජීවෙන පස්සාපාති”ති.

තත්ථ අහිරිතෙනාති ජීවනහිරෙනතප්පෙන, එවරූපෙන හි අමා
තාදයොව මාතා මෙති අපිතාදයො එව පිතා මෙති ආදිතා
නගෙන වත්තා එකවිසතිවිධාය අනෙසනාය පතිට්ඨාය සුබෙන
ජීවිතුං සකකා. කාකසුරෙනාති සුරකාකසදිසෙන, යථා හි සුරෙ
කාකො කුලසුරෙසු යාගුආදිති ගණිතූනාමො හිතතිආදිසු නිසී
දිත්වා අත්තමනො ඔලොකෙනො පිය අඤ්ඤාවිහිතකො පිය නිදා
යනො පිය ව හුත්වා මනුස්සානං පමාදං සලලනෙහිත්වා අනුපතිත්වා
සුසුති වදනෙනසු යෙව භාරතනො මුබ්බරං ගහෙත්වා පලායති,
එවමෙවං අහිරිකපුගලොපි හිතබුහි සසිං ගාමං පවිසිත්වා යාගු
භතාදිති වචන්පෙති, තත්ථ හිතබු පිණ්ඩය වරිත්වා යාපනමත්තං
ආදිය ගහාමි පටිච්චෙකකිත්තා යාගුං පිටිත්වා කමමට්ඨානං මනසි

කරෙනතා සජ්ඣායනති ආසනසාලං සමමජ්ජනති, අයං පන කිචි අකත්වා ගාමානිමුඛොව ගොති, සො හික්ඛුති පස්සම්මනති ඔලො කියමානොපි අනොලොකෙනො විය නිද්දායෙනො විය ගණිතං පටිමුවනො විය චිවරං සංවිදගනො විය ච හුත්වා අසුකං නාම මෙ කමමං අජනීති වදනො උට්ඨායාසනා ගාමං පටිසිනිවා පාතො වචන්වාපිතගෙසෙසු අඤ්ඤාචරං ගෙහං උපසඝිකම්භා සරමානු සකෙසු ථොකං කවාටං පිඨාය වාරෙ නිසිදිත්වා කාදුනොසුපි එකෙන ගජෙන කවාටං පනාමෙත්වා අනො පටිසති, අථ නං දිස්වා අකාමසාපි ආසනෙ නිසිදුපෙත්වා යාගුආදිසු යං කිචි අජනං දෙනති සො යාවදන්තං භුජිත්වා අවසෙසං පතොනාදාය පක්ක මති අයං කාකසුරෙ නාම, එවරුපෙන අගිරිකෙන සුජිවනති අනො. ඛංසිනාති අසුකපෙරෙ නාම අපට්ඨෙජාති ආදීති වදනොසු නිං පන මයං න අපට්ඨෙජාති ආදිවචනෙන පරෙසං ගුණධං සතතාය ඛංසිනා, එවරුපස්ස හි වචනං සුත්වා අයමපි අපට්ඨත්වාදි ගුණෙ සුතොති මඤ්ඤමානා මනුස්සා දාතඛං මඤ්ඤනති, සො තතො පට්ඨාය විඤ්ඤපුරිසානං විතතං ආරාධෙත්වා අසකකනො තමොපි ලාභා පරිභායති, එවං ඛංසි පුග්ගලො අතතනොපි පරස්සපි ලාභං නාසෙති යෙව. පක්කඤ්ඤාති පක්කඤ්ඤාචරිත. පරෙසං කිච්චාති අතතනො කිච්චාති විය දස්සෙනො පාතොව හික්ඛුසු වෙතියඛනාදිසු වසිකම්භා කමට්ඨානමනසිකාරෙන ථොකං නිසිදිත්වා උට්ඨාය ගාමං පටිසනොසු මුඛං ධොවිත්වා පමුකාසාවපාරුපන අකම් අජනසිසමකනාදීති අතතභාවං මඬෙත්වා සමමජ්ජනො විය වෙ තයො සමමුජ්ජනපභාසෙර දත්වා වාරකොට්ඨ කාභිමුඛො ගොති, මනුස්සා පාතොව වෙතියං චන්දස්සාම මාලං පූජං කරිස්සාමාති ආගතා නං දිස්වා අයං විභාසෙ ඉමං දගරං තිස්සාය පටිප්ඨනං ලභති ඉමං මා විපජ්ජන්තාති වත්වා තස්ස දාතඛං මඤ්ඤනති, එවරුපෙන පක්කඤ්ඤාති සුජිවං, පගඛෙකනාති කායපා ගඛිතාදීති සමනතාගතෙන. සංකිලිවෙය්න ජිවිතනති එවං ජිවිතං කපෙපත්වා ජිවනෙතන හි පුග්ගලෙන සංකිලිවෙය්න හුත්වා ජිවිතං නාම ගොති නං දුජ්ජිවිතං පාපජිවිතමෙවාති අනො. ගිවිමනාචාති ගිරිත්තපසමපනෙන පුග්ගලෙන දුජ්ජිවං, සො හි අමානාදයොව මානා මෙති ආදීති අවත්වා අධමමිකෙ පච්චයෙ ගුරං විය ජිගුච්ඡනො ධම්මෙන සමෙන පරිසෙසනො සපදානං පිඨාය වරිත්වා ජිවිතං කපෙපනො ලුඛජිවිකං ජිවතිති අනො. සුචිගවෙසිනාති සුචිති කායකමොදිති ගවෙසනෙන. අලිනෙතනාති ජිවිතවුතනං අනු අතලීනෙන. සුඛාජිවෙන පස්සනාති එවරුපො හි පුග්ගලො සුඛා ජිවො නාම ගොති. තෙන එවං සුඛාජිවෙන තමෙව සුඛාජිවං සාරතො පස්සතො ලුඛජිවිකාවසෙන දුජ්ජිමං ගොතිති අනො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථලාදීති පාපුණිංසුති.

සාපිපුනතකෙඨරස්ස සබ්බිගාතිකස්ස චෙත්සු ජසං.

18. 7.

“යො පාණමතිපානෙනි”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො පචසනඋපාසකො ආරබ්භ කපේසි.

තෙසු හි එකො පාණාතිපානා වෙරමණීසිකතාපදමෙව රක්ඛි, ඉතරේතරානීති, තෙ-එකදිවසං අහං දුක්ඛාරං කරොමි දුක්ඛාරං රක්ඛාමිති විවාදපනතා සන්ථු සන්තිකං ගන්තා වන්ති, තමන්දං ආරෙවෙසුං, සන්ථා තෙසං කථං සුත්වා එකසීලමපි කණ්ඩංකං අකත්වා දුරක්ඛානීති වත්තා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“යො පාණමතිපානෙනි මුසාවාදව භාසති,
ලොකො අදින්නං ආදියති පරදුරව ගව්ඡති.

සුරමෙරයපානං ව යො නරෙ අනුයුජති,
ඉධෙව පෙසො ලොකස්මිං මූලං බණ්ණි අත්තනො.

එවමොහා පුරිස ජනාහි පාඨමො අසඤ්ඤා,
මා තං ලොහො අධමො ව චිරං දුක්ඛාය රක්ඛිසු”න්ති.

තත්ථ සො පාණමතිපානෙනීති යො සාහන්තිකාදිසු ඡසු පයො ගෙසු එක පයොගෙනාපි පරං ජීවිතින්ද්‍රියං උපවජ්ඣති. මුසාවාදනති පරෙසං අත්භර්තකං මුසාවාදං ව භාසති. ලොකො අදින්නං ආදියතිති ඉමස්මිං සත්තලොකො ථෙය්‍යාවහාරදිසු එකෙනාපි අවහාරෙන පරපරිග්‍රහිතං ආදියති. පරදුරං ව ගව්ඡතිති පරස්ස රක්ඛිතගොපිතභවෙවසු අපරජ්ඣනො උපපථවාරං වරති. සුර මෙරසපානමාති යස්ස කස්සපි සුරය වෙව මෙරයස්ස ව පානං අනුයුජති සෙවති බහුලිකරෙති. මූලං බණ්ණිති තිට්ඨතු පර ලොකො සො පන පුග්ගලො ඉධ ලොකස්මිං යෙව යෙන බෙත්ත වන්ථු ආදිනා මූලෙන පතිට්ඨපෙය්‍ය තමපි අභිපෙත්වා වා විස්සරේත්වා වා සුරං පිවන්තො මූලෙ බනති අනාථො කපණො හුත්වා විවරති. එවමොහාති පචදුස්සීලකමකාරිකං පුග්ගලං ආලපති. පාඨමොති ලාමකධමො අසඤ්ඤානාති කායසඤ්ඤාමාදිරිතා. අවෙනසාති පි පාසො අවිත්තකාති අත්ථො. ලොහො අධමො වාති ලොහො වෙව දෙසො ව උභයමපි ගෙතං අකුසලමූලං. චිරං දුක්ඛාය රක්ඛිසුන්ති චිරකාලං නිරයදුක්ඛාදිතං අන්තය තං එතෙ ධම්මා මා රක්ඛෙන්නු මා මථෙන්නුති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ පචසනා උපාකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසු, සමපත්තානමපි සාන්තිකා දෙසනා අගොසීති.

පචසන උපාසකාහං වස්සු සත්තමං.

18. 8.

“දදාති වෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො තිස්සදහරං තාම ආරබ්භ කපේසි.

සො කීර අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතීනො විසාබාය උපාසිකා
යාති පවසනානම්පි අරියසාවකාදීනං¹ දුනං පටික්කමනො² විවරති
අසද්දිසදුනම්පි නිඤ්ඤියෙව, තෙසං තෙසං දුනග්ගෙ සීතලං. ලභිතා
සීතලනති නිඤ්ඤි උණං. ලභිතා උණහනති නිඤ්ඤි අපං දෙනොපි
කිං ඉමෙ අපමතතකං දෙනතීති නිඤ්ඤි බහුං දෙනො ඉමෙසං
ගෙහට්ඨාපනට්ඨානං. මඤ්ඤෙ නත්ති නත්ති නාම භික්ඛුනං යාපන
මත්තං. දහබ්බං එත්තකං යාගුහත්තං. තීරත්තකමෙව විස්සජේතීති
නිඤ්ඤි, අත්තනො පන ඤ්ඤානෙ අරබ්භ අහො අමානං ඤ්ඤා
කානං ගෙහං වතුද්දිසාති ආගතාගතානං භික්ඛුනං ආපානභුත්තති
ආදීති වතා පසංසං පවතෙති, සො පනෙකස්ස දෙවාරිකස්ස
පුත්තො ජනපදං. විවරනොති වඩ්ඪකීති සතිං. වරනොතා සාවජ්ඣං
පතා පබ්බජ්ඣො, අථ නං භික්ඛු එවං මනුස්සානං දුනාදීති නිඤ්ඤානං
දිස්වා පටිගණනිස්සාම නන්ති විනොතො ආවුසො තව ඤ්ඤාකා කහං
වසන්ති පුච්ඡිතා අසුකගාමෙ නාමාති සුචා කතිපයෙ දහරෙ
පෙසෙසුං, තෙ තත් ගන්තො ගාමවාසිකෙති ආසනසාලාය නිසීද
පෙතා කතසක්කාරු පුච්ඡංසු-ඉමමා ගාමා නික්ඛමිති පබ්බ
ජ්ඣො තිස්සො නාම දහරෙ අත්ති තස්ස කතමෙ ඤ්ඤාකාති?,
මනුස්සා ඉධ කුලගෙහතො නික්ඛමිති පබ්බජ්තදරකො නත්ති
කිත්තිවො එතෙ වදන්ති විනොතො හනො එකො දෙවාරික
පුත්තො වඩ්ඪකීති සතිං. විවරිතා පබ්බජ්ඣොති සුණොම තං සකාය
වදෙථ මඤ්ඤෙති. දහරකා භික්ඛු තත් තස්ස ඉස්සරඤ්ඤාකානං
අභාවං ඤ්ඤා සාවජ්ඣං ගන්තො අකාරණෙනෙව හනො තිස්සො
විලපනො විවරති තං පවතති භික්ඛුනං ආරොවෙසුං, භික්ඛුපි
තථාගතස්ස ආරොවෙසුං, සත්ථා න භික්ඛවෙ ඉදුතෙව විකතෙන්නො
විවරති පුබ්බෙපි විකත්තොව අගොසිති වතා භික්ඛුති යාවිතො
අතිතං ආහරිතා:-

“බහුම්පි සො විකතෙය්‍ය අඤ්ඤං ජනපදං ගතො,
අනිගන්තොති දුස්සෙය්‍ය භුජ් භොගෙ කවාහකා”ති.

ඉමං කවාහත්තකං විත්ථාරෙතා-භික්ඛවෙ යො හි පුග්ගලො පරෙති
අපෙප වා බහුකෙ වා ලුබ්භෙ වා පණ්ණිතෙ වා දිනෙන අඤ්ඤෙසං වා
දතා අත්තනො අදිනො මංකු ගොති තස්ස ක්කානං වා විපස්සනා වා
මග්ගඵලාදීති වා නුපපජ්ජන්ති වතා බමමං දෙසෙනො ඉමං
ගාථා අභාසි:-

“දදති වෙ යථාසධං යත් පසාදනං ජනො,
තත් සො මඤ්ඤාභාවං වා පරෙසං පානගොජනෙ;
න සො දිවා වා රත්තිං වා සමාධිං අබ්ගච්ඡති.

1. ම. පවත්නං අරියසාවකොපිතං.

2. ම. නිඤ්ඤානං.

යසස වෙනං සමුවුත්තනං මුලසච්චං සමුහතං,
සචෙ දිවා වා රතනිං වා සමාධිං අධිගච්ඡති”ති.

තත්ථ දදුනි චෙ සථාසඛනති ලුබ්භණිතාදීසු යං කිචි දෙනො
ජනො යථාසඛං අත්තනො සඛානුරූපමෙව දෙනි. සත්ථ පසාදනනති
ථෙරනවකාදීසු චස්ස යස්මිං යස්මිං පසාදො උප්පජ්ජති තස්ස
දෙනො යථාපසාදනං අත්තනො පසාදරූපමෙව දෙනි. නත්ථාති
තස්මිං පරස්ස දුතෙ මයා අපං වා ලඛං ලුබ්චං වා ලඛනති
මඛකාවං ආපජ්ජති. සමාධිනති සො පුග්ගලො දිවා රතනිං වා උපවා
රප්පණාවසෙන වා මග්ගඵලවසෙන වා සමාධිං නාධිගච්ඡති.
යසස වෙනනති යසස ච පුග්ගලස්ස එතං එතෙසු ආනෙසු මඛකා
භාවසඛිතං අකුසලං සමුවුත්තනං මුලසච්චං ආත්මා අරහත්තමග්ග
ස්සණෙන සමුහතං සො වුත්තප්පකාරසමාධිං අධිගච්ඡතිති අනෙං.

දෙසනාවසානෙ ඛත්ත සොතාපතතිථලාදිනි පාපුණ්ණිසුති.

නිසසදහරකස්ස චත්තු අඝමං.

18. 9.

“තත්ථ රුගසමො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ
විහරනො පච උපාසකෙ ආරබ්භ කපෙසි.

තෙ කිර ධම්මං සොභුකාමා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං චන්දිතා
එකමන්තං නිසීදිංසු, බුඛා නාම-අයං බත්තියො අයං බ්‍රාහ්මණො
අයං අඤ්ඤා අයං දුග්ගතො ඉමස්ස උලාරං කත්වා ධම්මං දෙසිස්සාම
ඉමස්ස නොති විතං න උප්පාදෙනති, යං කිචි ආරබ්භ ධම්මං
දෙසෙනො ධම්මෙ ගාරවං පුරකතිවා ආකාසගහිං ඔතාරෙනො
විශ දෙසෙනති, එවං දෙසෙනස්ස පන තථාගතස්ස සන්තිකෙ
නිසිත්තානං තෙසං එකො නිසිත්තකො නිද්දසි, එකො අභිභුලියා
භූමිං බණ්ණෙනා නිසීදි, එකො එකං රුකං වාලෙනො
නිසීදි, එකො ආකාසං ඔලොකෙනො නිසීදි, එකො පන
සකකච්චං ධම්මං අස්සොසි. ආනන්දපෙරෙ සත්ථාරං විජයමානො
තෙසං ආකාරං ඔලොකෙත්වා සත්ථාරං ආග-හනෙන භූමෙහ ඉමෙසං
මහාමෙඝගජ්ජිතං ගජ්ජනො විශ ධම්මං දෙසෙථ, එතෙ පන
භූමෙහස්ස ධම්මං කපෙන්නෙසු ඉදවිදං චිකරෙන්නා නිසිත්තාති,
ආනන්ද කිං එතෙ ජනාසිති? න ජනාමි හනෙත්ති, එතෙසු හි
යො එස නිද්දසෙනො නිසිත්තො එස පචජ්ජිතාති සප්ප
යොතියං නිබ්බත්තිවා භොගෙසු සිසං ආපෙත්වා නිද්දසි, ඉදුතිසි සො
නිද්දසති නාස්ස කණ්ණං මම සඤ්ඤා පවිසතිති, කිං පන හනෙන
පටිපාටියා කපෙථ උදත්ත අත්තරත්තරාති? ආනන්ද එතස්ස හි
කාලෙන මත්තස්සත්තං කාලෙන දෙවත්තං කාලෙන නාගත්තන්ති

එවං අනතරන්තරං උපපජ්ජනං උපපත්තියො සබ්බස්සුත
 සුභේතාපි න සක්කා පටිච්ඡේදාං, පටිපාටියා පනෙස පවඡති
 සතාති නාගයොති යං නිබ්බත්තිවා නිද්දයනොපි නිද්දය ආවිත්තො
 යෙව, අභිචුලියා භූමිං ලිබ්බෙනා නිසින්නපුරිසොපි පවඡතිසතාති
 ගණ්ඨුපාදයොති යං නිබ්බත්තිවා භූමිං බණ්ණි, ඉදුනිපි භූමිං
 බණ්ණෙනාව මම සද්දං න සුණාති, එස රුක්ඛං වාලෙනො
 නිසින්නපුරිසොපි පටිපාටියා පවඡතිසතාති මක්ඛවයොති යං
 නිබ්බත්ති, ඉදුනිපි පුබ්බාවිණ්ණවසෙන රුක්ඛං වාලෙති යෙව,
 නාසා සත්තං මම සද්දෙ පටිසති, එස ආකාසං ඔලොකෙනො
 නිසින්නපුරිසොපි පවඡතිසතාති නක්ඛන්තපායකො හුළා නිබ්බත්ති,
 ඉදුනි පුබ්බාවිණ්ණවසෙන අප්පාපි ආකාසමෙව ඔලොකෙති
 නාසා සත්තං මම සද්දෙ පටිසති, එස සක්ඛවමං ධම්මං සුණෙනො
 නිසින්නපුරිසො පන පටිපාටියාව පවඡතිසතාති තිත්තං වෙදනං
 පාරගු මන්තර්කායකමුග්ගමණො හුළා නිබ්බත්ති, ඉදුනිපි මන්තරං
 සංසද්දෙනො පිය සක්ඛවමං සුණාතිති. හතෙන තුලාකං ධම්ම
 දෙසනා ඡිඤ්ඤාදිති ඡිඤ්ඤා අට්ඨමිඡං ආගව්ච¹ තිට්ඨති, කසමා ඉමෙ
 තුලෙසුපි ධම්මං දෙසෙනොසු සක්ඛවමං න සුණන්ති,² ආනද
 මම ධම්මො සුසාවණ්ණියොති සද්දං කරෙයි³ මඤ්ඤති, කිං පන
 හතෙන දුස්සවණ්ණියොති?, ආම ආනදාති, කසමා හතෙනති?, ආනද
 බුමොති වා ධම්මොති වා සමෙසාති වා පදං ඉමෙති සතොති
 අනෙකෙසුපි කප්පකොට්ඨකසහයොසු අස්සුතපුබ්බං, යසමා ඉමං
 ධම්මං සොචං න සකෙකාන්තා අනම්මගෙහ පන සංසාරෙ ඉමෙ සත්තා
 අනෙකමිති. තිරච්ඡානකථං යෙව සුණන්තා ආගතා තසමා
 සුරුපානකෙළිමණ්ඩලාදිසු ගායනා නව්වන්තා විවරන්ති ධම්මං
 සොචං න සකෙකාන්තාති, කිං නිසාය පනෙතෙ න සකෙකාන්තා
 ගතෙති?, අට්ඨාස සත්ථා-ආනද රුගං නිසාය දෙසං නිසාය
 මොගං නිසාය තණ්හං නිසාය න සකෙකාන්තා, රුගග්ගිසදිසො
 හි අග්ගි නාම නත්ති සො ජාරිකම්පි අසෙසෙවා සතො දහති,
 කීවාපි හි සත්තපුරිසාතුභාවං නිසාය උපපනො කප්පමිනා
 සකො අග්ගිපි කීචි අනවසෙසෙවා ව ලොකං දහති, සො පන
 කදපි භරගචි යෙව දහති, රුගග්ගිනා අදහනකාලො නාම නත්ති
 තයමා රුගසමො වා අග්ගි දෙසසමො වා ගහො³ මොගසමං වා
 ජලං තණ්හාසමං වා භද්දි නාම නත්ති වත්තා ඉමං ගාථාමාග:-

“නත්ති රුගසමො අග්ගි නත්ති දෙසසමො ගහො³,

නත්ති මොගසමං ජලං නත්ති තණ්හාසමං භද්දි”ති.

නත්ති රුගසමොති වුමාදිසු කීචි අදස්සෙත්වා අනොව සමුට්ඨාය
 කාපනවසෙන රුගෙන සමො අග්ගි නාම නත්ති. දෙසසමොති
 යකඩගාහ අග්ගිගරගාහ කුමච්ඡිලගාහාදයො එකසමං යෙව අනත

1. ම. ආගව්ච.

2. ම. න සද්දං කරෙයි.

3. ම. ගාහො.

භාවෙ ගණනිතුං සකෙකානනි, දෙසගාභො පන න එකමෙව ගණනා
තිති දෙසෙන සමො ගාභො නාම නත්ති මොහසමනනි ඔනකුත
පරියොනකුතවෙයන පන මොහෙන සමං ජලං නාම නත්ති.
ගණනාසමාති ගඛගාදීනං පුණ්ණකාලොපි උනකාලොපි සුක්ක
කාලොපි පඤ්ඤායති තණ්හාය පන පුණ්ණකාලො වා සුක්ක
කාලො වා නත්ති තිව්චං උනාව පඤ්ඤායතිති දුපසුරියවෙයන
තණ්හාය සමා නදී නාම නත්තිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ සො සකකව්චං ධම්මං සුණන්තො උපාසකො
සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්තිකා දෙසනා
අභොසිති.

පම උපාසකානං වක්ඛු භවමං.

18. 10.

“සුදස්ස”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තා හද්දියං තිස්සාය ජති
යාවනෙ විහරන්තො මෙණ්ඩකසෙට්ඨිං ආරබ්භ කපෙසි.

සන්තා කීර අභිගුත්තරපෙසු¹ වාරිකං වරන්තො මෙණ්ඩක
සෙට්ඨිනො ව හරියාය වස්ස වන්දපදුමාය පුත්තස්ස ව ධනඤ්ඤාය
සෙට්ඨිනො සුඤ්ඤාය ව සුමනාදෙවියා නත්තාය වස්ස විසාඛාය
දුස්ස ව පුණ්ණස්සාති ඉමෙසං සොතාපතතිඵලපතිස්සායං දිස්වා
හද්දියත්තරං ගන්තො ජතියාවනෙ විහාසි, මෙණ්ඩකසෙට්ඨි සන්ත්‍ර
ආගමනං අස්සොසි, කස්මා පනෙස මෙණ්ඩකසෙට්ඨි නාම ජතොති?
තස්ස කීර පච්ඡිමගෙනෙ අට්ඨකරිසමත්තට්ඨානෙ ගත්තිඅස්ස උස
හපපමාණා සුවණ්ණමෙණ්ඩකා පඨවිං භික්ඛුනා පිට්ඨියා පිට්ඨිං
පහරමානා උට්ඨතිංසු, තෙසං මුඛෙසු පච්චණ්ණානං සුත්තානං
ගෙණ්ඩකා² පක්ඛිත්තා ගොනති, සප්පිනෙලමධුපාණිතාදීති වා
වත්ච්ඡාදනතිරඤ්ඤාසුවණ්ණාදීති වා අන්තෙ සති තෙසං මුඛතො
ගෙණ්ඩකෙ අපනෙන්නි, එකස්සපි මෙණ්ඩකස්ස මුඛතො ජමුදීප
වාසිනං පහොනකං සප්පිනෙලමධුපාණිතවත්ච්ඡාදනතිරඤ්ඤා
සුවණ්ණං තික්කමති, තතො පට්ඨාය සො මෙණ්ඩකසෙට්ඨි පඤ්ඤාසි,
කිම්පනස්ස පුබ්බකමමනති?, විපස්සිවුඛකාලෙ කීර එස අවරෙජස්ස
නාම කුට්ඨමිකස්ස භාගිනෙය්‍යා මාතුලෙන සමානනාමො අව
රෙජෙ නාම අභොසි, අපස්ස මාතුලො සන්ත්‍ර ගතිකුට්ඨං කාතුං
ආරති; සො තස්ස සන්තිකං ගන්තො මාතුල උභොපි සහෙව කරෙ
මාති වන්තා අහං අඤ්ඤාසි සථිං අසාඛාරණං එකකොව කරිස්සා
මිති තෙන පටික්ඛිත්තකාලෙ ඉමස්මිං ණානෙ ගතිකුට්ඨියා කතාය
ඉමස්මිං ණානෙ කුජරසාලං නාම ලඞ්ඛං වට්ටතිති විනොත්තා
අරඤ්ඤතො දබ්බසම්භාරෙ අභරපෙත්වා එකං ඵමහං සුවණ්ණ

1. ම. අභිගුත්තරෙසු.

2. ගෙණ්ඩකා.

බවිතං එකං රජතබවිතං එකං මණ්ඩවිතංති එවං ඵලානුලා
සසිංඝාචාරකචාචාතපානගොපානසිඤ්ඤතිට්ඨකා සබ්බාපි සුවණ්ණා
දිබ්බිතාව කාරෙත්වා ගතියුට්ඨා සමුච්චානෙ තථාගතස්ස සත්ත
රතනමයං කුර්ථසාලං කාරෙසි, තස්සා උපරි සතරත්තසුවණ්ණ
මයං කපාලං පවාලමයා සිවරජ්ජියො අහෙසුං, කුර්ථසාලාය මජ්ඣේ
සානෙ රතනමණ්ඩපං කාරෙත්වා ධම්මාසනං පතිට්ඨාපෙසි, තස්ස
සතරත්තමයා පාදා අහෙසුං, තථා චතස්සො අට්ඨකියො, චත්තාරෙ
පන සුවණ්ණමෙණ්ඩකෙ කාරෙත්වා ආසනස්ස චතුර්තං පාදතං
හෙට්ඨා යපෙසි, ටෙ මෙණ්ඩකෙ කාරෙත්වා පාදපිඨිකාය හෙට්ඨා
යපෙසි, ඡ සුවණ්ණමෙණ්ඩකෙ කාරෙත්වා මණ්ඩපං පරික්ඛිපෙනෙත
යපෙසි, ධම්මාසනං පඨමං සුත්තමයෙති රජ්ජකෙති වායාපෙත්වා
මජ්ඣේ සුවණ්ණසුත්තමයෙති උපරි පට්ටමයෙති¹ සුත්තෙති වායා
පෙසි, තස්ස චතුරත්තමයො අපස්සයො අහොසි, එවං කුර්ථසාලං
තිට්ඨපෙත්වා සාලාමහං කරොනො අට්ඨසට්ඨියා තික්ඛුසහස්සොන²
සඬිං සත්ථාරං තිමනෙත්වා චත්තාරෙ මාසෙ දුතං දත්වා ඔසාන
දිවසෙ තිච්චරං අදුසි, තත්ථ නවකස්ස සහස්සගහනකං³ පාපුණ්ඨි,
එවං විපස්සිබ්බකාලෙ පුඤ්ඤකමමං කත්වා තතො වුත්තො දෙවෙසු
ව මනුස්සොසු ව සංසරනො ඉමස්මිං කපප බාරණ්ඩියං මහා
භොගෙ සෙට්ඨිකුලෙ තිබ්බත්තිත්වා බාරණ්ඩිසෙට්ඨි නාම අහොසි,
සො එකදිවසං රජ්ජට්ඨානං ගච්ඡෙනො පුරෙතිතං දිස්වා-කිං
ආචරිය නකබත්තමුත්තං උපධාරෙථාති? ආහ, ආම උපධාරෙමි
කිං අඤ්ඤං අමාකං කමමංති?, තෙති කිදිසං ජනපදචාරිත්තනති?
එකං භයං භවිස්සතිති, කිං භයං නාමාති?, ඡාතකභයං සෙසිති,
කද භවිස්සතිති?, ඉත්තො තිත්තං සංචල්ඡනං අට්ටයෙනාති, තං
සුත්වා සෙට්ඨි බහුං කසිකමමං කාරෙත්වා ගෙහෙ විජ්ජමානෙනපි
ධනෙන ධඤ්ඤමෙව ගහෙත්වා අසිත්තෙරස්සොට්ඨසතාති කාරෙත්වා
සබ්බකොට්ඨ විහිතං පුරුපෙසි, කොට්ඨාසු අපපහොනෙනසු වාටි
ආදිති පුරෙත්වා අවසෙසං භූමියං ආවාටෙ කත්වා තිබ්බණ්ඨි, තාව
සෙසං මත්තිකාය සඬිං මද්දත්වා හිත්තියො ලිම්පාපෙසි, සො අප
රෙන සමයෙන ඡාතකභයෙ සමපතෙන යථාතික්ඛිත්තං ධඤ්ඤං
පරිභුජෙනො කොට්ඨාසු ව වාටිආදිසු ව තික්ඛිත්තධඤ්ඤං
පරික්ඛිණෙ පරිජනෙ පකෙකාසාපෙත්වා ආහ-ගච්ඡ ථාතා
පබ්බතං පටිසිත්වා ජීවනො සුභික්ඛකාලෙ මම සන්තිකං ආගන්තු
කාමා ආගච්ඡ ආගන්තුකාමා තත්ථ තත්ථෙව ජීවෙථාති, තෙ
තථා අකංසු, තස්ස පන සන්තිකෙ වෙය්‍යාවච්චකරෙ එකොව
පුණ්ණො නාම දුස්සො ඔතිසි, තෙන සඬිං සෙට්ඨි ජායා සෙට්ඨි
පුත්තො සෙට්ඨිසුණ්සාති පච ජනා අහෙසුං, තෙ භූමියං ආවාටෙසු
තිතිතධඤ්ඤං පරික්ඛිණෙ හිත්තිමත්තිකං පාතෙත්වා තෙමෙත්වා

1. ම. මුත්තමයෙති. 2. ම. සතසහස්සොන. 3. ම. සතසහස්සගහනකං.

තනො ලබබ්බෙද්දෙන යාපසිංසු, අථස්ස ඡයා ඡාතකෙ අවන්තරනෙත මතතිකාය බියමානාය¹ හිතතිපාදයෙව² අවසිද්ධමතතිකං පාතෙත්වා තෙමෙත්වා අසිංහලහකමත්තං චිහිං ලභිත්වා කොට්ඨොච්ඡා එකං තණ්හුලනාදිං ගහෙත්වා ඡාතකෙ වොරං බහු භොගනීති වොරං ගයෙන එකස්මිං කුටෙ පක්ඛිපිත්වා පිදගිත්වා භූමියං තිබ්බිත්වා ධපෙසි, අථ නං සෙට්ඨි රුජ්ජට්ඨානතො ආගන්ත්වා ආහංගදො ඡාතොස්මි අත්ති කිම්ති? සා විජ්ජමානං නත්ති අවන්තා-සාමි එකා තණ්හුලනාදි අත්ති ආහං, කහං සාති, වොරගයෙන මෙදිති. බ්බිත්වා ධපිත්වා, තෙතති නං උඬරිත්වා කිම් පවාගිති, සචෙ යාගුං පවිස්සාමි චෙ වාරෙ භවිස්සති සචෙ හත්තං. පවිස්සාමි එකවාරමෙව භවිස්සති කිං පවාමි සාමිති? ආහං, අමිහානං අඤ්ඤා පච්චයො නත්ති හත්තං. භුජිත්වා මරිය්සාම හත්තමෙව පවාගිති, සා හත්තං පවිත්වා පච කොට්ඨාසෙ කත්වා සෙට්ඨිනො පත්තකොට්ඨාසං වබ්බෙත්වා පුරතො ධපෙසි, තස්මිං බ්බෙත් ගක්ඛිමාදනපබ්බතෙ පච්චෙකබ්බො සමාපත්තිතො වුට්ඨාසි, අනෙතාසමාපත්තියං කිරි සමාපත්තිබලෙන ජිසව්ජා න බාධති, සමාපත්තිතො වුට්ඨිත්වානං පන බලවති හුත්වා උදරපට්ටං ඛය්ගන්ති විය උපපජ්ජති, තස්මා තෙ ලහ නට්ඨානං ඔලොකෙත්වා ගච්ජන්ති, තං දිවසං ව තෙසං දානං දත්වා සෙනාපතිට්ඨානාදිසු අඤ්ඤාතරං සමපත්තිං ලහන්ති, තස්මා සොපි දිවෙත්තෙ වක්ඛුත්වා ඔලොකෙනො සකලජම්බුදිපෙ ඡාතකභයං උපපන්නං සෙට්ඨිගෙහෙ ව පචත්තං. ජනානං නාලිකොදනොව පකෙකා සඬා හුබො එතෙ සක්ඛිස්සන්ති වා මම සුඛගහං කාතුන්ති තෙසං සඬහාවං ව සුඛගහං කාතුං සමන්ථහාවං ව දිස්වා පත්ත විවරමාදාය මහාසෙට්ඨිස්ස පුරතො වාරෙ සීතමෙව අත්තානං දස්සෙසි, සො තං දිස්වා පසන්නවිත්තො පුබ්බෙපි මයා දානස්ස අදින්නත්තා එවරූපං ඡාතකං දිට්ඨං ඉදං බො පන හත්තං මව පන එක දිවසමෙව රතෙබ්බස් අය්ගස්ස පන දිත්තං අනෙකාසු පන කප්පකොපිසු මම හිතාවහං භවිස්සතිති තං හත්තපාතීං අපතෙත්වා පච්චෙකබ්බො උපසඬකම්මිත්වා පචපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා ගෙහං පච්චෙසෙත්වා ආසනෙ නිසින්නස්ස පාදෙ ධොවිත්වා සුවණ්ණ පාදපිඨෙ ධපෙත්වා තං හත්තපාතීං ආදාය පච්චෙකබ්බමස්ස පතෙත ඔකිරි, උපසිංහවසෙසෙ හතෙත දිනෙත පච්චෙකබ්බො හත්තෙත පත්තං පිදගි, අථ නං හතෙත එකාය තණ්හුලනාදියා පචත්තං ජනානං පකකස්සොදනස්ස අයං එකො කොට්ඨාසො ඉමං විධා කාතුං න සක්කා මා මය්ගං ඉධ ලොකසුඛගහං කරොථ තිරව සෙසං දාතුකාමොගිති වත්වා සබ්බං හත්තමද්දසි, දත්වා ව පන පත්තං පධපෙසි-හතෙත මාසසු පුන තිබ්බත්තතිබ්බත්තට්ඨානෙ එවරූපං ඡාතකභයං අද්දසං ඉතො පට්ඨාය සකලජම්බුදිපවාසිනං

බිජ්ඣානං දුභං සමන්තො භවෙය්‍යං සහන්තො කාමං කාමා
 ජිවිතං න භාපෙය්‍යං අධ්මනෙළසකොට්ඨසකාති ඛොවාපෙතියා සීසං
 නාගාසිතා තෙසං වාරෙ නිසීදිතා උඛං ඔලොකිතකතණෙ යෙව
 මෙ රහතසාලිධාර පතීතා සබ්බකොට්ඨ පුරෙය්‍යං, නිබ්බතන
 නිබ්බතනට්ඨානෙව අයමෙව හරියා අයමෙව පුභොතා අයමෙව සුඤ්ඤා
 අයමෙව දුසොති, හරියාපියං මම සාමිකෙ ජිකප්පිය පිළියමානෙ
 න සකකා මයා භුජිතුනති විනෙතතා කොඨාසං පච්චෙක
 බ්බසිය දතා පත්තං පඨපෙසි-භනෙත ඉද්ධි නිබ්බතනනිබ්බතනඨානෙ
 ඵවරුපං ඡාතකහයං න පසෙසය්‍යං භතතථාලිකං පුරතො කතා,
 සකලජලිදිපවාසිතං භතතං ඤානාදියාපි මෙ යාව නඋඨතිසසාමි තාව
 ගතිත ගතිතඨානං පුරිතමෙව හොතු අයමෙව සාමිකො අයමෙව
 පුතෙතා අයමෙව දුසො හොතුති, පුතෙතාපියං අතතනො කොට්ඨාසං
 පච්චෙකබ්බසිය දතා පත්තං පඨපෙසි-ඉතො පඨාය ඵවරුපං ඡාතක
 හයං න පසෙසය්‍යං ඵනව මෙ සහස්සත්ථිකං ගහෙතා සකලජලිදිප
 වාසිතං කතාපණං දෙනතස්සාපි අයං ථවිනා පරිපුණ්ණාව හොතු
 ඉමෙයෙව මෙ මාතාපිතරු හොනතු අයං හරියා අයං දුසොති,
 සුඤ්ඤාපි අතතනො කොට්ඨාසං පච්චෙකබ්බසිය දතා පත්තං
 ඨපෙසි-ඉතො පට්ඨාය ඵවරුපං ඡාතකහයං න පසෙසය්‍යං ඵනං
 මෙ ධ්මසුද්ධිපිකං පුරතො ඨපෙතා සකලජලිදිපවාසිතං බිජ්
 භතතං දෙනතිසාපි බිණ්ණාවො මා පසුද්ධිති, දුසොපි අතතනො
 කොට්ඨාසං පච්චෙකබ්බසිය දතා පත්තං ඨපෙසි-ඉතො පට්ඨාය
 ඵවරුපං ඡාතකහයං න පසෙසය්‍යං කසන්තස්ස මෙ ඉතො තිස්සො
 ඵතෙතා තිස්සො මජ්ඣෙ ඵනාති දරුඅමමණ්ණිකතා සතත සතත
 සිතායො ගච්ඡන්තුති, සො තං දිවසං සෙතාපතිට්ඨානං පතේතා
 ලබ්බං සමන්තොපි සාමිකෙසු සිතෙගෙන ඉමෙයෙව මෙ සාමිකා
 හොනතුති පත්තං ඨපෙසි, පච්චෙකබ්බසිය සබ්බසමි වචනා
 වසානෙ ඵවං හොතුති වතා පච්චෙකබ්බසියථාති අනුමොදනං
 කතා මයා විමෙසං විතතං පසාදෙත්වා වට්ඨනිති විනෙතතා යාව ගති
 මාදනපබ්බතා ඉමෙ මං පසුනතුති අභිට්ඨතිතා පකකාමි, තෙපි
 ඔලොකෙනතාව අට්ඨංසු, සො ගතතා තං භතතං පචති පච්චෙක
 බ්බසිතෙති සබ්බං සංවිහජ්, තං තස්සානුභාවෙන සබ්බසං පහොසි,
 තෙපි ඔලොකෙනතාව අට්ඨංසු, අතික්කන්තෙත පත මජ්ඣන්තිකෙ
 සෙට්ඨිහරියා උකලිං ඛොවිතා පිදතිතා ඨපෙසි, සෙට්ඨි ජිකප්පිය
 පිළිතො නිපජ්ජිතා තිද්දං ඔක්කමි, සො සායණෙන පබ්බුක්ඛිතා
 හරියං ආග-අතිවිය ඡාතොමති අත්ති නුඛො උකලියා තලෙ
 කාමකසිත්තාතිති? යං ඛොවිතා උකලියා ඨපිතභාවං ජනනතිපි
 නත්ති අවතා උකලිං විවරිතා ආවික්ඛිස්සාමිති උට්ඨාය උකලිමුලං
 ගතතා උකලිං විවරි, තාව දෙව සුමතමකුලසදිසභතතස්ස පුර
 උකලි පිධානං උකලිවතා අට්ඨාසි, සා තං දිස්වා පිතියා පුට්ඨරිථ
 සාමි ආග-උට්ඨාසි සාමි අගං උකලිං ඛොවිතා පිදති. සා

පතොසා සුමනමකුලසද්දිසස්ස භවතස්ස පුර පුඤ්ඤති නාම
 කතතබ්බරුපාති දුතං නාම දුතබ්බසුත්තකං උට්ඨෙහි සාම
 භුජස්සුති, සා විනනමපි විනාපුත්තානං භවතං අදුසි, තෙසු භුක්වා
 උට්ඨිතෙසු සුඤ්ඤාය සථිං නිසිද්ධිං භුජ්ඤා පුණ්ණස්ස භවතං
 අදුසි, ගතිතගතිතට්ඨානං න ඛියති, කවච්ඡුතා සකිං ගතිතට්ඨා
 නමෙව පඤ්ඤායති, භං දිවසමෙව කොට්ඨාදයො පුබ්බෙ පුරිත
 තියාමෙනෙව පුන පුරිංසු, සෙට්ඨස්ස ගෙහෙ භවතං උප්පන්නං
 බිජ්ඣතෙතති අභිකා ආගන්තවා ගණ්ණනතුති නගරෙ සොසනං
 කාරෙසි, මනුස්සා තස්ස ගෙගහො බිජ්ඣතතං ගණ්ණිංසු, සකල
 ජමබ්බදිපවාසිනොපි තං නිස්සාය ජිවිතං ඉතිංසුයෙව, සො තතො වුතො
 දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිවා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමියම්
 බ්‍රහ්මපාදෙ හද්දියනගරෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්ති, හරියාපිස්ස මහා
 භොගකුලෙ නිබ්බන්තිවා වයප්පත්තා තස්සෙව ගෙහං අගමාසි,
 තස්ස තං පුබ්බකමමං නිස්සාය පච්ඡාගෙහෙ පුබ්බෙ වුත්තප්පකාර
 මෙණ්ඩකා උට්ඨිතිංසු, පුත්තොපි තෙසං පුත්තොව සුඤ්ඤාපි සුඤ්ඤායෙව
 දුසොපි දුසොයෙව අහොසි, අපේකදිවසං සෙට්ඨි අත්තනො පුඤ්ඤං
 විමංසිතුකාමො අඛිතෙලසසතාති කොට්ඨාගාරති සොධාපෙඤා සිසං
 නභාපෙඤා වාරෙ නිසිද්ධිං උඬං ඔලොකෙසි, සබ්බාතිපි වුත්තප්ප
 කාරතං රත්තසාලිතං පුරිංසු, සො සෙසානමපි පුඤ්ඤති විමං
 සිතුකාමො හරියාපුත්තාදයො කුමාසං පුඤ්ඤති විමංසිස්සථාති
 ආහ, අථස්ස හරියා සබ්බාලඛිකාරං අලඛිකරිවා මහාජනය්
 පස්සන්තස්සෙව තණ්ඩුලෙ මිණාපෙඤා භවතං පවාපෙඤා වාර
 කොට්ඨකෙ පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසිද්ධිං සුවණ්ණකවච්ඡුං ආදාය
 භත්තෙන අභිකා ආගච්ඡ්නතුති සොසාපෙඤා ආගතාගතානං
 උපතිතභාජනාති පුරෙඤා අදුසි, දිවසමපි දෙනතියා කවච්ඡුතා
 ගතිතට්ඨානමෙව පඤ්ඤාය, තස්සා පන පුරිමබ්‍රහ්මානමපි භික්ඛුසංඝස්ස
 වාමහත්තෙ උකඛලිං දකඛිණෙන හත්තෙ කවච්ඡුං ගහෙඤා එව
 මෙව පතෙන පුරෙඤා භවතස්ස දින්නත්තා වාමහත්තලං පුරෙඤා
 පදුමලක්කණං නිබ්බන්ති, දකඛිණ හත්තලං පුරෙඤා වජ්ජලක්කණං
 නිබ්බන්ති, යසමා පන වාමහත්තො ධම්මකරකං අදාය භික්ඛුසංඝස්ස
 උදකං පරිස්සාවෙඤා දදමානා අපරපරං විවරි තෙන දකඛිණපාද
 තලං පුරෙඤා වජ්ජලක්කණං නිබ්බන්ති, වාමපාදතලං පුරෙඤා පදුම
 ලක්කණං තස්මා ඉමිතා කාරණෙන වජ්ජපදුමාති තාමං කරිංසු,
 පුත්තොපිස්ස සිසං නභාතො සහස්සත්ථිකං ආදාය කභාපණෙහි
 අභිකා ආගච්ඡ්නතුති වඤා ආගතාගතානං ගතිතභාජනාති
 පුරෙඤා අදුසි, ථවිකාය කභාපණසහස්සං අහොසියෙව, සුඤ්ඤා
 පිස්ස සබ්බාලඛිකාරං අලඛිකරිවා විහිපිටකං ආදාය ආනාසංඝණ
 නිසින්නා බිජ්ඣතෙතන අභිකා ආගච්ඡ්නතුති ආගතාගතානං ගතිත
 භාජනාති පුරෙඤා අදුසි, පිටකං යථාපුරිතමෙව අහොසි, දුසො
 පිස්ස සබ්බාලඛිකාරං අලඛිකරිවා සුවණ්ණසුගෙසු සුවණ්ණ

සොහොනකි ගොණෙ යොජෙත්වා සුවණ්ණපතොදලංගිං ආදාය මිත්තං ගොණානං ගතූපවසිගුලිකානි දත්වා විසාණෙසු සුවණ්ණකොසකො පටිමුචිත්වා බෙහතං ගතාවා පාජෙසි ඉතො තිස්සො එතොතා තිස්සො මජ්ඣෙකෙ එකානි සත්ත සිතා භිජ්ඣත්වා අගමංසු, ජමබුද්ධිපවාසිනො භත්තබ්චිතිරසුද්දසු වණ්ණාදිසු යථාරුචිකං සෙට්ඨිගෙහතො යෙව ගණිංසු, එවං මහානුභාවො සෙට්ඨි සත්ථා කිර ආගතොති සුත්වා සත්ථු පවුග්ගමනං කාරිසාමිති කිත්තිමනොතො අත්තරමග්ගෙ තිත්ථියෙ දිස්වා තෙති-කසමා ත්වං ගහපති කිරියවාදෙ සමානො අකිරිය වාදස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස සත්තිකං ගච්ඡතිති නිවාරියමානොපි තෙසං වචනං අනාදිසිත්වා ගතාවා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමනතං තිසිදි, අපංසු සත්ථා ආනුපුබ්බිකථං කපෙයි, සො දෙසනාවසානෙ සොතාපතතිථලං පත්වා සත්ථු තිත්ථියෙහි අවණ්ණං වත්වා අත්තනො නිවාරිතභාවං ආරොවෙයි, අථ නං සත්ථා-ගහපති ඉමෙ සත්තා නාම මහත්තමපි අත්තනො දෙසං න පස්සන්ති අවිජ්ජමානමපි පරෙසං දෙසං විජ්ජමානකං කත්වා තත් තත් බුසං විය ඔපුණන්තිති වත්වා ඉමං ගාථමාභ:-

“සුදස්සං වජ්ජමසොද්දසං අත්තනො පන දුදුසං,
පරෙසං හි සො වජ්ජාති ඔපුණාති යථා බුසං;
අත්තනො පන ඡාදෙති කලිංච කිත්තවා සයො”ති.

තත් සුදස්සං වජ්ජනති පරස්ස අණුමහත්තමපි වජ්ජං බලිතං සුදස්සං සුබෙතෙව පස්සිතුං සක්කා, අත්තනො පන අතිමහත්තමපි දුදුසං. පරෙසං භිති තෙතෙව කාරණෙන සො පුග්ගලො සමසමජ්ඣාදිසු පරෙසං වජ්ජාති උච්චධාරෙන රූපෙත්වා බුසං ඔපුණන්තො විය ඔපුණාති. කලිංච කිත්තවා සයොති එත් සකුතෙසු අපරජ්ඣික භාවෙන අත්තනාවො කලි නාම සාබාහමිභාදිති පටිවජ්ජනං කිත්තවා නාම සාකුතිකො සයො නාම යථා සකුතලුදුකො සකුතෙ ගහෙත්වා මාරෙත්තුකාමො කිත්තවා විය අත්තනාවං පටිවජ්ජාදෙති එවං අත්තනො වජ්ජං ඡාදෙතිති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථලාදිති පාපුණිංසුති.

මෙණ්ඩක සෙට්ඨස්ස වස්සු දසමං.

18. 11.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්සං”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උප්පාදානසංඝදීපනිමංගලං පෙරං ආරබ්භ කපෙයි.

සො කිරුයං එවං නිවාසෙති එවං පාරාපතීති හික්කුතං රක්ඛ මෙව ගවෙසන්තො විවරති, හික්කු ගන්තො අසුකො නාම පෙරෙ

එවං කතේතිති සත්ථ ආරොවයිංසු, සත්ථා භික්ඛවෙ වත්තසිසෙ
යත්වා එවං ඔවදනේනා අනනුපවාදො යො පන උජ්ඣානසංඝාදිතාය
පරෙසං අනතරං පරියෙසමානො එවං වත්වා විවරති තස්සානි
නාදිසු කොපි විසෙසො අනුපපජ්ජති කෙවලං ආසවායෙව
වසිස්සන්ති වත්වා ඉමං ශාථමාන:-

“පරවජ්ජානුපසංගිස්ස නිව්වං උජ්ඣානසංඝාදිතො,
ආසවා තස්ස වසිස්සන්ති ආරං සො ආසවක්ඛයා”ති.

තත්ථ උජ්ඣානසංඝාදිතොති එවං නිවාසෙනබ්බං එවං පාරුපි
තබ්බන්ති, පරෙසං රක්ඛගවෙසිතාය උජ්ඣානබහුලස්ස පුග්ගලස්ස
ක්ඛානාදිසු එකධම්මොපි න වසිස්සති, අප්ඛො ආසාවා නස්ස වසිස්සන්ති,
තෙන කාරණෙන සො අරහත්තසංඛාතා ආසවක්ඛයා ආග් දුරං
ගතොව හොතිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපතතිඑලාදිති පාපුණ්ඨිති

උජ්ඣානසංඝාදිනාමපේරස්ස වත්ථු එකාදයමං.

18. 12.

“ආකාසෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා කුසිත්තාරයං උපවත්තනෙ
මල්ලානං සාලවතෙ පරිනිබ්බාණමවෙ නිපනේනා සුභද්දං පරිබ්බා
ජකං ආරබ්භ කපේසි.

සො කිර අතීතෙ කණ්ටියභාතරි එකසමිං සයෙස්ස නවක්ඛන්තුං
අග්ගදුතං දෙනෙත දුතං දුතුං අනිච්ඡන්තො ඔසක්ඛිත්වා අවසානෙ
අදයි, තසමා පඨමබොධියමපි මජ්ඣිමබොධියමපි සත්ථාරං දට්ඨං
නාලත්ථ, පච්ඡිමබොධියමපන සත්ථු පරිනිබ්බාණකාලෙ අගං තිසු
පඤ්ඤාසු අත්තනො කඛිං මහලලකෙ පරිබ්බාජකෙ පුච්ඡන්තා
පුච්ඡන්තා සමණං ගොතමං දහරෙති සංඝාදය න පුච්ඡිං, තස්ස ව
දාති පරිනිබ්බාණකාලො පච්ඡා මා මෙ සමණස්ස ගොතමස්ස
අප්පට්ඨකාරණං විප්පට්ඨාරිතා උපපජ්ජති සත්ථාරං උපසඛකමිත්වා
ආනන්දපේරෙන නිවාරියමානොපි සත්ථාරං ඔකාසං කත්වා ආනන්ද
මා සුභද්දං නිවාරිති පුච්ඡතු මං පඤ්ඤන්ති චුත්තත්තා අනේනාසාතිං
පවිසිත්වා හෙට්ඨා මවතෙ නිසින්නො-හො සමණ කීං නුබො ආකාසෙ
පදං නාම අත්ථි? ඉතො බහිඨා සමණා නාම අත්ථි? සඛාරා සස්සතා
නාම අත්ථි? ඉමෙ පඤ්ඤා පුච්ඡි, අප්ඨස්ස සත්ථා තෙසං අභාවං
ආවික්ඛන්තො ඉමාහි ශාථාහි ධම්මං දෙසෙසි:-

“ආකාසෙව පදං නත්ති සමණෝ නත්ති බාහිරේ,
පපමාහිරතා පඡ නිපපමා තථාගතා.
ආකාසෙව පදං නත්ති සමණෝ නත්ති බාහිරේ,
සඛාරා සංඝාතා නත්ති නත්ති බුඩ්ධානම්ථිතං”ති.

තත්ති පදනති ඉමස්මිං ආකාසෙ වණ්ණසංඛාරාවසෙන එව
රූපනති පඤ්ඤාපෙනබ්බං කස්සපි පදං නාම නත්ති. බාහිරේති මම
සාසනතො බිහිසා මග්ගඵලවේදා සමණෝ නාම නත්ති. පඡති අයං
සත්ත ලොකසංඛාරා පඡ තණ්හාදිප්ප පපවෙසුයෙව අභිරතා. නිපප
මමාහි බොධිමුලයෙව පන සබ්බපමානං සමුච්ඡින්නතතා නිපපමා
තථාගතා. සඛාරාහි පවතතිකා, වෙසු හි එකොටු සංඝාතො නාම
නත්ති. ඉථිනනති බුඩ්ධානං හි තණ්හාමානාදිප්ප ඉථිතෙසු යෙන සඛාරා
සංඝාතාහි ගණේඤ්ජ තං එකං ඉථිතමපි නාම නත්ති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ සුභද්දෙ අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨති, සමපන්න
පරිසායපි සාත්තිකා දෙසනා අගොසිති.

සුභද්දපරිබ්බාජකස්ස වස්සු මාදසමං.

මලවග්ගවණ්ණනා

නි සි තා.

අඨාරසමො වගෙයා.

19. 1.

“න තෙන හොති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ
ච්ඡරතො විනිවිඡයමහාමව්වෙ ආරබ්භ කුපේසි.

එකදිවසං හි හික්ඛු සාවස්මයං උත්තරවාරගාමෙ පිඩාය වරිතො
පිඩපාතපටිකකානතා තගරමජේඛිත විහාරං ආගච්ඡනති, තස්මිං
බණ්ණ මෙසො උට්ඨාය පාවසසි, තෙ-සමුඛාගතං විනිවිඡයසාලං
පටිසිකා විනිවිඡය මහාමත්තෙ ලඤ්ඤං ගහෙතො¹ සාමිකෙ අසාමිකෙ
කරෙතො දිස්වා අහො ඉමෙ අධම්මිකා මඤ්චන ඉමෙ ධම්මෙන
චිනිවිඡයං කරෙන්නති සඤ්ඤිතො අනුමොති විනොතො වසෙස
විගතෙ විහාරං ගතො සත්ථාරං වඤ්ඤා එකමන්තං නිසින්නා තමත්ථං
ආරෙවෙසුං, සත්ථා-න හික්ඛවෙ ඡන්ද්‍රදිවසිකා හුත්වා සාගසෙන අත්ථං
විනිවිඡණ්ණතා ධම්මට්ඨා නාම හොනති, අපරාධං පන අනුචිත්තො
අපරාධානුරූපං අසාගසෙන විනිවිඡයං කරොන්තා එව ධම්මට්ඨා
නාම හොනති වත්තා ඉමා ගාරා අභාසි:-

1. සි. විනිවිඡය මහාමණ්ඩලං ගහෙතො.

“න තෙන හොති ධම්මට්ඨො යෙනත්ථ සහසා¹ නයෙ,
යො ච අත්ථං අනත්ථං ච උභො නිවේජය්‍ය” පණ්ඩිතො.

අසාහසෙන ධම්මෙන සමෙන නයති පරෙ,
ධම්මස්ස ගුණෙනා මෙධාචී ධම්මට්ඨොති පට්ටචති”ති.

තත්ත නෙත්‍යාති එතතකෙනෙව කාරණෙන, ධම්මට්ඨො රාජ හි අත්තනා කාතබ්බ විනිව්ජයධම්ම ධීතොපි ධම්මට්ඨො නාම න හොති. සෙත්‍යාති යෙන කාරණෙන. අත්තනාති ඔතිණ්ණං විනිවේජ තබ්බං අත්ථං. සහසා නිසෙති ඡන්ද්‍රදිප්‍ය පතිට්ඨිතො සාහසෙන මුසාවාදෙන විනිවේජය්‍ය, යො හි ඡන්දෙ පතිට්ඨාය අත්තනො ඤාතිං වා මිත්තං වා මුසා වත්තා අසාමිකමෙව සාමිකං කරොති, දෙසෙපි පතිට්ඨාය වෙරිතං. මුසා වත්තා සාමිකමෙව අසාමිකං කරොති, මොහෙ පතිට්ඨාය උඤ්ජං ගහෙත්තා විනිව්ජයකාලෙ අඤ්ඤවිතිතො විය ඉතො විතො ච ඔලොකෙනො මුසා වත්තා ඉමිනා ජිතං අයං පරාජිතොති පරං නිහරති, හයෙ පතිට්ඨාය කස්සපි දෙව ඉස්සර ජතිකස්ස පරාජයං පාපුණන්තස්සාපි ජයං ආරොපෙති අයං සාහසෙන අත්ථං තෙති නාම සො ධම්මට්ඨො නාම න හොතිති අත්තො. අත්තං අනත්තං. මාති භූතං ච අභූතං ච කාරණං. උභො නිවේජය්‍යාති යො පත පණ්ඩිතො උභො අත්තානත්තෙ විනිව්ජ්‍යා වදති. අසාහසෙත්‍යාති න මුසාවාදෙන. ධම්මෙනාති විනිව්ජයධම්මෙන න ව්ජන්දිව සෙන. සමෙත්‍යාති අපරාධානුරූපෙනෙව පරෙ නයති ජයං වා පරාජයං වා එඤ්ජෙති. ධම්මස්ස ගුණෙනාති සො ධම්මගුණෙනා ධම්ම රත්තතො ධම්මොප්පඤ්ඤය සමන්තාගතො මෙධාචී විනිව්ජයධම්ම ධීතතො ධම්මට්ඨොති පට්ටචති. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්ති එලාදීති පාපුණිංසුති.

විනිව්ජයමහාමව්වානං වස්සු පඨමං.

19. 2.

“න තෙන පණ්ඩිතො හොති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙත වනෙ විහරන්තො ඡබ්බග්ගියෙ හික්ඛු ආරබ්භ කපෙසි.

තෙ කිර විහාරෙපි භාමෙපි හත්තග්ගං ආකුලං කිරොත්තා චිවරනති, අපේකදිවසං ගාමෙ හත්තකිව්වං කත්තා ආගතා-දහරෙ ච සාමණෙරෙ ච පුච්ඡිංසු-කිදිසං ආවුසො භග්ගග්ගනති, හත්ත මා පුච්ඡ්ථ ඡබ්බග්ගියා මයමුච්ච වියත්තා මයං පණ්ඩිතා ඉමෙ පහරිත්තා සිසෙ කච්චරං. ඔකිරිත්තා නිහරිස්සාමාති වත්තා අමෙහ පිට්ඨියං ගහෙත්තා කච්චරං. ඔකිරිත්තා හත්තග්ගං ආකුලං කරිංසුති, හික්ඛු සත්ථු සන්තිකං ගත්තා තමත්ථං ආරොවෙසුං, සත්ථා-නාගං

හික්කවෙ බහු. හාසිනා පරෙ විහෙරයමානෝ පණ්ඩිතෝති වදම්, බෙමින. පන අවෙරින. අභයමෙව පණ්ඩිත. වදමිති වනා ඉමං ගාථමාහ:-

“න තෙන පණ්ඩිතෝ හොති යාවතා බහු හාසති,
බෙමි අවෙරි අභයෝ පණ්ඩිතෝති පවුච්චති”ති.

තත්ථ ඝාටනාති යත්තතෙන කාරණෙන සබ්බමජ්ඣාදිසු බහු කපෙති, න තෙන පණ්ඩිතෝ නාම හොති, යෝ පන සයං බෙමි පචන්තං වෙරානං අභාවෙන අපෙමි නිබ්බයෝ යං වා ආගමම මහාජනයා හයං න හොති සෝ පණ්ඩිතෝ නාම හොතිති අනේවා.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදිති පාපුණිංසුති.

ජබ්බගහිසානං හික්කුනං චන්දු දුභිසං.

19. 3.

“න තාවතා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවතෙ විහරනේතා එකුදුනනේරං නාම බිණාසවං ආරබ්භ කපෙසි.

සෝ කීර එකකොව එකසම්මං වතසණ්ඨා විහරති එකමෙවය්ස උදුනං පගුණං:-

“අභිවෙනසෝ අපමඤ්ජනෝ මුනිනෝ මොනපපෙසු සික්කවතෝ,
සොකා න භවන්ති තාදිනෝ උපසන්නය්ස සදු සත්මිතෝ”ති.

සෝ උපොසථදිවසෙසු සයමෙව ධම්මසවණං සොසෙකො ඉමං ගාථං වදති, පඨවිඋද්ගතසද්දෙ, විශ දෙවතානං සංක්‍රිකාරසද්දෙ හොති, අපේකසම්මං උපොසථදිවසෙ පච්චපවසනපරිවාරං වෙ තෙපිටක හික්කු තය්ස වසන්ට්ඨානං අගමංසු, සෝ තෙ දිස්වාච කුට්ඨමානසො සංක්‍රි වො කතං ඉධාගච්ඡන්තෙහි අජ්ජ මග්ගං කුමහාකං සන්තිකෙ ධම්මං සුණ්ඨිසාමාති ආහ, තත්ථි පනාප්‍රිසො ඉධ ධම්මං සොතාශෙති, අත්ථි භනෙත අයං වතසණ්ඨා. ධම්මසවණදිවසෙ දෙවතානං සංක්‍රිකාරසද්දෙන එකතින්තාදෙ හොතිති, තෙසු එකෝ තෙපිට කනේශෙ ධම්මං ඔසාරෙසි එකෝ කපෙසි, එකදෙවතාපි සංක්‍රිකාරං න අදුසි, තෙ ආහංසු-නිං ආප්‍රිසො ධම්මසවණදිවසෙ ඉමසම්මං වත සණ්ඨා දෙවතා මහනෙතන සද්දෙන සංක්‍රිකාරං දදන්තිති වදෙසි කිං නාමෙතන්ති? භනෙත අසෙසෙසු දිවසෙසු සංක්‍රිකාරසද්දෙන එක තින්තාදෙ එව හොති, අජ්ජ පන ඉධ ජාතාමි කිමෙතන්ති, තෙන හි ආප්‍රිසො නිං තාව ධම්මං කපෙහිති, සෝ විජතිං ගතෙකො ආසනෙ නිසින්නො තමෙව ගාථං වදෙසි, දෙවතා මහනෙතන සද්දෙන සංක්‍රිකාරමදංසු, අථ තෙසං පරිවාරහික්කු උජ්ඣාසිංසු-ඉමසම්මං පන වත

සහෙකි දෙවතා මුඛොලොකනභිකම්බං දෙනතීති, තෙපිවකභිකම්බුසු එතතකං. හණනෙතසුපි නිවි වචනමතතකමපි අවතා එතතකෙන මහලලකතෙරෙන එකභාථාය කපිතාය මහාසද්දෙන සාධුකාරං දදන්තීති තෙ විහාරමපි ගන්තවා සඤ්ඤා තමන්. ආරෙවෙසුං, සන්තා-නාහං භික්ඛවෙ යො බහුලං උග්ගණතාති වා භාසති වා තං බමම බරෙති වදාමි, යො පත එකමපි භාථං උග්ගණතිතා සව්වාති පටි විජ්ඣති අයං බමමබරො තාමාති වතා ඉමං භාථමාහ:-

“ත තාවතා බමමබරො යවතා බහු භාසති
යො ව අපමපි සුත්තාන බමමං කායෙන පසස්සති
සවෙ බමමබරො හොති යො බමමං නපමජ්ජති”ති.

තත්ථ සාවතාති යතතකෙන උග්ගහණධාරණවාචනාදිනා කාරණෙන බහු භාසති නාවතා බමමබරෙති හ හොති වංසානුරක්කකො පවෙතිපාලකො නාම හොති. සොව අපමපිති යො පත අපමතතකමපි සුත්තා බමමමනාය අත්මනාය බමමානුබමමපටිපනො හුතා නාමකායෙන දුක්ඛාදිති පටිජනනො වතුසව්වබමමං පසස්සති. සවෙ බමමබරෙති හොති සො බමමං නපමජ්ජතිති යොපි ආරඞ්චිරියො හුතා අජ්ජ අජ්ජෙවති පටිවෙධං ආකම්බනො බමමං නපමජ්ජති අයමපි බමමබරොයෙවති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදිති පාපුණ්ණියුති.

එකදුනාබිණාසවසෙරස්ස වඤ්ඤානිසං.

19. 4.

“ත තෙන ථෙරො හොති”ති ඉමං බමමදෙසනං සන්තා ජෙන වතෙ විහරනො ලකුණ්වකභද්දියතෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකදිවසං හි තසම්. ථෙරෙ සඤ්ඤා උපට්ඨානං ගන්තවා පකක මනෙත තිංසමතතා ආරඤ්ඤා භික්ඛු තං පසස්සනා එව ආගන්තවා සන්තාරං වර්දිතා නිසීදිංසු, සන්තා තෙසං අරහතතුපතිස්සයං දිස්වා ඉමං පඤ්ඤං පුච්ඡි-ඉතො ගතං එකං ථෙරං පසස්සාථාති?, ත පසස්සාම හනෙතති, කීනහු දිවෙයා වොති, එකං හනෙත සාමණෙරං පසස්සිමාති, ත සො භික්ඛවෙ සාමණෙරො ථෙරො එව සොති, අතිවිශ බුදුකො හනෙතති, නාහං භික්ඛවෙ මහලලකභාවෙන ථෙරාසනෙ නිසිත්ත මතතකෙන ථෙරොති වදාමි, යො පත සව්වාති පටිවිජ්ඣිතා මහා ජනස්ස අභිංසකභාවෙ සිතො අයං ථෙරො තාමාති වතා ඉමා භාථා අභාසි:-

“ත තෙන ථෙරො හොති යෙනස්ස පලිතං සිරො,
පටිපකෙකා වයො තස්ස මොඤ්ජණොති වුච්චති.
යමති සව්ව ව බමමො ව අභිංසා සඤ්ඤමො දමො,
සවෙ වනනමලො යිරො ථෙරො ඉති පවුච්චති”ති.

තත්ථ පටිපකේශාති පරිජ්ඣේණා වුඛභාවපට්ඨානාති අත්ථො. මොඤ්ජිමාසකාති අනෙතා ථෙරකරානං ධම්මානං අභාවෙන තුච්ඡජ්ඣේණා නාම. සමග්ගි සම්මානිධම්මො වාති යමග්ගි පන පුග්ගලෙ සොලු සභාකාරෙති පටිවිධිතතා වතුබ්බිධං සම්මං ඤාණෙන සම්මතතතතා නව්විධ ලොකුත්තරධම්මො ව අත්ථි. අග්ගිසාති අග්ගිසානභාවො, දෙස නාමතතමෙතං, යමග්ගි පන වතුබ්බිධාපි අප්පමඤ්ඤා භාවනා අත්ථිති අත්ථො. සඤ්ඤාමො දමොති සීලවෙව ඉත්ථිසංවරෙ ව. චන්ත්තමලොති මග්ගඤ්ඤා නිගමමලො. ධිමේති ධිතිසම්පන්නො. ථෙමේති සො ඉමෙති පිරිභාවකාරණෙති සමන්තාගතතතා ථෙරොති පට්ඨවතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨංසුති.

ලකුණකහද්දිසෙත්ථරස්ස වජ්ඣ වතුත්ථං.

19. 5.

“න වාක්කරණමත්තෙනා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේත වනෙ විහරන්තො සමභුලො භික්ඛු ආරභා කපේසි. එකස්මිං හි සමයෙ දහරෙ වෙව සාමණේරෙ ව අත්තනො ධම්මවර්යාති වෙව විවරරජ්ජාදීති වෙය්‍යාවච්චාති කරොන්තෙ දිස්වා එකවෙව ථෙරා විනාසිංසු-මයං හි ව්‍යජ්ජනස්මයෙ කුසලා අභ්‍යාකමෙව කිචි නත්ථි යනතුන මයං සත්ථාරං උපසංඝිකම්මිත්වා එවං වදෙය්‍යාම-හන්තෙ මයං ව්‍යජ්ජනස්මයෙ කුසලා අඤ්ඤාසං සන්තිකෙ ධම්මං උග්ගණ්හිත්වාපි ඉමෙසං සන්තිකෙ අසොධෙත්වා මා සජ්ඣාධිත්ථාති දහරසාමණේරෙ ආණාපෙඨ එවං හි අභ්‍යානං ලාභසක්කාරො වර්ධස්සන්ති, තෙ සත්ථාරං උපසංකම්මිත්වා තථා වදිස්සං, සත්ථා තෙසං වචනං සුත්වා-ඉමස්මිං සාසනෙ පවෙණ්වසෙත්තෙව එවං වත්තුං ලභති, ඉමෙ පන ලාභසක්කාර සන්තිසිත්තාති ඤාත්වා අහං තුලෙන වාක්කරණමත්තෙන සාධුරූපාති න වදාමි, යස්ස පන තෙ ඉස්සාදයො ධම්මා අරහත්තමග්ගන සම්මුච්ඡින්නා එසො එව සාධුරූපොති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසී:-

“න වාක්කරණමත්තෙන වණ්ණපොකිරතාය වා,
සාධුරූපො නරෙ හොති ඉසස්සති මච්ඡරි සඬො.
යස්ස වෙනං සම්මුච්ඡින්නං මුලස්ථං සමුග්ගතං,
ස වන්තදෙසො මෙධාවි සාධුරූපොති වුච්චති”ති.

තත්ථ න වාක්කරණමත්තෙනාති වේකරණමත්තෙන ලක්කණ සම්පන්නවචනමත්තෙන. වණ්ණපොකිරතාය වාති සරිථවණ්ණස්ස මිනාපභාවෙන වා. නිමේති එත්තකෙනෙව කාරණෙන පන පර ලාභාදිස්ස ඉස්සාමනකො පට්ඨිධම්මවේරෙන සමන්තාගතො කෙරා විකප්පකිහර්ජනෙන සඬො නරො සාධුරූපො නාම න හොති. යස්ස වෙනනති යස්ස ව පුග්ගලස්සෙතං ඉස්සාදිදෙසකතං අරහත්ත

මග්ගඤ්ඤෙන සම්මුලකං ජිනතං මුලසාතං කතං සම්මුග්ගතං සො වන්න දොසො ධම්මොප්පඤ්ඤාය සමන්නාගතො සාධුරුපොති වුවවතීති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ ඛන්ත සොතාපතතිථ ලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

සම්බලානං හික්කුනං චක්ඛු පච්චං.

19. 6.

“න මුඛකෙන සමණො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තං ජේත වනෙ විහරන්තො හත්තං ආරබ්භ කපේසි. සො කීර වාදකඛින්නො භූමෙහ අසුකවෙලාය අසුකට්ඨානං නාම ආගච්ඡෙය්‍යාථ වාදං කට්ඨාසාමාති වතා පුරෙතරමෙව තත්ත ගතත්වා පසස්ථ තිත්ඨො මම භයෙන අනාගතා එසොව පන තෙසං පරාජයොති ආදිති වතා වාදකඛින්නො අඤ්ඤානඤ්ඤාං පටිවරන්තො විවරති, සන්තං හත්තකො කීර එවං කරොගීති සුත්වා නං පකෙකාසාපෙත්වා-සච්චං. කීර තං හත්ත එවං කරොසීති? පුච්ඡත්වා සච්චනති වුන්නෙ-කසමා එවං කරොසී? එවරුපං හි මුසාවාදං කරොන්තො සීසම්මුඛනාදිනා විවරණමත්තෙතෙව සමණො නාම න භොති, යො පන අණුති වා පුලානි වා පාපානි සමෙත්වා සීනො අයමෙව සමණොති වතා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“න මුඛකෙන සමණො අබ්බතො අලිකං භණං,
ඉච්ඡාලොභසමාපන්නො සමණො කිං භවිස්සති.
යො ච සමෙති පාපානි අණුං පුලානි සබ්බසො,
සම්මතතො හි පාපානං සමණොති පවුච්චති”ති.

තත්ත මුඛකෙනාති සීසම්මුඛකමත්තෙන. අබ්බතොති සීලවතෙන ධුතවතෙන ච විරහිතො. අලිකං භණන්ති මුසාවාදං භණන්තො. අසමපන්නෙසු ආරම්භණෙසු ඉච්ඡාය පන්නෙසු ච ලොභෙන සමන්නා ගතො සමණො නාම න භවිස්සති. සමෙතීති යො ච පරිත්තානි වා මග්ගනානි වා පාපානි වූපසමෙති සො තෙසං සම්මතතො සමණොති පවුච්චතීති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ ඛන්ත සොතාපතතිථ ලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

හත්තකසං චක්ඛු ජසං.

19. 7.

“න තෙන හික්කු භොති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තං ජේත වනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපේසි. සො කීර භාතිරසමයෙ පබ්බජිත්වා හික්කං වරන්තො වින්නෙසි-සමණො ගොතමො අහ්නන්තො සාවකෙ හික්කාය වරණෙන හික්කුති වදෙති

මමමපි භික්ඛුනි වනතුං වට්ටනීති, සො සන්ථාරං උපසම්බන්ධා හො
 හොතම අහමපි භික්ඛං වරිත්වා ජ්වමි මග්ගමපි භික්ඛුනි වදෙහීති
 ආහ, අථ නං සන්ථා-නාහං බ්‍රාහ්මණ භික්ඛණ්මනෙතන භික්ඛුනි වදමි.
 නහි විස්සං ධම්මං සමාදාය වනනනෙතා භික්ඛු නාම හොති, යො
 පන සම්බසම්බාරොසු සම්බාය වරති සො භික්ඛු නාමාති වත්වා ඉමා
 ගාථා අගාසි:-

“න තෙන භික්ඛු සො හොති යාවතා භික්ඛතෙ පරෙ,
 විස්සං ධම්මං සමාදාය භික්ඛු හොති න තාවතා.
 යොධි පුඤ්ඤං ව පාපං ව බාහිත්වා බ්‍රහ්මවරියවා,
 සම්බාය ලොකෙ වරති සචෙ භික්ඛුනි වුච්චති”ති.

තත්ත්ව සාවද්‍යාති යතතකෙන පරෙ භික්ඛතෙ තෙන භික්ඛණ්
 මනෙතන භික්ඛු නාම නහොති. විස්සනති විසමං ධම්මං විස්සං ගතිං වා
 කායකමාරාදිකං ධම්මං සමාදාය වරනෙතා භික්ඛු නාම න හොති.
 සොධාති යො ඉධ සාසනෙ උභයමෙපතං පුඤ්ඤං ව පාපම මග්ග
 බ්‍රහ්මවරියෙන බාහිත්වා ඔපුණ්‍යපෙත්වා බ්‍රහ්මවරියවා හොති. සම්බාසාති
 යුග්ගෙන. ලොකෙති බන්ධාදිලොකෙ ඉමෙ අජ්ඣන්තිකා බන්ධා
 ඉමෙ බාහිරාති එවං සබ්බෙපි ධම්මෙ ජාතිත්වා වරති සො තෙන
 යුග්ගෙන කිලෙසානං භික්ඛතතා භික්ඛුනි වුච්චතිති අනෙක.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපතතිඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

අඤ්ඤාතරබ්‍රාහ්මණස්ස වජ්ජ සභනමං.

19. 8.

“න මොනෙතා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජෙතවනෙ විහ
 රනෙතා තිජ්ජයෙ ආරබ්භ කපෙසි. තෙ නිර භුත්තට්ඨානෙසු
 මනුස්සානං බෙමං හොතු සුඛං හොතු ආයුං, ව වසිස්තු අසුකට්ඨානෙ
 නාම කලලං අනි අසුකට්ඨානෙ කණ්ටකො එවරුපං ණං ගනතුං
 වට්ටනීති ආදිනා නයෙන මහලං වත්වා පක්කමනති, භික්ඛු පන
 පඨමබොධියං අනුමොදනාදිනං අනනුඤ්ඤාතකාලෙ භත්තග්ගෙ
 මනුස්සානං අනුමොදනං අකත්වා පක්කමනති, මනුස්සා මයං තිජ්ජ
 යානං සන්තිකා මහලං සුභොම හදනතා තුණ්හිභුතාව පක්ක
 මනති උජ්ඣාසිංසු, භික්ඛු තමන්ථං සන්ථා ආරොවෙසුං, සන්ථා භික්ඛවෙ
 ඉතො පට්ඨාය භත්තග්ගාදිසු යථාසුඛං අනුමොදනං කරොථ උප
 තිසින්නක කථං කරොථ ධම්මං කපෙථාති අනුජාති, තෙ. තථා කරිංසු,
 මනුස්සා අනුමොදනාදීති සුභන්තා උස්සාහප්පතතා භික්ඛු නිමනෙතත්වා
 සක්කාරං කරොනතා විවරනති, තිජ්ජයා පන මයං මුනිනො මොනං
 කරොම සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා භත්තග්ගාදිසු මහාකථං
 කපෙන්නති උජ්ඣාසිංසු, සන්ථා තමන්ථං සුත්වා නාහං භික්ඛවෙ
 තුණ්හිභාවනෙතන මුනිති වදමි එකවෙව හි අජන්තතා න

කපේනති එකවෙව් අවිසාරදකාය එකවෙව් මා නො ඉමං අතිස
යන්. අඤ්ඤා ජනිංසුති මවෙත්තේන, තසමා න මොනමනෙතන
මුති හොති පාපවූපසමනෙන පන මුති නාම හොතිති වත්තා ඉමා
ගාථා අභාසි:-

“න මොනෙන මුති හොති මුලහරුපො අවිඤ්ඤා,
යො ච තුලංච පගගග්ග වරමාදාය පණ්ණිනො.
පාපානි පරිවජේති ස මුති තෙන සො මුති,
යො මුතාති උභො ලොකෙ මුති තෙන පවුච්චති”ති.

තත්ත න මොනෙනාති කාමඤ්ඤි මොනෙයපටිපදාසඛිධානෙන
මග්ගඤ්ඤාමොනෙන මුති නාම හොති, ඉධ පන තුණ්හිභාවං සක්කාය
මොනෙනාති වුත්තං. මුලහරුපොති තුල්ඡරුපො. අවිඤ්ඤා අවිඤ්ඤා
එවරුපො හි තුණ්හිභාවොපි මුති නාම න හොතිති, අථවා මොනෙන
මුති නාම න හොති තුල්ඡසභාවො ච පන අවිඤ්ඤා ච හොතිති අන්තො
සො ච තුලංච පගගග්ගාති යථා හි තුලං ගහෙත්වා සිතො අතිරෙකං
වෙ හොති හරති උභං වෙ හොති පක්ඛිපති එවමෙවං යො
අතිරෙකං හරන්තො විය පාපං හරති පරිවජේති උභංකෙ
පක්ඛිපන්තො විය කුසලං පරිපුරෙති එවච පන කරොන්තො
සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තං විමුත්තඤ්ඤාදස්සන සඛිධානං වරං උත්තම
මෙව ආදාය පාපානි අකුසලකම්මානි පරිවජේති. ස මුතිති සො
මුති නාමාති අන්තො. නොන සො මුතිති තසමා පන සො මුති
යං හෙට්ඨා වුත්තකාරණා තෙන සො මුතිති අන්තො. සො මුතාති
උභො ලොකෙති යො පුග්ගලො ඉමසමිං බක්ඛාදිලොකෙ තුලං
ආරොපෙත්වා මිණන්තො විය ඉමෙ අජ්ඣත්තකා බක්ඛා ඉමෙ බාහිරාති
ආදිනා නයෙන ඉමෙ උභොපි අන්තෙ මුතාති. මුති නොන පවුච්ච
තිති තෙන කාරණෙන මුතිති වුච්චති යෙවාති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපතතිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

තිස්සිකානං වස්ස අභමං.

19. 9.

“න තෙන අරියො ‘හොති’ති ඉමං බමමදෙසනං සන්තා ජේත
වනෙ විහරන්තො එකං අරියං නාම බාලිසිකං ආරබ්භ කපේසි.
එකදිවසං හි සන්තා තස්ස සොනාපතතිමග්ගස්ස උපතිස්සයං දිස්වා
සාවත්ථියං උත්තරගාමචාරෙ පිඩාය වරිත්වා හික්ඛුසඛසපරිවුත්තො
තනො ආගච්ඡති, තසමිං බණේ සො බාලිසිකො බලිසෙන මවෙත්
ගණ්ඨන්තො බුඬපමුඛං හික්ඛුසඛසං දිස්වා බලිසයංසිං ඡබ්බෙත්වා
අට්ඨාසි, සන්තා තස්ස අවිදුරට්ඨානෙ නිවත්තත්වා සිතො-ත්වා කිං නා
මොති සාරිපුත්තන්තොරාදිනං නාමාති පුච්ඡ, තෙපි අහං සාරිපුත්තො
අහං මොග්ගලානොති අත්තනො අත්තනො නාමාති කථංසු,

බාලිසිකො විනෙතසි-සන්ධා සබ්බසං නාමාති පුච්ඡති මමපි නාමං පුච්ඡියාති මඤ්ඤෙති, සන්ධා තස්ස ඉච්ඡං ඤාතො-උපාසක සිං කො නාමාති පුච්ඡතො-අහං භනෙන අරියො නාමාති වුත්තෙ-න උපාසක තාදිසා පාණාතිපාතිනො අරියා නාම හොනති අරියා පන මහාරතස්ස අවිහිංසකභාවෙ සිතාති වත්තා ඉමං ගාථාමාග:-

“න තෙන අරියො හොති යෙන පාණාති හිංසති,
අහිංසා සබ්බපාණානං අරියොති පවුච්ඡති”ති.

තත් අහිංසාති අහිංසනෙන, ඉදං වුත්තං හොති-යෙන හි පාණාති හිංසති න තෙන කාරණෙන අරියො හොති, යො පන සබ්බ පාණානං පාතිආදීති අහිංසනෙන මෙත්තාදිභාවනාය පතිට්ඨිතත්තා හිංසාතො ආරාච සිතො අයං අරියොති පවුච්ඡතිති අත්තො. දෙසනා වසානෙ බාලිසිකො සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨති, සමපත්තානමපි සාත්තිකා දෙසනා අහොසිති.

බාලිසිකස්ස චජ්ඣ නවමං.

19. 10.

“න සීලබ්බතමත්තොනා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරන්තො සමග්ගුලෙ සීලාදිසමපන්නෙ භික්ඛු ආරබ්භ කපේසි. තෙසු කීර් එකව්වානං ඵලං අහොසි-මයං හි සමපන්නාසීලා මයං බුත්භග්ගධරා මයං බහුසස්සනා මයං පන්නසෙනාසනවාසිනො මයං කුානාහිඤ්ඤාභිනො න අමහාකං අරහත්තං දුලලහං ඉච්ඡන් දිවසෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්ණියාමාති, යෙපි තත් අනාගාමිනො තෙසමපි එතදහොසි-න අමහාකං ඉදුති අරහත්තං දුලලහනති, තෙ සබ්බෙපි එකදිවසං සන්ධාරං උපසඤ්ඤාමිත්වා වජ්ඣත්වා නිසිත්තා අපිනු බො වො භික්ඛවෙ පබ්බජිතස්සිච්චං මන්තං පත්තනති සන්ධාරා පුට්ඨා එවමාගංසු-භනෙන මයං එවරුපා එවරුපා ව තස්මා නො ඉච්ඡතිච්ඡිතකම්මෙයෙව අරහත්තං පත්තුං සමන්වමාති විනෙතත්වා විසරුමාති, සන්ධා තෙසං වචනං සුත්වා භික්ඛවෙ භික්ඛුනා නාම පරිසුබ්බසීලාදිමත්තකෙන වා අනාගාමීසුචපත්තමත්තකෙන වා අප්පකං නො භවදුක්ඛනති දඬුං න වට්ටති ආසවකම්මයං පන අප්පත්වා සුඛිතො හොමීති විත්තං න උපාදෙතබ්බනති වත්තා ඉමා ගාථා අගාසි:-

“න සීලබ්බතමත්තොන බාහුසච්චෙන වා පන,
අථ වා සමාගිලාහෙන විවිත්තසයනෙන වා,
චුසාමි නෙක්ඛම්මසුඛං අපුප්පිජ්ජනසෙවිතං,
භික්ඛු විසයාසමාපාදි අප්පත්තො ආසවකම්මය”නති.

තත්ථ සීලබ්බනමනෙතනාති චතුපාරිසුඛිසීලමනෙතන වා තෙර සබ්බතගුණමනෙතන වා. බාහුසච්චෙන වාති තිත්තං පිටකානං උග්ගහිතමනෙතන වා. සමාධිලාභෙනාති අට්ඨසමාධිලාභෙන වා. නෙකබමමසුචනාති අනාගාමිසුඛං. තං අනාගාමිසුඛං පුස්සාමිති එත්ත කමනෙතන වා. අපුපුරුජනසෙවිනනාති පුපුරුජනෙහි අසෙවිතං අරිය සෙවිතමෙව. භික්ඛුති තෙසං අඤ්ඤාතරං ආලපනො ආහ. විස්සා සමාපාදිති විස්සාසං ආපජේය්‍ය, ඉදං වුත්තං භොති-භික්ඛු නාම ඉමිනා සමපන්නසීලාදිභාවමත්තකෙන මයං භවො අපපකො පරිත්ත කොති ආසවකඛයසංඛාතං අරහත්තං අපපතො හුත්වා විස්සාසං න ආපජේය්‍ය, යථා හි අපපමත්තකොපි ගුපො දුග්ගකො එවං අපපමත්තකොපි භවො දුක්ඛොති. දෙසනාවසානෙ නෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨතිංසු, සමපන්නානමපි සාන්තිකා දෙසනා අශොසිති.

සබ්බහුලානං භික්ඛුනං චත්ථ දසමං.

ධම්මපදවග්ගවග්ගනා.

ති ධම්මි තා.

එකුනවිසතිමො වග්ගො.

20. 1.

“මග්ගානට්ඨබ්බිකො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො පචසතෙ භික්ඛු ආරබ්භ කථෙසී. තෙ කිර සත්ථි ජනපදවාරිකං වරිත්වා පුන සාවත්ථි. ආගතෙ උපට්ඨානසාලායං නිසීදිත්වා අසුකගාමස්ස මග්ගො සමො අසුකගාමස්ස විසමො සසකඛරෙ අසකඛරෙති ආදිනා නයෙන අත්තනො විවරිතමග්ගං ආරබ්භ මග්ගකථං කථෙසුං, සත්ථා තෙසං අරහත්තස්ස උපනිස්සයං දිත්වා තං ඝාතං ආගන්ත්වා පඤ්ඤාතතාසනෙ නිසීනො-කායනුත්ථ භික්ඛුවෙ එතරහි කථාය සන්තිසිත්තාති පුට්ඨිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ-භික්ඛුවෙ අයං බාහිරකමග්ගො භික්ඛුනා නාම අරියමග්ගෙ කමමං කාතුං වට්ටති එවං හි කරෙතො භික්ඛු සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතිති වත්ථා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“මග්ගානට්ඨබ්බිකො සෙට්ඨො සච්චානං චතුරෙ පදා,
විරුගො සෙට්ඨො ධම්මානං විපදානං ව චක්ඛුමා.

එසොව මග්ගො නත්ථඤ්ඤා දස්සනස්ස විසුභියා,
එතං හි තුලෙහ පටිපජ්ජ එරස්සෙතං පමොහනං.

එතං හි තුලෙහ පටිපජනා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථ,
අක්කාතො ඉව මයා මග්ගො අඤ්ඤාය සලලස්සත්තං.¹

තුමෙහි කිවිම ආතප්පං අක්කාතාණෙ තථාගතා,
පටිපන්නා පමොක්ඛනා කියාසිනො මාරබ්ඛිනා”ති.

තත්ථ මග්ගානට්ඨබ්බිකොති ජබ්බමග්ගාදයො වා හොනතු
වාසසිද්ධිගතමග්ගා වා තෙසං සබ්බෙසමපි මග්ගානං සමමාදිට්ඨි
ආදීති අට්ඨති අමෙහති මිච්ඡාදිට්ඨිආදීනං අට්ඨන්නං පහානං
කරොනෙතා නිරොධං ආරමමණං කතා වතුසුපි සචෙට්ඨු දුක්ඛ
පරිත්තනාදිකිවිමං සාධයමානො අරියො මග්ගො සෙට්ඨො
උත්තමො. සමමානං වතුණෙ පදාති “සචෙට්ඨං හණේ න කුප්පෙකියා”ති
ආගතං වටිසචෙට්ඨං වා හොතු “සචෙට්ඨං බතතියො”ති ආදිභෙදං සමමුති
සචෙට්ඨං වා “ඉදමෙව සචෙට්ඨං මොසමඤ්ඤං”ති දිට්ඨිසචෙට්ඨං වා “දුක්ඛං අරිය
සචෙට්ඨං”නති ආදිභෙදං පරමත්ථසචෙට්ඨං වා හොතු සබ්බෙසමපි ඉමෙසං
සමමානං පරිත්තනිතබ්බිකෙට්ඨන සච්ඡිකාතබ්බිකෙට්ඨන පහාතබ්බිකෙට්ඨන
භාවෙතබ්බිකෙට්ඨන එකපටිචෙට්ඨෙට්ඨෙට්ඨන තථපටිචෙට්ඨෙට්ඨන ව දුක්ඛං
අරියසචෙට්ඨනති ආදයො වතුරෙ පද සෙට්ඨො නාම. විග්ගො සෙට්ඨො
බමමානනති “යාවතා භික්ඛවෙ බමමා සබ්බතා වා අසබ්බතා වා
විරාගො තෙසං බමමානං අග්ගමක්ඛායති”ති වචනතො සබ්බබමමානං
නිබ්බාණසබ්බාතො විරාගො සෙට්ඨො. විපදානං ව චක්ඛුමාති සබ්බෙ
සමපි දෙවමනුස්සාදිභෙදානං විපදානං ව පචති චක්ඛුති චක්ඛුමා තථා
ගතොව සෙට්ඨො. දස්සනස්ස විසුඤ්ඤාති මග්ගඵලදස්සනවිසුඤ්ඤං
යො මයා සෙට්ඨොති වුත්තො එසොව මග්ගො නත්ථෙඤ්ඤා එනං
හිති තසමා තුමෙහ එතමෙව පටිපජ්ජති. මාරසොනං පමොහ
නනති එතං මාරමොහනං මාරබ්ඛිනනති වුත්තං. දුක්ඛස්ස නනනති
සකලස්සාපි චට්ටදුක්ඛස්ස අනතං පරිචේදං කරිස්සමාති අත්ථො.
අඤ්ඤාස සලලසත්ථනනති රාගසලලාදීනං සත්ථනං නිමමනං අබ්බු
හනං එතං මග්ගං මයා විතා අනුස්සවාදීති අත්තපච්චක්ඛතො ඤාතොව
අයං මග්ගො අක්කාතො, ඉදාති තුමෙහති කිලෙසානං ආතපනෙත
ආනාසනති සබ්බං ගතං තස්ස අබ්ගමත්ථාය සමමප්පධානවිරියං කිවිමං
කරණීයං කෙවලං හි අක්ඛානාණෙව නථාගතා, තුසමා තෙති
අක්කාතවසෙන යෙව පටිපන්නා විති කියානෙති කියාසිනො තෙතෙහු
මතචට්ටසබ්බතා මාරබ්ඛිනා මොක්ඛනාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහතෙත පතිට්ඨතිංසු, සමපන්නා
තමපි සාත්ථිකා දෙසනා අහොසීති.

පමසනාතික්ඛුනං වජ්ඣ පඨමං.

20. 2.

“සබ්බෙ සබ්බාදා”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජේතවතෙ විහ
රනෙතා පමසතෙ භික්ඛු ආරබ්භ කප්ථසී, තෙ කීර සත්ථු සනතිකෙ
කමමට්ඨානං ගතෙත්වා අරඤ්ඤ වායමන්නාපි අරහතතං අප්පන්නා

විසේසෙකා කම්මටර්ථානං උග්ගණ්හිස්සාමාති සන්ත්ථිසන්තිකං ආගමිංසු,
සන්ථා-තිනන්තූ ඛො ඉමෙසං සප්පායනති විමංසනො ඉමෙ කස්සප
බුඩ්ධකාලෙ විසතිවස්සසහස්සාති අතිවච්චලකකණේ අනුසුඤ්ඤාසු තස්මා
අතිවච්චලකකණෙනෙව තෙසං එකං ගාථං දෙසෙතුං වට්ටනිති
විනොතො-තිකකවෙ කාමහවාදිසු හි සබ්බෙපි සබ්බාරු හුතො අහො
වට්ටෙන අතිවචා එවාති වතො ඉමං ගාථමාහ:-

“සබ්බෙ සබ්බාරු අතිවචාති යද පඤ්ඤාය පස්සති,
අථ නිරිඛිඤ්ඤති දුකෙහි එස මග්ගො විසුඬියා”ති.

තත්ථ සබ්බෙ සබ්බාරුති කාමහවාදිසු උප්පන්නා ඛතො තත්ථ
තත්ථෙව තිරුජ්ඣිතනො අතිවචාති යද විපස්සනා පඤ්ඤාය පස්සති,
අථ ඉමස්මිං ඛතපරිහරණ දුකෙහි නිරිඛිඤ්ඤති, නිරිඛිනො දුකෙහි
පරිත්තනනාදිවසෙන සම්මාති පටිවිජ්ඣති. එස මග්ගො විසුඬියාති
විසුඬිත්ථාය වොදනත්ථාය එසො මග්ගොති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛූ අරහතො පතිට්ඨතිංසු, සමපන්න
පරිසාතමි සාත්තිකා දෙසනා අහොසිති.

අතිවච්චලකකණ වක්ඛු දුතිසං.

20. 3.

දුතියගාථායපි එවරුපමෙව වන්ත්ථි. තද හි හගවා තෙසං භික්ඛූනං
දුකලකකණේ කතාභියොගහාවං ඤාතො-තිකකවෙ සබ්බෙපි ඛතො
පතිපිලනට්ටෙන දුකො යෙවාති වතො ඉමං ගාථමාහ:-

“සබ්බෙ සබ්බාරු දුකොති යද පඤ්ඤාය පස්සති,
අථ නිරිඛිඤ්ඤති දුකෙහි එස මග්ගො විසුඬියා”ති.

තත්ථ දුකොති පතිපිලනට්ටෙන දුකො, සෙසං පුරිමසදිසමෙව.
දුකලකකණ වක්ඛු නතිසං.

20. 4.

තතියගාථායපි එසෙව නයො කෙවලං හි එත්ථ හගවා තෙසං
භික්ඛූනං පුබ්බෙ අනත්තලකකණේ අනුසුත්තහාවං ඤාතො භික්කවෙ
සබ්බෙපි ඛතො අවසවත්තනට්ටෙන අනත්තොති වතො ඉමං ගාථමාහ:-

“සබ්බෙ බමමා අනත්තොති යද පඤ්ඤාය පස්සති,
අථ නිරිඛිඤ්ඤති දුකෙහි එස මග්ගො විසුඬියා”ති.

තත්ථ සබ්බෙ බමමාති පවකතීමා අභිපෙපතා. අනත්තොති
මා ජියනතු මා මියනතු වසෙ වත්තොතුං න සක්කොති අවසවත්ත
නට්ටෙන අත්තපුඤ්ඤ අස්සාමිකා අනිස්සරුති අත්ථො. සෙසං පුරිම
සදිසමෙවාති.

අනත්තලකකණ වක්ඛු වතුත්ථං.

20. 5.

“උට්ඨානකාලමි”¹ කි ඉමං ඛමමදෙසනං සන්ථා ජේතවතෙ විහරනො පබ්‍රහ්මකතියාසේරං ආරබ්භ කපේසි. සාවච්චි වාසිනො කීර පවසනා කුලපුත්තා සඤ්ඤා සන්තියතො පබ්බජිතො කමමට්ඨානං ගහෙතො අරඤ්ඤං අගමංසු; තෙසු එකො තත්ත්ව ඔතිසි, අවසෙසා අරඤ්ඤං සමණධම්මං කාරොන්තා අරහත්තං පත්වා පටිලබ්ධගුණං සඤ්ඤා ආරොවෙස්සාමාති පුත සාවච්චිං අගමංසු, තෙ සාවච්චිනො යොජනමත්තෙ එකසමිං ගාමකෙ පිණ්ඩය වරනො දිස්වා එකො උපාසකො යාගුභතතාදිති පතිමානෙතො අනුමොදනං සුචා පුතදිවසන්ථායපි තිමනොසි, තෙ තදහෙව සාවච්චිං ගනත්වා පත්තවිවරං පටිසාමෙත්වා සායණහසමයෙ සන්ථාරං උපසඤ්ඤාමිතො වන්දිත්වා තිසිදිංසු, සන්ථා තෙති සඬං අතිවිශ්‍ය කුට්ඨං පවෙදයමානො පටිසන්ථාරං අකාසි, අප්ප තෙසං තත්ථ ඔතිතො සභායකතික්කු විනොසි-සඤ්ඤා ඉමෙති සඬං පටිසන්ථාරං කාරොන්තස්ස මුඛං නපපගොති, මග්ගං පන මග්ගඵලාභාවෙන මයා සඬං න කපේති, අජ්ජ අරහත්තං පත්වා සන්ථාරං උපසංකමිත්වා මයා සඬං කථාපෙස්සාමිති; තෙපි තික්කු මයං ගනො ආගමනමග්ගෙ එකෙන උපාසකෙන සාහතාය තිමනතිතා පාතොව තත්ථ ගමිස්සාමාති සන්ථාරං අපලොකෙසුං, අප්ප තෙසං සභායකො තික්කු සබ්බරතතිං වඬක මනොතා නිද්දවසෙන වඬකමනකොටියං එකසමිං පාසාණඵලකෙ පති, උච්චාරිති භිජ්ජි, සො මහාසද්දෙන විරපි, තස්ස තෙ සභායක තික්කු සද්දං සජාතිතො ඉතො විතො ව උපට්ඨාපිංසු; තෙසං දීපං ජලෙත්වා තස්ස කත්තබ්බතිවං කාරොන්තානං යෙව අරුණො උට්ඨති, තෙ තං ගාමං ගන්තුං ඔකාසං න ලභිංසු, අප්ප තෙ සන්ථා ආහ-කිං තික්කවෙ තික්කාවාරගාමං න ගමිත්වාති? තෙ ආම ගනොති තං පවත්ති. ආරොවෙසුං, සන්ථා න තික්කවෙ එස ඉදුනෙව කුමාකං ලාභන්තරායං කරොති පුබ්බෙපි අකාසියෙවාති වත්වා තෙති යාවිතො අතිතං ආහරිත්වා:-

“යො පුබ්බෙ කරණීයාති පච්ඡා සො කාතුමිච්ඡති,
වරුණකට්ඨකගඤ්ජාව ස පච්ඡාමනුනප්පති”² කි.

ජතනං වින්ථාරෙසි, තදා කීර තෙ තික්කු පවසනා මානවකා අහෙසුං, කුසිතමානවකො අයං තික්කු අහොසි, ආවරියො පන තථාගතොව අහොසිති සන්ථා ඉමං දෙසනං ආහරිත්වා-තික්කවෙ යො හි උට්ඨානකාලෙ උට්ඨානං න කරොති සංසන්නසඬකප්පො,¹ ගොති කුසිතො සො කිංකාදිනෙදං විසෙසං නාගිගච්ඡතිති වදා ඉමං ගාථමාහ:-

“උට්ඨානකාලමි අනුට්ඨානො
සුචා බලි ආලසියං උපෙතො,
සංසන්න² සඬකප්පමනො කුසිතො
පඤ්ඤාය මග්ගං අලසො න වින්දති”³ කි.

1. ම. අසමපන්නාසඬකප්පො.

2. ම. අසමපන්නා.

තත් අනුට්ඨානානොති අනුට්ඨානනොතා අවායමනොතා. සුඛා බලීති පඨමයොබ්බතො සීතො බලසම්පනෙනොපි හුත්වා අලසභාවෙන උපෙතො හොති භුත්වා සයති. සංසන්තාසංකප්පමනොති තිති මිච්ඡා විතකෙකති සුට්ඨි අවසන්තසම්මාසංකප්පවිනොතා. කුසිනොති තිබ්බිරියො. අලසොති මහාඅලසො. පඤ්ඤාසද්ධිබ්බං අරියමග්ගං අපසංසනොතා න චිත්තං න පටිලහතිති අපේරා.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදීති පාපුණිංසුති.

පඤානානමිකතිස්සපේරස්ස වස්සු පඨමං.

20. 6.

“වාචානුරක්ඛි”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙථවනෙ විහරනො සුකාරපෙතං ආරබ්භ කපේසි.

ඵකදිවසං හි මහාමොග්ගලානන්තේරෙ ලක්ඛණන්තේරෙන සඬං ගිජ්ඣකුටා ඔරේහනොතා ඵකසම්මං පදෙසෙ සිතං පාඤානාසි, කො නුඛො ආවුසො හෙතු සිතස්ස පානුකමෙති ලක්ඛණන්තේරෙන පුට්ඨො-අකාලො ආවුසො ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස සන්ති සන්තිකෙ මං පුච්ඡෙ යභාථාති වත්වා ලක්ඛණන්තේරෙන සඬංයෙව රුජගහෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පිඬපාත පටික්ඛනොතො වෙථවනං ආගන්ත්වා සත්ථාරං චන්දිත්වා තිසිදි, අථ නං ලක්ඛණන්තේරෙ තමත්ථං පුච්ඡි, සො ආහ-ආවුසො අහං ඵකං පෙතං අරුසං, තස්ස තිගාචුතපමාණං සරීරං, තං මනුස්ස සරීර සදිසං, සීසං පන සුකාරස්ස විය, තස්ස මුඛෙ තඬ්ඛුට්ඨං ජතං, තතො පුලවා පඤ්ජරනි, ස්වාහං න මෙ ඵවරුපො සතොතා දිට්ඨපුබ්බොති තං දිස්වා සිතං පාඤානාසිනති, සත්ථා චක්ඛුභුතා වත භික්ඛවෙ මම සාවකා විහරන්තිති වත්වා අහමෙපතං සතතං බොධිමඬෙයෙව අරුසං යෙ පන මෙ න සරුහෙය්‍යං තෙසං අභිතාය අස්සාති පරෙසං අනු කම්පාය න කපේසිං ඉද්දති මෙ මොග්ගලානං සක්ඛිං ලභිත්වා කපේමි සචං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො අහාති කපේසි, තං සුත්වා භික්ඛු සත්ථාරං පුච්ඡිංසු-කිං පන හනෙත තස්ස පුබ්බකම්මන්ති?, සත්ථා තෙන හි භික්ඛවෙ සුණාථාති අනිතං ආහරිත්වා තස්ස පුබ්බකම්මං කපේසි.

තස්ස පබ්බකාලෙ නිර ඵකසම්මං භාමකාවාසෙ වෙ ථෙරං සමග්ග වාසං වසිංසු, තෙසු ඵකො සට්ඨිවස්සො ඵකො ඵකුතසට්ඨිවස්සො ඵකුතසට්ඨිවස්සො ඉතරස්ස පහතච්චරං ආදාය විවරි, සාමණේරෙ විය සබ්බං චතතපට්ටිතතං අකාසි, තෙසං ඵකමානුකූචිත්තං චුත්ථ භාතුතං විය සමග්ගවාසං වසන්තානං වසනට්ඨානං ඵකො ධම්ම කපිකො ආගමි, තද්ද ව ධම්මසවණදිවසො හොති, ථෙරා නං සංගණතිත්වා ධම්මකථං නො කපේහි සපුරිසාති ආහංසු, සො

ධම්මකථාං කථෙසි, ථෙරා ධම්මකථිකො නො ලබොති නුච්ඡිත්තා පුනඳිවසෙ තං ආදාය ධුරගාමං පිඨාය පවිසිත්වා තත්ථ කතභත්ත කිච්චා ආවුසො භියෙතා ධිතට්ඨානතො¹ ථොකං ධම්මකථාං කථෙ භිති මනුස්සානං ධම්මං කථාපෙසුං, මනුස්සා ධම්මං සුත්වා පුනඳිව සන්ධායෙති නිමන්නසිංසු, එවං සමන්තා භික්ඛාචාරගාමෙසු වෙ වෙ දිවසෙ තං ආදාය පිඨාය වරිංසු, ධම්මකථිකො විනේනසි-ඉමෙ වෙපි අභිමුද්දකා මයා උභොපෙතෙ පලාපෙත්වා ඉමසම්මං විහාරෙ වසිතුං වට්ටතිති, සො සායං ථෙරුපට්ඨානං ගන්ත්වා භික්ඛුතා උට්ඨාය ගතකාලෙ නිවත්තිත්වා මහාථෙරං උපසඤ්ඤාමිත්වා-භනේන කිචි වත්තබ්බං අත්ති වත්වා-කථෙසි ආවුසොති වුත්තෙ-ථොකං විනේනත්වා-භනේන කථා නාම මහාසාවර්ණාති වත්වා අකථෙත්වා ව පක්කාමි, අනුථෙරස්සපි සන්තිතං ගන්ත්වා තථෙව අකාසි, සො දුතියදිවසෙපි තථෙව කත්වා තතියදිවසෙපි තෙසං අභිවිඨ කොතු ගලෙ උපපනේන මහාථෙරං උපසඤ්ඤාමිත්වා-භනේන කිචි වත්තබ්බං අත්ති නුභාකං පත සන්තිකෙ වත්තුං න විසභාමිති වත්වා-ථෙරෙන ගොතු ආවුසො කථෙහිති නිපපිට්ඨො ආග-කිං පත භනේන අනුජේරෙ තුලෙහි සඨිං සමොගොති, සප්පරිස කිත්තාමෙතං කථෙසි මයං එකමාතුකුච්ඡයං වුත්ථප්පත්තා විඨ අලොසු එකෙන යං ලඨං ඉත රෙනාපි ලඨමෙව හොති මයා එතස්ස එත්තකං කාලං අගුණො නාම න දිට්ඨපුබ්බොති, එවං භනේනති? ආම ආවුසොති, භනේන මං අනුථෙරො එවමාග-සප්පරිස තිං කුලපුත්තො අයං මහා ථෙරො ලජ්ජ පෙසලො එතෙන සඨිං සමොගං කරොන්තො උපපරිකම්මිත්වා කරෙය්‍යාසිති එවමෙස මං ආගතදිවසතො පට්ඨාය වදෙතිති, මහාථෙරො තං සුත්වා කුඨමානසො දඩාභිගතං කුලා ලභාජනං විඨ භිජ්ජ, ඉතරොපි උට්ඨාය අනුථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තථෙව අවච්ඡි, සොපි තථෙව භිජ්ජ, තෙසු කිච්චාපි එත්තකං කාලං එකොපි විසුං පිඨාය පවිට්ඨපුබ්බො නාම නත්ති, පුනඳිවසෙ පත විසුං පිඨාය පවිසිත්වා අනුථෙරො පුරෙත්තරං ආගන්ත්වා උපට්ඨාන සාලායං අට්ඨාසි, මහාථෙරො පච්ඡාගමාසි, තං දිස්වා අනුථෙරො විනේනසි-කිත්තුවො ඉමස්ස පත්තවිවරං පටිග්ගහෙත්තබ්බං උදුහු තොති, සො නදති පටිග්ගහෙස්සාමිති විනේනත්වාපි ගොතු න මයා එවං කතපුබ්බං මයා අත්තනො වත්තං භාපෙතුං න වට්ටතිති චිත්තං මුද්දං කත්වා ථෙරං උපසඤ්ඤාමිත්වා භනේන පත්තවිවරං දෙට්ඨාති ආග, ඉතරො ගච්ඡ දුබ්බිනීත න තිං මම පත්තවිවරං පටිග්ගහෙතුං යුත්තරුපොති අච්ඡරං පහරිත්වා-තෙනපි ආම භනේන අභමපි නුභාකං පත්තවිවරං න ගණනිස්සාමිති විනේනසිති වුත්තෙ-ආවුසො නවක කිං තිං විනේනසි? මම ඉමසම්මං විහාරෙ කොපි සඤ්ඤා අත්ති ආග, ඉතරොපි නුභෙග පත භනේන කිං එවං

1. ම. සන්තඨානතො.

මඤ්ඤාදි මම ඉමස්මි. විහාරෙ කොපි සබ්බො අත්ථි එසො තෙ විහාරොති වත්ථා පත්තච්චරමාදාය නිකඛමි, ඉතරොපි නිකඛමි. තෙ උභොපි එකමග්ගොනාපි අගන්තො එකො පච්ඡිමචාරෙන මග්ගං ගණේ එකො පුරන්ධිමචාරෙන, ධම්මකපිකො හන්තො මා එවං කරොථ මා එවං කරොථාති වත්ථා තිට්ඨ ආවුසොති වුත්තෙ තිවත්ති, සො පුනදිවසෙ ධුරගාමං පටිසො මනුසොති හන්තො හදන්තා කුහිත්ති වුත්තෙ-ආවුසො මා පුච්ඡ්ථ තුමහාකං කුලපහා ගියොසා කලහං කතො නිකඛමිංසු අහං යාවන්තො තිවත්තොතු. නාසකඛිනති ආහ, තෙසු බාලා තුණ්හි අගෙසු, පණ්ණිතා පන අමෙහති එත්තකං කාලං හදන්තානං කිචි බලිතං නාම න දිට්ඨිපුබ්බං තෙසං භයං ඉමං නිසංය උප්පන්නං හවිස්සතිති දොමනස්සප්පත්තා අගෙසු, තෙපි ථෙරා ගතට්ඨානෙ විත්තසුඛං නාම නලගිංසු, මහාථෙරො වින්තසි-අහො නවකස්ස තිකෙත්තො භාරියං කමමං කතං මුත්තත්තදිට්ඨං නාම ආගන්තුක තිකත්තං ආහ-මහාථෙරෙන සඬං සමොගං මා අකාසිති, ඉතරොපි වින්තසි-අහො මහාථෙරස්ස භාරියං කමමං කතං මුත්තත්තදිට්ඨං නාම ආගන්තුකතිකත්තං ආහ-ඉමිනා සඬං සමොගං මා අකාසිති, තෙසං න සජ්ඣායො න මනසිකාරො අහොසි, තෙ වස්සසත්තව යෙන පච්ඡිමදිසාය එකං විහාරං අගමංසු, තෙසං එකමෙව සෙතා සතං පාපුණ්ඨි, මහාථෙරෙ පටිසිත්තො මවහො නිසින්නෙ ඉතරො පාටිසි, මහාථෙරො තං දිස්වාච සඤ්ජාතිත්වා අස්සුති සක්ඛාරෙත්තුං න සකඛි, ඉතරොපි මහාථෙරං සඤ්ජාතිත්වා අස්සුපුණ්ණති තෙත්තෙති කපෙමි නුබො මා කපෙමිති වින්තත්තො තං න සබ්බොසරුපනති ථෙරං වන්දිත්වා ආහ-හන්තො එත්තකං කාලං තුමහාකං පත්තච්චරං ගහෙත්වා විවරිං අපිත්ත මෙ කායචාරාදිසු තුමෙහති කිචි අසාරුප්පං දිට්ඨිපුබ්බන්ති? න දිට්ඨිපුබ්බං ආවුසොති, අථ නසො ධම්මකපිකං අවොචුත්ථ-මා එත්තෙත සඬං සමොගම කාසිති? නාහං ආවුසො එවං කපෙමිති, තයා කිරමම අත්තරෙ එවං වුත්තන්ති, අහමපි හන්තො න වදාමිති තෙ තස්මිං බණ්ණෙ තෙන අමෙහ භික්ඛුකාමෙන එවං වුත්තං හවිස්සතිති ඤාත්වා අඤ්ඤාදිඤ්ඤාදි අවචයං දෙසාසිංසු, තෙ වස්සසතං විත්තස්සාදං අලහන්තා තං දිවසං සමග්ගා හුත්වා ආයාම තං තතො විහාරා නිකඛට්ඨස්සාමාති පකකමිත්වා අනුපුබ්බෙන තං විහාරං අගමංසු, ධම්මකපිකොපි ථෙරෙ දිස්වා පත්තච්චරං පටිග්ගගෙත්තුං උපගඤ්ජි, ථෙරා න තිං ඉමස්මිං විහාරෙ වසිත්තුං සුත්තරුපොති අවුත්රං පහරිංසු, සො සණ්ඨාත්තුං අසකෙකානොතා තාවදෙව නිකඛමිත්වා පලාසි, අථ නං විසතිවස්ස සහස්සාති කතො සමණධම්මො සක්ඛාරෙත්තුං නාසකඛි, තතො චිචිත්වා අච්චිමති නිබ්බත්තො එකං බුඩ්ධන්තරං පටිච්චිත්වා ඉදුති ගිජ්ඣකුටෙ වුත්තප්පකාරෙන අත්තහාවෙන දුක්ඛං අනුභොතිති සත්ථා ඉදං තස්ස පුබ්බකමං ආහරිත්වා භිකඛවෙ භික්ඛුනා නාම කායාදීහි උපසන්න රූපෙන හවිත්තබ්බන්ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ:-

“වාචානුරක්ඛි මනසා සුසංවුතො
කායෙන ව අකුසලං න කාසිඤ,
එතෙ තයො කාමමපථෙ විසොධයෙ
ආරාධයෙ මග්ගං ඉසිප්පවෙදිත”නති.

තසානො-වතුනං වවිදුච්චරිතානං පරිවර්ජනෙන වාචානු
රක්ඛි, අභිජ්ඣාදිතං අනුප්පාදෙන මනසා ව සුචක්ඛි සංවුතො, පාණාති
පාතාදයො පජගනො කායෙන ව අකුසලං න කාසිති, එමිං එතෙ
තයො කාමමපථෙ විසොධයෙ, එවං විසොධොනොති සිලකතනා
දිතං එසකොති බුධාදිති ඉසිති පවෙදිතං අට්ඨාභිතං මග්ගං
ආරාධයෙතාති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතාච්චලාදිති පාපුණිංසුති.

සුභරපෙනස්ස වග්ගි පඨං.

20. 7.

“යොගා වෙ”ති ඉමිං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරනො
පොසිලං නාම පේරං ආරාධන කපේසි.

සො කීර සත්තනතමපි බුධානං සාසනෙ නිපිටකධරෙ පචන්තං
භික්ඛුසත්තානං ධම්මං වාවෙති, සත්ථා විනොතසි-ඉමස්ස භික්ඛුතො
අත්තනො දුක්ඛනිස්සරණං කරිස්සාමිති විතතමපි නත්ති සංවෙ
ජේස්සාමි නන්ති, තතො පට්ඨාය තං පේරං අත්තනො උපට්ඨානං
ආගතකාලෙ එති තුවත් පොසිල වඤ්ඤ තුවත් පොසිල නිසිද තුවත්
පොසිල යාති තුවත් පොසිලාති වදති, උට්ඨාය ගතකාලෙපි නං
තුවත්පොසිලො ගතොති වදති, සො විනොතසි-අගං සාට්ඨ
කථාති තිණ්ඨි පිටකාති ධාරෙමි පචතික්ඛුසතාති අට්ඨාරසමභා
ගණෙ ධම්මං වාවෙමි, අප්ච ව පන මං සත්ථා අභිකඛණං තුවත්
පොසිලාති වදති අධා මං සත්ථා කුසාදිතං අභාවෙන එවං
වදෙතිති සො උප්පන්නසංවෙගො අරඤ්ඤාදාති පටිසිත්වා සමණ
ධම්මං කරිස්සාමිති සයමෙව¹ පත්තවිචරං සංවිදතිත්වා පච්චුස
කාලෙ සබ්බපට්ඨා ධම්මං පග්ගණතිත්වා² නික්ඛමනොත්ත භික්ඛුතා
සථිං නික්ඛමි, පරිවෙණෙ නිසිදිත්වා සජ්ඣායන්තා නං ආවරියොති න
සලලකෙඛසුං, සො විසංයොජනසතං ගන්ත්වා එකසමිං අරඤ්ඤවාසෙ
තිංසභික්ඛු වසන්ති තෙ උපසඛිකමිත්වා සඛ්ඤපේරං වඤ්ඤා හනො
අවස්සයො මෙ භොටාති ආහ, ආවුසො ත්වං ධම්මකපිකො අවෙහති
නාම තං නිස්සාය කිව්ඨි ජනිතබ්බං හවෙය්‍ය කසමා එවං වදෙසිති?,
මා හනොත්ත එවං කරෙථ අවස්සයො මෙ භොටාති, තෙ පන සබ්බ

1. ම. සාය.එම.

2. ම. උග්ගණතිත්වා.

බිණාසවාද, අප් නං මහාපෙරෙ ඉමස්ස උග්ගතං නිසාය මානො අත්ථියෙවාති අනුපේරස්ස සන්නිකං පභිණ්ඨි, සොපි නං තපේවාහ ඉමිතා නිහාරෙන සබ්බෙපි තං පෙසෙනා දිවාධ්‍යානෙ නිසිදිත්වා යුචිකමමං කරෙනන්තස්ස සබ්බන්තවකස්ස සත්තවස්සිකසාමඥෙරස්ස සන්නිකං පභිණ්ඨංසු, එවමස්ස මානං නිහරිංසු, සො හි නිහත්මානො සාමඥෙරස්ස සන්නිකෙ අජලිච්ඡග්ගතොවා අවස්සයො මේ හොචු සප්පුරිසාති ආහ, අහො ආවරිය කිං නාමෙතං කපේථ තුමෙහ මහලුකා බහුස්සුතා තුමොකං සන්නිකෙ මයා කිචි කාරණං ජනි තබ්බං භවෙය්‍යාති, මා එවං කරි සප්පුරිස හොචු එව මෙ අවස්ස යොති, හනො සවෙපි ඔවාදකම්මා භවිස්සථ භවිස්සාමි වො අවස්ස යොති, හොමි සප්පුරිස අහං අහං පටිසාති චුතො අහංහි පටිසිස්සාමි එවාති, අප් නං සො අවිදුරෙ එකං සරං දස්සෙත්වා හනො යථාතිවත්පාරුතොව ඉමිං සරං පටිසථාති ආහ, සො හිස්ස මහග්ගානං දුපට්ඨිවර්තං තිවත්පාරුතභාවං ඤාත්වා ඔවාදකම්මො භුබොති විමංසනො එවමාහ, පෙරෙපි එකවචනෙ තෙව උදකං ඔතරි, අප් නං විවරකණ්ණානං තෙමිතකාලෙ එථ හනොති වත්වා එකවචනෙනෙව ආගන්ත්වා සීතං ආහ-හනො එකස්මිං වමිකෙ ඡ ඡිද්දති තතේකජිද්දොත හොධා අනො පටිධ්‍යා නං ගණතිතුකාමො ඉතරුති පඤ්ච ඡිද්දති එකෙත්වා ඡධ්‍යං හිත්වා¹ පටිධ්‍යජිද්දෙනෙව ගණ්හාති, එවං තුමෙහපි ඡ්චාරිකෙසු ආරම්මණෙසු සෙසාති පච චාරුති පිධාය මනොචාරෙ කමමං පඨ පෙථාති, බහුස්සුතස්ස භික්ඛුනො එත්තකෙනෙව දිපුජ්ජලනං විස අහොසි, සො එත්තකමෙව හොචු සප්පුරිසාති කරජකායෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා සමණධමමං ආරභී, සත්ථා විසංයෝජනසත මිත්තෙ නිසිනොවා තං හික්ඛුං ඔලොකෙත්වා යපේවායං භික්ඛු භූරිපඤ්ඤා එවමෙව අනෙත අත්තානං පතිට්ඨාපෙචුං වට්ඨති විනොත්වා තෙන සඬිං කපේනොවා විස ඔහාසං ඵරිත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“යොගා වෙ ජයති භූරි අයොගා භූරිසබ්බයො
එතං වෙධාපථං ඤාත්වා භවාය විභවාය ව,
තථාත්තානං නිවෙසෙය්‍ය යථා භූරි පටිඤ්ඤති”ති.

තත්ථ සොගාති අට්ඨනිංසාය ආරම්මණෙසු යොතිසො මනසි කාරු. භූරීති පඨවිසමාය විත්තාය පඤ්ඤායෙතං නාමං. සබ්බ සොති විනාසො. එනං වෙධාපථනාති එතං යොගං ව අයොගව. භවාය විභවාය වාති වඤ්චිතා ව අවඤ්චිතා ව. තථාති යථා අයං භූරිසබ්බාතා පඤ්ඤා වඤ්චිති එවං අත්තානං නිවෙසෙය්‍යාති අනො.

දෙසනාවසානෙ පොඨිලකේරො අරහත්තො පතිට්ඨතිති.

පොඨිලකේරස්ස වස්ස සත්තමං.

20. 8.

“වතං ඡිඤ්ථා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සම්බුද්ධො මහලලකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කාපේසි.

තෙ කීර ගිහිකාලෙ සාවන්තියං කුටුම්භිකා අසීයා මහඬනා අඤ්ඤ මඤ්ඤා සහායකා එකතො පුඤ්ඤති කරොන්නා සත්ථ ධම්මදෙසනං සුචා මයං මහලලකා කිං නො සරාවාසෙනාති සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාවිතා පබ්බජ්ජා, මහලලකාවෙන පන ධම්මං පරියාපුණ්ණං අසකෙකාන්තා විහාරපරියන්තෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා එකතොව වසිංසු, පිඬාය වරන්තාපි යෙභුයෙසන පුත්තදුරයොව ගෙහං ගන්ත්වා භුජ්ජ, තෙසු එකස්ස පුරාණදුතිසිකා මධුරපාවිකා නාම, සා තෙසං සබ්බෙසංපි උපකාරිකා අහොසි, තස්මා සබ්බෙපි අත්තනා ලඬං ආහරං ගහෙත්වා තස්සාසෙව ගෙහෙ නිසීදිත්වා භුජ්ජති, සාපි තෙසං යථාසන්නිහිතං සුපවසජ්ජනං දෙති, සා අඤ්ඤතරෙත ආබාධෙන පුට්ඨා කාලමකාසි, අථ තෙ මහලලකපේරා සහායකපේරස්ස පණ්ණ සාලායං සන්තිපත්තීයා අඤ්ඤමඤ්ඤං ගිවාසු ගහෙත්වා මධුරපාවිකා උපාසිකා කාලකතාති විලපන්නා රොදිංසු, භික්ඛුති ව සමන්තතො උපවාසිත්වා කිං ඉදං ආවුසොති පුට්ඨා-ගන්තෙ සහායකස්ස නො පුරාණදුතිසිකා කාලකතා සා අමාකං අතිවිශ් උපකාරිකා කුතො දති තථාරුපිං ලභිස්සාමාති ඉමිනා කාරණෙන රොදමාති අහංසු, භික්ඛු ධම්මසහායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, සත්ථා ආගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛුවෙ එතරති කථාය සන්තිසින්නාති පුට්ඨිකා ඉමාය නාමාති වුත්තං-න භික්ඛුවෙ ඉදන්තෙව පුබ්බෙපෙතෙ කාකයොතියං නිබ්බන්තිත්වා සමුද්දතිරෙ වරමානා සමුද්දතිසා සමුද්දං පවෙසෙත්වා මාරිතාය කාකියා රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා නං නිහරිස්සාමාති මුඛ කුඬකෙති මහාසමුද්දං උසසිවන්නා කිලමිංසුති අතීතං ආහරිත්වා:-

“අපිනු හනුකා සන්නා මුඛව පරිසුස්සති

මරමාම න පාරෙම පුරන්තෙව මහොධ්වං”ති.

ඉමං කාකජ්ජනං විත්ථාරෙත්වා තෙ භික්ඛු ආමනෙත්වා-භික්ඛුවෙ රාගදොසමොගවතං නිස්සාය කුමෙහි ඉමං දුක්ඛං පත්තං නං වතං ඡිඤ්ථං වට්ඨති, එවං නිදුක්ඛා ගවිස්සථාති වත්වා ඉමා භාථා අහාසි:-

“වතං ඡිඤ්ථ මා රුක්ඛං වන්තො ජයන්තෙ හයං.

ජෙත්වා වතං ව වන්තඤ්ඤි නිබ්බනා භොථ භික්ඛවො,

යාවං හි වන්තො න ඡිජ්ජති අණුමත්තොපි නරස්ස නාරිසු

පට්ඨමමනොව තාව සො වචෙජ් ඕරපකොව මාතරි”ති.

තත්ථ මා රුක්ඛකති සත්ථාරා හි වතං ඡිඤ්ථාති වුත්තෙ තෙසං අවිරපබ්බජ්ජානං භික්ඛුනං සත්ථා අමෙහි වාසිආදීති ගහෙත්වා වතං ඡිඤ්ථෙති රුක්ඛෙ ඡිඤ්ථාකාමනා උපපජ්ජ අථ නෙ මහා

රාහාදිකිලෙසවනං සක්කායෙනං වුත්තං න රුකෙති පටිසෙ
 බෙනො මා රුකඛනති ආහ. චනනොති යථා පාකතිකවනතො
 සීහාදිහයං ඡයති එවං ඡතිආදිහයං කිලෙසවනතො ඡයතීති
 අන්තො. චනම චනථං වාති එත්ථ-මහත්තා රුකඛා වනං නාම බුද්දකා
 තසමිං වනෙ සිත්තතා වනථා නාම, පුබ්බුප්පත්තිකා රුකඛා වා
 වනං නාම අපරාපරුප්පත්තිකා වනථා නාම, එවමෙවං මහත්තා
 මහත්තා හවංකසිසිකකා කිලෙසා වනං නාම පවතතියං විපාක
 දයකා වනථා නාම, පුබ්බුප්පත්තිකා වා වනං නාම අපරා
 පරුප්පත්තිකා, වනථා නාම තං පන උභයමිධි වතුත්ථමග්ගඤ්ඤෙන
 ඡිත්තබ්බං, තෙනාහ-ජෙත්වා චනං ව චනථම ගිබ්බනා හොථාති.
 ඤාමං හි චනමොති යාව එස අණුමතොපි කිලෙසවනමො
 තරස්ස නාරිසු න ඡිත්තති තාව සො බිරපකො වටෙජ් මාතරි
 විය පටිබ්බමතො ලග්ගවිතොව හොතිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ පවසනා මහලලකමොරා සොතාපත්තිථලෙ
 පතිට්ඨතිංසු, සමපත්තානමිධි සාන්තිකා දෙසනා අහොසිති.

මහලලක මොර වක්කු අභිමං.

20. 9.

“උච්ඡිත්තු”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො
 සාරිපුත්තතෙරස්ස සඞ්චිහාරිකං ආරබ්භ කමෙසි.

එකො කිරි සුවණ්ණකාරපුත්තො අභිරුපො සාරිපුත්තතෙරස්ස
 සනතිකෙ පබ්බජී, පෙරෙ තරුණානං රාහො උස්සනො හොතිති
 විනෙතවා තස්ස රාගපටිසාතාය අසුභකම්මධානං අදසි, තස්ස
 පන තං අසප්පායං තස්මා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා තෙමාසං වායමනො
 විනෙතකග්ගමත්තමිධි අලභිත්වා පුන මොරස්ස සනතිනං ආගන්ත්වා-
 මොරෙන උපට්ඨිතං තෙ ආවුසො කම්මධානනති වුත්තෙ තං
 පවතති. අරොවෙසි, අථස්ස මොරො කම්මධානං න සමපජ්ජතිති
 වොසානං ආපජ්ජතුං න වට්ටතිති වත්වා පුන තදෙව කම්මධානං
 සාධුකං කමෙත්වා අදසි, සො දුතියවාරෙපි කිවි විසෙසං
 නිබ්බතෙත්තුං අසකෙකානො ආගන්ත්වා මොරස්ස ආරොවෙසි,
 අථස්ස මොරො සකාරණං සඋපමං කත්වා තදෙව කම්මධානං ආ
 විකම්, සො පුනපි ආගන්ත්වා කම්මධානස්ස අසමපජ්ජනභාවං කමෙසි,
 මොරෙ විනෙතසි-කාරකො හිකුඤ්ඤානති විජ්ජමානෙ කාමච්ඡද
 දයො විජ්ජමානාති අවිජ්ජමානෙ අවිජ්ජමානාති පජ්ජනාති, අයං
 වාපි හිකුඤ්ඤා කාරකො නො අකාරකො පටිපන්නො නො අපටි
 පන්නො අහං පනෙතස්ස අජ්ඣාසයං න ඡානාමි බුධිවෙතෙය්සා
 එස හවිස්සතිති නං ආදය සායණ්ණසමයෙ සත්ථාරං උපසඤ්ඤිත්වා
 අයං හත්තෙ මම සඞ්චිහාරිකො ඉමස්ස මයා ඉමිනා කාරණෙන

ඉදං නාම කමමට්ඨානං දින්නනති සබ්බං නං පචතති. ආරෙ
වෙසී, අථ නං සත්ථා ආසයානුසයඤ්ඤානං නාමෙතං පාරමිඥො
පුරෙත්වා දසසහස්සිලොක්කධාතුං උතනාදෙත්වා සබ්බඤ්ඤාතං
පතතානං. බ්‍රහ්මානං යෙව විසයොති චත්වා කතරකුලා නුඛො එස
ප්ඛබ්බිතොති ආචරේත්තො සුවණ්ණකාරකුලාති ඤාත්වා අතීතෙ
අතතභාවෙ ඔලොකෙන්නො තස්ස සුවණ්ණකාරකුලෙ යෙව පටි
පාටියා තිබ්බත්තාති පච අතතභාවසතාති දිස්වා ඉමිනා දහරෙන දීඝ
රත්තං සුවණ්ණකාරකමමං කරොන්නෙත කතිකාරපුප්ඵපදුමපුප්ඵා
දිති කරිය්සාමිති රත්තසුවණ්ණමෙව සමපරිවත්තිතං. තස්මා ඉමස්ස
අසුභපටිඝකුලකමමට්ඨානං න වට්ටති මනාපමෙවස්ස කමමට්ඨානං
සප්පායනති විනෙත්වා-සාරිපුත්ත තයා කමමට්ඨානං දත්වා වත්තාරෙ
මාසෙ කිලමිතං. භික්ඛුං අර්ඡ පච්ඡාභතෙතයෙව අරහත්තප්පත්තං
පස්සියාසි ගච්ඡ් කුචංති පේරං. උය්‍යොජේත්වා ඉඨියා වක්කමත්තං
සුවණ්ණපදුමං මාපෙත්වා පතෙතති වෙව නාලෙති ව උදබ්බන්ති
මුඤ්චන්තං. විය කත්වා භික්ඛු ඉදං පදුමං ආදාය විහාරපච්චනෙත
වාලුකාරාසිමිති යපෙත්වා සච්ඡුබ්බට්ඨානෙ පලලඝේකන තිසිදිත්වා
ලොභිතකං ලොභිතකනති පරිකමමං. කරෙතීති අදාසී, තස්ස සඤ්ඤා
ගත්තො පදුමං ගණන්තස්සෙව විත්තං පසිදි, සො විහාරපච්චන්තං
ගන්ත්වා වාලුකං උස්සාපෙත්වා තත්ථ පදුමනාලං පචෙසෙත්වා සමමුඛෙ
පලලඝේකන තිසිදෙනො ලොභිතකං ලොභිතකනති පරිකමමං. ආරභි,
අථස්ස තං ඛණං යෙව නීවරණාති වික්ඛමිති-සු, උපවාරජක්ඛානං උපාරජ්,
තදනන්තරං පඨමජක්ඛානං තිබ්බත්තො පච්ඡාසාරෙති වසිභාවං
පාපෙත්වා යථාතිසින්නොව දුතියජක්ඛානාදිමිති වසිභුතෙ
වතුත්ථජක්ඛානෙ ක්ඛානකීලං කිලුන්නො තිසිදි, සත්ථා තස්ස ක්ඛානානං
උප්පන්නභාවං ඤාත්වා සක්ඛියස්ස ති නුඛො එස අත්තනො ධම්මතාය
උගතරි. විසෙසං තිබ්බත්තොති ඔලොකෙන්නො න සක්ඛියස්ස
තීති ඤාත්වා නං පදුමං මිලායන්ති අබ්බට්ඨාසී, තං හත්ථෙති මඤ්ඤ
පදුමං මිලායන්තා විය කාලචණ්ණං අහොසී, සො ක්ඛානා වුට්ඨාය
තං ඔලොකෙත්වා කිනත්තො ඉමං පදුමං ජරාය පහටං පඤ්ඤා
යති අනුපාදින්නකෙසි එවං ජරාය අභිභුයාමානෙ උපාදින්නකෙ
කථාව නත්ති ඉදමිති භි ජරා අතිගමියාතිති අතිවචලකඛණං. පස්සී,
තස්මිං පත දිට්ඨො දුක්ඛලකඛණං ව අත්තතලකඛණං ව දිට්ඨමෙව
භොති, තස්ස තයො භවා ආදිත්තා විය කණ්ණං බබ්බුතපා විය ව
බාසිංසු, තස්මිං ඛණෙ තස්ස අවිදුරෙ කුමාරකා එකං සරං ඔතරිත්වා
කුමුදති හඤ්ඤත්වා ඵලෙ රාසිං කරෙන්නති, සො ජලෙ ඵලෙ ව ඤ්ඤාදති
ඔලොකෙසී, අථස්ස ජලෙ කුමුදති අභිරුපාති උදකං පග්ගර්න්තාති
විය උපට්ඨතිංසු, ඉතාරාති අග්ගගෙසු පරිමිලාතාති, සො අනුපා
දින්නකං ජරා එවං පහරති උපාදින්නකං කී. න පගරියාතීති
සුමුත්තරං අතිවචලකඛණාදිති අඤ්ඤා, සත්ථා පාකට්ඨිතං ඉදති ඉමස්ස
භික්ඛුනො කමමට්ඨානනති ඤාත්වා ගක්ඛිකුටියං කිසින්නොව ඔහාසං

මුළු, සො තස්ස මුඛං පහරි, අථස්ස කිනන්තුවො එතනති ඔලො කෙනනස්ස සන්ථා ආගන්තවා සමමුඛෙ ධීනො පිය අභොසි, සො චුට්ඨාය අඤ්ඤලිමපගගණති, අථස්ස සන්ථා සප්පායං සලලකෙඛන්තා ඉමං ගාථමාහ:-

“උච්ඡිද්ධ සිනෙහමත්තනො කුමුදං සාරදිකං ව පාණිනා
සනතිමග්ගමෙව බ්‍රූහග නිබ්බාණං සුගතෙන දෙසිතං”ති.

තත්ථ උච්ඡිද්ධාති අරහත්තමග්ගෙන ජිද්ධං සාරදිකංති සරද කාලෙ නිබ්බත්තං. සනතිමග්ගංති නිබ්බාණගාමිං අට්ඨසිතිකං මග්ගං. බ්‍රූහසාති වසෙසිති. නිබ්බාණං හි සුගතෙන දෙසිතං තස්මා තස්ස මග්ගං භාවෙහිති අන්තො. දෙසනාවසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨතිති.

සුචණ්ණකාරපේරස්ස චක්ඛු තචමං.

20. 10.

“ඉධ වස්ස”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො මහාධනවාණිජං නාම ආරබ්භ කපේසි.

සො කීර බාරණසිතො කුසුමාරත්තානං වන්ථානං පචසකච සතාති පුරෙත්වා වණිජ්ජාය සාවන්ථිං ආගතො නදීතිරං පත්වා සො නදිං උත්තරිස්සාමිති තන්තේව සකටාති මොවෙත්වා වසි, රතතිං මහාමෙසො උට්ඨතිත්වා වසසි, නදී සත්තාහං උදකස්ස පුරු අඨාසි, නාගරුපි සත්තාහං නක්ඛත්තං කිලිංසු, කුසුමාරත්තෙහි වන්තේහි කිච්චං. න තිට්ඨිතං, වාණිජේ විනෙකසි-අහං උරං ආගතො සවෙ පුත්‍ර ගමිස්සාමි පපමො හවිස්සති ඉධෙව වස්සං ව ගෙමන්තං ව ගිමහං ව මම කමමං කරෙන්නො වසිත්වා ඉමාති වික්කිණිස්සාමිති, සන්ථා තගරෙ පිඨාය වරන්තො තස්ස විතතං ඤාත්වා සිතං පාතුකරිත්වා ආනන්දන්තරෙත සිත්තාරණං පුඨො ආහ-දිට්ඨො තෙ ආනන්ද මහාධනවාණිජේති? අම හන්තති, සො අත්තනො ජීවිතත්තරුයං අජනිත්වා ඉමං සංචච්ඡරං ඉධෙව වසිත්වා හධං විකෙකතුං විත්තමකාසිති, සො කිම්පතස්ස හන්තෙ අත්තරුයො හවිස්සතිති? සන්ථා අම ආනන්ද සත්තාහමම ජීවිත්වා සො මච්චුමුඛෙ පතිස්සතිති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“අපේජව කිච්චං ආතප්පං කො ජඤ්ඤ මරණං සුචෙ

න හි නො සබ්බරන්තෙත මහාසෙනෙත මච්චනා.

එවං විහාරි ආතාපි අභොරත්තමත්තන්දිතො

සො වෙ හඤ්ඤකරත්තොති සන්තො ආවික්ඛිතෙ මුති”ති.

ගච්ඡාමිස්ස හන්තෙ ආරෙවෙමිති, විස්සන්තො ගච්ඡානන්දුති, පේරෙ සකටාවාරු ගන්තවා භික්ඛාය වරි, වාණිජේ පේරං ආහා

රෙන පතීමානෙසි, අථ නං ථෙරෙ ආහ-කිත්තකං කාලං ඉධ වසිස්සපීති? හනෙත අහං දුරතො ආගතො සචෙ පුත ගමිස්සාමි පපචො ගවිස්සති ඉමං සංවච්ඡරං ඉධ වසිත්වා හණ්ඨං විකකිණීත්වා ගමිස්සාමිති, උපාසක දුජ්ජානො ජීවිතනන්දරායො අපමාදං කාතුං වට්ටතිති, කිං පත හනෙත අනන්දරායො ගවිස්සතිති? අම උපාසක සත්තාගමෙව පවත්තිස්සතිති. සො සංවිග්ගමානසො හුත්වා බුඬ පමුඛං හිකවුසඬ්ඝං නිමනෙත්වා සත්තාගං දුතං දත්වා අනුමොද නන්දාය පත්තං ගණ්ඨි, අථස්ස සත්ථා අනුමොදනං කරොනෙත්වා-උපාසක පඬිතෙන නාම ඉධෙව වස්සාදීති වසිස්සාමි ඉදවිදව කමමං පයොජේස්සාමිති විනෙත්තුං නවට්ටති අත්තනො පත ජීවිතනන්දරාය මෙව විනෙත්තුං වට්ටතිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“ඉධ වස්සං වසිස්සාමි ඉධ ගෙමනනගිමතිසු

ඉති බාලො විවිනෙත්ති අනන්දරායං න බුජ්ඣති”ති.

භත්ථ ඉධ වස්සනති ඉමසමිං ව යානෙ ඉදවිදං ව කරොනෙත්වා වතුමාසං වස්සං වසිස්සාමි. ගෙමනනගිමතිසුති ගෙමනනගිමෙහසුපි වඤ්ඤායො මාසෙ ඉදවිදව කරොනෙත්වා ඉධෙව වසිස්සාමිති එවං දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකං අත්ථං අරුතනෙත්වා බාලො විනෙත්ති. අනන්දරායනති අසුකසමිං නාම කාලෙ වා දෙසෙ වා වයෙ වා මරිස්සාමිති අත්තනො ජීවිතනන්දරායං න බුජ්ඣතිති.

දෙසනාවසානෙ වාණිජේ සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තා නමපි සාප්තිකා දෙසනා අගොසි, වාණිජේපි සත්ථාරං අනුගනත්වා නිවත්තිත්වා සිසරොගො විශ මෙ උප්පනෙත්වා සයනෙ නිපජ්ජි, තථානිපනෙත්වා කාලං කත්වා තුසිතගවනෙ නිබ්බන්ති.

මහාධනවාණිජස්ස වජ්ඣ දසමං.

20. 11.

“තං පුත්තපසුසම්මත්ත”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙන වනෙ විහරනෙත්වා කිසාගොතමිං ආරබ්භ කථෙසි, වජ්ඣ සහස්සවග්ගො:

“යො ව වස්සසතං ජීවෙ අපස්සං අමතං පදං

එකාගං ජීවිතං සෙය්‍යො පස්සතො අමතං පදං”ති

ගාථා වණ්ණනාය විත්ථාරෙත්වා කට්ඨං, තද්ගි සත්ථා කිසාගොතමි ලඬා තෙ එකච්ඡරමත්තා සිඬ්ඨත්තාති ආහ, න ලඬා හනෙත සකල ගාමෙ ජීවනෙත්ති කිර මතකා එව බහුත්තරාති, අථ නං සත්ථා ත්වං මමෙව පුත්තො මතොති සලලකෙධසි, ධුමධමො, එස සත්තානං මව්වුරාජ්ගි සබ්බසත්තො අපරිපුණ්ණකජ්ඣාසයෙ එව මහොසො විශ පරිකඬ්ඨමානො යෙව අපාය සමුද්දෙ පක්ඛිපතීති වත්වා ධම්මං දෙසෙත්තො ඉමං ගාථමාහ:-

“තං පුත්තපසුසම්මත්තං ව්‍යාසත්තමනසං නරං
සුත්තං ගාමං මණ්ඩාසොව මව්වු ආදාය ගව්ජති”ති.

තත්ථ නං පුත්තපසුසම්මත්තනනි තං රුපබලාදිසම්පන්නෙ
පුත්තෙ ව පසු ව ලභිතො මම පුත්තා අභිරුපා බලසම්පන්නා
පණ්ඩිතා සබ්බකිච්චසමත්ථා මම ගොණා අභිරුපා අරොගා මහා
භාරවහා ව මම ගාථි බහුබිරාති එවං පුත්තෙති ව පසුති ව සම්පන්නං
නරං. ව්‍යාසත්තමනසනි තිරිසුසුසුචණ්ණාදිසු වා පත්තවිවරාදිසු
වා කිචි දෙව ලභිතො තතො උත්තරිතරං පඤ්ඤාය ආසත්තමානසං
වා වකුට්ඨි විසෙසුසුසුසු ආරම්භෙසු උත්තරාසකාරෙසු වා පරික්ඛා
රෙසු යං යං ලබං ගොති තත්ථ තත්ථ ලග්ගත්තාය බ්‍යාසත්තමානසං.
සුත්තං ගාමනනි තිද්දං උපගතං සත්තකායං. මහොසො වානි යථා
එවරුපං ගාමං ගමිතරිච්ඡත්තො මහත්තො මහානදිනං ඔසො
අත්තමසො සුත්තබ්බි අසෙසෙත්වා සබ්බං අදාය ගව්ජති එවං
වුත්තප්පකාරං නරං මව්වු ආදාය ගව්ජති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ කිසා ගොතම් සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති
සම්පත්තානම්පි සාත්තිකා දෙසනා අගොසිති.

කිසාගොතම්සා වජ්ඣ ඵකාදසමං.

20. 12.

“න සනති පුත්තා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ
විහරන්තො පටාචාරං ආරබ්භ කපෙසි, වජ්ඣ සහස්සවග්ගො:

“යො ව වස්සසනං ජීවෙ අපස්සං උදයව්‍යයං

ඵකාගං ජීවිතං සෙය්‍යො පස්සතො උදයව්‍යයං”නති

ගාථා වණ්ණනාය විත්ථාරෙත්වා කපිතං, තදා පන සත්ථා පටාචාරං
තනුභූතසොකං ඤාතො-පටාචාරෙ පුත්තාදයො නාම පරලොකං
ගව්ජන්තස්ස තාණං වා ලෙතං වා සරණං වා භවිතුං න සකෙකානති
තස්මා විජ්ජමානාපි තෙ න සනතිගෙව පණ්ඩිතෙන පන සීලං
විසොධෙත්වා අත්තතො තිබ්බාණගාමිමග්ගමෙව සොධෙත්වා වට්ටනීති
වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“න සනති පුත්තා තාණාය න පිතා නපි බකිවා

අත්තකේනාධිපත්තස්ස නත්ථ ඤාතිසු තාණතා.

එතමත්ථවසං ඤාතො පභිතො සීලසංවුත්තො,

තිබ්බාණගමනං මග්ගං බිප්පමෙව විසොධගෙ”ති.

තත්ථ භාණාසාති තාණභාවාය පතිට්ඨානත්ථාය. බකිවාති
පුත්තෙ ව ධිතරෙ ව ධිපෙත්වා අවසෙසා ඤාතිසුගජ්ජා. අත්ත
කේනාධිපත්තස්සාති මරණෙන අභිභූතස්ස, පවත්තියං හි පුත්තා

දයො අනතපානාදිදුනෙන වෙව උපපන්නකිව්වතිත්ථරණෙන ව
තාණා හුත්වාපි මරණකාලෙ කෙනවි උපායෙන මරණං පටිබාහිකුං
අසමත්ථතාය තාණත්ථාය ලෙනත්ථාය න සනති නාම, තෙන වුත්තං-
නාමේ සුභිසු නාණනාති. එනමසම්මසන්නි එවං තෙසං අඤ්ඤා
මඤ්ඤායා තාණං හවිතුං අසමත්ථතාවසඤ්ඤාතං කාරණං ජනිත්වා
පඨිතො වතුපාරිසුභිසිලෙන සංවුතො සංරක්ඛිතගොපිතො හුත්වා
තිබ්බාණගමනං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං සීඝ්ඝිසං විසොධෙය්‍යාති අන්තො.
දෙසකාවසානෙන පට්ඨාරා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, අඤ්ඤාපි
බහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

පට්ඨාරාණං වහු මාදසමං.

මගගවගවග්ගො

ති වසී තා.

විසතිමො වග්ගො.

21. 1.

“මත්තාසුඛපරිව්වාහා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙඵ්වනෙ
විහරන්තො අත්තනො පුබ්බකම්මං ආරබ්භ කාපෙසි.

එකසම්මං හි සමයෙ වෙසාලි ඉඬා අහොසි ජිතා බහුජනා
ආකීර්ණමනුස්සා, තත්ථ හි වාරෙන වාරං රජ්ජං කාරෙන්නානං
බත්තියානං යෙව සත්තසතාධිකාති සත්තසහස්සාති සභවා ව බත්තියා
අහෙසුං, තෙසං වසනත්ථාය තත්තකා යෙව පාසංද තත්තකාතියෙව
කුට්ඨාගාරති උය්‍යානෙන විහාරත්ථාය තත්තකායෙව ආරාමා ව පොකඤ්ඤා
රණියො ව අහෙසුං, සා අපරෙන සමයෙන දුබ්බිකවා අහොසි
දුස්සය්‍යා, තත්ථ ඡාතකදෙසෙන පඨමං දුග්ගතමනුස්සා කාල
මකංසු, තෙසං තෙසං තත්ථ තත්ථ ඡබ්බිතානං කුණපානං
ගකේන අමනුස්සා නගරං පටිසිංසු, අමනුස්සපඤ්ඤා වෙන බහුතර
කාලමකංසු, තෙසං කුණපගතිපටිකකුලතාය සත්තානං අහි
වාතකරෙණො උපපජ්ජි, එවං දුබ්බිකභයං අමනුස්සභයං රෙග
භයනති තිණි භයාති උපපජ්ජි, නගරවාසිනො සනති
පතිත්වා රුජනං ආහංසු - මහාරුජ ඉමසම්මං නගරෙ තිණි භයාති
උපපන්නාති ඉතො පුබ්බෙ යාව සත්තමා රුජපරිවට්ටා එවරුපං
භයං නාම න උපපන්නං පුබ්බෙ ධම්මිකානං රුජ්ජනං කාලෙ එව
රුපං භයං නුපපජ්ජතිති, රුජ සත්ථාගාරෙ සබ්බසන්නිපාතං කාරෙත්වා
සවෙ මෙ අධම්මිකභාවො අත්ති තං විචිතථාති ආහ, වෙසාලි
වාසිනො සබ්බෙ පවෙණිං විචින්නො රඤ්ඤා කිවි දෙසං අදිස්වා
මහාරුජ තත්ති තෙ දෙසොති වත්තා-කථං නුබො අමානං භයං වුප

සමං ගවේජයාති සමනතසිංසු, තත්ථ එකවෙව බලිකමෙවන ආයාචනාය මිඛලකිරියායාති වුතෙන සබ්බමපි තං විධිං කඤ්ඤා පටිබාහිතුං නාසකසිංසු, අඤ්ඤා ඵවමාහංසු-ජ් සන්ථාරො මහානුභාවා තෙසු ඉධාගතමතෙනසු හයං වුපසමෙයාති, අපරෙ-සමාසමුදො ලොකෙ උපපන්නො සො හි හගවා සබ්බසත්තතිතාය ධම්මං දෙසෙති මහිසිකො මහානුභාවො තයමිං ඉධාගතෙ ඉමාති හයාති වුපසමං ගවේජයසුනති ආහංසු, තෙසං වචනං සබ්බමපි අභිනන්දිතා කතනනුවො සො හගවා එතරති විහරතිති ආහංසු, තද්ද පන සන්ථා උපකට්ඨාය වසසුපනාසිකාය රඤ්ඤා බිම්බිසාරස්ස පටිඤ්ඤා දතා වෙඵචනෙ විහරති, තෙන ච සමයෙන බිම්බිසාරසමාගමෙ බිම්බිසාරෙන සඬිං සොභාපත්තිඵලං පතෙනා මහාලි නාම ලිච්ඡි තස්සං පරිසඬිං නිසින්නො හොති, වෙසාලිවාසිනො මහන්නං පණ්ණාසාරං සප්පේතා රුජනං බිම්බිසාරං සඤ්ඤාපෙතා සන්ථාරං ඉධ ආනෙථාති මහාලිං වෙච ලිච්ඡිං පුරුකිනපුත්තච පඨිණ්ණිසු, තෙ හනතා රඤ්ඤා පණ්ණාසාරං දතා තං පටිහතිං නිවෙදෙතා මහාරුජ් සන්ථාරං අමාකං නගරං පෙසෙථාති යාචිංසු, රාජ තුමොච ජනාථාති න සමපට්ඨි, තෙ හගවන්නං උපසඬකම්මා වන්දිතා යාචිංසු-හනෙන වෙසාලියං තිණ්ණි හයාති උපපන්නාති තාති තුමොසු ආගතෙසු වුපසමස්සනති එථ හනෙන ගච්ඡාමාති, සසුං තෙසං වචනං සුතා ආවප්පේන්නො වෙසාලියං රතනසුතෙන වුතෙන සා රකඛා වකඛවාලානං කොට්ඨකසහස්සං ඵරියන්ති සුත්ත පරියොසානෙ වතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො හවිස්සති තාති හයාති වුපසමස්සනතිති ඤාතා තෙසං වචනං සමපට්ඨි, රාජ බිම්බිසාරො සන්ථාරං කිර වෙසාලිගමනං සමපට්ඨි තතති සුතා නගරෙ සොසනං කාරෙතා සන්ථාරං උපසඬකම්මා කිං පන හනෙන වෙසාලිගමනං වො සමපට්ඨිතනති පුච්ඡිතා-ආම මහාරාජති වුතෙන-තෙන හි හනෙන ආගමෙථ තාව මඤ්ඤං පට්ඨිගිස්සාමිති වතා රාජගහස්ස ව ගඬ්ඛාය ව අනතරෙ පච යොජනභුමිං සමං කාරෙතා යොජනෙ යොජනෙ විහාරං පඨිට්ඨා පෙතා සන්ථි ගමනකාලං ආරොවෙසි, සන්ථා පචති හික්කුසතෙති සඬිං මඤ්ඤං පට්ඨිපජ්ජි, රාජ යොජනන්නරෙ ජනනුමතෙනන ඔධිතා පචවණ්ණාති පුපථාති ඔතිරාපෙතා ධජ්ජවාකාකදලි ආදිති උස්සා පෙතා හගවතො ජත්තාධිජත්තං කතා වෙ සෙතච්ඡතෙන එක මෙකස්ස හික්කුතො එකමෙකං සෙතච්ඡත්තං උපරි ධාරාපෙතා සපරිවාරො පුපථගඬාදිති පුජං කරොන්නො සන්ථාරං එකෙකස්මිං විහාරෙ වසාපෙතා මහාදුනාදිති දතා පචති දිවසෙති ගඬ්ඛාතිරං පාපෙතා තත්ථ තාවං අලඬකරොන්නො වෙසාලිකානං සාසනං පාහෙසි-මඤ්ඤං පටියාදෙතා සන්ථි පචවුග්ගමනං කරොන්නති. තෙ විගුණං පුජං කරියාමාති වෙසාලියා ව ගඬ්ඛාය ව අනතරෙ තියො ජනභුමිං සමං කාරෙතා හගවතො වතුති එකමෙකස්ස හික්කුතො

විනි විනි සෙතවත්තෙති ඡත්තාසිඡත්තාති සපේච්ඡා පූජං කුරු මානා ආගතවා ගඛිතානීරෙ අට්ඨංසු, බිව්භිසාරො චෙ නාමා සංඝා චෙච්ඡා මණ්ඩපං කාරෙච්ඡා පුප්ඵද්දමාදිති අලඛිකාරාපෙච්ඡා සබ්බ රත්තමයං බුද්ධාසනං පඤ්ඤපෙසි, ගගවා තසමිං නිසිදි, තික්ඛුපි නාමං අභිරුහිතා ගගවත්තං පරිවාරෙතා නිසිදිංසු, රාජ අනු ගව්ජනෙතා ගලප්පමාණං උදකං ඔතරිතා යාව හත්තෙ ගගවා ආගව්ජති කාමාහං ඉධෙව ගඛිතානීරෙ වසිස්සාමිති වච්ඡා නාමං උසෙසාපේච්ඡා තිවත්ති, සත්ථායොජනමත්තං අමානං ගඛිතාය ගතවා වෙසාලිකානං සිමං පාපුණ්ණි, ලිච්ඡිවිරාජනො සත්ථාරං පව්වුග්ගන්තවා ගලප්පමාණං උදකං පටිසිච්ඡා නාමං තීරං උපතෙතා සත්ථාරං නාමාතො ඔතාරයිංසු, සත්ථාරා ඔතරිතා නීරෙ අක්කන්තමත්තෙ යෙව මහාමෙසො උට්ඨතිතා පොක්කරවස්සං වසි, සබ්බත් ඡත්තප්ප මාණ උරුප්පාමණ කපිප්පමාණාදිති උදකාති සංඤ්ඤාති සබ්බ කුණ්ටාති ගහං පච්චෙසයිංසු, පරිපුද්ධා භූමිහාගො අහොසි, ලිච්ඡි රාජනො සත්ථාරං යොජනෙ යොජනෙ වාසෙච්ඡා මහාදුනාති දච්ඡා දිගුණං පූජං කරොන්තා නිති දිවසෙති වෙසාලිං තෙසුං, සකෙකා දෙවරාජ දෙවගණපරිවුතො අගමාසි, මහෙසක්කානං දෙවනං සන්තිපාතෙත අමනුස්සා යෙභුයෙත්ත පලායිංසු, සත්ථා සායං නගරවාලෙ ධුතා ආනන්දන්තරං ආමන්තෙසි-ඉමං ආනන්ද රත්තසුත්තං උග්ගණ්ණිතා ලිච්ඡිකුමාරෙති සඬිං විවරන්තො වෙසා ලියා තිණ්ණං පාකාරානං අන්තරෙ පරිත්තං කරොතිති, ථෙරො සත්ථාරා දිත්තං රත්තසුත්තං උග්ගණ්ණිතා සන්ති සෙලමයපත්තෙත උදකං ආදය නගරවාලෙ සිතො පණ්ඩානතො පට්ඨාය තථා ගගස්ස දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියො පච මහාපරිව්චාගෙ ලොකත්ථවරියා ඤ්ඤත්ථවරියා බුද්ධිවරියාති තිස්සො වරියා පච්ඡිමගචෙ ගඛිතාවක්කන්ති. ඡතිං අභි නික්ඛමණං පට්ඨානවරියං බොධිපල්ලඤ්ඤා මාරවිජයං සබ්බඤ්ඤාන ඤ්ඤපටිච්චෙධං නව ලොකුත්තරධමෙති සබ්බපිමෙ බුච්ඡුණෙ ආවජේච්ඡා නගරං පටිසිච්ඡා තියාමරත්ති. නිසු පාකා රත්තරෙසු පරිත්තං කරොන්තො විවරි, තෙන “යං කිඤ්චි”ති චුත්තමත්තෙ යෙව උද්ධක්ඛිත්තං උදකං අමනුස්සානං උපරි පති, තතියගාථානො පට්ඨාය රජතවට්ඨසකාති විය උදබ්බිඤ්ඤ ආකාසෙ උග්ගන්තවා ගිලානමනුස්සානං උපරි පතිංසු, තාවදෙව උපසන්න රොගා මනුස්සා උට්ඨායුට්ඨාය ථෙරං පරිවාරයිංසු, “යං කිඤ්චි”ති චුත්තපදනො පට්ඨාය පන උදකපුඤ්ඤාති පුට්ඨ පුට්ඨා සබ්බෙ අපලා යන්තා සබ්බාරකුච්ඡිත්තිපදෙසාදිතිස්සිතා අමනුස්සා තෙන තෙන වාරෙත පලායිංසු, වාරාති අනොකාසාති අහෙසුං, තෙසු ඔකාසං අලභන්තා පාකාරං භිඤ්ඤා පලායිංසු, මහාජනො නගරමජේඤ්ඤ සත්ථාගාරං සබ්බගඤ්ඤාති උපලිමොච්ඡා උපරි සුචණ්ණතාරකාදි විවිත්තං විතානං බන්ධිතා බුඛාසනං පඤ්ඤපෙච්ඡා සත්ථාරං ආරො

වෙසී, නිසිදි සන්ධා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ, හික්කුසංඝොපි ලිච්ඡි
ගණොපි සන්ධාරං පරිවාරෙත්වා නිසිදි, සකෙකාපි දෙවරාජ දෙව
ගණපරිවුතො පතීරූපෙ ඔකාසෙ අට්ඨාසී, ථෙරොපි සකලනගරං
අනුච්චරිත්වා වූපසන්නරෙගෙන මහාජනෙන සඬං ආගන්තවා
සන්ධාරං වන්දිත්වා නිසිදි, සන්ධා පරිසං ඔලොකෙත්වා තදෙව රතන
සුත්තං අභාසී, දෙසනාවසානෙන වතුරායීනියා පාණසහස්සානං
බමමාභිසමයො අහොසී.

එවං පුන දිවසෙපිති සහගාහං තදෙව සුත්තං දෙසෙත්වා
සබ්බසාහං වූපසන්නභාවං ඤාත්වා ලිච්ඡිගණං ආමනෙත්වා
වෙසාලිතො නික්කමි, ලිච්ඡිවීරාජනො දිගුණං සකකාරං
කරොන්නා පුන තීති දිවසෙහි සන්ධාරං ගභාතීරං නසිංසු, ගභාය
නිබ්බත්තනාගරාජනො විනෙතසුං- මනුස්සා තථාගතස්ස සකකාරං
කරොන්ති මයං කිං න කරොමාහි, තෙ සුවණ්ණරජතමණීමයං
නාවායො මාපෙත්වා සුවණ්ණරජතමණීමයෙ පලුඛෙක පඤ්ඤා
පෙත්වා පඤ්ඤවණ්ණපට්ඨමසඤ්ජන්තං උදකං කරිත්වා හනෙත අලහා
කමපි අනුගහං කරොථාති අත්තනො අත්තනො නාවාහිරූහ
ණ්ණාය සන්ධාරං යාචිංසු, මනුස්සා ව නාගා ව තථාගතස්ස පූජං
කරොන්ති මයං පන කිං න කරෙමාහි භූමමට්ඨකදෙවෙපි ආදිං කත්වා
යාව අකණ්ඨිඬුභමලොකා සබ්බදෙවතා සකකාරං කරිංසු, තත්ථ
නාගා යොජනිකාති ඡත්තාබිජත්තාති උක්ඛිපිංසු, එවං හෙට්ඨා නාගා
භූමිතලරූක්කගච්ඡපබ්බතාදිසු භූමමට්ඨකා දෙවතා අන්තජිකෙහි
ආකාසට්ඨදෙවතී නාගගවනං ආදිං කත්වා වක්කවාලපරියනෙත
යාව බුභමලොකා ඡත්තාබිජත්තාති උස්සාපිතාති අහෙසුං, ඡත්තන්ත
රෙසු බජ් බජන්තරෙසු පතාකා තෙසු අන්තරන්තරා පුප්ථදම
වාසවුණ්ණධුපාදිහි සහකාරො අහොසී, සබ්බාලඛකාරපතිමණ්ඩිතා
දෙවපුත්තා ඡතවෙසං ගහෙත්වා උගෙකාසයමානා ආකාසෙ විච
රිංසු, තයො එව කීර සමාගමා මහන්නා අහෙසුං-යමකපාටිහාරිය
සමාගමො දෙවොරොහණසමාගමො අයං ගභාරොහණසමා
ගමොති, පරතීරෙ බිභිසාරොපි ලිච්ඡිවීති කතසකකාරතො දිගුණං
සකකාරං සරේත්වා හගවතො ආගමනං උදික්කමානො අට්ඨාසී,
සන්ධා ගභිගාය උගොසු පසොසු රාජ්ජනං මහන්නං පරිවොගං ඔලො
කෙත්වා නාගාදීතඤ්ච අජ්ඣාසයං විදිත්වා එකෙකනාවාය පඤ්ච
පඤ්චසතභික්ඛුපරිවාරං එකෙකං නිමමිතබ්බං මාපෙසී, සො එකෙ
කස්ස සෙතච්ඡත්තස්ස වෙච කප්පරූක්කස්ස ව පුප්ථදමස්ස ව හෙට්ඨා
නාගගණපරිවුතො නිසිනෙතො හොති, භූමමට්ඨකදෙවතාදිසු ව එකෙ
කස්මිං ඔකාසෙ සපරිවාරං එකෙකං නිමමිතබ්බං මාපෙසී, එවං
සකලවක්කවාලිගබ්බෙ එකාලඛකාරෙ එකස්සවෙ එකච්ඡතෙ යෙව ව
ජ්ජනෙ නාගානං අනුගහං කරෙන්නො එකං රතනනාවං අභිරූහී,
හික්කුසු පි එකෙකො එකෙකමෙව නාවං අභිරූහී, නාගරාජනො බුඬි

පමුඛං භික්ඛුසංඝං නාගභවතං පච්චෙසෙත්වා සබ්බරතනං සන්ත්ථු සන්තතිනෙ ධම්මකං. සුත්වා දුතියදිවසෙ දිබ්බිකා බාදනීයෙන භොජනීයෙන බුඬපමුඛං භික්ඛුසංඝං පරිමිසිංසු, සත්ථා අනුමොදනං කත්වා නාග භවතා නික්ඛමිත්වා සකලවක්කවාලදෙවතාහි පුජ්‍යමානො පඤ්චගි නාමාසතෙහි ගම්බානදිං අතික්කමි, රුජ පව්වුගන්ත්වා සත්ථාරං නාමාතො ඔතාරෙත්වා ආගමනකාලෙ ලිච්ඡිගි කතසක්කාරතො දිගුණං සක්කාරං කත්වා පුරිමනසෙනෙව පඤ්චගි දිවසෙහි රුජ ගතං ආනෙසී, දුතියදිවසෙ භික්ඛු පිණ්ඩපාතපටික්කන්තා සායණ්ණ සමයෙ ධම්මසභායං තිසින්නා කථං සමුපධාපෙසු:- අහො බුඬානං මහානුභාවො අනො සත්ථරී දෙවමනුස්සානං පසාදො ගම්බාය නාම ඔරතො ව පාරතො ව අධිශොජනෙ මග්ගෙ බුඬගතෙන පසා දෙන රුජ්ඣි සමතලං භූමිං කත්වා වාලුකා ඔකිණ්ණා ජනුමතෙන ඔබ්බා නානාවණ්ණාති පුප්ඵාති සත්ථාති ගම්බාය උදකං නාගානු භාවෙන පඤ්චවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තං යාව අකිණ්ඩිභව තන්තරෙ ඡතතාධිජතතාති උස්සාපිතාති සකලවක්කවාලගම්බං එකාලඕකාරං එකුස්සමං චිය ව ජතන්ති, සත්ථා ආගන්ත්වා කාය නුඤ්ඤ භික්ඛවෙ එතරගි කථාය සන්තතින්තාති? පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙත-න භික්ඛවෙ එස පුජසක්කායො මග්ගං බුඬානු භාවෙන තිබ්බත්තො න නාගදෙවබුගමානුභාවෙන, අතීතෙ පන අපමන්තකපරිච්චාගානුභාවෙන තිබ්බත්තොති වත්වා - භික්ඛුහි යාවිත්වා තමත්ථං පකාසෙතුං අතීතං ආගරි:-

අතීතෙ පන තක්කසිලායං සබ්බො නාම බ්‍රාහ්මණො අහොසී, තස්ස පුත්තො සුසීමො නාම මාණවො සොළසවස්සුදෙදසිනො එකදිවසං පිතරං උපසඞ්කමිත්වා ආහං-ඉච්ඡාමහං තාත බාදණ්සිං ගන්ත්වා මදොත ස්කන්ධාසිතුන්ති, අප් නං පිතා ආහං-තෙන හි තාත අසුකො නාම බ්‍රාහ්මණො මම සභාසකො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අධිශස්සුති පටිස්සුතො අනුපුබ්බන් බාරාණ්සිං පත්වා තං බ්‍රාහ්මණං උපසඞ්කමිත්වා පිතරා පහිතභාවං ආවික්ඛි, අප් නං සො සභායකස්ස මෙ පුත්තොති සමපට්ච්ඡිත්වා පටිපසස්සද්ධිදරථං හග්ගකෙන දිවසෙන මනෙත වාවෙතුං ආරගි, සො ලහුඤ්ච ගණ්ණනෙතො බහුඤ්ච ගණ්ණනෙතො ගහිතගතිතඤ්ච සුචණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිහතෙලමිව අවිතස්සමානං ධාරෙත්තො නචිරස්සෙව ආචරියස්ස සමමුඛතො උග්ගණ්තිතබ්බං සබ්බං උග්ගණ්තිත්වා සඤ්ඤායං කරොත්තො අතතතො උග්ගතිතසිපසස්ස ආදිමජ්ඣමෙව පස්සති නො පරියොසානං, සො ආචරියං උපසඞ්කමිත්වා අහං ඉමස්ස සිපසස්ස ආදිමජ්ඣමෙව පස්සාමි නො පරියොසානන්ති වත්වා ආචරියෙන අහමපි තාත න පස්සාමිති වුත්තෙත-අප්බො ආචරිය පරියොසානං කො ජනාතීති පුච්ඡිත්වා-ඉමෙ තාත ඉසිපතනෙ ඉසයො විහරන්ති තෙ ජනෙය්‍යං තෙසං සන්තිකං උපසඞ්කමිත්වා පුච්චස්සුති

ආචරියෙන වුනෙන - පච්චෙකඛුබ්බෙ උපසඤ්ඤාමිනා පුච්ඡි - තුලෙන කීර පරියොසානං ජනාථාති, කෙචි ආම ජනාමාති, තෙනති මෙ ආචිකඛ්ථාති, මයං පන අපබ්බජිතස්ස න ආචිකඛාමි සචෙ පරියො සානෙනතෙථා පබ්බජස්සුති, සො සාධුති සචපච්චිති, තෙසං සනතිකෙ පබ්බජි, අථස්ස තෙ ඉදං තාව සිකඛස්සුති වනා ඵලං තෙ නිවාසෙතබ්බං ඵලං පාරාජිතබ්බනති ආදීනා නයෙන ආභිසමා වාරිකං ආචිකම්භු, සො තත්ථ සිකඛනෙතා උපනිස්සයසමපන්නතතා න චිරස්සෙව පච්චෙකසමොධිං අභිසමවුජ්ඣති, සකලබාරාණසී නගරෙ ගගණතලෙ පුණ්ණවන්දෙ, විශ පාකටො ලාගගග යසග්ගපපතෙනා අහොසි, සො අපපායුකසංවත්තනිකස්ස කමමස්ස කතතතා න චිරස්සෙව පරිනිබ්බාසි, අථස්ස පච්චෙකඛුබ්බා ව මහා ජනො ව සරීරකිච්චං කත්වා ධාතුයො ගගෙනා නගරවායෙ ථූපං කත්වා පතිට්ඨාපෙසුං, සඤ්ඤාපි බ්‍රාහ්මණො පුතෙනා මෙ චිරගතො තං පච්චනිමස්ස ජනිස්සාමිති තං දට්ඨුතාමො තකඛසිලාතො නිකඛ මිනා අනුපුබ්බෙන බාරණසිං පනා මහාජනකායං සන්තපතිතං දිස්වා අඛා ඉමෙසු ඵකොපි මෙ පුතතස්ස පච්චනි ජනිස්සාතිති උප සඤ්ඤාමිනා පුච්ඡි, සුසීමො නාම මාණවො ඉධාගමි අපිනු තස්ස පච්චනි ජනාථාති? ආම බ්‍රාහ්මණ ජනාම අසුකස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස සනුතිකෙ තයො වෙදෙ සජ්ඣාසිනා පබ්බජිනා පච්චෙකසමා සමොධිං සච්ඡිනානා පරිනිබ්බුතො අයමස්ස ථූපො පතිට්ඨාපිතොති, සො භූමිං ගතේන පහරිනා රොදිනා කන්දිනා තං වෙතියගණං ගතවා තිණාති උච්චිනා උත්තරසාවකෙන වාලුකං ආහරිනා වෙතියගණෙ ආකිරිනා කමඛලුතො උදකෙන පරිපෙඨාසිනා වනජපුපෙඨති පූජං කත්වා සාවකෙන පටාකං ආරොපෙති, ථූපස්ස උපරි අත්තනො ඡත්තකං ඛනිනා පකකාමි, සත්ථ ඉදං අතීතං ආහරිනා-තද භිකඛවෙ අහං සංඛො නාම බ්‍රාහ්මණො අහොසිං, මයං සුසීමස්ස පච්චෙකඛුබ්බස්ස වෙතියගණෙ තිණාති උච්චිති තස්ස මෙ තිස්සඤ්ඤා අට්ඨයොජනං මග්ගං විගතබාණු කණටකං කත්වා සුඛං සමතලං කරිංසු, මයං තත්ථ වාලුකා ඔකිණණා තස්ස මෙ තිස්සඤ්ඤා අට්ඨයොජනං මග්ගං වාලුකං ඔකිරිංසු, මයං තත්ථ වනතුසුමෙති පූජා කත්වා තස්ස මෙ තිස්සඤ්ඤා අට්ඨයොජනෙ මග්ගෙ නානාවණණාති පුප්ථාති ඔකිණණාති ඵකයොජනට්ඨානෙ ගඟාය උදකං පච්චෙකණෙති පදුවෙති සඤ්ඤානං, මයං තත්ථ කමඛ ලුදකෙන භූමි පරිපෙඨාසිනා තස්ස මෙ තිස්සඤ්ඤා වෙසාලියං පොකරිවස්සං වසාසි, මයං තත්ථ පටාකා ආරොපිතා ඡත්තකව බ්බං තස්ස මෙ තිස්සඤ්ඤා යාව අකණ්ට්ඨගවතා ධජපටාකා ඡත්තාධිජත්තාදීති සකලවකකවාලුගබ්බං ඵකස්සං වං විශ ජතං, ඉති ඛො භිකඛවෙ ඵස පූජාසකකායෙ මග්ගං නෙව බුඩානුභාවෙන අතීතෙ පන අපමත්තකපරිව්වාහානුභාවෙනාති වනා ධම්මං දෙසෙනො ඉමං ගාථමාග:-

“මත්තාසුඛපරිව්වාහා පසෙස වෙ විපුලං සුඛං,
වජෙ මත්තාසුඛං ධීරො සම්පසං විපුලං සුඛං”නති.

තත්ථ මත්තාසුඛනති පමාණසුඛං පරිත්තකසුඛං වුව්වති, තස්ස පරිව්වාහෙන. විපුලං සුඛනති උදරසුඛං¹ නිබ්බාණසුඛංති වුව්වති, තච්ච පසෙසය්‍යාති අන්තො, ඉදං වුත්තං ගොති-එකං හි ගොඡන පාතිං සඡ්ඡාපෙත්වා භූර්නතස්ස මත්තාසුඛං නාම උපපජ්ජති තං පත පරිව්වජිත්වා උපොසථං වා කරොන්නස්ස දුතං වා දදන්නස්ස විපුලං උදාරං නිබ්බාණසුඛං නාම නිබ්බන්ධනී, තස්මා සචෙ එවං තස්ස මත්තාසුඛස්ස පරිව්වාහා විපුලං සුඛං පසස්සති, අපේතං විපුලං සුඛං සම්මා පසස්සන්තො පණ්ඩිතො තං මත්තාසුඛං වජෙය්‍යාති අන්තො.

දෙසනාවසානෙන බහු සොතාපතතිඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

ගම්ගාගේහණ වජ්ඣ පට්ඨමං.

21. 2.

“පරදුක්ඛුපබානෙනා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙන විහරන්තො එකං කුකකුට්ඨබාදිකං ආරබ්භ කපේසි.

සාවජ්ජියා කීර අවිදුරෙ පණ්ඩුපුරං¹ නාම එකො ගාමො, තන්තෙකො කෙවට්ටො වසති, සො සාවජ්ජිං ගච්ඡන්තො අවිරවතියා කච්ඡපණ්ඩාති දිස්වා තාති ආදාය සාවජ්ජිං ගන්ත්වා එකස්මිං ගෙහෙ පවාපෙත්වා බාදන්තො තස්මිං ගෙහෙ කුමාරිකායපි එකං අණ්ඩං අදාසි, සා තං බාදිත්වා තතො පට්ඨාය අඤ්ඤා බාදනීයං නාම න ඉච්ඡති, අපස්සා මාතා කුකකුට්ඨියා විජ්ජතට්ඨානතො එකං අණ්ඩං ගහෙත්වා අදාසි, සා තං බාදිත්වා රසතණ්ඨාය බඩා තතො පට්ඨාය සයමෙව කුකකුට්ඨියා අණ්ඩාති ගහෙත්වා බාදති, සා දිස්වා තාය උපද්දතා ආසාතං බක්ඛිත්වා ඉතොදති වුතා යක්ඛිණී හුත්වා තව දුරතෙ බාදිතුං සමිත්ථා හුත්වා නිබ්බන්තෙය්‍යනති පත්ථනං ධූපෙත්වා කාලං කත්වා තස්මිං යෙව ගෙහෙ මජ්ජාරී හුත්වා නිබ්බන්ති, ඉතරපි කාලං කත්වා තන්තෙව කුකකුට්ඨි හුත්වා නිබ්බන්තො කුකකුට්ඨාති පිජසි, මජ්ජාරී ආගන්ත්වා තාති බාදිත්වා දුතියමපි තතියමපි බාදි යෙව, කුකකුට්ඨි තයො වාරෙ මම අඩාති බාදිත්වා ඉදති මමපි බාදිතු කාමාසි ඉතො වුතා සපුත්තිකං තං බාදිතුං ලභෙය්‍යන්ති පත්ථනං කත්වා තතො වුතා දිපිති හුත්වා නිබ්බන්ති, ඉතරපි කාලං කත්වා මිහී හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්සා විජ්ජතකාලෙ දිපිති ආගන්ත්වා තං සඬං පුත්තකෙති බාදි, එවං බාදන්තා පචසු අත්තගාවසනෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛං උපපාදෙත්වා අවසානෙ

එකා යක්ඛිණී හුළා නිබ්බතති එකා සාවන්තියං කුලධිතා හුළා නිබ්බතති, ඉතො පරං “න හි වෙරෙන වෙරාති”ති ශාථාවණ්ණනාය වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං, ඉධ පන සන්ථා වෙරං හි අවෙරෙන වුපසම්මති නො වෙරෙනාති වන්තා උභින්නාමපි ධම්මං දෙසෙනො ඉමං ශාථමාහ:-

“පරදුකඛුපධානෙන අත්තනො සුඛම්චන්ති,
වෙරසංඝග්ගසංඝට්ඨො වෙරා සො න පරිමුච්චති”ති.

තත්ථ පරදුකඛුපධානෙනාති පරසම්. දුකඛුපධානෙන පරසං දුකඛුපදනෙනාති අන්තො. වෙරසංඝග්ගසංඝට්ඨොති යො පුග්ගලො අකෙකාසනපච්චකෙකාසනපගරණපටිපගරණාදීනං වසෙන අඤ්ඤ මඤ්ඤකතෙන වෙරසංඝග්ගෙන සංඝට්ඨො-වෙග්ග සො න පරි මුච්චති නිවචකාලං වෙරවසෙන දුකඛමෙව පාපණානිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ යක්ඛිණී සරණෙසු පතිට්ඨාය පච්චිලාති සමා දිසිත්වා වෙරතො මුච්චි, ඉතරාපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සමපත්තානමපි සාන්තිකා දෙසනා අග්ගාසිති.

කුකකුමණ්ඩවාදිකාස වස්සු දුතිසං.

21. 3.

“යං හි කිච්ච”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා භද්දියං නිස්සාය ජනියා වතෙ විහරන්තො භද්දියභික්ඛු ආරම්භ කපෙසි.

තෙ කිර පාදකාමඛනෙ උය්‍යුත්තා අගෙසුං, යථාහ-“තෙන බො පන සමයෙන භද්දියා භික්ඛු අනෙකච්චිතං පාදකාමඛනාහු යොගමනුයුත්තා විහරන්ති-භිණ්ණපාදකං කරොන්තිපි කාරාපෙනතිපි මුල්පාදකං කරොන්තිපි කාරාපෙනතිපි බබ්බල්පාදකං හිත්තාල පාදකං කමලපාදකං කඛලපාදකං කරොන්තිපි කාරාපෙනතිපි රිචන්ති උද්දෙසං පරිපුච්ඡං අධිසිලං අධිවිත්තං අධිපඤ්ඤ”නති. භික්ඛු තෙසං තථාකරණභාවං ජනිත්වා උජ්ඣාසිත්වා සත්ථු ආරො වෙසුං, සන්ථා තෙ භික්ඛු ගරහිත්වා-භික්ඛුවෙ තුලො අඤ්ඤන කිච්චෙන ආගන්ත්වා අඤ්ඤසම්. යෙව කිච්චෙ උය්‍යුත්තාති වන්තා ධම්මං දෙසෙනො ඉමා ශාථා අභාසි:-

“යං හි කිච්චං තදපච්චං අකිච්චං පන කභිරති,
උත්තලානං පමත්තානං තෙසං වසිත්තති ආසවා.

යෙසං ව සුසමාරඛා කිච්චං කායගතා සති,
අකිච්චං තෙ න සෙවනති කිච්චෙ සාතච්චකාරිනො;
සත්තානං සමපජනානං අන්තං ගච්ඡන්ති ආසවා”ති.

තත්ථ සං හි කිව්වනති හික්ඛුතො හි පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය අපරිමාණසීලකඛ්ඛිගොපනං අරඤ්ඤවාසො බුත්තපරිහරණං භාවනාරාමතාති එවමාදි කිව්වං නාම, ඉමෙති පන යං අත්තතො කිව්වං නං අපට්ඨං ඡබ්බිතං. අකිව්වනති හික්ඛුතො පන ඡත්ත මණ්ඩනං උපාහනපාදුකාපනතථාලකධම්මකරකකායබ්බිතඅංසවට්ඨ කානං මණ්ඩනං අකිව්වං නාම. යෙති තං කසිරති තෙසං මානනලං උක්ඛිට්ඨා වරණෙන උත්තලානං සතිවොස්සග්ගෙන පමත්තානං වත්තාරොපි ආසවා වසීන්තති අත්තො. සුසමාරඛාති සුපරිග්ගතිතා. කාසග්ගාසනීති කායානුපස්සනා භාවනා. අකිව්වනති තෙ එතං ඡත්තමණ්ඩනාදිකං අකිව්වං න සෙවනති න කරොනති අත්තො. කිව්වෙති පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය කත්තබ්බෙ අපරිමාණ සීලකඛ්ඛිගොපනාදිකෙ කරණීයෙ. සානව්වකාපිනොති සත්ත කාරිනො අට්ඨිතකාරිනො. තෙසං සතියා අවිප්පවාසෙන සනාතං, සාත්ථකසම්පජ්ඣං සප්පායසම්පජ්ඣං ගොවරසම්පජ්ඣං අසම්මොගසම්පජ්ඣංනති වතුති සම්පජ්ඣංනති සම්පජ්ඣ නානං වත්තාරොපි ආසවා අත්තො. ගවජනති පරිකබ්බං අභාවං ගවජනති අත්තො.

දෙසනාවසානෙන තෙ හික්ඛු අරග්ගෙන පට්ඨායිංසු, සම්පත්තානංපි සාත්ථිකා දෙසනා අගොසීති.

හද්දිසහික්ඛුනං වස්සු නාමිකං.

21. 4.

“මාතර”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො ලකුණවකභද්දියතේරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකදිවසං හි සම්බුද්ධා ආගන්තුකා හික්ඛු සත්ථාරං දිවාට්ඨානෙ තිසිත්තං උපසම්බුද්ධා වස්සුනා එකමන්තං තිසිදිංසු, තසම් ඛණෙ ලකුණවක භද්දියතේරො භගවතො අවිදුරෙ අතික්කමති, සත්ථා තෙසං හික්ඛුනං විත්තාවාරං ඤාති ඔලොකෙති-පස්සථ හික්ඛවෙ අයං හික්ඛු මාතාපිතරො භනති තිදුකෙති හුති යාතීති වති-තෙහි හික්ඛුති කිං හුබො සත්ථා වදනීති අඤ්ඤමඤ්ඤං මුඛාති ඔලොකෙති සංසයපක්ඛන්දෙති¹ කිං නාමෙතං වදනාති වුත්තෙ තෙසං ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාභ:-

“මාතරං පිතරං භනති රාජනො චෙ ව බතතියෙ,
රට්ඨං සානුචරං භනති අතීසො යාති බ්‍රාහ්මණො”ති.

1. සි. පක්ඛන්තෙති.

තත්ත්ව සානුවරනති ආයසාධකෙන ආයුත්තකෙන සහිතං, එත්ථ භි “තණ්හා ජනෙනි පුරිස”නති වචනතො තීප්ප භවෙප්ප සත්තානං ජනනතො තණ්හා මාතා නාම, අහං අප්පකස්ස නාම රඤ්ඤා වා රාජමහාමත්තස්ස වා පුත්තොති පිතරං නිස්සාය අසම්මානස්ස උපපජ්ජනතො අසම්මානො පිතා නාම, ලොකො විය රාජතං යයමා සබ්බද්ධිගතාති වෙ සස්සතුචෙත්දද්ධියො භජනති තස්මා වෙ සස්සතුචෙත්දද්ධියො වෙ වගනිසග්ගතො නාම, වාදසායන නාති විත්තවෙධන රට්ඨසද්දිසත්තා රට්ඨං. නාම. ආයසාධකො ආයුත්තකපුරිසො විය තං නිස්සිභො නාදිරාගො අනුවගේ නාම. අභිසොති නිද්දුකෙති. බ්‍රාහ්මණොති බිණ්ණසවො, එතෙසං තණ්හා දිනං අරහත්තමග්ගස්සණ්ණසිනා භත්තතා බිණ්ණසවො නිදදකෙවා හුත්වා ඝාතිති අයමෙත්ථ අත්තො. දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛූ අර හත්තෙ පතිට්ඨතිංසුති.

දුතියගාථායපි වත්ථු පුරිමසද්දිසමෙව. තදුපි සත්ථා ලකුණට්ඨක භද්දියතේරමෙව ආරබ්භ කපේසි. තෙසං ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ:-

“මාතරං පිතරං හන්තිවා රාජනො වෙ ච සොත්ථියෙ,
වෙය්‍යග්ගපචමං හන්තිවා අභිසො යාති බ්‍රාහ්මණො”ති.

තත්ත්ව වෙ ව සොත්ථියෙති වෙ ව බ්‍රාහ්මණේ, ඉමිස්සා භි ගාථාය සත්ථා අත්තනො ධම්මස්සරතාය දෙසනාවිධිකුසලතාය ව සස්ස තුචෙත්දද්ධියො වෙ බ්‍රාහ්මණරාජනො කන්වා කපේසි. වෙය්‍යග්ග පචමනති එත්ථ ව්‍යග්ගානුවරිතො සප්පටිහයො දුප්පටිපජ්ජේ¹ මග්ගො වෙය්‍යග්ගො නාම, විවිකිච්ඡාතිවරණවපි තෙන සද්දිසතාය වෙය්‍යග්ගං නාම, තං පඤ්චමං අස්සාති තීවරණපඤ්චකං වෙය්‍යග්ග පඤ්චමං. නාම, ඉද්දඤ්ච වෙය්‍යග්ගපඤ්චමං අරහත්තස්සණ්ණසිනා නිස්සෙසං හන්තිවා අභිසොව යාති බ්‍රාහ්මණොති අයමෙත්ථ අත්තො. සෙසං පුරිමසද්දිසමෙවාති.

ලකුණට්ඨකභද්දියතේරස්ස වත්ථු වගුඤ්ඤං.

21. 5.

“සුප්පබ්බ”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්නො දුරුසාකට්ඨකස්ස පුත්තං ආරබ්භ කපේසි.

රාජගහසමිං භි සමමාදිට්ඨිකපුත්තො ව මිච්ඡාදිට්ඨිකපුත්තො වාති වෙ දුරකා අභික්ඛණ්ණං ගුදකිලං කීදනති, තෙපු සමමාදිට්ඨිකපුත්තො ගුලං බිපමානො බුඬානුස්සතිං ආවජ්ජන්වා “නමො බුඬස්සා”ති වන්වා වන්වා ගුලං බිපති, ඉතරොපි තිත්ථියානං ගුණ උද්දිසිත්වා “නමො

අරහන්තාන"නති වඩා වඩා බිපති, තෙසු සමාදිට්ඨිකයා පුත්තො ජිනාති ඉතරො පරජ්ජති,¹ සො තස්ස කිරියං දිස්වා අයං එවමනුස්ස රිඛා එවං වඩා ගුලං බිපන්නො මං ජිනාති අහමපි එවරුපං කරියාං මිති බුඩානුස්සති යං පරිවයමකාසි, අපේකදිවසං තස්ස පිතා සකටං යොජෙතා දුරුනං අන්තය ගව්ජන්තො තමපි දුරකං ආදාය ගන්තා අට්ඨියං දුරුනං සකටං පුරෙතා ආගව්ජන්තො බිහිනගරෙ සුසාන සාමන්තෙ උදකඨාසුකට්ඨානෙ ගොණේ මොවෙතා හත්තවිස්සග්ගම කාසි, අථස්ස තෙ ගොණා සායණසමයෙ නගරං පවිසන්තො ගොගණෙන සඬං නගරමෙව පවිසිංසු, සාකටිකොපි ගොණේ අනු බක්ඛන්තො නගරං පවිසිතා සායං ගොණේ දිස්වා ආදාය තික්ඛ මන්තො වාරං න සමපාපුඤ්ඤි, තස්මිං හි අසමපත්තෙයෙව වාරං පිහිතං, අථස්ස පුත්තො එකකොව රත්තිනාගෙ සකටස්ස ගෙට්ඨා නිපජ්ජතා නිද්දං ඔක්කමි, රාජගහං පන පකතියාපි අමනුස්සබහුලං, අයඤ්ච සුසානසනතිකෙ නිපන්නො, තත්ථ නං චෙ අමනුස්සා පස්සිංසු, එකො සාසනස්ස පටිකණ්ටකො මිච්ඡාදිට්ඨිකො එකො සමාදිට්ඨිකො, තෙසු මිච්ඡාදිට්ඨිකො ආහ-අයං නො හකෙබ්බා ඉමං බාදමාති, ඉතරෙ අලං මා තෙ රුළමිති නිවාරෙසි, සො තෙන නිවාරියමානොපි තස්ස වචනං අනාදිසිතා දුරකං පාදෙ ගහෙතා ආකඤ්ඤි, සො බුඩානුස්සති යං පරිචිතන්තො තස්මිං බණේ "නමො බුඩස්සා"ති ආහ, අමනුස්සො මහාභයභිතො පටිකකමිතා අට්ඨාසි, අථ නං ඉතරො අලොහි අකිච්චං කතං දඬකමමස්ස කරොමාති වඩා තං රක්ඛමානො අට්ඨාසි, මිච්ඡාදිට්ඨිකො නගරං පවිසිතා රඤ්ඤෙ භොජනපාතිං පුරෙතා භොජනං ආහරි, අථ නං උභොපි තස්ස මාතාපිතරො විය හුතා උපට්ඨාපෙතා භොජෙතා ඉමාති අක්ඛරාති රාජව පස්සතු මා අඤ්ඤෙති තං පවතති පකා සෙන්නො යක්ඛානුභාවෙන භොජනපාතියං අක්ඛරාති ඡිද්දිතා පාතිං දුරුසකටෙ පක්ඛිපිතා සබ්බරත්තිං ආරක්ඛං කතා පක්ඛ මිංසු, පුන දිවසෙ රාජකුලතො වොරෙහි භොජනහඬං අවහට්ඨති කොලාහලං කරොන්නො වාරාති පිදහිතා ඔලොකෙතා තත්ථ අපස්සන්නො නගරා නික්ඛමිතා ඉන්ද්‍රොවිතො ව ඔලොකෙන්නො දුරුසකටෙ සුවණ්ණපාතිං දිස්වා අයං වොරොති තං දුරකං ගහෙතා රඤ්ඤෙ දස්සෙසුං, රාජ අක්ඛරාති දිස්වා කිං එතං තාතාති පුච්ඡිතා නාහං දෙව ඡනාමි මතාපිතරො මෙ ආගන්තො රත්තිං භොජෙතා රක්ඛමානා අට්ඨංසු අහමපි මාතාපිතරො මං රක්ඛන්ති නිබ්බ යොව නිද්දං උපගතො එත්තකං අහං ඡනාමිති, අථස්ස මාතා පිතරොපි තං ඤානං අගමිංසු, රාජ තං පවතති ඤාතා තෙ තයොපි ජනෙ ආදාය සඤ්ඤි සනතිකං ගන්තා සබ්බං ආරොවෙතා කිනනුබො හන්තෙ බුඩානුස්සති එව රක්ඛා හොති උදුහු ධම්මානුස්සති ආද

යොවිති පුළුච්ඡි, අඵස්ස සත්ථා මහාරාජ න කෙටලං බුඩානුස්සති යෙව රතනා යෙසං පන ඡරිතිධෙන විතතං සුභාවිතං තෙසං අඤ්ඤාන රතනාවරණෙන වා මනෙතාසධෙති වා කිළිචං තඤ්ඤි වතා ඡ ධානාති දස්සෙතො ඉමා ගාථා අනායි:-

“සුප්පබුඩං පබුරුක්කන්ති සද්ද ගොතමසාවකා,

යෙසං දිවා ච රතොතා ච තිළිචං බුඩගතා සති.

සුප්පබුඩං-පෙ-තිළිචං ධම්මගතා සති. සුප්පබුඩං-පෙ-තිළිචං සසිඝ ගතා සති. සුප්පබුඩං-පෙ-තිළිචං කායගතා සති. සුප්පබුඩං-පෙ-අභිං සාය රතො මනො. සුප්පබුඩං-පෙ-භාවනාය රතො මනොති.

තත් සුප්පබුඩං පබුරුක්කන්ති බුඩගතාසතිං ගහෙතා සුප්පතො ගහෙතා යෙව ච පබුරුක්කන්තා සුප්පබුඩං පබුරුක්කන්ති නාම. සද්ද ගොත සාවකාති ගොතමගොතනස්ස බුඩස්ස සවණතො ඡතතො තස්සෙව අනුසාසනියා සවණතාය ගොතමසාවකා. බුඩගතා සතිති “ඉතිපි සො භගවා”ති ආදිප්පභෙදෙ බුඩගුණෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජමානා සති, සා තිළිචකාලං අජි, තෙ සද්දපි සුප්පබුඩං පබුරුක්කන්ති අත්ථො. තථා අසිංහොත්තො පන එකදිවසං තිස්ස කාලෙසු විස්ස කාලෙසු එකයම්මපි කාලෙ බුඩානුස්සතිං මනාසිකරෙන්නා සුප්පබුඩං පබුරුක්කන්ති එව නාම. ධම්මගතා සතිති “සාධනාතො භගවතා ධම්මො”ති ආදිප්ප භෙදෙ ධම්මගුණෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජමානා ධම්මානුස්සති. සංඝගතා සතිති “සුපටිපනොතා භගවතො සාවකාසංඝො”ති ආදිප්පභෙදෙ සංඝගුණෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජමානා සංඝගතාසති. කායගතාසතිති චතරිංසාකාරවසෙන වා නවතිවිපිකාවසෙන වා වතුඩානුවච්ඡාන වසෙන වා අරුක්කන්තිලකසිණාදිරුප්පකානවසෙන වා උප්පජ්ජ මානා සති. අභිංසාය රතොති “සො කරුණාසහගතෙන වෙකසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”ති එවං වුත්තාය කරුණාභාවනාය රතො. භාවනාසාති මෙත්තාභාවනාය, කිවාපිති ගෙට්ඨා කරුණාභාවනාය වුත්තතො ඉධ සබ්බාපි අවසෙසා භාවනා නාම ඉධ පන මෙත්තාභාව නා ව අධිප්පතා. යෙසං පඨමගාථාය වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

දෙසනාවසානෙ සො දරකො සසිං මාතාපිතුති සොනාපතති එලෙ පතිට්ඨති, පච්ඡා පන පබ්බජ්ඣා සබ්බෙපි අරහතං පාපු ඡිංසු, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා දෙසනා අහොසීති.

දරුසාකම්පසුත්තස්ස චක්ඛු පමමං.

21. 6.

“දුප්පබ්බජ්ජ”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙසාලිං නිස්සාය මහාවතෙ විහරතො අඤ්ඤාතරං චජ්ජුත්තකතිකත්ථං ආරබ්භ කථෙසි. යං සකාය වුත්තං-“අඤ්ඤාතරෙ චජ්ජුත්තකො භික්ඛු වෙසා

ලියං විහරති අඤ්ඤාතරස්මිං චතසණ්ඨි, තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලියං සබ්බරතතිජ්ඣො හොති, අථ ඛො සො භික්ඛු වෙසාලියං තුරියතාප්පිතවාදිතනිග්ගොසසද්දං සුඤ්ඤා පරිදෙවමානො තායං වෙලායං ඉමං ගාථං අභාසි:-

“එකකා මයං අරඤ්ඤා විහරමි අපවිඛං ව චතස්මිං දුරුකං,
එතාදිසිකාය රතතිසා කොසුදානි අමෙග්ගි පාපියො”ති.

සො කීර වජ්ජරට්ඨ රජපුතො වාරෙන සමපතනං රජ්ජං පහාය පබ්බජ්ඣො වෙසාලියං වාතුමග්ගාරුජ්ඣෙනි සඬං එකාබ්බං කඤ්ඤා සකලනගරෙ ධජපටාකාදිති පතිමණ්ඩිතො කොමුදියා පුණ්ණමාය සබ්බරතති. ඡතවාසෙ වත්තමානෙ හෙරියාදිතං තුරියානං තාප්පිතානං නිග්ගොසං විණාදිතව වාදිතානං සද්දං සුඤ්ඤා යානි වෙසාලියං සත්තරාජසහස්සානි සත්ත ව රජසනානි සත්ත ව රජ්ඣො තත්තකා එව ව තෙසං යුවරජසෙනාපති¹ ආදයො තෙසු අලංකත පටියතොසු නකබතනකිලනභංග විටිං ඔතිණ්ණසු සට්ඨිගජෙ මහාවච්ඡිකමෙ වංකමිමානො ගගනමජ්ඣෙ ධීතං වන්දං දිසා වච්ඡා මනකොටියං ඵලකං නිසස්සාය ධීතො වෙඨනාලඞ්ඤාරවිරහිතතතා වනෙ ජච්ඡිතදුරුකං විය අත්තභාවං මලොකෙත්වා අනි නුඛො අඤ්ඤා අමෙග්ගි ලාමකතරෙති විනොතොතො පකතිසා අරඤ්ඤා කාදිගුණසුතොපි තස්මිං ඛණ්ණ අනභීරතියා පිළිනො එවමාහ, සො තස්මිං චතසඨෙ අධිවන්දාය දෙවතාය ඉමං භික්ඛුං සංවෙ ජෙස්සාමිති අධිප්පායෙන:-

“එකකො ඤං අරඤ්ඤා විහරසි අපවිඛං ව චතස්මිං දුරුකං,
තස්ස තෙ බහුකා පිහයනති තෙරසිකා විය සග්ගගාමින”ති.

වුත්තං ඉමං ගාථං සුඤ්ඤා පුනදිවසෙ සන්ධාරං උපසංකමිත්වා වන්දිත්වා නිසීදි, සන්ධා තං පවතති. ඤාත්වා සරුවාසස්ස දුක්ඛතං පකාසෙතු කාමො පව දුක්ඛාති සමොධානෙත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“දුප්පබ්බජ්ජං දුරභීරමං දුරාවාසා සරා දුඛා,
දුක්ඛො සමානසංවාසො දුක්ඛානුපතීතඛගු;
තස්මා න වඬගු සියා නව දුක්ඛානුපතීතො සියා”ති.

තත් දුප්පබ්බජ්ජනි අපං වා මහනතං වා භොගක්ඛකිවෙව ඤාතිපරිවට්ඨ පහාය ඉමස්මිං සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජ්ජං නාම දුක්ඛං. දුරභීරමනති එවං පබ්බජ්ජෙනාපි භික්ඛාවරියාය ජීවිත වුත්තිං සට්ටෙනෙන වා අපරිමාණසීලක්ඛකිගොපනධම්මානුබම්ම පටිපත්තිපුරණවසෙන අභීරමිතුං දුක්ඛං. දුග්ගාසානි යස්මා පන සරං ආවසනෙන රාජ්ජනං රාජකිව්වං ඉස්සරානං ඉස්සරකිව්වං වහිතබ්බං පරිජනා වෙව ධම්මකා ව සමණ්ඤ්ඤාගමණා සංගහෙනබ්බා,

එවං සනෙත සරාවාසොපි ඡිද්ධස්සවො විය මහාසමුද්දෙ විය ව දුපසුරේ
තස්මා සරාවාසා නාමෙනෙ දුරාවාසා දුක්ඛා ආවසිතුං තෙනෙවච
කාරණෙන දුක්ඛාති අත්ථො. දුක්ඛා සමානසංවාසොති ගිහිනො
වා හි යෙ ජාතිගොතතකුලභොගෙති පබ්බජිතා වා සීලාවාරඛානු
සවාදිති සමානාපි හුත්වා කොසි තිං කොසම් අහංති ආදීති වත්තා
අධිකරණපසුතා හොනති තෙ අසමානා නාම තෙති සංවාසො
නාම දුක්ඛාති අත්ථො. දුක්ඛානුපජිතබලාති යෙ වට්ටසඛිධාතං
අඛානං පටිපන්නත්තා අබලා තෙ දුක්ඛෙ අනුපජිතාව. නසමා
නවබලාති යස්මා දුක්ඛානුපජිතභාවොපි දුක්ඛො අබලාභාවොපි
තස්මා වට්ටසඛිධාතං අඛානං ගමනත්ථාය අබලා නව භවෙය්‍ය
වුත්තප්පකාරෙන දුක්ඛෙන අනුපජිතොපි න භවෙය්‍යාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො හිකුටු පවසු ධානෙසු දස්සිතෙ දුක්ඛ
තිබ්බිඤ්ඤො පචොරමහාගියාදීති සංයොජනාති පද්‍යෙත්වා අර
හතෙන පතිට්ඨතිති.

වජ්‍රීසුගතන ගිකුටුසං වස්සු ඡස්.

21. 7.

“සද්ධො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවතෙ විහරනො
විතතං ගහපතිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

වජ්‍රී බාලවග්ගෙ “අසනං භාවනමිවේශ්‍යා”ති ගාථාවණ්ණ
නාය විත්ථාරිතං, ගාථාපි තත්ථෙව වුත්තා, වුත්තං තෙනං තත්ථ “කිං
පන භනෙන එතස්ස තුලිගාකං සන්තිකං ආගච්ඡන්තස්සෙව අයං
ලාභසක්කාරෙ උප්පජේජජ උදුහු අඤ්ඤාත්ථ ගච්ඡන්තස්සාපි
උප්පජේජජා”ති, ආනන්ද මම සන්තිකං ආගච්ඡන්තස්සාපි අඤ්ඤාත්ථ
ගච්ඡන්තස්සාපි තස්ස උප්පජ්ජතෙව, අයං හි උපාසකො සඬො
පසන්නො සම්පන්නාසීලො, එවරුපො හි යං යං දිසං භජති තත්ථ
තත්ථෙවස්ස ලාභසක්කාරෙ තිබ්බන්තතිති වත්තා ඉමං ගාථමාහ:-

“සඬො සීලෙන සම්පන්නො යසොභොගසම්පටිතො,
යං යං පදෙසං භජති තත්ථ තත්ථෙව පුජිතො”ති.

තත්ථ සඬොති ලොකීයලොකුත්තරාය සඬාය සමන්තාගතො.
සීලෙනාති අගාරියසීලං අනගාරියසීලනාති දුට්ඨං සීලං තෙසු ඉධ
අගාරියසීලං අධිපෙපතං තෙන සමන්තාගතොති අත්ථො. යසො
භොගසම්පටිතොති යාදිසො අනාථපිඨිකාදීනං පච්චරුපාසකසත්ථ¹
පරිවාරසඛිධාතො අගාරියයසො තාදිසෙනෙව යසෙන-ධඤ්ඤාදි
කොවෙව සත්තවිධඅරියධනසඛිධාතො වාති දුට්ඨො භොගො තෙන

තෙන ව සමන්තාගතොති අන්තො. සං. සං. පදෙසනති පුරිස්සිමාදිසු
දිසාසු එවරුපො කුලපුත්තො යං යං පදෙසං හජති තත් තත්
එවරුපෙන ලාභසක්කාරෙන පූජතො හොතිති අන්තො.

විග්ගහපතිකස්ස වද්දු සත්තමං.

21. 8.

“දුරෙ සන්නො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තො ජේතවනෙ
විහරන්නො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ධිතරං චූළසුභද්දං නාම ආරභ්භ
කපෙසි.

අනාථපිණ්ඩිකස්ස කීර දහරකාලතො පටිඨාය උග්ගහගරවාසී
උග්ගො නාම සෙට්ඨිපුත්තො සභායකො අහොසි, තෙ එකාවරියකුලෙ
සිප්පං උග්ගණ්ණන්තො අඤ්ඤමඤ්ඤං කාතිකං කරිංසු-අමොකං
වයප්පත්තකාලෙ පුත්තධිතාසු භ්තාසු යො පුත්තස්ස ධිතරං වාරෙති
තෙන තස්ස ධිතා දුතබ්බොති, තෙ උග්ගොපි වයප්පත්තො අත්තනො
අත්තනො නගරෙ සෙට්ඨිට්ඨානෙ පතිට්ඨතිංසු, අපේකසමිං සමයෙ
උග්ගසෙට්ඨි වාණීජ්ජං පයොජ්ජන්නො පවති සකට්ඨතෙති සාවන්ති.
අගමාසි, අනාථපිණ්ඩිකො අත්තනො ධිතරං චූළසුභද්දං ආමනෙත්වා
අමම පිතා තෙ උග්ගසෙට්ඨි නාම ආගතො තස්ස කත්තබ්බකිච්චං
සබ්බං තව භාරොති ආණාපෙසි, සා සාධුති පටිසුඤ්ඤිත්වා තස්ස
ආගතදිවසනො පටිඨාය සහන්තොව සුපව්සන්තාදීති සමපාදෙති
මාලාගඤ්චිලෙපකාදීති අභිසම්බරොති, භොජනකාලෙ තස්ස නභා
නොදකං පටියාදුපෙත්වා නභානකාලතො පටිඨාය සබ්බකිච්චාති
සාධුකං කරොති, උග්ගසෙට්ඨි තස්සා ආචාරසම්පන්නං දිස්වා පසන්න
විත්තො එකදිවසං අනාථපිණ්ඩිකෙහ සඬිං සුඛකථාය නිසින්නො
මයං දහරකාලෙ එවං නාම කාතිකං කරිමොති සාරෙත්වා චූළ
සුභද්දං අත්තනො පුත්තස්සන්තො වාරෙසි, සො පන පකාතියාව
මිච්ඡාදිට්ඨිකො තස්මා දසබලස්ස තමන්ථං ආරොචෙත්වා සන්තාරා
උග්ගසෙට්ඨිස්ස උපතිස්සයං දිස්වා අනුඤ්ඤතෙ හරියාය සඬිං
මනෙත්වා තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා දිවසං යපෙත්වා ධිතරං
විසාබං දත්වා උයොජ්ජන්නො ධනජයසෙට්ඨි විය මහන්නං සක්කාරං
කරිත්වා සුභද්දං ආමනෙත්වා අමම සසුරකුලෙ වසන්තියා නාම
අන්නො අහි බති න නිහරිතබ්බොති ධනජයසෙට්ඨිනා විසාබාය
දින්නන්තොව දස මවාදෙ දත්වා සවෙ මෙ ගතට්ඨානෙ ධිතු
දොසො උප්පජ්ජති කුලෙහි සොධෙතබ්බොති අට්ඨ කුටුඹිකෙ
පාටිභොගෙ ගහෙත්වා තස්සා උයොජ්ජනදිවසෙ බ්‍රහ්මපමුඛස්ස
සමිකස්ස මහාදුතං දත්වා පුරිමහවෙ ධිතරා කතානං සුවරිත්තානං
ඵලවිතුතිං ලොකස්ස පාකට්ඨං කත්වා දස්සන්නො විය මහන්නො
සක්කාරෙන ධිතරං උයොජ්ජෙසි, තස්සා අනුපුබ්බක උග්ගහගරං
පත්තකාලෙ සසුරකුලෙන සඬිං මහාජනො පච්චුග්ගමනමකාසි, සාපි

අත්තනො සිරිවිහවං පාකටං කාතුං විසාඛා විශ සකලනගරස්ස අත්තානං දසෙස්සන්ති රථේ ධනා නගරං පවිසිත්වා නාගරෙහි පෙසිත පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා අනුරූපවසෙන තෙසං තෙසං පෙසෙන්නී සකලනගරං අත්තනො ගුණෙහි එකාබ්ධමකාසී, මහලදිවසාදිසු පනස්සා සසුරො අවෙලකානං සකකාරං කරොන්තො ආගන්ත්වා අමාකං සමණේ වන්දන්ති පෙසෙති, සා ලජ්ජාය නග්ගෙ පස්සිතුං අසකෙකානන්ති ගන්තුං න ඉච්ඡති, සො පුනපුන පෙසෙත්වාපි තාය පටිකඛිතො කුජකීත්වා නීහරථ නන්ති කුටුඹිකෙ පනෙකාසාපෙත්වා තමත්ථං ආරොවෙසී, තෙ තස්සා නිද්දොසභාවං ඤාත්වා සෙට්ඨිං සඤ්ඤපෙසුං, සො අයං මම සමණේ අතිරිකාති න වන්දිති හරියාය ආරොවෙසී, සා කිදිසා නුවො ඉමිස්සා සමණා අතිවිශ තෙසං පසංසතිති තං පනෙකාසාපෙත්වා ආහ:-

“කිදිසා සමණා තුස්සං බාලහං බො තෙ පසංසසී,
කිංසිලා කිංසමාවාරු තං මෙ අකබාති පුච්ඡිතා”ති.

අථස්සා සුභද්දා බුඛානං වෙච බුඛසාවකානව ගුණෙපකාසෙන්නී;-

“සනාතින්ද්‍රියා සන්තමානසා සන්තං තෙසං ගතං සීතං,
ඔකස්තතවකත්‍ර මිත්තභාණී තාදිසා සමණා මම.

කායකමමං සුචි තෙසං වාචාකමමං අනාවිලං,
මනොකමමං සුචිසුඛං තාදිසා සමණා මම.

විමලා සඛිමුත්තාහා සුඛා අන්තර්බාහිරා,
පුණ්ණා සුඛෙහි ධම්මෙහි තාදිසා සමණා මම.

ලාභෙන උත්තතො ලොකො අලාභෙන ව ඔත්තො,
ලභාලාභෙන එකට්ඨා තාදිසා සමණා මම.

යසෙන උත්තතො ලොකො අයසෙන ව ඔත්තො,
යසායසෙන එකට්ඨා තාදිසා සමණා මම.

පසංසාය උත්තතො ලොකො නිත්‍රය ව ඔත්තො,
සමා නිත්‍රපසංසාසු තාදිසා සමණා මම.

සුඛෙන උත්තතො ලොකො දුකෙක්කාපිච ඔත්තො,
අකම්පා සුඛදුකෙක්කසු තාදිසා සමණා මම.”ති.

එවමාදිති වචනෙහි සසුං තොසෙසී, අථ තං සකකා තව සමණේ අමාකමපි දසෙස්සන්ති වත්වා සකකාති චුත්තො-තෙන හි යථා මයං යෙව තෙ පස්සාම තථා කරොතිති චුත්තො සා සාධුති බුඛ පමුඛස්ස සංසස්ස මහාදනං සජ්ජත්වා උපරිපාසාදතලෙ ධනා ජෙතවනාහිමුඛී සකකවචං පවපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා බුඛගුණේ ආවජ්ජත්වා ගතිවාසපුප්ඵලපෙති පූජං කත්වා භන්තො ස්වාතනාය බුඛපමුඛං හික්කුසරිස්සං නිමන්තෙමි ඉමිනා සඤ්ඤාණෙන සත්ථ

නිමිත්තතිභාවං ඡන්තාතුති සුමනපුප්ඵානං අට්ඨමුට්ඨියො ආකාසෙ බිඳි, පුප්ඵාති ගන්තො වතුපරිසමජේඛි ධම්මං දෙසෙනාසං සඤ්ඤානො උපරි මාලාවිතානං හුත්වා අට්ඨංසු, තස්මිං බණ්ණ අනාථපිඨිකොපි ධම්මකථං සුත්වා ස්වාතනාය සන්තරං නිමනෙතයි, සන්තා-අධිවුත්තං මයා ගහපති ස්වාතනාය භතතනති වත්තා-ගනෙත මයං පුරෙතරං ආගතා නඤ්ඤි කස්සවි වො අධිවුත්තති වුතෙත-වුලසුභද්දය ගහපති නිමිත්තතොති වත්තා-නඤ්ඤි භතෙත වුලසුභද්ද, දුරෙ වසති ඉතො විසති යොජනසතමන්තොති වුතෙත-ආම ගහපති දුරෙ වසනාපි සප්පරිසං අතිමුට්ඨෙ සිතා විස පකාසෙනති වත්තා ඉමං භාථමාහ:-

“දුරෙ සනෙතා පකාසෙනති නිමවනෙතා ව පබ්බතො,
අසනෙතන් න දිස්සන්ති රත්තං බිත්තා යථා සරා”ති.

තන්ත සනෙතාති රුගාදීනං සනතතාය වුඩාදයො සනතා නාම, ඉධ පන පුබ්බවුට්ඨෙසු කතාධිකාර උස්සන්තකුසලමුලා භාවිතභාවතා සනෙතාති අධිපොතා. පකාසෙනති දුරෙ සිතාපි වුඩානං සුදුණුපථං ආගච්ඡන්තා පාකවා හොන්ති. නිමවනෙතාවාති යථා හි තියොජන සහස්සවිත්තො පවයොජන සතුටෙට්ඨෙට්ඨෙ වතුරසිති යා කුටසහස්සෙති පතිමණ්ඩිතො නිමවනතපබ්බතො දුරෙ සිතානම් අතිමුට්ඨෙ සිතො විස පකාසෙති එවං පකාසෙනති අන්තො. අසනෙතන්තාති දිට්ඨධම්ම ගරුකා විනිශ්ඤ්ජරලොකා ආමිසවකුක්කා ජීවිතන්තාය පබ්බජිතා බාලපුග්ගලා අසනෙතා නාම, තෙ එන් වුඩානං දකඛිණස්ස ඡන්ත මණ්ඩලස්ස සනතිකො නිසින්නාපි නදිස්සන්ති න පඤ්ඤායන්ති. රත්තං බිත්තාති රත්තයං වතුරභගසමන්තාගතෙ අකුකාරෙ බිත්තසරං විස හි තථාරූපා¹ උපතිස්සයභුතස්ස පුබ්බගෙතුතො අභාවෙන න පඤ්ඤායන්ති අන්තො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිථලාදීති පාපුණ්ණිකා.

සනෙතාදෙවරු-සන්තර වුලසුභද්දය නිමනනණං අධිවාසිතනති සුත්වා විස්සකම්මදෙවපුත්තං ආණාපෙසි-පඤ්ඤාකුටාගාරසතාති නිමමිණිත්වා සෙට්ඨ වුඩපමුඛං භික්ඛුසඛ්ඤං උග්ගනගරං නෙහිති, සො පුත දිවසෙ පවකුටාගාරසතාති නිමමිණිත්වා ජෙතවනමාරෙ අට්ඨාසි, සන්තා උච්චිතිත්වා විසුඛබ්බිණ්ණසවානං යෙව පවසතාති ආදාය සපරිවාරෙ කුටාගාරෙසු නිසිදිත්වා උග්ගනගරං අගමාසි, උග්ගසෙට්ඨිපි සපරිවාරෙ සුභද්දය දින්නනගෙතෙව තථාගතස්ස ආගමනමිග්ගං ඔලොකෙනෙතා සන්තරං මහනෙතන සිරිවිභවෙන ආගච්ඡන්තං දිස්වා පසන්නමානසො මාලාදීති සකකාරං කරෙන්නො සපරිවාරෙ සමපරිවර්තීත්වා වද්දිත්වා මහාදුතං දත්වා පුතපුතං නිමනෙතන්තා සත්තාහං මහාදුතං අදාසි.

සන්තාපිස්ස සප්පායං සලලකෙට්ඨො ධම්මං දෙසෙසි, තං ආදිං කත්වා වතුරසිති යා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි.

සඤ්ඤා සුභද්දාය අනුග්‍රහණෙන නිං ඉධෙව හොතිති අනුරුඛකේරං නිවතෙනනිං සාවඤ්ඤිමෙව අගමාසි, තතො පට්ඨාය තං නගරං සංඝපසන්නං.¹ අහොසිති.

මූලසුභද්දායවක්ඛු අසමං.

21. 9.

“එකාසන”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සඤ්ඤා ජෙතවනෙ විහරනො එකවිහාරිකකේරං නාම ආරබ්භ කපේසි

සො කිර පේරො එකකොව සෙය්‍යං කපෙපති එකකොව නිසීදති එකකොව වඩ්ඤමති එකකොව නිධානිති වතුපරිසන්නරෙ පාකටො අහොසි, අප් නං භික්ඛු ගනොන එවරුපො නාමායං පේරොති තපාගතස්ස ආරොචෙසුං, සඤ්ඤා සාධු සාධුති තස්ස සාධු කාරං දත්වා භික්ඛුනා නාම විවිතොන ගවිතබ්බනති විවෙකෙ ආති සංඝං කපේතො ඉමං ගාථමාග:-

“එකාසනං එකසෙය්‍යං එකො වරමනඤ්ඤො,

එකො දමයමතතානං වනනො රමිතො සිංහ”ති.

තඤ්ඤා එකාසනං එකසෙය්‍යනති භික්ඛුසහස්සමජේඛපි හි මූල කාමට්ඨානමවිජ්ජිතො තෙනෙව මනසිකාරෙන නිසින්නස්ස ආසනං එකාසනං නාම, ලොභභවාසාදසද්ධිසි ව පාසාදෙ භික්ඛුසහස්සමජේඛ පඤ්ඤාතො විවිතපට්ඨායරණුපධානෙ මහාරහෙ සයනෙ සතිං උපට්ඨපෙත්වා දක්ඛිණෙන පසෙය්‍යන මූලකාමට්ඨානමනසිකාරෙන නිපතාස්ස භික්ඛුස්ස සෙය්‍යං එකසෙය්‍යං නාම, එවරුපං එකාසනං එකසෙය්‍යව භජෙපාති අඤ්ඤා. අනඤ්ඤොති ජඛ්ඤාබලං නිස්සාය ජීවිතකප්පනෙන අකුසිතො හුත්වා වතුපරිශාපපේසු² එකකොව විවරනොති අඤ්ඤා. එකො දමසනති රතතිට්ඨානාදිසු කාමට්ඨානං අනුසුඤ්ඤා මග්ගභාවාගමවසෙන එකොව හුත්වා අත්තානං දමෙනොති අඤ්ඤා. වනනො රමිතො සිංහති එවං අත්තානං දමෙනො ඉත්තිපුරිසසද්දිති පවිට්ඨෙන වනනොයෙව අභිරතො භවෙය්‍ය න හි සකකා ආකිණ්ණවිහාරිනා එවං අත්තානං දමෙනොති අඤ්ඤා.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපතතිඵලාදිති පාපුණ්ණිති. තතො පට්ඨාය ව එකවිහාරිකමෙව පඤ්ඤාසිති.

එකවිහාරිකකේරස්ස වක්ඛු ගවමං.

පකිණ්ණකවග්ගවණ්ණනා

ති ධර්මිනා.

එකවිසතිමො වගෙහො.

22. 1.

“අභුතවාදී”කී ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනේ විහරන්තො සුඤ්ජිපට්ඨකා ආරබ්භ කපේසී.

“තෙන බො පන සමයෙන භගවා සකකතො හොති ගරු කතො මානිතො පූජිතො”කී චක්ඛු වින්දාරතො උද්ගතො ආගත මෙව. අයං පනෙත්ථ සඤ්චෙට්ඨො-භගවතො කීර්තිකුල සංඝස්ස ව පවත්නං මහානදීනං මහොසසද්දසෙ ලාභසක්කාරෙ උපපන්නෙත ගතලාභසක්කාරං අඤ්ඤාතිත්තියං සුරියුගගමනකාලෙ ඛජ්ජේතපාණකා විය නිප්පභා හුත්වා එකතො සන්තිපතිත්වා මන්ත සිංසු-මයං සමණස්ස ගොතමස්ස උපපන්නකාලතො පට්ඨාය ගත ලාභසක්කාරං න තො කොචි අත්තිභාවමි ජිනාති කෙන නුබො සඬි. එකතො හුත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස අවණණං උප්පාදෙත්වා ලාභ සක්කාරමස්ස අන්තරධාපෙය්‍යාමාති, අථ තෙසං එතදහොසි-සුඤ්ජියා සඬි. එකතො හුත්වා සකකුණ්ණියාමාති. තෙ එකදිවසං සුඤ්ජි තිත්තියාදරමං පටිසිත්වා වඤ්ඤා ධීතං නාලපිංසු, සා පුනපුන සලල පනත්ති පටිවචනං අලභිත්වා අපි පනස්සා කෙනචි විහෙසිතන්ධාති? පුච්ඡි, කිං භගිනි සමණං ගොතමං අලෙහ විහෙසෙත්වා ගතලාභ සක්කාරෙ කත්වා විවරන්තං න පස්සයිති? මයං එත්ථ කිං කාතුං වට්ඨ තිති? තං බොසී භගිනි අභිරුපා සොභග්ගප්පත්තා සමණස්ස ගොතමස්ස අයසං ආරුපෙත්වා මහාජනං තව කථං ගාභාපෙත්වා තං ගතලාභසක්කාරං කුරෙහිති, සා සාධුති පමෙට්ඨත්වා තතො පට්ඨාය මාලාගඬිවිලෙපනකපුරුකාධුකපථලාදිති ගහෙත්වා සායං මහාජ නස්ස සක්ඛු ධම්මදෙසනං සුත්වා නගරං පටිසන්තකාලෙ ජේත වනාතිමුඛි ගච්ඡති, කහං ගච්ඡයිති? ච පුට්ඨා-සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගමස්සාමි අහං හි තෙන සඬි. එකගකු කුටියං වසාමිති වත්වා අඤ්ඤාතරසමිං තිත්තියාරාමෙ වසිත්වා පාතොව ජේතවනමග්ගං ඔත්තිත්වා නගරාභිමුඛි ගච්ඡති, කිං සුඤ්ජි කහං ගතාසීති? ච පුට්ඨා-සමණෙන ගොතමෙන සඬි. එක ගකුකුටියං වසිත්වා තං කිලෙසරත්තියා රමාපෙත්වා ආගතමිති වදන්ති, අථ තෙ භාතිපාභවමයෙන ධුතතානං කභාපණෙ දත්වා ගච්ඡථ සුඤ්ජි මාරෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස ගකුකුටිසමිපෙ මාලාකවච රත්තරෙ තිකම්පිත්වා එථාති වදිංසු, තෙ තථා අකංසු, තතො තිත්තියා සුඤ්ජි න පස්සාමාති කොලාහලං කත්වා රඤ්ඤා ආරුපෙත්වා-කහං වො ආසඬිකාති? චුත්තා-ඉමෙසු දිවසෙසු ජේතවනෙ වසී න තත්ථස්සා පවත්ති. ජිනාමාති වත්වා-තෙන හි ගච්ඡථ නං විචිතථාති රඤ්ඤා අනුඤ්ඤාතා-අත්තතො උපට්ඨායෙ ගහෙත්වා ජේතවනං ගන්ත්වා විචිතන්තා මාලාකවචරත්තරෙ තං දිස්වා මඤ්චිකං ආරුපෙත්වා නගරං පවෙසෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා සන්ධා කතපාප කමමං පටිච්ඡාදෙස්සාමාති සුඤ්ජි මාරෙත්වා මාලාකවචරත්තරෙ

නිකබ්බිසුනි රඤ්ඤා ආරොවෙසුං, රුජ තෙන හි ගච්ඡ්ථ නගරං ආභිඤ්ඤානි ආහ, තෙ නගරච්ඡිසු පසස්ථ සමණානං සත්තපුත්ති යානං කමමනති ආදීනි වත්තා පුත්ත රඤ්ඤා නිවෙසනවාරං ආගමිංසු, රුජ සුඤ්ජරියා ඤරීරං ආමකසුසානෙ අට්ටකං ආරොපෙත්වා රක්ඛාපෙසී, සාවත්ථිවාසිනො ධූපෙත්වා අරියසාවකෙ සෙසා යෙභුයෙයන-පසස්ථ සමණානං සත්තපුත්තියානං කමමනති ආදීනි වත්තා අනෙතානගරෙ බ්බිතගරෙපි වසනෙත අඤ්ඤා භික්ඛුපි අනෙකාසන්නා විවරනති, භික්ඛු තං පවත්තිං තථාගතස්ස ආරොවෙසුං, සත්ථා තෙන හි තුමොපි තෙ මනුස්සෙ එවං පටිවොදෙථාති වත්තා ඉමං ගාථමාහ:-

“අභුතවාදී නිරයං උපෙති යො වාපි කත්වා න කරොමිති වාහ,
උභොපි තෙ පෙච්ච සමා භවන්ති නිතිනකමමා මනුජා පරත්ථා.”ති.

තත්ථ අභුතවාදීති පරස්ස දෙසං අදිස්වාච මුසාවාදං කත්වා තුච්ඡෙන පරං අබ්භාවිකකුතො. කත්වාති යො වා පන පාපකමමං කත්වා නාහං එතං කරොමිති ආහ. පෙච්ච සමා භවන්ති තෙ උභොපි ජනා පරලොකං ගන්ත්වා නිරයං උපගමනෙත ගතියා සමා භවන්ති, ගතියෙව තෙසං පරිච්ඡින්නා ආසු පන තෙසං න පරිච්ඡින්නං, බහුං හි පාපකමමං කත්වා විරං නිරයෙ පච්චන්ති පරිත්තං කත්වා අප්පකමෙව කාලං, යස්මා පන තෙසං උභින්නමපි ලාමකමෙව කමමා, තෙන චුත්තං-භිථිගකමමා මනුජා පරත්ථාති, තස්ස පදස්ස පන පුරතො පෙච්චපදෙන සම්බන්ධො, පෙච්ච පරත්ථ ව ඉතො ගන්ත්වා තෙ නිතිනකමමා පරලොකෙ සමා භවන්ති අත්තො. දෙසනාවසානෙ බහු භික්ඛු සොතාපත්තිථලාදීනි පාපුණිංසුති.

රුජ සුඤ්ජරියා අඤ්ඤාති මාරිතභාවං ජානාථාති පුරිසෙ උයොස ජෙසී, අථ තෙ බුත්තා තෙහි කභාපණෙහි සුරං පිචන්තා අඤ්ඤා මඤ්ඤං කලහං කරිංසු, එකො එකං ආහ-ඤං සුඤ්ජරිං එකප්පභාරෙ නෙව මාරෙත්වා මාලාකච්චරන්නරෙ නිකබ්බිත්වා තතො ලබ්බිකභා පණෙහි සුරං පිච්චි හොතු හොතුති, රාජපුරිසා තෙ බුත්තෙ ගහෙත්වා රඤ්ඤා දස්සෙසුං, අථ තෙ රාජා තුමොහි සා මාරිතාති? පුච්ඡි, ආම දෙවාති, කෙහි මාරාපිතාති? අඤ්ඤාතිත්ථිගෙහි දෙවාති, රාජා තිත්ථිගෙ පනෙකාසාපෙත්වා ගච්ඡ්ථ තුමො එවං වදන්නා නගරං ආභිඤ්ඤා-අයං සුඤ්ජරී සමණස්ස ගොතමස්ස අවණණං ආරොපෙතු කාමෙහි අමොහි මාරාපිතා නෙව සමණස්ස ගොතමස්ස න ගොතම සාවකානං දෙසො අත්ථි අමාකමෙව දෙසොති, තෙ තථා කරිංසු, බාලමහාජනො තදා සද්දති, තිත්ථියාපි පුරිසවධදණං පාපුණිංසු, තතො පට්ඨාය බුඩ්ධානං සක්කාරො මහා අහොසි.

22, 2.

“කාසාවකණ්ණා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙඨවතො විහරන්තො දුච්චරිතථලානුභාවෙන පිළිනෙ සන්තො ආරබ්භ කපෙසි.

ආයස්ථා හි මහාමොග්ගලානො ලක්ඛණන්තරොන සභිං ගිජ්ඣ කුට්ඨබ්බතා ඔරොගන්තො අට්ඨසිංචලිකපෙතාදීනං අත්තභාවෙ දිස්වා සිතං කරොන්තො ලක්ඛණන්තරොන සිත්තාරණං පුට්ඨො-අකාලො ආවුසො ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස, තථාගතස්ස සනතිකො මං පුච්ඡෙය්‍යාසිති වත්ථා-තථාගතස්ස සනතිකො ථෙරොන පුට්ඨො-අට්ඨසිංචලිකපෙතාදීනං දිට්ඨභාවං ආවික්ඛිත්වා-ඉධානං ආවුසො ගිජ්ඣකුට්ඨා පබ්බතා ඔරොගන්තො අද්දසං භික්ඛුං වෙහාසං ගච්ඡන්තං, තස්ස කායොපි ආදිත්තො ගොතීති ආදිනා නයෙන සභිං පත්ත විචරකායබ්බතාදීති බ්‍යඤ්ඤානෙ පච සහධම්මිකෙ ආරොවෙසි, සත්ථා කස්සපදසබලස්ස සාසනෙ පබ්බජ්ඣා පබ්බජ්ජාය අනුරූපං කාතුං අසන්තොන්තානං පාපභාවං ආවික්ඛිත්වා තස්මිං බණ්ණෙ තත්ථ නිසින්නානං බහුන්තං දුච්චරිතකම්මස්ස විපාකං දස්සෙන්නො ඉමං භාථමාන:-

“කාසාවකණ්ණා බහවො පාපධම්මා අසඤ්ඤතා,

පාපා පාපෙති කම්මෙති තීරයං තෙ උපපජ්ජරෙ”ති.

තත්ථ කාසාවකණ්ණාති කාසාවෙන පළිවෙසිතකණ්ණා. පාප ධම්මාති ලාමකධම්මා. අසඤ්ඤතාති කායාදිසංයමජිතා, තථාරූපා පාපපුග්ගලා අත්තනා කතෙති අකුසලකම්මෙති තීරයං තෙ උප පජ්ජන්ති, තෙ තත්ථ පච්චිත්වා තතො චුතා විපාකාවසෙසෙන පෙනෙසුපි ඵලං පච්චන්තිති අත්ථා. දෙසනාවසානෙ බහු සොතා පත්තිථලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

දුච්චරිතථලානුභවසත්තානං වත්ථු දුතිසං.

22, 3.

“සෙය්‍යො අයොගුලො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙසාලියං තිස්සාය මහාවතෙ විහරන්තො වග්ගුමුද්ගීරියෙ භික්ඛු ආරබ්භ කපෙසි, වත්ථු උත්තරිමනුස්සධම්මපාරජ්ඣකෙ ආගතමෙව, තද්ද සත්ථා තෙ භික්ඛු-කිං පන තුමො භික්ඛවෙ උදරස්සත්ථාය ගිහිනං අඤ්ඤ මඤ්ඤස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස වණ්ණං භාසිත්වා වත්ථා-තෙති ආම ගන්තෙති චුතො-තෙ භික්ඛු අනෙකපරියායෙන විගරහිත්වා ඉමං භාථමාන:-

“සෙය්‍යො අයොගුලො භුත්තො තත්තො අග්ගිසිඬුපමො,
යං වෙ භුජෙය්‍ය දුසසිලො රට්ඨපිණ්ඩං අසඤ්ඤතො”ති.

තත්ථ සමෙ භුජේශ්වාති යං දුස්සිලො නිසසිලපුග්ගලො කායා දිභි අසංයතො රට්ඨවාසීති සමාය දින්නං රට්ඨපිණ්ඩං සමණොමගීති පච්ඡින්නෙනො ගහෙනො භුජේය්‍ය තතො ආදිතො අග්නිවණ්ණො අයොගුලො භුතො සෙය්‍යො සුඤ්ජරතරොති, කිං කාරණා? තප්පවයො හි එකොව අත්තභාවො ක්‍රියායෙය්‍ය, දුස්සිලො පන සමාදෙය්‍යං භුජේය්‍ය අනෙකානිපි ඡන්දිසතසහස්සාති නිරයෙ පච්චෙය්‍යාති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදීති පාපුණිංසුති.

වගගුමුද්‍යතිට්ඨෙ ගිකඤ්ඤං වග්ගු තතිසං.

22, 4.

“වත්තාරි ණානාති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවතෙ විහරන්තො අනාථපිඨිකස්ස භාගිතෙයං බෙමං නාම සෙට්ඨිපුග්ගං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කිර අභිරුපො ගොති, යෙභුයෙය්‍ය ඉත්ථියො තං දිස්වා රුගාභිභුතා සකභාවෙන සංස්ථාභුං නාසකඤ්ඤා, සොපි පරදුරුකමො භිරතොව අනොසි, අථ නං රතතිං රුජපුරිසා ගහෙනො රඤ්ඤ දසෙස්සං, රුජ මහාසෙට්ඨිකස්ස ලජ්ජාමිති තං කිචි අවතො විස්සජ්ජා පෙසි, සො පන තෙව විරමි, අථ නං දුභියමපි තතියමපි රුජපුරිසා ගහෙනො රඤ්ඤ දසෙස්සං, රුජ විස්සජ්ජාපෙසියෙව, මහාසෙට්ඨි තං පචතතිං සුත්වා තං ආදිය සන්ත්තං සන්තිකං ගන්ත්වා තං පචතතිං ආරොවා පෙත්වා-ගන්තො ඉමස්ස ධම්මං දෙසෙථාති ආග, සත්ථා තස්ස සංවෙග කථං කපෙත්වා පරදුරුසෙවනාය දොසං දසෙස්සො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“වත්තාරි ණානාති නරෙ පමතො

ආපජ්ජති පරදුරුපසෙවි,

අපුඤ්ඤලාභං න නිකාමසෙය්‍යං

තින්දං තතියං නිරයං වතුත්ථං.

අපුඤ්ඤලාභො ව ගතී ව පාපිකා

භිතස්ස භිතාය රතී ව ථොකිකා,

රුජ ව දණ්ඩං ගරුකං පණෙති

තස්මා නරෙ පරදුරං න සෙවෙ”ති.

තත්ථ ණානාතීති දුක්ඛකාරණාති. පමතොති සතිවොස්සග්ගෙන සමනතාගතො. ආපජ්ජතීති පාපුණාති. පරදුරුපසෙවිති පරස්ස දුරං උපසෙවන්තො. අපුඤ්ඤලාභනති අකුසලලාභං. න නිකාමසෙය්‍යනති යථා ඉච්ඡති එවං සෙය්‍යං අලභිත්වා අනිච්ඡිතං පරිත්තකමෙව කාලං සෙය්‍යං ලභති. අපුඤ්ඤලාභො වාති එවං තස්ස අයං ව

අපුඤ්ඤාලාභො තෙන ව අපුඤ්ඤාන නිරයසංඛාතා පාපිකා ගති ව
හොති. රතී ව ථොක්කාති තස්ස භිතස්ස භිතාය ඉතීයා සභිං රති
සාපි ථොකිකා පරිත්තා හොති. ගරුකානති රුජ ව හත්ථවේදනාදි
වසෙන ගරුකං දඬං පණෙති. නසමාති යසමා පරදරං සෙවනො
එතාති අපුඤ්ඤාදිති පාපුණාති තස්මා පරදරං න සෙවෙය්‍යාති
අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බෙමකො සොතාපනතිථලෙ පතිට්ඨති, නතො
පට්ඨාය මහාජනො සුඛං චීතිතාමෙසි, කිං පන තස්ස පුබ්බකමමනති?
සො කිර කස්සපබ්බවසාලෙ උත්තමමලො හුචා වෙ සුවණ්ණ
පවාසා දසබලස්ස කවනථුපෙ ආරුපෙතො පන්තං ධපෙසි, ධපෙතො
ඤ්චිසාලොභිතිතීයො අවසෙසා මං දිස්වා රජනතුති, ඉදමස්ස
පුබ්බකමමනති. තෙන භං නිබ්බහන නිබ්බහනට්ඨානො දිස්වා පරෙසං
ඉතීයො සකභාවෙන සණ්ඨාත්‍යං නාසකඛිංසුති.

බෙමස්ස චක්ඛු වගුස්සං.

22, 5.

“කුසො යථා”ති ඉමං ධම්මදෙසනා සන්ධා ජේතවනෙ විහ
රනො අඤ්ඤාතරං දුබ්බවතීකුක්ඛස්ස ආරබ්භ කපෙසි.

එකො කිර තිකුක්ඛ අසංවිච්ච එකං තිණං ඡේද්දා කුකකුවෙව
උපපන්න එකං තිකුක්ඛ උපසංකම්භා-ආවුසො යො තිණං ඡේද්දා
තස්ස කිං හොතිති? තං අත්තභා සාහසාවං ආරුචෙතො පුච්ඡි,
අප් නං ඉතරො-භිං තිණස්ස ඡින්නකාරණා කිචි හොතිති සඤ්ඤා
කරොසි? න එත්ථ කිචි හොති දෙසෙතො පන මුච්චතිති වත්ථා-
සයම්පි උභොති හන්ථෙති තිණං ලුච්චතො අගගහෙසි, තිකුක්ඛ තං පවත්තිං
සඤ්ඤා ආරෙවෙසුං, සන්ධා තං තිකුක්ඛ අනෙකපරියායෙන විගර්භිතො
ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අහාසි:-

“කුසො යථා දුග්ගතිතො හත්ථමෙවානුකන්තාති,
සාමඤ්ඤං දුපපරාමට්ඨං නිරයාය උපකාසිති.

යං කිචි සිඨිලං කමමං සංකිලිට්ඨව යං වතං,
සඛකස්සරං බ්‍රහ්මචරියං න තං හොති මහපථලං.

කසිරා වෙ කසිරාපෙනං දලිහමෙනං පරකකමෙ,
සසීලො හි පරිබ්බාජෙති යෙසා ආකීර්තෙ රජ”නති.

තත්ථ කුසොති යං කිචි තිබ්බිණ්ඩාරං තිණං, අත්තමසො තාල
පණ්ණව්‍යි, යථා සො කුසො යෙන දුග්ගතිතො තස්ස හස්සං
අනුකාගතති ථාලෙති, එවමෙවං සමණධම්මසඛිතං. සාමඤ්ඤමපි
බබ්බිලාදිතාය දුපපරාමට්ඨං නිරයාය උපකාසිති නිරයෙ නිබ්බහනා

පෙනීති අනෙං. සිව්ලනති ඔලිසිත්වා කරණෙන සිව්ලගාහං කත්වා කතං සං කිම් කමමං. සංකිලිධිනති වෙසියාදිකෙ අගොවරෙ වරණෙන සංකිලිධිං. සංකායසරණති සඛකාති සරිතබ්බං උපොසථ කිව්වාදිසු අඤ්ඤාතරෙන කිව්වෙන සන්තිපතිතමපි සඛසං දිස්වා අඛා ඉමෙ මම වරියං ඤාත්වා මං උක්ඛිපිතුකාමාව සන්තිපතිතාති එවං අත්තනො ආසඛකාති සරිතං උස්සඛිතිතං පරිසඛිතිතං. න නං හොතිති තං එවරුපං සමණධම්මං බ්‍රහ්මවරියං තස්ස පුග්ගලස්ස මහපථලං න හොති, තස්ස අමහපථලභාවෙනෙව භික්ඛාදයකා නමපියස්ස න මහපථලං හොතිති අනෙං. කසිරා වෙති තසමා යං කමමං කරෙය්‍ය තං කරෙය්‍යාපෙව. දලහමෙනා පරිකාමෙනි වීර කතමෙව කත්වා අවත්තසමාදනො හුත්වා එතං කසිරං. පරිබ්‍රාහ්මණි සසිලභාවෙන කතො ඛණ්ඩාදිභාවප්පතො සමණධම්මො. ගිණෙය්‍ය ආකිරණෙ රජනති අබ්‍රහ්මණෙරෙ විජ්ජමානං රුගරුකදිං එවරුපො සමණධම්මො අපනෙත්තුං න සකෙකාති, අප්ඵ බො තස්ස උපරි අපරමපි රුගරුකදිං ආකිරතීති අනෙං.

දෙසනාවසානෙ බහු සොවාපතතිඵලාදිති පාපුණ්ණි සොපි හික්ඛු සංවරෙ යත්වා පච්ඡා විපස්සිත්වා අරහතං පාපුණ්ණිති.

දුබ්බවගික්ඛස්ස වණ්ණු පමමං.

22, 8.

“අකත”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො අඤ්ඤාතරං ඉස්සාපකතං ඉන්ධං ආරබ්භ කපෙසි.

තස්සා නිර සාමිකො එකාය ගෙහදුසියා සඬිං සන්ථමකාසි, සා ඉස්සාපකතා තං දුසිං හන්ථපාදෙසු බන්ධිත්වා තස්සා ක්ණණ්ණකාසං ඡිත්තිත්වා එකස්මිං ගුලිගගබ්භ පක්ඛිපිත්වා වාරං පිදතිත්වා තස්ස කමමස්ස අත්තනා කතභාවං පටිච්ඡාදෙත්තුං එහි අය්‍ය විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුණ්ණිස්සාමාති සාමිකං ආදාය විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුණ්ණන්ති සිද්ධිදි, අප්ඵස්සා ආගන්තුකා ඤාතකා ගෙහං ආගන්ත්වා වාරං විවරිත්වා තං විපජ්ජකාරං දිස්වා දුසිං මොවසිංසු, සා විහාරං ගන්ත්වා වතුපරිසමජෙඤ්ඤා තමන්ථං දසබලස්ස ආරොවෙසි, සත්ථා තස්සා වචනං සුත්වා දුච්චරිතං නාම ඉදං මෙ අඤ්ඤා න ජනනති අප්පමත්ත කමපි න කාතබ්බං, අඤ්ඤාසමිං අජනනොපි සුවරිතමෙව කාතබ්බං පටිච්ඡාදෙත්වා කතමපි දුච්චරිතං නාම පච්ඡානුතාපං කරෙති සුවරිතං පාමොජ්ජමෙව ජනෙතීති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“අකතං දුක්ඛතං සෙය්‍යො පච්ඡා තපති දුක්ඛතං,
කතම සුක්ඛතං සෙය්‍යො යං කත්වා නානුතපති”ති.

තත්ථ දුක්ඛතානානි සාවර්ථං අපායසංවත්තනිකං කමමං අකං
මෙව සෙසෙයා වරං උත්තමං. පච්ඡා නපනිති තං හි අනුස්සරි
තානුස්සරිතකාලෙ තපතිසෙව. සුඤ්ඤානානි අනවර්ථං පන සුඛද
යකං සුභතිසංවත්තනිකමෙව කමමං. කතං සෙසෙයා සං කතාති
යං කමමං. කතා පච්ඡා අනුස්සරණකාලෙ න තපති නිානුගපති
සොමනස්සන්තොව හොති තං වරනති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ උපාසකො සා ව ඉත්ථි සොතාපතතිථලෙ
පතිට්ඨතිංසු, තං ව පන දුසිං තස්සෙව භුජ්ඣං කතා ධම්මවාරිණිං
කරිංසුති.

ඉත්ථාපකතිප්ථිසා වජ්ඣ ජඨං.

22. 7.

“නගරං යථා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහ
රනො සම්මන්ත්‍රලෙ ආගන්තුකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කපෙසි.

තෙ කිරිතසම් පච්චන්තෙ වස්සං උපගන්වා පස්මමාසෙ සුඛං
විහරිංසු, මජ්ඣිමමාසෙ වොරං ආගන්වා තෙසං ගොවරගාමං පහ
රිත්වා කරමරෙ ගගෙත්වා අගමංසු, තතො පට්ඨාය මනුස්සා වොරනං
පටිබාහනත්ථාය තං පච්චන්තනගරං අභිසංඛරෙන්නා තෙ
භික්ඛු සක්කච්චං උපට්ඨාතුං ඔකාසං න ලභිංසු, තෙ අථාසුකං වස්සං
වසිත්වා වුත්ථවස්සා සඤ්ඤස්සනත්ථාය සාවඤ්ඤං ගන්වා සත්ථාරං වන්ඤිත්වා
එකමන්තං නිසීදිංසු. සත්ථා තෙහි සඬ්ඨිං කතපටිසන්ථාරෙ- කිං
භික්ඛවෙ සුඛං වසිත්වාති පුච්ඡිත්වා- හන්තෙ මයං පස්මමාසමෙව
සුඛං වසිමහ මජ්ඣිමමාසෙ වොරං ගාමං පහරිංසු තතො පට්ඨාය
මනුස්සා නගරං අභිසංඛරෙන්නා සක්කච්චං උපට්ඨාතුං ඔකාසං න
ලභිංසු තස්මා අථාසුකං වසිමොති වුත්තො-අලං භික්ඛවෙ මා
විත්තසිත්ථ ඵාසුචිහාරෙ නාම නිව්චකාලං දුලලහො, භික්ඛුනා පන
යථා තෙ මනුස්සා නගරං ගොපයිංසු එවං අත්තභාවමෙව ගොප
යිතුං වට්ටතිති වත්ථා ඉමං ගාථමාග:-

“නගරං යථා පච්චන්තං ගුත්තං සන්තරබාහිරං,

එවං ගොපෙථ අත්තානං ඛණො වෙ මා උපව්චගා;

ඛණාතිතා හි සොවන්ති නිරයමහි සමප්පිතා”ති.

තත්ථ සන්තරබාහිරන්ති යථා භික්ඛවෙ තෙහි මනුස්සෙහි තං
පච්චන්තනගරං වාරපාකාරාදීති පිරාති කරොන්තෙහි සන්තරං
වාරවාලඋලඤ්ඤමපරිබාදීති පිරාති කරොන්තෙහි සබාහිරං සුගුත්තං
කතං, එවං තුලොපි සතිං උපට්ඨපෙත්වා අජ්ඣතතිකාති ඡ වාරාති
පිදතිත්වා වාරාරක්ඛිකං සතිං අවිස්සජ්ජෙත්වා යථා ගස්සමානාති බාහි
රාති ඡ ආයතනාති අජ්ඣතතිකානං උපසානාය සංවත්තනාති තථා
අගතිතාතිපි පිරාති කතා තෙසං අපච්චෙසාය වාරාරක්ඛිකං සතිං

අපහාය විවරනතා අත්තානං ගොපෙථාති අත්තො. ඛණො ඛෙ මා උපවමගාති යො හි එවං අත්තානං න ගොපෙති තං පුග්ගලං අයං බුද්ධිපාදකකණො මජ්ඣිමදෙසෙ උපාත්තිකකණො සමමාදිට්ඨියා පටි ලඛකකණො ඡන්තං ආයතනානං අවෙකලලකකණොති සබ්බොපි අයං ඛණො අතික්කමති, සො ඛණො තුලෙන මා අතික්කමතු. ඛණා තිඤාති යෙ හි තං ඛණං අතිතා තෙ ව පුග්ගලෙ සො ඛණො අතීතො තෙ නිරයමති සමපටිතා හුචා තත් තිබ්බතතිවා සොචන්ති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු උපපන්නසංවේගා අරහතෙත පතිට්ඨි හිංසුති.

සමබලානං ආගහනුක භික්ඛුනං වජ්ඣ සත්තමං.

22. 8.

“අලජ්ජිතායෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො නිගණේඤ ආරබ්භ කපෙඨි; එකස්මිං හි දිවසෙ භික්ඛු නිගණේඤ දිස්වා කථං සමුට්ඨාපෙසුං-ආවුසො සබ්බසො අපටිච්ඡන්තොති අවෙලකෙති ඉමෙ නිගණේඤ වරතරා යෙ සකං¹ පුරිම පස්සමි තාව පටිච්ඡාදෙනති සහිරිකා මඤ්ඤෙ එතෙති. තං සුඤ්ඤා නිගණේඤ න මයං එතෙනා කාරණෙන පටිච්ඡාදෙම පංසුරුදයොපි පන පුග්ගලා එව ජීවිතිඤ්ඤපටිබ්බා එව තෙ නො භික්ඛාභාර නෙසු මා පතිංසුති ඉමිනා කාරණෙන පටිච්ඡාදෙමාති වතා තෙති සභිං වාදපාටිවාදවසෙන බහුං කථං කපෙසුං.

භික්ඛු සත්ථාරං උපසම්භවිතා නිසින්නාකාලෙ තං පවතතිං ආරො වබ්බසු, සත්ථා- භික්ඛවෙ අලජ්ජිතබ්බෙ ලජ්ජිතා ලජ්ජිතබ්බෙ අලජ්ජ මානා තාම දුග්ගතිපරායනාව ගොන්නති වතා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“අලජ්ජිතායෙ ලජ්ජනති ලජ්ජිතායෙ න ලජ්ජරෙ,
මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදානා සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං.

අභයෙ භයදස්සිනො භයෙ වාභයදස්සිනො,
මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදානා සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං”ති.

තත් අලජ්ජිතායෙති අලජ්ජිතබ්බෙන; භික්ඛාභාරනං හි අලජ්ජ තබ්බං නාම, තෙ පන තං පටිච්ඡාදෙත්වා විවරනතා තෙන ලජ්ජනති නාම. ලජ්ජිතායෙති අපටිච්ඡන්තනා හිරිකොපිතතෙන ලජ්ජිතබ්බෙන, තෙ පන තං අපටිච්ඡාදෙත්වා විවරනතා ලජ්ජ තායෙ න ලජ්ජනති නාම, තෙන තෙසං තං අලජ්ජිතබ්බෙන

ලජ්ජතං. ලජ්ජතබ්බෙන අලජ්ජතං. නුවැන්නෙහිනාවෙන වෙව අඤ්ඤාථාගහණිකාවෙන ව මිච්ඡාදිට්ඨි හොති, තං සමාදි යිත්වා පන විවරනතා තෙ මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදායා සත්තා තිරයාදි හෙදං දුග්ගති. ගව්ජනනීති අත්ථො. අහසෙති භික්ඛාභාජනං නිසාය රාගදොසමොහානං. දිට්ඨිකිලෙසදුච්චිතභයානං ව අනුප්පජ්ජනතො භික්ඛාභාජනං අභයං නාම, භයෙන නං පටිච්ඡා දෙනතා පන අහසෙ භසදොසසිනො නාම, හිරිකොටිතභිං පන නිසාය රාගාදීනං උප්පජ්ජනතො තං භයං නාම, තස්ස අපටිච්ඡාද නෙන හසෙ ව අහසදොසසිනො. තස්ස නං අසථාගහණස්ස සමා දින්නතො මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදායා සත්තා ගව්ජනනී දුග්ගතිනති අත්ථො.

නිගණ්ඨා දෙසනාවසානෙ බහු සංවිග්ගමානසා පබ්බජිංසු. සමපත්තානම්පි සාත්තිකා දෙසනා අගොයිති.

නිගණ්ඨානං වජ්ඣ අභිමං.

22, 9.

“අවජේජ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනොති තිත්ථියසාවකෙ ආරබ්භ කපෙයි.

එකස්මිං හි සමයෙ අඤ්ඤාතිත්ථියසාවකා අත්තනො පුත්තො සමමා දිට්ඨිකානං උපාසකානං පුත්තෙති සභිං සපරිවාරෙ කිළ්මානෙ දිස්වා ගෙහං ආගතකාලෙ න වො සමණා සක්කාපුත්තියා වජ්ජිතබ්බා නපි තෙසං විහාරං පටිසිතබ්බනති සපථං කාරයිංසු, තෙ ව එකදිවසං ජේතවනවිහාරස්ස බහි වාරකොට්ඨකසාමනෙත කිලුන්නා පිපාසිතා¹ අගෙසුං, අපේකං උපාසකදරකං. නිං එත්ථ ගන්ත්වා පානියං පිවිත්වා අමුතාකම්පි ආහරාහිති විහාරං පභිඤ්ඤාං, සො විහාරං පටිසිත්වා සත්ථාරං වජ්ජිත්වා පානියං පිවිත්වා තමත්ථං ආරොවෙසී, අථ නං සත්ථා තමෙවං පානියං පිවිත්වා ගන්ත්වා ඉතරෙපි පානිය පිච්චන්දාය ඉධෙව පෙසෙහිති ආහ, තෙ ආගන්ත්වා පානියං පිවිංසු, සත්ථා තෙ පකෙකාසාපෙත්වා තෙසං සප්පායං ධම්මකථං කපෙත්වා තෙ අවලසබ්බෙ කත්වා සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාපෙසී, තෙ සකාති ගෙහාති ගන්ත්වා තමත්ථං මාතාපිතුන්තං ආරොවෙසුං, අථ තෙසං මාතාපිතරො පුත්තකා නො විපත්තදිට්ඨිකා ජාතාති දොමනස්ස පපත්තා පරිදෙවිංසු, අථ තෙසං ජේකා සමබ්බුලා පටිවිසයකා මනුස්සා ආගන්ත්වා දොමනස්ස වූපසමන්ත්ථාය ධම්මං කථයිංසු, තෙ තෙසං කථං සුත්වා ඉමෙ දරකෙ සමණස්ස ගොතමස්සෙව නිය්‍යාදෙස්සාමාති මගනෙතන ඤාතිගණෙන සභිං විහාරං නයිංසු, සත්ථා තෙසං ආසයං ඕලොකෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසී:-

1. කිලුන්නාපි බහි ජිතා.

“අවජේ වජ්ජමතිනො වජේ වාචජ්ජදසිනො,
මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදානා සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං.

වජ්ජං ව වජ්ජතො ඤාතො අවජ්ජං ව අවජ්ජතො,
සමමාදිට්ඨිසමාදානා සත්තා ගච්ඡන්ති සුග්ගති”නති.

තත්ථ අවජේජ්ඣි දසවච්ඡිකාය සමමාදිට්ඨියා තස්සා උපනිස්සය භූතෙ ධම්මෙ ව. වජ්ජමතිනොති වජ්ජං ඉදන්ති උප්පන්නමතිනො; දසවච්ඡිකාය මිච්ඡාදිට්ඨියා තස්සා උපනිස්සයභූතෙ ධම්මෙ ව අවජ්ජදසිනො; එතිස්සා අවජ්ජං වජ්ජතො වජ්ජං ව අවජ්ජතො ඤාතො ගහණසංඛාරාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සමාදින්නතො මිච්ඡාදිට්ඨි සමාදානා සත්තා දුග්ගතිං ගච්ඡන්තිති අත්ථො. දුතිගභාථාය චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දෙසනාවසානෙ තෙ සබ්බෙපි තිස්ස සරණෙස්ස පතිට්ඨාය අපරා පරං ව ධම්මං සුඤ්ඤා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසුති.

තිස්සසාවකානං චත්ථ නවමං.

තිරසවගචණ්ණනා නිබ්බිතා.

වා මි ස ති මො ව ගෙගා .

23, 1.

“අහං නාගොවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා කොසවතියං විහරන්තො අත්තානං ආරබ්භ කපෙසි.

වච්ඡි අප්පමාදවග්ගස්ස ආදිගථාවණ්ණනාය විජාරිතමෙව, චුත්තං ගෙනං- තත්ථ මාගඤ්ඤි තාසං නිඤ්ඤි කාතුං අසකඤ්ඤිතා සමණස්ස ගොතමස්සෙව කත්තබ්බං කරිස්සාමිති නාගරානං ලඤ්ඤං දත්වා සමණං ගොතමං අන්තොනගරං පවිසිත්වා වරන්තං දසකම්මකරපොරිසෙති සභිං අකෙකාසිත්වා පරිභාසිත්වා පලාපෙථාති ආණාපෙසි. මිච්ඡාදිට්ඨිකා තිස්ස රතනෙස්ස අප්පසන්නා අන්තොනගරං පවිට්ඨං සත්ථාරං අනුබ්භිත්වා වොරොසි බාලොසි මුලොකාසි පෙත්තොසි ඔට්ටොසි ගොණොසි ගද්දොසි තෙරසිකොසි තීරව්ජානගතොසි තත්ථි තුග්ගං සුගති දුග්ගතියෙව තුග්ගං පාරිකඨිධාති දසති අකෙකාස වච්ඡිති අකෙකාසනති පරිභාසනති, තං සුත්වා ආයසමා ආනන්දො සත්ථාරං එතදවොච- භන්තෙ ඉමෙ නාගරා අමෙහ අකෙකාසනති පරිභාසනති ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමාති, කුභිං ආනන්දුති? අඤ්ඤං තගරං භන්තෙති, තත්ථ මනුස්සෙස්ස අකෙකාසන්තෙස්ස පත කත්ථ ගම්ඤ්ඤාම ආනන්දුති? තතොපි අඤ්ඤං තගරං ගම්ඤ්ඤාම

භනෙතති, ආනන්ද එවං කාතුං න චට්ටඨි යස්ස අධිකරණං උපපන්නං තත්ථෙව තස්මිං වුපසන්නො අඤ්ඤාත්ථ ගන්තුං චට්ටඨි, කෙ පනෙනෙ ආනන්ද අකෙකාසනතීති? දුස්සකම්මකරෙ උපාදාය සබ්බෙ අකෙකාසනතීති ආහ, ආනන්ද සඛ්භාමං ඔතිණ්ණහප්පිනො චතුති දිසාති ආගතෙ සරෙ සතිතුං භාරො තපෙව බහුති දුස්සිලොති කපිත කථානං සහනං නාම මග්ගං භාරොති චත්වා අත්තානං ආරබ්භ ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසී:-

“අගං නාගොව සඛ්භාමෙ වාපානො පතිතං සරං,
අතිවාකාසං තිතිකඛ්ඤායං දුස්සිලොති බහුරුත්තො.
දන්තං නයන්ති සමිතිං දන්තං රාජ්ඣිරුගති,
දන්නො සෙට්ඨො මනුස්සෙසු යොතිවාකාසං තිතිකඛ්ඤි.
චරමස්සතරා දන්තා ආජනීයාසා ව සිකුචා,
කුඤ්ඤරා ව මහානාගා අත්තදන්නො තතො චර”න්ති.

තත්ථ නාගොවාති ගජථී වීය. වාපානො පතිනන්ති බහුතො මුත්තං. අතිවාකාසනති අට්ඨඅනරියවොහාරවසෙන පවත්තං චිතිකකම්ම වචනං. තිතිකඛ්ඤායනති යථා සංගාමාවචරො සුදන්නො මහානාගො බමො සතතිප්පගාරාදිනං වාපනො මුඤ්ඤිත්වා අත්තති පතිතෙ සරෙ අවිහඤ්ඤමානො තිතිකඛ්ඤි, එවමෙවං එවරුපං අතිවාකාසං තිතිකඛ්ඤායං සතිස්සනති අත්තො. දුස්සිලොතිති අයං භි ලොකියමහා ජනො බහු දුස්සිලො අත්තනො අත්තනො රුචිවසෙක වාචං තිවුජ්ඣ රෙත්ථා සට්ටෙන්නො චරති, තත්ථ අධිවාසනං අජ්ඣුපෙකඛනමෙව මම භාරො. සමිතිනති උය්‍යානකිද්‍රාමණිලාදීසු භි මහාජනමජ්ඣං ගච්ඡන්තො දන්තමෙව ගොණජතීං වා අස්සජතීං වා යානෙ යො ජෙත්වා නයන්ති. ගුණති තථාරුපෙගෙව වාගනෙති ගච්ඡන්නො රුජ දන්තමෙව අභිරුගති. මනුස්සෙසුති මනුස්සෙසුති චතුති අරිය මග්ගෙති දන්නො නිබ්බිසෙවනොව සෙට්ඨො. යොතිවාකාසං තිතිකඛ්ඤි තිති යො එවරුපං චිතිකකම්මවචනං පුනපුන වුච්චමානවෙ තිතිකඛ්ඤි න පටිපථරති න විහඤ්ඤති එවරුපො දන්නො සෙට්ඨොති අත්තො. අස්සනගති වලවාය ගද්දහන ජතා. ආජනීයාසාති යං අස්සදම්මසාරථී කාරණං කාරෙති තස්ස ඛිප්පං ජනනසට්ඨො. සිකුචාති සිකුචරසෙ ජතා අස්සා. මහානාගාති කුරුර සඛ්භාතා මහාගප්පිනො. අත්තදන්නොති එතෙ අස්සතරු සිකුචා කුරුරා ව දන්තා චරං න අදන්තා, යො පන චතුති අරියමග්ගෙති අත්තනො දන්තතාය අත්තදන්නො නිබ්බිසෙවනො අයං. තතොපි චරං සබ්බෙති එතෙති උත්තරිතරොති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ ලඤ්ඤං ගහෙත්වා විථිසිඛ්භාවකාදීසු රත්තො අකෙකාසන්නො සබ්බොපි සො මහාජනො සොතාපතතිථ්ථං පාපුණ්ඨිති අත්තො.

අත්තානං ආරබ්භ කපිත වජ්ඣ පඬමං.

23. 2.

“න හි එතෙහි”ති ඉමං බමමදෙසනං සන්තං ජේතවනෙ විහරන්තො එකං හන්තාවරියපුබ්බකං භික්ඛුං ආරබ්භ කපේසි.

සො කීර එකදිවසං අවිරවති නදිහිරෙ හන්දිමනකං එකං හන්දි. දමෙස්සාමිති අත්තනො ඉච්ඡිතං කාරණං සිත්ඛාපෙත්තුං අසකෙකාන්තං දිස්වා සමිපෙ භික්ඛු ආමනෙත්වා ආග-ආට්ඨස්සා සචෙ අයං හන්තාවරියො ඉමං හන්දි අසුකට්ඨානෙ නාම විජේඤ්ඤාය ඛිප්පමෙව ඉමං කාරණං සිකෙඛය්‍යාති, සො තස්ස කථං සුත්වා තථා කත්වා තං හන්දි. සුදන්තං දමෙසි, තෙ භික්ඛු තං පචතරිං සන්ද්‍ර අරොචෙසුං, සන්තං තං භික්ඛු පකෙකාසාපෙත්වා සච්චං කීර තෙ එවං වුත්තන්ති පුච්ඡිත්වා-සච්චං. හන්තෙති වුත්තෙ විගරහිත්වා- කීන්තෙ මොසපුරිස හන්දියා නෙත්වා ආඤ්ඤාන වා දන්තෙත්වා තහි එතෙහි යානෙහි අගත පුබ්බං ථානං ගතත්තුං සමන්තං නාම අන්දි අත්තනා පන සුදන්තෙත්වා සකකා අගතපුබ්බං ථානං ගතත්තුං තස්මා අත්තනමෙව දමෙහි කීන්තෙ එතෙසං දමනෙත්වාති වත්වා ඉමං ගාථමාග:-

“න හි එතෙහි යානෙහි ගච්ඡෙය්‍ය අගතං දිසං,
ගාථාත්තනා සුදන්තෙත්වා දන්තො දන්තෙත්වා ගච්ඡති”ති.

තස්සන්තො- යාති එතාති හන්දියානාදිති යානාති න එතෙහි යානෙහි කොටි පුග්ගලො සුපිනනෙත්වා අගතපුබ්බත්තො අගතානති සම්ඛාතං නිබ්බාණ දිසං. තථා ගච්ඡෙය්‍ය ගාථා පුබ්බභාගෙ ඉන්ද්‍රියදම් නෙත්වා දන්තෙත්වා අපරිභාගෙ අරියමග්ගභාවනාය සුදන්තෙත්වා අගතනා සුදන්තො නිබ්බිසෙවනො සප්පඤ්ඤා පුග්ගලො තං අගත පුබ්බං දිසං ගච්ඡති. දන්තභූමිං පාපුණාති තස්මා අත්තදමනමෙව තතො වරන්ති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදිති පාපුණිංසුති.

හන්තාවසිසපුබ්බකභික්ඛුස්ස චක්ඛු දුතිසං.

23. 3.

“බතපාලකො”ති ඉමං බමමදෙසනං සන්තං සාවන්දියං විහරන්තො අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තෙ ආරබ්භ කපේසි:-

සාවන්දියං කීරෙකො බ්‍රාහ්මණො අට්ඨසනසහස්සවිගවො වයප්පත්තානං චතුත්තං පුත්තානං ආවාහං කත්වා චතුත්තරි සතසහස්සාති අදසි, අථස්ස බ්‍රාහ්මණියා කාලකතාය පුත්තා සමන්තසිංසු-සචෙ අයං අඤ්ඤං බ්‍රාහ්මණීං ආනෙස්සාති තස්සා කුච්ඡියං නිබ්බත්තානං වසෙත්වා කුලං භිජ්ජියාති හන්දි තං මයං ගණ්ඨියාමාති තෙ තං පණ්ණිතෙහි සාසච්ඡාදනාදිති උපට්ඨගන්තො හන්තපාදසම්ඛාගනාදිති කරොත්තො

උපට්ඨතිත්වා එකදිවසමස්ස දිවා නිද්දාසිත්වා වුට්ඨිතස්ස හත්පාදෙ සමා
 හයමානා පාටියෙකස්ස සරාමාසෙ ආදීනවං වත්වා මයං තුලෙන ඉමිනා
 නිගාරෙන යාවජ්චං උපට්ඨතිත්වාම සෙසධනම්පි නො දෙථාති යාවිසු,
 මුඛමණො පුන එකෙකස්ස සතසහස්සං දත්වා අත්තනො නිවත්තපාරු
 පනමත්තං යපෙත්වා සබ්බං උපහොග පරිහොගං වත්තාරො කොට්ඨා
 සෙ කත්වා නියාදෙසි, තං ජෙට්ඨපුත්තො කතිපාහං උපට්ඨති අථ නං
 එකදිවසං නගාත්වා ආගච්ඡන්තං වාරකොට්ඨකෙ කත්වා සුඤ්ඤා ඵල
 මාහ- කිං තයා ජෙට්ඨපුත්තස්ස සතං වා සහස්සං වා
 අතිරෙකං දිනතමෙති? නනු සබ්බෙසං වෙ වෙ සතසහස්සාති
 දින්නාති? කිං සෙසපුත්තානං ඤරස්ස මග්ගං න ජනාසීති?
 සොපි තස්සා වසලිති කුල්කිත්වා අඤ්ඤාස්ස සරං අගමාසි තතොපි
 කතිපාහච්චයෙන ඉමිනාව උපායෙන පලාපිතො අඤ්ඤාස්සාති
 ඵලං එකඤ්ඤෙපි පවෙසං අලගමානො පඨරභිතපබ්බජ්ජං
 පබ්බජිත්වා භික්ඛාය වරතොතා කාලානං අවච්ඡයෙන ජරාජණ්ණො
 දුර්ඛොජ්ජනදුක්ඛසෙය්‍යාදීති මිලානසරීරො භික්ඛාය වරතොතා
 ආගමම පිට්ඨිකාය නිපතොතා නිද්දං ඔක්කමිත්වා වුට්ඨාය නිසින්නො
 අත්තානං ඔලොකෙත්වා පුත්තොසු අත්තනො පතිට්ඨං අපස්සන්නො
 වින්නෙසි- සමණො කීර ගොතමො අබ්බාකුටිකො උත්තානමුඛො
 සුඛසමාසො පටිසන්ථාරකුසලො සකකා සමණං ගොතමං උප
 සඞ්ඝමිත්වා පටිසන්ථාරං ලභීතුන්ති, සො නිවාසනපාරුපනං සණ්ඨ
 පෙත්වා භික්ඛාහජනං ගහෙත්වා දඩමාදය හඟවතො සන්තිකං අග
 මාසි, වුත්තම්පි වෙතං- “අථ ඛො අඤ්ඤාතරො මුඛාභිඤ්ඤාසාමො
 ලුඛො ලුඛපාපුරණො යෙන හඟවා තෙනුපසංකමි”ති. සන්ථා එකමන්තං
 නිසින්නො තෙන සභිං පටිසන්ථාරං කත්වා එතදවොච- කිනනු තිං
 මුඛාභිඤ්ඤා ලුඛො ලුඛපාපුරණොති? ඉධ මෙ භො ගොතම වත්තාරො
 පුත්තා තෙ මං දරෙති සමුපුච්ඡ සරා නික්ඛාමෙනතීති, තෙන හි
 තිං මුඛාභිඤ්ඤා ඉමා ගාථායො පරියාපුඤ්ඤිත්වා සහායං මහාජනකායෙ
 සන්තිපතිතෙ පුත්තොසු සන්තිසින්නොසු වදෙය්‍යාසීති:-

“යෙහි ජනෙහි නන්දස්සං යෙසච හමිමච්ඡිසං,
 තෙ මං දරෙති සමුපුච්ඡා සාව වාරෙතති සුකරං.

අසන්නා කීර මං ජලවා තාත තාතාති හාසරෙ,
 රක්ඛසා පුත්තරුපෙන පජ්ඣන්ති වයොගතං.

අස්සොච ජණ්ණො නිබ්බාගො බාදනා අපට්ඨියති,
 බාලකානං පිතා පෙරො පරාගාරෙසු භික්ඛති.

දණ්ඩාව කීර මෙ සෙය්‍යො යං මෙ පුත්තා අත්තස්සවා,
 වණ්ඩම්පි ගොණං වාරෙති අපො වණ්ඩම්පි කුකකුරං.

අකිකාරෙ පුරෙ ගොති ගමිතරෙ ගාධමෙධති,
 දණ්ඩස්ස ආනුභාවෙන බලිත්වා පතිතිට්ඨති”ති.

සො ව භගවතො සන්තිකෙ ගාථා උග්ගණ්ඨිනා තථාරූප
 බ්‍රාහ්මණානං සමාගමිදිවසෙ සබ්බාලඛකාරපතිමණ්ඩිතෙසු පුතෙතසු
 තං සභං ඕනාහෙතා බ්‍රාහ්මණානං මජ්ඣෙ මහාරහෙසු ආසනෙසු
 නිසිනෙතසු අයමෙව කාලොති සභාමජ්ඣං පවිසිතා හත්ථං උක්ඛි
 පිනා අහං හො නුච්ඡාතං ගාථා භාසිතුකාමො සුඤ්ඤාථාති වනා
 හාස බ්‍රාහ්මණ සුඤ්ඤාමාති වුතෙත සිතකොව අභාසි. තෙන ව සම
 යෙන මනුස්සානං වතනං හොති යො මාතාපිතුනනං සන්තතං
 බාදනො මාතාපිතරෙ න පොසෙති සො මාරෙතඤ්ඤාති තස්මා තෙ
 බ්‍රාහ්මණපුත්තා පිතුපාදෙසු පතිනාජිවිතං නො තාත දෙහිති යාමිංසු,
 සො පිතු හදයානං මුදුතාය මා මෙ හො පුත්තකෙ විනාසසිත්ථ
 පොසෙස්සන්ති මන්ති ආහ, අථස්ස පුතෙත මනුස්සා ආහංසු-සවෙ පන
 හො අජ්ජ පට්ඨාය පිතරං න සමමා පටිජග්ගිස්සථ සාතෙස්සාම වොති
 තෙ භිතා පිතරං පිට්ඨෙ නිසිදුපෙතා සං උක්ඛිපිනා ගෙහං නෙතා
 සරීරං තෙලෙන අඛණ්ඨිතා උබ්බට්ටිතා ගනුචුර්ණාදිති නහා
 පෙතා බ්‍රාහ්මණීයො පකෙකාසාපෙතා අජ්ජ පට්ඨාය අච්ඡාතං පිතරං
 සමමාපටිජග්ගථ සවෙ නුච්ඡෙත පමාදං ආපජ්ජස්සථ නිග්ගණ්ඨිස්සාම
 වොති වනා පණ්ණිතභොජනං හොජෙසුං, බ්‍රාහ්මණො සුභොජනව සුඛ
 සමප්පස්සව ආගමම කතිපාහව්වයෙන සජ්ජාතබලො පිණ්ණිඤ්ඤො
 අත්තහාමං ඔලොකෙතා අයමෙම සමපත්ති සමණං ගොතමං නිස්සාය
 ලබාති පණ්ණාකාරත්ථාය එකං දුස්සයුගං ආදාය භගවතො සන්තිකං
 ගන්තා කතපටිසන්ථාරො එකමන්තං නිසිනොනං තං දුස්සයුගං භග
 වතො පාදමුලෙ ධ්වපෙතා හොගොතම මයං බ්‍රාහ්මණා නාම ආවරි
 යස්ස ආවරිගධනං පරියෙසාම පතිගණ්ණානු මෙ භවං ගොතමො
 ආවරිගධනන්ති ආහ, භගවා තස්ස අනුකම්පාය තං පටිග්ගහෙතා
 ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙ බ්‍රාහ්මණො සරණෙසු පතිට්ඨාය එව
 මාහ-හො ගොතම මග්ගං පුතෙතගි වත්තාරි ව ධ්‍රුවහත්තාති දින්නාති
 තතො අහං වෙ දමමිති, අථ නං සන්ථා-කලාණං බ්‍රාහ්මණ මයං පන
 රූච්චතට්ඨානමෙව ගමිස්සාමාති වනා උයෙඤාජෙසි, බ්‍රාහ්මණො සරං
 ගන්තා පුතෙත ආහ-තාත සමණො ගොතමො මග්ගං සහායො තස්ස
 මෙ වෙ ධ්‍රුවහත්තාති දින්නාති නුච්ඡෙත තස්මිං සමපතෙත මා පමජ්ජ
 ත්ථාති, තෙ සාධු තාතාති, සන්ථා පුත දිවසෙ පිට්ඨාය වරනොනා ජෙට්ඨ
 පුත්තස්ස සරවාරං අගමාසි, සො සන්ථාරං දිස්වා පත්තමාදාය සරං
 පවෙසෙතො මහාරහෙ පලලඛෙක නිසිදුපෙතා පණ්ණිතභොජනමදසි,
 සන්ථා පුතදිවසෙ ඉතරස්ස ඉතරස්සාති පටිපාටියා සබ්බෙසං සරාති
 අගමාසි, සබ්බෙ තෙ තප්ථව සක්කාරමකංසු, අප්ථකදිවසං ජෙට්ඨ
 පුතො මඛගලෙ පච්චුපට්ඨිතෙ පිතරං ආහ-තාත කස්ස මඛගලා
 දෙමාති? නාගං ජනාමි නනු සමණො ගොතමො මග්ගං සහායොති,
 තෙන හි තං ස්වාතන්ත්‍රාය පවති භික්ඛුසතෙති සම්මං නිමනෙතථාති,
 බ්‍රාහ්මණො තථාකාසි, සන්ථා පුත දිවසෙ සපරිවාරො තස්ස

ගෙහමගමාසි, සො හරිතුපලිතෙන සබ්බලඛිකාරපතිමණිතෙන ගෙහෙ වුච්චුඛං හික්ඛු සඛ්ඤං නිසීදපෙත්වා අපොපාදකමවුපායාසෙන වෙච්ච පණිතෙන බාදනියෙන ච පරිවිසී, අන්තරහත්තසමිං යෙව් පන බ්‍රාහ්මණස්ස චත්තාරො පුත්තා සද්දු සන්තිකෙ නිසීදිත්වා ආහංසු-භො භොතම මයං අමාකං පිතරං පටිජ්ඣාම නපමජ්ජාම පස්සට්ඨස්ස අත්තභාවන්ති, සත්ථා-කලාණං වො කතං මාතාපිතුපොසනං නාම පොරුණක පණ්ණිකානං ආවිණ්ණමෙවාති වත්වා “තස්ස නාගස්ස විප්ප වාසෙන විරුද්ධා සලලනී ච කුට්ඨවා”ති ඉමං එකාදසතිපාතෙ මාතු පොසකනාගරුජ්ජතකං විත්ථාරෙන කපේත්වා ඉමං ගාථමාභ:-

“ධනපාලකො නාම කුරුරො කට්ඨකප්පභෙදනො දුන්නිවාරියො,
බඬො කබලං න භුජති සුමරති නාගවනයා කුරුරො”ති.

තත්ථ ධනපාලකො නාමාති තද කාසිරඤ්ඤා හත්ථාවරියං පෙසෙත්වා රමණීයෙ නාගවනෙ ගාභාපිතස්ස හත්තනො එතං නාමං. කට්ඨකප්පභෙදනොති තිබ්ණමදො, හත්තං හි මදකාලෙ කණ්ණමුද්දිකා පභිජ්ජන්ති, පකතියාපි හත්තනො තසමිං කාලෙ අඹකුසෙ වා කුන්ත තොමරෙ වා බණ්ඩාන්ති වණ්ඩා හවන්ති, සො පන අතිවණ්ඩායෙව, තෙන වුත්තං-කට්ඨකප්පභෙදනො දුහතිවාදිසොති. බඬො කබලං න භුජතිති සො බඬො හත්තිසාලං පන තෙත්වා විත්තසාතියා පරික්ඛිපා පෙත්වා කතගතිපරිභඬාය උපරි බඬවිත්තවිත්තායාය භුමියං ඔපිතො රඤ්ඤා රුජරුතෙ නානග්ගරසභොජනෙ උපට්ඨාපිතෙපි තිවි භුජ්ඣං න ඉවජ්, තමත්ථං සඬාඬ බඬො කබලං න භුජතිති වුත්තං. සුමරති නාගවනයාති සො රමණීයං මෙ වසනට්ඨානන්ති නාගවනං සරි, මාතා පන මෙ අරඤ්ඤා පුත්තවිසොගෙන දුක්ඛප්පත්තා අභොසි, මාතු පට්ඨානධමෙම න පුරෙන්නෙ කිං ඉමිතා භොජනෙනාති ධමමිකත්තා මාතුපට්ඨාන ධමමමෙව සරි, තං පන යසමා තසමිං නාගවනෙ යෙව සීතො සක්කා පුරෙත්වා තෙන වුත්තං සුමරති නාගවනයා කුරුරොති. සත්ථරි ඉමං අත්තනො පුබ්බවරිතං ආහරිත්වා කපේන්නෙ කපේන්නෙ යෙව සපෙබ්බව තෙ අයසුධාරං පවත්තත්වා මුදුහදයා මිහිතසොතා හවිංසු, අථ තෙසං හගවා සපායං විදිත්වා සච්චාති පකාසෙසි.

දෙසනාවසානෙ සඬිං පුත්තෙහි වෙච්ච සුඤ්ඤාති ව බ්‍රාහ්මණො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිති.

අඤ්ඤාගර බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තානා වද්දු ගතිස්.

23. 4.

“මට්ඨි යද”ති ඉමං ධමමදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්නො රුජතං පසෙකදිකොසලං ආරබ්භ කපේසි. එකසමිං හි සමයෙ රුජ තඹුලදෙණස්ස ඔදනං තදනුරූපෙන සුපව්‍යජ්ජෙන භුජති, සො එකදිවසං භුත්තපාතරුසො හත්තසමදං අවිතොදෙත්වා සද්දු

සනතිකං ගතවා කිලනතරුපො ඉතො විතො සමපරිවත්තති, නිද්දං අභිභූතො සමානොපි උජ්ජකං නිසීදිදුං අසකෙකානො එකමන්තං නිසීදි, අථ නං සන්ධා ආහංකිං මහාරජ අවිසුමිත්වා ආගතොසීති? ආම ගතො භූත්තකාලතො පට්ඨාය මෙ මහාදුක්ඛං හොතිති, අථ නං සන්ධා මහාරජ අතිබහුං හොජනෙ එතං දුක්ඛං හොතිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“මිඨි යද් හොති මහග්ගසො ව නිද්දංගිතා සමපරිවත්තසාසී,

මහාවරහොව තිවාපපුට්ඨා පුත්තපුත්තං ගබ්භමුපෙති මඤ්ඤ”ති.

තත්ව මිඨිති පිතමිඨාභිභූතො. මහග්ගසොති මහාහොජනො, ආහාරහත්ත අලංසාටක තත්වට්ටක කාකමාසක භූත්තවමිත්තකානං අඤ්ඤතරෙ විය. නිවාපපුට්ඨාති භුණ්තිකාදිනා පුකරගතොත්ත පුට්ඨා; සරසුකරෙ හි බාලකාලතො පට්ඨාය පොසියමානො ථූලසරිවත්තාලෙ ගෙහා බහි නිකම්මිදුං අලගතො හෙට්ඨා මවාදිපු සමපරිවත්තිත්වා අසුසනො, පසුසනො සයතෙව, ඉදං වුත්තං හොති-පුරිසො ව මිඨි ව හොති මග්ගසො ව නිවාපපුට්ඨා මහාවරහො විය ව, අඤ්ඤත ඉරියාපට්ඨන ණාදුං අසකෙකානො නිද්දංගසිලො සමපරිවත්තසාසී, තද් සො අතිවට්ඨං දුක්ඛං අත්තොති තීති ලක්ඛණාති මත්ති කාදුං අසකෙකාති, තෙසං අමත්තිකාර මඤ්ඤකාදි පුත්තපුත්තං ගබ්භං උපෙති, ගබ්භවාසතො න පරි මුච්චති. දෙසනාවසානෙ සන්ධා රඤ්ඤකා උපකාරවසෙන:-

“මනුජස්ස සද්ද සතිමතො මත්තං ජත්තො ලභිහොජනෙ,

තනු තස්ස භවන්ති වෙදනා සතිකං ජීරති ආයු පාලය”න්ති.

ඉමං ගාථං වත්වා උත්තරමාණවං උග්ගණ්ඨාපෙත්වා ඉමං ගාථං රඤ්ඤකා හොජනවෙලායං වදෙය්‍යාසී ඉමිනා උපායෙන හොජනං පරිභායෙය්‍යාසීති උපායං ආවික්ඛි, සො තථා අකාසී, රජ අපරෙත සමයෙන නාලිකොදනපරමතාය සණ්ඨිතො පුසලලුක්කසරිරෙ පුබ්භතො සන්ධරි උපත්තවිසාසො සත්තාහං අසදිසද්දං පවත්තෙසී.

අනුමොදනාය සමපත්තමහාජනො මහත්තං විසෙසං පාපුණ්ති.

පසෙනදිනොසලස්ස වස්සු වතුන්ථං.

23. 5.

“ඉදං පුරෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජෙනවතෙ විහරන්තො සාසුසාමණෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසී.

සො කිර එකිස්සා උපාසිකාය එකපුත්තකො, අථ නං සාදහරකාලෙ යෙව පබ්බාජෙසී, සො පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය සීලවා අහොසී වත්තසමපනො, ආවරිප්පජ්ඣාය ආගන්තුකානං වත්තං කතමෙව භිහාති, මාසස්ස අට්ඨිදිවසෙ පාතොව උට්ඨාය උදකමාලගෙ

උදකං ඔපෙඤා ධම්මසවණං සමච්ඡිකා දීපං ජලේනා
 මධුරස්සරෙන ධම්මසවණං සොසෙති, භික්‍ෂු තස්ස ථාමං ඤාතො
 පදහාණං භණ් සාමණේරුනි අපේක්‍ෂසන්ති, සො මග්ගං හදයං වා
 රුජති කායො වා බාධතිති කීචි පච්චාගාරං අකත්වා ධම්මාසනං
 අභිරුහිත්වා ආකාසගඛං ඔත්තාරෙනො විය පදහාණං වතො
 ඔත්තාරෙනො මග්ගං මාතාපිතුතං ඉමස්මිං භඤ්ඤා පතතිං දමිති
 වදති, තස්ස මනුස්සමාතාපිතරෙ පතතියා දින්නභාවං න ජනන්ති,
 අනන්තරත්තභාවෙ පතස්ස මාතා යක්‍ෂිණී හුත්වා නිබ්බන්ති, සා
 දෙවතාති සභිං ආගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා සාමණේරෙන දින්නං පතතිං
 අනුමොදමි තාතාති වදති සීලසම්පන්නොව නාම භික්‍ෂු සදෙවකස්ස
 ලොකස්ස පියො භොතිති, තස්මිං සාමණේරෙ දෙවතා ලජ්ජාය
 සභාරවා මහාබ්‍රහ්මානං විය අගතිකඛං විය ව නං මඤ්ඤානති, සාම
 ඤේරෙ භාරවෙන තච්චි යක්‍ෂිණීං ගරුං කත්වා පස්සන්ති, ධම්මසවණ
 යක්‍ෂසමාගමාදිසු සංක්‍රමාතාය යක්‍ෂිණීයා අග්ගාසනං අග්ගොදකං
 අග්ගපිණ්ඩං දෙනති, මහෙසකකාපි යක්‍ෂා තං දිස්වා මග්ගා ඔක්කමන්ති
 ආසනා වුට්ඨහන්ති, අප් සො සාමණේරෙ වුට්ඨමත්තාය පරිපක්‍ෂිත්ථියො
 අනභිරුහිතා පිළිභො අනභිරුහිතං විනොදෙත්වා අසකොත්තො
 පරුලකකෙසකඛො කිලිට්ඨතිවාසනපාරුපණො කස්සචි අතාරෙ
 වෙත්වා පත්තවිචරමාදාය එකකොව මාතුසරං අගමාසි, උපාසිකා
 පුත්තං දිස්වා වන්දිත්වා ආභ-තාත තිං පුබ්බෙ ආචරිසුපජ්ඣායෙති වා
 දහරසාමණේරෙති වා සභිං ඉධාගව්‍ෂ්ඨි කසමා එකකොවාසි අජ්ජ
 ආගතොති?, සො උක්කණ්ඨිතභාවං ආරොවෙසි, සා උපාසිකා
 තාතප්පකාරෙන සරවාසෙ ආදිතවං දස්සෙත්වා පුත්තං ඔවදමානාපි
 සඤ්ඤාපෙත්වා අසකොත්තානි අපෙපවනාම අත්තනො ධම්මතායපි
 සලලකෙඛයාති අනුයොජේත්වා තිට්ඨ තාත යාව තෙ යාගුහත්තං
 සම්පාදෙමි යාගුං පිටිත්වා කතභත්තකිව්වස්ස තෙ මනාපාති වන්දාති
 නිහරිත්වා දස්සාමිති වන්දා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදුසි, නිසිදි
 සාමණේරෙ, උපාසිකා මුහුත්තෙනෙව යාගුබජ්ජකං සම්පාදෙත්වා
 අදුසි, අප් හත්තං සම්පාදෙස්සාමිති අවිදුරෙ නිසිත්තා තඹුලෙ ධොවති,
 තස්මිං සමයෙ සා යක්‍ෂිණී කභන්දාවො සමණේරෙ කච්චි භික්‍ෂාගාරං
 ලභති නොති ආචර්ජමානා තස්ස විබ්බමිතුකාමතාය නිසින්නභාවං
 ඤාතො මාගෙව ඛො මෙ දෙවතානං අත්තරෙ ලජ්ජා උපපජ්ජය්‍ය
 ගව්‍ෂාමස්ස විබ්බමණේ අත්තරංයං කරෙමිති ආගන්ත්වා සරීරෙ
 අභිමුච්චිත්වා ගිවං පරිවත්තෙත්වා ඛෙලෙන පග්ගරෙනෙත භූමියං
 විපථන්ති, උපාසිකා පුත්තස්ස තං විපජ්ජාරං දිස්වා වෙගෙන ගන්ත්වා
 පුත්තං ආලිඛිත්වා උභරුසු නිපජ්ජාපෙසි, සකලගාමවාසිනො
 ආගන්ත්වා බලිකමොදිති කරිංසු, උපාසිකා පත පරිදෙවමානා ඉමා
 කාථා අභාසි:-

“වාතුදුසිං පවදසිං යා ව පකකස්ස අට්ඨමී
පාරිභාරියපකකං ව අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
උපොසථං උපවසනති බ්‍රහ්මචරියං චරනති සෙ.
න තෙහි යකකා කිලනති ඉති මෙ අරහතං සුතං.
සාදුති අජ්ජ පස්සාමි යකකා කිලනති සානුතා”ති.

උපාසිකාය වචනං සුත්වා-

වාතුදුසිං පවදසිං යා ව පකකස්ස අට්ඨමී,
පාරිභාරියපකකං ව අට්ඨබ්බසුසමාගතං;
උපොසථං උපවසනති බ්‍රහ්මචරියං චරනති සෙ,
න තෙහි යකකා කිලනති සානු තෙ අරහතං සුතං”ති-

වච්ඡා ආභ:-

“සානු මා බ්‍රහ්ම චජ්ජාසි යකකානං වචනං ඉදං,
මා කාසි පාපකං කමමං ආචී වා යදී වා රහො;
යං චෙව පාපකං කමමං කරස්සසි කරෙසි වා,
න තෙ දුකකා පමුත්තාස්සී උප්පව්වාපි පලායතො”ති.

එවං පාපකං කමමං කත්වා සකුණස්ස විශ උප්පතීත්වා
පලායතොපි තෙ මොකො නත්තී වච්ඡා සා යකකිණී සාමණේරං.
මුච්චි, සො අකකිනී උමමිලෙත්වා මාතරං කෙසෙ විකීරිය අස්සසනතිං
පස්සසනතිං රෙදමානං සකලභාමවාසිනො ව සනතිපතීතෙ දිස්වා
අත්තනො යකෙතන ගතිතභාවං අජ්නනො අභං පුබ්බ පිඨේ
නිසිනො මාතා මෙ අවිදුරෙ නිසිදිත්වා තණ්හුලෙ ධොවී ඉදති
පතමති භූමියං නිපනො කිනනුබො එතනති නිසිනනකොව මාතරං.
ආභ:-

“මතං ව අම රොදනතී සො ව ජීවං න දිස්සති,
ජීවනතං අම පස්සනතී කස්මා ත්වං අම රොදසී”ති.

අථස්ස මාතා වජ්ඣකාමකිලෙසකාමෙ පභාය පබ්බජිතස්ස පුත
විබ්භමනත්ථං ආගමනෙ ආදීතවං දස්සෙත්තී ආභ:-

“මතං ව පුත්ත රොදනතී සො ව ජීවං න දිස්සති,
යො ව කාමෙ වජ්ඣාන පුතරවත්තතෙ ඉධ;
තං වා පි පුත්ත රොදනතී පුත ජීවං මතො හි සො”ති.

එවච පත වච්ඡා ඝරවාසං කුඤ්ඤසදිසචෙව නරකසදිසච කත්වා
ඝරවාසෙ ආදීතවං දස්සෙත්තී පුතාභ:-

“කුඤ්ඤා උබ්බතො තාඤ්ඤා කුඤ්ඤෙ පතිතුමිච්ඡසි,
නරකා උබ්බතො තාඤ්ඤා පතිතුමිච්ඡසී”ති.

අථ නං පුත්ත භද්දං තච භොතු මයා පත අයං නො පුත්තකො
ධ්‍යාමානොති ගෙභගණිං විශ නීගරීත්වා බ්‍රහ්මසාසනෙ පබ්බජිතො
ඝරවාසෙ පුත ඔහිත්වං ඉච්ඡසි අභිධාවථ පරිත්තායථ නොති ඉමමත්ථං.
ආස්ස උජ්ඣාපයාමි කං නිජ්ඣාපයාමාති දීපෙත්වං ඉමං ගාථමාභ-

“අභිධාමට හදුනෙන කසු උප්ඛාපයාමසෙ,
ආදිත්තා නිගටං ගණං පුත ඛැහිතුමිව්ඡි”ති.

සො මාතරි කපේනතියා කපේනතියා සලලකෙනිත්වා නත්ති මය්ගං.
ගිහිභාවෙන අපේනි ආභ; අප්පස මාතා සාධු තාතාති තුට්ඨා
පණ්ණිතභොජනං භොජේත්වා-කතිවසොසාසි තාතාති? පුච්ඡිත්වා
පරිපුණ්ණවස්සභාවං ඤාත්වා තිව්චරං පටියාදෙසි, සො පරිපුණ්ණ
පත්තව්වරෙ උපසම්පජ්ජි, අප්පස අවිරුපසම්පන්නස්ස සත්ථා විත්ත
නිග්ගහෙ උස්සාහං ජනෙනො-විත්තං නාමෙතං නාතාරම්මණෙසු
දීඝරත්තං වාරිකං වරන්නං අනිග්ගණ්ණනස්ස සොඤ්ඤාවො නාම
නත්ති තස්මා අභිකුසෙන මත්තගත්තිනො විය විත්තස්ස නිග්ගණ්ණන
යොගො කාරණීයොති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ:-

“ඉදං පුරෙ විත්තමවාරි වාරිකං

යෙනිව්ඡිකං යත්ථ කාමං යථා සුඛං,

තදුප්පං නිග්ගහෙස්සාමි යොතිසො

ගත්තිපසභින්නං විය අභිකුසභිගහො”ති.

තස්සත්ථො-ඉදං විත්තං නාම ඉතො පුරෙතරං රුපාදිසු ආරම්භ
ණෙසු රුගාදීනං සෙන කාරණෙන ඉව්ඡති යත්ථෙවස්ස කාමො
උපපජ්ජති තස්ස වසෙන යත්ථ කාමං යථා විවරන්නස්ස සුඛං හොති
තපේව වරන්නං යථා සුඛං දීඝරත්තං වාරිකං අකාසි, අප්ප අභ.
පභින්නං මත්තගත්ති ගත්ථාවරියසංඛාතො ඡෙතො අභිකුසගහහො
අභිකුසෙන වීස යොතිසො මනසිකාරෙන නිග්ගහෙස්සාමි තාස්ස
විතිකම්තුං දස්සාමිති.

දෙසනාවසානෙ සාමුත්තා සඨිං ධම්මසවණාය උපසඤ්ඤානානං
බහුත්තං දෙවතානං ධම්මානිසම්යො අහොසි. සො වායස්මා
තෙපිටකං බුබුච්චනං උග්ගණ්ණිත්වා මහාධම්මකපිකො, හුත්වා වීසංවස්ස
සතං යත්ථා සකලජඣුදීපං බොහෙත්වා පරිනිබ්බාසිති.

සාමුසාමණේරස්ස වස්තු පවමං.

23. 6.

“අපමාදරතො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවතෙ
විහරනො කොසලරඤ්ඤා බබෙරකං නාම ගත්ති ආරබ්භ කපේසි,
සො කීර ගත්ති තරුණකාලෙ මහබ්බලො හුත්වා අපරෙන සමයෙන
ජර්ඛාවතෙවගභ්ගාහතො හුත්වා එකං මහන්නං සරං ඔරුක්ක කලලෙ
ලග්ගිත්වා උත්තරිතුං නාසකඛි, මහාජනො තං දිස්වා එවරුපොපි
නාම ගත්ති ඉමං දුබ්බලභාවං පත්තොති කථං සමුට්ඨාපෙසි, රුඤ්
තං පවත්ති. හුත්වා ගත්ථාවරියං ආණාපෙසි-ගව්ඡ තං ගත්ති.
කලලතො උඔරුහිති, සො ගත්තො තග්ගං යානෙ සභ්ගාමසිභං.

දසෙය්‍යොතිසා සංගාමහෙරිං ආකොවාපෙසි, මානජනිකො හජී වෙගෙ
නුට්ඨාය ඵලෙ පතිට්ඨති, භික්ඛු තං කාරණං දිස්වා සත්ථ ආරෙ
වෙසුං, සත්ථා-තෙන භික්ඛුවෙ හජීනා පකතිපඛිකදුග්ගතො අත්තා
උඬුවො තුමෙහ පන කිලෙසදුග්ගෙ පකඛන්තා, තස්මා යොතිසො
පදතිත්වා තුමෙහපි තතො අත්තානං උඬිරථාති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“අපමාදරතා හොථ සවිත්තමනුරක්ඛථ,

දුග්ගා උඬිරථන්තානං පඬෙකි සත්තොව කුඤ්ජරෙ”ති.

තත්ථ අපමාදරතාති සතිසා අවිප්පවාසෙ අභිරතා හොථ
සවිත්තනති රූපාදිසු ආරම්මණෙසු අත්තනො විත්තං යථා
විතික්කමං න කරෙති ඵලං රක්ඛථ. දුග්ගාති යථා සො පඬෙකි
සත්තො කුජරෙ හත්තෙති ව පාදෙති ව වායාමං කත්වා පඬික
දුග්ගතො අත්තානං උඬිරිත්වා ඵලෙ පතිට්ඨිතො ඵලං තුමෙහපි
කිලෙස දුග්ගතො අත්තානං. උඬිරථ නිබ්බාණථලෙ පතිට්ඨාපෙථාති
අත්තො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨතිංසුති.

බබෙරහ හජීස්ස වස්සු ජසං.

23. 7.

“සවෙ ලහෙථා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා පාරිලෙය්‍යකං
තිස්සාය රක්ඛිතවතසඬෙ විහරන්තො සම්බුද්ධෙ භික්ඛු ආරබ්භ
කපෙසි.

වස්සු යමකවග්ගෙ “පරෙ ව න විජුනන්ති”ති ගාථාවණ්ණනාය
ආගතමෙව. වුත්තං හෙතං-තථාගතස්ස තත්ථ හජීනාගෙන උපට්ඨ
තියමානස්ස ව්සන්තාවො සකලජූර්දිපෙ පාකවො අහොසී, සාවන්ති
තඟරතො අනාථපිඨිකො විසාබා මහාඋපාසිකාති ඵලමාදිති
මහාකුලාති ආනන්දපෙරස්ස සාසනං පතිණිංසු-සත්ථාරං තො
හත්තෙ දසෙය්‍යොති, දිසාවාසිනොපි පවසනා භික්ඛු වුත්ථවස්සා
ආනන්දත්තෙරං උපසඬකම්භා විරසස්සනා තො ආවුසො ආනන්ද
හගවතො සමමුඛා ධම්මි කථා සාමු මයං ආවුසො ආනන්ද ලහෙය්‍යාම
හගවතො සමමුඛා ධම්මි. කථං සවණ්ණායාති යාචිංසු, පෙරෙ තෙ
භික්ඛු ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා තෙමාසං එකවිහාරිනො තථාගතස්ස
සන්තිකං එත්තකෙති භික්ඛුති සඬිං. උපසඬකමනං අයුත්තනති
විනේනත්වා එකකසෙය්‍යව සත්ථාරං උපසඬකමනං යුත්තනති විනේනත්වා
එකකොව සත්ථාරං උපසඬකම්, පාරිලෙය්‍යකො තං දිස්වා දඩමාදාය
පකඤ්ඤි, තං සත්ථා ඔලොකෙත්වා අපෙති පාරිලෙය්‍යක මා වාරසි
බුබුපට්ඨාකො එසොති ආහ, සො තත්තෙව දඩං ජඬෙඛත්වා පත්ත
විවරපට්ඨගහණං ආපුච්ඡි, පෙරෙ නාදාසී, නාගො සවෙ උග්ගතිහ

වනේතා හවිසානි සන්ති නිසිදනපාසාණඵලකෙ අත්තනො පරිකබ්බරං.
 න ධපෙසානිති විනේතසි, ථෙරෙ පත්තවිවරං. භූමියං ධපෙසි,
 වත්තසම්පන්නා හි ගරුනං. ආසනෙ වා සයනෙ වා අත්තනො
 පරිකබ්බරං න ධපෙත්ති, ථෙරෙ සන්තරං. වන්දිතා ඵකමන්තං නිසිදි,
 සන්තා ඵකකොව අගතොසීති? පුච්ඡන්තා-පවසතෙති තික්ඛුති ආගත
 භාවං. සුන්තා-කභං පනෙතෙති? වන්තා-තුමනාකං. විත්තං අර්ථනන්තො
 බිති ධපෙත්තා ආගතොමහිති වුත්තෙ-පකෙකාසාති නෙති ආහ,
 ථෙරෙ තථා අකාසි, සන්තා තෙති තික්ඛුති පඨිං. පටිසන්තරං කන්තා
 තෙති තික්ඛුති-හන්තෙ හගවා බුබුසුකුමාලො වෙව බත්තියසුකු
 මාලො ව, තුමෙහි තෙමාසං. ඵකතෙති තිට්ඨන්තෙති නිසිදන්තෙති
 ව උත්තරං කතං, වත්තකාරකොපි නාහොසි මඤ්ඤෙති වුත්තෙ-
 තික්ඛවෙ පාරිලෙය්‍යකහත්තා මම සබ්බකිව්වාති කතාති එවරුපං.
 සභායං ලභන්තො සඨිං. තෙන වසිතුං යුත්තං අලභන්තාසං. ඵක
 වාරිකභාවොව සෙය්‍යොති වන්තා ඉමා ගාථා අහාසි:-

“සවෙ ලභෙථ තිපකං සභායං.
 සඹිඤ්චරං සාධු විහාරි සිරං,
 අභිභූය්‍ය සබ්බාති පරිසායාති
 වරෙය්‍ය තෙනත්තමනො සන්තිමා.
 නො වෙ ලභෙථ තිපකං සභායං.
 සඹිඤ්චරං සාධු විහාරි සිරං,
 රුජව රට්ඨං විජිතං පභාය
 ඵකො වරෙ මාතඛගරඤ්ඤෙව නාගො.
 ඵකස්ස වරිතං සෙය්‍යො
 නත්ති බාලෙ සභායතා,
 ඵකො වරෙ න ව පාපාති කාසිර
 අපොසායසුකෙකා මාතඛගරඤ්ඤෙව නාගො”ති.

තත් භිපකන්ති නොපකපඤ්ඤෙය්‍ය සමන්තාගතං. සාධු විහාරි
 සිරන්ති හඤ්චිහාරි. පණ්ඩිතං. පරිසාය සාහිති තාදිසං. මෙත්තා
 විහාරි. සභායං ලභන්තො සීතව්‍යග්‍යාදයො පාකට්ඨපරිසායෙ රුහ
 හයදෙසභයාදයො පටිච්ඡන්තපරිසායෙ වාති සබ්බව පරිසායෙ
 අභිභවිත්වා තෙන සඹිං. අත්තමනො උපට්ඨිතසනී හුන්තා වරෙය්‍ය
 විහරෙය්‍යාති අත්තො. රුජව රට්ඨන්ති රට්ඨං. හිත්වා ගතො මහා
 ජකකරුජ විය, ඉදං වුත්තං. හොති-යථා විජිතභූමිපපදෙසො රුජ
 ඉදං රජං. තාම මහත්තං පමාදට්ඨානං. කිලෙව රජෙජන කාරිතො
 නාති විජිතරට්ඨං. ඵහාය ඵකකොව මහාඅරඤ්ඤං. පටිසිත්වා තාපස
 පබ්බජ්‍යං. පබ්බජිත්වා වහුසු ඉරියං. පථෙසු ඵකකොව වරති ඵවං. ඵක
 කොව වරෙය්‍යාති. මාතඛගරඤ්ඤෙව නාගොති යථා ව “අහං බො
 ආකිණේණා විහරාමි හත්ති හත්තිති හත්තිකලහෙති හත්තිව්‍යාපෙති,
 ජිත්තයාති වෙව තිණාති බාදාමි මහග්‍යොහග්‍යං. ව මෙ සාබාහග්‍යං.

බාදනති ආවිලාති ව පාතියාති පිවාමි ඔහාගාවස්ස මෙ උතතිණ්ණස්ස හත්තිකියො කායං උපතිසංසනතියො ගවජනති, යනනුනාහං එකකො ගණ්ඨො වූපකට්ඨො විහරෙය්”නති. එවං පටිසංවික්ඛිත්වා ගමනතො මාතඛෙයාති ලඛිනාමො ඉමස්මිං අරඤ්ඤ අයං හත්ති නාගො සුථං පහාය සබ්බිරියාපට්ඨෙසු එකකො සුඛං වරති එවමපි එකො වරෙති අන්තො. එකස්සාති පබ්බජිතස්ස හි පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය එකිභාවාහිරතස්ස එකකස්සෙව වජිනං සෙසෙය්, නත්ති බාලෙ සභාසනාති වුලලසිලං මජ්ඣිමසිලං දසකථාවන්තීති තෙරස ධුතගුණො විපස්සනාඤ්ඤං වතතාරෙ මග්ගා වතතාරි ඵලාති තිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤ අමතමහාතිබ්බාණංති අයං හි සභායතා නාම, යං බාලං තිස්සාය තං අධිගනතුං න සකෙකාති නත්ති බාලෙ සභායතා. එකොති ඉමිනා කාරණෙන සබ්බිරියාපට්ඨෙසු එකකොව වරෙය් අප්පමත්තකාතිපි ගව පාපාති කරෙය්, යථා එසො අප්පමාසුගෙහා නිරුලයො ඉමස්මිං අරඤ්ඤ මානබ්ගනාගො ඉවජ්ජිවජ්ජිතධ්මානෙ සුඛං වරති එවං එකො හුත්වා වරෙය් අප්ප මත්තකාතිපි න ව පාපාති කරෙය්නාති අන්තො. තස්මා තුමෙහිපි පතිරූපං සභායං අලභනෙතහි එකවාරිතියෙව ගවිතබ්බනති ඉම මත්තං දස්සෙන්නො සත්ථා තෙසං තිත්ඛුනං ඉමං ධම්මදෙසනං දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙ පවසනාපි තෙ තිත්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨතිංසුති.

පවසනානං දිසාවාසිනං හිත්ඛුනං වස්ස සත්තමං.

23. 8.

“අත්ථමනි”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා හිමවන්තපස්සෙ අරඤ්ඤ කුට්ඨං විහරන්තො මාරං ආරබ්භ කපෙසි.

තස්මිං කීර කාලෙ රුජනො මනුස්සෙ පිළෙත්වා රජ්ජං කාරෙන්නි, අථ හගවා අධම්මිකරුජ්ජනං රජෙජ දඬිකරමරපිට්ඨිතෙ තෙ මනුස්සෙ දිස්වා කාරුඤ්ඤවසෙන එවං විනෙතසි-සකකා හුවො රජ්ජං කාරෙත්තුං අහනං අඝාතයං අජ්ජනං අජ්ජපයං අසොචං අසොචාපයං ධම්මෙතාති, මාරෙ පාපිමා තං හගවතො පරිවිතකකං ඤත්වා සමණො ගොතමො සකකා හුවො රජ්ජං කාරෙත්තුනති විනෙතසි, ඉදුති රජ්ජං කාරෙත්තුකාමො ගවිස්සති රජ්ජං ව නාමෙතං පමාදට්ඨානං තං කාරෙන්නෙ සකකා ඔකාසං ලභිත්තුං ගවජාමි උස්සාගමස්ස ජනෙස්සාමිති විනෙතත්වා සත්ථාරං උපසඞ්ඛමිත්වා ආග-කාරෙත්තු හනෙත හගවා රජ්ජං කාරෙත්තු සුගතො රජ්ජං අහනං අඝාතයං අජ්ජනං අජ්ජපයං අසොචං අසොචාපයං ධම්මෙ තාති, අථ නං සත්ථා කිමුත මෙ ත්වං පාපිම පස්සසි? කිං මං ත්වං එවං වදෙසිති? හගවතො බො හනෙත වතතාරෙ ඉඬිපාද සුභාවිතා

ආකඩ්ඛමානොපි හි හඟවා හිමවනතං පබ්බතරුජං සුවණ්ණනති
අබ්මුච්චෙය්‍ය තව සුවණ්ණමෙව අස්ස, අහමපි ඛො ධනෙන ධන
කරණීයං කරස්සාමි භූමෙහ ධම්මෙන රජජං කාරෙස්සාපාතිං
තෙන වුත්තං:-

“පබ්බතස්ස සුවණ්ණස්ස ජනරූපස්ස කෙවලී,
විත්තාපි නාලමෙකස්ස ඉති විවා සමං වරෙ.

යො දුක්ඛමද්දකඛි යතො නිදුතං
කාමෙසු සො ජනතු කථං නමෙය්‍ය,
උපධිං විදිත්වා සඤ්ඤාති ලොකෙ
තස්සෙව ජනතු විනයය සිකෙඛි”ති.

ඉමාහි ගාථාහි සංවෙජේත්වා අඤ්ඤා ඵව ඛො පාපිම තව
ඔවාදෙ අඤ්ඤා මම තයා සඬිං සම්මනනා¹ නාම නත්ති අහං
ඵව. ඔවදුමිති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“අත්ථමහි ජතමහි සුඛා සභායා භූගී සුඛා යා ඉතරිතරෙන,
පුඤ්ඤං සුඛං ජීවිතසංඛයමහි සබ්බස්ස දුක්ඛස්ස සුඛං පභාණං.

සුඛා මත්තෙය්‍යතා ලොකෙ අපො පෙත්තෙය්‍යතා සුඛා,
සුඛා සාමඤ්ඤතා ලොකෙ අපො බ්‍රහ්මඤ්ඤතා සුඛා.

සුඛං යාව ජරා සිලං සුඛා සඬා පතිට්ඨිතා,
සුඛො පඤ්ඤාය පටිලාභො පාපානං අකරණං සුඛ”නති.

තත්ථ අත්ථමහිති පබ්බජිතස්සාපි හි විවරකරණාදිකෙ වා අධි
කරණවූපසමාදිකෙ වා හිහිනොපි කසිකමාදිකෙ වා බලවපකඛ
සනතිස්සිතෙහි අභිභවනාදිකෙ වා කිලෙව උප්පනෙන යෙ තං
කිලවං නිප්පාදෙත්තුං වා වූපසමෙත්තුං වා සකෙකානති ඵවරූපා සුඛා
සභාසාති අත්ථො. භූටසි සුඛාති යසමා පන හිහිනොපි සකෙන
අසනතුට්ඨා සනිවෙජ්දදීති ආරහනති පබ්බජිතාපි නානප්පකාරං
අනෙසනං, ඉති තෙ සුඛං න විඤ්ඤති, තසමා යා ඉතරිතරෙන
පරිත්තෙන වා විපුලෙන වා අත්තනො සනතකෙන සනතුට්ඨී අය
මෙව සුඛාති අත්ථො. සුඤ්ඤානති මරණකාලෙ පන යථාඤ්ඤාසයෙන
පත්ථරිත්වා කතපුඤ්ඤකම්මමෙව සුඛං. සබ්බස්සාති සකලස්සාපි පන
වට්ඨදුක්ඛස්ස පභාණසංඛාතං අරහත්තමෙව සුඛං. නාම. මත්තෙ
සත්ථාති මාතරි සම්මාපටිපත්ති. පෙත්තෙසත්ථාති පිතරි සම්මා
පටිපත්ති, උභයෙකපි මාතාපිතුනං උපට්ඨානමෙව කපිතං, මාතා
පිතරෙ හි පුත්තානං අනුපට්ඨහනභාවං ඤ්ඤා අත්තනො සනතකං
භූමියං වා නිදහනති පරෙසං වා විස්සරේන්ති, මාතාපිතරෙ න
උපට්ඨහනති² නෙසං නිඤ්ඤා පි ව වසිති කායස්ස හෙදා ගුප්

1. ම. ධම්මසංඤ්ඤා.

2. සී. න උපථිගනනානං.

කීර්තියෙ පි තිබ්බතතනති, යෙ පන මානාපිතරෙ සකකව්වං උපට්ඨ
 හනති තෙ තෙසං සත්තකං ධනම්පි පාපුණ්ණති පසංසම්පි උභනති
 කායස්ස පි හෙද සග්ගෙ තිබ්බතතනති තසමා උභයංපෙතං සුඛනති
 වුත්තං. **සාමඤ්ඤානාති** පබ්බජ්ජෙනස්ස සම්මාපටිපත්ති. **බ්‍රහ්මඤ්ඤානාති**
 බාහිතපාපෙස්ස බ්‍රහ්මපට්ඨෙකබ්බසාවකෙස්ස සම්මාපටිපත්ති යෙව,
 උභයෙනපි තෙසං චතුභි පට්ඨයෙහි පටිප්ඤ්ඤානභාවො කපිතො,
 ඉදම්පි ලොකෙ සුඛං නාම කපිතං. **ශීලනති මණ්ඩුණ්ඩලරත්ත**
 වන්දාදයො හි අලංකාර තසම්. තසම් වයෙසිතානං යෙව සොහනති,
 ඉධ න දහරානං අලංකාරො මහලලකකාලෙ මහලලකානං වා
 අලංකාරො දහරකාලෙ සොහනි උම්මත්තකො එස මඤ්ඤති
 ගරුත්තපාදනෙන පන දෙසමෙව ජනෙති, පටිසීලදසසීලාදිහෙදං
 පන සීලං දහරස්සාපි මහලලකස්සාපි සබ්බවයෙස්ස සොහනියෙව
 අහො වතායං සීලවාති පසංසුත්තාදනෙන සොමතස්සමෙවාචනති
 තෙන වුත්තං- **සුඛං සාව ජති ශීලනති. සඛා පතිට්ඨිනාති** ලොකීය
 ලොකුත්තරතො දුට්ඨාපි සඛා නිව්චලා හුත්වා පතිට්ඨිතා. **සුඛො**
පඤ්ඤාස පටිලාභොති ලොකීයලොකුත්තරය පඤ්ඤාස පටිලාභො
 සුඛො. **පාපානං අකර්ණනති** සෙතුසාතවසෙන පාපානං අකර්ණං
 ඉමස්මිං ලොකෙ සුඛනති අත්තො. දෙසනාවසානෙ බහුත්තං
 දෙවතානං ධම්මානිසම්යො අහොසිති.

මාරස්ස වස්සු අසමං.

නාගවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තෙ වි ස නි මො ව ගෙහා .

24. 1.

“මනුජස්සා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජෙතවනෙ විහරන්තො
 කපිලමච්ඡං. ආරුඛ කපේසි.

අතීතෙ කීර් කස්සපස්ස භගවතො පටිනිබ්බුතකාලෙ චෙ කුල
 භාතරෙ තිකම්මිත්වා සාවකානං සන්නිකෙ පබ්බජ්ජ, තෙස්ස ජෙට්ඨො
 සොධනො¹ නාම අහොසි කණ්ඩොසි කපිලො නාම, මාතා පත තෙසං
 සාධිති නාම කණ්ඩොසිහිති තාපතා නාම, තාපි හිකබ්බුණ්ණිස්ස පබ්බ
 ජ්ජ, එවං තෙස්ස පබ්බජ්ජෙනස්ස උභො භාතරෙ ආවරිසුර්ඤ්ඤාසානං
 වත්තපටිවත්තං තත්වා විහරන්තා එකදිවසං ගන්තො ඉමස්මිං සාසනෙ
 කති බුරුනිති පුච්ඡිත්වා ගන්ධුරං විපස්සනාබුරු වාති චෙ
 බුරුනිති සුත්වා ජෙට්ඨො විපස්සනාබුරු පුරෙස්සාමිති පට්ඨස්සාති

1. ම. සාගතො.

ආවරිසුප්පකායානං සනතිකෙ වසිත්වා යාව අරහත්තා කමමධානං
 ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා වායමනො අරහත්තං පාපුණ්ඨි, කණ්ඨි
 වො අහං තාව තරුණො වුඩකාලෙ විපස්සනාධුරං සුරෙස්සාමිති
 ගන්ථධුරං පට්ඨපෙත්වා තිණ්ඨි පිටකානි උග්ගණ්ඨි, තස්ස පරියත්තිං
 නිස්සාය පරිවාරෙ පරිවාරං නිස්සාය ලාභො උදපාදි, සො බාහු
 සවමමදෙන මත්තො ලාභනණ්ඨාය අභිභූතො අතිපණ්ඨිතමානි
 තාය පරෙති වුත්තං කප්පියමපි අකප්පියන්ති වදෙති අකප්පියමපි
 කප්පියන්ති වදෙති අනවජ්ජමපි සාවජ්ජන්ති සාවජ්ජමපි අනවජ්ජන්ති
 වදෙති, සො පෙසලෙති භික්ඛුති මා ආවුසො කපිල එවං අවචාති
 වත්වා ධම්මං ව විතයං ව දස්සෙත්වා ඔවදිගමානොපි-තුමෙහ කිං
 ඡන්තාප් රිත්තමුට්ඨිසද්ධිසාති ආදිති වත්වා බුංසෙන්නො වමෙහන්නො
 වරති, අප්පස්ස භාතු සොධනස්ස ථෙරස්සාපි භික්ඛු තමත්ථං ආරො
 වෙසුං, සොපි නං උපසංඛිතමිත්වා ආවුසො කපිල තුමාදිසානං හි
 සමමාපට්ටපත්ති සාසනස්ස ආයු නාම තස්මා සමමාපට්ටපත්තිං පභාය
 කප්පියාදිති පටිබාහෙන්නො මා එවං අවචාති ඔවදි, සො තස්සාපි
 වචනං අනාදිසි, එවං සන්නෙපි නං ථෙරෙ චත්තිකඛිත්තුං ඔවදිත්වා
 ඔවාදං අගණ්ඨන්තං නායං මම වචනං කාලෙතිති ඤාත්වා තෙනා
 වුසො පඤ්ඤාසියාසි සකොන කාමෙත්තාති වත්වා පකකාමි, තතො
 පට්ඨාය නං අඤ්ඤා පෙසලා භික්ඛු ඡඩ්ඨසිංසු, සො දුරවාරො
 හුත්වා දුරවාරෙති පරිවුත්තො විහරන්නො එකදිවසං උපොසංඝෙහ
 පාතිමොක්ඛං උද්දිසිස්සාමිති විජනිං ආදාය ධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා-
 චත්තති ආවුසො එත්ථ සන්තිපතිත්තානං භික්ඛුනං පාතිමො
 ක්ඛන්ති? පුච්ඡිත්වා-කො අත්ථො ඉමස්ස පටිච්චනෙත දින්නනාති
 භුණ්ඨිභුතෙ භික්ඛු දිස්වා-ආවුසො ධම්මො වා විතයො වා නත්ති පාති
 මොක්ඛෙත සුත්තෙත වා අසුත්තෙත වා කො අත්ථොති වත්වා ආසනා
 වුට්ඨති, එවං සො කස්සපස්ස භගවතො පරියත්තිසාසනං ඔසංකා
 පෙසි. සොධනත්ථෙරෙපි තදහෙව පරිනිබ්බාසි, කපිලො ආයුපරියො
 සානෙ අවිචිතති මහාතිරයෙ නිබ්බන්ති, සාපියස්ස මාතා ව භගිණී ව
 දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජිත්වා පෙසලෙ භික්ඛු අනෙකාසිත්වා පරිභාසිත්වා
 තපෙව තිරයෙ නිබ්බන්තිංසු, තස්මිං පන කාලෙ පට්ඨස්වා පුරිසා
 භාමසාතකාදිති කරිත්වා වොරිකාය ජීවන්තා ජනපදමනුස්සෙති අනු
 බවා පලාගමානා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා තත්ථ කිචි පටිසරණං අප
 ස්සන්තා අඤ්ඤාතරං ආරඤ්ඤාකභික්ඛුං දිස්වා වන්දිත්වා පටිසරණං
 නො හන්නෙ භොරාති වදිංසු, ථෙරෙ තුමහාකං සීලසද්ධිං පටි
 සරණං නාම නත්ති සබ්බෙපි පටිසීලාති සමාදිග්ථාති ආහ, තෙ
 සාධුති සමපට්ටිත්වා සීලාති සමාදිග්ථංසු, අප් තෙ ථෙරෙ ඔවදි-
 ඉදති තුමෙහ සීලවන්තා ජීවිතහෙතුපි වො නෙව සීලං අතික්කම්
 තබ්බං න මනොපදෙසො කාතබ්බාති, තෙ සාධුති සමපට්ටිත්වංසු,
 අප් තෙ ඡන්තපදා නං ධානං පත්වා ඉත්තොවිතො ව පරියෙස
 මානා තෙ වොරෙ දිස්වා සබ්බෙ වොරෙ ජීවිතා වොරෙපෙසුං.

තෙ කාලං කතා දෙවලොකෙ නිබ්බතතිංසු, වොරජේට්ඨකො
 ජේට්ඨකදෙවපුත්තකො අහොසි, තෙ අනුලොමපටිලොමවසෙන
 එකං බුඩ්ධන්තරං දෙවලොකෙ සංසරිතා ඉමස්මිං බුබුද්ධාදෙ සාවතී
 නගරවාසෙ පවතුලසතිකෙ කෙවට්ටගාමෙ නිබ්බතතිංසු, ජේට්ඨක
 දෙවපුත්තො කෙවට්ටජේට්ඨකස්ස ගෙගෙ පටිසන්ධිං ගණති
 ඉතරෙ ඉතරෙසු, එවං තෙසං එකදිවසෙ යෙව පටිසන්ධි ව මාත්‍ර
 කුච්ඡිතො නික්ඛමණං ව අහොසි, කෙවට්ටජේට්ඨකො අතී නුබො
 ඉමස්මිං ගාමෙ අඤ්ඤාපි දුරකා අජ්ජ ජතාති පරියෙසාපෙතා
 තෙසං ජතභාවං සුතා එතෙ මෙ පුත්තස්ස සභායකා භවිස්ස
 තතීති සබ්බෙසං පොසාවතිකං දුපෙසි, තෙ සබ්බෙපි සහ පංසු
 කිලුතා සභායකා හුතා අනුපුබ්බන්ත වයප්පත්තා අගෙසුං, තෙසං
 ජේට්ඨකස්ස පුත්තොව අග්ගපුරිසො අහොසි, කපිලො බො එකං
 බුඩ්ධන්තරං නිරයෙ පච්චිත්තා විපාකාවසෙසෙන තස්මිං කාලෙ
 අවිරවතියා සුවණ්ණවණ්ණො දුග්ගකුමුඛො මචේත්‍යා හුතා නිබ්බ
 තති, අපේකදිවසං තෙ සභායකා මචේත්‍ය ඛන්ධස්සාමාති ජලාදීති
 ගහෙතා නදියා බිපිංසු, අප්පං තෙසං අන්තොජ්ජලං සො මචේත්‍යා
 පාපිසි, තං දිස්වා සබ්බෙ කෙවට්ටගාමවාසීනො උච්චාසද්දමකංසු-
 පුත්තො නො පදමං මචේත්‍ය ඛන්ධන්තා සුවණ්ණමච්ඡං ඛන්ධංසු ඉදති.
 නො රුජ පහුතධනං දස්සතීති, තෙපි බො සභායකා මච්ඡං
 නාවාය පකබිපිත්තා නාවං උකබිපිත්තා රඤ්ඤා සන්තිකං අගමංසු,
 රඤ්ඤාපි තං දිස්වා නිං එතන්ති වුත්තෙ මචේත්‍ය දෙවති ආහංසු,
 රුජ සුවණ්ණවණ්ණං මච්ඡං දිස්වා-සත්ථා එතස්ස සුවණ්ණවණ්ණ
 කාරණං ජනිස්සතීති මච්ඡං. ගාහාපෙතා භගවතො සන්තිකං
 අගමාසි, මචේත්‍ය මුඛෙ විවට්ටන්තෙයෙව සකලජේතවනං අතිවිය
 දුග්ගකුං අහොසි, රුජ සත්ථාරං පුච්ඡි-කස්මා භන්තෙ මචේත්‍ය
 සුවණ්ණවණ්ණො ජන්තො? කස්මා මුඛතො දුග්ගකුච්චා වායතීති?, අයං
 මහාරාජ කස්සපස්ස භගවතො පාවචන්තෙ කපිලො නාම භික්ඛු
 අහොසි බහුසුත්තො මහාපරිවාරො ලාභනණ්හාය අභිභූතො අත්තනො
 වචනං අගණ්හන්තානං අකෙකාසකපරිභාසකො, තස්ස ව භගවතො
 සාසනං ඔසකකාපෙසි, සො තෙන කමෙතන අවිච්ඡිති නිබ්බතතිත්ථා
 විපාකාවසෙසෙන ඉදති මචේත්‍ය ජන්තො, යං පන සො දීඝරත්තං
 බුඩ්ධවචනං වාචෙසි බුඩ්ධස්ස වණ්ණං කපේසි තස්ස නිස්සන්දන
 ඉමං සුවණ්ණවණ්ණං පටිලභී, යං භික්ඛුනං අකෙකාසකපරිභාසකො
 අහොසි භෙත්තස්ස මුඛතො දුග්ගකුච්චා වායති, කප්පාපෙමි තං මහා
 රුජති? කප්පාපෙප්ථ භන්තෙති, අප්පං තං සත්ථා පුච්ඡි-ත්ථාසි කපිලොති?
 ආම භන්තෙ අහං කපිලොති, කුතො ආගතොසිති? අවිච්ඡිතොතිර
 යතො භන්තෙති ජේට්ඨභාතිකො තෙ සොධනො කුභිංති? පරි
 නිබ්බුතො භන්තෙති, මාතා පන තෙ සාධිති කුභිංති? නිරයෙ
 නිබ්බත්තා භන්තෙති, කණ්ට්ඨභගිති තෙ තාපතා කුභිංති? මහා
 නිරයෙ නිබ්බත්තා භන්තෙති, ඉදති ත්වං කාහං ගමිස්සයිති? ඉදති

අවිචිතීරයමෙව හනෙතති වතා විපට්ඨසාරතිභූතො නාවං සීසෙන පහරිතා තාවදෙව කාලං කතා නිරයෙ තිබ්බතති, මහාජනො සංවිග්ගො අගොසි ලොමහට්ඨජනො, අථ හභවා තස්මිං බණේ සනතිපතිතාය පරිසාය විතතාචාරං ඔලොකෙතා තඤ්ඤානුරූපං ධම්මං දෙසෙතුං. “ධම්මවරියං බ්‍රහ්මවරියං එතද්‍යු වස්සන්තම”න්ති සුත්තතිපාතො කපිලසුත්තං කථෙතා ඉමා භාජා අභාසි:-

“මනුජස්ස පමත්තචාරිනො තණ්හා වඩ්ඪති මාළුවා විශ,
සො පලච්ඡි හුරුහුරං ඵලමිච්ඡංච වනස්මිං වානරො.

යං එසා සහතෙ ජම්මී තණ්හා ලොකෙ විසතතිකා,
සොකා තස්ස පවඩ්ඪන්ති අභිවට්ඨංච බීරණං.

යො වෙ තං සහති ජම්මිං තණ්හං ලොකෙ දුරව්වයං,
සොකා තම්හා පපතන්ති උදබ්බිඤ්ඤා පොකකිරං.

තං වො වදාමි හද්දං වො යාවනොත්ථ සමාගතා,
තණ්හාය මූලං බණ්ඨ උසීරන්තොච බීරණං,
මා වො තලංච සොකොච මාරෙ හඤ්ඤි පුතප්පන”න්ති.

තත්ථ පමත්තචාරිනොති සතිවොස්සග්ගලක්කණේන පමාදෙන පමත්තචාරියස්ස පුග්ගලස්ස නෙව කුතං න විපස්සනාමග්ගඵලාති වඩ්ඪන්ති, යථා පන රුක්ඛං සංසිබ්බන්ති පරියොනකුන්ති තස්ස විතාසාය මාළුවා ලතා වඩ්ඪති එවමස්ස ඡ වරුනි නිස්සාය පුතප්පනං උපපජ්ජතො නණ්හා වඩ්ඪන්ති අන්තො සො පලච්ඡි හුරුහුරන්ති සො තණ්හාවඩ්ඪකො පුග්ගලො හවෙ හවෙ උපලච්ඡි ධාවති, යථා කිං වියාති? - ඵලමිච්ඡංච වනස්මිං වානරො, යථා රුක්ඛඵලං ඉච්ඡන්තො වානරො වනස්මිං ධාවති තස්ස තස්ස රුක්ඛස්ස සාධං ගණ්හාති තං මුච්ඡිතා අඤ්ඤං ගණ්හාති තථෙ මුච්ඡිතා අඤ්ඤං ගණ්හාති සාධං අලභිතා සනතිසිත්තොති වතනබ්බතං නාපජ්ජති එවමෙවං තණ්හා වඩ්ඪකො පුග්ගලො හුරුහුරං ධාවන්තො ආරම්භණං අලභිතා තණ්හාය අපපතනං පතෙතාති වතනබ්බතං නාපජ්ජති. සනති යං පුග්ගලං. එසා ලාමකභාවෙන ජම්මී, විසාහාරතාය විසපුප්ඵතාය විසඵලතාය විසපරිභොගතාය රුපාදීසු විසත්තතාය ආසත්තවිසත්තතාය ව විසතතිකාති සබ්බං ගතා ඡ වාරිකා නණ්හා අභිවඩ්ඪති යථා නාම වස්සානෙ පුතප්පනං වස්සනෙන දෙවෙන අභිවට්ඨං බීරණතිණං වඩ්ඪති එවං තස්ස පුග්ගලස්ස අන්තො වට්ටමූලකා සොකා අභි වඩ්ඪන්ති අන්තො. දුරව්වයන්ති යො පන පුග්ගලො එවං චුත්ත පපකාරං අතික්කමිතුං පජ්ජිතුං දුක්ඛාරතාය දුරව්වයං තණ්හං සහගො අතිභවති, තස්මා පුග්ගලා වට්ටමූලකා සොකා පපතන්ති, යථා නාම පොකකිරෙ පද්ධපතෙන පතිතං උදබ්බිඤ්ඤා තප්පතිට්ඨාති එවං න පතිට්ඨගන්ති අන්තො. තං වො වදාමිති තෙන කාරණෙන අහං තුමෙහ වදාමි. හද්දං වොති තුමාකං හද්දං හොතු මායං කපිලො

විශ්ව විනාසං පාපුණ්ණාථානි අනේවා. මූලනති ඉමිස්සා ඡවාරිකතණ්හාය අරහත්තමග්ගඤ්ඤෙන මූලං ඛණ්ථ, කිං වියාති? උසිරනේවාච බිරණං, යථා උසිරෙන අඤ්ඤා පුරිසො මහනෙත්ත කුඤ්ඤෙන බිරණං ඛණ්ති එවමස්සා මූලං ඛණ්ථානි අනේවා. මා වො නලංච සොනොච මාගේ හඤ්ඤි පුනප්පුනනති මා තුලෙන නදිසොතෙ ඡතං. නලං මහාවෙගෙනාගතො, නදිසොතො විශ් කිලෙසමාරො මරණමාරො දෙවපුත්තමාරො ච පුනප්පුනං භජතූති අනේවා.

දෙසනාවසානෙ පච්ඡිකාපි කෙවට්ඨපුත්තා සංවෙගං ආපජ්ජති; දුක්ඛස්ස නතකිරියං පත්ථයමානා සන්ත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිතා නවිරස්සෙව දුක්ඛස්ස නතං. කතා සත්ථාරා සඬං ආනෙජ්ඣිතාරසමා පතති ධම්මපරිභොගෙන එකපරිභොගා අගෙසුනති.

කපිලමච්ඡස්ස වස්සු පඨමං.

24. 2.

“යථාපි මූලෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො එකං ගුප්ඵකරපොතිකං ආරබ්භ කපෙසි.

එකභම්. කීර් දිවසෙ සත්ථා රාජගහං පිඬාය පච්ඡිකන්තො එකං සුකරපොතිකං දිස්වා සිතං පාත්වාකාසී, තස්ස සිතං කරොන්තස්ස මුඛවිවරවිනිශ්ඡතං. දසනොභාසමඬලං දිස්වා ආනන්දනේරො කො නු ඛො භනෙත ගෙතු සිතපාතුකමොයාති සිතකාරණං පුච්ඡි, අථ නං සත්ථා ආග-පස්සසෙතං ආනන්ද සුකරපොතිකනති? ආම භනෙතති, එසා කකුසකිස්ස භගවතො සාසනෙ එකාය ආසනසාලාය සාමන්තා කුකකුටි අහොසි, සා එකස්ස යොගාවචරස්ස විපස්සනාකම්මට්ඨානං සජ්ඣායනතස්ස තං ධම්මසොසං සුඤ්ඤා තතො චුතා රුජකුලෙ තිබ්බතතිත්වා උබ්බරි¹ නාම රුජධිතා අහොසි, සා අපරභාගෙ සරිර වලල්නට්ඨානං පට්ටස්ස පුලවකරුසිං දිස්වා තත්ථ පුලවකසඤ්ඤං උප්පාදෙත්වා පඨමථ්ඤානං පටිලභී, සා තත්ථ යාවතායුකං ධුත්වා තතො චුතා බ්‍රහ්මලොකෙ තිබ්බතති, තතො චවිත්වා පුන භවගති වසෙත ආලුලමානා ඉදුති සුකරයොතියං තිබ්බතතා, ඉදං කාරණං දිස්වා මයා සිතං පාතුකතනති, තං සුඤ්ඤා ආනන්දනේරප්පමුඛා භික්ඛු මහනතං සංවෙගං පටිලභිංසු, සත්ථා තෙසං සංවෙගං උප්පාදෙත්වා භවතණ්හාය ආදිතවං පකාසෙත්තො අනන්තරීපියං සීතකොච ඉමා ගාථා අභාසි:-

“යථාපි මූලෙ අනුපද්ග්ගෙ දලෙහ
ඡිනෙත්තාපි රුකෙතො පුනරෙව රුකති,
එවමපි තණ්හානුසයෙ අනුගතෙ
තිබ්බතතති දුක්ඛමිදං පුනප්පුනං.

යසා ඡතතිංසනී සොතා මනාපයාචණා භුසා,
වාහා¹ වහනති දුද්ධිංසිං සංකප්පා රාගනිසායා.

සවනති සබ්බධි සොතා ලතා උබ්බිජ්ජ² තිට්ඨති,
තච දිස්වා ලතං ඡතං මුලං පඤ්ඤාය ඡිඤ්ථ.

සරිතාති සිනෙහිතාති ව සොමනස්සාති භවනති ජනතුනො,
තෙ සාතසිතා සුබෙසිනො තෙ වෙ ඡතිජරුපභා නරා.

තසිණාය පුරකකතා පඡ පරිසප්පනති සසොච බාධිතො,
සංයොජනසමගසත්තකා දුක්ඛමුපෙතති පුනප්පනං විරාය.

තසිණාය පුරකකතා පඡ පරිසප්පනති සසොච බාධිතො,
තස්මා තසිණං විනොදයෙ තිකුට්ඨා ආකමිති විරාගමත්තනො³ති.

තත් මූලෙති යසා රුකකියා වතුසු දිසාසු වතුධා හෙට්ඨා ව
උජ්ජකමෙව ගතෙ පච්චිධෙ මූලෙ. ඡෙදනථාලනපාවනවිජ්ඣිතා
දිනං කෙනච උපද්දවෙන අනුපද්දමෙ. විරප්පතතාය දලෙහ. සො
රුකෙඛා උපරි ඡිනෙනාපි සාධානුසාධානං වසෙන පුනදෙව රුහනි
ඵචමෙව. ඡවාරිකාය තණ්හාය අනුසමෙ අරහත්තමග්ගඤ්ඤෙන
අනුගතො අසමුච්ඡිනෙත තසමිං තසමිං. භවෙ ඡතිආදිහෙදං ඉදං
දුක්ඛං පුනප්පනං නිබ්බන්ධනි යෙවාති අරො. සංයාති යසා පුග්ග
ලස්ස, ඉති අජ්ඣිතතිකාසුපාදාය අට්ඨාරස තණ්හාවිචරිතාති බාතිරස්ස
පාදාය අට්ඨාරස තණ්හාවිචරිතාති ඉමෙසං තණ්හාවිචරිතානං
වසෙන ඡතතිංසනීයා සොතෙති සමනනාගතා, මනාපෙසු රුපදීප්ප
ආසවති පචත්තතිති මනාපයාචණා තණ්හා භුසා බලවති හොති,
තං පුග්ගලං විපත්තඤ්ඤතාය දුද්ධිංසිං පුනප්පන උපපජ්ජනතො
මහත්තභාවෙන වාහා හුත්වා ක්කානං වා විපස්සනං වා අතිස්සාය
ශුභතිසසිතා සබ්බකප්පා වහනතිති අරො. සවනති සබ්බධි සොතාති
ඉමෙ තණ්හාසොතා වකුට්ඨාරාදිනං වසෙන සබ්බෙසු රුපාදීප්ප ආරම්භ
ණෙසු සවණතො සමිං. රුපතණ්හා-පෙ-ධම්මතණ්හාති සබ්බභවෙති
වා සවණතො සබ්බධි සවනති නාම. ලතාති පළිවෙදනට්ඨන
සංසිබ්බනට්ඨන ව ලතා විශාති ලතා. උබ්බිජ්ජ තිට්ඨතිති ඡවාරතො
උපපජ්ජ රුපාදීප්ප ආරම්භණෙසු පචත්තති. නාම දිස්වාති තං
පන තණ්හාලතං “ඵරෙසා තණ්හා උපපජ්ජමානා උපපජ්ජති”ති
ඡතට්ඨානවසෙන දිස්වා. පඤ්ඤායාති සරෙත වනෙ ඡතං ලතං
විශ මග්ගපඤ්ඤාය මූලෙ ඡිඤ්ථාති අරො. සවිතාතිති අනුසප්පාති
පයාතාති. සිනෙහිතාතිති විචරාදීප්ප පචත්තසිනෙභවසෙන සිනෙහි
තාති ව, තණ්හාසිනෙභවකමිතාතිති අරො. සොමනස්සාතිති
තණ්හාවසිකස්ස ජනතුනො ඵවරුපාති සොමනස්සාති භවනති.
ගෙ සාතසිතාති තෙ තණ්හාවසිකා පුග්ගලා පාතතිසායා සුඛ

1. ම. මහා.

2. ම. උපපජ්ජ.

තිස්සිනා ව හුළා සුඛෙයිනො සුඛපරියෙයිනො හවනති. **හෙ වෙති** යෙ එවරුපා නරා තෙ ජනිජරාව්‍යාධිමරණාති උපගච්ඡන්ති යෙවාති ජාතිජරුපණා නාම හොනති. පඤ්ඤා ඉමෙ සත්තා, තාසකාරණෙන තසිණාති සබ්බං ගතාය තණ්හාය පුරකකතා පරිවාරිතා හුළා. බාධි නොති ලුඤ්ඤන අරඤ්ඤ බබො සංඝො විං පඤ්ඤප්පනති භායනති. සංඝොජනගහසත්තාති දසවිධෙන සංයොජනසංගහෙන වෙච්ඡ සත්තවිධෙන රාගසභාදිතා ව සත්තා බබා තසම් ඛා ලග්ගා හුළා. විරාසාති චිරං දිඝමඛානං පුනපුනං ජනිතාදිකං දුක්ඛං උප ගච්ඡන්තිති අනේවා. තාසමාති යසමා තසිණාය පුරකකතා පළිවෙසිතා සත්තා තසමා අභතනො චිග්ගං රාගාදිවිගමං නිබ්බාණං පනේනොතා ආකංඛමානො භික්ඛු අරහත්තමග්ගෙනෙතං **තාසිණං විනොදසෙ** පනුදිතා නිගරිතා ජබ්බියාසාති අනේවා. දෙසනාවසානෙ බහු සොතා පනතිඵලාදිති පාපුණ්ණිසු.

සාපි බො සුකාරපොතිනා තතො වචිතා සුවණ්ණභූමියං රුජ කුලෙ නිබ්බන්ති තතො චුතා බාරණසියං තතො වචිතා සුපපාරක පට්ටනෙ අස්සවාණිජගෙහෙ නිබ්බන්ති, තතො චුතා කාචිරපට්ටනෙ විකක්ඛිකස්ස¹ ගෙහෙ නිබ්බන්ති, තතො චුතා අනුරුධපුරෙ ඉස්සරකුල ගෙහෙ නිබ්බන්ති, තතො චුතා තස්සෙව දක්ඛිණදිසාය හොක්කන්ත ගාමෙ සුමනස්ස නාම කුටුච්චිකස්ස ධීතා නාමෙන සුමනා නාම හුළා නිබ්බන්ති, අථස්සා පිතා තසම් ගාමෙ ජබ්බිතෙ දිඝවාපි රට්ඨං ගනත්වා මහාමුනිගාමෙ නාම වසී, තත්ථ නං දුට්ඨගාමණී රඤ්ඤා අමවෙචා ලකුණටක අතිමධෙරෙ නාම කෙනවිදෙව කරණී යෙන ගතො දිස්වා මහන්තං මහලං කන්ධා ආදාය මහාපුණ්ණගාමං ගතො, අථ නං කොට්ඨබ්බතමහාවිහාරවාසී මහාඅනුලනේරු² නාම තත්ථ පිණ්ඩාය වරනොතා තස්සා ගෙහස්ස වාරෙ ධීතො දිස්වා භික්ඛුති සභිං කපේසි- ආචුසො සුකාරපොතිනා නාම ලකුණටක අතිමරමහාමච්චස්ස හරියාභාවං පත්තා අහො අච්ඡරියන්ති, සා තං කථං සුචා තං අනිත්තවෙ උග්ගාවෙතා ජනිස්සරඤ්ඤං පටි ලභී, තංඛණංයෙව උපපන්නසංවෙගා සාමිකං යාවිතා මහනෙත්ත ඉස්සරියෙන පචබලකන්තරිතං සන්තිකෙ පබ්බජිතා තිස්සමහා විහාරෙ මහාසතිපට්ඨානසුත්තකථං සුචා සොතාපනතිඵලෙ පතිට්ඨති, පච්ඡා දමිලුමදුනෙ කතෙ මාතා පිතුනං වසන්ට්ඨානං හොක්කන්ත ගාමමෙව ගනත්වා තත්ථ වසන්ති කලුකමහාවිහාරෙ ආසිවිසොපම සුත්තං සුචා අරහත්තං පාපුණ්ණි, සා පරිනිබ්බාණදිවසෙ භික්ඛු භික්ඛුණීති පුච්ඡිතා භික්ඛුණීසංඝස්ස සබ්බං ඉමං පටිත්ති. නිරන්තරං කපේතා සන්තිපතිත්තස්ස භික්ඛුසංඝස්ස මජ්ඣේ මණ්ඩලාරාමවාසිනා ධම්මපදභාණකමහාතිස්සනේරෙන සභිං සංසදෙතා අහං පුබ්බෙ මනුස්සයොතිතො චුතා කුක්කුටි හුළා තත්ථ සෙනස්ස සන්තිකා

සීසවෙණ්දං. පඤ්ඤා රුජගහෙ නිබ්බන්තා පරිබ්බාජිකාසු පබ්බජිතා පඤ්ඤානභූමියං නිබ්බන්තා තතො වුතා සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තා න වීරස්සෙව ච විචිතා සුකරයොතිං ගන්තවා තතො වුතා සුචණ්ණ භූමිං තතො වුතා බාරණ්ඨිං තතො වුතා සුපාරකපට්ඨනං තතො වුතා කාමීරපට්ඨනං තතො වුතා අනුරධපුරං තතො වුතා භොක්ඛන්තගාමනති එවං සමවිසමෙ තෙරස අත්තභාවෙ පඤ්ඤා ඉද්දති උක්ඛණ්ණිකා “සබ්බෙපි අප්පමාදෙන සමපාදෙථා”ති චිතා වතස්සො පරිසා සංවෙජෙතා පරිනිබ්බාසිති.

සුඤ්ඤාපානිකාස චන්ද්‍ර දුතියං.

24. 3.

“යො නිබ්බණ්ථො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො එකං විබ්භන්තකං භික්ඛුං ආරම්භ කපෙයි.

එකො කිර මහාකස්සපතේරස්ස සභිවිහාරිකො හුත්වා වත්තාරි ක්කානාති උප්පාදෙත්වාපි අත්තනො මාතුලස්ස සුචණ්ණකාරස්ස ගෙහෙ විසභාගරූපාරම්භං දිස්වා තත්ථ පටිබ්බවිත්තො විබ්භමි, අප්ඨනං මනුස්සා අලසභාවෙන කම්මං කාචුං අතිච්ඡන්තං ගෙහා නීහරිංසු, සො පාපමිත්තසංසංගෙන වොරකමෙමන ජිවිකං කපෙපනෙත්වා විචරි, අප්ඨනං එකදිවසං ගහෙත්වා පච්ඡාබාහං ගාලභබ්බකං බක්ඛිත්වා චතුකෙක්ඛ චතුකෙක්ඛ කසාභි තාලෙනවා ආසාතනං නසිංසු, ථෙරො පිණ්ඩාය වරිදුං පටිසන්තො තං දක්ඛිණෙන වාරෙන නීහරියමානං දිස්වා බක්ඛනං සිටිලං කාරෙත්වා පුබ්බෙ තයා පරිවිතං¹ කම්මට්ඨානං පුත ආවජේරිති ආහ, සො තෙන ඔවාදෙන සතුප්පාදං ලභිත්වා පුත චතුත්ථකානං නිබ්බන්තෙයි, අප්ඨනං ආසාතනං තෙත්වා සාතෙස්සාමාති සුලෙ උත්තාසෙසුං, සො න භායති න සන්තසති, අප්ඨස්ස තස්මිං තස්මිං දිසාභාගෙ සීතා මනුස්සා අසිසන්තිතොමරුදිති ආයුධාති උක්ඛිපිත්වාපි තං අසන්තසන්තමෙව දිස්වා-පස්සථ භො ඉමං පුරිසං අනෙකසත්තං හි ආයුධගත්තං පුරිසානං මජ්ඣෙ නෙවච්ඡමනති න වෙධති අහො අච්ඡරියන්ති අච්ඡරියබ්බුතත්තා මහානාදං නදිත්වා රඤ්ඤා තං පවතති. ආරොවෙසුං, රුජ්ඨනං කාරණං හුත්වා විස්සජේර්ථ නන්ති ආහ, චන්ද්‍ර සන්තිකම්චි ගන්තවා තමත්ථ ආරොවසිංසු, සත්ථා ඔභාසං ඵරිත්වා තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ:-

“යො නිබ්බණ්ථො වතාධිමුත්තො වතමුත්තො වතමෙව ධාවති,
තං පුග්ගලමෙථ” පස්සථ මුත්තො බක්ඛිතමෙව ධාවති”ති.

තස්සත්ථා-ඤ්ඤා පුග්ගලො ගිහිභාවෙ ආලයසම්ඛාතං වතථං ඡබ්බිත්වා පබ්බජිතතාය නිබ්බණ්ථො දිබ්බවිහාරසම්ඛාතෙ තපො

1. සී. පරිභට්.

2. සී. පුග්ගලමෙච්.

වනෙ දෙබ්බුනොතා සරුවාසබ්බන්තසංඛාරා තණ්හාවතා මුනොතා
 හුඤ්ඤා පුත තං සරුවාසබ්බන්තතණ්හාවනමෙව ධාවතී, එථ¹ නං
 පුග්ගලං සංසුඤ්ඤා සො සරුවාසබ්බන්තො මුනොතා සරුවාසබ්බන්ත
 මෙව ධාවතීති. ඉමං පත දෙසනං සුඤ්ඤා සො රුජපුරිසානං අනතරෙ
 සුලඤ්ඤා නිසින්නොව උදයබ්බයං පට්ඨපෙඤ්ඤා තීලිකබ්බං ආරො
 පෙඤ්ඤා සංඛාරෙ සම්මසන්නො සොතාපතතිඵලං පඤ්ඤා සමාපතති
 සුඛං අනුභවන්නො වෙහාසං උපපතීති. ආකාසෙනෙව සත්ථි
 සන්තිකං ගන්ති. සන්තාරං වජ්ඣො සරුජිකාය පරිසාය මජ්ඣෙයෙව
 අරහත්තං පාපුණ්ති.

එකස්ස විබහන්තකම්හත්තස්ස චත්ථ ගාතිසං.

24. 4.

“න තං දලහ”නති ඉමං බමමදෙසනං සන්තා ජෙතවනෙ
 විහරන්තො බ්බන්තාගාරං ආරබ්භ කප්ථෙයි.

එකස්මිං කීර් කාලෙ බහු සන්ධිවේජදහ පඤ්ඤාතක මනුස්ස
 සාතකෙ වොරෙ ආනෙඤ්ඤා සොසලරඤ්ඤා දස්සෙසුං, තෙ රුජ
 අනුබ්බන්ත රුජ්ඣබ්බන්ත සංඛලිකබ්බන්තෙති බ්බාපෙසි, සමන්තාපි²
 වො ජනපද භික්ඛු සන්තාරං දට්ඨකාමා ආගන්ති. දිස්වා වජ්ඣො
 පුතදිවසෙ සාවඤ්ඤං පිණ්ඩාය වරන්තා බ්බන්තාගාරං ගන්ති. තෙ
 වොරෙ දිස්වා පිණ්ඩපාතපටික්ඛන්තා සායණසමයෙ තථාගතං
 උපසංඛලිතො-ගන්තෙ අජ්ඣ අලෙභති පිණ්ඩාය වරන්තෙති බ්බන්තා
 ගාරෙ වොරා අනුබ්බන්තාදිති බ්බා මහාදුක්ඛං අනුභවන්තා දිට්ඨා,
 තෙ තාති බ්බන්තාති ජිජ්ඣො පලාධිතුං න සකෙතානති අජි හු වො
 ගන්තෙ තෙති බ්බන්තෙති පිරතරං අඤ්ඤා බ්බන්තං නාමාති පුච්ඡිසු,
 සන්තා-භික්ඛවෙ කිං බ්බන්තාති නාමෙතාති යං පනෙතං ධනධඤ්ඤා
 පුත්තදුරදිසු තණ්හාසංඛාරං කීලෙසබ්බන්තං එතං තෙති සත
 ගුණෙන සහස්සගුණෙන පිරතරං එව මහන්තම්පි පනෙතං දුච්ඡිදයං
 බ්බන්තං පොරාණකපණ්ඩිතා ජිජ්ඣො හිමවන්තං පටිසිඤ්ඤා
 පබ්බජිසුති වඤ්ඤා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරණසියං බ්බමදනෙත රජ්ජං කාරෙන්නො
 බොධිසත්තො එකස්මිං දුග්ගතගතපතිකුලෙ නිබ්බන්ති, තස්ස
 වයපපත්තස්ස පිතා කාලමකාසි, සො ගතී. කඤ්ඤා මාතරං
 පොසෙසි, අපස්ස මාතා අතිවත්මානස්සෙව එකං කුලධිතරං
 ගෙහෙ කඤ්ඤා අපරගාගෙ කාලමකාසි, හරියායපියස්ස කුච්ඡියං
 ගබ්බො පතිට්ඨති, සො ගබ්බස්ස පතිට්ඨිතභාවං අජනන්තොව හඤ්ඤා
 ඤාං ගතී. වා වතී. වා කඤ්ඤා ජිව අහං පබ්බජිස්සාමිති ආහ, සාපි
 තං-ගබ්බො මෙ පතිට්ඨතො මයි විජ්ජාය දුරකං දිස්වා පබ්බ
 ජිස්සසිති ආහ, සො සාධුති සම්මට්ඨිතො තස්සා විජ්ජකාලෙ හඤ්ඤා

නිං සොත්තිනා විජ්ජා ඉදුතාහං පබ්බජ්ඣාමිති? පුළුච්ඡි, අථ නං සා පුත්තංසං තාව ඵනපානතො අපගමනකාලං ආගමෙහිති වත්තා පුත්ත ගබ්බං ගණ්ඨි, සො විනොසි-ඉමං සමපට්ඨ්ථාපෙත්වා ගතං න සකකා ඉමිසං අනාවිකිත්තාව පලාගිත්වා පබ්බජ්ඣාමිති, සො තස්සා අනාවිකිත්තාව රත්තිභාගෙ උට්ඨාය පලාගි, අථ නං නගර ගුහතිකා ගහෙසුං, සො-අහං සාමි මාතුපොසකො නාම විස්සජෙථ මනා අත්තානං විස්සජ්ජාපෙත්වා එකස්මිං ධාතෙ වසිත්වා හිමවත්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජං. පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤාසමාපත්තියො ව තිබ්බතෙත්තො කුසානකිළාය කිලුනො විහාසි, සො තත්ථ වසනො ඵවරුපමි නාම මෙ දුට්ඨිජ්ජයං පුත්තදුරබකුතං කිලෙසබකුතං ජිජ්ජන්ති උදුතං උදුතෙසිති, සත්ථා ඉමං අතිතං ආහරිත්වා තෙන උදුතිතං උදුතං පකාසෙනො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“න තං දලහං බකුතමාහු ධිරං
යදුයසං දුරුජං බබ්බජව,
සාරත්තරත්තා මණ්ඩුකුණ්ඩලෙසු
පුත්තෙසු දුරෙසු ව යා අපෙඛා.
එතං දලහං බකුතමාහු ධිරං
ඔහාරිතං සිපිලං දුප්පමුචං,
එතමි ඡෙත්වාන පටිබ්බජන්ති
අනපෙකිත්තො කාමසුඛං පහායා”ති.

තත්ථ ධිග්ඨි බුධාදයො පණ්ඩිතපුරිසා. යං සංඛලිකසංඛාතං අයසා තිබ්බතං ආසසං. අනුබකුතසංඛාතං දුරුජං, යවඤ්ඤං බබ්බජ තිණෙති වා සණ්ඨවාකාදිති වා රජුං කත්වා කතරජුබකුතං; තං අසිආදිති ජිජ්ජං සකකුණ්ණයාභාවෙන පිරන්ති න වදන්තිති අපේථා. සාරත්තරත්තාති සාරත්තා හුත්වා රත්තා; බහලතරරගත්තාති අපේථා. මණ්ඩුකුණ්ඩලෙසුති මණ්ඩුකුණ්ඩලෙසු ව මණ්ඩිවිවිතෙත්තෙසු වා කුණ්ඩලෙසු. එතං. දලහන්ති යෙ මණ්ඩුකුණ්ඩලෙසු සාරත්තරත්තා තෙසං සොරගොව-සා පුත්තදුරෙසු අපෙඛා තණ්හා එතං කිලෙසමයං බකුතං ව පණ්ඩිතපුරිසා දලහන්ති වදන්ති. ඔහාරිතන්ති ආකසිත්තා වතුසු අපායෙසු පාතනතො අවහරති හෙට්ඨා හරතිති ඔහාරිතං. සිපිලන්ති බකුතධාතො ඡට්ඨවමමංසාති න ජිජ්ජති ලොභිතං න තිහරති බබ්භාවමි අජනාපෙත්වා ඵලපථ ජලපථාදිසු කමොති කාතුං දෙතිති සිපිලං. දුප්පමුචන්ති ලොභවසෙන හි එක වාරමි උප්පන්නං කිලෙසබකුතං දට්ඨධානතො කව්ඡපො විය දුමෙමාවියං හොතිති දුප්පමුචං. එතමි ඡෙත්වානාති එතං දලහමි කිලෙසබකුතං ඤාණබග්ගෙන ජිජ්ජත්වා අනපෙකිත්තො හුත්වා කාම සුඛං පහාය පටිබ්බජන්ති පකාමන්ති වාති අපේථා. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිථලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

බකුතාගාරය වහු වතුසං.

24. 5.

“යෙ රුගරතතා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරනො
බෙමං නාම රඤ්ඤා බිලිඛිසාරස්ස අභගමහෙසිං ආරබ්භ කාපෙසි.

සා නිර පදුමුත්තරපාදමුලෙ පක්ඛිතපක්ඛානා අතිවිය අභිරුපා
පාසාදිකා අහොසි, සත්ථා නිර රූපස්ස දෙසං කපේතීති සුත්වා පන
සත්ථු සන්තිකං ගන්තුං න ඉච්ඡති, රුජ තස්සා රූපමදමත්තභාවං
ඤ්ඤා වෙළුවනවණ්ණනාපටිසංයුත්තාති ගීතාති කාරෙත්වා නට්ටකා
දිනං දූපෙසි, තෙසං තාති ගායනත්තානං සුත්වා තස්සා වෙළුවනං
අදිට්ඨප්‍රබ්බං විය අසුත්තප්‍රබ්බං විය ව අහොසි, සා කතරං උය්‍යානං
සක්ඛාය ගායතීති? පුළුච්ඡා-දෙවි තුම්භාකං වෙළුවනුය්‍යානමෙවාති
වුත්තෙ උය්‍යානං ගන්තුකාමා අහොසි, සත්ථා තස්සා ආගමනං ඤ්ඤා
පරිසමචේකි නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්නොව තාලවණ්ටං ආදාය
අත්තනො පසෙං ධත්වා විජමානං අභිරුපං ඉත්ථිං නිමිඡ්ඤ්ඤි, බෙමාපි
දෙවි පටිසම්මානාව තං ඉත්ථිං දිස්වා විනොසි-සමමාසමුඛො රූපස්ස
දෙසං කපේතීති වදන්ති අයවස්ස සන්තිකෙ ඉත්ථි විජයමානා සිත්වා
අභං ඉමිස්සා කලභාගමපි න උපෙමි න පන මයා ඊදිසං ඉත්ථිරූපං
දිට්ඨප්‍රබ්බං සත්ථාරං අභුත්තෙ අබ්භාවිකත්ති මඤ්ඤාති විනොත්තා
තථාගතස්ස කථාසද්දමපි අනිසාමෙත්වා තමෙව ඉත්ථිං ඔලොකාය
මානා අවධාසි, සත්ථා තස්සා විත්තාචාරං ඔලොකෙත්වා-බෙමෙ තිං
රූපෙ සාග්‍රෙ අත්ථිති විනොසි පස්සදානස්ස නිස්සාරභාවන්ති වත්වා
ඉමං ගාථමාග:-

“ආතුරං අසුචිං පුත්ථිං පස්ස බෙමෙ සමුස්සයං,
උග්ගරතනං පග්ගරතනං බාලානං අභිපක්ඛි”න්ති.

සා ගාථාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, අථ නං
සත්ථා-බෙමෙ ඉමෙ සත්තා රුගරතතා දෙසද්ධා මොහමුල්ලා
අත්තනො තණ්හාසොතං සමතික්කමිතුං න සක්කොන්ති තත්ථෙව
ලග්ගන්තීති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාග:-

“යෙ රුගරතතානුපත්තති සොතං
සයං කතං මක්කටකොව ඡුලං,
ඵතමපි ඡේත්වාන වජන්ති ධිරං
අතපෙක්ඛිතො සබ්බදුක්ඛං පභායා”ති.

තත්ථ මක්කටකොව ඡුලන්ති යථා නාම මක්කටකො සුත්ත
ඡුලං කත්වා මජ්ඣිමානෙ තාභිමණ්ඩලෙ නිපන්නො පරිස්සෙත
පතිතං පට්ඨං වා මක්ඛිකං වා වෙගෙනාගන්ත්වා විජ්ඣිත්වා තස්ස
රසං පිටිත්වා පුන ගන්ත්වා තස්මිංයෙව ධානෙ නිපජ්ජති, ඵවමෙව යෙ
සත්තා රුගරතතා දෙසද්ධා මොහමුල්ලා සසං ඝාතං තණ්හා
සොතං අනුපගාන්ති තෙ තං සමතික්කමිතුං න සක්කොන්ති, ඵං දුර

තික්කමං-එනමපි ඡෙත්වාන වජ්‍යාහි ධිග්ති පණ්ණිනා එනං බක්ඛනං ඡිත්තං අනුපෙක්ඛිතො තිරුලයං හුත්වා අරහත්තමග්ගෙන සබ්බ දුක්ඛං පහාය වජ්‍යාහි ගවජ්ජනිති අපො.

දෙසනාවසානෙ ඛෙමා අරහත්තෙ පතිට්ඨති, මහාජනස්සාපි සාත්තිකා දෙසනා අහොසි, සත්ථාපි රුජ්‍යං ආග-මහාරුජ ඛෙමායං පබ්බජ්‍යං වා පරිනිබ්බාසිත්‍යං වා වට්ටතිති, භනෙන්‍ය පබ්බාපේථ නං අලං පරිනිබ්බාණෙනාති, සා පබ්බජ්‍යා අග්ගසාවිත්‍යා අහොසිති.

වෙමග්ගෙට්ඨිනා වද්දු පවමං.

24. 6.

“මුව පුරෙ”ති ඉමං ධුමදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො උග්ගසෙනං ආරබ්භ කපේසි.

පවසනා කිරි තාටකා සංවච්ඡරෙ වා ඡම්මාසෙ වා පනෙන් රුජ්‍යං ගහං ගන්ත්වා රඤ්ඤාද්‍ය සත්තාහං සමජ්ජං කත්වා බහුං තීරඤ්ඤා සුවණ්ණං ලභන්ති, අනතරන්තරෙ උක්කෙපදායානං පරියන්තො නජ්ඣි, මහාජනො මවානිමවාදිසු ඡත්වා සමජ්ජං ඔලොකෙති, අපේකා ලාසක ධීනා¹ වංසං අභිරුක්ඛා තස්ස උපරි පරිවත්තිත්වා තස්ස පරියන්තෙ ආකාසෙ වසික්ඛමමානා නව්වති වෙච ගායති ව, තස්මිං සමයෙ උග්ග සෙනො නාම සෙට්ඨිපුත්තො සහායකෙන සඬිං මවානිමවෙ ධීනො තං ඔලොකෙත්වා තස්සා ගත්ථපාදවික්කෙපාදිසු උප්පන්නසිනෙහො ගෙහං ගන්ත්වා තං ලභන්තො ජීවිස්සාමි අලභන්තස්ස ඉධෙව මරණන්ති ආහාරුපවේදං කත්වා මවකෙ නිපජ්ජ, මාතාපිතුගි තාත කින්නෙ රුවෙතිති? පුවජිතොපි-තමෙව නට්ඨිතරං ලභන්තස්ස ජීවිතං අත්ථි අලභන්තස්ස මෙ ඉධෙව මරණන්ති වත්වා-තාත මා එවං කරි අඤ්ඤං තෙ අමහාතං කුලස්ස ව භොගානව අනුරුපං කුමාරිකං ආනෙස්සාමාති වුත්තෙපි තපේච වත්වා නිපජ්ජ, අථස්ස පිතා බහුං යාවිත්වාපි තං සඤ්ඤපෙත්‍යං අසකෙකාන්තො තස්ස සහායකං පකෙකාසාපෙත්වා කහාපණ්ණස්සං දත්වා ඉමෙ කහාපණ්ණෙ ගහෙත්වා අත්තනො ධිතරං මග්ගං පුත්තස්ස දෙතුති පතිණි, සො-නාහං කහාපණ්ණෙ ගහෙත්වා දෙමි සවෙ පන සො ඉමං අලභිත්වා ජීවිත්‍යං න සකෙකාති තෙනති අමෙහති සඬිං යෙව විචරතු දස්සාමිස්ස ධිතරන්ති ආහ, මාතාපිතරො පුත්තස්ස තමත්ථං ආරොවෙසුං, සො අහං තෙහි සඬිං විචරිස්සාමිති වත්වා යාවන්තානමපි තෙසං කථං අනාදි සිත්වා තික්ඛමිත්වා නටස්ස සන්තිකං අගමාසි, සො තස්ස ධිතරං දත්වා තෙන සඬිංයෙව ගාමනිගමරාජාධානිසු සිට්ඨං දස්සෙන්නො විචරි, සාපි තෙන සඬිං සංවාසමත්තං නවිරස්සෙව පුත්තං ලභිත්වා තං කිලාපයමානා සකට්ඨොපකස්ස පුත්ත ගණ්ඨාගාරකස්ස පුත්ත

කිවි අජානනකසස පුත්තාති වදෙති, සොපි නෙසං සකච්ඡරිවත්තකං කඛා සීතවර්ධනෙ ගොණොනං තිණං ආහරති, සිප්පදස්සනට්ඨානෙ ලබ්භණකිං උක්ඛපිත්වා හරති, තදෙව කීර සක්ඛාය සා ඉන්ද්‍රි පුත්තං කීලාපයමානා තරා වදති, සො අත්තානං ආරබ්භ තස්සා ගායනභාවං ඤාත්වා තං පුච්ඡ-මං සක්ඛාය කථෙසීති?, ආම තං සක්ඛායාති, එවං සන්නෙ අහං පලාසිස්සාමිති, සා කිං පත මග්ගං තයා ගතෙන වා අගතෙන වාති පුනපුනං තථෙව ගීතං ගායති, සා කීර අත්තනො රූපසම්පත්තිං වෙව ඛනලාභව තිස්සාය තං කිසම්චි න මඤ්ඤති, සො කිනනුබො තිස්සාය ඉම්ඤ්ජායං මානොති විනොනොතො සිප්පං තිස්සායාති ඤාත්වා භොතු සිප්පං උග්ගණතිස්සාමිති සසුරං උපසංකම්චා තස්ස ජානනකසිප්පං උග්ගණතිත්වා ගාමතිගමාදිපු සිප්පං දස්සෙන්නො අනුපුබ්බෙන රාජගහං ආගන්ත්වා ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ උග්ගසෙන්නො සෙට්ඨිපුත්තො නගරවාසීනං සිප්පං දස්සෙතිති ආරොවාපෙසි, නගරවාසීනො මවාතිමවාදයො බක්ඛාපෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සන්තිපතිංසු, සොපි සට්ඨිහත්ථං වංසං අභිරුග්ග තස්ස මත්ථකෙ අට්ඨාසි, තං දිවසං සත්ථා පච්චුස කාලෙ ලොකං ඔලොකෙන්නො තං අත්තනො ඤාණජාලස්ස අනොතො පට්ටං දිස්වා කිනනු බො හවිස්සාතිති ආචරේජන්නො-සෙට්ඨි සෙට්ඨිපුත්තො සිප්පං දස්සෙස්සාමිති වංසමත්ථකෙ ධස්සති තස්ස දස්සන්ත්ථං මහාජනො සන්තිපතිස්සති තනු අහං චතුප්පදිකං ගාථං දෙසිස්සාමි තං සුත්වා චතුරසීතියා පාණසගස්සානං බමමාති සමයො හවිස්සති උග්ගසෙන්නොපි අරහත්තෙ පතිට්ඨතිස්සාතිති අඤ්ඤාසි, සත්ථා පුනදිවසෙ කාලං සලලකෙඛත්වා තිකුඛසංසපරිවුතො රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසි, උග්ගසෙන්නොපි සත්ථරි අනොතානගරං අප්පට්ටෙඨියෙව¹ උත්තාදන්ත්ථාය මහාජනස්ස අගුලිසඤ්ඤං දත්වා වංසමත්ථකෙ පතිට්ඨාය ආකාසෙ යෙව සත්තවාරෙ පරිවත්තිත්වා ඔරුග්ග වංසමත්ථකෙ අට්ඨාසි, තස්මිං බණ්ණ සත්ථා නගරං පටිසන්නො යථා තං පරිසා න ඔලොකෙති එවං කත්වා අත්තානමෙව ඔලොකා පෙසි, උග්ගසෙන්නො පරිසං ඔලොකෙත්වා න මං පරිසා ඔලොකෙ තීති දෙමනස්සප්පත්තො ඉදං මයා සංවච්ඡරෙන කත්තබ්බං සිප්පං සත්ථරි ව නගරං පටිසන්නෙ පරිසා මං අනොලොකෙත්වා සත්ථාර මෙව ඔලොකෙති මොසං වත මෙ සිප්පදස්සානං ජාතන්ති විනොසි, සත්ථා තස්ස විතතං ඤාත්වා මහාමොග්ගලානං ආමන්නොත්වා ආහංගච්ඡ මොග්ගලාන සෙට්ඨිපුත්තං වදෙති-සිප්පං කීර දස්සෙතුති, ථෙරො ගන්ත්වා වංසස්ස හෙට්ඨා සීතො සෙට්ඨිපුත්තං ආමන්නොත්වා ඉමං ගාථමාන:-

“ඉංස පස්ස නවපුත්ත උග්ගසෙත මහබල,
කණ්ණොති රභිතං පරිසාය හාසයස්සු මහාජන”නති.

සො ථෙරස්ස කථං සුත්වා කුට්ඨමානසො හුත්වා සන්ථා මඤ්ඤ මම සිප්පං පසසිතුකාමොති වංසමන්තකෙ සීතකොව ඉමං ගාථමාහ:-

“ඉංස පස්ස මහාපඤ්ඤ මොග්ගලාන මහිසික,
කරොමි රඛනං පරිසාය භාසයාමි මහාජන”නති.

එවම පන වත්වා වංසමන්තකා වෙහාසං අබ්භුග්ගනත්වා ආකාසෙ යෙව පුද්දසකඛතං පරිවහතිත්වා ඔරුග්ග වංසමන්තකෙ අට්ඨාසි, අථ නං සන්ථා-උග්ගසෙන පණ්ඩිතෙන නාම අතිතානාගත පච්චුප්පනෙනාසු ඛනෙසු ආලයං පහාය ජනිතාදීහිපි මුචිතුං වට්ටතිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“මුව පුරෙ මුව පව්ත්තො මජ්ඣෙක මුව භවස්ස පාරගු,
සබ්බන් විමුක්තමානසො න පුන ජනිජරං උපෙහිසි”ති.

තත් මුව සුරෙති අතිතෙසු ඛනෙසු ආලයං නිකනතිං අජෙකා සානං පත්තං පරිසුට්ඨානං ගාහං පරාමාදං තණ්හං මුව. මජ්ඣෙකාති අනාගතෙසුපි ඛනෙසු ආලයාදීති මුව. මජ්ඣෙකාති පච්චුප්පනෙනාසුපි කාති මුව. භවස්ස පාරගුති එවං සනෙත නිවිධස්සාපි භවස්ස අභිඤ්ඤපරිඤ්ඤපභාණ්භාවනාසව්ජ්ඣිජීර්යාවසෙන පාරගු පාරගතො හුත්වා ඛනිධානුආයතනතෙදෙ සබ්බසංවතෙ විමුක්තමානසො විහරනො පුන ජනිජරාමරණාති න උපගව්ජ්ඣිති අන්තො. දෙසනාවසානෙ චතුරාසිතියා පාණසභස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

සෙට්ඨිපුත්තොපි වංසමන්තකෙ සීතකොව සහ පටිසම්භද්ධි අරහත්තං පත්වා වංසතො ඔරුග්ග සන්ථි සන්තිකං ආගනත්වා පච්චතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා සන්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචි, අථ නං සන්ථා දක්ඛණ්ණන්තං පසාරෙත්වා එහි භික්ඛුති ආහ, සො තාවදෙව අට්ඨ පරිකඛාරධරො සට්ඨිවස්සපෙරො විය අහොසි, අථ නං භික්ඛු-ආවුසො උග්ගසෙන සට්ඨිහන්තස්ස තෙ වංසස්ස මන්තතො ඔත රත්තස්ස භයං නාම නාහොසිති? පුච්ඡිත්වා-නන්ති මෙ ආවුසො භයන්ති පුත්තෙ සන්ථි ආරොවෙසුං-හනෙත උග්ගසෙතො න භායා මිති වදෙති අභුතං වත්වා අඤ්ඤං ව්‍යාකරොතිති, සන්ථා-න භික්ඛවෙ මම පුත්තෙන උග්ගසෙතෙත සද්දිසා ජිත්තසංයෝජනා භික්ඛු භායන්ති න සන්තසන්තිති වත්වා බ්‍රාහ්මණ්වග්ගෙ ඉමං ගාථමාහ:-

“සබ්බසංයෝජනං ඡේත්වා යො වෙ න පරිත්තස්සති,
සබ්බාතිගං විසංයුත්තං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

දෙසනාවසානෙ බහුත්තං ධම්මාභිසමයො අහොසි. පුත්තෙත දිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං-කීනවුඛො ආවුසො එවං අරහතනුපතිස්සය සමපන්නස්ස භික්ඛුනො නට්ඨිතරං තිස්සාය නට්ඨි සභිං විවරණකාරණං කීං අරහත්තස්ස උපතිස්සයකාරණන්ති, සන්ථා

ආගන්තුකා කායනුත්තර භික්ඛවෙ එතරති කපාය සන්තිසින්නාති පුච්ඡිතා ඉමාය නාමාති වුතෙන භික්ඛවෙ උභයමෙපතං ඉමිනා යෙව කතනති වඩා තමන් පකාසෙතුං අතිතං ආහරි.

අතීතෙ කීර කසාපදසබලස්ස සුවණ්ණවෙතියෙ කසිරමානෙ බාරාණසීවාසිනො කුලපුත්තො පනුතං බාදනීයභොජනීයං යානකෙසු ආරොපෙත්වා ගන්ධකමං කරිස්සාමාති වෙතියට්ඨානං ගච්ඡන්තා අනාරාමගෙහ එකං ථෙරං පිණ්ඩාය පවිසන්තා පසිංසු, අපේකා කුලධිතා ථෙරං ඔලොකෙත්වා සාමිකං ආහ-සාමි අයෙසා නො පිණ්ඩාය පවිසති යානකෙ ව නො බුහුං බාදනීයං භොජනීයං පත්ත මස්ස ආහර භික්ඛං දස්සාමාති, සො පත්තං ආහරිත්වා බාදනීය භොජ නීයස්ස පුරෙත්වා ථෙරස්ස ගන්ධෙ පතිට්ඨාපෙත්වා උභොපි පන්තං කරිංසු, භනෙන භූමෙහති දිට්ඨධම්මසෙසව භාගිනො භවෙය්සාමාති, සොපි ථෙරො බිණ්ණසවො තස්මා ඔලොකෙනෙතො තෙසං පන් නාය ඉඤ්ඤිතභාවං ඤාත්වා සිතං අකාසි, තං දිස්වා සා ඉඤ්ඡි සාමිකං ආහ-සාමි අමහාකං අයෙසා සිතං කරොති එකො නටකාරකො භවිස්සතිති, සාමිකොපිස්සා එවං භවිස්සති භද්දෙති වඩා පකතාමි, ඉදං තෙසං පුබ්බකමං, තෙ තන්ධ යාවතායුකං රුත්වා දෙවලොකෙ තිබ්බතතිත්වා තතො වචිත්වා සා ඉඤ්ඡි නටකගෙහෙ තිබ්බතති පුරිසො සෙට්ඨිගෙහෙ, සො එවං භද්දෙ භවිස්සතිති තස්සා පටිච්චනස්ස දිත්තතාය නටෙති සම්මං විවරි, බිණ්ණසවන්තරස්ස දිත්තපිණ්ණපාතං තිස්සාය අරහත්තං පාපුණ්ඨි, සාපි නටධිතා යා මෙ සාමිකස්ස ගති මග්ගමි සා එව ගතිති පබ්බජිත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨතිති.

උග්ගසෙනසෙට්ඨිසුත්තස්ස වණ්ඤු ඡස්සං.

24. 7.

“විතකකමපිතස්සා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරන්තො එකං දහරභික්ඛුං ආරබ්භ කපේසි.

එකො කීර දහරභික්ඛු සලාකගෙහ අත්තනො පත්තසලාකං ගහෙත්වා සලාකයාගුං ආදාය ආසනසාලං ගන්තුා තන්ධ උදකං අලභිත්වා උදකන්ධාය එකං ඝරං අගමාසි, තත්ත තං එකා කුමාරිකා දිස්වා උපපන්නසිනෙහා-භනෙන පුත්ත පානීයෙන අන්තෙ සති ඉධෙව ආගවේශ්ශාපාති ආහ, සො තතො පට්ඨාය යද පානීයං න ලභති තද තන්තෙව ගච්ඡති, සාපිස්ස පත්තං ගහෙත්වා පානීයං දෙති, එවං ගච්ඡන්තො කාලෙ යාගුමපි දත්වා පුනෙකදිවසං තන්තෙව තිසිද්දපෙත්වා භත්තං අදාසි, සන්තිකෙ වස්ස තිසිදිත්වා භනෙන ඉමයමි. ගෙහෙ න කිචි තත්ති නාම කෙවලං මයං විවරණකං මනුස්සමෙව න ලභාමාති කපං සමුට්ඨාපෙසි, සො කතිපාගෙනෙව තස්සා කපං සුත්වා උක්කණ්ඨි, අප් නං එක දිවසං ආගන්තුකා භික්ඛු දිස්වා-කස්මා

ඔං ආවුසො කිසො උපප්ප්ලප්පමිකඤ්ඤානි? පුච්ඡිතො-උක්කණ්ඨි
 තොසම් ආවුසොති වුතො-ආවරිසුපජ්ඣායානං සන්තං නගිංසු,
 තෙපි නං සජ්ඣ සන්තිකං තෙඤ්ඤානං තමස්සං ආරොචෙසුං, සන්තං සචං
 කිර ඔං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොති? පුච්ඡිතො-සචන්ති වුතො-කසො
 ඔං භික්ඛු මාදිසස්ස ආරම්භිරියස්ස බුඛස්ස සාසනෙ පබ්බජිතො
 සොතාපනොති වා සකදගාමිති වා අත්තානං අවදාපෙතො
 උක්කණ්ඨිතොති වදාපෙසි? භාරියං හෙ කමමං කතන්ති වචො-කිං
 කාරණං උක්කණ්ඨිතොසිති? පුච්ඡි, හන්තො එකා මං ඉත්ති එවමානාති
 වුතො-භික්ඛු අනච්ඡරියං එතං තස්සා කිරියං, සා හි පුබ්බෙ සකලජල
 දීපෙ අග්ගධත්තග්ගහං පණ්ණිතං පභාය තං මුහුත්තදිට්ඨකෙ එකසම්මි
 සිනෙහං උපාදෙඤ්ඤා තං ජීවිතකම්මං පාපෙසිති වචො-තස්සන්තස්ස
 පකාසනස්ස භික්ඛුති යාවිතො අතිතං ආහරි. අතීතෙ වුලුඬත්තග්ගහ
 පණ්ණිත කාලෙ තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ
 සිප්පං උග්ගහෙතො-තෙන තුට්ඨන දිනනං ධීතරං ආදාය බාරණසිං
 ගච්ඡන්තස්ස-එකසම්මි අවච්ඡිමුඛෙ පඤ්ඤාසාය කණ්ණිති පඤ්ඤාස
 වොරෙ මාරෙතො කණ්ණිසු ධීණෙසු වොරජෙට්ඨකං ගහෙතො භූමියං
 පාතෙතො හඳො අසිං ආහරති වුතො තාය තං බණං දිට්ඨවොරෙ
 සිනෙහං කතො වොරස්ස හන්තො අසිපරාං ධපෙතො වොරෙන
 ධත්තග්ගහපණ්ණිතස්ස මාරිතභාවං ආවිකතො-වොරෙන ව තං ආදාය
 ගච්ඡන්තො-මච්චි එසා අඤ්ඤං දිස්වා අත්තනො සාමිකං විය මාරා
 පෙස්සති කිං මෙ ඉමායාති එකං නදිං දිස්වා ඔරිමතිරෙ තං
 ධපෙතො තස්සා හණ්ණිකං ආදාය-නිං ඉධෙව හොති යාවාහං හණ්ණි
 උත්තාරෙමිති තන්තො ව තං පභාය ගතභාවෙ ආවිකතො:-

“සබ්බං හණ්ණිං සමාදාය පාරං තිණ්ණොසි ප්‍රාග්භණ්ණි,

පච්චාගච්ඡ ලහුං බිප්පං මච්චි තාරෙතිදුතිතො.¹

අසනත්තං මං විරසත්තෙන තිමිනති හොති අබ්බවං බුච්චන,
 මයාපි හොති තිමිණෙය්‍ය අඤ්ඤං ඉතො අහං දුරතරං ගමිස්සං.

කායං එලගලා ගුලෙඛ කරෙති අහුභාලියං,

න ඉධ නචං වා හීතං වා තාලං වා සුසමාගිතං,

අනභකාලෙ² මස්සොණි³ කිනත්ත ජග්ගසි සොහනෙ.

සිභාල බාල දුලෙඛ අපපඤ්ඤාසි ජලික,

ජිනො මච්ඡව පෙසිව කපණො විය ක්කියසි.

සුදස්සං වජ්ජමඤ්ඤාසං අත්තනො පන දුග්ගං,

ජිනා පතිව ජරව තමපි මඤ්ඤාසව ක්කියසි.

එවමෙතං මග්ගජ යථා භාසසි ජලික,

සා නුතාහං ඉතො ගතවා හතතු හෙස්සං වසානුගා.

යො හරෙ මතතිකාපාලං කංසපාලමි සො හරෙ,

කතං යෙව තයා පාපං පුතපෙවං කරිස්සසි”ති.

1. ම. තාරිතො.

2. ම. අනභකාලෙ.

3. ම. සුසොගි.

ඉමං පටකනිපාතෙ චූලලබ්ධිග්‍රහණනිකං විජාරොත්තං- තද චූලලබ්ධිග්‍රහණපණ්ණිකො ඤං අගොසි සා ඉතී එතරති අයං කුමාරිකා සිංහලරූපෙන ආගන්තො නස්සා නිග්‍රහකාරකො සකෙකා දෙවරුන් අගමෙවාති වත්තා-එවං සා ඉතී තං මුහුත්තදිසෙ එකසමිං සිනෙහෙන සකලජම්බුදිපෙ අග්‍රහපණ්ණිකං ජිවිතා වොදෙපෙසි, තං ඉතීං ආරබ්‍හ උපපන්නං තව තණ්හං ජිනිත්වා ගරුති භික්ඛුති තං ඔවදිත්වා උත්තරිං ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“විතකකපමපිතස්ස ජනතුනො තිබ්බරගස්ස සුභානුපසස්සිනො,
භියො තණ්හා පටධ්මිති එස බො දලහං කරෙති බන්ධනං.

විතකකුපසමෙ ච යො රතො අසුභං භාවයති සද්ද සතො,
එස බො ව්‍යන්ති කාතිති එස ඡෙවජ්ජි මාරබන්ධනං”නති.

තත්ථ විතකකපමපිතස්සාති කාමවිතකකාදිති විතකෙකති නිමමපිතස්ස. තිබ්බරගස්සාති බහලරගස්ස. සුභානුපසස්සිනොති ඉට්ඨාරමණේ සුභනිමිත්තගාභාදිවසෙන විස්සට්ඨමානසතාය සුභන්ති අනුපසස්සන්තස්ස. නණ්හාති එවරූපස්ස කුමාරාදිසු එකමපි න වඩ්ඪති අථ බො ඡ්වාරිකතණ්හාව හිංසො වඩ්ඪති. එස වොති එස පුග්‍රහලො තණ්හාබන්ධනං දලහං සුචිරං කරෙති. විතකකුපසමෙති මිච්ඡා විතකකානං චූපසමසබ්බාතෙ දසසු අසුභෙසු පඨමජ්ඣාතෙ. සද්ද සතොති යො එත්ථ අතීරතො හුත්වා නිව්වං උපට්ඨිතසතිතාය සතො තං අසුභජ්ඣානං භාවෙති. ව්‍යන්තිකාතිතිති එස භික්ඛු තිසු භවෙසු උපපජ්ජනකං තණ්හං විගතන්තං කරිස්සති. මාරබන්ධනන්ති එස තෙභුමකවට්ටසබ්බාතං මාරබන්ධනං ජිනිත්ස්සතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො භික්ඛු සොතාපතතිඑලෙ පතිට්ඨති. සම්පත්තානමපි සාත්තිකා දෙසනා අගොසිති.

දගරකාතිකත්‍රස්ස චක්ඛු සන්තමං.

24. 8

“තිට්ඨං ගතො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්නො මාරං ආරබ්‍හ කපෙසි.

එකදිවසං හි විකාලෙ සම්බහුලා, ථෙර ජේතවනවිහාරං පටිසිත්වා රුහුලකේරස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තං උට්ඨාපෙසුං, සො අඤ්ඤත්ථ වසනථානං අපස්සන්නො ගන්ත්වා තථාගතස්ස ගඤ්ඤාකුටියා පමුඛෙ තිපජ්ජි, තද්ද සො ආයස්සා අරහත්තප්පත්තො අවස්සිකො¹ හොති, මාරෙ වසවතී සභාවෙන² ජිත්තොයෙව තං ආයස්සන්තං ගඤ්ඤාකුටිපමුඛෙ තිපන්නං දිස්වා විනොසි-සමණස්ස ගොතමස්ස රුජ්ජකආභිතුලියං බති තිපන්නායං සයං අන්නො ගඤ්ඤාකුටියං තිපන්නො අභිතුලියං පිළියමානාය සයමපි පිළිත්තො

1. ම. අභවස්සිකො.

2. ම. භවතො.

ගම්පහයෙහි, සො මහතාගේ ගැටුණු පිටිමක්. අහිමිවීමෙන්, ආගම සොහොයුරු මරණය මැරීම. පරික්ෂණය මහතෙකු සතුටු කොට රුව. රවි, සැරිය ගැටුණු. නිසිවිටත් තමා මාරුවා සිටියේ. මාරු කළානම් සහසහයෝනාම මම පුතෙකු හැර. උපකාරීවකයා සකසා පුතෙකු මෙ අසන්නාමි විතරණයා මහාපරිච්ඡේදය මහාපරිච්ඡේදය වනා ඉමා ගාථා අහසි:-

“නිවැසියා ගතො අසන්නාමි විතරණයා අතභිගණය,
අවිච්ඡිද්ධ භවසලානි අනනිමොයං සමුදයො.

විතරණයා අනාදිකො නිරුතති පදකොපිදෙ,

අකුලරතං සනතිපාතං ජ්‍යෙෂ්ඨ පුබ්බපරාති ව,

ස වෙ අනනිමසාරිථෙ මහාපරිච්ඡේදය මහාපුරිසොති වුවෙති”ති

තත් නිවැසියා ගතොති ඉමසමි සාසනෙ පබ්බජිතානං අරහතං නිවැසියා නාම තං ගතො පතොති අනෙකො. අසන්නාමිති අතභිගණෙ රහසනාසාදිතං අනාවෙන අසන්නසකකො. අවිච්ඡිද්ධ භවසලානිති සබ්බාති පි භවගාමිති සලානි අවෙච්ඡි. සමුදයොති අයං එතසා අනනිමදෙසො. අනාදිකොති බන්ධනාදි නිග්ගණයො. නිරුතති පදකොපිදෙති නිරුතතියා ව සෙසපදෙසු වාති වතුසු පි පටිසම්බදසු ජෙතොති අනෙකො. අකුලරතං සනතිපාතං ජ්‍යෙෂ්ඨ පුබ්බපරාති වාති අකුලරතං සනතිපාත සබ්බාතං අකුලරපිණ්ඩව ජානාති, පුබ්බකුලරෙන අපරකුලරං අපරකුලරෙන පුබ්බකුලරව ජානාති, පුබ්බකුලරෙන අපරකුලරං ජානාති නාම ආදිමති පසුදෙසුමානෙ මජ්ඣිමනිකායෙ සානෙසු අපසුදෙසුමානෙසු ඉමෙසං ආදිඅකුලරතං ඉදං මජ්ඣං ඉදං පරිසොසානනති ජානාති, අපරකුලරෙන පුබ්බකුලරං ජානාති නාම අනෙක පසුදෙසුමානෙ ආදිමජ්ඣිකායෙ අපසුදෙසුමානෙසු ඉමෙසං අනතකුලරතං ඉදං මජ්ඣං අයං ආදිති ජානාති, මජ්ඣිකායෙ පසුදෙසුමානෙසු ඉමෙසං මජ්ඣිකුලරතං අයං ආදි අයං අනෙකාති ජානාති එවං මහාපරිච්ඡේදය ස වෙ අනනිමසාරිථෙති එස කොටියං සිතසරිථෙ මහතානං අනුබ්බතනිරුතති පටිසම්බදනං සිලකුලකාදිනව පරිග්‍රහානිකාය පසුදෙසු සමන්තාගතතා මහාපරිච්ඡේදය. “විමුක්තවිතරණාබ්‍යාහං සාරිපුත්ත මහාපුරිසොති වදමි”ති වචනතො විමුක්තවිතරණය ව මහාපුරිසොති වුවෙතිති අනෙකො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථ ලාදිති පාපුණිසුති. මාරෙපි පාපිමා ජානාති මං සමණො ගොතමොති තතෙවනතරාධාසිති.

මාරයා වසු අධිමං.

24. 9.

“සබ්බාතිභු”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා අනතරාමග්ගෙ උපකං ආර්ථකං ආරබ්‍හ කපෙසි.

එකසමීං හි සමයෙ සන්තා පත්තසබ්බසද්දන්තසද්දණො බොධිමණෙහි සත්තසත්තාහං විනිතාමෙත්වා අත්තතො පත්තවිවරමාදාය ධම්ම චක්කප්පවත්තනන්තං. බාරාණසියං සන්ධාය අභාරසගොජනමය්‍යං පටිපතොනා අනන්තරමය්‍යෙ උපකං ආජීවකං අද්දසං, සොපි සන්තාරං දිස්වා විපසසත්තාති ඛො තෙ ආවුසො ඉන්ද්‍රියාති පරසුඛො ඡවි වණෙණා පරියොදානො කංසි නිං ආවුසො උද්දියං පබ්බජිතො කො වා තෙ සන්තා කස්ස වා නිං ධම්මං රොවෙසිති? පුච්ඡි, අපංසා සන්තා මය්‍යං උපජ්ඣායො වා ආවරියො වා නත්ති චන්දා ඉමං ගාථමාහ:-

“සබ්බාභිභු සබ්බවිදුහමසමි

සබ්බසු ධම්මෙසු අනුපට්ඨිතො,

සබ්බසද්දනො තණ්හකයෙ විමුක්තො

සයං අභිසද්දයං කමුද්දිසෙය්‍ය”නති.

තත් සබ්බාභිභුති සබ්බසං තෙභුමකධම්මානං අභිභවනතො සබ්බාභිභු. සබ්බවිදුති විදිතසබ්බචතුමකධම්මො. “සබ්බසු ධම්මෙසු සබ්බසුපි තෙභුමකධම්මෙසු තණ්හාදිජීති අනුපට්ඨිතො. සබ්බං ජණොති සබ්බෙ තෙභුමක ධම්මෙ ජභිත්වා සිතො. තණ්හකයෙ විමුක්තොති තණ්හකයෙනෙ උපාදිතෙ තණ්හකයසබ්බාතෙ අරහතො අසෙවංසං විමුක්තියා විමුක්තො. සයං අභිසද්දයොති අභිසද්දයොදිගෙදෙ ධම්මෙ සයමෙව ජාතින්වා. කමුද්දිසෙය්‍යනති අයං මෙ උපජ්ඣායො වා ආවරියො වාති කං නාම උද්දිසෙය්‍යනති.

දෙසනාවසානෙ උපකො තථාගතස්ස වචනං නෙවාභිනන්දි න පටිකෙකාසි, සිසං පන වාලොකාජිවං නිලාලොකා එකපදික මය්‍යං ගහෙත්වා¹ අසද්දතරං ලුද්දකතිවාසනට්ඨානං අගමාසිති.

උපකාජීවකස්ස චක්ඛු හවමං.

24. 10.

“සබ්බදාන”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තා ජේතවනෙ විහරන්තො සක්කං දෙවරාජං ආරභ්‍ය කපෙසි.

එකසමීං හි සමයෙ තාවතීංසදෙවලොකෙ දෙවතා සන්තිපතින්වා චත්තාරෙ පඤ්ඤා සමුදාපෙසුං-කතරං දානං නුඛො දානෙසු කතර රසො නුඛො රසෙසු කතරරතී රතීසු ජේඨකා තණ්හකයො ච කස්මා ජේඨකොති වුවතීති?, තෙ පඤ්ඤා එකා දෙවතාපි විනිවර්තුං නාසක්ඛි, එකො පන දෙවො එකං දෙවං සොපි අපරන්ති එවං අසද්දමසද්දං පුච්ඡන්තා දසසු චක්කවාලසහස්සෙසු වාදසංචර්ඡනති විවරිංසු, එතතකොති කාලෙත පඤ්ඤානං අන්තං අදිස්වා දසසහස්ස

වක්කවාලෙ දෙවතායො සනතිපතිචා වතුනනං මහාරජානං සනතිකං ගන්තො- කිං තාතා මහාදෙවසනතිපාතොති? චුතෙන- වතතාරො පඤ්ඤා සමුදාපෙචා විනිවිජ්ඣං අසකෙකානතා තුමහානං සනතිකං ආගතමහාති, කිං පඤ්ඤං නාම තාතාති? දුතරසරතිසු කතමා දුතරසරති නුබො සෙට්ඨා තණ්හකකයො ව කසමා සෙට්ඨාති ඉමෙ පඤ්ඤා විනිවිජ්ඣං අසකෙකානතා ආගතමහාති, තාතා මයමපි ඉමෙසං අනෙථ න ජානාම අමහානං පන රාජා ජනසහසෙසන විනතිතෙ අනෙථ විනෙතඤා ඛණෙනෙව ජානාති, සො අමොහි පඤ්ඤාය ව පුඤ්ඤාන ව විසිට්ඨො එථ තස්ස සනතිකං ගමිතමාති තමෙව දෙවගණං ආදාය සකකයා දෙවරඤ්ඤා සනතිකං ගන්තො තෙතාපි-කිං තාතා මහනෙතා දෙවසනතිපාතොති චුතෙන-තමන්ථං ආරොවෙසුං, තාතා ඉමෙසං පඤ්ඤානං අඤ්ඤා අන්ථං ජාතිතුං න සකෙකාති බුබුච්ඡයා හෙනෙ සන්ථා පනෙතරති කහං විහරතිති පුච්ඡිතො- ජෙතවනෙති සුඤා- එථ තස්ස සනතිකං ගමිතමාති දෙවගණෙන සසිං රතතිහාගෙ සකලජෙතවනං මහාසෙචා සන්ථාරං උපසංකමිතො වන්දිතො එකමනනං ඝීතෙ- කිං මහාරාජ මහතා දෙවසකෙක සසිං ආගතොසිති? චුතෙන-ගනෙන දෙවගණෙන ඉමෙ නාම පඤ්ඤා සමුදාපිතා අඤ්ඤා ඉමෙසං අන්ථං ජාතිතුං සමනෙථා නාම නන්දි ඉමෙසං නො අන්ථං පකාසෙථාති චුතෙන-සන්ථා-සාබු මහාරාජ මයා හි පාරමිසො පුරෙඤා මහාපරිච්ඡාගෙ පරිච්ඡිතො තුමහාදිසානං කඛ්ඛාචෙජ්ජනන්දමෙව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤං පටිවිඛිං, තයා පුච්ඡිතපඤ්ඤාසු හි සබ්බදුතානං ධම්මදුතං සෙඨං සබ්බරසානං ධම්මරසො සබ්බරතිසු ධම්මරති සෙඨා තණ්හකකයො පන අරහත්තසම්පාදකතතා සෙඨො යෙවාති වන්දා ඉමං ශාථමාහ:-

“සබ්බදුතං ධම්මදුතං ජිනාති
සබ්බං රසං ධම්මරසො ජිනාති,
සබ්බං රතීං ධම්මරතී ජිනාති
තණ්හකකයො සබ්බදුකකං ජිනාති”ති.

තන්ද්‍ර සබ්බදුතං ධම්මදුතානි සවෙපි හි වක්කවාලගතෙහ යාව බ්‍රහ්මලොකා තීරනතරං කන්ධා සනතිසින්නානං බුබුපචෙට්ඨකබුබු ඛිණ්ණසවානං කදලිගබ්බසදිසාති විවරාති දදෙය්‍ය තසමිං සමාගමෙ චතුප්පදිකාය ශාථාය කතානුමොදනාව සෙඨා, තං හි දුතං තස්සා ශාථාය සොලසිං කලං නාගසති, එවං ධම්මදෙ සනාපි වාවනමපි සවණමපි මහනතං, යෙන ව පුග්ගලෙන බහුතං තං ධම්මසවණං කාරිතං තස්සෙව ආතිසංසො මහා, තථාරූපාය එව පරිසාය පණ්ණිතපිණ්ඩපාතස්ස පනෙන පුරෙඤා දිනනදුතතොපි සප්පිතෙලාදිතං පනෙන පුරෙඤා දිනන ගෙසජ්ජදුතතොපි මහාවිහාරසදිසානං විහාරනං ව ලොහපාසාද සදිසානං ව පාසාදුතං අනෙකාති සතසහසානාති කාරෙඤා

දිනතසෙනාසනදනතොපි අනාථපිණ්ඩකාදීහි විහාරං ආරබ්භ කත පරිච්චාගතොපි අත්තමසො චතුප්පදිකාය ගාථාය අනුමොදනාවසෙ නාපි පව්ගාතිතං බමමදුනමෙව වරං සෙය්යං, කිං කාරණං? එවරුපාතිති පුද්ගලයානි කාරොන්තා බමමං සුඤ්චා ව කාරොන්ති නො අසුඤ්චා, සචේපි ඉමෙ සත්තා බමමං න සුඤ්ඤයං උච්චිකමත්තං යාගුමපි කවච්ඡුමත්තං භත්තමපි න දදෙය්‍යං, ඉමිනා කාරණෙන සබ්බදුනෙහි බමමදුනමෙව සෙය්යං, අපි ච සපෙඤ්චා බුඬෙ ච පච්චෙකබුඬෙ ච සකලපාපං දෙවෙ වස්සන්තෙ උද්ඛිඤ්ඤති ගණෙනුං සමන්තං පඤ්ඤාය සමන්තාගතා සාරිපුත්තාදයොපි අත්තනො බමමතාය සොභාපතතිඵලාදීති අබිගතතුං නාසක්ඛිංසු, අස්සජ්ජේරාදීති කපිතං බමමං සුඤ්චා ව සොභා පතතිඵලං සචරිකරිංසු, සත්ථු බමමදෙසනාය සාවකපාරමිඤ්ඤණං සචරිකරිංසු, ඉමිනාපි කාරණෙන මහාරාජ බමමදුනමෙව සෙය්යං, තෙන වුත්තං: “සබ්බදුනං බමමදුනං ජිනාති”ති. සබ්බෙ පන බක්ඛි රසාදයොපි රසා උක්ඛංසන්තො දෙවෘතං සුධාහොජ්ජනරසොපි සංසාර වට්ටි පාතෙත්වා දුක්ඛානුභවනස්සෙව පච්චයො, යො පනෙස සත්තනිංසබ්බොධපක්ඛිංසබ්බමසබ්බාතො ච නවලොකුත්තරබමසබ්බා තො ච බමමරසො අයමෙව සබ්බරසානං සෙය්යං, තෙන වුත්තං සබ්බං රසං බමමරසො ජිනාතිති. යාපෙසා පුත්තරති ධිතුරති බන්ධනි ඉත්ථි රති නච්චගිතවාදිතාදිරතිප්පහෙද ච අනෙකප්පහෙද රති සාපි සංසාර වට්ටි පාතෙත්වා දුක්ඛානුභවනස්සෙව පච්චයො, යා පනෙසා බමමං කපේන්ත්ස්ස වා බමමං සුඤ්ඤන්ත්ස්ස වා වාචෙන්නස්ස වා අනෙතො උප්පජ්ජමානා පීති උදග්ගභාවං ජනෙති අස්සුති පවිත්තෙති ලොමහංසං ජනෙති, සායං සංසාරවට්ටස්ස අත්තං කත්වා අරහත්ත පරියොසානා හොතිති සබ්බරතිසු එවරුපා බමමරතියෙව සෙය්යං, තෙන වුත්තං-සබ්බං රතිං බමමරති ජිනාතිති. තණ්හාකයො පන තණ්හාය බයන්තෙ උප්පන්නං අරහත්තං සකලස්සපි වට්ටුක්ඛස්ස අභිභවනතො සබ්බසෙය්‍යමෙව, තෙන වුත්තං-**තණ්හාකයො සබ්බ දුක්ඛං ජිනාතිති.** එවං සත්ථරි ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථං කපේන්තෙ යෙව චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං බමමාභිසමයො අහොසි, සකෙකාපි සත්ථු බමමකථං සුඤ්චා සත්ථාරං වැදිත්වා ආග- හන්තෙ එවං ජෙය්‍යෙකෙ බමමදුනෙ කිමත්ථං අමහාකං පතති. න දුපෙථ? ඉතො පයාය නො භික්ඛුසබ්බස්ස කපේත්වා පතති. දුපෙථ හන්තෙති. සත්ථා තස්ස වචනං සුඤ්චා භික්ඛුසබ්බං සන්තිපාතෙත්වා-භික්ඛවෙ අජ්ජාදිං කත්වා මහාබමසවණං වා පකතිබමසවණං වා උපතිසින්නකකථං වා අත්තමසො අනුමොදනමපි කපේත්වා සබ්බසත්තානං පතති. දදෙය්‍යාථාති අභාසි.

24. 11.

“භතනති භොගා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ විහරන්තො අප්‍රත්තකසෙට්ඨියං නාම ආරබ්භ කපේසි.

තස්ස කීර කාලකිරියං සුඛා රාජා පසෙනදිනොස්මලො අප්‍රත්තකං සාපතෙය්‍යං කස්ස පාපුණාතීති? පුච්ඡන්තා රඤ්ඤති සුඛා සත්තති දිවසෙති තස්ස ගෙහතො ධනං රාජකුලං අතීහරා පෙත්වා සන්ත්‍ර සන්තිකං උපසම්බම්භිත්වා හන්ද කුතොහු තිං මහාරාජ ආගව්ප්පි දිවාදිවස්සාති වුත්තෙත- ඉධ හත්තෙත සාවන්තියං සෙට්ඨි ගහපති කාලකතො තමහං අප්‍රත්තකං සාපතෙය්‍යං රාජතෙතපුරං අතීහරිත්වා ආගව්ජාමීති ආදිමාහ. සබ්බං සුත්තො ආගතනසෙතෙව වෙදිතබ්බං. සො කීර සුවණ්ණපාතියා නානග්ගරසභොජනෙ උපතීතෙ එවරුපං නාම මනුස්සා භුඤ්ජන්ති කීං තුමෙහ මයා සඬං ඉමස්මිං ගෙහෙ කෙළීං කරොපාති භොජනෙ උපට්ඨිතෙ ලෙඬු දණ්ඩාදිති පහරිත්වා පලාපෙත්වා ඉදං මනුස්සානං භොජනන්ති කණාජකං භුඤ්ජති බිලඬිගුප්පතියකං, වන්ධානජ්ඣෙතසුපි මනාපෙසු උපසිත්තෙසු තෙ මනුස්සෙ ලෙඬුදණ්ඩාදිති පහරන්තො පලාපෙත්වා සානං ධාරෙති, ජජ්ජරරථකොත යාති පණ්ණව්ජන්තකොත ධාරිය මානෙතාති. එවං රඤ්ඤ ආරොපිතෙ සන්ධා තස්ස පුබ්බකමං කපේසි:- භුතපුබ්බං සො මහාරාජ සෙට්ඨිගහපති තගරසිඬිං නාම පච්චෙකබුධං පිණ්ඩපාතෙන පටියාදෙසි-දෙථ සමණස්ස පිණ්ඩන්ති වන්තා සො උදායාසනා පක්කාමි, තස්මිං කීර අස්සබ්බෙ බාලෙ එවං වන්තා පක්කන්තො තස්ස හරියා සඬාසමපන්නා විරස්සං වත මෙ ඉමස්ස මුඛතො දෙතිති වචනං සුතං. අජ්ජ මම මනොරථං පුරෙන්නී පිණ්ඩපාතං දස්සාමිති පච්චෙකබුධස්ස පත්තං ගහෙත්වා පණීත භොජනස්ස පුරෙත්වා අදුසි, සොපි තිවත්තමානො තං දිස්වා කීං සමණ කීඤ්චි තෙ ලබන්ති? පත්තං ගහෙත්වා පණීතපිණ්ඩපාතං දිස්වා විපට්ඨසාරී හුත්වා එවං විනෙතසි-වරමෙතං පිණ්ඩපාතං දුසා වා කමමකරා වා භුඤ්ජෙය්‍යං තෙ හි ඉමං භුඤ්ජන්තා මයං කමමං කරිස්සන්ති අයං පන ගන්ත්වා භුඤ්ජන්තා නිද්දසියස්සි තථො මෙ පිණ්ඩපාතොති. සො භාතුච්ච පන එකපුත්තකං සාපතෙය්‍යස්ස කාරණා ජීවිතා වොරොපෙසි, සො කීරස්ස අභිභූලිං ගහෙත්වා විවරන්තො ඉදං මයං පිතුසන්නකං යානකං අයං තස්ස ගොණොති ආදිමාහ. අථ නං සෙට්ඨි ඉදුනි තාවෙස එවං වදෙති ඉමස්ස පන වුඬිපත්තකාලෙ ඉමස්මිං ගෙහෙ භොගෙ කො දක්ඛිස්සන්තිති තං අරඤ්ඤං තෙත්වා එකස්මිං ගව්ජමුලෙ ගිවං ගහෙත්වා මුලකන්දං විශ ථාලෙත්වා මාරෙත්වා ගිවං වාලෙත්වා තත්තෙව ඡබ්බෙසි. ඉදමස්ස පුබ්බ කමමං. තෙන වුත්තං. “යං ඛො සො මහාරාජ සෙට්ඨි ගහපති තගරසිඬිං පච්චෙකබුධං පිණ්ඩපාතෙන පටිපාදෙසි, තස්ස කමමස්ස විපාකොත සත්තකඛන්තාං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජි, තස්සෙව කමමස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉමස්සා යෙව සාවන්තියා සත්තකඛන්තාං

සෙට්ඨිතතං කාමරසි, යං බො සො මහාරාජ සෙට්ඨි ගහපති දන්තා පච්ඡා විපජ්ජිසාරී අහොසි-වරමෙතං පිණ්ඩපාතං දුසා වා කම්මකරා වා භුඤ්ජෙය්‍යනති, තස්ස විපාකෙන නාස්සුලාරාය හත්තභොගාය විතතං නමති නාස්සුලාරාය වත්තභොගාය යානභොගාය නාස්සුලාරායං පඤ්චිකතං කාමඥ්ජානං භොගාය විතතං නමති. සංඛො සො මහාරාජ සෙට්ඨිගහපති භාතු එකපුත්තකං සාපතෙය්‍යස්ස කාරණං ජීවිතා වොරොපෙසි තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන බහුති වස්සාති බහුති වස්සසතාති බහුති වස්සසහස්සාති බහුති වස්සසතසහස්සාති නිරයෙ පච්චි, තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉමං සත්තමිකං අපුත්තකං සාපතෙය්‍යං රාජකොසං පච්චෙසෙනති. තස්ස බොපත මහාරාජ සෙට්ඨිස්ස ගහපතිස්ස පුරාණං ච පුඤ්ඤං පරිකබ්ඤ්ඤං නවං ච පුඤ්ඤං අනුපච්චිතං අජ්ජ පත මහාරාජ සෙට්ඨිගහපති මහාරොරුචෙ නිරයෙ පච්චතිති. රාජා සඤ්චි වචනං සුඤ්ඤා අහො හත්තෙ භාරියං කම්මං එතතකෙ නාම භොගෙ විජ්ජමානෙ තෙව අත්තනා පරි භුඤ්ජි න තුම්භාදිසෙ බුද්ධොධුරවිහාරෙ විහරන්තෙ පුඤ්ඤකම්මං අකා සිති ආහ, සන්ධා එවමෙතං මහාරාජ දුලෙමධිපුත්තලා නාම භොගෙ ලභිත්වා නිබ්බාණං න ගවෙසන්ති භොගෙ නිස්සාය උපපන්නා තණ්හා පනෙතෙ දීඝරත්තං හන්තිති වන්තා ඉමං ශාථමාහ:-

“හත්තනි භොගා දුලෙමධං නො වෙ පාරගවෙසිනො,
භොගතණ්හාය දුලෙමධො හත්ති අඤ්ඤෙව අත්තන”න්ති.

තත්ථ නො ඉම පාරගවෙසිනොති යෙ පත පාරගවෙසිනො පුත්තලා න තෙ භොගා හත්තති. අඤ්ඤෙව අත්තනාහත්ති භොගෙ නිස්සාය උපපන්නාය තණ්හාය දුපපඤ්ඤා පුත්තලො පරෙ විය අත්තනමෙව හන්තිති අනේවා. දෙසකාවසානෙ බහු සොතාපත්ති එලාදීති පාපුණ්ණිස්සති.

අපුත්තකසෙට්ඨස්ස චක්ඛු එසාදසමං.

24. 12.

“තිණ්දෙසාති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා පණ්ඩුකච්චලසිලායා විහරන්තො අභිකුරං ආරබ්භ කපේසි.

චක්ඛු “යෙ ක්කිතපසුතා ධීරා”ති ශාථාය වින්දාරිතමෙව. වුත්තං හෙතං තත්ථ ඉන්ද්‍රියං ආරබ්භ කපේසි. සො කීර අනුරුද්ධපෝරස්ස අනෙතා ශාමං පිණ්ඩාය පට්ටිස්ස අත්තනො ආහතං කච්චජ්ඣිකං දුපෙසි තදස්ස පුඤ්ඤං අභිකුරෙන දසවස්සසහස්සාති වාදසයොජ් නිකං උඛතපනති කන්ධා දින්නදන්නොපි මහපථලතරං ජාතං, තත්ථා එවමාහ. එවං වුත්තෙ සන්ධා- අභිකුර දුතං නාම විච්චෙය්‍ය දතං වට්ඨති, එවං තං සුබ්බෙත්තෙසු වුත්තබ්ච්චං විය මහපථලං හොති, ත්වං පත තථා න අකාසි තෙන තෙ දුතං න මහපථලං ජාතනති ඉමමන්ධං විහාවෙත්තො:-

“විවෙය්‍ය දුනං දුතබ්බං
 යත් දින්නං මහපථලං,
 විවෙය්‍ය දුනං සුගතප්පසත්ථං
 යෙ දකිත්තේය්‍යා ඉධ ජීවලොසො,
 එතෙසු දින්නාති මහපථලාති
 ඛිජාති වුත්තාති යථා සුඛෙතෙසු”ති.

වත්තා උත්තරිං ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි:-

“තිණ්දෙසාති බෙත්තාති රාගදෙසා අයමපජා
 තස්මා හි විතරාගෙසු දින්නං ගොති මහපථලං.

තිණ්දෙසාති බෙත්තාති දෙසදෙසා අයං පජා,
 තස්මා හි විතදෙසෙසු දින්නං ගොති මහපථලං.

තිණ්දෙසාති බෙත්තාති මොහදෙසා අයං පජා,
 තස්මා හි විතමොගෙසු දින්නං ගොති මහපථලං.

තිණ්දෙසාති බෙත්තාති ඉච්ඡාදෙසා අයං පජා,
 තස්මා හි විගතිචෙත්සු දින්නං ගොති මහපථලං”නති.

තත්ථ තිණ්දෙසානිති සාමාකාදිති හි තිණාති උද්භවනාති
 පුබ්බන්තාපරන්තාති බෙත්තාති දුසෙනති තෙන තාති න බහුථලාති¹
 ගොනති එවං. සත්තානම්පි අනෙකා රුගො උප්පත්තො සත්තො
 දුසෙති තෙන තෙසු දින්නං නාම මහපථලං න ගොතිති. තෙන වුත්තං:-

“තිණ්දෙසාති බෙත්තාති රාගදෙසා අයං පජා,
 තස්මා හි විතරාගෙසු දින්නං ගොති මහපථලං”නති.

සෙසගාථාසුපි එසෙව නයො. දෙසනාවසානෙ අභිකුරෙ ව
 ඉද්දකො ව සොභාපත්තිථලෙ පතිස්සිංසු. සමපත්තානම්පි සාථිකා
 දෙසනා අභොසිති.

අභිකුරය්‍ය වක්ඛු වාදසම්මං.

නණ්ඨාචග්ගවණ්ණනා නිසිතා.

ව තු වී ස නි මො ව ගෙගා .

25. 1.

“වක්ඛුනා සංවරෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ
 විහරන්නො පඤ්චගිකුක්ක ආරභා නපෙසි.

තෙසු තීර එතෙකො වක්ඛුවාරුදිසු පඤ්චසු වාරෙසු එතෙතමෙව
 රක්ඛි, අපෙකදිවසං සනතිපතිනා-අගං දුරක්ඛං රක්ඛාමි අගං.

දුරකඩ. රකබ්බිති විවදිතා සන්තරං පුච්ඡිතා ඉමමන්.
ජාතිස්සාමාති සන්තරං උපසඞ්ගමිතා-භනෙත මයං. වක්ඛවාරුදිති
රකබ්බතා. අත්තනො අත්තනො රකබ්බවාරමෙව දුරකබ්බතා
මඤ්ඤාමි හො හුබො අට්ඨෙසු දුරකබ්බ. රකබ්බිති පුච්ඡිසු. සන්ත ඵනං.
භික්ඛුමපි අනොසාදෙතා-¹ භික්ඛුවෙ සබ්බානිපෙතානි දුරකබ්බානෙව,
අපි ව බො පන තුමෙහ න ඉදානෙව පඤ්චස්ස ධානෙස්ස අසංවුතා,
පුබ්බෙපි අසංවුතා, අසංවුතතා යෙව ව පණ්ඩිතානං. ඔවාදෙ
අයතා ජිවිතකකියං පාපුණ්ණිත්තං. නද් භනෙතති? තෙහි යාවිතො
අතීතං ආගරි:-

අතීතෙ තක්කසිලාජාතාසංඝ වත්ථං වින්තරෙතා රකබ්බිතං.
වසෙත රුජකුලෙ ජිවිතකකියං. පතෙත පත්තාභිසෙකෙත මහා
සතෙතන සෙතවජ්ජනසංඝ හෙයා රුජාසතෙ තිසිනෙතන අත්තනො
සිරිසම්පතති. ඔලොකෙතා විරියං නාමෙතං සනෙතති කතබ්බ
මෙවාති වත්තා උද්ගතවසෙත උද්ගතීතා:-

“කුසල්පදෙසෙ ධිතියා දළ්භයා ව
අවජිතතතා හයභීරුතාය ව,
න රකබ්බිතං වසමාගමිතං
ස සොත්ථිභාවො මහතා හයෙත මෙ”ති.

ඉමං ගාථං දසෙසතා තදුපි තුමෙහව පඤ්ච ජනා තක්කසිලාසං
රජ්ජගහණන්තාය තික්කිතා. මහාසතතං ආවුඛතා පරි
වාරෙතා මහං ගවජ්ජනා අත්තරුමගෙහ රකබ්බිති වක්ඛවාරුදි
වසෙත උපතීතෙස්ස රුපාරමමණාදිස්ස අසංවුතා පණ්ඩිතස්ස ඔවාදෙ
අවතරිතා. ඔලියතා රකබ්බිති බාදිතා ජිවිතකකියං සම්පාපුණ්ණි,
තෙස්ස පන ආරම්මණෙස්ස සංවුතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබ්බතීති.
දෙවවණ්ණිං යක්කිණිං අනාදිතිතා සොත්ථිතා තක්කසිලං ගතතා
රජ්ජං. පතෙතා රුජා අගමෙවාති ජාතා. සමොධානෙතා- භික්ඛුවෙ
භික්ඛුතා නාම සබ්බානිපි වාරුති සංවරිතබ්බාති ඵතාති හි
සංවරනෙතා ඵව සබ්බදුක්ඛා පමුච්චන්ති වත්තා ධම්මං දෙසෙතො
ඉමා ගාථා අභාසි:-

“වක්ඛුතා සංවරෙ සාධු සාධු සොතෙත සංවරො,
ඝාණෙත සංවරෙ සාධු සාධු ජිව්හාය සංවරෙ.
නායෙත සංවරෙ සාධු සාධු වාචාය සංවරෙ
මහසා සංවරෙ සාධු සාධු සබ්බන්ත සංවරෙ,
සබ්බන්ත සංවුතො භික්ඛු සබ්බදුක්ඛා පමුච්චන්ති”ති.

තත්ථ වක්ඛුතාති යද් හි භික්ඛුතො වක්ඛුවාරෙ රුපාරමමණං.
ආපාථං ආගවජ්ජි තද් ඉට්ඨාරමමණෙ අරජ්ජනසංඝ අනිට්ඨාරමමණෙ
අදුස්සනතස්ස අසමපෙකිනෙ මොහං අනුපාදෙතාසං තස්මිං

වාරෙ සංවරො එකනං පිදගනං යුතති කතා නාම හොති, තස්ස සො එවරුපො වක්කුණා සංවග්ගේ සාධු, එස නගො සොතවාරාදිසුපි. වක්කුලාරාදිසු යෙව සත සංවරො වා අසංවරො වා උප්පජ්ජති පරතො පන ජවනවිටියං. එස ලබ්භති, ඒති අසංවරො උප්පජ්ජ නොතා අස්සධා අකඛන්ථි කොසජ්ජං. මුට්ඨසල්ලං අඤ්ඤාණන්ති අකුසල විටියං. අයං පඤ්චවිධො ලබ්භති, සංවරො උප්පජ්ජනො සඤ්ඤා ඛන්ති විටියං. සති ඤාණන්ති කුසලවිටියං. අයං පඤ්චවිධො ලබ්භති. භාග්ගො සංවග්ගේති තත්ථ පන පසාදකායොපි වොපනකායොපි ලබ්භති, උග්ගමපි පනෙතං කායවාරමෙව, තත්ථ සො පසාදවාරෙ සංවරෙ කපිතොව, වොපනවාරෙපි තංවන්දිකා පාණාතිපාතා අදින්නාදුතා මිච්ඡාචාරාති තෙති වොපනකායෙති සඬිං. අකුසල විටියං උප්පජ්ජනෙති තෙති තං වාරං අසංවුතං හොති, කුසල විටියං උප්පජ්ජනෙති පාණාතිපාතාවෙරමණී ආදීති සංවුතං. සාධු වාචාසාති එන්ථාපි වොපනවාචාපි වාචා තාය සඤ්ඤා උප්පජ්ජනෙති මුසාවාදදීති තං වාරං අසංවුතං හොති, මුසාවාද වෙරමණී ආදීති සංවුතං. මනසා සංවග්ගේති එන්ථාපි ජවනමනතො අඤ්ඤාන මනෙත සඬිං. අභිජ්ඣාදයො නත්ථි, මනොවාරෙ පන ජවනකඛණෙ උප්පජ්ජමානෙති අභිජ්ඣාදීති තං වාරං අසංවුතං හොති අනභිජ්ඣාදීති සංවුතං. සාධු සබ්බන්තාති තෙසු. වක්කුලාරාදිසු සබ්බෙසුපි සංවරෙ සාධු. එතතාවතා ති අඨ සංවරවාරාති අඨ ව අසංවරවාරාති කපිතාති, තෙසු අඨසු අසංවරවාරෙසු ඕතො තිකුසු සකලවට්ටමුලක දුක්ඛතො න මුච්චති, සංවරවාරෙසු පන ඕතො සබ්බසාපි වට්ටමුලකදුක්ඛා මුච්චති. තෙන වුතතො:- සබ්බන්තං සංවුතො තිකුසු සබ්බදුක්ඛා පමුච්චන්ති.

දෙසනාවසානෙ පඤ්ච තිකුසු සොතාපතතිඵලෙ පතිඨතිංසු. සමානතානමපි සාන්තිකා දෙසනා අහොසිති.

පඤ්චතිකුසුමා වන්දු පඨමං.

25. 2.

“ගත්ථසඤ්ඤතො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං භංගසාන්තකං තිකුසුං ආරබ්භ කපෙසි.

සාවඤ්චිවාසිතො කීර වෙ සභායකා තිකුසු පබ්බජිතො ලග්ගුප සමපද යෙතුයෙතන එකතො විවරන්ති. තෙ එකදිවසං අවිරවති. ගන්තවා නගාතවා ආතපං තප්පමානා සාරණීයං කපං කපෙන්නා අඨංසු, තස්මිං බණේ වෙ භංසා ආකාසෙන ගව්ජන්ති, අප බො දභර තිකුසු සකඛරං ගගෙණිං එකස්ස භංගපොතකස්ස අකඛි පහරිස්සාමිති ආග, ඉතරෙ න සකඛිස්සාමිති ආග, තිඨතු ඉමග්ගිං පස්සෙ අකඛි පර පස්සෙ අකඛිං පහරිස්සාමිති, ඉදමපි න සකඛිස්සාමිගෙවති, තෙන ති

උපධාරෙහිති නිශංසං¹ සකඛරං ගහෙත්වා හංසස්ස පච්ඡාභාගෙ බිට්ඨි, සකඛරසද්දං සුත්වා නිවතතිත්වා ඔලොකෙසි, අථ නං ඉතරෙ වට්ඨ සකඛරං ගහෙත්වා පරපස්ස අනඛිමති පහරිත්වා ඔරිමකිත්වා නිකාමෙසි, හංසො විරවනො පරිවතතිත්වා තෙසං පාදමුලෙයෙව පති. තත්ථ සිතා භික්ඛු දිස්වා ආවුසො බුඛසාසනෙ පබ්බජිත්වා අනනුවජ්චිතං වො කතං පාණාතිපාතං කරෙන්නෙහිති වත්වා තෙ ආදය ගතත්වා තථාගතස්ස දස්සෙසුං, සත්ථා- සචං කිර භික්ඛු තයා පාණාතිපාතො කතොති? පුච්ඡිත්වා- සචං භනෙත්ති වුත්තෙ- භික්ඛු කස්මා ඵචරුපෙ නිශ්ශාණිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා ඵචමකාසි? පොරුණකපණ්ණිතා අනුප්පන්නෙ බුබ්බෙ අභාරමිඤ්ඤි වසමානා අප්ප මත්තකෙසුපි ඨාතෙසු කුකකුච්චං කරිංසු, ඤං පන ඵචරුපෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා කුකකුච්චමත්තමපි න අකාසිති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්තනගරෙ ධනජයෙ රජු- කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිසම් පටිසක්ඛං ගහෙත්වා අනුපුබ්බෙන විඤ්ඤාතං පත්තො තකකසීලාය සිප්පාති උග්ගණ්ණිත්වා පිතරා ඔපරපේජ පතිට්ඨාපිතො අපරභාගෙ පිතු අච්චියෙන රජුං පත්වා දස රජධමමෙ අකොපෙන්නො කුරුධමම² වතතිත්වා, කුරුධමමො නාම පඤ්චසීලාති. තාති බොධිසත්තො පරිසුඛාති කත්වා රකඛති, යථා ව බොධිසත්තො ඵචමස්ස මාතා අග්ගමහෙසී කණ්ට්ඨභාතා උපරාජා පුරොගිතො බ්‍රාහ්මණො රජුභාගකො අමච්චො සාරපී සෙට්ඨි දෙණමාපකො මහාමත්තො දෙවාරිකො නගරසොභිතී වණ්ණදුසිති ඵචමෙතෙසු ඵකාදසසු ජනෙසු කුරුධමමං රකඛන්නෙසු කාලිගරට්ඨෙ දන්තපුරනගරෙ කාලිබ්බෙ රජුං කාරෙන්නෙ තස්ස රට්ඨෙ දෙවො න වසිසි, මහාසත්තස්ස පන අඤ්ජනවසභො³ නාම මඛලගඤ්චි මහාපුඤ්ඤා භොති, රට්ඨවාසිතො තස්මිං ආතීතෙ දෙවො වසිසිසාතිති සඤ්ඤාය රඤ්ඤා ආරොචස්සි. රාජා තස්ස ගඤ්ඤා ආනගතත්වාය බ්‍රාහ්මණෙ පතිණි, තෙ ගතත්වා මහාසත්තං ගඤ්චි යාවිංසු, සත්ථා ඉමං තෙසං යාවතෙ කාරණං දස්සෙත්වා:-

“තව සද්ධං ව සීලං ව විදිත්වාන ජනාධිප,

වණ්ණං අඤ්ජනවණ්ණෙන කාලිබ්බසම් විනිලහසෙ”ති.

ඉමං භික්ඛිපාතෙ ජාතකං කපේසි. ගඤ්චිමි පන ආතීතෙපි දෙවෙ අවස්සන්නෙ සො රාජ කුරුධමමං රකඛති තෙනස්ස රට්ඨෙ දෙවො වස්සාතිති සඤ්ඤාය යං සො කුරුධමමං රකඛති තං සුවණ්ණපට්ට ලිබ්බිත්වා ආනෙථාති පුත කාලිබ්බො බ්‍රාහ්මණෙ ව අමච්ච ව පෙසෙසි, තෙසු ගතත්වා යාවන්නෙසු රාජානං ආදිං කත්වා සබ්බෙපි තෙ අත්තනො සීලෙසු කිඤ්චි කුකකුච්චමත්තං කත්වා අපරිසුඛං නො

1. ම. දුතිශං.

2. ම. ගරුධමම.

3. ම. අඤ්ජනසත්ථිභො.

සීලනති පටික්ඛිපිනාපි න එතතාවතා සීලහෙදො හොතිති තෙති පුනපුනං යාචිතා අතතනො අතතනො සීලාති කථසිංසු. කාලිභේතා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛාපෙතා ආභතං කුරුබමං දිස්වාම සමාදාය සාධුකං පුරෙසි. තස්ස රට්ඨේ දෙවො පාවසී රට්ඨං බෙමං සුභික්ඛං අහොසි. සන්තා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා:-

“ගණිකා උපපලවණ්ණං පුණ්ණං දොවාරිකො තදා,
රජ්ජුභාහො ව කම්මානො දොණ්මතො ව කොලිතො.

සාරිපුත්තො තදා සෙට්ඨි අනුරුඬො ව සාරපී,
බ්‍රාහ්මණො කස්සපො පෙරො උපරාජා නන්දපණ්ණිතො.

මහෙසී රාහුලමාතා මායා දෙවී ජනෙනතිකා,
කුරුරාජා බොධිසත්තො එවං ඛාරෙථ ජාතක”නති.

ජාතකං සමොධානෙත්වා- භික්ඛු එවං පුබ්බෙ පණ්ණිතා අප්පමත්ත කෙපි කුක්කුළෙව උප්පන්නො අතතනො සීලහෙදං ආසංකිංසු. චං පන මාදිසස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා පාණතිපාතං කරොන්නො භාරියං කම්මමකාසී, භික්ඛුනා නාම හත්තෙති පාදෙති වාචාය ව සඤ්ඤාතෙත භවිතබ්බනති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“හත්ථසඤ්ඤාතො පාදසඤ්ඤාතො
වාචාය සඤ්ඤාතො සඤ්ඤාතුත්තමො,
අජ්ඣත්තරතො සමාතිතො
එකො සනතුසිතො තමාහු භික්ඛු”ති.

තත්ථ හත්ථසඤ්ඤාතොති හත්ථකීළාපනාදීතං වා හත්තෙන පරෙසං පහරණදීතං වා අභාවෙන හත්ථසඤ්ඤාතො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. වාචාය පන මුසාවාදදීතං අකරණතො වාචාය සඤ්ඤාතො. සඤ්ඤාතුත්තමොති සංයතතත්තාවො, කායචලන සිසුක්ඛිපනහමුකවිකාරුදීතං අකරණතොති අත්තො. අජ්ඣත්ත රතොති ගොවරජ්ඣත්තසංඛාතාය කම්මට්ඨානභාවනාය රතො. සමාතිතොති සුට්ඨි යපිතො. එකො සනතුසිතොති එකවිහාරී හුත්වා සුට්ඨි තුසිතො විපස්සනාවාරතො පඨාය අතතනො අභිගමෙන තුට්ඨමානසො, පුද්ධජ්ජනකලාණකං හි ආදිං කත්වා සබ්බෙපි සෙඛා අතතනො අභිගමෙන සනතුස්සන්තිති සනතුසිතා, අරභා පන එකන්ත සනතුසිතොව, තං සක්ඛායෙනං වුත්තං.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණිංසුති.

හංසාගාමිකත්වස්ස වංශු දුතියං.

25. 3.

“යො මුඛසඤ්ඤාතො”ති ඉමං ඛම්මදෙසනං සන්තා ජේතවිනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කපෙසි.

වනු-“අපි බො කොකාලිකෝ භික්ෂු යෙන භගවා තෙනුපසං කම්”නි සුතෙන ආගතමෙව, අන්‍යෝපිස්ස අවසිකථාය වුත්තන යෙනෙව චෙදිතබ්බො. කොකාලිකෙ පන පදුමතිරයං උප්පන්නො බමම සභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං-අහො කොකාලිකෝ භික්ෂු අත්තනො මුඛං නිස්සාය විනාසං පතෙතො චෙ අග්ගසාවකෙ අකෙකා සන්නස්සෙව හිස්ස පඨවි විවරමදාසිති. සන්ධා ආගන්ත්වා- කායනුත්ථ භික්ඛවෙ එතරහි කථාය සන්නිසින්නාති පුච්ඡන්තො ඉමාය නාමාති වුතෙන- න භික්ඛවෙ ඉදානෙව පුබ්බෙපි කොකාලිකෝ භික්ෂු අත්තනො මුඛමෙව නිස්සාය නට්ඨාති වන්තො තමන්ධං සොතුකාමෙති භික්ෂුති යාවිතො තස්ස පකාසනන්ධං අතිතං ආහරි-

අතිතෙ හිමවන්තපදෙසෙ එකස්මිං සරෙ කච්ඡපො වසති, චෙ හංසපොතකා ගොවරුය වරන්තා තෙන සද්ධිං විස්සාසං කන්තො දලහවිස්සාසිකා හුන්තො එකදිවසං කච්ඡපං පුච්ඡන්තො- සමම අමහාකං හිමවන්තෙ විත්තකුට්ඨබ්බතතලෙ කඤ්ඤිතගුහාය වසනට්ඨානං රමණීයො පදෙසො ගච්ඡස්සාසි අමෙහති සද්ධිනති?, අහං කථං ගම්ඤ්ජාමිති, මයං තං නෙස්සාම සචෙ මුඛං රක්ඛන්තො සක්ඛිස්සාසිති, රක්ඛිස්සාම සමමා ගගෙත්වා මං ගචෙත්ථයාථාති, තෙ සාමුත්ති වන්තො එකං දණ්ඩකං කච්ඡපෙන ඩංසාපෙත්වා සයං තස්ස උහො කොට්ඨෙයො ඔසිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දිංසු. තං තථා හංසෙති නිගමානං ගාමදුරකා දිස්වා චෙ හංසා කච්ඡපං දණ්ඩක වහන්ති ආහංසු. කච්ඡපො- යදි මං සභායකා තෙනති කිං තුමහංකං එත්ථ හොති දුට්ඨවෙට්ඨකාති වත්තුකාමො හංසානං සිසවෙගතාය බාරණසිතගරෙ රාජ නිවෙසනස්ස උපරිභාගං සමපත්තකාලෙ දුට්ඨට්ඨානතො දණ්ඩකං විස්සරෙත්වා ආකාසමගණෙ පතිත්වා චෙට්ඨා හිත්ථි. සන්ධා ඉමං අතිතං ආහරිත්වා:-

“අවධි වත අත්තානං කච්ඡපො බ්‍යාහරං ගිරං,

සුග්ගතිතස්මිං කට්ඨස්මිං වාචාය සකියාවධි.

එතලපි දිස්වා නරවිරිය සෙට්ඨ

වාචං පමුඤ්ඤෙව කුසලං නාතිවෙලං,

පස්සාසි බහුභාගෙත කච්ඡපං ව්‍යසනං ගත”නති.

ඉමං දුකතිපාතෙ බහුභාගිඤ්ජාතකං වින්ධාරෙත්වා-භික්ඛවෙ භික්ෂුනා නාම මුඛසංයතෙන සමචාරිතා අනුදායෙන තිබ්බිතවිතෙතන භවිතබ්බන්ති වන්තො ඉමං ගාථමාහ:-

“යො මුඛසඤ්ඤතො භික්ෂු මන්තභාගිඤ්ජානුදායො,

අන්ධං බමමං ව දීපෙති මධුරං තස්ස භාසිත”නති.

තත්ථ මුඛසඤ්ඤතොති දසවණ්ඩාලාදයොප්ථ තිං දුජ්ජාතො තිං දුස්සිලොති ආදීනං අවචනතාය මුඛෙන සඤ්ඤතො. මන්තභාගිඤ්ජා මන්තා වුවවති පඤ්ඤා තාය පන භණ්ණසිලො. අනුදායොති

නිබ්බූතවිනේනා අන්ධං ධම්මඤ්ච දිපෙතිති භාසිතත්වං වෙච දෙසනා ධම්මඤ්ච කපේති. මධුරනති එවරුපස්ස භික්ඛුනො භාසිතං මධුරං නාම, යො පන අත්තමෙව සමපාදෙති න පාලිං පාලිං යෙව සමපාදෙති න අත්තං උභයං වා පන න සමපාදෙති තස්ස භාසිතං මධුරං නාම න නොතිති. දෙසනාවසානෙන බහු සොකාපතතිඑලාදීති පාපුණිංසුති.

කොකාලිකස්ස වජ්ඣ ගතියං.

25. 4.

“ධම්මාරාමො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙන විහරන්තො ධම්මාරාමනේරං නාම ආරබ්භ කපේසි.

සත්ථාරා කීර- ඉතො මෙ චතුමාසච්චයෙන පරිනිබ්බාණං භවිස්සාතීති ආරොචිතෙ අනෙකසභස්සා භික්ඛු සත්ථාරං පරිවාරෙත්වා විචිරිංසු, තත්ථ පුථුර්ජනා අසුන් සක්ඛාරෙත්වා නාසකඛිංසු, බිණ්ණා සමානං ධම්මසංවේගො උපපජ්ඣ, සබ්බෙපි කීනත්තුවො කරිස්සාමාති වග්ගබ්බකෙන විචරන්ති, එකො පන ධම්මාරාමො නාම භික්ඛු භික්ඛුනං සන්තිකං න උපසඤ්ඤාමති භික්ඛුති කීං ආවුසොති චුළච මානො පටිච්චනම්පි අදත්වා සත්ථා කීර චතුමාසච්චයෙන පරිනිබ්බාසිස්සති අහංගි අවිතරුගො සත්ථරි ධරමානෙයෙව වායමිත්වා අරභත්තං පාපුණිස්සාමිති එකකොච විහරන්තො සත්ථාරා දෙසිතං ධම්මං ආචර්ජති විනේතති අනුස්සරති, භික්ඛු තථාගතස්ස ආරො වෙසුං- භනේන ධම්මාරාමස්ස තුලේහස්ස සිනෙහමත්තකම්පි තත්ථ සත්ථා කීර පරිනිබ්බාසිස්සති කීනත්තුවො කරිස්සාමාති අලේහති සභිං සමමනනමත්තම්පි න කරොතීති, සත්ථා තං පකෙකාසාපෙත්වා සච්චං කීර ත්ථ එවං කරොසීති? පුළුඤ්ඤ, සච්චං භනේතති, කීං කාරණංති? තුලේහ කීර චතුමාසච්චයෙන පරිනිබ්බාසිස්සාප අහං වමගි අවිතරුගො තුලේහස්ස ධරන්තෙස්ස යෙව අරභත්තං පාපුණිස්සාමිති තුලේහති දෙසිතං ධම්මං ආචර්ජාමි විනේතමි අනුස්සරාමිති, සත්ථා සාධු සාධුති තස්ස සාධුකාරං දත්වා- භික්ඛවෙ අඤ්ඤානපි මයි සිනෙහවනේතන භික්ඛුනා නාම ධම්මාරාමසදිසෙනෙව භවිතබ්බං, නති මස්සා මාලංගකුදීති පූජං කරොන්තො මම පූජං කරොන්ති නාම, ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජන්තො එව පන මං පූජේන්ති නාමාති වත්වා ඉමං භාථමාහ:-

“ධම්මාරාමො ධම්මරතො ධම්මං අනුච්චින්නායං,

ධම්මං අනුස්සරං භික්ඛු සච්චමා න පරිභායති”ති.

තත්ථ නිවාසනට්ඨානවෙදින සමථවිපස්සනාධම්මො ආරාමො අස්සාති ධම්මාත්මෝ. තස්මිං යෙව ධම්මෙ රතොති ධම්මරතො.

තසෙසං ව බමමස්ස පුතපුත චිත්තනතාය බමමං අනුච්චින්නං.
තං බමමං ආවජ්ජන්තො මනසිකරොන්තොති අන්තො. අනුස්සරනති
තමෙව බමමං අනුස්සරන්තො සබ්බමානි එවරුපො භික්ෂු සත්ත
තිංසගෙද, බොධපක්ඛයබමමා නවවිධලොකුත්තරබමමා ච න පරි
භායතීති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ සො භික්ෂු අරහන්ත පතිට්ඨති. සමපන්නානමපි
සාන්තිකා දෙසනා අහොසීති.

බමමාගමනේර වජ්ඣ වතුන්.

25. 5.

“සලාහ”නති ඉමං බමමදෙසනං සන්තා වෙළවනෙ විහරන්තො
අඤ්ඤාතරං විපක්ඛසෙවකං භික්ෂුං ආරබ්භ කපෙසි.

තස්ස කිරෙතො දෙවදත්තපක්ඛිනො භික්ෂු සභායො අහොසි,
සො තං භික්ෂුං භික්ෂුති සභිං. පිණ්ඩාය වර්තො කතහත්තතිචං.
ආගච්ඡන්තං දිස්වා-කුභිං ගතොසීති? පුච්ඡි, අසුකට්ඨානං නාම පිණ්ඩාය
වර්තනති, ලද්ධො තෙ පිණ්ඩපාතොති? ආම ලද්ධොති, ඉධ අමානං
මහාලාභසක්කාරො කතිපාහං ඉධෙව හොතීති සො තස්ස වචනෙන
කතිපාහං තත් වසීති සකට්ඨානමෙව අගමාසි, අප් නං භික්ෂු අයං
හන්තො දෙවදත්තස්ස උප්පන්නලාභසක්කාරං පරිභුඤ්ඤති දෙවදත්තස්ස
පක්ඛිනො එසොති තථාගතස්ස ආරොවෙසුං, සන්තා තං පක්කො
සාපෙති සචං කිර තිං. එවමකාසීති? පුච්ඡි-ආම හන්තො අහං
තත් එකං දහරං නිස්සාය කතිපාහං වසිං න පන දෙවදත්තස්ස
ලද්ධිං රොවෙමිති, අප් නං හගවා කිඤ්ඤාපි තිං ලද්ධිං න රොවෙසි
දිට්ඨිදිට්ඨිකානං පන එව ලද්ධිං රොවෙන්නො විය විවරසි න තිං.
ඉදුනෙව එවං කරෙසි පුබ්බෙපි එවරුපො යෙවාති වතො- ඉදුති
තාව හන්තො අමෙහති සාමං දිට්ඨො පුබ්බෙ පනෙස තෙසං තෙසං
ලද්ධිං රෙවෙන්නො විය විවරි ආවික්ඛප් නොති භික්ෂුති යාවතො
අතිතං ආහරි-

“පොරුණවොරුන වවො නිසමම

මහිලාමුඛො පොඨයමනිචාරී,

සුසඤ්ඤානානං හි වඤ්චා නිසමම

ගජ්ජත්තමො සබ්බගුණෙසු අට්ඨා”ති.

ඉමං මහිලාමුඛපාතකං වින්තරෙති- භික්ෂුවෙ භික්ෂුනා නාම
සකලාභෙනෙව සනතුට්ඨෙන හවිතබ්බං පරලාභං පණෙතුං
න වට්ටති පරලාභං පණෙන්නස්ස හි ක්කිනවිපස්සනාමගාථලෙසු
එකධමොපි නුප්පජ්ජති සකලාභසනතුට්ඨස්සෙව පන ක්කිනාදීති
උප්පජ්ජන්ති වතො බමමං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අහාසි:-

“සලාභං නාතිමඤ්ඤායා නාඤ්ඤාසං පිහයං වරෙ,
අඤ්ඤාසං පිහයං හිකුටු සමාධිං නාධිගච්ඡති.
අපප්පලාභොපි වෙ හිකුටු සලාභං නාතිමඤ්ඤාති,
තං වෙ දෙවා පසංසනති සුඤ්ඤාච්ඡිං අතඤ්ඤාති”නති.

තත්ථ සලාභනති අතතනො උපපජ්ජනකලාභා, සපද්දනවාරං හි පරිවරෙත්ථා අනෙසතාය ජීවිකං කපෙපනො සලාභං අතිමඤ්ඤාති හිලෙති ජිගුච්ඡති නාම, තස්මා එවං අකරණෙන සලාභං නාතිමඤ්ඤායා අඤ්ඤාසං පිහසනති අඤ්ඤාසං ලාභං පරෙත්තො න වරෙසාති අත්ථො. සමාධිං නාධිගච්ඡති අඤ්ඤාසං හි ලාභං පිහයනො තෙසං විවරදිකරණෙන උස්සුකකං ආපනො හිකුටු අපප්පණාසමාධිං වා උපවාරසමාධිං වා නාධිගච්ඡති. සලාභං නාතිමඤ්ඤාති අපප්පලාභොපි සමානො උච්චතිවකුලෙ පටිපාටියා සපද්දනං වරනො හිකුටු සලාභං නාතිමඤ්ඤාති නාම. නං චෙති තං එවරුපං හිකුටු සාරජීවිතතාය සුඤ්ඤාච්ඡිං ජංඝාබලං නිස්සාය ජීවිතකප්පනෙන අකුසිතතාය අතඤ්ඤාතං දෙවා පසංසනති ථොමෙනති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනපතතිඵලාදිති පාපුණිංසුති.

විපකම්මෙවකම්මකුටුස්ස චක්ඛු පඤ්චමං.

25. 6.

“සබ්බසො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො පඤ්චග්ගදායකං නාම බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපෙයි.

සො කීර සයෙස ඛෙතෙන සීතකාලෙ¹ යෙව ඛෙතතග්ගං නාම දෙති, බලකාලෙ බලග්ගං නාම දෙති, බලහණ්ඩකාලෙ බල හණ්ඩග්ගං නාම දෙති, උකබලිකකාලෙ කුලහග්ගං නාම දෙති, පාතියං වධිසීතකාලෙ පාතග්ගං නාම දෙති, ඉමාති පඤ්චග්ගදායනාති දෙති, සමපතතස්ස අදච්ඡා නාම න භුඤ්ජති, තෙනස්ස පඤ්චග්ගදායකොත්ථෙව නාමං අහොසි. සත්ථා තස්ස ව බ්‍රාහ්මණියා වස්ස තිත්තං ඵලානං උපනිස්සයං දිස්වා බ්‍රාහ්මණස්ස භොජන වෙලාය ගතත්වා වාරෙ අට්ඨාසි, සොපි වාරපමුඛෙ අනෙතාගෙහාති මුඛො නිසීදිත්වා භුඤ්ජති සත්ථාරං වාරෙ සීතං න පස්සති, බ්‍රාහ්මණී පතස්ස තං පරිවිසමානා සත්ථාරං දිස්වා විනෙතසි-අයං බ්‍රාහ්මණො පඤ්චසු ණානෙසු අග්ගං දත්වා භුඤ්ජති ඉදුති ව පත සමණො ගොතමො ආගතත්වා වාරෙ සීතො සවෙ බ්‍රාහ්මණො එතං දිස්වා අතතනො හතතං නිහරිත්වා දස්සති පුතස්සාගං පටිච්ඡං න සකම්ඤ්ඤා මිති, සා-එවමයං සමණං ගොතමං න පස්සස්සතිති සද්දු පිට්ඨිං දත්වා තස්ස පච්ඡතො තං පටිච්ඡාදෙනති ඔනත්වා පුණ්ණවන්දං

1. ම. සග්ගඛෙතෙනසොසීතකාලෙ.

පාණිනා පටිච්ඡාදෙනරී විශ අධ්‍යාසි, තථා සිතා ඵල ව පන ගතොනු
 බො තොති සන්තාරං අභිකම්මෙනා ඔලොකෙසි, සන්තා තත්ත්ව
 අධ්‍යාසි, බ්‍රාහ්මණස්ස පන සවණ්හයෙන අතිච්ඡාති න වදෙති
 ඔසකතිත්වා පන සතිකමෙව අතිච්ඡාති අහ, සන්තා න ගම්ඣ්‍යාමිති
 සිසං වාලෙසි, ලොකගරුතා බුද්ධෙන න ගම්ඣ්‍යාමිති සිසෙ
 වාලිතෙ සා සක්ඛාරෙත්තුං අසකෙකානරී මහාහසිතං හසි. තසම්.
 බණ්ණෙ සන්තා ගෙහාභිමුඛං ඔහාසං මුඤ්චි, බ්‍රාහ්මණොපි පිට්ඨිං දත්වා
 තිසිනෙනා ඵල බ්‍රාහ්මණියා හසිතසද්දං සුත්වා ඡබ්බණ්ණානං ව
 රංසිතං ඔහාසං ඔලොකෙත්වා සන්තාරං අද්දස. බුද්ධා හි නාම
 ගාමෙ වා අරඤ්ඤ වා හෙතුසම්පන්නානං අත්තානං අදස්සෙත්වා
 න පක්කමන්ති. බ්‍රාහ්මණොපි සන්තාරං දිස්වා-හොති නාසිතොමති
 තයා රුජපුත්තං ආගන්ත්වා වාරෙ සීතං මය්‍යං අනාවිකන්නතියා
 භාරියං තෙ කම්මං කත්තන්ති වත්වා අසිසුත්තං. තොජනපාතීං ආදාය
 සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා- හො ගොතම අහං පඤ්චස්ස ථානෙස්ස අග්ගං
 දත්වා ව භුඤ්ජාමි ඉතො ව මජ්ඣෙකි හින්ද්‍රියා¹ එකොව භත්තකොට්ඨාසො
 භුත්තො එකො කොට්ඨාසො අවසිට්ඨො පතිගණ්තිස්සාසි මෙ ඉදං
 භත්තන්ති, සන්තා- න මෙ තව උච්චිට්ඨභත්තෙන අත්තොති අවත්වා-
 බ්‍රාහ්මණ අග්ගමපි මය්‍යාමෙව අනුච්ඡිතිකං මජ්ඣෙකි හින්ද්‍රියා අසිසුත්ත
 භත්තමපි වරිමකභත්තපිණ්ඩොපි මය්‍යාමෙව අනුච්ඡිතිකො, මයං හි
 බ්‍රාහ්මණ පරදත්තුපජ්චිපෙතසදිසාති වත්වා ඉමං ශාථමාහ :-

“යදගතො මජ්ඣිකො සෙසතො වා

පිණ්ඩං ලභෙථ පරදත්තුපජ්චි,

නාලන්ත තං නොපි තිපච්චවාදී”

තං වා පි ධිරා මුතිං වෙදයන්ති”ති.

බ්‍රාහ්මණො තං සුත්වා ව පසන්නවිත්තො හුත්වා අහො අච්ඡරියං
 දීපසාමිකො නාම රුජපුත්තො න මෙ තව උච්චිට්ඨභත්තෙන
 අත්තොති අවත්වා ඵලං වක්ඛතීති වාරෙ සීතකොව සන්තාරං
 පඤ්ඤං පුච්ඡි-හො ගොතම තුලෙහ අත්තනො සාවකෙ හික්ඛුති
 වදථ කීත්තාවතා හික්ඛු නාම හොතිති?, සන්තා- කථං රූපා නුබො
 ඉමස්ස ධම්මදෙසනා සප්පායාති උපධාරෙන්නො-ඉමෙ වෙපි ජනා
 කස්ස පබ්බුභාලෙ නාමරූපන්ති වදන්තානං කථං සුණ්ණං සු
 නාමරූපං අවිස්සජ්ජිත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙත්තුං වට්ටතීති- බ්‍රාහ්මණ
 නාමෙ ව රූපෙ ව අරජ්ජන්නො අසජ්ජන්නො අසොවන්නො
 හික්ඛු නාම හොතිති වත්වා ඉමං ශාථමාහ :-

“සබ්බස්සො නාමරූපස්මිං යස්ස නත්ති මමාසිතං,

අසතා ව න සොවති ස වෙ හික්ඛුති වුච්චති”ති.

තත්ථ සබ්බස්සාති සබ්බස්මිංපි වෙදනාදිතං වතුත්තං
 රූපක්ඛනියස්ස වාති පඤ්චන්තං ඛන්ධානං වසෙන පවත්තෙත නාමරූපෙ.

මමාසිනානි යස්ස අහනති වා මමනති වා ගාභො නත්ථි. අසනා ව
න සොවහිති තස්මිඤ්ච නාමරූපෙ ඛයං වයං පනෙන මම
රූපං ඛිණං-පෙ-මම විඤ්ඤාණං ඛිණනති න සොවති න විහඤ්ඤාති
ඛයවයධම්මං. මෙ ඛිණනති පස්සති. ස මෙති සො එවරූපො
විජ්ජමානෙපි¹ නාමරූපෙ මමාසිතරහිතොපි අසතාපි තෙන අසො
වනො භික්ඛුති චූළවහිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ උගොපි ජයම්පතිකා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨි
තිංසු. සම්පත්තානම්පි සාත්තිකා දෙසනා අභොසිති.

පඤ්චග්ගදාසනාමාගමණස්ස චක්ඛු ජට්ඨං.

25. 7.

“මෙත්තාවිහාරී”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහ
රනො සමමුත්තලෙ භික්ඛු ආරබ්භ කථෙසි.

එකභම්මං හි සමයෙ ආයස්මනෙන මහාකම්මානෙන අවනතිජනපදෙ
කුරරසරං නිස්සාය පවතෙන පබ්බතෙ විහරනො සොභො නාම
කුට්ඨිකණ්ණො උපාසකො ථෙරස්ස ධම්මකථායං පසීදිත්වා ථෙරස්ස
සනතිකෙ පබ්බජිතුකාමො ථෙරෙන- දුක්ඛාරං ඛො සොභ යාවජ්චං.
එකභතං එකසෙය්‍යං බ්‍රහ්මවරියනති වත්ථා චෙ වාරෙ
පටික්ඛිතොපි පබ්බජ්‍යාය අතිවිය උස්සාහජ්ජනො තතියවාරෙ
ථෙරං යාවත්ථා පබ්බජිත්වා අපභික්ඛුකතො දක්ඛිණාපථෙ තිත්තං
වස්සානං අව්වයෙන ලඤ්චසම්පදෙ සත්ථාරං සම්මුඛා දච්ඡුකාමො
හුත්වා උපජ්ඣායං ආපුච්ඡිත්වා තෙන දිත්තසාසනං ගහෙත්වා
අනුපුබ්බික ජේතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වද්දිත්වා කතපටිසත්ථාරෙ
සත්ථාරා එකගතිකුටියං යෙව අනුඤ්ඤාතසෙනාසනො ඛත්තදෙව
රතතිං අජේඤ්ඤාසෙ විතිනාමෙත්වා රතතිභාගෙ ගතිකුටිං
පටිසිත්වා අත්තනො පත්තසෙනාසනෙ තං රතතිභාගං විතිනාමෙත්වා
පට්ඨසමයෙ සත්ථාරා අජ්ඣිට්ඨො සොලස අට්ඨකවග්ගිකාති
සබ්බානෙව සරහඤ්ඤාත අභණ්ඨි, අට්ඨස්ස ගගවා සරහඤ්ඤාපටියො
සානෙ අබ්බනුමොදනො සාධු සාධු භික්ඛුති සාධුකාරං අදසි, සත්ථාරා
දිත්තසාධුකාරං සුත්වා භූමමට්ඨිකදෙවා නාගා සුපණ්ණොති එවං යාව
බ්‍රහ්මලොකා එකසාධුකාරමෙව අභොසි, තභම්මං ඛණ්ණ ජේත
වනො විසංයොජනසතමත්ථකෙ කුරරසරනගරෙ ථෙරස්ස මාතු
මහාඋපාසිකාය ගෙහෙ අබ්බවත්ථා දෙවතාපි මහනොන සද්දෙන
සාධුකාරමදසි. අට්ඨං උපාසිකා ආභ-කො එස සාධුකාරං දෙතිති?
අහං හගිතිති, කොසි තිත්තති?, තච ගෙහෙ අබ්බවත්ථා දෙවතාති,
තිං ඉතො පුබ්බික මග්ගං සාධුකාරං අදත්වා අජ්ජ කස්මා දෙසිති?
නාහං කුග්ගං සාධුකාරං දමමිති, අට්ඨ කස්ස තෙ සාධුකාරො
දිත්තොති? තච පුත්තස්ස කුට්ඨිකණ්ණස්ස සොභනෙථරස්සාති, තිං මෙ

පුතෙතන කතනනි? පුතෙතා තෙ අජ්ජ සන්ධාරා සද්ධිං එකගකුකුටියං වසිත්වා සන්ථු ධම්මං දෙසෙසි, සන්ධා නව පුත්තකස්ස ධම්මං සුත්වා පසතෙතා සාධුකාරමදසි තෙනස්ස මයාපි සාධුකාරො දිනෙතාති, සම්මාසම්මුඛස්ස හි සාධුකාරං පටිච්ඡිත්වා භූමිමධ්දකදෙවෙ ආදිං කත්වා යාව බ්‍රහ්මලොකා එකසාධුකාරමෙව ජත්තනති, කිං පන සාම්මම පුතෙතන සන්ථු ධම්මො කටිතො සන්ධාරා මම පුත්තකස්ස කටිතොති? තව පුතෙතන සන්ථු කටිතොති, එවං දෙවතාය කපේන්නියා, කපේන්නියාව උපාසිකාය පඤ්චවණ්ණං පිති උපජ්ජත්වා සකලසරිරං එරි. අපංසා: එතදහොසි: සවෙ මෙ පුතෙතා සන්ධාරා සද්ධිං එකගකුකුටියං වසිත්වා සන්ථු ධම්මං කපේතුං සකඛි මයාමපි කපේතුං සකඛිස්සති යෙව, පුත්තකස්ස ආගතකාලෙ ධම්මසවණං කාරෙත්වා ධම්මකථං සුඤ්ඤාමිති. සොණ්ණෙරොපි බො සන්ධාරා සාධුකාරෙ දිනෙත අයං මෙ උපජ්ඣායෙන දින්නසාසනං ආරොචෙතුං කාලොති හගවන්තං පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු විනයධරපඤ්චමෙන ගණෙන උපසම්පදං ආදිං කත්වා පඤ්ච වාරෙ යාවිත්වා කතිපාභං සන්ථු සන්නිකෙ යෙව වසිත්වා උපජ්ඣායං පසංසාමිති සන්ධාරං ආපුච්ඡිත්වා ජෙතවතා තිත්තිමිත්වා අනුපුබ්බික උපජ්ඣායස්ස සන්නිකං අගමාසි, පෙරො පුත දිවසෙ තං ආදය පිණ්ඩාය වරමානො මාතු මහාඋපාසිකාය ගෙහවාරං අගමාසි, සා පුත්තං දිස්වා තුධ්ධි මාතසා වන්චිත්වා සකකම්මං පරිවිසිත්වා පුච්ඡ-සච්චං කීර ත්වං තාත සන්ධාරා සද්ධිං එකගකුකුටියං වසිත්වා සන්ථු ධම්මකථං කපේසිති? උපාසිකෙ කෙතිදං තුස්සං කටිත්තනි?, තාත ඉමසම් ගෙහෙ අධිවන්ධා දෙවතා මහනෙතන සද්දෙන සාධුකාරං දත්වා-මයා කො එසොති වුතෙත අහන්ති වත්වා එවඤ්චවඤ්ච කපේසි, තං සුත්වා මයං එතදහොසි-සවෙ මෙ පුතෙතා සන්ථු ධම්මං කපේසි මයාමපි කපේතුං සකඛිස්සතිති, අපං තං ආග-තාත යතො තයා සන්ථු සම්මුඛා ධම්මො කටිතො මයාමපි කපේතුං සකඛිස්සති එව අසුක දිවසෙ කාම ධම්මසවණං කාරෙත්වා නව ධම්මං සුඤ්ඤාමිති, සො අධිවාසෙසි, උපාසිකා භික්ඛුසමිසස්ස දුතං දත්වා පූජං කත්වා පුත්තකස්ස මෙ ධම්මකථං සුඤ්ඤාමිති එකමෙව දසිං ගෙහරක්ඛිකං ධරෙත්වා සබ්බං පරිජනං ආදය අනෙතානගරෙ ධම්මසවණන්ධාය කාරිතෙ මණ්ඩපෙ අලභිකතධම්මාසනං අභිරුක්ඛා ධම්මං දෙසෙන්නකස්ස පුත්තකස්ස ධම්මකථං සොතුං අගමාසි. තසම් පන කාලෙ නවසතා වොරා තස්සා උපාසිකාය ගෙහෙ ඔතාරං ඔලොකෙන්නා විවරන්ති, තස්සා පන ගෙහං සන්නති පාකාරෙහි පරික්ඛිත්තං සත්තවාර කොට්ඨකස්සත්තං, තත් තත් තෙසු තෙසු ථානෙසු වණ්ණෙ සුතබ්බෙ බක්ඛිත්වා ධපසිංසු, අනෙතාගෙහෙ ඡදනස්ස උදකපාතවිධානෙ පන පරිබං බණ්ණිත්වා තිපුතා පුරසිංසු, තං දිවා ආතපෙත විලිතං පකකට්ඨිතං¹ විශ තිට්ඨති, රත්නං තිබ්බණං² කකබලං හුත්වා තිට්ඨති,

තස්සානන්තරා මහනතානි අයසංඝාටකානි නිරන්තරං භූමියං ඔදනිංසු, ඉති ඉමඤ්ච රක්ඛං උපාසිකාය ව අනෙතාගෙනෙ ධීන භාවං පටිච්ච තෙ වොරා ඔකාසං අලහන්තා තං දිවසං තස්සා ගතභාවං ඤාතා උමමග්ගං භිද්දිතා තිපුපරිබාය ව අයසංඝාටකානඤ්ච ගෙට්ඨානාගෙනෙව ගෙහං පටිසිත්වා වොරජෙට්ඨකං තස්සා සන්තිකං පභිණ්ණංසු, සචෙ සා අමානං ඉධ පටිට්ඨාභාවං සුත්වා තිවතතිත්වා ගෙනාභිමුඛි ආගච්ඡති අසිතා තං පහරිත්වා මාරොපාති, සො ගන්ත්වා තස්සා සන්තිකෙ අට්ඨාසි. වොරාපි අනෙතාගෙනෙ දීපං ඡලෙත්වා කතාපණ්ණගබ්භෙ වාරං විවරිංසු. සා දුසි වොරෙ දිස්වා උපාසිකාය සන්තිකං ගන්ත්වා අයෙස ඛහු වොරා ගෙනං පටිසිත්වා කතාපණ්ණගබ්භෙ වාරං විවරිංසුති අරොවෙසි, වොරා අත්තනා දිට්ඨකතාපණ්ණ ගරන්තු අහං මම පුත්තස්ස ධම්මකථං සුණාමි මා මෙ ධම්මස්ස අන්තරායං කරි ගෙහං ගච්ඡාති පභිණ්ණි, වොරාපි කතාපණ්ණගබ්භං නුවඡං කත්වා රජතගබ්භවාරං විවරිංසු, සා පුනපි ගන්ත්වා තමන්දං ආරොවෙසි, උපාසිකාපි-වොරා අත්තනො ඉච්ඡතං ගරන්තු මා මෙ අන්තරායං කරිති පුත තං පභිණ්ණි, වොරා රජතගබ්භංසි නුවඡං කත්වා සුචණ්ණගබ්භෙ වාරං විවරිංසු, සා පුනපි ගන්ත්වා උපාසිකාය තමන්දං ආරොවෙසි, අථ තං උපාසිකා ආමනෙත්වා හොති ජෙ ත්වා අනෙකවාරං මම සන්තිකං ආගතා වොරං යථාරුචි තං ගරන්තු අහං මම පුත්තස්ස ධම්මං සුණාමි මා මෙ අන්තරායං කරිති මයා වුත්තාපි මම කථං අනාදිසිත්වා පුතපුත්තං ආගච්ඡසි යෙව සචෙ ඉද්දති ආගච්ඡසි ඡතිස්සාමි තෙ කත්තබ්බං ගෙනමෙව ගච්ඡාති පභිණ්ණි, වොරජෙට්ඨකො තස්සා කථං සුත්වා ඵවරුපාය ඉන්ද්‍රියා සන්තකං ගරන්තානං අසති පතිත්වා මන්තං භිද්දෙය්‍යොති වොරංතං සන්තිකං ගන්ත්වා සීඝං උපාසිකාය සන්තකං පටිපාකතිකං කරොපාති ආග. තෙ කතාපණ්ණෙති කතාපණ්ණගබ්භං රජතසුචණ්ණෙති රජතසුචණ්ණගබ්භෙ පුත පුරිධංසු. ධම්මතා කිරෙසායං ධම්මො ධම්මවාරිතං රක්ඛති, තෙනෙවාහ:-

“ධම්මො ගචෙ රක්ඛති ධම්මවාරි.

ධම්මො සුචිණ්ණො සුඛමාවහාති,

ඵසාතිසංඝො ධම්මෙ සුචිණ්ණෙ

න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මවාරි”ති.

වොරාපි ගන්ත්වා ධම්මසචණ්ඩානෙ අට්ඨංසු, ථෙරෙපි ධම්මං කථෙත්වා විභාතාය රත්තියා ආසනා ඔතරි, තස්මිං ඛණෙ වොරජෙට්ඨකො උපාසිකාය පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා ඛමාති මෙ අයෙසති, කිං ඉදං තාතාති? අහං හි තුමෙහසු ආසාදං කත්වා තුමෙහ මාරෙතුකාමො අට්ඨාසිනති, තෙන හි තෙ තාත ඛමාමිති, සෙස වොරාපි තථෙව චත්වා තාතා ඛමාමිති වුත්තෙ තෙ ආහංසු-අයෙස සචෙ තො ඛමථ පුත්තස්ස වො සන්තිකෙ අමානං පබ්බජ්ජ.

දූපෙථාති, සා පුතතං වන්දිතො ආග-තාත ඉමෙ වොරු මම ගුණේසු
 කුමභාකඤ්ච ධම්මකථාය පසන්නා පබ්බජ්ජං. යාවනති පබ්බාජෙථ
 නෙති, ථෙරෙ සාධුති වතො තෙති නිවන්වන්තං. දසාති
 ජිත්ඤ්ඤාතාමිත්තකාය රජපෙතො තෙ පබ්බාජෙතො සිලෙසු
 පතිට්ඨාපෙසි, උපසම්පන්නාකාලෙ ච තෙසං එකෙකස්ස විසුං
 විසුං කම්මට්ඨානමදසි. තෙ නවසතො භික්ඛු විසුං විසුං නව
 කම්මට්ඨානසතාති ගහෙතො එතං පබ්බතං අභිරුක්ඛ තස්ස තස්ස
 රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදිතො සමණධම්මං කරිංසු. සත්ථා විසංයොජන
 සතමන්තෙ ජෙතවනමහාවිහාරෙ නිසින්නොච තෙ භික්ඛු
 ඔලොකෙතො තෙසං චරියාවසෙන ධම්මදෙසනං වචන්තොසො
 ඔහාසං එරිතො සමමුඛෙ නිසීදිතො කපෙන්නො විය ඉමා ගාථා
 අභාසි:-

“මෙතනාවිහාරී යො භික්ඛු පසන්නො බුද්ධසාසනෙ,
 අබ්ගචෙත් පදං සන්නං සංඛාරූපසමං සුඛං.

සිඤ්ච භික්ඛු ඉමං නාවං සිත්තා තෙ ලුහුමෙස්සති,
 ඡෙතො රුගඤ්ච දොසඤ්ච තතො නිබ්බාණමෙතිසි.

පඤ්ච ජිඤ්ඤ පඤ්ච ජහෙ පඤ්ච චුත්තරි භාවයෙ,
 පඤ්චසංඛාතිගො භික්ඛු ඔසතිණ්ණොති චුට්ඨති.

කියාය භික්ඛු මා ච පමාදො මා තෙ කාමගුණේ හමස්සු¹ විත්තං,
 මා ලොභගුලං ගිලී පමන්නො මා කන්දි දුක්ඛමිදන්ති ධංගමානො.

නත්ථි කියානං අපඤ්ඤස්ස පඤ්ඤ නත්ථි අකියායතො,
 යමහි කියානඤ්ච පඤ්ඤ ච ස වෙ නිබ්බාණසන්නිකො.

සුඤ්ඤභාරං පටිට්ඨස්ස සන්නවිත්තස්ස භික්ඛුනො,
 අමානුසී රති ගොති සමමා ධම්මං විපස්සතො.

යතො යතො සමමසති ඛකියානං උදයබ්බයං,
 ලහති පීතිපාමොජ්ජං අමතං තං විජ්ජතං.

තත්තායමාදි හවති ඉධ පඤ්ඤස්ස භික්ඛුනො,
 ඉන්ද්‍රියගුත්ති සන්නුට්ඨි පාතිමොක්ඛෙ ච සංවරෙ.

මිත්තෙ හජස්සු කල්‍යාණේ සුඤ්ඤාථිවෙ අනන්දිතෙ
 පටිසන්තරචුත්තාස්ස ආචාරකුසලො සියා,
 තතො පාමොජ්ජබහුලො දුක්ඛස්සන්නං කරස්සති”ති.

තත්ථ මෙත්තාකම්මට්ඨානෙ කම්මං කරෙන්නොපි මෙත්තා
 වසෙන තිකචතුක්කකියානෙ නිබ්බත්තොති සිත්තොපි මෙත්තාවිහාරී
 යෙව නාම. පසන්නොති යො පන බුද්ධසාසනෙ පසන්නො හොති
 පසාදං රෙවෙති යෙවොති අන්තො. පදං සන්නනති නිබ්බාණස්සෙතං
 නාමං, එවරූපො හි භික්ඛු සන්නං කොට්ඨාසං සබ්බසංඛාරානං උප

සත්තතාය සම්මාරුපසමං පරමසුඛතාය සුඛතානි ලභිතාමං නිබ්බාණං අභිගමන්ති වින්දති යෙවාති අනේවා. සිඤ්ච භික්ෂු ඉමං නාවතති භික්ෂු ඉමං අත්තභාවසංඛාතං නාවං මච්ඡාචිතකකුදකං ඡබ්බිනෙනා සිඤ්ච. සිත්තා නො ලුහුමෙසසනීති යථා හි මහා සමුද්දෙ උදකසෙව හරිතනාවා ඡද්දති පිදතිවා උදකසා සිත්තතාය සිත්තා සලලුකා හුත්වා සමුද්දෙ අනොසිදිත්වා සීඝං සුපට්ඨනං ගමන්ති, එවං තවාපි අයං මච්ඡාචිතකකුදකහරිතා අත්තභාවතාවා වකුච්චාරදිති ඡද්දති සංවරෙන පිදතිවා උප්පනතස්ස මච්ඡා චිතකකුදකසා සිත්තතාය සිත්තා සලලුකා සංසාරවට්ටෙ අනොසිදිත්වා සීඝං නිබ්බාණං ගමිස්සති. ඡෙත්වාති රාගදොසඛිනිනාති ඡන්ද එතාති හි ඡන්දිත්වා අරහත්තං පතොනා නනො අපරභාගෙ අනුපාදිසෙසං නිබ්බාණමෙතිසිති අනේවා. සෙඤ්ච ඡන්දෙති හෙට්ඨා අපායසම්පාපකාති පඤ්චාරම්භාගියාති සංයෝජනාති පාදෙ බඬු රජ්ජං පුරිසො සත්තෙන විග්ගෙට්ඨා මග්ගත්තයෙන ඡන්දෙය්‍ය. සෙඤ්ච ඡතෙති උපරි දෙවුලොකසම්පාපකාති පඤ්චුඬුම්භාගිය සංයෝජනාති පුරිසො ගිවාය බඬුරජ්ජං විග්ග අරහත්තමග්ගෙන ඡතෙය්‍ය පඡතෙය්‍ය ඡන්දෙථ වාති අනේවා. සෙඤ්ච චුහන්ති නාවසෙති උදුම්භාගියසංයෝජනාතං පහාණත්තං සද්ධාදිති පඤ්චිත්තිතාති උත්තරිං භාවෙය්‍ය. සෙඤ්චසම්මාතිගොති එවං සනෙත පඤ්චත්තං රහදෙසමොභමානදිට්ඨිසම්මානං අතිකකමනෙත පඤ්චසම්මාතිගො භික්ෂු ඛණ්ඩිණ්ණාති වුච්චති වත්තාරො භුසෙ තිණ්ණො එවාති වුච්චතිති අනේවා. ක්කාස භික්ෂුති භික්ෂු තං විත්තං ක්කානාතං වසෙන ක්කාය වෙච කායකම්මාදිසු ව අප්පමත්තචිතාරිතාය මා පමජ්ජි. භමසසුති පඤ්චවිධෙ ව තෙ කාමගුණෙ විත්තං මා භමතු. මා ලොභ ගුලනති සතිවොස්සග්ගලකඛණෙන හි පමාදෙන පමත්තා නිරයෙ තත්තං ලොභගුලං ගිලන්ති තෙන තං වදාමි මා පමතොනා හුත්වා ලොභගුලං ගිලි මා නිරයෙ ඛක්ඛමානො උක්ඛමිදන්ති කාන්ති අනේවා. නජ්ඣි ක්කානන්ති ක්කානුපාදිකාය වායාමපඤ්ඤාය අපඤ්ඤායා ක්කානං නාම නජ්ඣි. පඤ්ඤා නජ්ඣි අජ්ඣායන්තස්ස “සමාතිනො භික්ෂු යථාභූතං ජනාති පස්සති”ති වුත්තලකඛණං පඤ්ඤා නජ්ඣි. සමග්ගි ක්කානං ව පඤ්ඤා වාති යමග්ගි පුග්ගලෙ ඉදං උභයමපි අජ්ඣි සො නිබ්බාණස්ස සන්තිනො සිතො යෙවාති අනේවා. සුඤ්ඤාගාරං පච්චික්ඛාති කිංකරිදෙව විවිත්තොකාසෙ කම්මට්ඨානම විජිතිවා කම්මට්ඨානමනසිකාරෙන නිසිත්තස්ස. සත්තචිත්තස්සාති නිබ්බුතචිත්තස්ස. සම්මාති හෙතුනා කාරණෙන ධම්මං විපස්සන්තස්ස අවිපස්සනාසංඛාතා අමානුසි රති අධිසමාපත්තිසංඛාතා දිබ්බාපි රති හොති උප්පජ්ජතිති අනේවා. සනො සනො සම්මසනීති අධිකිංසාය ආරම්භණෙසු කම්මං කරෙතොනා යෙන යෙනා කාරෙන පුරෙහත්තපච්ඡාභත්තාදිසු වා කාලෙසු යස්මිං යස්මිං අත්තතා අභිරුචිතකාලෙ අභිරුචිතෙ කම්මට්ඨානෙ කම්මං.

කරුණෙනා සම්මසති. උදයබ්බසනති පඤ්චනනං බන්ධනං පඤ්ච විසති යා ලක්ඛණෙහි උදයං පඤ්චවිසති යා එව ලක්ඛණෙහි වයං පිතිපාමොජ්ජනති එවං බන්ධනං උදයබ්බසනං සම්මසනෙනා ධම්මපිතිං ධම්මපාමොජ්ජං ව ලභති. අමනනති තං සප්පච්චයෙ නාමරූපෙ පාකටෙ හුත්වා උපට්ඨගනෙන උප්පන්නං පිතිපාමොජ්ජං අමනමහා නිබ්බාණ සම්පාපකත්තා විජ්ජනතං පණ්ණිතානං අමතමෙවාති අනේවා. නත්තාසමාදිති තත්ත අයං ආදි ඉදං පුබ්බධ්මානං ගොති. ඉධ පඤ්ඤා ඤාති ඉමසමිං සාසනෙ පණ්ණිතතිකුත්තො ඉදති තං ආදිති වුත්තං, පුබ්බධ්මානං දසෙසනෙනා ඉන්ද්‍රියගතනිති ආදිමාග. වතුපාරිසුද්ධිසිලං හි පුබ්බධ්මානං නාම, තත්ත ඉන්ද්‍රියගතනිති ඉන්ද්‍රියසංවරෙ. සත්තව්වසිති වතුපච්චයසනෙනාසො, තෙන ආජීවපාරිසුද්ධි චෙව පච්චය සනතිසිතඤ්ච සිලං කපිතං. පාතිමොකෙහි පාතිමොකබ්බ සම්බාතෙ ජෙට්ඨකසිලෙ පරිපුරකාරිතා කපිතා. මිනෙන භජ්ජන කල්‍යාණෙහි විසුඤ්චකම්මෙනෙ අප්පතිරූපසභායෙ චරෙත්තො සාධුජීවිතාය සුද්ධාජීවෙ ජංඝාබලං නිසාය ජීවිතකප්පනාය අකුසිනෙ අනාදිනෙ කල්‍යාණමිතෙන භජ්ජන සෙවය්සති අනේවා. පටිසන්ධාරවුත්තාසාය ආමිසපටිසන්ධාරෙ ව ධම්මපටිසන්ධාරෙ ව සම්පන්නවුත්තාසාය පටිසන්ධාරවුත්ති අසා පටිසන්ධාරසා කාරකො භවෙය්සාති අනේවා. ආචාරකුසලොති සිලව්ව ආචාරෙ වත්ත පටිවත්තව්ව ආචාරෙ තත්ත කුසලො සියා ඡෙකො භවෙය්සාති අනේවා. නත්තො පාමොජ්ජනලොති තත්තො පටිසන්ධාරවුත්තිතො ව ආචාරකොසලොතො ව උප්පන්නෙන ධම්මපාමොජ්ජෙන පාමොජ්ජ බහුලො හුත්වා තං සකලඤ්ච වට්ටුකබ්බස අනතං කපිඤ්චති අනේවා.

එවං සන්ධාර දෙසිතාසු ඉමාසු භාජාසු එකමෙතිඤ්ච භාජාය පරියොසානෙ එකමෙකං හිකුසුසනං නිසින්නතිසින්නධ්මානෙ යෙව සහ පටිසම්භිද්ධි අරහත්තං පත්වා වෙහාසං අබ්බුග්ගන්තො සබ්බෙපි තෙ හිකු ආකාසෙනෙව විසංයොජ්ජනසිතිකං කත්තාරං අතිකක්ඛිතො නාමාගතස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං වණ්ණන්තො ථොමෙත්තො වන්දිංසුති.

සම්බහුලානං භික්ඛුනං වජ්ඣ සත්තමං.

25. 8.

“වසසිකා විය පුප්ථාති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජෙතවනෙ විහරනෙනා පඤ්චසතෙ හිකු ආරබ්භ කපෙසි.

තෙ නිර සන්ධි සනතිකෙ කම්මධ්මානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤ සම්මං ධම්මං කරුණෙනා පාතොව පුප්ථිතාති වසසිකපුප්ථාති සායං වණ්ටතො මුච්චන්තාති දිසා නුමහාකං වණ්ටති මුච්චන්තො මයං පඨමතරං රහාදිති මුච්චිඤ්චාමාති යාමිංසු. සන්ධා තෙ හිකු

මලොකෙනො: හික්කවෙ හික්කුතා නාම වණටතො මුවචතපුපෙථන¹
විස වට්ටුකකිතො මුවවිතුං වායමිතබ්බමෙවාති වතො ගතිකුටියං
තිසිනෙනාව ආලොකං ඵරිතො ඉමං භාථමාහ:-

“වසසිකා විස පුපථාති මද්දවාති” පමුඤ්චති,³
එවං රහඤ්ච දෙසඤ්ච විපපමුඤ්චෙථ⁴ හික්කවො”ති.

හත් වසසිකාති සුමනා. මද්දවාතිති මිලාතාති. ඉදං
වුත්තං හොති. යථා වසසිකා හියො පුපථිතපුපථාති පුතදිවසෙසු
පුරුණභූතාති මුඤ්චනති වණටතො විසසාපේතනති. එවං තුමොපි
රහදීති දෙසෙහි විපපමුච්චෙථාති. දෙසනාවසානෙ සබ්බෙපි තෙ
හික්කු අරහතෙත පතිට්ඨතිංසුති.

පසමුසගාහික්කුතං වස්ස අට්ඨමං.

25. 9.

“සත්තකායො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්තං ජේතවතෙත
විහරන්තො සත්තකායකෝරං නාම ආරබ්භ කපේසි.

තස්ස කීර හත්පාදකුක්කුචං නාම නාහොසි, කායවිජ්ජාන
රහිතො සත්තඅත්තභාවොව අහොසි. සො කීර සීහයොතිතො
ආගතො ථෙරෙ, සීහා කීර එකදිවසං ගොථරං ගහෙනො රජත
සුවණණමණිපවාලගුහාදිසු යං අඤ්ඤතරං පවිසිතො මනොසිලාතලෙ
ගරිතාලවුණෙණසු සත්තාහං තිපජ්ජිතො සත්තමෙ දිවසෙ උට්ඨාය
තිපතනට්ඨානං. මලොකෙනො සවෙ නච්ඡුට්ඨස්ස වා කණණානං වා
හත්පාදනං වා චලිතත්තා මනොසිලාගරිතාලවුණානං විපප
කිණණං පස්සනති, න තෙ ඉදං ජාතියා වා ගොතතස්ස වා
පතිරුපනති පුත සත්තාහං නිරුහාග් තිපජ්ජනති, වුණණානං පත
අවිපපකිණණභාවෙ සති ඉදං තෙ ජාතිගොතතානං අනුවජ්චිකනති
ආසො තික්කමිතො විජ්ජිතො දිසා අනුවලොකෙනො තික්කගතුං
සීහනාදං තදිතො ගොවරය පක්කමන්ති, එවරුපාය සීහයොතිතො
ආගතො අයං හික්කු. තස්ස කායසමාවාරති දිස්වා හික්කු සජ්ඣ
ආරෙවෙසුං-න තො හතෙත සත්තකායකෝරසදිසො හික්කු
දිට්ඨපුබ්බො, ඉමස්ස හි තිසිනනට්ඨානෙ හත්වලනං පාදවලනං වා
කායවිජ්ජිතො වා තත්ථිති, තං පුත්තා සත්තං-හික්කවෙ හික්කුතා නාම
සත්තකායකෝරෙන විස කායාදීති උපසන්නෙනෙව හවිතබ්බනති
වතො ඉමං භාථමාහ:-

“සත්තකායො සත්තවාචො සත්තවා සුසමාහිතො,
වත්තලොකාමිසො හික්කු උපසන්නොති වුවචති”ති.

1. සී. මුවචතපුපාති. 2. ම. පච්චවාති. 3. ම. පවුච්චති. 4. ම. විසපමුච්චෙථ

තත්ථ සන්නාසායොති පාණාතිපාතාදිනං අභාවෙන සන්නාසායො. මුසාවාදාදිනං අභාවෙන සන්නවාචො. අභිජ්ඣාදිනං අභාවෙන සන්නවා. කායාදිනං තින්නාවපි සුචුසු සමාහිතතාසු සමාහිතො. චතුභි මග්ගෙහි ලොකාමිසස්ස වන්නතාය චග්ග ලොකාමිසො භික්ඛු අබ්ගන්නරෙ රහාදිනං උපසන්නතාය උපසග්ගොති වුච්චති අනෙං.

දෙසනාවසානෙ සො ථෙරෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨති. සමපත්තා නමපි සාන්තිකා ධම්මදෙසනා අනොසීති.

සන්නාසයෙන් වස්තු නිවම.

25. 10.

“අත්තනා වොදයත්තානං”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙන වනෙ විහරන්තො නඛගලකුලන්තෙරං¹ ආරබ්භ කපෙසි.

එකො කීර දුග්ගතමධුස්සො පරෙසං හතීං ඤාතො ජීවති, භං එකො භික්ඛු පිලොතිකබණ්ඩනිවත්ථං නඛගලං. උක්ඛිපිත්වා ගච්ඡන්තං දිස්වා එවමාහ:- කීං පන තෙ එවං ජීවනතො පබ්බජ්ඣං ත වට්ටතිති? කො මං හන්තෙ එවං ජීවන්තං පබ්බාජෙස්සතිති? සවෙ පබ්බජ්ඣස්සි අහං භං පබ්බාජෙස්සාමිති, සාධු හන්තෙ සවෙ මං පබ්බාජෙස්සථ² පබ්බජ්ඣාමිති, අථ නං සො ථෙරෙ ජෙනවත. තෙත්වා සහන්තෙ නගාපෙත්වා මාලකෙ යපෙත්වා පබ්බාජෙත්වා තිවත්ථපිලොතිකබණ්ඩන සද්ධිං නඛගලං. මාලකසීමායමෙව රුක්ඛසාඛාය යපාපෙසි. සො උපසමපන්නාකාලෙපි නඛගල කුලන්තෙරෙනෙව පඤ්ඤාසි. සො බුද්ධානං උපසන්නලාභසක්කාරං තිස්සාය ජීවන්තො උක්ඛන්තො උක්ඛන්තො විනොදෙඤ්ඤං අසක්කන්තො නදති³ සද්ධාදෙය්‍යාති කාසායාති වත්ථාති පරිද්ධිත්වා ගමිස්සාමිති රුක්ඛමුලං ගන්ත්වා අත්තනාව අත්තානං ඔවදි-අභිරික තිලලජ්ඣ ඉදං තිවාසෙත්වා විබ්භමිත්වා හතීං ඤාතො ජීවිතු කාමො ජන්තොති. තස්සෙවං අත්තානං ඔවදන්නස්සෙව විත්තා තනුභාවං ගතං, සො නිවත්තීත්වා පුත කතිපාගච්චයෙන උක්ඛන්තො තපෙව අත්තානං ඔවදි, පුතස්ස විත්තං තිවත්ති. සො ඉමිනාව නිහාරෙත උක්ඛන්තො උක්ඛන්තො තකාලෙ තත්ථ ගන්ත්වා අත්තානං ඔවදති, අථ නං භික්ඛු තත්ථ අභිණ්භං ගච්ඡන්තං. දිස්වා ආවුසො නඛගල කුලන්තෙර කස්ථා එත්ථ ගච්ඡතිති? පුච්ඡංසු, සො-ආචරියස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමි හන්තෙති වත්වා කතිපාගච්චයෙන අරහත්තමපාපුණ්ණි. භික්ඛු තෙන සද්ධිං කෙළීං භාරොන්තො ආහංසු-ආවුසො නඛගල

1. ම. නඛගලන්තෙරං.

2. සි. පබ්බාජෙථ.

3. ම. ඉදති.

කුලසේර තව විවරණමග්ගො අවලසේද්‍රා විශ ජතො ආවරියස්ස සන්තිකං. න ගව්ඡසි මසේද්දති. ආම හතොන මයං සංසග්ගෙ සති අගම්මහ ඉදති පන සො සංසග්ගො ජිනො තෙන න ගව්ඡමිති ආහ, තං සුචා හික්ඛු එස අගුතං වත්වා අසේදො ව්‍යාකරොතිති සන්ත්‍රි තමත්ථං අරොවෙසුං. සන්ථා-ආම භික්ඛවෙ මම පුතොතො අත්තනාව අත්තනානං වොදෙත්වා පබ්බජිතතිව්වස්ස මත්තං පතොතාති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“අත්තනා වොදයත්තනානං පටිමාසෙප අත්තනා,
සො අත්තගුතොතො සතිමා සුඛං හික්ඛු විභාහිසි.

අත්තා හි අත්තනො නාපො අත්තා හි අත්තනො ගති,
තස්මා සසේදමයත්තනානං අස්සං ගද්‍රව වාණිඤ්ඤ”ති

තත්‍ර වොදසත්තනානනති අත්තනාව අත්තනානං වොදය සාරය. පටිමාසෙථාති අත්තනාව අත්තනානං පරිවිමංසෙ. සොති සො තිං හික්ඛු එවං සතොන අත්තනාව ගුත්තතාය අත්තගුතොතො උපට්ඨිත සතිතාය සතිමා හුත්වා සබ්බිරියංපථෙසු සුඛං විහරියාසීති අත්ථො. නාපොති අවස්සයො පතිට්ඨා. අත්තා හි අත්තනො ගතීති යස්මා පරස්ස අත්තගාවෙ පතිට්ඨාය කුසලං කත්වා සග්ගපරායණෙන මග්ගං. වා භාවෙත්වා සච්ඡිකතථලෙන ගවිතුං න සක්කා තස්මා කො හි නාම පරො නාපො භවෙය්‍යාති අත්ථො. නසමාති යස්මා අත්තාව අත්තනො ගති පතිට්ඨා සරණං තස්මා යථා හදුං අස්සාජා නිශං නිස්සාය ලාභං පත්ථයනොතො වාණිඤ්ඤ තස්ස විසමවිධානවාරං පච්ඡිද්දත්වා දිවසස්ස තිත්තත්තුං නගාපෙනොතො ගොපෙනොතො සංයමෙති පටිජග්ගති, එවං ත්වං අනුප්පන්නස්ස අකුසලස්ස උප්පාදං නිවාරෙනොතො සතිසමොසෙන උප්පන්නං අකුසලං පජගෙනොතො අත්තනානං සංයම ගොපය, එවං සතොන පඨමජ්ඣානං ආදිං කත්වා ලොකීය ලොකුත්තරං විසෙසං අධිගම්ස්සාසීති අත්ථො. දෙසනාවසානෙන බහු සොතාපත්තිථලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

නිග්ගලකුලසේරසං වක්ඛු දසමං.

25. 11.

“පාමොජ්ඣබ්‍රහ්මලො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජේතවනෙ¹
විහරෙනොතො වකකලීසේරං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කිරායස්මා සාවත්ථයං බ්‍රාහ්මණකුලෙ තිබ්බත්තිත්වා වයප්පතොතො පිණ්ඩාය පටිට්ඨං තථාගතං දිස්වා සන්ත්‍රි සරිරසමපත්තිං ඔලොකෙත්වා සරිරසමපත්තිදස්සනෙන අතිතොතො එවාහං තිව්ව

කාලං තථාගතං දට්ඨං ලභිසාසමිති සන්ත්තං සන්තිකෙ පබ්බජිතා
 යත් ධිතෙන සකකා දසබලං පසසිතුං තත් ධිතො අජ්ඣාය
 කමමධිනමනසිකාරාදිති පභාය සන්තාරං ඔලොකෙනෙනොව
 විවරි, සන්තා තස්ස ඤාණපරිපාකං ආගමෙනො නිඤ්චි අවතා
 ඉද්දතිස්ස ඤාණං පරිපාකං ගතන්ති ඤාතා-සිං තෙ වක්කලි ඉමිනා
 පුත්තිකායෙන දිට්ඨත යො බො වක්කලි බමමං පස්සති. සො මං
 පස්සතිති වතා ඔවදි. සො එවං ඔවදිතොපි සන්ත්තං දස්සනං පභාය
 තෙව අඤ්ඤත්තං ගතතුං සකෙකාති. අථ නං සන්තා-නායං භික්ඛු
 සංවෙගං අලභිතා බුජ්ඣසිස්සතිති උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය
 රුජගහං ගතන්තා වස්සුපනායිකදිවසෙ අපෙති වක්කලි අපෙති වක්ක
 ලිති පනාමෙසි¹, සො-න මං සන්තා ආලපතිති තෙමාසං
 සන්ත්තං සමමුඛෙ ආතුං අසකෙකානො නිං මයං ජිවිතෙන
 පබ්බතා අත්තානං පානෙස්සාමිති ගිජ්ඣකුටං අභිරුහි. සන්තා තස්ස
 කිලමනභාවං ඤාතා-අයං භික්ඛු මම සන්තිකා අස්සාසං අල
 හනො මග්ගථලානං උපතිස්සයං නාසෙය්‍යාති අත්තානං දස්සෙතුං
 ඔභාසං මුඤ්චි. අථස්ස සන්ත්තං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය තාව මහනොපි
 සොකො පභිසි, සන්තා සුක්කචලානං ඔසෙත පුරෙතො විස
 ථෙරස්ස බලවපිතිපාමොජ්ජං උපපාදෙතුං ඉමං ගාථමාහ:-

“පාමොජ්ජබහුලො භික්ඛු පසනො බුද්ධසාසනෙ,
 අධිගවේජ්ජ පදං සන්තං සංඛාරූපසමං සුඛ”න්ති.

තස්සන්තො-පකතියාපි පාමොජ්ජබහුලො භික්ඛු බුද්ධසාසනෙ
 පසාදං රෙවෙති, සො එවං පසනො බුද්ධ සාසනෙ සන්තං පදං
 සංඛාරූපසමං සුඛන්ති ලද්ධිනාමං නිබ්බාණං අධිගවේජ්ජන්ති.
 ඉමඤ්ච පන ගාථං වතා සන්තා වක්කලිත්ථෙරස්ස ගත්තං පසාරෙත්තා:-

“එහි වක්කලි මා භාසි ඔලොකෙනො² තථාගතං,
 අහං තං උද්ධරිස්සාමි පඬෙක සන්තං³ කුඤ්ජරං.

එහි වක්කලි මා භාසි ඔලොකෙනො තථාගතං,
 අහං තං උද්ධරිස්සාමි රුහුගතිතංව සුරියං.

එහි වක්කලි මා භාසි ඔලොකෙනො තථාගතං,
 අහං තං උද්ධරිස්සාමි රාහුගතිතංව වජ්ඣම”න්ති.

ඉමා ගාථා අභාසි. සො-දසබලො මෙ දිට්ඨා එහිති ව අවහානමපි
 ලද්ධිනති බලවපිති. උපපාදෙත්තා කුතො හු බො ගතබ්බන්ති
 ගමනමග්ගං අපස්සනො දසබලස්ස සමමුඛෙ ආකාසෙ පකච්ඡිත්තා
 පසම්මපාදෙ පබ්බතෙ ධිතෙයෙව සන්තාරං වුත්තගාථා අවජේරනො
 ආකාසෙ යෙව පිති. වික්කලෙනත්තා සහ පටිසම්භිද්ධි අරහත්තං

1. ම. අපනාමෙසි.

2. ම. ඔලොකෙති.

3. ම. සන්තංව.

විකල්පයක් වශයෙන් එකතු කළේ.

25. 12.

[illegible]

“ඉමිනා පන දුනෙන මා මෙ දුළිඳියං අනු,
නඤ්ඤි වචනං නාම මා අහොසි භවාහවෙ”.

හනෙන එවරුපා දුජ්ජිවිතා මුළුවෙය්‍යං. නඤ්ඤි පදසෙටුව න සුභේශ්‍යංති පඤ්ඤාං උපෙසසි, පවෙකබ්බද්ධා-එවං. හොතු මහාපුඤ්ඤාදි වඩා අනුමොදනං කතා පක්කාමි. සුමනසෙට්ඨිනොපි ඡනෙන අභිවජ්ඣා දෙවතා-අහො දුතං පරමදුතං උපරිට්ඨ සුප්පතිට්ඨිතනති වඩා තික්කනතුං සාධුකාරමදසි. අථ නං සෙට්ඨි කිං මං එතතකං කාලං දුතං දදමානං න පසස්සිති? ආහ, නාහං තව දුතං ආරබ්භ සාධුකාරං දෙමි අනනභාරෙන පන උපරිට්ඨස්ස දිනන පිණ්ඩපාතෙ පසිදිතා මයා එස සාධුකාරො පවතතිතොති. සො අච්ඡරියං වත හො අහං එතතකං කාලං දුතං දදනොහා දෙවතා සාධුකාරං දුපෙතුං නාසක්ඛිං අනනභාරෙ මං තිස්සාය ජීවනොහා එකපිණ්ඩපාතෙනෙව සාධුකාරං දුපෙසි තස්ස දුතෙ අනුච්ඡිකා කතා තං පිණ්ඩපාතං මම සන්තකං කරිස්සාමිති විනොතො තං පකෙකාසාපෙතො අජ්ජ තයා කස්සචි කිඤ්චි දිනනනති? පුච්ඡි, ආම සාමි උපරිට්ඨපවෙකබ්බද්ධස්ස මෙ අජ්ජ භාහහතං. දිනනනති, හඤ්ඤ හො කභාපණං ගහෙතො එතං මයහං පිණ්ඩපාතං දෙහිති, න දෙමි සාමිති, සො යාව සහස්සං වසෙස්සි, ඉතරෙ සහස්සොනාපි නාදසි. අථ නං හොතු හො යදි පිණ්ඩපාතං න දෙසි සහස්සං ගහෙතො පතති. මෙ දෙහිති ආහ, සො අයෙහ සද්ධං මනොතො ඡතිස්සාමිති වෙගෙන පවෙකබ්බද්ධං. සමපාපුණ්ණිකා-හනෙන සුමනසෙට්ඨි සහස්සං දතො තුමහානං දිනනපිණ්ඩපාතෙ පතති. යාවති කිං කරෙමිති? පුච්ඡි, අථස්ස සො උපමං ආහරි: සෙය්‍යථාපි පණ්ඩිත කුලසතිකෙ ගාමෙ එකසමිං සරෙ දීපං ඡලෙය්‍ය සෙසා අතතනො තෙලෙන වට්ටිං තෙමෙතො ඡලාපෙතො ගණේගග්ගං පුරිමපදීපස්ස පභා අඤ්ඤි වතතබ්බා නඤ්ඤි? අතිරෙක කරා හනෙන පභා හොතිති, එවමෙවං පණ්ඩිත උච්චිකයාගු වා හොතු කවච්ඡු භික්ඛා වා අතතනො පිණ්ඩපාතෙ පරෙසං පතති. දෙනොහා යතතකානං දෙති තතතකං වසිති තිං හි එකමෙව පිණ්ඩපාතං අදසි සෙට්ඨිස්ස පන පතතියා දිනනාය වෙ පිණ්ඩපාතා හොනති එකො තව එකො තස්සාති. සො සාධු හනොති තං අභිවාදෙතො සෙට්ඨිස්ස සනතිකං ගතාවා ගණ්ඨ සාමි පතතිනති ආහ, තෙන හි ඉමෙ කභාපණෙ ගණ්ඨාති, නාහං පිණ්ඩපාතං විකතිණාමි සඛාය තෙ පතති. දමමිති, තිං සඛාය දෙති අහමපි තව ගුණෙ පුජෙමි ගණ්ඨ තාත ඉතො පට්ඨාය ව පන මා සහජ්ඣා කමමං අකාසි වීරියං. සරං මාපෙතො වස යෙන ව තෙ අත්ථො හොති සබ්බං මම සන්තිකා ගණ්ඨාතිති ආහ. තිරෙඛා වුට්ඨිතස්ස පන දිනොහා පිණ්ඩපාතො තදහෙව විපාකං දෙති, තස්මා රුජපි තං පවතති. සුතො අනනභාරං පකෙකාසාපෙතො පතති. ගහෙතො මහනතං හොහං දතො තස්ස සෙහිදානං දුපෙසි.

සො සුමනසෙධංගස්ස සහායකො හුත්වා යාවජ්චං පුඤ්ඤති කත්වා
 තතො චුත්වා දෙවලොකෙ තිබ්බත්තිත්වා දෙවමනුස්සෙසු
 සංසරතො ඉමයම් බුද්ධුපපාදෙ කපිලවත්තගරෙ අමිතොදනස්ස
 සකකස්ස ගෙනෙ පටිසංඝිං ගණ්හි, අනුරුද්ධානිස්ස නාමං කරිංසු,
 සො මහානාමසකකස්ස කණ්ඨංගාතා, සත්ථු චුලපිඬු පුත්තො පරම
 සුකුමාළො මහාපුඤ්ඤං අහොසි. එකදිවසං කිර ඡපු බත්තිසෙසු
 පුවෙ ලක්ඛං කත්වා භූලෙහි කීදුනෙතසු අනුරුඬො පරුජිතො
 පුවානං අත්ථං මාභුසනතිතං පතිණි, සා මහනං සුවණ්ණපාලං
 පුරෙත්වා පුවෙ පෙසෙසි, පුවෙ බාදිත්වා පුත කීලනෙතා පරාජිතො
 තථෙව පතිණි, එවං තිත්තිතං පුවෙසු ආගටෙසු වතුන්ථ වාරෙ
 මාතා ඉදුති පුවා නත්ති පතිණි, තස්සා වචනං සුත්වා නත්ති
 පදස්ස අසුතපුබ්බතාය නත්තිපුවා නාම ඉදුති හවිස්සන්ති
 සඤ්ඤා කත්වා ගච්ඡ නත්තිපුවෙ ආගරාති පෙසෙසි, අටස්ස මාතා
 නත්තිපුවෙ කිර අයෙස දෙවංති චුත්තෙ මම පුත්තෙත නත්ති
 පදං ත සුතපුබ්බං කථංනු බො නත්තිභාවං ඡනාපෙය්‍යන්ති සුවණ්ණ
 පාතිං ධොවිත්වා අපරාය සුවණ්ණපාතියා පටිකුජ්ඣා හන්ද
 තාත ඉමං මම පුත්තස්ස දෙහිති පතිණි, තස්මිං බණේ නගර
 පරිග්‍රහාතිකා දෙවතා අමහාකං සාමිකා අත්තභාරකාලෙ උපරිධං
 පච්චෙකවුද්ධස්ස භාගභත්තං දත්වා නත්ති පදඤ්චෙව ත සුණෙය්‍යන්ති
 පත්තා ඝටිතා, සචෙ මයං තමත්ථං හත්වාපි අජ්ඣුපෙකෙබ්බස්සාම
 මුද්ධාපි නො සත්තධා ඵාලෙය්‍යාති විනෙතත්වා දිබ්බපුවෙති පාතිං පුර
 සිංසු, සො පුරිසො පාතිං ආගරිත්වා තස්ස සන්තිකෙ ඝටෙත්වා විවරි,
 තෙසං ගත්වා සකලනගරං එරි, පුවො පත මුඛෙ ඝටිතමත්තොව
 සත්තරසගරණිසහස්සාති එරිත්වා අභාසි, අනුරුඬොපි විනෙතසි-
 න මං මඤ්ඤ ඉතො පුබ්බෙ මාතා පියායති තති මෙ අඤ්ඤද
 තාය නත්තිපුවා නාම පක්කපුබ්බාති, සො ගන්ත්වා මාතරං එවමාහ-
 අමම නාහං තව පියොති, තාත කිං වදෙසි මම අකත්තොපි හදය
 මංසතොපි තිං පියතරොති, සවාහං අමම තව පියො කස්මා
 මම පුබ්බෙ එවරුපෙ නත්තිපුවෙ නාම ත අදුසිති? සා තං පුරිසං පුච්ඡ-
 තාහ කිඤ්චි පාතියං අහොසීති? ආම අයෙස පුවානං පාති
 පරිපුර්ණා අහොසි ත මෙ එවරුපා පුවා දිධංපුබ්බාති, සා විනෙතසි-
 පුත්තො මෙ කතපුඤ්ඤ දෙවතානිස්ස දිබ්බපුවා පතිතා හවිස්සන්ති,
 සොපි මාතරං ආහං අමම ත මයා එවරුපා පුවා බාදිතපුබ්බා
 ඉත්වා පට්ඨාය මෙ නත්තිපුවමෙව පචෙය්‍යාසීති, සා තතො පට්ඨාය
 තෙත පුවෙ බාදිකුකාමොමගිති චුත්තකාලෙ සුවණ්ණපාතිං
 ධොවිත්වා අඤ්ඤාය පාතියා පටිකුජ්ඣා පතිණාති, දෙවතා පාතිං
 පුරෙත්වා, එවං සො අභාරමජ්ජෙක වසනොතා නත්ති පදස්ස අත්ථං
 අජ්ඣත්වා දිබ්බපුවෙ යෙව පරිභුඤ්ජී. සත්ථු පත පරිවාරත්ථං
 කුලපටිපාටියා සාකියකුමාරෙසු පබ්බජ්ජෙනසු මහානාමෙන
 සකෙකත තාත අමහාකං කුලා කොචි පබ්බජිතො නත්ති තයා වා

පබ්බත්තබ්බං මයා වාති චුතොන සො ආහං අහං සුකුමාලො පබ්බත්තුං න සක්කියාමිති, තෙන හි කම්මන්තං උග්ගණ්හ අහං පබ්බත්තියාමිති, කො එස කම්මන්තො නාමාති? සො හි භත්තස්ස උට්ඨානට්ඨානමපි න ඡනාති කම්මන්තං කීමෙව ඡනිය්සති, තස්මා එවමාහ- එකදිවසං හි අනුරුඬො හද්දියො කීමිලොති තයො ඡනා භත්තං නාම කහං උට්ඨානීති මන්තයිංසු, තෙසු කීමිලො කොට්ඨ උට්ඨානීති ආහ, සො කීර එකදිවසං චීහි කොට්ඨමහි පක්කිපන්නෙ අදදස තයා කොට්ඨකො භත්තං උපපජ්ජතිහි සඤ්ඤාය එවං ආහ, අථ තං හද්දියො-චං න ඡනාසීති වතො භත්තං නාම උක්කලියා උට්ඨානීති ආහ, සො කීරෙකදිවසං උක්කලිතො භත්තං වසේසන්නෙ දිස්වා එතේව සො උපපජ්ජතිහි සඤ්ඤාමකාසි, තස්මා එවමාහ, අනුරුඬො-තෙ උගොපි තුලෙහ න ඡනාථාති වතො භත්තං නාම රතත්තබ්බබමකුලාය මහාසුචණ්ණපාතියං උට්ඨානීති ආහ, තෙන කීර තෙව චීහි කොට්ටන්තා න භත්තං පචන්තා දිට්ඨපුබ්බා සුචණ්ණපාතියං වසේසත්වා පුරතො ධජිතමෙව පස්සති, තස්මා පාතියං යෙව සො උට්ඨානීති සඤ්ඤාමකාසි, තස්මා එවමාහ. එවං භත්තට්ඨානට්ඨානමපි අඡනන්තො මහාපුඤ්ඤා කුලපුතො කම්මන්තෙ කිං ඡනිය්සති. සො එහි ඛො තෙ අනුරුඬා සරවාසත්ථං අනුසාසියාමි පඨමං ඛෙත්තා කසාපෙනබ්බන්ති ආදිනා තයෙන භාතරු චුත්තානං කම්මන්තානං අපරියන්තභාවං සුත්වා න මෙ සරවාසෙනත්ථොති මාතරං ආපුච්ඡිත්වා හද්දියපමුඛෙහි පඤ්චති සාකියකුමාරෙහි සද්ධිං තික්කමිත්වා අනුපියමිවතො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා පබ්බද්දි, පබ්බද්දිත්වා ව පන සමමාපට්ඨපදං පට්ඨන්තො අනුපුබ්බෙත තියෙසා විජ්ජා සච්ඡිකත්වා දිබ්බෙත වක්ඛුනා එකාසනෙ නිසින්නොව හත්තලෙ ධජිත ආමලකාති විය සහස්සලොකධාතු ඔලොකනසමත්ථො භුත්වා:-

“පුබ්බෙ නිවාසං ඡනාමි දිබ්බවකුට්ඨ විසොධිතං,
තෙවිජේරා ඉද්ධිපාත්තොමහි කතං බුද්ධියා සාසන”නති,

උද්ගං උද්ගෙනත්වා-කීනත්ත ඛො මෙ කත්වා අයං සමපතති ලද්ධාති ඔලොකෙනන්තො පදුමුභතරපාදමුලෙ පත්තං ධජෙසිනති ඤත්වා පුන සංසාරෙ සංසරන්තො අසුකසමිං නාම කාලෙ බාරණ්සියං සුමනසෙට්ඨිං තිය්සාය ජීවන්තො අත්තභාරෙ නාම අගොසිනතිපි ඤත්වා :-

“අත්තභාරෙ පුරෙ ආසිං දළිඳො කාඡභාරකො,
පිණ්ඩපාත්තො මයා දින්නො උපරිට්ඨස්ස තාදින්නො”ති

ආහ. අථස්ස එතදහොසි:- යො සො තදා මයා උපරිට්ඨස්ස දින්න පිණ්ඩපාත්තො කභාපණ්ණ දත්වා පතතිං අග්ගහෙසි, මම සහායකො සුමනසෙට්ඨි කහනත්ත ඛො එතරහි තිබ්බන්තොති, අථ තං

විඤ්ඤාටවිය. පබ්බතපාදේ මුණ්ඩනිගමො නාම අනී, තත් මහා මුණ්ඩයා නාම උපාසකයා මහාසුමනො චුල්ලසුමනොති වෙ පුත්තා, තෙසු සො චුල්ලසුමනො හුත්වා නිබ්බන්ධනාති අද්දස, දිස්වා ව පන විනෝතසි- අනී හුත්වා මයි තත් ගතෙ උපකාරෙ නනීති, සො උපධාරෙනො ඉදං අද්දස- සො තත් මයි ගතෙ සත්ත වස්සිකො නික්කමිත්වා පබ්බජ්ජයති බුරුගෙයෙව ව අරහත්තං පාපුණ්ණිකාති, දිස්වා ව පන උපකට්ඨෙ අනෝතවස්සො ආකාසෙන ගන්ත්වා ගාමමාරෙ ඔතරි. මහාමුණ්ඩො පන උපාසකො ථේරයා පුබ්බෙපි විස්සාසිකො එව, සො ථේරං පිණ්ඩපාතකාලෙ විවරං පාරුපන්නං දිස්වා පුත්තං මහාසුමනං ආහ- තාත අයෙසා මෙ අනුරුද්ධන්තෙරෙ ආගතො යාවස්ස අඤ්ඤා කොචි පත්තං න ගණ්හාති තාවස්ස ගන්ත්වා පත්තං ගණ්හ අහං ආසනං පඤ්ඤ පෙස්සාමිති, සො තථා අකාසි. උපාසකො ථේරං අනෝතනිවෙසනෙ සක්කවං. පරිවිසෙත්වා තෙමාසං වසන්ත්වාය පටිඤ්ඤා ගණ්හි, ථේරෙ අධිවාසෙසි, අථ නං එකදිවසං පටිජ්ඣානොතො විය තෙමාසං පටිජ්ඣනිත්වා මහාපචාරණාය තිවිවරං වෙව ගුලුතෙලතණ්ඩුලාදීනි ව ආහරිත්වා ථේරයා පාදමුලෙ රූපෙත්වා ගණ්හථ ගන්තොති ආහ, අලං උපාසක න මෙ ඉමිනා අන්තොති, තෙන හි ගන්තො වස්සාවාසිකලාභො නාමෙස ගණ්හථ නන්ති, න ගණ්හාමි උපාසකාති¹, කිමත්ථං න ගණ්හථ ගන්තොති?, මයං සන්තිකෙ කප්පියකාරකො සාමණේරෙපි නනීති, තෙන හි ගන්තො මම පුත්තො මහාසුමනො සාමණේරෙ ගවිස්සාතිති, න මෙ උපාසක මහාසුමනෙත්තන්තොති, තෙන හි ගන්තො චුල්ලසුමනං පබ්බාජෙථාති, ථේරෙ සාධුති සමපට්ඨත්වා චුල්ලසුමනං පබ්බාජෙසි, සො බුරුගෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්ණි. ථේරො තෙන සද්ධිං අද්ධමාසමත්තං තන්තෙව වසිත්වා සත්ථාරං පස්සිස්සාමිති තස්ස ඤාතකෙ ආපුච්ඡත්වා ආකාසෙනෙව ගන්ත්වා හිමවන්තපදෙසෙ අරඤ්ඤාකුටිකාය ඔතරි, ථේරෙ පන පකතියාපි ආරද්ධිවිරියො, තස්ස තත් පුබ්බරත්තං පරරත්තං වඞ්ඤමත්තයා උදරවානො සමුට්ඨති, අථ නං කීලන්නරූපං දිස්වා සාමණේරෙ පුච්ඡි- ගන්තො කිං වො රුජ්ඣති?, උදරවානො මෙ සමුට්ඨිතොති, අඤ්ඤාද්ධි සමුට්ඨිතපුබ්බා ගන්තොති?, ආම ආවුසොති, කෙන ථාසුකං හොති ගන්තොති?, අනෝතත්තොතො පානියෙ ලද්ධි ථාසු හොති ආවුසොති, තෙන හි ගන්තො ආහරමිති, සක්කිස්සාසි සාමණේරුති?, ආම ගන්තොති, තෙන හි අනෝතත්තො පත්තංකො² නාම නාගරුජා මං ජනාති තස්ස ආවික්කිත්වා ගෙසජ්ජත්වාය එකං පානියංකටං³ ආගරුති, සො සාධුති උපජ්ඣායං වන්දිත්වා වෙහාසං අබ්බුග්ගන්ත්වා පඤ්චයොජනසතං ආනං අගමාසි, තං දිවසං පන නාගරුජා නාගතාවකපරිවුත්තො උදකකීළං කිලිතුකාමො හොති,

1. සි. අලං උපාසකාති. 2. ම. පත්තංගො. 3. ම. පානියවාරකං.

සො සාමණේරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ව කුර්ක්කි- අයං මුණ්ඩසමණකො අත්තනො පාදපංසුං මම මන්තො ඔත්තරන්තො වරති අනො තත්තො පාතීයන්තො ආගතො හවිස්සති ඉද්දතිස්ස පාතීයං න දස්සාමිති පණ්ණාසයොජනිකං අනොත්තනදහං මහාපාතීයා උක්කලිං පිදහන්තො විය ඵණෙන පිදහිත්වා තිපජ්ජි, සාමණේරො නාගරාජස්ස ආකාරං ඔලොකෙත්වා ව කුද්ධො අයංති ඤාත්වා ඉමං භාජමාහ:-

“සුණොති මෙ නාගරාජ උග්ගතෙජ මහබ්බල,
දෙති මෙ පාතීයස්සටං හෙසජ්ජත්මහි ආගතො”ති.

ඛං සුත්වා නාගරාජ ඉමං භාජමාහ:-

“පුරන්තිමසම් දිසාභාගෙ ගඬ්ඛා නාම මහානදී,
මහාසමුද්දමපෙති තණො තිං පාතීයං හරා”ති.

ඛං සුත්වා සාමණේරො-අයං නාගො අත්තනො ඉච්ඡාය න දස්සති අහං බලකකාරං¹ කත්වා මනුස්සභාවං² ඡන්තාපෙත්වා ඉමං අභිභවිත්වා පාතීයං ගණ්හිස්සාමිති වින්තොත්වා-මහාරාජ උපජක්කායො මං අනො තත්තතො ව පාතීයං ආගරාපෙති තෙනාහං ඉදමෙව හරිස්සාමි අපෙති මා මං වාරෙහිති වත්වා ඉමං භාජමාහ:-

“ඉතො ව පාතීයං හරිස්සං ඉමිනාවමහි අත්තිකො,
යදි තෙ ථාමබලං අත්ති නාගරාජ නිවාරයෙ”ති.

අථ නං නාගො ආහ:-

“සාමණේර සවෙ අත්ති තව වික්කමපොරිසං,
අභිනද්දමි තෙ වාවං හරස්සු පාතීයං මමා”ති.

අථ නං සාමණේරො-ඵවං මහාරාජ හරාමිති වත්වා යදි සකෙකාන්තො හරාහිති වුත්තො-තෙන හි සුච්ඡු ජානස්සුති තික්ඛත්තුං පටිඤ්ඤා ගතොත්වා බුද්ධසාසනස්ස ආනුභාවං දස්සොත්වා මය පාතීයං හරිතුං වට්ටතිති වින්තොත්වා ආකාසධිදෙවනානං තාව සන්තිකං අගමාසි. තා ආගන්ත්වා වන්දිත්වා කිං හන්තොති වත්වා අට්ඨංසු, ඵතස්මිං අනොත්තනදහපිට්ඨේ පන්තකෙන නාගරාජෙන සද්ධිං මම සංභාමො හවිස්සති තත් ගන්ත්වා ජයපරාජයං ඔලො කෙථාති ආහ. සො ඵත්තෙනෙව තිහාරෙන වත්තාරො ලොකපාලෙ සක්ක සුයාම සන්තුසිත පරතිමම්න³ වසවත්ති ව උපසංකම්ත්වා තමත්ථං ආරෙවෙසි, නතො පරං පටිපාටියා යාව බ්‍රහ්මලොකං ගන්ත්වා තත් තත් බ්‍රහ්මහි ආගන්ත්වා වන්දිත්වා සීතෙහි-කිං හන්තොති පුට්ඨො තමත්ථං ආරෙවෙසි. ඵවං සො අසඤ්ඤ ව අරුපි බ්‍රහ්මානො ව ස්පෙත්වා සබ්බත්ථ මුත්තත්තෙනෙව ආභිඤ්ඤා ආරෙ

1. සි. අනංකාරං.

2. ම. ආනුභාවං.

3. සි. සුභිමිත.

වෙසී. තස්ස වචනං සුඤ්ඤාං සබ්බාපි දෙවතා අනොතතතදහපිට්ඨො
නාලියං පක්ඛිත්තාති පිට්ඨවුණ්ණාති¹ වීර්‍ය ආකාසං නිරන්තරං පුරෙඤ්ඤා
සනතිපතීංසු, සනතිපතීතෙ දෙවසංඝෙ සාමණේරෙ ආකාසෙ
යඤ්ඤා නාගරුජනං ආහ:-

“සුණොති මෙ නාගරුජ උග්ගතෙජ මහබ්බල,
දෙති මෙ පාතීයසටං හෙසජජ්ජමිති ආගතො”ති.

අථ නං නාගො ආහ:-

“සාමණේර සචෙ අත්ථි තච වික්කමපොරිසං,
අභිතඤ්ඤා තෙ වාචං හරස්සු පාතීයං මමා”ති.

සො තික්කතතො නාගරුජස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙඤ්ඤා ආකාසෙ
සිත්තකො ව වාදසයොජ්ජනිකං බ්‍රහ්මචරිතභාවං මාපෙඤ්ඤා ආකාසතො
ඔරුග්ග නාගරුජස්ස එණෙ අක්කමිඤ්ඤා අබොවුඛං නිපට්ඨෙසී,
තාවදෙව බලවතා පුරිසෙන අක්කන්ත අලලවමමං² වීර්‍ය නාගරුජස්ස
එණෙ අක්කන්තමනෙත ඔග්ගෙඤ්ඤා දුබ්බිමත්තා එණපුට්ඨා අහෙසුං,
නාගරුජස්ස එණෙති මුත්තමුත්තට්ඨානතො තාලක්කතිප්පමාණො
උදකවට්ඨියො උග්ගවර්ණංසු, සාමණේරෙ ආකාසෙ යෙව පාතීයවාරකං
පුරෙසී, දෙවසංඝො සාමුකාරමදුසී, අථ නාගරාජා ලජ්ජිඤ්ඤා සාමණේ
රස්ස කුරුක්ඛි, ගුඤ්ඤවණ්ණාතිස්ස³ අක්කති අහෙසුං, සො-අයං මං දෙව
සංඝං සනතිපාතෙඤ්ඤා එණෙ යඤ්ඤා⁴ ලජ්ජාපෙසි එස නං ගහෙඤ්ඤා
මුඛෙ හත්ථං පක්ඛිපිඤ්ඤා හදගමංසං වාස්ස මදුමි පාදෙ වා නං
ගහෙඤ්ඤා පාරගභිගාය බිපාමිති වෙගෙන ගන්තො අනුබ්බින්නොපි
නං සමාපුණ්ණං නාසක්ඛියෙව, සාමණේරො ගන්තො උපජ්ඣායස්ස
ගන්තෙ පාතීයං යපෙඤ්ඤා පිට්ඨ හන්තෙති ආහ. නාගරාජාපි පච්ඡතො
ආගන්තො ගන්තො අනුරුද්ධා සුමනසාමණේරො මයා අදින්නමෙව
පාතීයං ගහෙඤ්ඤා ආගතො මා පිට්ඨන්ති ආහ. එවං කීර සාමණේ
රාති, පිට්ඨ හන්තො ඉමිනා මෙ දින්නපාතීයං ආගටන්ති, ථෙරො
බිණ්ණසවසාමණේරස්ස මුසාකථනං නාම නත්ථිති ඤ්ඤා පාතීයං
පිට්ඨි. තං බණං යෙවස්ස ආබාධො පටිපස්සමිති. පුත්ත නාගො
ථෙරං ආහ:-

ගන්තො සාමණේරෙත්ථිති සබ්බං දෙවගණං සනතිපාතෙඤ්ඤා
ලජ්ජාපිතො, අහමස්ස හදයං වා එලෙස්සාමි පාදෙ වා නං ගහෙඤ්ඤා
පාරගභිගාය බිපියාමිති, මහාරාජ සාමණේරො මහානුභාවො
තුලෙහ සාමණේරෙන සද්ධිං සංභාමෙතුං න සක්ඛියස්සට්ඨ බමාපෙඤ්ඤා
නං ගච්ඡාති, සො සයම්පි සාමණේරස්ස ආනුභාවං ජානාති යෙව
ලජ්ජාය පන අනුබ්බිඤ්ඤා ආගතො, අථ නං ථෙරස්ස වචනෙන
බමාපෙඤ්ඤා තෙන සද්ධිං මිත්තසත්ථං කන්ධා ඉතො පට්ඨාය අනොතතත

1. ම. සිලපිට්ඨවුණ්ණාති-සිපුල්වුණ්ණාති, කන්ථි.

2. සී. අලලවමමං.

3. ම. ජයතුසුමවණ්ණාතිස්ස.

4. ම. පාතීයං ගහෙඤ්ඤා.

උදකෙන අතේ සහි වූමහාභං ආගමනකිවම. නති මයො, පහිණේයතාථ අගමෙව ආගරිත්වා දය්‍යාමිති වත්‍යා පක්කාමි, ථේරොපි සාමණේරං ආදාය පායාසි. සත්‍යා ථේරස්ස ආගමනභාවං ඤාතවා මිභාරමාතුපාසාදෙ ථේරස්ස ආගමනං ඔලොකෙනෙනො නිසීදි, භික්ඛුපි ථේරං. ආගච්ඡන්තං දිස්වා පච්චුග්ගන්තවා පත්තවිවරං පටිග්ගහෙස්සං, අථේකච්චෙව සාමණේරං සිසෙපි තණ්ණෙණුසුපි බාහායමපි ගගෙතවා සංචාලෙත්වා කිං සාමණේරපිලුක¹ න උක්කණ්ඨිතොසිති ආහංසු.

සත්‍යා තෙසං කිරියං දිස්වා විනේනයි- භාරියං වත ඉමෙසං භික්ඛුනං කමම. ආයිවිසං හිවාය ගණ්හන්තවා පිය සාමණේරං ගණ්හන්ති නාස්ස ආනුභාවං ජානන්ති අජ් මයා සුමනසාම ණේරස්ස ගුණං පාකටං කාවුං වට්ටතිති, ථේරොපි ආගන්තවා සත්‍යාරං වන්දිත්වා නිසීදි, සත්‍යා තෙන සද්ධිං පටිසත්‍යාරං කත්වා ආනන්දත්‍යේරං ආමනේනයි-ආනන්ද අනොතතෙතොදකෙනමපි පාදෙ ධොවිතුකාමො සාමණේරානං සටකෙ දත්වා පානියං ආභරාපෙහිති, ථේරො විහාරෙ පඤ්චමන්තාති සාමණේරසතාති සන්තිපාතෙයි, තෙසං සුමනසාමණේරො සබ්බන්තවකො අහොයි, ථේරො සබ්බ මහලුකං සාමණේරං ආහ- සාමණේර සත්‍යා අනොතතෙතොදකෙන පාදෙ ධොවිතුකාමො සටං ආදාය ගන්තවා පානියං ආභරාති, සො න සක්කා භන්තෙති න ඉච්ඡි, ථේරො සෙසෙපි පටිපුච්ඡි, තෙව තපෙච වත්‍යා පටික්ඛිපිංසු, කිං පනෙත්‍ය ඛිණ්ණසවා සාමණේරා නන්ති?, අන්ති, තෙ පන නායං අමහාභං බද්ධො මාලාපුටො සුමන සාමණේරස්සෙව බද්ධොති න ඉච්ඡිංසු, පුපුර්ජනා පන අත්තනො අස මත්තාය න ඉච්ඡිංසු, පරියොසානෙ පන සුමනස්ස වාරෙ සමපතෙන සාමණේර සත්‍යා අනොතතෙතොදකෙ උදකෙන පාදෙ ධොවිතුකාමො කුටං ගගෙතවා කිර උදකං ආභරාති ආහ, සො සත්‍යරි ආභරා පෙනෙන ආගරිස්සාමිති සත්‍යාරං වන්දිත්වා-ගනෙන අනොතතෙතො කිර මං උදකං ආභරාපෙථාති? ආහ, අම සුමනාති, සො විසාබාය කාරිතෙසු සනසුවණ්ණකොට්ඨමෙසු සෙනාසනකුටෙසු එකං සට්ඨිකුටොදකගණ්හන්තං මහාසටං ගත්තෙන ගගෙතවා ඉමිනා මෙ උක්කිපිත්වා අංසකුටෙ ධපිතෙන අත්‍යො නන්ති ඔලම්බකං කත්වා වෙහාසං අබ්බුග්ගන්තවා හිමවන්තාභිමුඛො පක්ඛන්දි, නාගරාජා සාමණේරං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා පච්චුග්ගන්තවා කුටං අංසකුටෙතාදාය භන්තෙත වුමෙහ මාදිසෙ දාසෙ විජ්ජමානෙ කසමා සයං ආගතො? උදකෙනත්‍යේ සහි කසමා සාසනමත්තං න පහි ඤ්ඡන්ති? කුටෙත උදකං ආදාය සයං උක්කිපිත්වා පුරතො ගොථ ගනෙන අගමෙව ආගරිස්සාමිති ආහ, තිට්ඨථ වුමෙහ මහාරාජ අගමෙව සමමාසට්ඨෙද්ධෙන ආණ්ඩෙතොති නාගරාජානං නිවතෙතො

කුටිමය. මුඛවට්ටිය. හතේන ගහෙහි. ආකාසෙනාගඤ්ජ, අථ නං සන්ධා ආගච්ඡන්තං. ඔලොකෙහි. හික්කු ආමනෙහි- පසාද භික්කුවෙ සාමණේරයා ලීලිතං ආකාසෙ හංසරාජා විශ සොහනිති, සොපි පානියසංචං ධපෙහි. සන්ධාරං වන්දිති. අට්ඨාසි. අථ නං සන්ධා ආග- කතිවසොසි තිං සුමනාති?, සන්ධා වසොසමි හනෙතති, තෙන හි සුමන අජර පට්ඨාය හික්කු හොහිති වන්ධා දයස්ස උපසම්පදමදාසි. ථෙ යෙව කිර සාමණේරා සත්තවසාසිකා උපසම්පදං ලභිංසු-අයං ව සුමනො සොපාකො වාති. එවං තසමිං උපසම්පන්නෙ ධම්මසත්තං කථං සමුට්ඨාපෙසුං- අච්ඡිදියං ආවුසො ඵවරුපො හි නාම දහරසාමණේරයා ආනුභාවො හොති න තො ඉතො පුබ්බෙ ඵවරුපො ආනුභාවො දිට්ඨපුබ්බොති. සන්ධා ආගතහි. කායනුත් භික්කුවෙ ඵතරහි කථාය සන්තිසින්නාති පුච්ඡිති. ඉමාය නාමාති වුත්තො භික්කුවෙ මම සාසනෙ දහරොපි සමමා පටිපන්නො ඵවරුපං සම්පත්තිං ලභති යෙවාති වන්ධා ධම්මා දෙසෙනො ඉමං ගාථමාහ:-

“යො හවෙ දහරො හික්කු සුස්සති බුද්ධසාසනෙ,
සො ඉමං ලොකං පහාසෙති අබ්භා මුත්තොව වන්දිමා”ති.

තත් සුස්සතිති සට්ඨි වායමති. පහාසෙතිති සො හික්කු අත්තනො අරහත්තමහඤ්ජෙන අබ්භාදිති මුත්තො වන්දිමා විශ ලොකං බන්ධාදිහෙදලොකං ඔහාසෙති එකාලොකං කරොතිති අත්තො. දෙසනාවසානෙ බහු සොවාපත්තිලාදිති පාසුණිසුති.

සුමනසාමණේරයා වස්සු මාදසමං.

හික්කුවගභවණ්ණනා නිට්ඨිනා.

පසාදවිසතිමො වගෙහා.

26. 1.

“ඊඤ්ඤ සොත”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජෙතවනෙ විහරන්නො පසාදබහුලං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කිර හභවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නවින්නො අත්තනො ගෙහෙ සොලසමත්තානං හික්කුනං නිව්චභත්තං පට්ඨපෙහි. හික්කුනං ආගතවෙලාය පත්තං ගහෙහි. ආගච්ඡන්තු හොන්නො අරහන්නො නිසිදන්තු හොන්නො අරහන්නොති යං කිඤ්ඤි වදන්නො අරහන්නවාදපටිසංසුත්තමෙව වදති, තෙසු පුට්ඨජ්ජා අයං අමොසු අරහන්නසඤ්ඤිති වින්නසිංසු බිණ්ණසවා අයං නොබිණ්ණ සවභාවං ජානාතිති, එවං තෙ සබ්බෙපි කුක්කුච්චායන්නා තස්ස ගෙහං නාගමිංසු, සො දුකති දුමමනො කින්නු බො අයසා නාගච්ඡන්තිති

විහාරං ගතො සන්ධාරං වැන්නා තමන්. ආරොවෙසි, සන්ධා හික්කු
 ආමනෙතො කිං එතං හික්කුවති ප්‍රච්ඡිකා තෙති තස්මිං අනෙ
 ආරොවිතො සාදියම් පන භූමො හික්කුවෙ අරහත්තවාදනති?,
 න සාදියාම හනෙතති, එවං සනෙත මනුස්සානං එතං පසාදහඤ්ඤං,
 අනාපනති හික්කුවෙ පසාදහඤ්ඤං, අපි ච බො පන බ්‍රාහ්මණස්ස
 අරහත්තස්ස අභිමතං පෙමං තස්මා භූමෙහතිපි තණ්හාසොතං
 ඡෙතො අරහත්තමෙව පනතුං යුත්තනති වනිං ධම්මං දෙසෙන්නා
 ඉමං ගාථමානා:-

“ඡිද්ද සොතං පරක්කමම කාමෙ පනුද බ්‍රාහ්මණ,

සංඛාරානං බයං ඤාතො අනතඤ්ඤස්සි බ්‍රාහ්මණා”ති.

තත් පරක්කමමාති තණ්හාසොතං නාම අපමානකෙන
 වායාමෙන ඡිද්දත්තුං න සකකා තස්මා ඤාණසමපයුතොතන මහනෙතන
 පරක්කමෙන පරක්කමිකා නං සොතං ඡිද්ද උගොපි කාමෙ
 පනුද හිතර. බ්‍රාහ්මණාති බිණ්හව්‍යානං ආලපනමෙන. සඛ්ඛා
 භනනති පඤ්චනතං බකිකං බයං ජාතිකා. අනතඤ්ඤාති එවං
 සනෙත ත්වං සුචරණ්ණාදීස්ස කෙනපි අකතස්ස තිබ්බණස්ස ජාතනතො
 අනතඤ්ඤා නාම ගොසිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථ ලාදිති පාපුණිංසුති.

පසාදබ්‍රලබ්‍රාහ්මණස්ස වස්ස පඨමං.

26. 2.

“යද වයෙසු ධම්මෙසු”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජේතවනෙ
 විහරනො සමබ්‍රලෙ හික්කු ආරභන කපෙසි.

එකදිවසං හි තිංසමතො දිසාවාසිකා හික්කු ආගතො සන්ධාරං
 වැන්නා තිසිදිංසු, සාරිපුත්තතෙරෙරෙ තෙසං අරහත්තස්ස උපතිස්සයං
 දිස්වා සන්ධාරං උපසංකමිකා සිතකොව ඉමං පඤ්ඤං ප්‍රච්ඡි-
 හනෙත වෙ ධම්මාති වුච්චනති කතමෙ නුබො වෙ ධම්මාති?, අප
 නං සන්ධා වෙ ධම්මාති බො සාරිපුත්ත සමථිපිපස්සනා වුච්චනති
 වතා ඉමං ගාථමානා:-

“යද වයෙසු ධම්මෙසු පාරගු හොති බ්‍රාහ්මණො,

අථස්ස සබ්බෙ සංයොගා අත්ථං ගච්ඡන්ති ජාතතො”ති.

තත් සද්ධති යස්මිං කාලෙ. වයෙසුති විධා සිතෙසු සමථිපිපස්සනා
 ධම්මෙසු අභිඤ්ඤාපාරගාදිවසෙන අයං බිණ්හවො පාරගු හොති,
 අථස්ස වට්ටසම් සංයොජනසමත්ථා සබ්බෙ කාමයොගාදයො
 සංයොගා අත්ථං ගච්ඡන්ති සබ්බෙ කාමයොගාදයො සංයොගා එවං
 ජාතනතස්ස අත්ථං පරිකරයං ගච්ඡන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සබ්බෙපි තෙ හික්කු අරහත්තෙ පතිට්ඨතිංසුති.

සමබ්‍රලානං හික්කුතං වස්ස දුතිසං.

26. 3.

“යස්ස පාර”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ ඵ්භරනො
මාරං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කිරෙකස්මිං දිවසෙ අඤ්ඤාතරෙ පුරිසො විය යුත්වා සත්ථාං,
උපසඤ්ඤාමිත්වා පුච්ඡි- හනො පාරං පාරනති වුළුමති කිනුහු බො
එතං පාරං නාමාති? සත්ථා මාරෙ අයනති විජාතිත්වා පාපිම කිං
තව පාරෙන තං හි විතරගෙහි පත්තබ්බනති වත්වා ඉමං ගාථාමාග:-

“යස්ස පාරං අපාරං වා පාරපාරං න විජ්ජති,
විතද්දරං විසංයුත්තං තමගං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ පාරනති අජබ්බතතිකාති ඡ ආයතනාති. අපාරනති
බාහිරති ඡ ආයතනාති. පාඨපාරනති තද්වගං. ගා විජ්ජතිති
යස්ස සබ්බලෙපතං අහනති වා මමනති වා ගහණභාවෙන තත්ථි,
සංකිලෙසදරපාතං විගමෙන විතද්දරං සබ්බකිලෙසෙහි විසංයුත්තං
හං අහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිථලාදීති පාපුණිංසුති.

මාරස්ස වජ්ඣ නතිස්.

26. 4.

“කුසි”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො
අඤ්ඤාතරං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කිර විනෙතසි- සත්ථා අත්තනො සාවකො බ්‍රාහ්මණාති වදති
අහං වමති ජාතිගොතෙත්තන බ්‍රාහ්මණො මමපි නුබො එවං වත්තුං
වට්ටනිති, සො සත්ථාරං උපසංකමිත්වා තමත්ථං පුච්ඡි. සත්ථා නාහං
ජාතිගොතෙත්තන බ්‍රාහ්මණං වදමි උත්තමත්ථං අරහත්තං
පත්තමෙව පනෙවං වදමිති වත්වා ඉමං ගාථාමාග:-

“කුසිං විරජමාසිතං කතකිව්වං අනාසවං,
උත්තමත්ථං අනුප්පත්තං තමගං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ කුසිනති දුට්ඨෙත කුසනෙන කුසයත්තං. කාමරජේත
විරජං. වනෙ එකකමාසිතං. වතුහි මග්ගෙහි සොඳසත්තං කිව්වාතං
කතතතා කතකිව්වං. අනාසවං අභාවෙන අනාසවං. උත්තමත්ථං
අරහත්තං අනුප්පත්තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රාහ්මණො සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති.
සමපත්තානමපි සාත්තිකා දෙසනා අහොසිති.

අඤ්ඤාතරමුඛමණ්ණස්ස වජ්ඣ වතුත්ථං.

26. 5.

“දිවා තපනී”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තං මහාරමානුජාසාදෙ විහරන්තො ආනන්දත්ථෙරං ආරබ්භ කපෙයි.

පසෙකදිකොසලො කිර මහාපමාරණං සබ්බාහරණපති මණ්ඩිතො ගනුමාලාදීති ආදිය විහාරං අගමාසි, තස්මිං බණේ කාලු දුගිත්තේරෙ ක්කානං සමාපජ්ඣා පරිසපරියනෙත නිසිනෙනා හොති, මනාපමෙව පනස්ස සරීරං සුවණ්ණවණ්ණං, තස්මිං පන බණේ වන්දෙ උග්ගච්ඡති සුරියො අත්තමෙති, ආනන්දත්ථෙරෙ අත්තමෙනාස්ස ව සුරියස්ස උග්ගච්ඡන්තස්ස ව වන්දස්ස ඔහාසං ඔලොකෙත්වා රඤ්ඤ සරීරෙහාසං ථෙරස්ස සරීරෙහාසං තථාගතස්ස සරීරෙහාසඤ්ඤ ඔලො කෙසි, තත්ථ සබ්බාහාසෙ අතික්කමිත්වා සන්තං විරොවති. ථෙරෙ සන්තං වන්දිත්වා හන්තො අත්තං මම ඔහාසෙ ඔලොකෙන්තස්ස භූමිහාකමෙව ඔහාසො රුච්චති භූමිහාකං හි සරීරං සබ්බාහාසෙ අතික්කමිත්වා විරොවතිති ආහ. අප් නං සන්තං-ආනන්ද සුරියො නාම දිවා විරොවති වන්දෙ රත්නං රාජා අලංකිතකාලෙ යෙව බිණ්ණසවො ගණසම්මන්ත්තං පහාය අන්තොසමාපත්තියං යෙව විරොවති, බුද්ධා පන රත්නවපි දිවාපි පඤ්චවිධෙන තෙජෙන විරොවන්තිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“දිවා තපනී ආදිවො රත්නං ආහාති වන්දිමා.

සන්තද්ධො බත්තියො තපනී ක්කාසි තපනී බ්‍රාහ්මණො,

අප් සබ්බමහොරත්නං බුද්ධො තපනී තෙජසා”ති.

භත්ත දිවා තපනීති දිවා විරොවති රත්නං පනස්ස ගතමග්ගොපි න පඤ්ඤායති. වන්දිමාති වන්දෙපි අබ්බාදිති මුත්තො රත්නමෙව විරො වති නො හි දිවා. සන්තද්ධොති සුවණ්ණමණ්ඩිවිවිත්තොති සබ්බාහර ණෙහි පතිමණ්ඩිතො වතුරමිතිණියා සෙතාය පරික්කිත්තොව රාජා විරොවති න අඤ්ඤාතකවෙසෙන සිතො. ක්කාසිති බිණ්ණසවො පන ගණං විනොදෙත්වා ක්කායනොව විරොවති. ගොජ්ජාති සමො සම්බුද්ධො පන සිලතෙජෙන දුස්සිලාතෙජං ගුණතෙජෙන නිගුණතෙජං පඤ්ඤතෙජෙන දුස්පඤ්ඤතෙජං පුඤ්ඤතෙජෙන අපුඤ්ඤතෙජං ධම්මතෙජෙන අධම්මතෙජං පරියාදිසිත්වා ඉමිනා පඤ්චවිධෙන තෙජෙන නිව්චකාලමෙව විරොවතිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොභාපත්තිථලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

ආනන්දත්ථෙරස්ස වස්සු පඤ්චමං.

26. 6.

“බාහිතපාපො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තං ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං බ්‍රාහ්මණ පබ්බජ්ඣං ආරබ්භ කපෙයි.

එකො කිර බ්‍රාහ්මණො බාහිරපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතො- සමණො
ගොතමො අප්පකනො සාවකෙ පබ්බජ්ජාය වදති අභ්‍යන්තරිති පබ්බ
ජ්ජනො මච්චි බො එවං වත්තුං වට්ටනිති විනොදානාං සන්ධාරං උප
සංකම්භො එවමන්තං පුට්ඨි. සන්ධා- නාහං එවත්තකෙන පබ්බජ්ජොති
වදම් කිලෙසමලානං පත පබ්බජ්ජායා පබ්බජ්ජො නාම ගොතිති
වත්තුං ඉමං ගාථමාග:-

“බාහිතපාපොති බ්‍රාහ්මණො සමවරියා සමණොති වුවවති,
පබ්බජ්ජායතනො මලං තස්මා පබ්බජ්ජොති වුවවති”ති.

තත් සමවරියොති සබ්බාකුසලාති සමෙත්වා වරණෙන. නාමොති
යස්මා බාහිතපාපකාය බ්‍රාහ්මණො අකුසලාති සමෙත්වා වරණෙන
සමණොති වුවවති තස්මා, යො අත්තනො රාගාදිමලං පබ්බාජ්ජො
පබ්බාජ්ජෙනො විනොදෙනො වරති සොපි තෙන පබ්බාජ්ජෙන
පබ්බජ්ජොති වුවවතිති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රාහ්මණො පබ්බජ්ජො සොතාපතතිඵලෙ
පතිට්ඨති. සමපත්තානමපි සාත්තං දෙසනා අගොසිති.

අභ්‍යන්තරබ්‍රාහ්මණපබ්බජ්ජාය වජ්ඣ ජට්ඨං.

26. 7.

“න බ්‍රාහ්මණස්සා”ති ඉමං බමමදෙසනං සන්ධා ජෙතවනෙ
විහරනො සාරිපුත්තන්තරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකස්මිං කිර ණානෙ සමනුලා මනුස්සා- අහො අමාකං අයෙසා
බතතිබලෙන සමන්තාගතො, අකොසනොපු වා පහරනොපු වා
කොපමත්තමපි නත්ති ථෙරස්ස ගුණෙ භට්ටංසු. අපෙකො මිච්ඡා
දිට්ඨිකබ්‍රාහ්මණො කො එස න කුජ්ඣතිති? පුට්ඨි, අමාකං
ථෙරෙති, තං කුජ්ඣාපෙනො න භවිස්සතිති?, නත්තං බ්‍රාහ්ම
ණාති, තෙන හි අහං කුජ්ඣාපෙස්සාමිති, සවෙ සකෙකාසි කුජ්ඣා
පෙසිති, සො- ගොතු ජාතිස්සාමිස්ස කත්තබ්බනති ථෙරං භික්ඛාය
පට්ටංසි. දිස්වා පච්ඡාභාගෙන ගන්තො පිට්ඨිපස්සෙන සත්වා මහත්තං
පාණිප්පායාරමදසි, ථෙරෙ කිත්තාමෙත්තති අනොලොකෙත්වා
ගතො, බ්‍රාහ්මණස්ස සකලසරීරෙ ඛානො උපපජ්ජි, සො- අහො
ගුණසමපෙනො අයෙසාති ථෙරස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා බමථ මෙ
ගතෙති වත්තුං කිමෙත්තති වුත්තෙ අහං විමංසනන්තං තුලෙන
පහරිතති අහං, ගොතු බමාමි තෙති, සවෙ ගතො බමථ මම
ගෙගෙ එව තිසිදිත්වා භික්ඛං ගණනාති ථෙරස්ස පත්තං ගණති,
ථෙරොපි පත්තං අදසි, බ්‍රාහ්මණො ථෙරං ගෙගං තෙත්වා පරිවිසි.
මනුස්සා කුජ්ඣත්වා ඉමිනා අමාකං නිරපරාධො අයෙසා පහවො
දණ්ඩනපිස්ස මොකෙබ්බා නත්ති එත්තෙව තං මාරෙස්සාමාති

ලෙඩ්බුද්ධන්තාදිහස්තා බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහවාසෙ අට්ඨංසු, ථෙරො උට්ඨංග භවන්නො බ්‍රාහ්මණස්ස හන්තෙ පතතමද්දසි, මනුස්සා නං ථෙරෙත සද්ධං භවන්නං දිස්වා නනෙතා තුලිහාකං පතතං ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණං නිවතෙතථාති අභංසු, කිං එතං උපාසකාති?, බ්‍රාහ්මණෙන තුලෙන පහවා මයමස්ස කතතබ්බං ජාතිස්සාමාති, කිං පන ඉමිනා තුලෙන පහවා අහන්ති?, තුලෙන හන්තෙති, මං එස පහරිත්වා බමාපෙසි භවත්ථ තුලෙනති මනුස්සො උයොසෙත්වා බ්‍රාහ්මණං නිවතෙත්වා ථෙරො විහාරමෙව ගතො, තික්ඛු උජ්ඣාසිංසු-කිං නාමෙතං සාරිපුත්තන්තෙරො යෙන බ්‍රාහ්මණෙන පහවො තස්සෙව ගෙහෙ නිසීදිත්වා භික්ඛං ගහෙත්වා අගතො, ථෙරස්ස පහටකාලතො පට්ඨංග ඉද්දති සො කස්ස ලජ්ජස්සති අවසෙසෙ පොථෙත්තො විචරිස්සතිති. සත්ථ අගන්ත්වා-කායනුත්ථ භික්ඛවෙ එහරති කථංග සන්තිසින්නාති පුච්ඡන්තා-ඉමංග නාමාති ටුත්තෙ-භික්ඛවෙ බ්‍රාහ්මණොව බ්‍රාහ්මණං පහරන්නො නාම නත්ති භිති බ්‍රාහ්මණෙන පන සමණබ්‍රාහ්මණො පහවො හවිස්සති, කොධො නාමෙස අනාගාමිමග්ගෙන සමුග්ගතං භවත්තිති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසී:-

“න බ්‍රාහ්මණස්ස පහරෙය්‍ය නාස්ස මුඤ්ඤට්ඨ බ්‍රාහ්මණො,
ධි බ්‍රාහ්මණස්ස හන්තාරං තතො ධි යස්ස මුඤ්ඤති.

න බ්‍රාහ්මණස්සෙතද්දතිඤ්ඤි සෙයොයා
යද්ද නිසෙධො මනසො පියෙති,
යතො යතො භිංසමිතො නිවත්තති
තතො තතො සමමති වෙව දුක්ඛ”න්ති.

තත්ථ පහරෙය්‍යාති බිණ්ණසවබ්‍රාහ්මණොගමස්මිති ජාතන්තො බිණ්ණසවස්ස වා අඤ්ඤාතරස්ස වා ජාතිබ්‍රාහ්මණස්ස න පහරෙය්‍ය. නාස්ස මුඤ්ඤට්ඨාති සොපි පහවො බිණ්ණසවො බ්‍රාහ්මණො අස්ස පහරිත්වා සිතස්ස වෙරං න මුඤ්ඤට්ඨ හස්මිං කොපං න කරෙය්‍යාති අන්තො. ධි බ්‍රාහ්මණස්සාති බිණ්ණසවබ්‍රාහ්මණස්ස හන්තාරං ගරහාමි. නතො ධිති යො පන තං පහරන්තං පටිපහරන්නො සස්ස උපරි වෙරං මුඤ්ඤති තතොපි තං ගරහාමිථෙව. එතද්දතිඤ්ඤි සෙයොයාති යං බිණ්ණසවස්ස අනෙකාසන්නං වා අපච්චකෙකාසනං පහරන්තං වා අපපටිපහරණං එතං තස්ස බිණ්ණසවබ්‍රාහ්මණස්ස න කිඤ්ඤි සෙයොයා අපමත්තකමපි සෙයොයා න හොති. යද්ද නිසෙධො මනසො පියෙතිති කොධනස්ස හි කොඬුපාදෙව මනසො පියො නාම, තෙති කොඬුපාදෙති මනුස්සා මානාපිතුසුපි බුද්ධාදිසුපි අපරජ්ඣනති, තස්මා යො සො අවස්සං තෙති මනසො නිසෙධො කොධවසෙන උප්පජ්ජමානස්ස විත්තස්ස නිග්ගහො එතං න අකිඤ්ඤි සෙයොයා, අධිමත්තමෙව සෙයොයාති අන්තො.

ශිංසමනොති කොධමනො සො තස්ස යනො යනො වජ්ඣනො
අනාගාමිමග්ගො සමුග්ගානං ගච්ඡන්තො නිවත්තති. නානො
නානොති තතො තතො වජ්ඣනො සකලමපි වට්ටදකං නිවත්තති
යෙවාති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදීති පාපුණ්ණිති.

සාරිපුත්තනේරය සමුච්ඡය සභාගමං.

26. 8.

“යස්ස කායෙන”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තං ජේතවනෙ
විහරන්තො මහාපජාපතීං ගොනමිං ආරබ්භ කපේසි.

ගභවතා හි අනුප්පන්නෙ වජ්ඣසමිං පඤ්ඤානෙත අධිංගරුධමෙම
මණ්ඩනකජාතිකො පුරිසො සුරභිපුප්ඵලං විශ සිරසා සමපට්ඨිත්වා
සපරිවාරා මහාපජාපතීගොනමි උපසම්පදං ලභී, අඤ්ඤා තස්සා
උපජ්ඣායො වා ආවරිසො වා නන්ති, එවං ලඤ්ඤාපසම්පදං පේරි.
ආරබ්භ අපරෙත සමයෙන කථං සමුධාංපෙසුං- මහාපජාපතීයා
ගොනමියා ආවරිපුප්ඣායා න පඤ්ඤායනති සහන්තෙතව කාසා
යාති වන්තා හිමනිති, එවං ව පන වන්තා හිකුණ්ණියො කුකුළුවා
යනතියො තාය සද්ධිං තෙව උපොසථං න පවාරණං කරෙන්නති,
තා ගන්තවා තථාගතස්සාපි තමන්තං ආරෙවෙසුං, සන්තං තාසං කථං
සුත්වා මයා මහාපජාපතීයා අධිංගරුධමො දින්නා අහමෙවස්සා
වරිසො අහමෙව උපජ්ඣායො, තායදුච්චිතාදිවිරිතෙසු බිණ්ණස
වෙසු කුකුළුවාං නාම න කාතබ්බනති වන්තා ධම්මං දෙසෙන්නො
ඉමං භාථමාහ:-

“යස්ස කායෙන වාචාය මනසා නන්ති දුක්ඛතං,

සංවුතං තිති ආනෙති තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණං”ති.

තත් දුක්ඛතානති සාවජ්ජං දුක්ඛදුග්ගං අපායසංවත්තනියං කමමං.
තිති ආනෙතිති එතෙති කායාදීති තිති කාරණෙති කායදුච්චි
තාදිප්පවෙසතිවාරණන්තො වාරං පිතිතං නා බ්‍රාහ්මණං වදමිති
අන්තො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදීති පාපුණ්ණිති.

මහාපජාපතීයා ගොනමියා සමුච්ඡය අධිංගමං.

26. 9.

“යමා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තං ජේතවනෙ විහරන්තො
සාරිපුත්තනේරං ආරබ්භ කපේසි.

සො කිරුගස්වා අස්සජ්ජේරය්‍ය සනතිකෙ ධම්මං සුත්වා සොතා
පතතිඵලං පත්තකාලනො පටිභාය යස්සං දිසායං පෙරෙර වසතිති
සුණ්ණාති තතො අඤ්ඤාලිමපගග්ග තතොව සිසං නන්තා නිපජ්ජති. හිකු

මිළින්දාදිට්ඨිකෝ සාරිපුත්තෝ අජාපි දිසා නමස්සමානෝ විවරගිති තමන්. තථාගතස්ස ආරුච්චෙට්ඨං. සන්තා පෙරං පකෙතාසාපෙත්වා-සඬං. ධ්වං නිං සාරිපුත්තා දිසා නමස්සමානෝ විවරසීති? පුළුන්ත්වා-ගතෙන මම දිසා නමස්සමානාවං වා අනමස්සමානාවං වා තුමොව ජානාථාති වුත්තෙ- තිකඛවෙ න සාරිපුත්තෝ දිසා නමස්සමානා අස්සජ්ඣේරස්ස පන සනතිනා බමම. සුත්වා සොතාපත්තිඵලං පත්තතාය අත්තනෝ ආවරියං නමස්සමානා යං හි ආවරියං තිස්සාය තිකඛු බමමං විජානාති තෙන සො බ්‍රාහ්මණෙන අග්ගි විය සකකඬවං නමස්සිතබ්බො යෙවාති වත්වා බමමං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාග:-

“යමහා බමමං විජානෙය්‍ය සමාසමුදධිදෙසිතං,
සකකඬවං තං නමස්සෙය්‍ය අග්ගිත්‍රත්තංව බ්‍රාහ්මණෝ”ති.

තත් අග්ගිත්‍රත්තංවාති යථා බ්‍රාහ්මණෝ අග්ගිත්‍රත්තං සමමා පරිවරණෙන වෙව බලිකමාදිති¹ ව සකකඬවං නමස්සමානා, එවං යමහා ආවරියා තථාගතපථවෙදිතං බමමං. විජ්ඣෙය්‍ය තං සකකඬවං නමස්සෙය්‍යාති අන්තො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදිති පාපුණිංසුති.

සාරිපුත්තකෙටරස්ස වක්ඛු නවමං.

26. 10.

“න ජවාහි”ති ඉමං බමමදෙසනං සන්තා ජේතවනෙ විහරන්නො එහං ජට්ඨිබ්‍රාහ්මණො ආරබ්භ කපෙසි.

සො කීර- අහං මාතිතො ව පිතිතො ව සුඡතො බ්‍රාහ්මණකුලෙ තිබ්බතො, සවෙ සමණො ව ගොතමො අත්තනො සාවනෙ බ්‍රාහ්මණාති වදති, මමපි නුබො තථා වහන්ස වට්ටතිති සජු සනතිනං ගතවා තමන්. පුළුන්. අථ තං සන්තා නාගං බ්‍රාහ්මණ ජවාමත්තෙන න ජතිගොත්තමත්තෙන බ්‍රාහ්මණං වදමි, පටිවිද්ධිසඬවමෙව පනාහං බ්‍රාහ්මණොති වදමිති වත්වා ඉමං ගාථමාග:-

“න ජවාහි න ගොත්තෙන න ජවාහොති බ්‍රාහ්මණො,
යමහි සඬවඤ්ච බමමො ව සො සුචි සො ව බ්‍රාහ්මණො”ති.

තත් සඬවන්ති යසමි. පුග්ගලෙ වග්ගාරි සඬවාති සොලසානා රෙඤ් පටිවිජ්ඣිත්වා සිතං සඬවඤ්ඤෙව නවවිධලොකුත්තර ඛණ්ණො ව අත්ථි සො සුචි සො බ්‍රාහ්මණො වාති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදිති පාපුණිංසුති.

ජට්ඨිබ්‍රාහ්මණස්ස වක්ඛු දසමං.

26. 11.

“යුනො”¹ නි ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා කුටාභාරසාලායං විහරන්තො එකං වග්ගුලිවතං කුභභබ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපේසි.

සො නිර වෙසාලියං නගරවාසෙ එකං කකුඛරුකං ආරායා ටිති පාදෙති සාධං ගණනිථා අවංසරිඳෙ අධොසිරො ඔලම්බෙනො භට්ටිලානං මෙ සතං¹ දෙථ කභාපණේ දෙථ පරිවාරිකං දෙථ නො වෙ දසුප්ඵ ඉතො පතීථා මරන්තො නගරං අනගරං කරියාමිති වදති. තථාගතස්සාපි භික්ඛුසඤ්ඤපරිවුතස්ස නගරං පවිසන්තාලෙ භික්ඛු නං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා නික්ඛමණකාලෙපි තපේව ඔලම්බන්තං පස්සිංසු, නාගරංපි අයං පාතොව පටිභාය එවං ඔලම්බෙනො පතීථා නගරං අනගරං භාරෙය්‍යාති විනොභො නගරවිනාසනභීතා යං සො යාවති සබ්බං දෙමාති පටිස්සුථා අදංසු, සො ඔතරිථා සබ්බං ගහෙථා අගමාසි. භික්ඛු විහාරුපවාසෙ තං ගාපිං විය විවරිථා ගවස්නං දිස්වා සස්සානිථා ලද්ධං තෙ බ්‍රාහ්මණ යථා පතීතන්ති පුච්ඡිථා ආම ලද්ධං මෙති සුථා අනොභිසාරං ගන්තො තථාගතස්ස තමන්ථං ආරොවෙසුං. සන්ථා න භික්ඛවෙ ඉදුනෙවෙස කුභකො වොඳෙ පුබ්බෙපි කුභකො වොඳෙ යෙව අභොසි, ඉදුති පනෙස බාලජනං වඤ්ඤෙති තදු පන පණ්ණිනෙ වඤ්ඤෙතුං නාසකතිති වථා තෙති යාවිතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ එකං කසිකගාමං නිය්‍යාය එකො කුභකො තාපසො වාසං කපෙසසි, තං එකං කුලං පටිජග්ගි, දිවා උප්පන්නවාදනීය භොජනීයතො අත්තන්තො පුත්තානං විය තස්සාපි එකං කොට්ඨාසං දෙති, සායං උප්පන්නකොට්ඨාසං ආපෙථා දුතියදිවසෙ දෙති, අපේකදිවසං සායං ගොධාමංසං ලභිථා සාධුකං පච්ඡා තතො කොට්ඨාසං ආපෙථා දුතියදිවසෙ අදංසු, තාපසො මංසං සාධිථාව² රසතණ්ඨාය බද්ධො කිං මංසං නාමෙතන්ති පුච්ඡිථා ගොධා මංසන්ති සුථා භික්ඛාය වරිථා සප්පිදබ්බිකපුත්තණ්ඩාදීනි ගහෙථා පණ්ණසාලං ගන්තො එතමන්තෙ ආපෙසි, පණ්ණසාලාය පන අවිදුරෙ එකස්මිං වම්බිකෙ ගොධරාජා විහරති, සො කාලෙත කාලං තාපසං වන්දිතුං ආගවස්ති, තං දිවසං පනෙස තං වධියාමිති දණ්ඩං පටිච්ඡාදෙථා තස්ස වම්බිකස්ස අවිදුරෙ ආනෙ නිශ්ශ්‍යන්තො විය නිසීදි, ගොධරාජා වම්බිකතො නික්ඛමිථා තස්ස සන්තිකං ආගවස්නොව ආකාරං සලලකෙඛිථා න මෙ අජ්ජ ආවරියස්ස ආකාරො රුවෙතීති තතොව නිවත්ති, තාපසො තන්ති නිවත්තන ගාවං ඤාථා තස්ස මාරණන්ථාය දණ්ඩං බිපි, දණ්ඩා විරජ්ඣිථා ගතො, ගොධරාජාපි වම්බිකං පවිසිථා තතො සීඝ්‍රං නිහරිථා ආගමන මග්ගං ඔලොකෙනො තාපසං ආහ:-

1. ටි. ගොසතා.

2. ටි. බාදිභාව.

“සමණං තං මඤ්ඤමානො උපගඤ්ඤී අසඤ්ඤනං,
සො මං දණේඛින පහාසි යථා අස්සමණො තථා.
කිං තෙ ජටාහි දුමේමධ කිං තෙ අජිනසාටියා,
අබ්බන්තරනෙත ගහනං බාහිරං පරිමජ්ජසි”ති.

අථ නං තාපසො අත්තනො සත්තකෙන පලොභෙත්‍වං ඵලමාහ:-

“එහි ගොධෙ නිවත්තස්ස භුඤ්ජ සාලිතමොදනං,
තෙලං ලොණං ච මෙ අත්ති පත්‍රතං මය්‍ය පිපථලි”ති.

තං සුත්වා ෂොධිරාජ යථා තිං කපේසි තථා මෙ පලාසිතුකාම
තාව හොතිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“එස භියොෆා පචෙක්කාමි වමුක්කං සතපොරිසං,
තෙලං ලොණං ච කිත්තෙසි අතිතං මය්‍ය පිපථලි”ති.

ඵලං ච පන වත්වා අහං ඵත්තකං කාලං තසි සමණසඤ්ඤමකාසිං
ඉදුති පන තෙ මං පහරිතුකාමතාය දණේඛා බිත්තො, තස්ස
බිත්තකාලෙ යෙවාසි අස්සමණො ජාතො, කිං තාදිසස්ස දුපපඤ්ඤස්ස
පුග්ගලස්ස ජටාහි කිං සබුරෙන අජිනවමෙතන අබ්බන්තරං හි තෙ
ගහනං කෙවලං බාහිරමෙව පරිමජ්ජසිති අාහ. සත්ථා ඉමං අතීතං
ආහරිත්වා තදු එස කුහකො තාපසො අහොසි, ගොධිරාජා පන
අහමෙවාති වත්වා ජාතකං සමොධානෙත්වා තදු ගොධපණ්ඩිතෙන
තස්ස නිග්ගතිතකාරණං දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ:-

“කිං තෙ ජටාහි දුමේමධ කිං තෙ අජිනසාටියා,
අබ්බන්තරං තෙ ගහනං බාහිරං පරිමජ්ජසි”ති.

තත්ථ කිං තෙ ජටාහිති අලොභො දුමේමධ තව බද්ධාතිපි ඉමාහි
ජටාහි සබුරුග නිවත්තායපි ඉමාය අජිනවමසාටිකාය ව කිං තො
අත්ථො. අබ්බන්තරං හි ගො රුගාදිකිලෙසගහනං කෙවලං හත්ති
ලණං අස්සලණං විය මට්ටං බාහිරං පරිමජ්ජසිති. දෙසනාවසානෙ
බහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

භූතකව්‍යාග්‍රාහණස්ස වත්සු ඵකාදසමං.

26. 12.

“පංසුකුලධර”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ගිජ්ඣකුටෙව පබ්බතෙ
විහරන්නො කිසාගොතමිං ආරබ්බ කපේසි.

තදු හි සකෙකා පඨමයාමාවසානෙ දෙවපරිසාය සද්ධිං සත්ථාරං
උපසංකම්ඤ්වා වැදිත්වා ඵකමනතං සාරුණීයධම්මකථං සුණන්නො
නිසිදි, තසමිං බණේ කිසාගොතමි සත්ථාරං පසසිය්‍යාමිති ආකා
සෙනාගනත්වා සකකං දිස්වා නිවත්ති, සො තං වැදිත්වා නිවත්තනතීං
දිස්වා සත්ථාරං පුච්ඡි- කා නාමෙසා ගන්නා ආගච්ඡමානාව තුලෙන
දිස්වා නිවත්තිති, සත්ථා- කිසාගොතමි නාමෙසා මහාරජ මම ධිතා
පංසුකුලිකපේරිතං අග්‍යාති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“පංසුකුලධරං ජනතුං කිසං ධමනිසස්සනං,
එකං වතසම් කියායනං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත් කිසනති පංසුකුලිකා හි අභ්‍යන්තරෙ අනුරූපං පටිපදං
පුරෙන්නා අපමංසලොභිතා යෙව හොනති ධමනිසස්සනගභ්‍යතා ව,
තසම ඵචමාහ. එකං වතසමිනති විවිඤ්ඤානො ඵකකං වතසම්.
කියායනං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අනේවා. දෙසනාවසානෙ ඛන්‍යු
සොතාපභ්‍යඵලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

කිසාගොගමිසා වද්දු වාදසමං.

26. 13.

“න වාහ”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො
එකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපේසි.

සො කීර- සමණො ගොතමො අභ්‍යන්තරෙ සාවකෙ බ්‍රාහ්මණාති
වදති අහං වමති බ්‍රාහ්මණයොති යං නිබ්බන්ධො මමපි ඛො ඵචං
වතතුං වට්ටනිති සත්ථාරං උපසඤ්ඤානො තමහං පුච්ඡි. අප්ඨ නං
සත්ථා- නාහං බ්‍රාහ්මණයොති යං නිබ්බන්ධො තමහං වදාමි,
යො පන අකිසුන්තො අග්ගසෙකං අනඤ්ඤානො තමහං බ්‍රාහ්මණං
වදාමිති වතො ඉමං ගාථමාහ:-

“න වාහං බ්‍රාහ්මණං බ්‍රෑමි යොනිජං මහතිසම්භවං.

හොවාදි නාම සො හොති සවෙ හොති සකිසුන්තො,

අකිසුන්තං අනාදනං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත් සොනිජනති යොනියා ජතං. මහතිසම්භවනති
බ්‍රාහ්මණියා මාතු සන්තකෙ උදරසම්. සමභුතං. හොවාදිති
යො පන ආමන්තණාදිසු හො හොති වතො විවරනො හොවාදි
නාම සො හොති සවෙ රහාදිති කිසුන්තොති සකිසුන්තො, අහමපන
රහාදිති අකිසුන්තං වතුති උපාදනෙති අනාදනං බ්‍රාහ්මණං
වදාමිති අනේවා. දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රාහ්මණො සොතාපභ්‍යඵලෙ
පඨංගිති. සමපඤ්ඤානො සාන්තිකා දෙසනා අහොසිති.

එකංග බ්‍රාහ්මණංග වද්දු ගොරසමං.

26. 14.

“සබ්බසංයෝජන”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ
විහරනො උග්ගසෙකං නාම සෙට්ඨං ආරබ්භ කපේසි. වද්දු “මුඤ්ඤ
පුරෙ මුඤ්ඤ පච්ඡන්තො”ති ගාථාවණ්ණනාය විජාරිතමෙව. තද හි
සත්ථා- භනෙත උග්ගසෙකො න භායාමිති වදති අභුතෙත මඤ්ඤ
අඤ්ඤං වසාකරොතිති හික්ඛුති වුත්තෙ- හික්ඛවෙ මම පුත්තසද්දසා
ඡිත්තසංයෝජනා න භායනති යෙවාති වතො ඉමං ගාථමාහ:-

“සබ්බසංයෝජනං ඡේත්වා යො චෙ න පරික්ඛායති.

සඛ්‍යාතිහං විසංසුත්තං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ සබ්බසංයෝජනානි දසවිධසංයෝජනං. න පරික්ඛායානිත්ත වණ්ණාය න භායති. නාමහතරි තං අහං රුහාදීනං සඛ්‍යාතං අතිගතත්තා සඛ්‍යාතිහං වතුනනම්පි යොගාතං අභාවෙන විසංසුත්තං බ්‍රාහ්මණ. වදමිති අනේවා. දෙසනාවසානෙන බහු සොභාපතනිථලාදීන් පාසුණිංසුති.

උගහසෙනස්ස වස්සු පුද්දසමං.

26. 15.

“ඡේත්වා නක්ඛි”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා ජෙතවනෙ විහරනේවා චෙ බ්‍රාහ්මණෙ ආරබ්භ කපෙසි.

තෙසු කිරෙකස්ස පුලුලෙරෙහිතොති නාමං හොති එකස්ස මහාරෙහිතොති නාමං, තෙ එකදිවසං මම ගොණො බලවා තව ගොණො අබලවාති විචදිත්වා කිං නො විචාදෙන පාචේත්වා ජනික්ඛාමාති අවිරවතීතිරෙ සකථං වාලුකාය පුරෙත්වා ගොණො යොජසිංසු, තසමං බණෙ හික්ඛුපි තත්ථ තහාසිතුං ගතා හොනති, බ්‍රාහ්මණා ගොණෙ පාචේසුං, සකථං නිච්චලං අට්ඨාසි, නක්ඛිවරත්තා පන ඡිජ්ජංසු. හික්ඛු දිස්වා විහාරං ගන්ත්වා තමන්ධං ආරෙවසිංසු. සන්ධා හික්ඛුවෙ බාහිර එතා නක්ඛිවරත්තා යො කොචි එතාති ඡිජ්ජතෙව හික්ඛුතා පන අජ්ඣතරිකං කොධනක්ඛිඤ්චව, තණ්හා වරත්තං ව ඡිජ්ජතුං වට්ටතිති වත්වා ඉමං භාජමාන:-

“ඡේත්වා නක්ඛිං වරත්තං ව සංයුමං සහනුක්ඛමං,

උක්ඛිත්තපළිසං බුද්ධං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ නික්ඛිනති නය්‍යනභාවෙන පචත්තං කොධං. වරත්තනනති බක්ඛිනභාවෙන පචත්තං තණ්හං. සංයුමං සහනුක්ඛමනති අනුසයානුක්ඛමසතිතං වාසට්ඨිදිට්ඨිසංයුමං ඉදං සබ්බම්පි ඡිජ්ජත්වා අවිජ්ජා පළිසස්ස උක්ඛිත්තත්තා උක්ඛිත්තපළිසං වතුනතං සචාතං බුද්ධත්තා බුද්ධං බ්‍රාහ්මණ. වදමිති අනේවා. දෙසනාවසානෙන පඤ්චසතා හික්ඛු අරහතෙන පතිට්ඨාසිංසු. සමපත්තානම්පි සාන්තිකා දෙසනා අහොසිති.

විහනං බ්‍රාහ්මණානං වස්සු පඤ්චදසමං.

26. 16.

“අකෙකාස”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා චෙච්චනෙ විහරනේවා අකෙකාසකභාරවාර්ජං ආරබ්භ කපෙසි.

තස්ස හි භාතු භාරවාර්ජය ධනඤ්ජානී නාම බ්‍රාහ්මණී සොවා පනතා අහොසි, සා බිපිත්වාපි කාසිත්වාපි පකබ්ලිත්වාපි “නමො තස්ස භගවතො අරහතො සමමාසමබ්‍රුදධස්සා”ති ඉමං උද්නං උද්නෙනි. සා එකදිවසං බ්‍රාහ්මණපරිවෙසනායපි වත්තමානාය පකබ්ලිත්වා තත්ථෙව මහාසද්දෙන තථෙව උද්නං උද්නෙනි, බ්‍රාහ්මණො කුප්ඤ්ඤා එවමෙවායං වසලී යත් වා තත්ථ වා පකබ්ලිත්වා තස්ස මුණ්ණිකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං භාසතීති වත්වා- ඉද්දති තෙ වසලී ගතත්වා තස්ස සන්ත්තො වාදං ආරොපෙස්සාමිති ආහ. අප් නං සා- ගච්ඡ බ්‍රාහ්මණ නාහං තං පස්සාමි යො තස්ස භගවතො වාදං ආරොපෙස්ස, අපි ව ගතත්වා තං භගවතං පඤ්ඤාං පුච්ඡස්සුති ආහ. සො සන්ත්තං ගතත්වා අවන්දිත්වා එකමන්තං සිතො පඤ්ඤාං පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ:-

“කිංසු ඤාත්වා සුඛං සෙති කිංසු ඤාත්වා න සොචති,
නිස්සස්ස එකධමමස්ස වධං රොවෙසි ගොතමා”ති.

අප්ස්ස පඤ්ඤාං බ්‍යාකරොන්තො සන්තා ඉමං ගාථමාහ:-

“කොධං ඤාත්වා සුඛං සෙති කොධං ඤාත්වා න සොචති
කොධස්ස විසමුලස්ස මධුරග්ගස්ස බ්‍රාහ්මණ,
වධං අරියා පසංසනති තං හි ඤාත්වා න සොචති”ති.

සො සන්තරි පසිදිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණී. අප්ස්ස කණ්ඩොසා අනෙකාසකභාරවාර්ජ- භාතා කිරි පබ්බජිතොති සුත්වා කුද්දො ආගන්ත්වා සන්තරං අසබ්බාහි ඵරුසාහි වාචාහි අනෙකාසි. සොපි සන්තරං අතිපිනං¹ බාදනියාදිදුකමපමෙත සඤ්ඤාන්තො” සන්තරි පසන්තො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණී, අපරෙපිස්ස සුදුරිකභාරවාර්ජෙ විලිඛිතභාරවාර්ජො වාති චෙ කණ්ඩොසානරො සන්තරං අනෙකාසන්තාව සන්තරං විනිතා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණීසු. අපේකදිවසං ධම්මසභායං තථං සමුට්ඨාපෙස්සං- ආවුසො අච්ඡරියා වත බුද්ධගුණා වතුසු නාම භාතිකෙසු අනෙකාසන්තොසු සන්තා කිඤ්චි අවත්වා තෙසං යෙව පතිට්ඨා ජාතොති. සන්තා ආගන්ත්වා- කායනුත්ථ භික්ඛවෙ එතරහි කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ- භික්ඛවෙ අහං මම බන්තිබලෙන සමන්තාගතත්තා දුට්ඨෙසු අද්දස්සන්තො මහාජනයස්ස පතිට්ඨා හොමි යෙවාති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“අනෙකාසං වධබන්ධං ව අදුට්ඨො යො තිතික්ඛති,
බන්තිබලං බලාණිකං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”ති.

තත්ථ අදුට්ඨොති එතං දසති අනෙකාසවන්ත්ති අනෙකාසනං ව පාණිආදීති පොඨනං ව අනුබන්ධාදීති බන්ධනං ව යො අකුද්ධ මානසොහුත්වා අධිවාසෙති, බන්තිබලෙන සමන්තාගතත්තා බන්තිබලං

පුතපුත උපපතියා ආණීකභූතෙන ඛන්තිබලෙන සමන්තා ගතන්තා බලාණීකං නං ඵවරුපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අන්තො. දෙසනාවසානෙන බහු සොතාපතතිඵලාදීති පාපුණිංසුති.

අනෙකාසකහාරමාජස්ස චක්ඛු සොලසමං.

26. 17.

“අනෙකාධන”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තා වෙච්චනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තන්තේරං ආරබ්භ කපේසි.

තද කීර් ථෙරෙ පඤ්චති භික්ඛුසනෙහි සද්ධිං පිණ්ඩාය වරන්තො නාලකගාමෙ මාතුසරවාරං අගමාසි. අප් නං සා තිසිද්දපඤ්චා පරිවිසමානා අනෙකාසි: අමොහා උච්චිට්ඨධාදක උච්චිට්ඨං කඤ්ඤියං අලභිත්වා පරිසරෙසු උලුඞ්කපිට්ඨෙන සට්ඨිත කඤ්ඤියං පරිභුඤ්ඤාං අසිතිකොට්ඨනං පහාය පබ්බජිතොසි නාසිතමහ තයා භුඤ්ජාති දැනිති, භික්ඛුනමපි හත්තං දදමානා භූමෙහති මම පුත්තො අත්තනො චුලුපට්ඨාකොච කභො ඉදති භුඤ්ජාතී වදෙති, ථෙරෙ භික්ඛං ගහෙත්වා විහාරමෙව අගමාසි. අපායසමා රුහුලො සන්තාරං පිණ්ඩ පාතෙන ආපුච්ඡි. අප් නං සන්තා ආහ: රුහුල කහං ගමිත්වාති?, අය්‍යකාය ගාමං හන්තෙති, කිං පන තෙ අය්‍යකාය¹ උපජ්ඣායො චුත්තොති?, අය්‍යකාය¹ හන්තෙ උපජ්ඣායො අකඤ්චොති, කින්ති වත්වාති?, ඉදං නාම හන්තෙති, උපජ්ඣායෙන පන තෙ කිං චුත්තොති?, න කිඤ්චි හන්තෙති. තං සුත්වා භික්ඛු ධම්මසභායං කප්ථං සමුට්ඨාපෙසුං- ආවුසො අච්ඡිදියා වත සාරිපුත්තන්තේරස්ස ගුණා ඵලං නාමස්ස මාතරි අනෙකාසනතියා කොධමන්තමපි නාහොසිති, සන්තා ආගන්ත්වා කායඤ්ඤා භික්ඛුවෙ ඵතරගි නාපාය සනතිසින්නාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති චුත්තෙ- භික්ඛුවෙ ඛිණ්ණසවා නාම අනෙකාධනාව හොන්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“අනෙකාධනං වතවන්තං සීලවන්තං අනුසුභං”,

දන්තං අන්තිමසාරීරං තමහං බ්‍රෑමී බ්‍රාහ්මණ”න්ති

තත්ථ වගවන්තන්ති ධුතවතෙන සමන්තාගතං. වඬුපාරිසුද්ධි සීලෙන සීලවන්තං. තණ්හා උස්සාවාහාවෙන² අනුසුභං. ඡළිඤ්ඤිය දමනෙන දන්තං. කොටියං සීතෙන අත්තහාවෙන අන්තිමසාරීරං. නං අහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙන බහු සොතාපතතිඵලාදීති පාපුණිංසුති.

සාරිපුත්තන්තේරස්ස චක්ඛු සන්තදස්මං.

26. 18.

“වාරි පොකබරපතෙතවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තා ජෙතවනෙ විහරන්තො උපලවණ්ණන්තේරිං ආරබ්භ කපේසි.

වජ්ඣ “මමුඛා මඤ්ඤාති බාලො”ති භාථාචණ්ණනායං විජාරිත මෙව වුත්තං හි තත්ථ. අපරෙත සමයෙන මහාජනො ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසි- බිණ්ණසවාපි මඤ්ඤා කාමෙ සෙවනති කිං න සෙවනති න හි තෙ කොළාපරුක්ඛා න වම්මිකා අලලංස සරිරව තසමා තෙ හිපි කාමසුඛං සාදියන්ති, සන්ථා ආගන්ත්වා කායනුත්ථ හික්ඛවෙ එතරහි කථාය සන්තිසිත්තනාති පුච්ඡන්තා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ- න හික්ඛවෙ බිණ්ණසවා කාමසුඛං සාදියන්ති න කාමෙ සෙවනති යථා හි පදුමපතෙන පතීතො උදබ්බිකු නලිප්පති න සණ්ඨාති විනිවට්ටිත්වා පතතෙව යථා ව ආරග්ගෙ සාසපො න උපලිප්පති න සණ්ඨාති විනිවට්ටිත්වා පතතෙව, එවං බිණ්ණසවස්ස විතෙත දුට්ඨොපි කාමො න ලිප්පති න සණ්ඨාතිති අනුසන්ධිං සවෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං භාථමාහ:-

“චාරි පොකරපතෙතව ආරග්ගෙරිව සාසපො,
යො න ලිප්පති කාමෙසු තමහං මුඛි මුඛමණ්”නති.

තත්ථ සො න ලිප්පතීති එවමෙවං යො අබ්බන්තරෙ දුට්ඨොපි කාමෙන න ලිප්පති, යසම්මි කාමො න සණ්ඨාති නමහං මුඛි මුඛමණ්ණනති වදමිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

උප්පලවණ්ණකෙට්ඨො වජ්ඣ අධ්‍යාරාමං.

26. 19.

“යො දුක්ඛස්සා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජෙතවනෙ විහරන්නො අඤ්ඤාතරමුඛමණ්ණො ආරබ්භ කපෙසි.

තස්ස කිරෙතො දුස්සො අප්පඤ්ඤාතෙත සික්ඛාපදෙ පලායිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණි, මුඛමණ්ණො තං මලොකෙන්නො අදිස්වා එකදිවසං සන්ථාරා සද්ධිං පිණ්ඩාය පටිසන්තං වාරන්තරෙ දිස්වා විවරං දලං අග්ගහෙසි, සන්ථා නිවත්තිත්වා කිම්දං මුඛමණ්ණති? පුච්ඡි, දුස්සො මෙ භො ගොතමාති, පන්තභාරෙ එස මුඛමණ්ණති, පන්තභාරෙති ව වුත්තෙ මුඛමණ්ණො අරහාති සලලකෙසි, තසමා පුත්තපි තෙත ව එවං භො ගොතමාති වුත්තෙ- සන්ථා ආම මුඛමණ්ණ පන්තභාරෙති වත්වා ඉමං භාථමාහ:-

“යො දුක්ඛස්ස පජනාති ඉධෙව බයමත්තනො,
පන්තභාරං විසංයුත්තං තමහං මුඛි මුඛමණ්”නති.

තත්ථ දුක්ඛස්සාති බතිදුක්ඛස්සං. පන්තභාරන්ති ඔතිතබ්බි භාරං. වතුති යොගෙහි සබ්බකිලෙසෙහි වා විසංයුත්තං නමහං මුඛමණ්ණො වදමිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රාහ්මණො සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨති,
සමපතනානම්පි සාන්තිකා දෙසනා අගොසිති.

අඤ්ඤානරබ්‍රාහ්මණස්ස චක්ඛු ඵකුහවිසතිමං.

26. 20.

“ගමහිරපඤ්ඤා”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තා ගිජ්ඣිකුටෙ
පබ්බතෙ විහරන්තො බෙමං භික්ඛුණිං ආරබ්භ කපෙසි.

එකදිවසං හි පඨමයාමසමනනාතරෙ සකෙකා දෙවරුන් පරිසාය
සද්ධිං ආගන්වා සඤ්ඤා සනතිකෙ සාරුණීයධම්මකථං සුඤ්ඤානො
නිසීදි, තස්මිං බණෙ බෙමා භික්ඛුණි සන්තාරං පසයිස්සාමිති
ආගන්වා සකකං දිස්වා ආකාසෙ සිතාව සන්තාරං වන්දිතා නිවහති,
සකෙකා තං දිස්වා කා එසා හන්තො ආගච්ඡමානා ආකාසෙ සිතාව
වන්දිතා නිවහති පු වජ්. සන්තා- එසා මහාරුජ මම සිතා බෙමා
නාම මහාපඤ්ඤා මග්ගාමග්ගකොවිදුති වන්තා ඉමං ගාථමාහ:-

“ගමහිරපඤ්ඤං මෙධාපිං මග්ගාමග්ගස්ස කොවිදං,
උත්තමන්තං අනුප්පතනං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තන්තං ගමහිරපඤ්ඤානති ගමහිරෙසු බන්ධාදිසු පවත්තාය පඤ්ඤාය
සමනනාගතං. ධම්මොජ්ජපඤ්ඤාය මෙධාපිං. අයං දුග්ගතියා අයං
සුගතියා අයං නිබ්බාණස්ස මග්ගො අයං අමග්ගොති එවං මග්ගෙ ව
අමග්ගෙ ව ඡේකතාය මග්ගාමග්ගස්ස කොවිදං. අරහත්තසංඛාරං
උත්තමන්තං අනුප්පතනං නමහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිඵලාදිති පාපුණිංසුති.

බෙමාස භික්ඛුණිසා චක්ඛු විසතිමං.

26. 21.

“අසංසට්ඨ”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තා ජේතවනෙ විහරන්තො
පබ්භාරවාසී තිස්සන්තරං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කීර සඤ්ඤා සනතිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං
පටිසිත්වා සප්පායං සෙනාසනං ඔලොකෙන්නො එකං ලෙණපබ්භාරං
පාපුණි, සමපතනකකණෙ යෙවස්ස විතතං එකග්ගතං ලභි, සො
අහං ඉධ වසන්නො පබ්බජිතතිඵලං නිප්පාදෙත්වා සකයිස්සාමිති
විනෙතයි. ලෙණෙපි අභිවන්තා දෙවතා- සීලවා භික්ඛු ආගතො
ඉමිනා සද්ධිං එකට්ඨානෙ වසිත්වා දුක්ඛං අයං පත ඉධෙවං එකරත්ති
මෙව වසිත්වා පකකම්ස්සතිති විනෙත්වා පුත්තො ආදය තිකඛම්.
ථෙරො පුත්තදිවසෙ පාත්තොව ගොවරගාමං පිණ්ඩය පාටිසි, අථ නං
එකා උපාසිකා දිස්වා පුත්තසිනෙහං පටිලභිත්වා ගෙහෙ නිසීද
පෙත්වා ගොජේත්වා අත්තානං තිස්සාය තෙමාසං වසන්තොය

යාපි. සොපි සක්කා මයා ඉමං තිස්සාය භවතිස්සරණං
 භාතුනති අබ්වාසෙත්වා තමෙව ලෙණං අගමාසි, දෙවතා තං
 ආභවත්තං දිස්වා අද්ධා භනති නිම්බතීතො භවිස්සති
 සුවෙ වා පරසුවෙ වා භවිස්සති තිනෙතසි, එවං අද්ධමාසමත්තො
 අතික්කතෙන අයං ඉධෙව මඤ්ඤ අනෙතාපස්සං වසිස්සති
 සිලවතා පන සද්ධිං එකධාරිතො පුත්තකොති සද්ධිං වසිතුං දුක්ඛරං
 ඉමං ව තික්කමාති වත්තුං න සක්කා අත්ති නු බො ඉමස්ස සිලෙ
 බලිතනති දිබ්බෙත වත්තුනා ඔලොකෙනති උපසම්පදමාලකතො
 පට්ඨාය තස්ස සිලෙ බලිතං අදිස්වා පරිසුද්ධිමස්ස සිලං කිංඤ්ඤෙවස්ස
 අයසං උපපාදෙස්සාමිති තස්ස උපට්ඨාකඤ්ඤෙ උපාසිකාය
 ජෙට්ඨපුත්තස්ස සරිරෙ අබ්බුච්චිත්වා ගිවං පරවචෙතසි, තස්සකතිති
 තික්කමිංසු මුඛතො බෙලො පඤ්ඤ, උපාසිකා තං දිස්වා කිං
 ඉදන්ති විරපි, අථ තං දෙවතා අදිස්සමානරූපා එවමාහ- මයා
 එස භතිතො බලිතමෙතපි මෙ අනො නත්ති තුලිතාකං පන
 කුලපභණ්ණෙරං ලට්ඨිමධුකං යාවිත්වා තෙන තෙලං පච්චිත්වා ඉමස්ස
 තරුකමමං දෙථ එවාහමෙනං මුඤ්ඤිස්සාමිති, සා- තස්සතු වා එස
 මරතු වා න සක්ඛිස්සාමි අහං අයං ලට්ඨිමධුකං යාවිතුනති,
 සවෙ ලට්ඨිමධුකං යාවිතුං න සකෙකාථ නාසිකායස්ස ගිහුචුණ්ණං
 පක්ඛිපිතුං වදෙථාති, ඉදම්පි වත්තුං න සකෙකාමාති, තෙනතිස්ස
 පාදධොවනං උදකං සිසෙ ආසිඤ්චාති, උපාසිකා- සක්කා ඉදං
 කාතුනති වෙලාය ආගතං ථෙරං නිසීදපෙත්වා යාගුබජ්ජකං දත්වා
 අනාරභතෙන නිසින්නස්ස පාදෙ ධොවිත්වා උදකං ගහෙත්වා
 හතෙන ඉමං උදකං දුරකස්ස සිසෙ ආසිඤ්චාමිති පුච්ඡිත්වා-
 තෙන සිඤ්චාති වුත්තෙ- තථා කාරිංසු, දෙවතා තාවදෙව තං
 මුඤ්ඤිත්වා ගතත්වා ලෙණවාරෙ අට්ඨාසි. ථෙරෙපි හත්තනිව්වාචසානෙ
 උට්ඨායාසනා අවිස්සට්ඨකමට්ඨානතාය වත්තිංසාකාරං සජ්ඣා
 යනෙතාව පක්ඛාමි, අථ තං ලෙණවාරං පත්තකාලෙ සා දෙවතා
 මතාවෙජ්ජ මා ඉධ පච්චිත්වා අහ, සො තන්තෙව ථත්වා- කොසි තිත්ති?
 අහ, අහං ඉධ අබ්වත්තා දෙවතාති, ථෙරෙ- අත්ති නු බො මයා
 වෙජ්ජකමස්ස කතස්ස යන්තනති උපසම්පදමාලකතො පට්ඨාය
 ඔලොකෙනතො අත්තතො සිලෙ තිලකං වා කාලකං වා අදිස්වා
 අහං මයා වෙජ්ජකමස්ස කතට්ඨානං න පස්සාමි කයමා එවං
 වදෙසිති අහ. සා න පස්සසිති?, අම න පස්සාමිති, ආවික්කාමි
 තෙති, අම ආවික්කාමිති, තිට්ඨතු තාව දුරෙ කතං අජ්ජාපි තයා
 අමනුස්සගතිතස්ස උපට්ඨාකපුත්තස්ස පාදධොවනං උදකං සිසෙ
 ආසිත්තං නාසිත්තනති?, අම ආසිත්තනති, කිං එතං න පස්සසිති?,
 එතං සක්ඛාය තිං වදෙසිති?, අම එතං සක්ඛාය වදාමිති, ථෙරෙ
 විනෙතසි-අහො වත මෙ සමමාපණ්ණිතො අත්තා සාසනස්ස අනුරූපං
 වත මෙ චරිතං දෙවතාපි මම වතුපාරිසුද්ධිසිලෙ තිලකං වා කාලකං
 වා අදිස්වා දුරකස්ස සිසෙ ආසිත්තපාදධොවනමත්තං අද්දසාති තස්ස

සීලං ආරබ්‍හ බලවපිති උපපජ්ඣි, සො තං විකබ්බෙහනා පාදුධාරමි අනත්තා තත්තෙව අරහත්තං පඤ්ඤා මාදිසං පරිසුද්ධං සමණං දුසෙසා මා ඉධ වසන්ධානෙ වසිත්තං තිං සීසමෙව නික්කමාති නිවෙදෙතුං ඔවදනෙතා ඉමං උදනං උදනෙසි:-

“විසුද්ධො වත මෙ වාසො නිමමලං මං තපස්සිනං,
මා තිං විසුද්ධං දුසෙසි නික්කම පවතා නුව”නති.

සො තත්තෙව තෙමාසං වසිත්තා වුත්ථවස්සො සන්ත්ථ සන්තිකං ගන්ත්වා-භික්ඛුති තිං ආවුසො පබ්බජ්ජතිච්චං තෙ මත්තං පාපිතන්ති පුට්ඨො-තස්මිං ලෙණෙ වස්සුපගමනතො පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්ති. භික්ඛුතං අරෙවෙනා- ආවුසො තිං දෙවතාය එවං වුට්ඨමානො න කුජ්ඣිති වුත්තෙ න කුජ්ඣිනති ආහ. භික්ඛු තථාගතස්ස අරෙවෙසුං- ගන්තො අයං භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරෙති දෙවතාය ඉමං නාම වුට්ඨමානොපි න කුජ්ඣිනති වදෙතිති. සත්ථා තෙසු කථං සුත්වා- තෙව භික්කවෙ මම පුත්තො කුජ්ඣති එතස්ස ගිහිති වා පබ්බජ්ජෙති වා සංසග්ගො නාම නත්ති අසංසට්ඨො එස අපට්ඨෙත්ථ සන්තුට්ඨොති වත්තා ධම්මං දෙසෙතො ඉමං ගාථමාහ:-

“අසංසට්ඨං ගහට්ඨෙති අනාගාරෙති වුත්තං,
අනොකසාරිං අපට්ඨෙත්ථ තමහං බ්‍රාහ්මී බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ත අසංසට්ඨනති දස්සනසවණසමුලලාපපරිභොග කාය සංසග්ගානං අභාවෙන අසංසට්ඨං. උභයන්ති ගිහිති ව අනාගාරෙති වාති උභයෙතිපි අසංසට්ඨං. අනාලයවාරනති අත්තො. අනොකසාරිනති අනාලයවාරිතං. එවරුපං අහං බ්‍රාහ්මණං. වදමිති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදිති පාපුණ්ණියති.

පබ්බාරවාසී නිස්සත්තරස්ස වත්තු එකවිසතිමං.

26. 22.

“නිධායා”ති ඉමං බමමදෙසනං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ආරබ්‍හ කපෙසි.

සො කීර භික්ඛු සන්ත්ථ සන්තිකෙ කමමට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤා වායමන්තො අරහත්තං පඤ්ඤා පටිලද්ධිභුණං සන්ත්ථ ආරෙවෙස්සාමිති තතො නික්කමි. අථ තං එකස්මිං ගාමෙ එතා ඉත්ථි සාමිකෙන සද්ධිං කලහං කත්වා තස්මිං බති නික්කන්තො කුලසරං ගමිස්සාමිති මග්ගං පටිපන්නා අන්තරුමග්ගෙ ථෙරං දිස්වා ඉමං නිස්සාය ගමිස්සාමිති පිට්ඨිකො අනුබ්‍රාහ්මී, ථෙරෙ පත තං න පස්සාති, අථස්සා සාමිකො ගෙහං ආගතො තං අදිස්වා කුලගාමං ගතා ගවිස්සාතිති අනුබ්‍රාහ්මීනො තං දිස්වා න සක්කා ඉමාය එකිකාය ඉමං අට්ඨි.

පටිපජ්ඣං කං නුඛො නිසායං ගවජ්ඣනී ඔලොකෙනො පේරං දිස්වා අයං ඉමං ගණිතො නිකඛනො භවිස්සතීති විනොතො පේරං සත්තජේසි, අථ නං සා ඉතී නෙව මං එස හදනො පස්සති න ආලපති මා නං කිඤ්චි අවචාති ආග, සො- කිං පත තිං අත්තානං ගහෙතො ගවජ්නතං මම ආවිකිස්සාසි තුග්ගමෙව අනුච්ඡිකං ඉමස්ස භරිස්සාමිති උප්පනනකොධො ඉතීයා ආසානෙන පේරං පොථෙතො නං ආදාය නිවතති, පේරස්ස සකල සරීරං සංස්පාතගණ්ඨං අහොසි. අථස්ස විහාරං ගතකාලෙ භික්ඛු සරීරං සම්බාහනො ගණ්ඨා දිස්වා තිමිදනති පුච්ඡංසු, සො තෙසං තමත්ථං ආරොවෙසි, අථ නං භික්ඛු- ආවුසො තස්මිං පත පුරිසෙ එවං පහරනො තිං කිං අවච කිං වා තෙ කොධො උප්පනොති? න මෙ ආවුසො කොධො උප්පජ්ඣති වුතෙන සන්ත්ථු සනතිකං ගතො තමත්ථං ආරොවෙතො- හනො එස භික්ඛු කොධො තෙ උප්පජ්ඣතීති වුච්චමානො න මෙ ආවුසො කොධො උප්පජ්ඣතීති අහුතං වතො අඤ්ඤා ව්‍යාකරෙතීති ආරොවෙසු-, සත්ථා තෙසං කප්පං සුත්වා- භික්ඛවෙ ඛිණ්ණසවා නාම නිතිතදණ්ඩා තෙ පහරනොසුපි කොධං න කරෙතති යෙවංති වතො ඉමං ගාථමාග:-

“තිබාය දණ්ඨං භුතෙසු තසෙසු ථාවරෙසු ව,
යො න හනති න සාතෙති තමගං බ්‍රාහ්මි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ නිබාසාති නිකිපිතො ඔරොපෙතො. තසෙසු ථාවරෙසු වාති වණ්ණාතාසෙන තසෙසු, වණ්ණා අනාවෙන පිරිත්තො ථාවරෙසු. සො න හනතීති යො එවං සම්බසනොසු විගාපටිසතාය නික්ඛන්ත දණ්ඨා තෙව කඤ්චි සයං හනති න අඤ්ඤා සාතෙති. තමගං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛු සොතාපහතිථලාදීති පාපුණිංසුති.

අඤ්ඤාතරභික්ඛස්ස වජ්ඣ බාවිසතිමං.

26. 23.

“අපිරුධං”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො වත්තාරෙ සාමණේරෙ ආරබ්භ කප්ථසි.

එකා කිර බ්‍රාහ්මණී වතුනතං භික්ඛුනං උද්දෙසගතතං සජ්ජෙතො බ්‍රාහ්මණං ආග- විහාරං ගතො වත්තාරෙ මහලුකබ්‍රාහ්මණෙ උද්දිසිතො ආනෙතීති, සො විහාරං ගතො වත්තාරෙ මෙ බ්‍රාහ්මණෙ උද්දිසාපෙතො දෙථාති ආග, තත්ථ සංකිල්චො පණ්ණිනො සොපාකො රෙවතොති සත්තවස්සිකා වත්තාරෙ ඛිණ්ණසවසාමණේර පාපුණිංසු, බ්‍රාහ්මණී මහාරතාති ආසනාති පඤ්ඤපෙතො සීතා සාමණේරෙ දිස්වා කුපිතා උද්ධනෙ පකිත්තලොණං විශ තවතවාය මානා තිං විහාරං ගතො අත්තනො තත්තමුපෙතපි අප්පකොනො

ව්‍යාකාරයේ කුමාරයෙකු ගෙනෙයා ආගතොසිති වතා තෙසං තෙසු ආසනෙසු නිසිදිතුං අදතා නිවපිසකානි අත්ථරිතා එතෙසු නිසිදපාති වතා ගව්ඡ බ්‍රාහ්මණ මහලුකෙ ඔලොකෙතො ආනෙතිති ආහ, බ්‍රාහ්මණො විහාරං ගතො සාරිපුත්තනෙථරං දිස්වා එථ අමනාකං ගෙහං ගමිස්සාමාති ආනෙසි, පෙරෙ ආගතො සාමණෙරෙ දිස්වා ඉමෙති බ්‍රාහ්මණෙති භතතං ලදධනති පුච්ඡතො න ලදධනති වුත්තො වචුනනමෙව භතතස්ස පටියත්තභාවං ඤාතො ආහර මෙ පත්තනති පත්තං ගතො පක්කාමි, බ්‍රාහ්මණීපි කිං ඉමිනා වුත්තනති පුච්ඡතො එතෙසං නිසින්නානං බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධං වට්ඨතිති ආහර මෙ පත්තනති අත්තනො පත්තං ගතො ගතො න භුඤ්ඤාකාමො ගවිස්සතිති සිසං ගතො අඤ්ඤං ඔලොකෙතො ආනෙතිති, බ්‍රාහ්මණො ගතො මහාමොග්ගලානෙථරං දිස්වා තපෙව වතා ආනෙසි, සොපි සාමණෙරෙ දිස්වා තපෙව වතා පත්තං ගතො පක්කාමි, අථ සා බ්‍රාහ්මණං ආහ- එතෙ න භුඤ්ඤාකාමා බ්‍රාහ්මණවාටකං ගතො එකං මහලුකබ්‍රාහ්මණං ආනෙතිති, සාමණෙරුපි පාතොව පට්ඨාය කිඤ්චි අලගමානා ජ්ඣව්ජාය පිට්ඨිතා නිසිදිංසු, අථ තෙසං ගුණතෙජෙන සකකස්ස ආසනං උණ්ඨාකාරං දස්සෙසි, සො ආවජෙන්නො තෙසං පාතොව පට්ඨාය නිසින්නානං කිලන්තභාවං ඤාතො මයා තත්ථ ගතං වට්ඨතිති ජරුජ්ණණමහලුකබ්‍රාහ්මණො හුතො තස්මිං බ්‍රාහ්මණවාටකෙ බ්‍රාහ්මණානං අග්ගාසනෙ නිසිදි, බ්‍රාහ්මණො තං දිස්වා ඉදුති මෙ බ්‍රාහ්මණී අත්තමනා ගවිස්සතිති එති ගෙහං ගමිස්සාමාති තං ආදාය ගෙහං අගමාසි, බ්‍රාහ්මණී තං දිස්වා තුට්ඨවිත්තා විසු ආසනෙසු අත්ථරණං එකස්මිං යෙව අත්ථරිතො අය්‍ය ඉධ නිසිදුති ආහ, සකෙකා ගෙහං පටිසිත්වා වත්තාරො සාමණෙරෙ පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වජ්ඣතො තෙසං ආසනපටියනො භූමියං පලුඤ්ඤන නිසිදි, අථ තං දිස්වා බ්‍රාහ්මණී බ්‍රාහ්මණං ආහ- අහො තෙ බ්‍රාහ්මණො ආනිතො එතං පිතුමත්තකං ගතො ආගතොසිති අත්තනො තත්තුමත්තෙව වජ්ජනො විවරති කිං ඉමිනා නිහරුති තනති, සො බිකෙපි හත්ථෙපි කච්ඡායපි ගතො නික්කබ්බියමානො උට්ඨාතුමපි ත ඉච්ඡති, අථ තං බ්‍රාහ්මණී- එති බ්‍රාහ්මණ තං එකස්මිං හත්ථෙ ගණ්ඨ අභං එකස්මිං ගණ්ඨිස්සාමිති උභොපි විසු හත්ථෙසු ගතො පිට්ඨියං පොථෙනො ගෙහවාරනො බති අකංසු, සකෙකාපි නිසින්නට්ඨානෙ යෙව නිසින්නො හත්ථං පට්ඨතෙසි, තෙ නිවත්තිතො තං නිසින්නමෙව දිස්වා විරවන්තා විස්සජෙසු, තස්මිං බිණෙ සකෙකා අත්තනො සකකභාවං ඡනා පෙසි, අථ තෙසං ආහාරං අදංසු, පඤ්චපි ජනා ආහාරං ගතො එකො කණ්ණිකාමණ්ඩලං විනිවිජ්ඣිතො එකො ඡදනස්ස පුරිමභාගං එකො පච්ඡිමභාගං එකො පථවියා තිමුජ්ඣො සකෙකාපි එකෙන ධානෙන නික්කමිත්වාති එවං පඤ්චධා අගමංසු, තතො පට්ඨාය ව පන තං ගෙහං පඤ්චජ්ඣගෙහං කිර තාම ජාතං, සාමණෙරෙපි

විහාරං ගතකාලෙ භික්ඛු ආවුසො කිදිසනති පුච්ඡංසු, මා නො පුච්ඡන්ථ අමහාකං දිට්ඨිකාලතො පට්ඨාය බ්‍රාහ්මණී කොධාභිභූතා පඤ්ඤානතාසනෙසු නො නිසිදිතුමපි අදන්වා සීඝං සීඝං මහලුක බ්‍රාහ්මණං ආනෙහිති ආහ, අමහාකං උපජ්ඣායො ආගන්ත්වා අමෙහ දිස්වා ඉමෙසං නිසින්නාබ්‍රාහ්මණානං ලද්ධං වට්ටනිති පතතං ආහර පෙත්වා නිකමි, අඤ්ඤං මහලුකබ්‍රාහ්මණං ආනෙහිති වුත්තෙහ බ්‍රාහ්මණො මහාමොග්ගලානතෙරං ආනෙසි, සොපි අමෙහ දිස්වා තරෙච වත්වා පක්කාමි, අථ නං බ්‍රාහ්මණී-න එතෙ භුඤ්ජතුකාමා ගච්ඡ බ්‍රාහ්මණ බ්‍රාහ්මණවාටකතො එකං මහලුකබ්‍රාහ්මණං ආනෙහිති, සො තරෙච ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණවෙසෙන ආගතං සක්කං ආනෙසි, තස්සාගතකාලෙ අමහාකං ආහාරමදංසුති. එවං කරුණත්තානං පත තෙසං නුලෙහ න කුර්ඤ්ඤාති?, න කුර්ඤ්ඤාමහාති, භික්ඛු තං සුත්වා සත්ථ ආරොවෙසුං-ගන්තො ඉමෙ න කුර්ඤ්ඤාමහාති අභූතං වත්වා අඤ්ඤං බ්‍රහ්මකරොන්තීති, සන්තං- භික්ඛවෙ බිණ්ණසවා නාම විරුද්ධෙතිපි න විරුජ්ඣනති යෙවති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“අවිරුද්ධං විරුද්ධෙසු අත්තදණ්ණෙසු නිබ්බුතං,
සාදුනෙසු අනාදුතං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ අවිරුද්ධනති ආසාතවසෙන විරුද්ධෙසුපි ලොකියමහා ජනෙසු ආසාතාභාවෙන අවිරුද්ධං, හත්ථගතෙති දණ්ණෙති වා සන්තෙති වා පරෙසං පහාරදුතතො අවිරතතතො අත්තදණ්ණෙසු ජනෙසු නිබ්බුතං නිකම්භතදණ්ණං පඤ්චනතං බ්‍රහ්මානා අහං මමන්ති ගතිතයතා සාදුණෙසු තස්ස ගහණස්ස අභාවෙන අනාදුතං හං එවිරුපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අත්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොවාපත්තිථලාදීන් පාපුණිංසුති.

වතුනනං සාමණෙග්ගනං වජ්ජු ගෙවිසතිමං.

26. 24.

“යස්ස රාගො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තං වෙඨවතෙ විහරන්තො මහාපඤ්චකං ආරබ්භ කපෙසි.

සො ආයස්මා චුලුපත්තං වතුති මාසෙති එකං ගාථං පගුණං කාතුං අසන්නෙතානතං-ත්වං සාසනෙ අහබ්බො ගිථිභොගාපි පටිථිනො කීං තෙ ඉධ වාසෙන ඉතො නිකම්මෙසුති විහාරා නිකම්මිතිවා මාරං එකෙසි. භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං- ආවුසො මහාපඤ්චකතෙරෙන ඉදං නාම කතං බිණ්ණසවානමපි මඤ්ඤ කොධො උපපජ්ජතිති, සන්තං ආගන්ත්වා- කායනුත්ථ භික්ඛවෙ එතරගි කථාය සන්තිසින්නාති පුච්ඡන්තා ඉමාය නාමාති වුත්තෙහ- න භික්ඛවෙ

බිණාසවානං නාම රාගාදයො කිලෙසා අඤ්ඤා මම පුත්තො න අත්ත පුරෙකකාරතාය වෙව ධම්මපුරෙකකාරතාය ව කතනති වත්තා ඉමං භාජමාහ:-

“යස්ස රාගො ව දෙසො ව මානො මනෙතො ව පාතීනො,
සාසපොරිව ආරග්ගා¹ තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ ආරග්ගාති- යස්ස තෙ රාගාදයො කිලෙසා අයං ව පර ඥාණානං මකඛණ්දකඛණො මනෙතො ආරග්ගා සාසපො විය පාතීනො, යථා සාසපො ආරග්ගෙ න සංතිට්ඨති එවං විත්තො න සංතිට්ඨනති, නාමහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අත්තො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

මහාපණ්ණාසකපොර්ණය වණ්ණ වගුවිසතිමං.

26. 25.

“අකකකස”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරතො පිලිඤ්චවජ්ජෙරං² ආරබ්භ කපෙයි. සො කිරායසමා එහි වසලි යාහි වසලිති ආදීති වදනොති හිතීථ පබ්බජ්ජෙති වසලිවාදෙන සමුදවරති, අපේකදිවසං සම්බහුලා භික්ඛු සත්ථ ආරොවෙසුං-ආයසමා හතො පිලිඤ්චවෙජා භික්ඛු වසලිවාදෙන සමුදවරතිති, සත්ථා නං පකෙකාසාපෙතො- සචං කිර තං වච්ඡ භික්ඛු වසලිවාදෙන සමුද වරසීති?, එවමනොති වුත්තො තස්සායසමනො පුබ්බතිවාසං මනසිකරිත්වා- මා බො භූමෙහ භික්ඛුවෙ වච්ඡස්ස භික්ඛුනො උජ්ඣා සිත්ථ, න භික්ඛුවෙ වච්ඡා දෙසනායෙව භික්ඛු වසලිවාදෙන සමුදවරති, වච්ඡස්ස භික්ඛුවෙ පඤ්චජාතිසතාති අබ්බොතිණ්ණොති සබ්බාති තාති බ්‍රාහ්මණකුලෙ පච්චාජාති, සො තස්ස දීඝරතං වසලිවාදෙ³ සමුදවිණ්ණො, බිණාසවස්ස නාම කකකසං ඵරුසං පරෙසං මම්මසට්ඨනවචනමෙව නඤ්ඤා ආවිණ්ණවසෙන හි මම පුත්තො එවං කපෙතීති වත්තා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං භාජමාහ:-

“අකකකසං විඤ්ඤපතිං³ ගිරං සචං උදිරයෙ,
යාය නාභිසජෙ කඤ්ච තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ අකකකසනති අථරුසං. විඤ්ඤපතිනති³ අත්ථවිඤ්ඤපතිං³. සච්චනති භූතත්ථං. නාභිසජෙති සාස ගිරාය අඤ්ඤා කුජ්ඣාපන වසෙන න ලග්ගාපෙය්‍ය, බිණාසවො නාම එවරුපමෙව ගිරං භාසෙය්‍ය තස්මා නාමහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අත්තො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

පිලිඤ්චවජ්ජෙරස්ස වණ්ණ පඤ්චවිසතිමං.

26. 26.

“යොධ දිස”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො අඤ්ඤාතරතේරං ආරබ්භ කපේසි. සාවන්තියං කිරෙනො මිච්ඡාදිට්ඨිකමුඛමණො සරීරගතිගහණභයෙන උත්තරසාටකං අපනෙතො එකමනෙත ධපෙතො ගෙහවාරාහිමුඛො¹ තිසිදි, අපේකො ඛිණාසවො හික්ඛු භත්තකිව්වං කතො විහාරං ගච්ඡන්තො තං සාටකං දිසො ඉතො විතො ව ඔලොකෙතො කඤ්චි අපසානො නිසාමිකො අගනති පංසුකුලං අධිට්ඨතිතො ගණති, අථ නං මුඛමණො දිසො අකෙකාසනොථ උපසඬකමිතො මුණ්ඩ සමණක මම සාටකං ගණහසීති ආහ, තවෙසො මුඛමණාති?, ආම සමණාති, මයා කඤ්චි අපසානොත පංසුකුලසඤ්ඤාය ගතිතො හන්ද දුති ගණහාති තස්ස දතො විහාරං ගන්තො හික්ඛුනං තමත්ථං ආරෙවෙසි, අථස්ස වචනං සුතො හික්ඛු තෙන සද්ධිං කෙළිං කරුණො- කීනනුඛො ආවුසො සාටකො දිසො රසො ථුලො සණ්ඨොති? ආවුසො දිසො වා තොතු රසො වා ථුලො වා සණ්ඨො වා නත්ථි මග්ගං තස්මිං ආලයො පංසුකුලසඤ්ඤාය නං ගණතිනති, තං සුතො හික්ඛු තථාගතස්ස ආරෙවෙසුං- එස ගනො හික්ඛු අභුතං වතො අඤ්ඤා ව්‍යාකරෙතිති, සත්ථා- භුතං හික්ඛවෙ එස කපේති ඛිණාසවා නාම පරෙසං සන්තකං න ගණහන්තිති වතො ඉමං ගාථමාහ:-

“යොධ දිසංව රස්සං වා අණ්ණං ථුලං සුභාසුභං,

ලොකෙ අදින්නං නාදියති තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තස්සත්ථා- සාටකාගරණාදිසු දිසං වා රස්සං වා මණ්ඩුත්තාදි අණ්ණං වා ථුලං වා මහග්ගඅප්පග්ගවසෙන සුභං වා අසුභං වා ඝො පුග්ගලො ඉමස්මිං ලොකෙ පරපරිග්ගතිතං නාදිසති ගමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථා.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදිති පාපුණ්ණසුති.

අඤ්ඤාතරතේරයා වජ්ඣ ජබ්බිසතිමා.

26. 27.

“ආසා යස්සා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො සාරිපුත්තනෙථරං ආරබ්භ කපේසි. ථේරො කීර පඤ්චිතික්ඛුසතපරි වාරෙ ජනපදෙ එකං විහාරං ගන්තො වස්සං උපගඤ්ඤි. මනුස්සා ථේරං දිසො බහුං වස්සාවාසිකං පටිසුඤ්ඤිංසු, ථේරො පවාරෙතො සබ්බස්මිං වස්සාවාසිකෙ අසම්පන්නෙ යෙව සන්ති සන්තිකං ගච්ඡන්තො හික්ඛු ආහ- දහරුතඤ්චිව සාමණේරානඤ්චි මනුස්සොහි වස්සා වාසිකෙ ආහවෙ ගහෙතො පෙසෙය්‍යාථ ධපෙතො වා සාසනං පතිණෙය්‍යාථාති, ඵම්මපන වතො සන්ති සන්තිකං අගමාසි. හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං-අජ්ජාපි මඤ්ඤා සාරිපුත්තනෙථරයා තණ්හා අත්ථි යෙව,

තථාහි: මනුස්සෙහි වස්සාවාසිනෙ දිනෙන අතතනො සද්ධිවිහාරිකානං වස්සාවාසිකං පෙසෙය්‍යාථාති ව ධ්‍යාපෙකා වා සාසනං පතිණෙය්‍යා ථාති ව භික්ඛුනං වතා ආගතොති, සත්ථා ආගතොති- කායනුත්ථිකිකිවෙ ඵතරහි කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිතා ඉමාය නාමාති වුතෙන- න භික්ඛිවෙ මම පුත්තස්ස තණ්හා අත්ථි මනුස්සානං පන පුඤ්ඤතො දුගරසාමණේරානං ව ධම්මිකලාභතො පරිහාණි මා අහොසීති තෙනෙවං කපිතනති වතා ඉමං ගාථමාහ:-

“ආසා යස්ස න විජ්ජනති අසම්මිං ලොකෙ පරම්භි ව,
තිරුසයං විසංයුතතං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ ආසාති තණ්හා. භිතිසසනති නිගතණ්හං. විසංයුතතනති සබ්බකිලෙසෙහි විසංයුතතං. නමහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථලාදිති පාපුණිංසුති.

සාපිපුත්තනෙත්ථරස්ස වඤ්ඤ සනතවිසතිමං.

26. 28.

“යස්සාලයා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො, මහාමොග්ගලානත්ථේරං ආරබ්භ කපේසි. වඤ්ඤ පුරිමසදිසමෙව, ඉධ පන සත්ථා. මහාමොග්ගලානත්ථේරස්ස නිත්තණ්හභාවං ඤාපෙකා ඉමං ගාථමාහ:-

“යස්සාලයා න විජ්ජනති අඤ්ඤාය අකථංකපි,
අමතොගධං අනුප්පත්තං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ ආලසාති තණ්හා. අඤ්ඤාය අකථංකපිති අධි වඤ්ඤි යථාභූතං ජනිතා අධිවඤ්ඤාය විවිකිච්ඡාය නිබ්බිචිකිච්ඡො. අමතොගධං අනුප්පත්තනති අමතං නිබ්බාණං ඔග්ගෙකො අනුප්පත්තං. නමහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථලාදිති පාපුණිංසුති.

මහාමොග්ගලානත්ථේරස්ස වඤ්ඤ අධිවිසතිමං.

26. 29.

“යොධ පුඤ්ඤඤා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා පුබ්බාරාමෙ විහරනො රෙවතත්ථේරං ආරබ්භ කපේසි. වඤ්ඤ “ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤ”ති ගාථාවණ්ණනාය විජාරිතමෙව වුත්තං හි තත්ථ. පුත්තකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං- අහො සාමණේරස්ස ලාභා අහො පුඤ්ඤං යෙන ඵකකෙන පඤ්ඤනං භික්ඛු සත්ථානං පඤ්ඤාභාවාරසතාති කතානිති. සත්ථා ආගතොති-කායනුත්ථිකිකිවෙ ඵතරහි කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිතා- ඉමාය නාමාති

විෂය- නිකිලව මග්ගං පුත්තං නෙව පුඤ්ඤං අනි න පාපං උග්ගමස්ස පතිණන්ති වන්දා ඉමං ගාථමාස:-

“ගොධ පුඤ්ඤඤච පාපඤච උගො සඛගං උපවවගා,
අසොකං විරජං සුඛං තමගං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත් උගොති වෙපි පුඤ්ඤති ව පාපාති ව ඡබ්බිකාති අන්තො සඛගන්ති රාගාදිහෙදං සඛගං උපවවගා අතිකකන්තො නාමගං වට්ටමුලකසොකෙන අසොකං අබ්ගන්තරෙ රාගරජදිනං අනාවෙන චිරජං නිරුපකතිලෙසතාය සුද්ධං නාමගං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අන්තො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපනථ්ථලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

රෙවනානේරයා වන්දි ඵකුනාති.සතිමං.

26. 30.

“විඤ්ඤා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තං ජේතවනෙ විහරන්තො විඤ්ඤානේරං ආරබ්භ කපෙසි.

තන්තායමානුපුබ්බිකථා:- අනිතෙ එකො බාරණසි වාසි වාණිජෙ පව්වන්තං ගන්තො ගාමවාසෙ නිවාසං ගහෙතො අට්ඨියං ගොපාල දුරකෙ පුච්ඡි- අනි ඉමගමිං ගාමෙ පබ්බතපාදකමමිකො කොපි මනුස්සොති?, අනිති, කොතාමොති?, අසුකතාමොති, හරියාය පතස්ස පුත්තානං වා කිං කිං නාමනති?, ඉදං විදං වාති, කතං පතස්ස ණානෙ ගෙගනති?, අසුකට්ඨානෙ නාමාති, සො තෙති දින්නසඤ්ඤාය සුබයානකෙ නිසිදිත්වා තස්ස ගෙගවාරං ගන්තො යානා ඔරුග්ග ගෙගං පටිසිත්වා අසුකතාමෙති තං ඉන්ධිං පකෙකාසි, සා එකො නො ඤාතකො හට්ඨස්සතිති වෙගෙනගන්තො ආසනං පඤ්ඤා පෙසි, සො තත් නිසිදිත්වා නාමං වන්දා සහායො මෙ කතනති? පුච්ඡි, අරඤ්ඤං ගතො සාමිති, මම පුත්තො අසුකො නාම මම ඩිතා අසුකා නාම කතනති? සබ්බෙසා නාමාති කිත්තෙතන්තො පුච්ඡිත්වා ඉමාති තෙසං වන්තභරණාතිති අද්දසි, සහායකස්සාපි මෙ අට්ඨිතො ආගතකාලෙ ඉමං වන්තභරණං දදෙය්‍යාසිති අද්දසි. සා තස්ස උලාරං සකකාරං කත්වා සාමිකස්ස ආගතකාලෙ සාමි ඉමිනා ආගතකාලතො පට්ඨාය සබ්බෙසං නාමාති වන්දා ඉදඤ්චිදඤ්ච දින්නනති ආහ, සොපිස්ස කතනබලයුත්තකං කරි. අථ නං සායං සයනෙ නිසින්නො පුච්ඡි- සමම පබ්බතපාදෙ වරන්තන තෙ කිං බහුං දිට්ඨිපුබ්බනති?, අඤ්ඤං න පස්සාමි රත්තසාඛා පන මෙ බහු රුක්ඛා දිට්ඨාති, බහු රුක්ඛාති?, ආම බහුති, තෙන හි අමහාකං දස්සෙහිති තෙන සද්ධිං ගන්තො රත්තවන්දනරුක්ඛෙ උඤ්චිත්වා පඤ්ච සකට්ඨනාති පුරෙත්වා ආගච්ඡන්තො ආහ- සමම බාරණසියං අසුකට්ඨානෙ නාම මම ගෙගං කාලෙක කාලං මම සනාතිකං ආගච්ඡෙය්‍යාසිති, අඤ්ඤාන පණ්ණො

කාරෙන අනෙකා නඤ්ඤා රතතසාබරුකෙව ආභරෙය්‍යාසීති, සො සාධුති වතො කාලෙන කාලං තස්ස සනතිකං ගව්ඡන්තො රතත වන්දනමෙව කරති, සොපිස්ස බහුං ධනං දෙනී, තතො අපරෙන සමයෙන පරිනිබ්බුතෙ කස්සපදසබලෙ පතිට්ඨිතෙ කඤ්චනද්විපෙ සො පුරිසො බහුං වන්දනං ආදාය බාරණසිං අගමාසි, අථස්ස සො සහායකො වාණිජෙ බහුං වන්දනං පිංසාපෙතො පාතීං පුරෙතො එති සම්ම යාව මය්‍යං හතතං පච්ඡි තාව වෙතියකරණධානං ගතවා ආගමිස්සාමාති තං ආදාය තත් ගතවා වන්දනපුජං අකාසි, සොපිස්ස පච්චන්තවාසී සහායකො වෙතියකුච්ඡයං වන්දනෙන වන්දමණ්ඩලං අකාසි, එතතකමෙවස්ස පුබ්බකමමං. සො තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බතතිතො එකං බුද්ධන්තරං තත් බෙපෙතො ඉමස්මිං බුද්ධාපාදෙ රජගහනගරෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බතති, තස්ස නාභි මණ්ඩලතො වන්දමණ්ඩලසදිසා පභා උට්ඨති, තෙනස්ස වන්දනොක්කෙව නාමං කරිංසු, වෙතියෙ කිරස්ස වන්දමණ්ඩලකරණනිස්සන්දො එස, බ්‍රාහ්මණා වින්තයිංසු- සක්කා අමොති ඉමං ගහෙතො ලොකං බාදිතුන්ති¹ තං යානෙ තිසිදුපෙතො යො ඉමස්ස සරිරං හන්තො පරාමසති සො එවරුපං නාම ඉස්සරියසම්පන්නී ලහනිති වතො විච රිංසු, සතං වා සහස්සං වා දදමානා එවමස්ස සරිරං හන්තො පුසිතුං ලහන්ති, තෙ එවං අනුච්චරන්තා සාවච්ඡියං අනුපාත්තා නගරස්ස ච විහාරස්ස ච අන්තර වාසං ගණ්හිංසු. සාවච්ඡියං හි පඤ්ඤාකෝට්ඨිත්තා අරියසාවකා පුරෙහත්තං දුතං දවා පච්ඡාහත්තං ගනුමාලවත් ගෙසජ්ජාදිහත්තා ධම්මසවණාය ගව්ඡන්ති, බ්‍රාහ්මණා තෙ දිස්වා කභං ගව්ඡතාති? පුච්ඡිංසු, සන්ත්ථු සනතිකං ධම්මසවණායාති, එථ තත් ගතවා හිං කරිස්සථ අමහාකං වන්දහබ්‍රාහ්මණස්ස ආනුභාවසදිසො ආනු භාවො නත්ථි එතස්ස හි සරිරං පුසන්තා ඉදං නාම ලහනති එථ පස්සථ නන්ති, කුමහාකං බ්‍රාහ්මණස්ස කො ආනුභාවො නාම අමහාකං සත්තං යෙව මහානුභාවොති, තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සඤ්ඤපෙතුං අසකෙකාන්තා විහාරං ගන්ත්වා වන්දහබ්‍රාහ්මණස්ස වා අමහාකං වා සන්ත්ථු ආනුභාවං ජනිස්සාමාති තං ගහෙතො විහාරං අගමංසු, සත්තං තස්මිං අත්තනො සනතිකං උපසඞ්කමන්තො උපසඞ්කමන්තො යෙව වන්දහාය අන්තරධානං අකාසි, සො සන්ත්ථු සනතිකෙ අමහාරපච්ඡියං කාකො වීය අගොසි, අථ නං එකමන්තං නයිංසු, ආහා පටිපාකතිකා අගොසි, පුන සන්ත්ථු සනතිකං ආනයිංසු, ආහා තථෙව අන්තරධාසි, එවං තික්ඛත්තුං ගන්ත්වා අන්තරධායමානං ආහං දිස්වා වන්දනො වින්තෙසි- අයං ආහාය අන්තරධාපනමන්තං ජනාති මඤ්ඤති, සො සත්තාරං පුච්ඡි- කිනත්තු මො මෙ ආහාය අන්තරධාපනමන්තං ජනාතාති?, ආම ජනාමිති, තෙන හි මෙ දෙථාති, න සක්කා අපබ්බ ජිතස්ස දුතුන්ති, සො බ්‍රාහ්මණෙ ආහ- එතස්මිං මනෙත ගතියෙ

අහං සකලජම්බුදීපෙ ජෙට්ඨකො හවිස්සාමි නුමෙහ එතෙව ගොථ අහං පබ්බජ්ඣා කතිපාගෙනෙව මනතං ගණ්ඨායාමිති, සො සන්ධාරං පබ්බජං යාමිත්වා පබ්බජ්ඣා උපසම්පජ්ජි, අථස්ස චතතිංසාකාරං ආචික්ඛි, සො කිං ඉදන්ති? පුච්ඡි, ඉදං මනතස්ස පරිකමමං සජ්ඣාසිත්වං වට්ටතිති, බ්‍රාහ්මණොපි අනතරන්තරං ආගන්ත්වා ගතිනො තෙ මනෙතාති පුච්ඡන්ති, න තාංග් ගණ්ඨාමිති, සො කතිපාගෙනෙව අරහත්තං පඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණෙති ආගන්ත්වා පුච්ඡතකාලෙ යාථ නුමෙහ ඉද්දනාහං අගමනධම්මො ඡන්තොති ආහං. භික්ඛු තථාගතස්ස ආරෙ වෙසුං- අයං හතෙත අභුතං චත්වා අඤ්ඤං ව්‍යාකරෙතිති, සන්ධා-
-බ්‍රාහ්මණා දුති භික්ඛවෙ මම පුත්තස්ස නජ්ඣි භුතමෙවෙස කපෙතිති වතා ඉමං ගාථාමාහ:-

“වජ්ඣං ව මිලං සුද්ධං විප්පසන්නමනා විලං,
නජ්ඣවපරික්ඛණං තමහං බ්‍රාමි බ්‍රාහ්මණ” නති.

තත්ථ විමලනති අබ්‍යාදිමලරතිතං. සුද්ධනති නිරුපකතිලෙසං. විප්පසන්නනති පසන්නවිතං. අනා විලනති නික්ඛිලෙසං කිලෙසා විලතතරතිතං. නජ්ඣවපරික්ඛණනති නිසු හවෙසු පරික්ඛණ තණ්හං නමහං බ්‍රාහ්මණං. වදමිති අතො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථ ලාදිති පාපුණ්ඤ්ඤිති.

වජ්ඣං ඤ්ඤරයා වජ්ඣ නිංසනිමං.

26. 31.

“යො ඉම” නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ධා කුණ්ඩකොළියං නිස්සාය කුණ්ඩානවනෙ විහරන්තො සිවලිඤ්ඤරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකසමිං සමයෙ සුප්පවාසා නාම කොළියධිතා සත්ත වස්සානි ගබ්භං ධාරෙත්වා සත්තාහං මුලභගබ්භා දුක්ඛාති තිප්පාති කට්ඨකාති වෙදනාති ජුට්ඨා සමමාසමුද්දො වත ඤ්ඤා හගවා යො ඉමස්ස එවරුපස්ස දුක්ඛස්ස පහාණං ධම්මං දෙසෙති සුප්පිපනො වත තස්ස හගවතො සාවකසබ්බෙසා යො ඉමස්ස එවරුපස්ස දුක්ඛස්ස පහාණං පටිපනො සුඛං වත නිබ්බාණං යත්තිදං එවරුපං දුක්ඛං න සංවිජ්ජතිති ඉමෙහි තිති විතකෙකති තං දුක්ඛං අධිවාසෙන්නි සාමිකං සජ්ඣි සනතිකං පෙසෙත්වා තෙන තස්සා වචනෙන සජ්ඣි වජ්ඣනාය ආරෙච්ඡාය සුඛිනි වත ගොඤ්ඤ සුප්පවාසා කොළියධිතා සුඛිනි අරෙහං පුත්තං විජයතුති සන්ධාරං වුත්තකකණෙ යෙව සුඛිනි අරොහා අරෙහං පුත්තං. විජයත්වා බුද්ධිමුඛං භික්ඛුසබ්බං නිමනෙත්වා සත්තාහං මහාදුකං අදසි. පුත්තොපිස්සා ඡන්දිවසනො පට්ඨාය ධම්මකරකං ආදාය සබ්බස්ස උදකං පරිස්සාවෙසි, සො අපරභාගෙ නික්ඛමිත්වා පබ්බජ්ඣො අරහත්තං පාපුණ්ඤ්ඤි. අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං- පස්සථා වුසො එවරුපො නාම අරහත්තස්ස උපතිස්සයසම්පනො භික්ඛු එත්තකං කාලං

මානුකුවත්සමිං දුක්ඛං අනුභොගීති, කීව බහු වත ඉමිතා දුක්ඛං නිතතිණ්ණනති? සත්ථා ආගතත්වා- කායනුත්ථ භික්ඛවෙ එතරති කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙත-ආම භික්ඛවෙ මම පුත්තො එත්තකා දුක්ඛා මුච්ඡිත්වා ඉදුති නිබ්බාණං සච්ඡිකත්වා විහරතීති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

“යො ඉමං පළිපථං දුග්ගං සංසාරං මොහමච්චගා
නිණ්ණො පාරගතො කොසි අනෙතෙ අකථංකථී,
අනුපාදාය තිබ්බුත්වා තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තස්සත්ථො- ණො භික්ඛු ඉදං රුගාදිපළිපථං වෙච කිලෙස දුග්ගං ව සංසාරවට්ටං ව වතුනතං සච්චානං අපට්ටිඡ්ඤානක මොහඤ්ච අතීත්වා වත්තාරො ඔසෙ නිතතිණ්ණො හුත්වා පාරං අනුපපත්තො දුට්ඨෙත කොතෙත කොසි තණ්හාය අභාවෙන අනෙතෙ කථංකථාය අභාවෙන අකථංකථී උපාදානානං අභාවෙන අනුපාදිසිත්වා කිලෙසනිබ්බාණෙන තිබ්බුත්වා, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපතතිථලාදිති පාපුණ්ණිසුති.

ස්වලිපෙඨරස වස්සු එකතිංසතිමං.

26. 32.

“යොධ කාමෙ”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජේතවතෙ විහරන්තො සුඤ්ජසමුද්දත්තො ආරබ්භ කථෙසි.

සාවත්ථියං කිරෙකො කුලපුත්තො සුඤ්ජසමුද්දකුමාරෙ නාම වත්තාලීසකොට්ඨිතවෙ මහාකුලෙ නිබ්බත්තො, සො එකදිවසං පච්ඡාගත්තො ගතමාලාදිහත්ථං මහාජනං ධම්මසවණාය ජේතවතං ගච්ඡන්තං දිස්වා කුභිං ගච්ඡ්ථාති පුච්ඡිත්වා- සඤ්ඡු සනතිකං ධම්ම සවණායාති වුත්තෙත-අහමපි ගමිස්සාමිති වත්වා තෙති සද්ධිං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තො තිසිදි, සත්ථා තස්ස ඡක්ඛාසයං විදිත්වා ආනුපුබ්බිකථං කථෙසි, සො න සකකා අභාරං අඡක්ඛාවසනා සබ්බලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුනති සඤ්ඡු ධම්මකථං නිස්සාය පබ්බජ්ජාය ජාතුස්සාහො පරිසාය පකකන්තාය සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාවිත්වා මාතාපිතුති අනනුඤ්ඤතං තථාගතා න පබ්බාජේනතීති සුත්වා ගෙහං ගන්ත්වා රට්ඨපාල කුලපුත්තාදයො විය මහන්තො වායාමෙන මාතාපිතරො ඡනා පෙත්වා සඤ්ඡු සනතිකෙ පබ්බජ්ජි ලග්ගුපසමපදෙ කිම්මෙ ඉධ වාසෙතාති තතො නික්ඛමිත්වා රාජගහං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය චරන්තො විතීනාමෙසි, අපේකදිවසං සාවත්ථියං තස්ස මාතාපිතරො එකසමිං ඡනදිවසෙ මහන්තො සිරිසොහගෙහන තස්ස සහායකුමාරෙ කිලමානෙ දිස්වා අමහාකං පුත්තස්ස ඉදං දුලලහං ඡතනති පරිදෙමිංසු, තසමිං ඛණ්ණෙ එකා ගණිකා තං කුලං ගන්ත්වා තස්ස මාතරං රෙදමානං තිසින්නං දිස්වා- අමම කිං කාරණං රොදසිති

පුච්ඡි, පුත්තං අනුස්සරිත්වා රුද්ධමිති, කතං පන සො අවමාති? භික්ඛුපු පබ්බජිතොති, කිං උප්පබ්බාජෙත්තුං න වට්ඨති? වට්ඨති න පතිවෂ්ඨති ඉතො තික්ඛමිත්වා රුජ්ඣං ගතොති, සවාගං තං උප්පබ්බාජෙත්තං කිමෙම කරෙත්තාපාති?, ඉමස්ස මෙ¹ කුලස්ස කුටුච්ඡාමිතිං කරෙත්තාමාති, තෙන හි මෙ පරිබ්බයං දෙථාති, පරිබ්බයං ගතොත්වා මහනෙත්තං පරිවාරෙන රුජ්ඣං ගන්ත්වා තස්ස පිණ්ඩාය වරණවිටිං සලුකෙට්ඨා තණ්හකං තිවාසගෙගං ගතොත්වා පාතොව පණ්ණිතං ආහාරං පටියාදෙත්වා ථේරස්ස පිණ්ඩාය පට්ටඨි කාලෙ භික්ඛං දත්වා කතිපාගච්ඡයෙන භනෙත ඉධෙව නිසීද්දත්වා හත්තකිට්ඨං කරොථාති පත්තං ගණ්හි, සො පත්තමද්ධි, අථ නං පණ්ණිතෙනාහාරෙන පරිවිසිත්වා භනෙත ඉධෙව පිණ්ඩාය වරිත්තුං ථාසුකන්ති වත්වා කතිපාගං ආලිඤ්ඤ නිසීද්දෙත්වා භොජෙත්වා දුරුකෙ පුච්චෙති සඛගණ්හිත්වා එථ තුලෙග ථේරස්ස ආගතකාලෙ මසි වාරෙනත්තාපි ඉධාගන්ත්වා රජං උට්ඨාපෙය්‍යාපාති ආහ, තෙ පුත්ත දිවසෙ ථේරස්ස භොජනවෙලාය තාය වාරියමානාපි රජං උට්ඨා පෙසුං, සා පුත්තදිවසෙ භනෙත දුරුතා වාරියමානාපි මම වචනං අසුත්වා ඉධ රජං උට්ඨාපෙත්ති අනෙත්තාගෙගෙ නිසීද්දාති අනෙත්තා නිසීද්දෙත්වා කතිපාගං භොජෙසි, පුත්ත දුරුකෙ සඛගණ්හිත්වා තුලෙග මයා වාරියමානාපි ථේරස්ස භොජනකාලෙ මහාසඤ්ඤා කරෙත්තාපාති ආහ, තෙ තථා කරිංසු, සා පුත්ත දිවසෙ භනෙත ඉමසමිං ණානෙ අතිවිශ් මහාසඤ්ඤා හොති දුරුතා මයා වාරියමානාපි වචනං න ගණන්තති උපරිපාසාදෙ යෙව නිසීද්දාති වත්වා ථේරෙන අධිවාසිතෙ ථේරං පුරතො කත්වා පාසාදං අභිරුහන්ති වාරාදිති පිදහමානාව පාසාදං අභිරුහි, ථේරො උක්කට්ඨපද්දනවාරිකොපි සමානො රසතණ්හාය බඳ්ධො තස්සා වචනෙන සත්තභූමකපාසාදං අභිරුහි, සා ථේරං නිසීද්දෙත්වා “වත්තාලියාය බලු සමම පුණ්ණමුඛ ණානෙති ඉත්ථි පුරිසං අවමාවදති විජ්ඣති විනමති විලසති විලජ්ජති නබෙන නබං සට්ඨෙති පාදෙන ථාදං අක්කමති කට්ඨෙන පසවිං විලිඛති දුරුකං උලුඬෙසති ඔලුඬෙසති කිද්දති කිද්දාපෙති චුච්චති චුච්චාපෙති භුඤ්ජති භුඤ්ජාපෙති දදති ආයාචති කතමනු කරොති උට්ඨං භාසති නිවං භාසති අවිට්ඨං භාසති විවිට්ඨං භාසති නවෙත හිතෙන වාදිතෙන රොදිතෙන විලාසිතෙන විභූසිතෙන ජග්ගති පෙකකති කට්ඨං වාලෙති ගුග්ගහණ්ඩකං වාලෙති උෆාරං විවරති උෆාරං පිදහති එතං දසෙය්‍යති කච්ඡං දසෙය්‍යති නාහිං දසෙය්‍යති අක්ඛිං නිබන්ධති හමුතං උක්ඛිපති ඔට්ඨං පලිඛති ජ්ඣං නිලාලෙති දුස්සං මුඤ්ඤති දුස්සං බන්ධති සිරසං මුඤ්ඤති සිරසං බන්ධති”ති එවං ආගතං ඉත්ථිකුත්තං² ඉත්ථිලිලහං දසෙය්‍යත්වා තස්ස පුරතො සිත්තා ඉමං ගාථාමාග:-

1. ම, තෙ.

2. ඉ ඉත්ථිමිත්තං.

“අලුතකකතා පාද පාදකාරායන වෙසියා
නුවමි දහරො මම අහමි දහරා තව,
උගොපි පබ්බජිසාම පච්ඡා ජිණ්ණා දණ්ඩපරායණා”ති.

පේරසා අනො වත මෙ ගාරියං අනුපමාපෙත්වා කතකමනනි
මහාසංවෙගො උදපාදි, තසමිං බණේ සන්ධා පඤ්චවතනාලිසයොජන
මන්තො ජේතවනෙ තිසිනොව නා භාරණං දිසවා සිතං
පාඤ්ඤාසි, අපි නං ආනන්දකේරො පුච්ඡි- හනෙන කො නුඛො
ගෙතු කො පච්චයො සිතස්ස පාඤ්ඤාමායාති?, ආනන්ද රාජගහ
නගරෙ සත්තභූමිකපාසාදතලෙ සුඤ්ඤාමුද්දස්ස ම භික්ෂුකො
ගණිකාය ව සංගාමො වත්තතිති, කස්ස නුඛො හනෙන ජයො
ගවිස්සති කස්ස පරාජයොති?, සන්ධා- ආනන්ද සුඤ්ඤාමුද්දස්ස ජයො
ගවිස්සති ගණිකාය පරාජයොති පේරසා ජයං පකාසෙත්වා තත්ථ
තිසිත්තකොව ඔහාසං ඵරිත්වා භික්ෂු උගොපි කාමෙ තීරපෙතොවා
පජ්ඣාතිති වචො ඉමං ගාථමාහ:-

“යොධ කාමෙ පහත්වා අනාගාරො පරිබ්බජෙ,
කාමගවපරිහන්ණං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තස්සන්ධා- කො පුග්ගලො ඉධ ලොකෙ උගොපි කාමෙ භික්ඛා
අනාගාරෙහි හුත්වා පරිබ්බජති නං පරිහන්ණකාමඤ්චො පරිහන්ණ
ගවඤ්ච අහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අනෙථා.

දෙසනාවසානෙ පේරො අරහත්තං පඤ්ඤානිබලෙන වේතායං
අබ්බුග්ගත්වා කණ්ණිකාමණ්ඩලං විනිවිජ්ඣිත්වා සඤ්ඤා සරිරං
රොමෙතොනා යෙව ආගන්ත්වා සන්ධාරං වන්දි.

බමමසතායං කපං සමුට්ඨාපෙසු:- ආවුසො ජිට්ඨාච්ඤෙඤ්ඤායං
රසං තිස්සාය මනං නටේයා සුඤ්ඤාමුද්දකේරො සන්ධා පහස්ස
අවස්සයො ඡන්තොති, සන්ධා තං කපං සුත්වා- තා භික්ඛවෙ ඉදුතෙව
පුබ්බපාතං එතස්ස රසතණ්ණාය බ්‍රහ්මනස්ස අවස්සයො ඡන්තො
යෙවෙති වචො තෙති යාචිතො තස්සන්ධස්ස පකාසනන්ධං අතිතං
ආහරිත්වා:-

“න කිරත්ති රසෙති පාපියො ආවාසෙති ව සත්ථෙති වා,
වාතමිහං ගෙගතිස්සිතං¹ වසමානෙසි රසෙති සඤ්ජයො”ති.

එකකතිපාතෙ ඉමං වාතමිගජාතකං වින්ධාරෙත්වා- තද
සුඤ්ඤාමුද්දෙ, වාතමිගො අනොසි ඉමං පන ගාරං වචො තස්ස
විස්සජ්ජාපෙතා” රසෙඤ්ඤා මහාමවේවා අගමේවාති ජාතකං
සමොධානෙසිති.

සුඤ්ඤාමුද්දකේරො වඤ්ඤා මගතිංසතිමං.

26. 33.

“යොධ නණ්ණං”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තා වෙලුවනෙ විහරනොතො ජෙතිස්සෝරං ආරබ්භ කපෙසි.

තත්‍රායං ආනුපුබ්බි කථා:- අතීතෙ කීර බාරුණසියං වෙ භාතරෙ කුටුඬියො මහනතං උච්ඡුකෙඛිතතං කාරෙසුං, අපෙකදිවසං කණ්ඨිඨි භාතා උච්ඡුකෙඛිතතං ගනත්වා එකං ජෙට්ඨිභාතිකස්ස දස්සාමි එකං මයං ගවිස්සතිති වෙ උච්ඡුයට්ඨියො රසස්ස අතිකමණ්ණන්තාය ජිනනට්ඨානෙ බන්ධිත්වා ගණ්ඨි, තදා කීර උච්ඡුතං යනොත පිළනකිව්වං තත්ථි, අග්ගෙ වා මුලෙ වා ජිනිත්වා උකඛිතතකාලෙ ධම්මකරකතො උදකං විශ සයමෙව රසො නිකමති, තස්ස පන ඛෙතතතො උච්ඡුයට්ඨියො ගහෙත්වා ආගමනකාලෙ ගනිමාදනපබ්බතෙ පච්චෙකබ්බුදොධි සමාපතතිතො වුට්ඨාය කස්ස නුඛො අජජ අනුග්ගහං කරිස්සාමිති උපධාරෙතොතො තං අත්තතො ඤාණඤ්ඤං පටිට්ඨං දිස්වා සභිගහං කාතුං සමන්භාවඤ්ඤා ඤාත්වා පත්තවිචරමාදාය ඉද්ධියා ආගතත්වා තස්ස පුරතො අට්ඨාසි, සො තං දිස්වා පසන්න විනොතා උත්තරසාවකං උච්චතරෙ භූමිපපදෙසෙ අත්ථරිත්වා ගනොත ඉධ නිසිද්දාති පච්චෙකබ්බුධං නිසිද්දපත්වා පත්තං උපනාමෙට්ඨාති උච්ඡුයට්ඨියා බන්ධනට්ඨානං මොවෙත්වා පත්තස්ස උපරි අකාසි, රසො ඔතරිත්වා පත්තං පුරෙසි, පච්චෙකබ්බුදොධි තසම් රසෙ පිනෙ සාධුකං වත මෙ අයොගන රසො පිනො සචෙ මෙ ජෙට්ඨ භාතිකො මුලං ආභරපෙස්සති මුලං දස්සාමි සචෙ පත්තිං ආභර පෙස්සති පත්තිං දස්සාමිති විනොතත්වා- ගනොත පත්තං මෙ උපනාමෙ ථාති දුතියමි උච්ඡුයට්ඨිං මොවෙත්වා රසං අදසි, සො- භාතා මෙ උච්ඡුකෙඛිතතො අඤ්ඤං උච්ඡුං ආගරිත්වා බාදිස්සතිති එත්තකමපි කීරස්ස වඤ්ඤනවිතතං නාභොසි, පච්චෙකබ්බුදොධි පන පඨමං උච්ඡු රසස්ස පිතතතා තං උච්ඡුරසං අඤ්ඤාදිපි සද්ධිං සංවිහරිතුකාමො හුත්වා ගහෙත්වා නිසිදි, සො තස්ස ආකාරං විදිත්වා පඤ්ඤපතිට්ඨිතොත වන්දිත්වා- ගනොත යො සො මයා දිනොතා අග්ගරසො ඉමස්ස නිස්සංකො දෙවමනුස්සෙසු සමපත්තිං අනුභවිත්වා පරියොසානෙ තුලෙහි පත්ත ධම්මං පාපුණ්ණයන්ති පත්තං ඨපෙසි, පච්චෙක බ්බුදොධියං එවං භොතුති වත්වා- “ඉච්ඡිතං පණ්ණිතං”නති විසි ගාථාති අනුමොදනං කත්වා යථා සො පස්සති එවං අබ්බිඨිත්වා ආකාසෙත ගනිමාදනං ගනත්වා පඤ්ඤනං පච්චෙකබ්බුධිසත්තං තං රසං අදසි. සො තං පාටිභාරියං දිස්වා භාතු සන්තිකං ගනත්වා කහං ගතොසිති වුත්තෙත උච්ඡුකෙඛිතතං ඔලොකොතුං ගතොමිති, කිං තාදිසෙත උච්ඡුකෙඛිතතං ගතොත නනු තාම එකං වා වෙ වා උච්ඡුයට්ඨියො ආදාය ගතබ්බං ගවෙය්සාති? භාතර වුත්තො- අම භාතික වෙ මෙ උච්ඡුයට්ඨියො ගතිතා එකං පන පච්චෙකබ්බුධි- දිස්වා මම උච්ඡුයට්ඨිතො රසං දත්වා මුලං වා පත්තිං වා දස්සාමිති තුමහාකමපි මෙ උච්ඡුයට්ඨිතො රසො දිනොතා කිනනු තස්ස මුලං ගණ්ඨිස්සට්ඨ උදානු පත්තිනති ආහ, කිමපන පච්චෙකබ්බුදොධි කතංති?,

මම උච්ඡ්‍යට්ඨිතො රසං පිච්චිං කුමානං උච්ඡ්‍යට්ඨිතො රසං
 ආදිය ආකාශෙන ගග්ගිමාදනං ගනතිං පඤ්චසකානං පච්චික
 බ්‍රුධානං අද්දසිති, සො භංගිං කප්පෙන කප්පෙන යෙව
 නිරන්තරං පිච්චියා පුට්ඨරො හුතා තෙනෙව පච්චිකබ්‍රුදොන
 දිට්ඨධම්මසෙව අගිගමො භවෙය්‍යති පඤ්ඤාං අකාසි, එවං
 කණ්ඩොන තිස්සො සම්පන්නියො පඤ්ඤාං ජෙට්ඨික පන
 එකපදෙනෙව අරහත්තං පඤ්ඤානි, ඉදං තෙසං පුබ්බකම්මං.

තෙ යාවතාසුකං යථා තතො වුතා දෙවලොකෙ තිබ්බතරිථා එකං
 බ්‍රුදධින්නතරං බෙට්ඨිංසු, තෙසං දෙවලොකෙ ධිතකාලෙ යෙව විපස්සී
 සම්මාසම්බ්‍රුදො ලොකෙ උපපජ්ජි, තෙපි දෙවලොකතො වපිච්චා
 බ්‍රුමිමිතියං එකස්මිං කුලගෙගෙ ජෙට්ඨා ජෙට්ඨාව කණ්ඩොයා
 කණ්ඩොව හුතා පටිසන්ධිං ගණිංසු, තෙසු ජෙට්ඨස්ස සෙනොති
 නාමං අහොසි කණ්ඩොස්ස අපරාජිතොති, තෙසු වයප්පත්තකාලෙ
 කුට්ඨං සන්ධිපෙඨා විහරන්තසු බ්‍රුධිරතනං ලොකෙ උපන්නං
 ධම්මරතනං සංසරතනං දුතාති දෙව පුඤ්ඤාති කරොථ අජ් අට්ඨමි
 අජ් වාතුද්දසි අජ් පඤ්චද්දසි උපොසථං කරොථ ධම්මං සුණ්ඨාති
 ධම්මසොසකස්ස බ්‍රුමිමිතිගතරෙ සොසනං සුඨා මහාජනං පුරෙ
 ගහතං දුතං දතා පච්ඡාගතතං ධම්මසවණං ගච්ඡන්තං දිස්වා
 සෙනකුට්ඨිකො කුතිං ගච්ඡ්ථාති පුච්ඡ්ථා- සඤ්ඤා සනතිකං ධම්ම
 සවණංයාති වුතො- අගමි ගච්ඡාමිති තෙති සද්ධිං යෙව ගනති
 පටිසප්පියෙන නිසිදි, සන්ධිං තස්ස ජ්ඣාසයං විදිතා ආනුපුබ්බිකථං
 කප්පෙති, සො සඤ්ඤා ධම්මං සුඨා පබ්බජ්ජාය උස්සාගත්තො සන්ධාරං
 පබ්බජ්ජං යාමි, අථ නං සන්ධාරං- අඤ්ඤා පන තෙ අපලොකෙනබ්බා
 සද්ධකාති? පුච්ඡි, අඤ්ඤා ගතොති, තෙන හි තෙ අපලොකෙතිති,
 සො කණ්ඩොස්ස සනතිකං ගනතිං යං ඉමස්මිං කුලෙ සාපතෙය්‍යං
 තං සබ්බං තව භොතුති ආග, තුලෙහ පන සාමිති?, අහං සඤ්ඤා
 සනතිකෙ පබ්බජ්ජාමිති, සාමි කිං වදෙථ අහං හි මාතරි මතාය
 මාතරං විය පිතරි මතෙ පිතරං විය ව තුලෙහ අලඤ්ඤා, ඉදං කුලං
 මහාභොගං ගෙගෙ සිතෙනෙව සකකා පුඤ්ඤාති නාමා මා එවං
 කරිත්ථාති, මයා සඤ්ඤා සනතිකෙ ධම්මො සුතො න සකකා තං අනාර
 මජ්ඣෙ සිතෙන පුරෙභුං පබ්බජ්ජාමෙවාහං තිං නිවත්තාගිති, එවං
 සො කණ්ඩො නිවතොති සඤ්ඤා සනතිකෙ පබ්බජ්ජා ලඤ්ඤාපසම්පදෙ
 න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණ්ණි, කණ්ඩොපි භාතු පබ්බජ්ජ
 සකකාරං කරිස්සාමිති සත්තාහං බ්‍රුධිපමුඛස්ස සම්බස්ස දුතං දතා
 භාතරං වජ්ඣිතා ආග- හතෙන තුලෙහි අත්තනො ගවතිස්සරණං
 තතං අහං පන පඤ්ඤා නාමගුණෙහි බද්ධො නිකම්භිතා පබ්බ
 ජ්ජුමිති න සකකාමි මහං ගෙගෙ සිතස්සෙව අනුච්ඡිකං මහත්තං
 පුඤ්ඤකම්මං ආවිකම්භාති, අථ නං ථෙරෙ- සාධු පණ්ඩිත සඤ්ඤා
 ගතිකුට්ඨිං කෙරෙහිති ආග, සො සාධුති සම්පට්ඨිතා නානාදරුති
 ආගරපෙඨා ථම්මාදිතං අත්ථාය තච්ඡාපෙඨා එකං සුචණ්ණධම්මං.

එක. රජතබ්බතං. එකං මණ්ඩව්වතනති සබ්බාති සබ්බරතතබ්බතාති
 කාමරත්තං තෙති ගඤ්ඤාති. කාරුපෙත්වා සත්තරතතබ්බතාගෙව ඡද
 තිට්ඨකාති ඡාදපෙසි, ගඤ්ඤාති. කාරුකාලෙ යෙව පන අත්තනා
 සමානතාමකො අපරුජ්ඣො යෙව නාම භාගිනෙයෙසා උපසං
 කම්මා අගමපි කරියාමි මග්ගමපි පතනිං දෙතු මාතුලාති ආග,
 න දෙමි තාත අඤ්ඤාති අසාධාරණං කරියාමිති, සො බහුමපි
 යාවිත්වා පතනිං. අලභමානො ගඤ්ඤාති. පුරතො කුඤ්ඤරසාලං
 ලද්ධං වට්ටනිති සත්තරතතමයං කුඤ්ඤරසාලං කාරෙසි, සො ඉමසම්.
 බුද්ධපාදෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨි හුත්වා තිබ්බතති, ගඤ්ඤාති. පන
 සත්තරතතමයාති තිණි මහාචාතපානාති අගෙසුං, තෙසං අභිමුඛෙ
 ගෙට්ඨා සුධාපරිකමකතා තියෙසා පොනරණියො කාරෙත්වා
 වතුජාතිකගෙට්ඨකසං පුරෙත්වා අපරුජ්ඣො ගහපති පඤ්ඤ
 වණ්ණාති කුසුමාති රොපාපෙසි, තථාගතසං අනෙතා තිසිත්තකාලෙ
 චාතවෙගසමුට්ඨිනාති රෙණුවට්ටිති සරියං මකිරණන්තං ගඤ්ඤාති
 ථුපිකාය කපලං රතතසුචණ්ණමයං අගොසි, පචාලමයා සිබරා
 ගෙට්ඨා මණ්ඩියා ඡදතිට්ඨකා, ඉති සො නව්වනෙතා විය මොරො
 සොහමානො අට්ඨාසි, සත්තසු පන රතතෙසු කොට්ටිතබ්බසුත්තකං
 කොට්ටිතා ඉතරං සකලමෙව ගගෙත්වා ජනනුමතෙතන මිතිතා
 ගඤ්ඤාති. පරිකම්පිත්වා පරිවෙණං පුරෙසි, එවං ගඤ්ඤාති. තිට්ඨපෙත්වා
 අපරුජ්ඣො ගහපති භාතිකං පෙරං උපසංකම්මිත්වා ආග- හනෙත
 තිට්ඨිතා ගඤ්ඤාති පරිභොගමසංසා පච්චාසි. සාමි පරිභොගෙත කීර
 මහනතං පුඤ්ඤං ගොතිති, සො සත්ථාරං උපසංකම්මිත්වා- හනෙත
 ඉමිතා පන කුට්ටිකෙත ගඤ්ඤාති කාරිතා ඉද්දති පන පරිභොගං
 පච්චාසි. සතිති ආග, සත්ථා උට්ඨායාසනා ගඤ්ඤාති. අභිගනත්වා
 ගඤ්ඤාති. පරිකම්පිත්වා පරිකම්පිතරතතරාසිං. ඔලොකෙනෙතා
 වාරකොට්ඨකෙ අට්ඨාසි, අප නං කුට්ටිකො පටිසථ හනෙතති
 ආග, සත්ථා තනෙත්ව ධුත්වා තතියවාසෙ තසං භාතිකනෙත්ව. ඔලො
 කෙසි, සො ඔලොකිතාකාරෙනෙව ඤ්ඤාති කණ්ඩිභාතරං. ආග-
 එති තාත මමෙව රතතා හවිසාති තුලෙහ යථාසුඛං වසථාති
 සත්ථාරං වදෙතිති ආග, සො තසං වචනං සුත්වා සත්ථාරං පඤ්ඤ
 පතිට්ඨිතෙන වද්දිත්වා- හනෙත යථා මත්තසං රුකබ්බලෙ වසිත්වා
 අතපෙකතා පකකමනති යථා වා නදිං තරිත්වා උච්චං අපනෙත්වා
 පරිබ්බජනති එවං අතපෙකතා හුත්වා තුලෙහ වසථාති ආග, කිමත්තං
 පන සත්ථා අට්ඨාසිති? එවං කීරියං අගොසි- බුද්ධානං සනතිකං පුරෙ
 ගතතමපි පච්චාගතතමපි බහු ආගච්ඡන්ති තෙසු රතනාති ආදය පකක
 මනෙතසු න සකකා අමෙගති වාරෙතුං පරිවෙණමති එතතකෙ රතතෙ
 වොකිණ්ණං අතතනො උපට්ඨාකෙ ගරනෙතපි න තිවාරෙතීති
 කුට්ටිකො මයි ආසාතං බන්ධිත්වා අපාසුපගො ගවෙය්නාති ඉමිතා
 කාරණෙත අට්ඨාසි, තෙන පන හනෙත මමෙව රතතා හවිසාති
 තුලෙහ වසථාති වුත්තෙත පාටිසි, කුට්ටිකොපි සමනතාරතතං.

ධර්මපදාං මනුස්සො ආහ- තාතා උච්චමෙහන වා පච්ඡපසිබ්බකෙහි වා
 ආදාය ගච්ඡන්තො වාරෙය්‍යාථ හන්තො ගහෙතො ගච්ඡන්තො පන
 මා වාරභික්ඛාති, අනොතාගපෙති ආරොවාපෙසි මයා ගතිකුට්ඨපරි
 වෙණෙ සත්තරතනාති ඔක්ඛිණ්ණාති සත්ථු සත්තරකො ධම්මං සුඤ්ඤා
 ගච්ඡන්තො දුගගතමනුස්සො උතො හන්තො පුරෙතො ගණිතනතු
 සුඛපපත්තොපි එකෙන හන්තො ගණිතනතුති, එවං කිරස්ස අහොසි-
 සද්ධා තාව ධම්මං සොතුකාමා හවිස්සන්තියෙව අස්සද්ධාපි පන
 ධනලොභෙන ගතො ධම්මං සුඤ්ඤා දුක්ඛතො මුච්චිස්සන්ති තස්මා
 ජනසම්මාදන්තො එවං ආරොවාපෙසි, මහාජනො තෙන වුත්තන්තො
 මෙනෙව රත්තාති ගණති, සකිං ඔක්ඛිණ්ණස්ස රත්තෙස්ස තිට්ඨිතෙස්ස
 යාවතන්තො ජනත්‍රමත්තො ඔධිනා ඔක්ඛිරුපෙසි යෙව, සත්ථු පන
 පාදමුලෙ තිපුසමත්තො අනග්ගං මණ්ණිරත්තං ධර්මපදං, එවං කිරස්ස
 අහොසි- සත්ථු සරිරතො සුවණ්ණවණ්ණාය පභාය සද්ධං මණ්ණිපභං
 ඔලොකෙනාතං තිත්ති නාම න හවිස්සති තස්මා එවමකාසි,
 මහාජනොපි අභිඤ්ඤාව ඔලොකෙසි. අපේකදිවසං එකො මිච්ඡා
 දිට්ඨිකො බ්‍රාහ්මණො සත්ථු කිර පාදමුලෙ මගග්ගං මණ්ණිරත්තං
 තික්ඛිතං ගරිස්සාමි නන්ති විහාරං ගතො සත්ථාරං වන්දිතුං
 ආගතස්ස මහාජනස්ස අනුරොධ පාටිසි, කුටුම්භිකො තස්ස පටිසන්තා
 කාරෙතෙව මණ්ණිං ගණිතනුකාමොති සලලකෙතො අහො වත
 න ගණිතය්‍යාති විනොසි, සොපි සත්ථාරං වන්දන්තො විශ පාදමුලෙ
 හන්තො උපනාමෙතො මණ්ණිං ගහෙතො ඔවට්ටිකාය කතො පකාසාමි,
 කුටුම්භිකො තස්මිං විතං පසාදෙතුං නාසකති, සො ධම්මකථාවසානෙ
 සත්ථාරං උපසංකම්භො හන්තො මයා තික්ඛිතතුං ගතිකුට්ඨං පරික්ඛි
 පිතො ජනත්‍රමත්තො ඔධිනා සත්තරතනාති ඔක්ඛිණ්ණාති තාති
 මෙ ගණිතනෙත්‍ර ආඝාතො නාම නාහොසි විතං භීයො භීයො
 පසිදි යෙව අජ්ජ පන අහො වතායං බ්‍රාහ්මණො මණ්ණිං උපසං
 කම්භො න ගණිතය්‍යාති විනොසො තස්මිං මණ්ණිං ආදාය ගතෙ
 විතං පසාදෙතුං නාසකති, සත්ථා තස්ස වචනං සුඤ්ඤා නත්‍ර
 උපාසක අත්තතො සත්තකං පරෙහි අනාහරණීයං කාතුං
 සකෙකාසිති තයං අදාසි, සො සත්ථාරං දිනන තයෙ ධර්මා සත්ථාරං
 වන්දිතො- හන්තො අජ්ජ ආදිං කතො මම සත්තකං දසිකස්සත්තමත්තමපි
 මං අභිභවිතො අනෙකසත්තා රුජ්ජනො වා වොරු වා ගණිතතුං සමත්ථා
 නාම මා ගොනතු අගිනාපි මම සත්තකං මා ධර්මතු උදකෙනාපි
 මා වුත්තතුති පත්ථනං අකාසි, සත්ථාපිස්ස එවං ගොතුති අනුමොදනං
 අකාසි. සො ගතිකුට්ඨමං කරොන්තො අට්ඨසට්ඨියා භික්ඛුසත්තසහ
 ස්ස අනොවාසාරෙ යෙව නවමාසෙ මහාදනං දන්තො පරියොසානෙ
 සබ්බස්ස තිට්ඨවරං අදාසි, සම්මතවකස්ස විවරසාධකා සහස්සග්ගකා
 අහෙස්සං, සො එවං යාවතායුතං පුඤ්ඤාති කරිතො තතො වුත්තො
 දෙවලොකෙ තිබ්බත්තො එත්තකං කාලං දෙවමත්‍රස්සෙස්ස සංසරිතො
 ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ රුජ්ජගෙ එකස්මිං සෙට්ඨිකුලෙ පටිසන්ති.

ගහෙයා අභිමාසාධිකෙ නවමාසෙ මාතුකුච්ඡියං වසී, ජනදිවසෙ පනස්ස සකලතගරෙ සබ්බාවුධානී පජ්ජලිංසු, සබ්බසං කායා රුලහානි ආහරණානිපි පජ්ජලිතානි විය ඛනාසං මුඤ්චිංසු, නගරං එකපජ්ජාතං අහොසි, සොපි පාතොව රුජ්ජවධානං අගමාසි, අප් නං රාජා පුච්ඡී-අජ්ජ සබ්බාවුධානී පජ්ජලිංසු නගරං එක පජ්ජාතං ජතං ජාතාසි භුඛො එතං කාරණන්ති? ජාතාමි දෙවනි, කිං සෙට්ඨති? මම ගෙහෙ තුමිහාකං දුසො ජාතො තස්ස පුඤ්ඤ තෙජ්ජෙනවං අහොසීති, කීනභු ඛො වොරො නවිස්සතිනි?, නන්තං දෙව පුඤ්ඤවා සතො කතාධිකාරොති, තෙන හි තං සමමා පොසෙතුං වට්ටති ඉදමස්ස ධර්මලං හොතුති දෙවසිකං සහස්සං පට්ඨපෙසි, අපිස්ස නාමගහණදිවසෙ සකලතගරස්ස එකපජ්ජාත භුතතො ජෝතියොඤ්ච නාමං කරිංසු, අපිස්ස වයප්පතතකාලෙ ගෙහකරණන්තිය භුමිතලෙ සොධියමානො සකකතවනං උණහාකාරං දස්සෙසි, සකෙකා කීනභු ඛො ඉදන්ති උපධාරයමානො ජෝතියස්ස ගෙහධානං ගණන්තිති ඤ්ඤා නායං එතෙති කතෙ ගෙහෙ වසිස්සති මයාපෙත්ථ ගතතුං වට්ටතිති වසිස්සතිවෙසෙන තත්ථ ගන්තො කිං කෙරොමානි? ආහ, ජෝතියස්ස ගෙහධානං ගණනාමානි, අපෙඨ නායං තුමෙහති කතෙ ගෙහෙ වසිස්සතිති වතො සොළසකරිසමතතං භුමිපදෙසං ඔලොකෙසි, සො තාවදෙව කසිණමණ්ඩලං විය සමො අහොසි, පුන ඉමසමිං ණතෙ පඨවිං භිඤ්ඤා සතතරතනමයො සතතභුමිකපාසාදෙ උට්ඨගතුති විනෙත්වා ඔලොකෙසි, තාවදෙව පාසාදෙ උට්ඨති, පුන ඉමං පන පරික්ඛිපිත්වා සතතරතනමයං සතත පාකාර උට්ඨගතුති විනෙත්වා ඔලොකෙසි, තථාරූපා පාකාර උට්ඨතිංසු, අප් තෙසං පරිගනෙන කප්පරුකකා උට්ඨගතු පාසාදස්ස වතුසු කණ්ණස්ස වතස්සො තිබ්බුමහියො උට්ඨගතුති විනෙත්වා ඔලොකෙසි, සබ්බං තපෙච අහොසි, තිබ්බුමහිස්ස පන එකා යොජනිකා අහොසි එකා තිගාමුතිකා එකා අසිංයොජනිකා එකා ගාමුතප්පමාණො, බොධිසත්තස්ස නිබ්බත්තතිබ්බුමහිතං පන එතං මුඛප්පමාණො අහොසි, හෙට්ඨා පඨවිපරිගනතාව අහෙසුං, ජෙතියස්ස නිබ්බත්තතිබ්බුමහිතං මුඛපරිගමාණං න කපිතං, සබ්බා මුඛච්ඡිනන තාලඵලං විය පරිපුණ්ණාව උට්ඨතිංසු, පාසාදස්ස වතුසු කණ්ණස්ස තරුණතාලකකිකුප්පමාණො වතස්සො සුචණ්ණමයා උච්ඡ්වයස්සො නිබ්බත්තිස්ස, තාසං මණ්ඩයානි පත්තානි සොචණ්ණමයානි පබ්බානි අහෙසුං, පුබ්බකමමස්ස දස්සන්තො කිරොතානි නිබ්බත්තිස්ස, සත්තස්ස වාරකොට්ඨකෙසු සත්ත යකකා ආරකකං ගණතිංසු, පඨමෙ වාර කොට්ඨකෙ යමකවොලි නාම යකකා අත්තනො පරිවාරෙන යකකසහස්සෙන සද්ධිං රකකං ගණති, දුතියෙ උප්පලො නාම අත්තනො පරිවාරයකකානං චිති සහස්සෙති සද්ධිං රකකං ගණති, තතියෙ චර්ජන නාම තිති සහස්සෙති සද්ධිං, චතුර්ථෙ චර්ජනානු නාම වතුති සහස්සෙති සද්ධිං, පඤ්චමෙ සකටො නාම පඤ්ච

සහසෙසෙති සද්ධිං, ඡවෙධි කටතො නාම ඡති සහසෙසෙති සද්ධිං, සතතමෙ දිසාමුඛො නාම සතතති සහසෙසෙති සද්ධිං. රක්ඛං ගණති, එවං පාසාදස්ස අනෙතා ව ඛති ව ගාලුභාරක්ඛා අහොසි, ජොතිස්ස කිර සතතරතනමයො සතතගුමකො පාසාදෙ උට්ඨිතො, සතතපා කාරා සතතචාරකොට්ඨිකා වතස්සො නිධිකුමිතියො උට්ඨිතාති සුඤ්ඤා ඛිට්ඨිසාරො රාජා සෙට්ඨිච්ඡත්තං පතිණි, සො ජොතිස්සෙට්ඨි තාම අහොසි, තෙන පන සථිං කතපුඤ්ඤකම්මා ඉති උතතරකුරුසු තිබ්බතති, අප නං දෙවතා තතො ආනෙතො සිරිගබ්බෙති නිසිදපෙසුං, සා ආගච්ඡමානා එකං තණ්හුලනාලිං තයො ව ජෙතිපාසාණෙ ගණති, තෙසං යාවජ්චං තායෙව තණ්හුලනාලියා භත්තං අහොසි, සවෙ කිර තෙ සකට්ඨත්තමි තණ්හුලානං පුරෙතුකාමා හොනති සා තණ්හුලනාලි නාලි යෙව ව හුඤ්ඤා නිට්ඨති, භත්තපචනකාලෙ තණ්හුලෙ උකට්ඨිතං පකම්පිතො තෙසං පාසාණානං උපරි ධපෙති, පාසාණා තාවදෙව පජ්ජලිතො භත්තෙ පකකමතෙති තිබ්බායනති, තෙනෙව සඤ්ඤාණෙන භත්තස්ස පකකභාවං ජානන්ති, සුපෙය්‍යාදි පචනකාලෙපි එසෙව නයො, එවං තෙසං ජොතිපාසාණෙති ආභාරෙ පච්චති, මණිආලොකෙනෙව වසන්තීති අග්ගිස්ස වා දිපස්ස ඔහාසං නෙව ජාතිංසු, ජොතිස්ස කිර එවරුපා සංපන්නති සකල ජලේදිපෙ පාකටො අහොසි, මහාජනො යානාදිති යොජෙතො දස්සන්තොය ආගච්ඡති, ජොතිස්සෙට්ඨි ආගතාගතානං උතතරකුරු තණ්හුලානං භත්තං පචාපෙතො දපෙති, කප්පරුකෙබ්බි වන්තී ගණන්නතු ආභරණාති ගණන්නතුති ආණාපෙති, තිගාමුතාය නිධිකුමිතියා මුඛං විවරපෙතො යාපනමත්තං ධනං ගණන්නතුති ආණාපෙති, සකලජලේදිපවාසිකෙසු ධනං ගතිතෙසුපි නිධිකුමිතියා අභිගුලිමත්තමි උයනං නාහොසි, ගඤ්ඤාපරිවෙණෙ වාලිකා කාමා ඔකිණ්ණරතනානං කිරස්ස එසො නිස්සන්දො, එවං මහාජනෙ වන්තරණාති වෙව ධනාති ව යදිච්ඡකං ආදාය ගච්ඡන්තො ඛිට්ඨිසාරොපි තස්ස පාසාදං දට්ඨිකාමො මහාජනෙ ආගච්ඡන්තො ඔකාසං නාලන්තො, අපරභාගෙ යදිච්ඡකං ආදාය ගතත්තො මනුස්සෙසු මජ්ඣිමෙසු රුජා ජොතිස්සෙට්ඨි පිතරං ආග- නව පුත්තස්ස පාසාදං දට්ඨිකාමොමිති, සො සාධු දෙවති වතා ගන්තො පුත්තස්ස කපෙසි- තාත රාජා තෙ පාසාදං දට්ඨිකාමොති, සාධු ආගච්ඡතුති, රාජා මහනෙත්ත පරිවාරෙන තන්තො අගමාසි, පඨමචාරකොට්ඨිකං සමමජ්ජිතො කච්චරජ්ඣකා දුසි රඤ්ඤො ගන්තො අදුසි, රුජා සෙට්ඨිජායාති සඤ්ඤාය ලජ්ජමානො තස්ස බාහාය ගන්තො න ධපෙසි, එවං සො සෙසචාරකොට්ඨිකෙසු දුසියො සෙට්ඨිභරියායොති මඤ්ඤ මානො තාසං බාහාය ගන්තො න ධපෙසි, ජොතිස්සො ආගන්තො පච්චුග්ගන්තො වජ්ජිතො පච්ඡතො හුඤ්ඤා පුරෙ යාප දෙවති ආග, රඤ්ඤො පන මණිපඨවි සතපොර්සපපාතො විග්ග හුඤ්ඤා උපට්ඨති, සො ඉමිකා මම ගහණන්තොය ඔපාතො කතොති මඤ්ඤමානො පාදං

උක්ඛිපිත්තුං න විසති, ජොතිශො නායං දෙව ඔපාතො මම පච්ඡන්තො
 ආගච්ඡාති පුරතො අහොසි, රාජා තෙන අක්කන්තකාලෙ භූමිං
 අක්කමිත්වා හෙට්ඨිමතලතො පට්ඨාය පාසාදං ඔලොකෙනෙතො විචරි,
 තද්ද අජාතසත්තුකුමාරොපි පිත්තු අභිගුලිං ගහෙත්වා විචරන්තො
 වින්තෙසි-අහො අභිබාලො මම පිතා ගහපතීතො නාම සත්තරත්ත
 මයෙ පාසාදෙ වසති එස රාජා හුත්වා දුරුමයගෙගෙ වසති අහං දති
 රාජා හුත්වා ඉමස්ස ඉමස්මිං පාසාදෙ වසිත්තුං න දස්සාමිති, රඤ්ඤාපි
 උපරිමතලං අභිරුහන්තස්සෙව පාතරාසවෙලා ජාතා, සො සෙට්ඨිං
 ආමන්තෙත්වා- මහාසෙට්ඨි ඉධෙව පාතරාසං භුඤ්ජස්සාමාති, ජානාමි
 දෙව සජ්ජිතොව දෙවස්සාභාරොති, සො සොළසති ගන්තොදකකිවෙති
 නහාත්වා රත්තමයෙ සෙට්ඨිස්ස නිසීදනමණ්ඩපෙ පඤ්ඤාතෙත
 තස්සෙව නිසීදනපල්ලභෙක නිසීදි, අපස්ස හත්ථොධොවතඋදකං දත්වා
 සත්තසගස්සග්ගතිකාය සුචණ්ණපාතියා කිලින්නපායාසං වඬෙසිත්වා
 පුරතො ඔපසිංසු, රාජා භොජනන්ති සඤ්ඤාය භුඤ්ජිත්වා ආරභි,
 සෙට්ඨි න ඉදං දෙව භොජනං කිලින්නපායාසො එසොති අඤ්ඤාය
 සුචණ්ණපාතියා භොජනං වඬෙසිත්වා පුරිමපාතියං ඔපසිංසු, තතො
 උපරිට්ඨිතං කීර නං උණ්හත්තා භුඤ්ජිත්වා සුඛං හොති, රාජා මධුර
 භොජනං භුඤ්ජන්තො පමාණං න අඤ්ඤාපි, අප නං සෙට්ඨි වන්දිත්වා
 අඤ්ජලිං පගග්ගා අලං දෙව එත්තකමෙව හොතු ඉතො උත්තරිං
 ථීරාපෙත්තුං න සකෙකාතීති ආහ, අප නං රාජා ආහ- කිං ගහපතී
 ගරුකං කත්වා කපේසි අත්තනො හත්තන්ති, දෙව නන්තෙතං අමහාකං
 ගරු සබ්බස්සාපි බලකායස්ස ඉදමෙව හත්තං ඉදං සුපෙය්‍යං අපි ව බො
 අහං අයසස්ස භායාමිති, කිං කාරණාති?, සවෙ දෙවස්ස කායාලසිය
 මත්තං ගවෙය්‍ය භීයෙයාපි රඤ්ඤා සෙට්ඨිස්ස ගෙගෙ හත්තං භුත්තං
 සෙට්ඨිතා කිඤ්චි කතං හවිස්සතීති වචනස්ස භායාමි දෙවෑති, තෙන හි
 හර හත්තං ආහර උදකන්ති, රඤ්ඤා හත්තකිම්බාවසානෙ තෙ
 සබ්බෙ රාජපරිවාරා තදෙව හත්තං භුඤ්ජිංසු, රාජ සුඛකපාය
 නිසින්නො සෙට්ඨිං ආමන්තෙත්වා- කිං ඉමස්මිං ගෙගෙ සෙට්ඨිහරියා
 තඤ්ජිති? ආහ, අඤ්ජි දෙවෑති, කතං සාති?, සිරිගබ්බෙ නිසින්නා දෙවස්ස
 ආගතභාවං න ජනාතීති, කිං වාපි හි පාතොව සපරිවාරො රාජ
 ආගතො සා පතස්ස ආගතභාවං න ජනාතීතෙව, තතො සෙට්ඨි
 රාජ මෙ හරියං දට්ඨුකාමොති තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා රාජ
 ආගතො කිං තව රාජනං දට්ඨුං න වට්ටනීති?, සා නිපන්නකාව- තො
 එසො සාමි රාජ නාමාති?, රාජා නාම අමහාකං ඉස්සරොති වුත්තෙත
 අත්තමත්තං පවෙදෙත්වා දුක්කකාති වත නො පුඤ්ඤකම්මාති
 යෙසං තො ඉස්සරොපි අඤ්ජි අස්සඤ්ඤාය නාම පුඤ්ඤාති කත්වා මයං
 සමපත්තිං අපාපුණිත්වා අඤ්ඤාස්ස ඉස්සරියධාරෙ නිබ්බන්තාමහ
 අධ්‍යා අමෙග්ගි අසද්දතිත්වා දුතං දින්නං හවිස්සති තස්සෙතං ඵලනති
 වත්වා- කිං ඉදති කරොමි සාමිති ආහ, විජෙන්නිබ්බං හද්දෙති, තස්සා
 භාලවණ්ඩං ආදාය ආගන්ත්වා රාජානං විජෙන්නියා රඤ්ඤා වෙසන්තස්ස

ගකිවානො අකඛිති පහරි, අථස්සා අකඛිති අස්සධාරා පවතතිංසු, තං දිස්වා රුජ් සෙට්ඨිං ආහ-මහාසෙට්ඨි මාතුගාමා නාම අපථවුඤ්ඤා, රාජා මෙ සාමිකස්ස සමපතති. ගණේහය්‍යාති භයෙන රොදති මඤ්ඤෙ අස්සාසෙහි තං න මෙ තව සමපතතියා අනොති, න එවං සා දෙව රොදති, අථ කිං එතනති?, කුමහාකං වෙස්සනගෙස්සා තස්සා අකඛිති පහරි තතො අස්සති පවතතිංසු අයං හි දීපොභාසං වා අගති ඔහාසං වා අදිස්වා මණ්ඤාලොකෙනෙව භුඤ්ජති ව තිසිදති ව තිපජ්ජති ව දෙවො පන දීපාලොකෙන තිසිතො හවිස්සතිති, ආම සෙට්ඨිති, තෙන හි දෙව අජජ පට්ඨාය මණ්ඤාලොකෙ තිසිද්ධාති මහනතං තිපුසමතං අනග්ගමණ්ඤරතනං අදුසි, රාජ ගෙහං ඔලො කෙත්වා මහති පන ඡෙතිකස්ස සමපතතිති වත්වා අගමාසි. අයං තාව ජොතිකස්ස උපපතති.

ඉදුති ජට්ටිකස්ස උපපතති වෙදිහබ්බා, බාරාණසියං හි එකා සෙට්ඨිතිතා අභිරුපා අහොසි, තං පණ්ණරසසොළසවස්සදෙදසික කාලෙ ආරකබන්ධාය එකං දුසිං දත්වා සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්ස උපරිමතලෙ සිරිගබ්බෙ වාසයිංසු, තං එකදිවසං වාතපානං විවරිත්වා බති ඔලොකයමානං ආකාසෙන ගව්ජනො ඵකො විජ්ජාධරො දිස්වා උපපතනසිතෙනො වාතපානෙන පවිසිත්වා තාය සද්ධිං සන්චමකාසි, සා තෙන සද්ධිං සංවාසමත්තාය න විරස්සෙව ගබ්භං පටි ලභි, අථ නං සා දුසි දිස්වා අමම කිං ඉදනති වත්වා හොතු මා කස්සපි ආවිකඛිති තාය වුත්තා භයෙන තුණති අහොසි, සාපි දසමෙව මාසෙ¹ පුත්තං විජාසි, නවභාජනං ආහරාපෙත්වා තන්ථ නං දුරකං නිපජ්ජා පෙත්වා තං භාජනං සිද්ධතිත්වා උපරි පුප්ථදුමාති යපෙත්වා ඉමං සීසෙන උක්ඛිපිත්වා ගඛගාය විස්සජෙජති නිමිදනති ව පුට්ඨා අය්‍යාය මෙ බලිකමමනති වදෙය්‍යාසිති දුසිං ආණාපෙසි, සා නථා අකාසි, ගෙට්ඨා ගඛගාය වෙට්ඨි ඉත්ථියො නගායමානා තං නවභාජනං උදකෙන හරියමානං දිස්වා එකා මය්‍යෙතං භාජනනති ආහ, එකා යං එභස්ස අනොතා තං මය්‍යනති වත්වා භාජනෙ සමපතො තං ආදාය ජලෙ යපෙත්වා විවරිත්වා දුරකං දිස්වා එකා මම භාජනනති වුත්තතාය දුරකො මමෙව හොතීති ආහ, එකා යං භාජනස්ස අනොතා තං මමාති වුත්තතාය මම දුරකොති ආහ, තා විවදමානා විතිවජ්ජයට්ඨානං ගන්ත්වා තමන්ථ ආරොවෙත්වා අමවෙවසුපි විතිවජ්ජං අසකෙකානොසු රඤ්ඤෙ සනතිකං ගමිංසු, රාජා තාසං චවතං සුත්වා තිං දුරකං ගණන තිං භාජනනති ආහ, යාය පත දුරකො ලඤ්ඤා සා මහාකම්මායනත්ථරස්ස උපට්ඨාසිකා හොති තස්මා සා දුරකං ඉමං ථෙරස්ස සනතිකෙ පබ්බාජෙස්සාමිති පො සෙසි, තස්ස ඡතදිවසෙ ගබ්බමලස්ස ධොවිත්වා අනපතීත්තාය² කෙසා ජට්ට්‍යා හුත්වා අට්ඨංසු, තෙනස්ස ජට්ට්‍යොත්තෙව නාමං කරිංසු, පදසා විවරණකාලෙ ථෙරො තං ගෙහං පිණ්ඩාය පාවිසි, උපාසිකා

1. ම. දසමාසවසෙන.

2. අය්‍යාපිතතාය.

ථෙරං නිසීදුපෙඤා ආභාරමදුසි, ථෙරො දුරකං දිස්වා- කිං.
 උපාසිකෙ දුරකො තෙ ලද්ධොති පුච්ඡි, ආම හනෙත ඉමං දුරකං
 භූමානං සනතිකෙ පබ්බාජේස්සාමිති පොසෙසිං. පබ්බාජෙථ නන්ති
 අදුසි, ථෙරො සාධුති නං ආදාය ගච්ඡන්තො අත්ති නුඛො ඉමස්ස
 ගිහිසමපතති. අනුභවිතුං පුඤ්ඤකම්මන්ති ඔලොකෙන්නො මහා
 පුඤ්ඤා සන්නො එස මහාසමපතති. අනුභවිස්සති දහරො එව තාව
 ඤාණම්පි තාවස්ස පරිපාකං න ගච්ඡතිති විනේතව්‍යා නං ආදාය
 තක්කසිලායං එකස්ස උපට්ඨාකස්ස ගෙහං අගමාසි, සො ථෙරං
 වන්දිතා සිතො දුරකං දිස්වා දුරකො වො හනෙත ලද්ධොති පුච්ඡි,
 ආම උපාසක පබ්බජිස්සති දහරොව තාව තවෙව සනතිකෙ හොතුති,
 සො සාධුති තං පුත්තට්ඨානෙ ධූපෙඤා පටිප්ථගි, තස්ස පන ගෙහෙ
 වාදසවස්සාති හණ්ඩකං උස්සන්තං හොති, සො ගාමන්තරං
 ගච්ඡන්තො සබ්බම්පි තං හණ්ඩකං ආපණං හරිත්වා දුරකං ආපණං
 නිසීදුපෙඤා තස්ස තස්ස හණ්ඩකස්ස මූලං ආවිසිත්වා ඉදං විදං ව
 එතතකං නාම ගහෙත්වා දදෙය්‍යාසීති වත්වා පක්කාමි, තං දිවසං
 නගරපරිභ්‍රාගිකා දෙවතා අත්තමස්සො මරිච්ඡරිකමත්තෙතපි
 අත්තිකෙ තස්සොව ආපණංභිමුඛෙ කරිංසු, සො වාදසවස්සාති
 උස්සන්තං හණ්ඩකං එකදිවසෙතෙව විත්තිණි, භුට්ඨමිකො ආගන්ත්වා
 ආපණං කිඤ්චි අදිස්වා සබ්බං තෙ තාත හණ්ඩකං නාසිත්තති ආහ,
 න නාසෙසිං සබ්බං තුලෙහති චුත්තතයෙතෙව විත්තිණි. ඉදං
 අසුකස්ස මූලං ඉදං අසුකස්ස මූලන්ති, භුට්ඨමිකො පසීදිත්වා අනගෙසා
 පුරිසො යත්ති කත්ති ජිවිතුං සමන්තොති අත්තනො ගෙහෙ
 වයපපතනං ධිතරං තස්ස දත්වා ගෙහමස්ස කරෙථාති පුරිසෙ ආණා
 පෙඤා තිට්ඨිතෙ ගෙහෙ ගච්ඡ්ථ තුලෙහ අත්තනො ගෙහෙ වසථාති
 ආහ, අථස්ස ගෙහපට්ඨිසනකාලෙ එකෙත පාදෙන උමමාරෙ
 අක්කන්තමත්තෙ ගෙහස්ස පට්ඨමහාගෙ භූමිං භිත්තිකා අසීතිහන්තො
 සුවණ්ණපබ්බතො උට්ඨති, රුජ ජට්ඨෙස්ස කීර් ගෙහෙ භූමිං භිත්තිකා
 සුවණ්ණපබ්බතො උට්ඨිතොති සුත්වා තස්ස සෙට්ඨිච්ඡන්තං පෙසෙසි,
 සො ජට්ඨෙට්ඨි නාම අහොසි. තස්ස තයො පුත්තා අගෙසුං, සො
 තෙසං වයපපතකාලෙ පබ්බජ්ජාය විත්තං උපපාදෙත්වා සවෙ
 අමෙහති සමානං සෙට්ඨිකුලං හවිස්සති පබ්බජිතුං දස්සන්ති නො
 වෙ භ දස්සන්ති අත්ති නුඛො ජමුඤ්දිපෙ අමෙහති සමානහොග
 කුලන්ති විමංසනත්තං සුවණ්ණමයං ඉට්ඨිකං සුවණ්ණමයං
 පතොදලට්ඨිං සුවණ්ණමයං පාමභිතං ව කාරුපෙඤා පුරිසානං
 හන්ත දත්වා- ගච්ඡ්ථ ඉමාති ආදාය කිඤ්චිදෙව ඔලොකායමානා විය
 ජමුඤ්දිපතලෙ විවරිත්වා අමෙහති සමානහොගස්ස සෙට්ඨිකුලස්ස
 අත්තිභාවං වා නත්තිභාවං වා ඤාත්වා ආගච්ඡ්ථාති පභිණි, තෙ වාරිකං
 වරන්තා හද්දියනගරං පාපුණිංසු, අථ තෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨි දිස්වා
 තාතා කිං කරෙන්නො විවරථාති පුච්ඡති, එකං ඔලොකෙන්නො
 විවරමාති චුත්තෙ ඉමෙසං ඉමාති ගහෙත්වා කිඤ්චිදෙව

ඔලොකෙනාදාං විවරණකිවං නන්ති රට්ඨං පරිගණනමානා විවරනතීති
 ඤාතා තාතා අමානං පච්ඡිමගෙනං පවිසිත්වා ඔලොකෙතාති ආහ,
 තෙ තත් අට්ඨකරිසමතෙන ආනෙ හන්තිඅස්සඋසහප්පමාණෙ
 පිට්ඨියා පිට්ඨිං ආහවං පඨවිං හිත්තීති උට්ඨිතෙ හෙට්ඨා
 උතතප්පකාසෙ සුචණ්ණමෙණ්ඩකො දිස්වා තෙසං අනතරනතර
 විවරිත්වා තික්කමිංසු, අථ තෙ සෙට්ඨි තාතා යං ඔලොකනෙනා
 විවරථ දිට්ඨො වො සොති පුච්ඡිත්වා න දිට්ඨො සාමිති වුතෙන
 තෙන හි ගච්ඡ්ථාති උගෙණාපේසි. තෙ තතොව ගන්ත්වා අතතනො
 සෙට්ඨිතා කිං තාතා දිට්ඨං වො අමානං සමානභොගං සෙට්ඨි
 කුලනති වුතෙන සාමි තුමානං කිං අන්ති හද්දියනගරෙ මෙණ්ඩක
 සෙට්ඨිතො එවරුපො නාම විහවොති සබ්බං තං පට්ඨන්ති ආවික්කිංසු,
 තං සුත්වා සෙට්ඨි අතතමනො සුත්වා එකං තාව සෙට්ඨිකුලං ලඟ්ඨං
 අපරමපි නුබො අන්ති සතසහස්සග්ගතිකං කමඛලං දත්වා ගච්ඡ්ථ
 තාතා අපරමපි සෙට්ඨිකුලං විවිතථාති පභිණ්ඨි, තෙ රුජගහං
 ගන්ත්වා ජෙතියසෙට්ඨිස්ස ගෙහතො අවිදුරෙ දුරුරුසිං කත්වා අහිං
 දත්වා අට්ඨංසු, කිං ඉදන්ති පුට්ඨිකාලෙ ව එකං තො මහග්ගං
 කමඛලං විකතිණ්ණතාතං කායකො නන්ති ගහෙත්වා විවරනතාපි
 වොරුතං භායාම තෙන තං ක්කාපෙත්වා ගමිස්සාමාති වදිංසු, අථ තෙ
 ජෙතියසෙට්ඨි දිස්වා ඉමෙ කිං කරෙන්නතී පුච්ඡිත්වා තමන්
 සුත්වා පකෙකාසාපෙත්වා කිංඅග්ගනතො කමඛලොති පුච්ඡි,
 සතසහස්සග්ගනකොති වුතෙන සතසහස්සං දුපෙත්වා වාරකොට්ඨිකං
 සමමජ්ඣිත්වා කවචරජබ්බිකාය දුසියා දෙථාති තෙසඤ්ඤාව හන්ති
 පභිණ්ඨි, සා කමඛලං ගහෙත්වා රෙදමානා සාමිකස්ස සන්තිකා
 ආගන්ත්වා කිං මං සාමි අපරුධෙ සති පහරිතුං න වට්ඨති කසමා
 මෙ එවරුපං පුලකමඛලං පභිණ්ඨිත්වා කන්දාහං ඉමං තිවාසෙස්සාමි වා
 පාරුපිස්සාමි වාති, නාහං තව එතදන්දාය පභිණ්ඨිං එතං පන
 පමුච්චෙත්වා තව සයනපාදමුලෙ ධපෙත්වා නිපජ්ජනකාලෙ
 ගඤ්ඤාදකෙන ධොතාතං පාදනං පුඤ්ඤන්දාය තෙ පභිණ්ඨිං, කිං
 එතමපි කාතුං න සකෙකාසීති, සා එතං පන කාතුං සක්කිස්සාමි
 සාමිති ගහෙත්වා අගමාසි, තෙ ව පුරිසා තං කාරණං දිස්වා අතතනො
 සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා කිං තාතා දිට්ඨං වො සෙට්ඨිකුලනති
 වුතෙන- සාමි කිං තුමානං අන්ති රාජගහනගරෙ ජෙතියසෙට්ඨිස්ස
 එවරුපා නාම සමපතනීති සබ්බං ගෙහසමපතති ආරොවෙත්වා
 තං පට්ඨන්ති ආවික්කිංසු, සෙට්ඨි තෙසං වචනං සුත්වා තුට්ඨමානසො
 ඉදුති පබ්බජ්තුං ලභිස්සාමිති රඤ්ඤාද සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජ්තු
 කාමමති දෙවති ආහ, සාමු මහාසෙට්ඨි පබ්බජාතිති, සො ගෙහං
 ගන්ත්වා පුතෙන පකෙකාසාපෙත්වා සුචණ්ණදණ්ඩං වජ්ජතලං
 කුද්දලං ජෙට්ඨපුත්තස්ස හන්ති ධපෙත්වා තාත පච්ඡිමගෙනෙ සුචණ්ණ
 පබ්බතතො සුචණ්ණපිණ්ඩං උග්ගරාගීති ආහ, සො කුද්දලං ආදාය

ගතත්වා සුවණ්ණපබ්බතං පහරි, පිට්ඨිපාසාණේ පහවකාලො වීය අහොසි, තස්ස හත්තො කුද්දලං ගහෙත්වා මජ්ඣිමස්ස ගනේ දත්වා පභිණ්ණි, තස්සපි පබ්බතං පහරන්තස්ස පිට්ඨිපාසාණේ පහවකාලො වීය අහොසි, අථ නං කණ්ණිට්ඨපුත්තස්ස ගනේ ධ්වපෙත්වා පභිණ්ණි තස්ස කුද්දලං ගහෙත්වා පහරන්තස්ස කොට්ටත්වා රාසිකතාය මත්තිකාය පහවකාලො වීය අහොසි, අථ නං සෙට්ඨී එහි තාත අලං එතතකොනාති වත්වා ඉතරෙ වෙ ජෙට්ඨිභානිකෙ පකෙකාසා පෙත්වා අයං සුවණ්ණපබ්බතො න තුලාකං නිබ්බතො යංගං ව කණ්ණිට්ඨස්ස ව නිබ්බතො ඉමිනා සද්ධිං එකතො හුත්වා පරිභුඤ්ජථාති ආහ, කසමා පත සො තෙසසෙද්දව නිබ්බතති?, කසමා ව ජරියො ජාතකාලෙ උදකෙ පතිතොති?, අත්තනො කතකමෙතෙව, කස්සපසමාසඤ්චුද්ධස්ස හි වෙතියෙ කසිරමානෙ එනො ඛිණ්ණසවො වෙතියට්ඨානං ගතත්වා ඔලොකෙත්වා තාතා කසමා වෙතියස්ස උත්තරෙත මුඛං න උට්ඨහතිති පුට්ඨි, සුවණ්ණං නප්පහොතිති ආහ, අහං අනෙතාභාමං පටිසිත්වා සමාදපෙස්සාමි තුලෙහ ආදරෙත කමං කරෙථාති, සො එවං වත්වා නගරං පටිසිත්වා අමො තාතා තුලාකං වෙතියස්ස එකසමිං මුඛෙ සුවණ්ණං නප්පහොති සුවණ්ණං දෙථාති මහාජනං සමාදපෙතො සුවණ්ණකාරකුලං අගමාසි, සුවණ්ණ කාරෙපි තංඛණ්ණෙව හරියාය සද්ධිං කලහං කරෙතො නිසිනො හොති, අථ නං ථෙරෙ වෙතියෙ තුලෙහි ගතිතමුඛස්ස සුවණ්ණං නප්පහොති තං ජනිතුං වට්ටතිති ආහ, සො හරියාය කොපෙත තව සත්ථාරං උදකෙ බිපිත්වා ගච්ඡාති ආහ, අථ නං ස: අතිසාහසං තෙ කතං මම කුද්දොත තෙ අහමෙව අකෙකාසිතබ්බො වා පහරිතබ්බො වා කසමා අතිතානාගතපව්වුප්පනෙතසු බුද්ධෙසු වෙරමකාසීති? ආහ, සුවණ්ණකාරෙ තාවදෙව සංවෙගප්පතො ඛමථ මෙ හනෙතති වත්වා ථෙරස්ස පාදමුලෙ තිපජ්ජි, තාත අහං තයා න කිද්දුච්චිතො සත්ථාරං ඛමාපෙහිති, කිංකරි කත්වා ඛමා පෙමි හනෙතති?, සුවණ්ණපුප්ථානං තයො කුමෙහ කත්වා අනෙතා නිධානෙ පක්ඛිපිත්වා අලුවන්තො අලුකෙසො හුත්වා ඛමාපෙති තාතාති, සො සාධු හනෙතති සුවණ්ණපුප්ථාති කරෙතො තිස්ස පුත්තෙසු ජෙට්ඨපුත්තං පකෙකාසාපෙත්වා එහි තාත අහං සත්ථාරං වෙරව්වනෙත අවචං තසමා ඉමාති පුප්ථාති කත්වා ධාතුනිධානෙ පක්ඛිපිත්වා ඛමාපෙස්සාමි තවපි ඛො මෙ සභායො හොතිති ආහ, සො තාත තිං එව වෙරව්වනං වදෙසි තතො තිං යෙව කරොති: කාතුං න ඉට්ඨි, මජ්ඣිමපුත්තං පකෙකාසාපෙත්වා තපෙචාහ, සො තපෙච වත්වා න ඉට්ඨි, කණ්ණිට්ඨං පකෙකාසිත්වා තපෙචාහ, සො පිඨ උප්පනකිවමං නාම පුත්තස්ස භාරෙති පිතු සභායො හුත්වා පුප්ථාති අකාසි, සුවණ්ණකාරො විදජ්ජිප්පමාණානං පුප්ථානං තයො කුමෙහ තිට්ඨාපෙත්වා ධාතුනිධානෙ පක්ඛිපිත්වා අලුවන්තො අලු

කෙසෙ සඤ්ඤාං බමාපෙසි. ඉති සො සත්තකඛතං ජාතකාලෙ උදකෙ පාතනං ලභී, අයං පනස්ස කොට්ඨං ධීතො අත්තභාවො ඉධාපි තස්සෙව නිස්සංඤ්ඤා උදකෙ පතිතො, යෙ පනස්ස වෙ ජෙට්ඨ පුත්තා සුවණ්ණපුප්ඵානං කරණකාලෙ සභායා භවිතුං න ඉච්ඡිංසු තෙසං තෙන කාරණෙන සුවණ්ණපබ්බතො න තිබ්බතති, කණ්ඨො පුත්තස්ස වෙච ජට්ඨස්ස ව එකතො කත්තභාවෙන තිබ්බතති. ඉති සො පුත්තෙ අනුසාසිතො සන්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිතො කතිපාභෙනෙව අරහත්තං පාපුණී, සඤ්ඤා අපරෙන සමයෙන පඤ්චිති භික්ඛු සතෙති සද්ධිං. පිණ්ඩාය වරතොතා තස්ස පුත්තානං ගෙහවාරං අගමාසි, තෙ බුද්ධපමුඛස්ස සමසස්ස අද්ධමාසං භික්ඛාදානං අදංසු, භික්ඛුපි බමමසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, සඤ්ඤා තෙසං කථං සුත්වා-න භික්ඛවෙ මම පුත්තස්ස තෙසු තණ්හා වා මානො වා අප්පිති වතා බමම දෙසෙනො ඉමං භාට්ඨාන:-

“යොධ තණ්හං පභවිතා අනාගාතෙ පරිබ්බජේ,
තණ්හාභවපරිකිණං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තස්සාත්ථො- ඥා ඉධ ලොකෙ ජිවාරිකං. භාණ්ඩං ජතිතා සර්වසෙ අනප්පිකො අනාගාතෙ හුත්වා පරිබ්බජති තණ්හාය වෙච භවස්ස ව පරිකිණිත්තා භාණ්ඩාභවපරිකිණිණං. භාමහං බ්‍රාහ්මණං. වදාමිති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණිංසුති.

ජට්ඨස්ස වන්ථු.

“යොධ තණ්හ”න්ති පුත්ත ඉමං බමමදෙසනං සඤ්ඤා වෙච්චනෙ විහරතො ජෙතිකත්ථෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

අත්තසත්තකුමාරෙහි දෙවදත්තෙන සද්ධිං එකතො හුත්වා පිතරං ඝාතෙත්වා රජෙජ්ජ පතිට්ඨිතො ජෙතිකස්ස පාසාදං ගණ්ඨස්සාමිති යුද්ධසජ්ජො නික්ඛමිතො මණ්ඩපාකාරෙ සපරිවාරස්ස අත්තතො ඡායං දිස්වා ගහපතිකො මෙ යුද්ධසජ්ජො හුත්වා බලං ආදාය නික්ඛන්තොති සලලකෙඛත්වා උපගතං න විසති, සෙට්ඨිපිතං දිවසං උපොසපිතො හුත්වා පාතොව භුත්තපාතරුසො විහාරං ගන්තො සන්ථු සන්තිකෙ බමම. සුණ්ණෙනා නිසින්නො හොති, පඨමවාරකොට්ඨකෙ රක්ඛං ගතොත්වා ධීතො පන යමකොලි* යකොත්වා තං දිස්වා කහං ගච්ඡති සපරිවාරං. විද්ධිංසෙත්වා දිසා විදිසාසු අනුබ්බති, රුජ්ඣ විහාරමෙව අගමාසි, අප්ථනං සෙට්ඨි දිස්වා වති. දෙවතී වතා උට්ඨායාසනා අට්ඨාසි, ගහපති කිං කිං තව පුරිසෙ මයා සද්ධිං යුක්ඛිත්තොති ආණාපෙත්වා ඉධාගමම බමම. සුණ්ණෙනා විය නිසින්නොති, කිං පන දෙවො මම ගෙහං ගණ්ඨිතුං ගතොති?, ආම ගතොමිති, මම අනිවජ්ඣය මම ගෙහං ගණ්ඨිතුං රුජ්ඣගස්සමපි

න සකෙකාති දෙවොති, සො කිං පන නිං රුජ හවිසාසිති
 කුර්ඤ්ඤා, නාහං රුජ මම සනතකං පන දසිකසුත්තවපි මම අතිච්ඡාය
 රාජ්ජති වා වොරෙති වා ගණිතං න සකෙකාති, කිං පනාහං නව
 රුචියා ගණිතාමිති, තෙන හි දෙව ඉමාසු මෙ දසසු අභිගුලිසු
 විසති මුද්දිකා ඉමාහං කුමාහං න දෙමි සවෙ සකෙකාථ ගණපාති,
 සො පන රුජ භුමියං උක්කුටිකං නිසිදිතා උලලඛසනො අධාරස
 ගත්ථොනං අභිරුහති ධත්වා උලලඛසනො අසිතිගත්ථොනං
 අභිරුහති, එවං මහාබලො සමානොපි ඉතො විතො ව පරිවතෙන
 නොනා එකමුද්දිකමපි කඛිතං නාසකඤ්ඤා, අථ නං සෙට්ඨි සාවකං
 පත්ථර දෙවොති වතො අභිගුලියො උජ්ජකා අකාසි, විසතිපි මුද්දිකා
 නිකමිංසු, අථ නං සෙට්ඨි එවං වදෙසි- දෙව මම සනතකං මම
 අතිච්ඡාය න සකකා ගණිතානාති වතො රසෙකෙකිතිරියාය උපපන්න
 සංවෙගො පබ්බජිතං මෙ අනුජන දෙවොති ආහ, සො ඉමසම්මං
 පබ්බජිතෙ සුඛං පාසාදං ගණිතාමිති විනොනො එකවචනෙනෙව
 නිං පබ්බජාතිති ආහ, සො සඤ්ඤා සනතිකෙ පබ්බජිතා න විරසොව
 අරහත්තං පතො ජෙතිකත්තෙරො නාම අහොසි, තස්ස අරහත්ත
 පපත්තකකෙයෙව සබ්බාපි සා සම්පත්ති අනතරධාසි, තමපියං
 සතුලකායං නාම හරියං දෙවතා උත්තරකුරුමෙව නසිංසු.
 අපේකදිවසං හිකුක්කු නං ආමනොත්තො ආවුසො ජෙතිය තසම්මං පන
 තෙ පාසාදෙ වා ඉතියා වා තණ්හා අතීති පුච්ඡිතො නන්ධාටුසොති
 වුත්තෙ සඤ්ඤා ආරොවෙසුං- අයං හනොන අභුතං වතො අඤ්ඤං
 වාසකරොතිති, සත්ථා නත්තෙව හිකුක්කෙව මම පුත්තකය තසම්මං
 තණ්හාති වතො ඉමං ගාථමාහ:-

“යොධ තණ්හං පහත්තන අනාගාරො පරිබ්බජෙ,
 තණ්හාහවපරිකිණං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහමණ”නති.

ඉමියා ගාථායත්තො හෙට්ඨා ජට්ඨත්තෙරවද්දුමහි වුත්තකයෙ
 නෙව වෙදිතබ්බො. දෙසනාවසානෙ බහු සොකාපත්තිථලාදිති
 පාපුණ්ණිසුති.

ජෙතිසංකේරය වද්දු නොනතිංසතිමං.

26. 34.

“නිත්වා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරනො
 එකං නවපුත්තකං ආරබ්භ කපේසි.

සො කිර එකං නවකිලං කිලයමානො විවරනො සඤ්ඤා ධම්ම
 කථං සුත්වා පබ්බජිතො අරහත්තං පාපුණ්ණි, තසම්මං බ්‍රහ්මපමුඛෙන
 හිකුක්කෙක සද්ධිං පිණ්ඩාය පවිසනො හිකුක්කු එකං නවපුත්තකං
 කිලනං දිසවා නං පුච්ඡිංසු- ආවුසො එස තයා කිලිතකිලිතං කිලති
 අතී නුඛො තෙ එත්ථ සිනෙහොති පුච්ඡිතො නත්ති වුත්තක-

අයං භනෙන අභුතං වත්ථා අඤ්ඤං ව්‍යාකරොතිති ආහ, සත්ථා තෙසං කපං සුත්ථා- භික්ඛවෙ මම පුතොතා සබ්බයොගෙ අතික්කන්තොති වත්ථා ඉමං භාජමාහ:-

“තිත්ථා මානුසකං යොගං දිබ්බං යොගං උපච්චගා,
සබ්බයොගවිසංයුතතං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ මානුසකං යොගනති මානුසකආයුඤ්ඤෙව පඤ්ඤාකාම ගුණෙ ව, දිබ්බයොගෙ ටි එසෙව නයො. උපච්චගාති සො මානුසකං යොගං තිත්ථා දිබ්බං යොගං අතික්කන්තො තං සබ්බෙති වතුතිපි යොගෙහි විසංයුතතං අහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අත්ථො. දෙසනාව සානෙ බහු සොතාපත්තිප්පලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

නටපුත්තකස්ස වජ්ඣ වගුනතිංසතිමං.

26. 35.

“තිත්ථා රතීඤ්ඤා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො එකං නටපුත්තකං යෙව බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපෙසි. වජ්ඣ පුරිමසදිසමෙව, ඉධ පන සත්ථා- භික්ඛවෙ මම පුතොතා රතීඤ්ඤා අරතීඤ්ඤා පභාය සීතොති වත්ථා ඉමං භාජමාහ:-

“තිත්ථා රතීඤ්ඤා අරතීඤ්ඤා සීතිගුතං තිරුපධිං,
සබ්බලොකාහිංසං චිරං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ රතීනති පඤ්ඤාකාමගුණරතිං. අරතීනති අරඤ්ඤාවාසෙ උක්කණ්ඨිතතතං. සීතිගුතනති තිබ්බුතං. තිරුපධිනති තිරුපකති ලෙසං. චිරනති තං එවරුපං සබ්බබ්‍රාහ්මණො අහිංසවිත්ථා සීතං විරියවන්තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදමිති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිප්පලාදීති පාපුණ්ණිසුති.

නටපුත්තකස්ස වජ්ඣ පඤ්ඤාතිංසතිමං.

26. 36.

“වුතීං යො වෙදී”ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො වච්ඡිසන්තො ආරබ්භ කපෙසි.

රාජගහෙ කීරෙකො බ්‍රාහ්මණො වච්ඡිසො නාම මතමනුස්සානං සීසං ආකොටෙත්ථා ඉදං තිරයෙ තිබ්බතතස්ස සීසං ඉදං තිරව්ඡාන යොතියං ඉදං පෙත්තිවිසයෙ ඉදං මනුස්සලොකෙ ඉදං දෙවලොකෙ තිබ්බතතස්සාති ජනාති, බ්‍රාහ්මණා සක්කා ඉමං නිස්සාය ලොකං බාදිතුනති විනොත්ථා හං වෙ රත්තවත්ථාති පරිදභාපෙත්ථා ආදාය ජනපදං වරන්තා මනුස්සො වදනති-එසො වච්ඡිසො නාම බ්‍රාහ්මණො මතමනුස්සානං සීසං ආකොටෙත්ථා තිබ්බතතට්ඨානං ජනාති අත්තනො ඤ්ඤානානං තිබ්බතතට්ඨානං පුළුච්චාති, මනුස්සා යථාබලං

දසපි කතාපණේ විසති සතළි දහය ඤාතකානං නිබ්බතතථානං පුච්ඡන්ති, තෙ අනුපුබ්බෙන සාවච්චිං පඤ්ඤා ජෙතවනස්ස අවිදුරෙ නිවාසං ගණතිංසු, තෙ භූතතපාකරුසා මහාජනං ගතිමාලාදිහත්ථං ඛමමසවණංග භව්ජන්තං දිස්වා- කතං භව්ජ්ජාති පුච්ඡන්තී- විහාරං ඛමමසවණංගාති වුතො-තත්ථ ගතත්ථා කිං කරියස්ථ අමානං වඛිසස මුහුත්තොන සද්දිසො නත්ථි සො මතමනුස්සානං සිසා ආකොටෙත්ථා නිබ්බතතථානං ජානාති තුමානං ඤාතකානං නිබ්බතතථානං පුච්ඡන්තී ආහංසු, තෙ- වඛිසසො කිං ජානාති අමානං සත්ථා සද්දිසො නත්ථිති වත්ථා- ඉතරෙතිපි වඛිසසසද්දිසො නත්ථිති වුතො-කථං වදෙස්සත්ථා ඵද්දති වො වඛිසසස්ස වා අමානං සද්දි වා ජානන භාවං ජාතිස්සාමාති තෙ ආදාය විහාරං අගමිංසු, සත්ථා තෙසං ආගමනභාවං ඤාත්වා නිරයෙ තිරච්ඡානශෝකියං මනුස්සලොකෙ දෙවලොකෙති වතුසු ණානෙසු නිබ්බතතකානං වතතාරි සිසාති ඛණ්ඩසිසඤ්ඤාති පඤ්ඤා සිසාති ආහරපෙත්ථා පටිපාටියා ථපෙත්ථා ආගතකාලෙ වඛිසසං පුච්ඡි: තං කිර සිසං ආකොටෙත්ථා මතකානං නිබ්බතතථානං ජානාසිති? ආම ජානාමිති, ඉදං කස්ස සිසනති?, සො තං ආකොටෙත්ථා නිරයෙ නිබ්බතතස්සාති ආහ, අථස්ස සත්ථා සාධු සාධුති සාධුකාරං දත්වා ඉතරුතිපි තිණ්ණි සිසාති පුච්ඡන්තී තෙන තෙන අවිරජ්ඣන්තා වුතතවුතතකවණෙ තපෙව සාධුකාරං දත්වා පඤ්ඤාමං සිසං දස්සෙත්ථා ඉදං කස්සාති? පුච්ඡි, සො තළිපි ආකොටෙත්ථා නිරයෙ වාති නිබ්බතතථානං න ජානාති, අථ නං සත්ථා- කිං වඛිසස න ජානාසිති? වත්ථා ආම න ජානාමිති වුතො අහං ජානාමිති ආහ, අථ නං වඛිසසො යාපි දෙථ මෙ ඉමං මනනන්ති, න සකකා අපබ්බජ්ජාස්ස දාතුන්ති, සො- ඉමස්මිං මනෙත ගතිතෙ සකලජම්බුදිපෙ අහං ජෙට්ඨා භවිස්සාමිති විනොතත්ථා- තෙ මුහුත්තොන තුලො තත්ථෙව කතිපාහං වසථ අහං පබ්බජ්ජාමිති උයෙසාජෙත්ථා සද්දි සන්තිකෙ පබ්බජ්ජා ලඤ්ඤපසම්පදෙ වඛිසසසේරො නාම අගොසි, අථස්ස වතතිංසාකාරකමමථානං දත්වා මනනස්ස පරිකමමං සජ්ඣායාහිති ආහ, සො තං සජ්ඣායනො අනතරන්තරං මුහුත්තොන ගතිතො තෙ මනෙත්ථාති පුච්ඡියමානො ආගමෙථ තාව ගණ්ඨාමිති වත්ථා කතිපාහෙතෙව අරහත්තං පත්ථා- පුත මුහුත්තොන පුට්ඨා අහමෙධාදාහං ආවුසො ගතත්ථාති ආහ, තං සුත්ථා භික්ඛු අයං භනො අභුතෙත අඤ්ඤං වසාකරෙහිති සද්දි ආරොචෙසු, සත්ථා මා භික්ඛවෙ ඵලං අවුත්ථ ඉද්දති භික්ඛවෙ මම පුතො වුතිපටිසන්ති තුසලො ජතොති වත්ථා ඉමා ගාථා අභාසි:-

“වුතිං යො වෙදි සත්තානං උප්පත්තිඤ්ඤාව සබ්බස්සා,
අසත්තං සුගතං වුද්ධං තමහං මුමි මුහුත්තං.

යස්ස ගතීං න ජනන්ති දෙවා ගතිබ්බමානුසා,
ඛණ්ඩසවං අරහත්තං තමහං මුමි මුහුත්තං” තති.

තත්වය යොමුවෙයි යො සන්නාහි. සබ්බාකාරෙන මුනි. පටිසක්ඛිකුටි පාකටං කතා ජාතාති, නමහ. අලංකාරය අසන්න. පටිපතනියා සුට්ඨගතතතා සුගතං වතුන්නා සම්මානං බුද්ධතාය බුද්ධං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අපො. යසාති යසොතෙ දෙවාදයො ගතිං න ජායනති නමහ. ආසවානං බිණ්ණයා බිණ්ණසමං කිලෙ සෙහි ආරක්ඛතා අරහන්තං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අපො. දෙසනාව සාතෙ බහු සොතාපතතිඵලාදිති පාපුණ්ණියි.

වඩ්ඛිසසෙවරයා වක්ඛු ජනතිංසනිමං.

26. 37.

“යසා. යි ඉමං බමමදෙයනං යත්තං වෙථවනෙ විහරන්තො බමමදින්නං භික්ඛුණිං ආරබ්භ කපෙසි.

එකදිවසං හි තසාං ගිහිකාලෙ සාමිකො විසාවො උපාසකො සන්ථි සන්නිකෙ බමමං සුචා අනාගාමිඵලං පචා විනොසි: මයා සබ්බං සාපතෙය්‍යං බමමදින්නං පටිච්ඡාපෙනුං වට්ටතිති, සො තතො පුබ්බෙ ආගච්ඡන්තො බමමදින්නං වාසපානෙන ඔලෙකෙනති. දිස්වා සිතා කරෙති, තං දිවසං පන වාසපානෙන සිතං අනොලො කෙනෙතාව ආගමි, සා කිනන්තුවො ඉදන්ති විනොතො හොතු භොජනකාලෙ ජනිස්සාමිති භොජනවෙලාය භතතං උපතාමෙසි, සො අසෙසුසු දිවසෙසු එහි එකතො භුක්ඛුස්සාමාති වදති, තං දිවසං පන තුණ්හිතුවො භුක්ඛු, සා කෙනවිදෙව කාරණෙන කුපිතො භවිස්සතිති විනොසි, අථ නං විසාවො සුබතිසින්නාවෙලාය තං පනෙකාසිතො බමමදින්නෙ ඉමසමි. ගෙහෙ සබ්බං සාපතෙය්‍යං පටිච්ඡාති ආහ, සා කුද්ධා නාම සාපතෙය්‍යං න පටිච්ඡාපෙනති කිනන්තුවො එතන්ති විනොතො තුලෙන පන සාමිති ආහ, අහං ඉතො පට්ඨාය න කිසුති විවාරෙමිති, තුලෙනහි ජිහ්විතබෙලං කො පටිච්ඡිස්සති, එවං සන්නෙ මම පබ්බත්. අනුජනාථාති, සො සාධු හදෙති සමපටිච්ඡිතො මහනෙතන සකකාරෙන තං භික්ඛුණුපසායං තෙතො පබ්බාපෙසි, සා ලග්ගිපසවද බමමදින්නානෙරි නාම අහොසි, සා පටිවෙකකාමතාය භික්ඛුණිහි සද්ධිං ජනපදං ගතො තත් විහරන්ති න විරස්සෙව සහපටිසමතිද්ධි අරහතං පචා ඉදති මං තිස්සාය සුතිජනා පුසුසුති කරිස්සන්තිති පුතදෙව රජගහං පට්ඨාගස්සු, උපාසකො තසාං ආගතභාවං සුචා කෙන නුවො කාරණෙන ආගතාති භික්ඛුණුපසායං ගතො පෙරි. වජ්ඣො එකමන්තං තිසින්නො උක්කණ්ණිතො නු ඛොසි අයෙයති වතනු. අපභරුපං පඤ්ඤං නං පුච්ඡිස්සාමිති විනොතො සොතාපතති මග්ගෙ පඤ්ඤං පුච්ඡි, සා තං විස්සරෙසි, උපාසකො තෙනෙව උපායෙන සෙසමග්ගෙසුපි පඤ්ඤං පුච්ඡිතො අතිකකමම පඤ්ඤසා

පුට්ඨකාලෙ නාය අවමසරං තෙ ආවුසො විසාඛාති වත්තා ආකඛි මානො සන්තාරං උපසඛිකමිතිං ඉමං පඤ්ඤාං පුච්චෙය්‍යාසීති වුතෙන ථෙරිං වැදිතිං උට්ඨාය සජ්ජ සන්තිකං ගන්තාං තං කථාසලලාපං සබ්බං ගතවතො ආණ්ඩෙයි, සන්තාරං- සුකපිතං මම ඩිතාය ධම්මදින්නාය අනුපෙතං පඤ්ඤාං විස්සරේන්තො ඵලමෙවං විස්සරේය්‍යන්ති වත්තා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං භාජමාහ:-

“යස්ස පුරෙ ව පච්ඡා ව මජ්ඣෙකි ව නන්ති කිංඤ්චනං,
අකිංඤ්චනං අනාදානං තමහං බුද්ධිං බ්‍රාහ්මණ”නති.

තත්ථ පුරෙති අතිතකකිංඤ්ච. පච්ඡාති අනාගතකකිංඤ්ච. මජ්ඣෙකි පච්චුප්පත්තකකිංඤ්ච. කිංඤ්චනන්ති යස්ස තෙසු ථානෙසු තණ්හාගාහසබ්බාතං කිංඤ්චනං නන්ති. රුගතිංඤ්චනාදිති අකිංඤ්චනං. කස්සච ගහණස්ස අභාවෙන අනාදානං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අනේවා. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිථලාදිති පාපුණ්ණිස්සති.

ධම්මදින්නායෙට්ඨො වස්තු සන්තතිංසතිමං.

26. 38.

“උග්ග”නති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්තාරං ජේතවනෙ විහරන්නො අභිභූලිමාලනේරං ආරබ්භ කථෙයි.

වස්තු “න වෙ කදරියා දෙවලොකං වජ්‍ජනී”ති භාජාවණණ්ණාය වුත්තමෙව වුත්තං හි තත්ථ. හික්කු අභිභූලිමාලං පුච්ඡංසු- කිනත්‍ර ඛො ආවුසො දුට්ඨිග්ගිං ඡත්තං ධාරෙත්වා සිතං දිස්වා භායසීති?, න භායං ආවුසොති, තෙ සන්තාරං ආහංසු- අභිභූලිමාලො හන්තො අඤ්ඤං ව්‍යාකරෙතීති, සන්තාරං න හික්කවෙ මම පුත්තො අභිභූලිමාලො භායති ඛිණ්ණසවඋසභානං හි අන්තරෙ ජේට්ඨකඋසභා මම පුත්තසදිසා හික්කු න භායන්තීති වත්තා ඉමං භාජමාහ:-

“උසභං පචරං විරං මහෙසිං විජ්ජාපිතං,
අනෙජං තභාතකං බුද්ධං තමහං බුද්ධිං බ්‍රාහ්මණ”නති.

තස්සන්තො:-අච්ඡේදිතතෙතන උසභසදිසකාය උසභං. උත්ත මථෙවන පචරං. විරියසම්පත්තියා විරං. මහන්තානං සිලකකිකාදිතං ඵසිතතතා මහෙසිං. කිත්තං මාරුතං විජ්ජාතතා විජ්ජාපිතං. තභාතකිලෙසකාය භික්ඛායකං. වතුසවබුද්ධිකාය බුද්ධං. තං ඵවරුපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අනේවා. දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිථලාදිති පාපුණ්ණිස්සති.

අභිභූලිමාලනේරයා වස්තු අවසානිංසතිමං.

26. 39.

“පුබ්බතිවාස” නති ඉමං බමමදෙසනං සන්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො දෙවබ්බික බ්‍රාහ්මණස්ස පඤ්ඤාං ආරබ්භ කපේසි.

එකසමිං හි සමයෙ භගවා වාතෙහි ආබාධිතො හුත්වා උපවානන්තේරං උණේතාදකන්ථාය දෙවබ්බිකබ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකං පභිණ්ඤි, සො ගන්තවා සඤ්ඤා ආබාධිකභාවං ආවික්කිත්වා උණේතාදකං යාචි, තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො තුට්ඨමානසො හුත්වා ලාභා වත මෙ යං මම සන්තිකං සමමාසමිබ්‍රදෙධා උණේතාදකස්ස අන්ථාය සාවකං පභිණ්ඤිති උණේතාදකස්ස කාර්ජං පුරිසෙන ගාභාපෙත්වා ඵාණිතස්ස ව පුටං උපවානන්තේරස්ස පාදස්සි, ථේරෙ තං ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්තවා සන්ථාරං උණේතාදකෙන නිහාපෙත්වා උණේතාදකෙන ඵාණිතං ආලොලෙත්වා භගවතො පාදස්සි, තස්ස තං බණං යෙව සො ආබාධො පටිපසස්සමිති, බ්‍රාහ්මණො විනේතසි: කස්ස නුබො දෙය්‍යබ්බෙමො දින්නො මහපථලො හොති සන්ථාරං පුච්ඡස්සාමිති, සො සඤ්ඤා සන්තිකං ගන්තවා තමන්ථං පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ:-

“කන්ථ දජ්ජා දෙය්‍යබ්බමං කන්ථ දින්නං මහපථලං,
කථං හි යජමානස්ස කථං ඉජ්ඣති දකඛිණා”ති.

අපස්ස සන්ථා ඵවරුපස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දින්නං මහපථලං හොතිති වත්වා බ්‍රාහ්මණං පකාසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ:-

“පුබ්බතිවාසං යො වෙදී සග්ගාපායස්සව පස්සති
අපො ඡතිකබ්බයං පනෙතා අභිඤ්ඤාචොසිතො මුනි,
සබ්බචොසිතචොසානං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”නති.

තස්සන්තො- සො පුබ්බතිවාසං පාකටං කත්වා ඡන්තාති, ඡබ්බිසති දෙවලොකාදිහෙදං සග්ගං. වතුබ්බිධං අපාසං ව දිබ්බවකබ්බනා පස්සති, අපො ඡතිකබ්බසංඛාතං අරහත්තං පනෙතා අභිඤ්ඤාය්‍යං බ්බමං. අභිඡන්තිවා පරිඤ්ඤාය්‍යං පරිඡන්තිවා පහාතබ්බං. පහාය සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකත්වා චොසිතො නිට්ඨානං. පනෙතා වුසිත චොසානං වා පනෙතා ආසවකබ්බපඤ්ඤාය මොන්තභාවං. පත්තත්තා මුනි සබ්බතිලෙසානං චොසානං අරහත්තමග්ගස්සණං බ්‍රහ්මචරියවාසං වුත්භාවෙන සබ්බචොසිතාචොසානං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අන්තො. දෙසනාවසානෙ බ්‍රහ්ම සොනාපත්තිථලාදීති පාපුණ්ණි, බ්‍රාහ්මණොපි පසත්තමානසො සරණෙසු පතිට්ඨාය උපාසකත්තං පටිවෙදෙසිති.

දෙවබ්බිකබ්‍රාහ්මණස්ස චඤ්ඤා ඵකුන්තවත්තාදිසං.

බ්‍රාහ්මණවග්ගවග්ගණා නිට්ඨානා.

ඡබ්බිසතිමො වග්ගො.

එතතාවතා සබ්බපඨමෙ යමකවග්ගෙ වුද්දස වන්දිති; අපමාද වග්ගෙ නව; විතතවග්ගෙ නව; පුප්ඵවග්ගෙ එකාදස; බාලවග්ගෙ වුද්දස; පණ්ඩිතවග්ගෙ එකාදස; අරහන්තවග්ගෙ දස; සහස්සවග්ගෙ වුද්දස; පාපවග්ගෙ වාදස; දණ්ඩවග්ගෙ දස; ජරවග්ගෙ නව; අත්ත වග්ගෙ දස; ලොකවග්ගෙ එකාදස; බුද්ධවග්ගෙ නව; සුඛවග්ගෙ අධි; පියවග්ගෙ නව; කොඛවග්ගෙ අධි; මලවග්ගෙ වාදස; බමමපදධිවග්ගෙ දස; මග්ගවග්ගෙ දස; පකිණ්ණකවග්ගෙ නව; නිරයවග්ගෙ නව; නාගවග්ගෙ අධි; කණ්ඩාවග්ගෙ වාදස; භික්ෂුවග්ගෙ වාදස; බ්‍රාහ්මණවග්ගෙ එකුතාවතතාලිසවන්දිති එකුතාති තිණි වන්දිසතාති පකාසෙත්වා නාතිසබ්බපඨිත්ථාරවසෙන උපරිතා වාසතතති භාණ්ඩාරපමාණා බමමපදධිස අත්ථණ්ණතා නිට්ඨිතාති.

පතනං බමමපදං යෙන බමමරුජෙන නුතනරං,
භාථා බමමපදෙ තෙන භාසිතා යා මහෙසිතා.

සතෙවිසා වතුසතා වතුසච්චිභාවිතා,
සතතතයං හි වන්දිතං එකෙනුතා සමුට්ඨිතා.

විහාරෙ අධිරාජෙන කාරිතමිති කතඤ්ඤානා,
පාසාදෙ සිරිකුඩබස්ස රඤ්ඤෙ විහරතා මයා.

අත්ථව්‍යඤ්ඤානසම්පන්නං අත්ථාය ච භිතාය ච,
ලොකස්ස ලොකනාථස්ස සද්ධම්මට්ඨිතිකම්පතා.

තාසං අධිකථං එතං කාලෙතෙනා සුනිම්මලං,
වාසතතතිපමාණාය භාණ්ඩාරෙති පාළියා.

යම්පතනං කුසලං තෙන කුසලා සබ්බපාණිනං,
සබ්බෙ ඉජ්ඣිනතු සම්බපපා ලහනතු මධුරං ඵලනති.

පරමවිසුද්ධිසද්ධාබුද්ධිවිරියපතිමණ්ඩිතෙන සීලාචාරජ්ජවමදදවාදි
ගුණසමුදයසමුදිතෙන සකසමයසමයන්තරගහණජෙඤ්ඤාභාහණ
සමන්තෙ පඤ්ඤවෙය්‍යතනියසමන්තාගතෙන තිපිටකපරිසරති
පහගෙදෙ සාධිකපේ සන්ධිසාසනෙ අපට්ඨනඤ්ඤාණපභාවෙන මහා
වෙය්‍යාකරණෙන කරණසම්පතතිජනිතසුඛවිනිශ්චතමධුරෙදරවචන
ලාවණණ්ණසුතෙනා යුතතමුතතවාදිතා වාදිවරෙන මහාකවිතා ඡල
භික්ඤ්ඤපටිසම්භිදදිපහදගුණපතිමණ්ඩිතෙ උත්තරිමනුස්සබ්බමෙ
සුපතතිට්ඨිතබුද්ධිනං ථෙරවංසපදිපානං ථෙරගතං මහාවිහාරවාසිනං
වංසාලභිකාරගුතෙන විපුලවිසුද්ධිබුද්ධිතා බුද්ධිසොසොති ගරුති
ගතිතනාමබ්බෙය්‍යෙන ථෙරෙන කතායං බමමපදධිස අත්ථණ්ණතාති.

තාව තිට්ඨතු ලොකසම්මං ලොකනිත්ථරණෙසිතං,
දස්සෙතො කුලපුතතානං නයං සීලවිසුද්ධියා.

යාව බුද්ධොති නාමපි සුද්ධිවිතතස්ස නාදිනො,
ලොකමිති ලොකජෙට්ඨස්ස පවත්නති මහෙසිනොති.

බමමපදධිකථා සමත්තා.

බ ම ම ප ද ධ ක ථා ය.

සංවණ්ණිතපද්‍යනං අනුක්‍රමණිකා.

INDEX.

	පිට්ඨකිකානි.		පිට්ඨකිකානි.
අකක්කසං	666	අණුං ථූලං	139
අකතදුස්සු	303, 64	අත්තගුණෙනා	635
අකථං කප්	668	අත්තසසුද්දාය ඵලලානි	422
අකිච්චං	561	අත්තදත්තමභිසුද්දාය	424
අකිසුචනො	292	අත්තදත්තො	581
අකිසුචනං	493, 691	අධ්‍යානං කතං	419
අකේතාච්ඡි	23	අත්තනොච අවේකේතය්‍ය	184
අකේතාධෙත	499	අත්තනො කම්මකුබ්බානං	488
අකුරානං සනතිපාතං	611	අත්තසම්මචං පාපදුමේධං	419
අකුතාතාථෙ තථාගතා	539	අත්තා හි අත්තනො ගති	635
අගතං	582	අත්තා හි කීර දුගුමො	415
අගතිකං	186	අත්තා හි-පෙ-කුතො ධනං	228
අගාරං	62	අත්තානං දම්යනාති	285
අග්ගි චිහති	880	අත්තානං උද්ධරථ	590
අග්ගිහුත්තං	652	අතඤ්ඤො	570
අග්ගිං පටිච්චරෙ චනෙ	332	අතඤ්ඤං	625
අභිකුසග්ගහො	589	අතඤ්ඤෙ	632
අචරිතා	409	අත්ථං ධම්මං ච දීපෙති	623
අචිරං චතයං කායො	158	අත්ථමහි	593
අච්චනාදුග්ගිලාසං	420	අත්ථං අතත්ථං ච	530
අච්චිතං	503	අත්ථං ගච්ඡන්ති	540
අච්ඡිදුච්චිතං	506	අත්ථං හිත්වා	481
අච්ඡිදු භවසලානි	611	අතිත්තියෙව කාමෙසු	178
අච්චෙතසා	518	අතිධානවාටිතං	513
අජ්ඣති	23	අතිවාසං	581
අජ්ඣත්තරතො	621	අතුලා	506
අසුද්දාතරං ආනං	379	අථ පාපානි	376
අසුද්දා හි ලාභුපතිසා-පෙ-		අථායං ඉතරා පජා	291
අසුද්දා තිබ්බාණ්ණමිති	264	අදණ්ණසු	379
අසුද්දාය සලසත්තං	539	අදුට්ඨා	657
අසුද්දාච අත්තානං	616	අගිචිත්තෙව ච	463
අසුද්දාසං පිහයනාති	625	අනතකේතාධිපනනස්ස	551

පිටිබඩකාති		පිටිබඩකාති	
අනන්තො කුරුතෙ වසං	178	අපමාදෙ පමොදනති	114
අනන්තරං	551	අපමනකසා	119
අනිභුතො	432	අපමනෙතා හි	128
අනකබ්බො	489	අපමනෙතා පමනෙතසු	130
අනබ්බන්ධො	359	අපමාදෙන මසවා	138
අනබ්බන්ධො	509	අපමාදරතො	139
අනතො	540	අපමනෙතා	207
අනන්තොවරං	443	අපමාදවිභාජිතං	209
අනන්තපදසංහිතං	319	අපකා	291
අනන්තභවතෙවකසො	152	අපද්වයං	359
අනවට්ඨිත විතතසා	152	අපද්වෙය්සු	379
අනවස්සුත විතතසා	152	අපස්සුතායං	405
අනාදානො	611	අපසාදා	464
අනාසවසා	299	අපට්ඨානවිතො	489
අනාසවා	647	අපමාදරතො	590
අනාපිලං	671	අපොසාසුකෙතා	592
අනික්ඛාසාවො	41	අපගතකද්දමො	300
අනිච්ඡා	540	අපන්තාති	400
අනිබ්බිසං	407	අපබොධති	387
අනිවේසනො සියා	156	අපට්ඨං	561
අනිසො	562	අපසං උදයව්‍යයං	338
අනුකතනති	575	අපාරං	647
අනුවරෙ	562	අපි දිබ්බසු	464
අනුච්ඡානමලා සරා	514	අපුත්තකසෙවිතං	538
අනුච්ඡානො	542	අපුත්තලාහි	674
අනුතරං	115	අපෙතො දම්මවේවන	41
අනුධානො	622	අබ්බතො	534
අනුපසානො	463	අබ්බතඛානං	30
අනුපවාදො	463	අබ්බසංචි සිසංසො	130
අනුපාදිතො		අභබ්බො පරිභාසාය	140
ඉධ වා හුරං වා	80	අභයො	579
අනුප්‍රබේධන	511	අභයො භයදසසිතො	579
අනුසාරං	624	අභාවිතං	62
අනුසුතං	658	අභිකුරෙථ	344
අනෙකරුතිසංසාරං	407	අභිකුරුති අභතං	491
අනොකසාරි	662	අභිවාදනසිලියං	325
අපමෙවි	80	අභිමන්ති	419
අපමාදො	114	අභිසම්මුඛානො	169
අපමනතා න මියනති	114	අභ්‍යවාරි	572
අපමාදමහි පණ්ණිනා	114	අමතං පදං	114, 341

	පිටුවකි.		පිටුවකි.
අමත.	632	අසාධු.	499
අමතොගමං අනුප්පාදනං	668	අසාහසෙන	530
අමානුසි රතී	631	අසාරෙ සාරමතීනො	57
අමතෙතනෙව	232	අසුභානුපසාධි.	38
අයං කායො පඨවි.		අසොකො-පෙ-පජ.	129
අධිසෙය්‍යති	168	අනාසි මෙ	23
අයං ලොකො	432	අතිරිකෙන	516
අයසා	513	අතිංසා	533, 537
අයොගෙ	481	අතිංසාය රතො	564
අරඤ්ඤති	309	අභොරතොනුසික්ඛිනං	504
අරඤ්ඤ මාතඛනායො	592	අකාසෙ යනති	433
අරතී.	688	අචාරකුසලො	632
අරියපථවෙදිනෙ	275	අචනීයො	581
අරියානං භොවරෙ රතා	115	අතපං	539
අරුකායං	398	අතුරං	398
අලංකතො	386	අද්‍යනපරිනිස්සයො	292
අලජ්ජිකායෙ	578	අනෙකු	395
අලසො	542	අපජ්ජති	574
අලිකං හණං	534	අයසං	603
අලිකෙන	517	අයුං පාවෙනති	374
අවජේජ	580	අයොගො	463
අවධි.	23	අරභවිජියං	38
අවිඤ්ඤ	636	අරග්ගා	666
අවිරුද්ධං	665	අරුමෙ ව	467
අවෙකකති	129	අරොග්‍ය පරමා ලාභා	477
අවෙජි	531	අලයා	668
අවෙරෙන ව සමනති	26	අවාසෙසු	17
අක්කතර	581	අසවකකියා අරා	528
අක්කඤ්ඤා	303	අසවා අත්ථං ගව්ඨනති	561
අසඤ්ඤතො	518, 573	අසවා තස්ස වඩ්ඪනති	528
අසංසරිතං	662	අසා	668
අසජ්ජමානං	493	අනාරෙ ව අතිසසිතො	298
අසජ්ජායමලා මනනා	514	ඉවේජ්‍ය	262
අසතං	262	ඉඤ්ජතං	529
අසතා ව න සොවති	626	ඉතරෙ ජනො	494
අසනෙතති	569	ඉති බාලස්ස	252
අසරීරං	160	ඉදං විතතං	589
අසනතාසි	611	ඉධ තප්පති	76
අසාධුති	421	ඉධ වස්සං	551

පිට්ඨකොති.		පිට්ඨකොති.	
ඉධ පඤ්ඤාසං	632	එකං වතභූමිං.	655
ඉඤ්ඤායුතති	632	එකං ධම්මං.	436
ඉඤ්ඤායෙසු අයං වුතං.	37	එකං ව භාවිතතනානං.	321
ඉමං සද්දෙවකං.	164	එකං ව ජේය්‍ය මතනානං.	319
ඉමං.	165	එකං අත්ථපදං.	312
ඉමං ලොකං.	428	එකාසනං එකසෙය්‍යං.	670
ඉමෙහතමපි කෙනවි	470	එකො දමයං.	570
උකතුටිකපට්ඨානං.	383	එකො සනතුසිතො.	621
උකඛිතතපලිසං.	656	එතදකිඤ්චි සෙය්‍යං.	650
උච්චාවචං.	289	එතමන්චසං.	553
උච්ඡිඤ්.	550	එතමපි ඡේතානං.	603
උජ්ඣානසඤ්ඤානො.	528	එතං දලිහං.	603
උජ්ඣානසමිං මහාපථෙ	214	එතං වෙධාපථං.	546
උජ්ජුගතෙසු.	323	එතං ඤාතා.	476
උච්චානවතො.	119	එතං බුද්ධානසංසතං.	463
උතතිච්චං.	426	එතං විසෙසතො ඤාතා.	114
උදකුමොපි.	350	එතෙති යාතෙති.	582
උදයබ්බයං.	632	එතෙති තිති.	501
උද්ධංසොතො.	489	එවං ගාමෙ මුනී වරෙ.	182
උනතලානං.	561	එවං සුභාසිතා වාචා.	186
උපාතිතං.	494	එවං ධම්මාති.	287
උපසන්නස්ස.	302, 474	එවමො.	518
උපස්සග්ගං.	380	එස මග්ගො විසුද්ධියා.	540
උපසමපද.	463	එස ධම්මො සන්නතනො.	26
උපසමස්ස.	478	මකමොකං.	295
උපනිතවයො.	510	මකමොකතඋබ්බතො.	142
උපකඩ්ඪති.	575	මකා අනොකං ආගමම.	292
උපෙතො.	41	මසතිණ්ණං.	631
උබ්බිජ්ජ නිට්ඨති.	599	මහාරිතං.	603
උභයත්ථ මොදති.	67, 76, 78	කංසො උපගතො යථා.	373
උභයං.	662	කට්ඨකපාහෙදනො.	585
උභො නිවෙජ්ජ්‍ය.	530	කණ්ණං ධම්මං.	292
උය්‍යඤ්ඤානති සතිමනෙතො.	295	කතපුඤ්ඤා.	67, 78
උය්‍යංගමුඛෙ.	509	කතකිච්චං.	647
උසගං.	691	කදරියා.	439, 499
උසිරන්තොව බිරණං.	598	කමමවිසුද්ධිං.	67
උසුකාරොව තෙජ්ජනං.	141, 285	කමොරො රජතයෙසව.	511
එකචරං.	150	කමුද්දිසෙය්‍යං.	612
එකචරියං දලහං කසිර.	226	කසිර.	202, 576

	පිටිබ්බකානි.		පිටිබ්බකානි.
කලිංච කිතවා සථො	527	ගාහං උපෙති	586, 361
කලී	474	ගමනීරපඤ්ඤං	660
කසාමිච	387	ගරුකං	380, 575
කභාපණ්ණවස්සෙන	464	ගහකාරකං ගවෙසනෙනා	407
කාකපුරෙන	516	ගහකුටං විසඛිති.	407
කාපොතකානි	400	ගාථා සතං	319
කාමකාමා	289	ගුහාසයං	150
කාමරතිසන්චං	128	වකකං ව වහතො පදං	12
කාමතො	486	වකපුනා සංවරේ	619, 618
කායගතා සති	561, 564	වජ්ජනී	289
කායද්‍රව්වරිතං-රප-		වතතායේ ධම්මා වසිසන්ති	325
සුචරිතං වරේ	507	වජ්ජනං	204
කායපාකොපං	507	වජ්ජිමා	618
කායං	165	වපලා	141
කායෙන සංවුත්තො	507	පාපානිවිතතාව	409
කායෙන සංවරේ	619	වෘජානො පතිතං	581
කාසාවකණ්ණා	573	විතතං	428, 141
කිං තෙ ජටාගි	654	විතතකෙඛපං	380
කිව්වාකිවේවසු	252, 561	වතකසා දම්මපො සාධු	146
කිඤ්ඤානං	691	විතතං දනතං සුඛාවභං	146
කිසං	655	විතතං රකෙඛප් මෙධාපී	148
කුමභූපමං	156	විතතං සඤ්ඤමෙස්සනති	150
කුසලො	164, 430	විතතකෙලසෙසි	292
කුසිතං	37, 334, 542	විරං දුක්ඛාය රක්ඛිතං	518
කුසො	575	විරපවාසිං	461
කෙත පදෙන	443	වුභිං යො චෙදි=පෙ=	
කො ඉමං	164	බ්‍රාහ්මී බ්‍රාහ්මණං	690
කොපි ලොකසම්මං	387	චොදයන්තානං	635
කොධං	493	ජඤ්ජතො	489
ඛණ්ණානිතා	578	ජායාව අනපාසිනී	19
ඛණ්ණ ඛණ්ණ	511	ජුද්ධං	158
ඛණ්ණා චෙ මා උපව්වහා	578	ජෙතා	631
ඛනිසමං	475	ජඤ්ඤ පුබ්බපරාති ව	162
ඛනිඛලං	658	ජනකු	322
ඛනි	463	ජමම්	597
බිණ්ණවෙජ්	409	ජයං	474
ගතද්ධිනො	293	ජනිජරුපහා නරං	600
ගති තෙසං දුරනතායා	296	ජනිජරං	510
ගතා තෙසං න විජ්ජනති	482	ජනි	399
		ජලමුත්තොව	432

	පිටිවිකානි.		පිටිවිකානි.
ජලිනි	443	තෙජනං	286
ජගවජ්ඣ පරමා රෙහා	476	තෙජසා	648
ජතඤ්ච රතෙව	166	තෙ කාසිනො	116
ජතං	320	තෙ ලොකෙ	692
ජුතීමනො	292	තෙසං	209
කානපසුතා	467	තෙ සාරං	58
කාය භික්ඛු	631	තෙ සාතසිතා	599
කායං	647, 648	ථෙරෙ	533
ඤ්ඤානං	250	දදුති වෙ යථාද්	520
ඤ්ඤාමිතතා සුභජ්ජා ව	491	දකිං හි කථෙතො	344
ශාතං	503, 574	දනො	386, 668
ඛනං අග්ගිව ගවජ්ඣ	139	දබ්බි සුපරතං යථා	229
තගරමලලිකා වා	204	දලිහමෙනං පරකකමෙ	576
තං පුතතපසුසමමතතං	552	දසානසා විසුද්ධියා	533
තඤ්ච දිසවා	599	දිවෙසාසි	407
තණ්හකයරතො	464	දිබ්බං අරියභූමිං	509
තණ්හකයෙ විමුතො	612	දිවා තපනි	648
තණ්හකයො සබ්බදුකං		දිසවා කමකිලිට්ඨං	66
ජනානි	814	දිසො දිසං	160
තණ්හා	610, 487	දිසා	220, 221
තණ්හාසමා	522	දීපං කසිරුථ	126
තණ්හානං බය මජ්ඣා	407	දුකකතං	577, 651
තනො නං දුකමනෙති	12	දුකං සෙති	474
තනො නං සුඛමනෙති	12	දුකකසා	659
තනො සමමනනි මෙධයා	33	දුකකසානතං	539
තත්ත්වාරති මිච්ඡාසා	202	දුකකා	540
තත්ත්වයමාදි	332	දුකකා ජනි පුතපුතං	407
තනුකෙතං	432	දුකකානුපතිතද්ධියා	566
තසවා න වද්ධියා	566	දුකකා පාපසා උච්චයො	344
තසෙසු ථාවරෙසු	663	දුකකා සමානසංවාසො	586
තාණාය	552	දුග්ගා	590
තාදිනො	290, 300, 302	දුච්චිතං	515
තිණ්ණසොකපරිද්දවෙ	470	දුච්ඡනතං	62
තිණ්ණදෙසාති	617	දුනතිග්ගහසා ලුහුනො	166
තිතිකකියං	581	දුනතිවාරයං	141
තිබ්බරාගසා	610	දුප්පබ්බජ්ජං	565
තිති ථානෙති	651	දුප්පඤ්ඤා	332
තුට්ඨසුඛං	593	දුප්පමුඤ්චං	603
තුණ්හිමාසිනං	506	දුලෙඛා	232, 377
		දුලෙඛිනො	127

	පිටිවිකිකාති.		පිටිවිකිකාති.
දුරව්වය.	597	නඤ්ඤානුකූලයො	474
දුරභිරම.	565	නඤ්ඤානුකූලානුකූලයො	563
දුරාපාසා	565	නඤ්ඤානුකූලානුකූලයො	592
දුරාපාලො	331, 581	නඤ්ඤානුකූලයො	163
දුරාපාලො	359	නඤ්ඤානුකූලයො	233
දුරාපාලො	141	නඤ්ඤානුකූලයො	309
දුරාපාලො	150	නඤ්ඤානුකූලයො	295
දුරාපාලො	491	නඤ්ඤානුකූලයො	427
දුරාපාලො	299	නඤ්ඤානුකූලයො	574
දුරාපාලො	521	නඤ්ඤානුකූලයො	671
දුරාපාලො	539	නඤ්ඤානුකූලයො	184
දුරාපාලො	562	නඤ්ඤානුකූලයො	184
දුරාපාලො	517	නඤ්ඤානුකූලයො	365
දුරාපාලො	585	නඤ්ඤානුකූලයො	426
දුරාපාලො	535	නඤ්ඤානුකූලයො	204
දුරාපාලො	315	නඤ්ඤානුකූලයො	290
දුරාපාලො	623	නඤ්ඤානුකූලයො	350
දුරාපාලො	623	නඤ්ඤානුකූලයො	536
දුරාපාලො	275	නඤ්ඤානුකූලයො	533, 359
දුරාපාලො	119	නඤ්ඤානුකූලයො	289
දුරාපාලො	342	නඤ්ඤානුකූලයො	533
දුරාපාලො	488, 531	නඤ්ඤානුකූලයො	647
දුරාපාලො	530	නඤ්ඤානුකූලයො	23
දුරාපාලො	624	නඤ්ඤානුකූලයො	425
දුරාපාලො	564	නඤ්ඤානුකූලයො	470
දුරාපාලො	291	නඤ්ඤානුකූලයො	561
දුරාපාලො	20	නඤ්ඤානුකූලයො	244
දුරාපාලො	650	නඤ්ඤානුකූලයො	369
දුරාපාලො	603	නඤ්ඤානුකූලයො	691
දුරාපාලො	439, 533	නඤ්ඤානුකූලයො	463
දුරාපාලො	480	නඤ්ඤානුකූලයො	26
දුරාපාලො	480	නඤ්ඤානුකූලයො	581
දුරාපාලො	290	නඤ්ඤානුකූලයො	118
දුරාපාලො	501	නඤ්ඤානුකූලයො	383
දුරාපාලො	156	නඤ්ඤානුකූලයො	237
දුරාපාලො	152	නඤ්ඤානුකූලයො	356
දුරාපාලො	226, 592	නඤ්ඤානුකූලයො	666
දුරාපාලො	436	නඤ්ඤානුකූලයො	660

පිටිවිකාර්මය.		පිටිවිකාර්මය.	
නිග්ගායනො	267	පඤ්ඤා න නි	631
නිග්ගායනොම	589	පඤ්ඤාය	599
නිවමං දලිතපරකකමා	115	පඤ්ඤාය පරිලාභො	694
ආධිං ගතො	611	පඤ්ඤා සිලසමාහිතං	506
ආරුණෙ කොට්ඨි	478	පඤ්ඤාවනනයා	332
නිවමං	663	පඤ්ඤා න පරිපූරති	152
නිසිතං	266	පරිවාතමෙති	204
නිත්‍යපසංසාසු	285	පරිවාතං	359
නිපතං	591	පරිදණ්ඩං	373
නිපපපඤ්චං	529	පරිසංකාරවුත්තයා	632
නිබ්බාණස්සෙව සනතිතො	114	පරිමාසෙ	636
නිබ්බාණමෙසිති	631	පණ්ඩිතො වාපි	229
නිබ්බාණං අධිවුත්තං	504	පණ්ඩිතමානි	229
නිබ්බුතො	470	පණ්ඩිතා න සම්ඤ්ජනති	285
නිග්ගො	386	පණ්ඩිතො න කිලිස්සෙය්‍ය	414
නිරුත්ථං කලිඞ්ගරං	158	පණ්ඩු පලාභොවදුනිසි	509
නිරයං	380	පතිරුණො නිවෙසෙය	414
නිරුසයං	668	පතීනො	237
නිරුත්ථං පදකොමිදො	165	පථව්‍යා එකරජෝත	441
නිරුපධිං	688	පදං	529, 114
නිසම්මකාරිනො	119	පදං සන්නං	630
නිග්ගන්ති	433	පදං තස්ස දුරන්නං	298
නුදති	128	පද්ධෙවින	12
තෙකම්මං	457, 530	පනනභාරං	659
තෙතං සරණං	467	පනනං	463
තෙතං අජ්ජත්තාමිව	506	පනුද	646
තො වෙ පාරගවෙසිනො	616	පපඤ්චසමතිකකතො	470
පකම්පිතා	517	පපුප්ථකානි	165
පකුබ්බතො	186	පබ්බාජයං	649
පගණ්ඨන	517	පබ්බතානි	467
පඤ්ඤා සධෙතො කුඤ්ජරො	590	පබ්බතවෙධංව භූමිවෙධං	129
පච්ඡා තපති	577	පභඞ්ගුරං	399, 380
පචෙය්‍යති	164	පභාසෙති	645
පචෙවති	359	පභින්නං	589
පජ්ජ	529, 600	පමත්තවාරිනො	597
පඤ්ච ජිනෙ	631	පමත්තො	574, 561
පඤ්ච ජනෙ	631	පමාදො	114, 425
පඤ්ච වුත්තරි භාවයෙ	631	පමාදො ගරහිතො	138
පඤ්ඤං	480, 406	පමාදො භයදසි වා	139
		පමාදො රකඛතො මලං	515

	පිටිවැසියානි.		පිටිවැසියානි
පරක්කම	646	පාපං න පවති	238, 76, 349
පරස්ස අනේන න		පාපානං අභරණං	594
කාපයෙ	424	පාපා විපතං	344
පරදරඤ්ච ගව්හි	518, 574	පාරං	647
පරදුක්ඛුපධානෙන	560	පාරගාමිනො	291
පරුජිනො	474	පියනො	483
පරිදහෙස්සති	41, 8	පියග්ගාහි	481
පරිඵාදාදිදං විතතං	142	පිභයනති	457
පරිපලව පසාදස්ස	152	පියාපායො හි	482
පරියොදපෙය්‍ය	292	පිහෙතතතානුයොගිනං	481
පරිනිබ්බුතා	292	පිතිපාමොජ්ජං	632
පරිලාභො න විජ්ජති	298	පුඤ්ඤපෙකෙඛා	323
පරිඤ්ඤාහ භොජනා	296	පුඤ්ඤං පාපං ච	535
පරික්කයංච ඤාතිනං	380	පුඤ්ඤපාප පභිණ්ණං	34, 78
පරිපකෙකා	583	පුජාරහෙ පුජයතො	470
පරිබ්බෙජා	576, 603	පුත්තාමනි=පෙ=	
පරියස්සානි	591	ඉති බාලො	227
පරිසප්පනති	600	පුච්ඡජ්ජනෙ	214
පරිනස්සති	656	පුපථං	164, 182, 202
පරෙ භික්කුනෙ	535	පුපථාතිහෙව පවිතතතං	178
පරෙ	33, 527	පුබ්බසිතමා	11, 19
පලලෙ	409	පුබ්බ නිවාසං	692
පලෙති	182	පුරක්කතා	600
පවිතතාරං	260	පුරාණානි අනුඤ්ඤා	409
පවරං	691	පුරෙක්කාරං	252
පවිවෙකරසං	478	පෙට්ඨ	76, 78
පවෙදයනති	404	පෙට්ඨ සො න ලහනෙසුඛං	370
පසන්නො	630, 19	පෙට්ඨ සමාහවනති	672
පස්සතො උදයව්‍යයං	338	පෙත්තකය්‍යතා	593
පසංසග්ගති	138	පෙමතො	484
පසභති	37	පොරාණමෙතං	506
පහරෙය්‍ය	650	පොසස්ස	359
පභිණ්ණානස්ස	299	ඵාදානං	141
පාළෙති	374	ඵලමිච්ඡං චචනස්මිං වාතරො	597
පාඨමොකෙඛ	632	ථුසනනා	115
පාථෙය්‍යං	509, 510	බද්ධො කබලං න භුඤ්ජති	585
පාපකාරී	65, 76	බලිවද්දෙව ජරති	406
පාපස්මිං රමති මනො	344	බහුජාගරො	130
පාපකා ධම්මො	516, 573, 518	බහුභාණිනං	506

පිටිකතානි.	පිටිකතානි.
බහු භාසනි කාවතා	මව්විධෙයය. 291
බමමධරො න හොති 532	මව්වන 203
බහුං කුසලං කතතබ්බං 203	මව්වරං දදතො මලං 616
බහු සංකප්පනති 398	මණ්ඩුකුණ්ඩලෙසු 603
බාලා 127, 232, 244, 220, 229	මතතඤ්ඤතා 463
බාලස්ස අනන්ධොව ජායති 250	මතතාසුඛං 559
බාලසංගතවාරිති 480	මතතිසමභවං 656
බාහුසවේන වා 535	මතතායතා 593
බිමබ්බං 398	මද්දවාරිති 633
බුඬස්ස 267, 692	මනසා වෙ=පෙ=කරොති වා 12
බුද්ධගතා සති 564	මනසාව පුටො සියා 489
බුබ්බුලකං 427	මනසා සංවරො 619
බුහව්වාරි 386	මනතභාණී 622
බුහවඤ්ඤතා 594	මනො 11, 18
බුහමුතාපි 506	මනොසෙට්ඨා 11, 19
බුහමනො 562	මනොමයා 11, 19
බුහය 550	මනොරමං 214
බ්‍යාසතතමනසං නරං 176	මමාසිතං 626
හජ්ඣසු 632	මමෙව කතමඤ්ඤනතු 252
හදදං වො 597	මමෙව අතිවසා අය්‍යු 252
හයං 364	මංසානි තස්ස වසින්නති 406
හවස්සපාරගු 607	මරිච්චමමං 166, 427
හවාය විහවාය ව 546	මලතරං 516
හවෙ වාහයදස්සිනො 579	මලං වණ්ණස්ස කොසජ්ජං 514
හස්මව්චිනෙනාව පාවනො 247	මහග්ගස්සා 586
හාවනාය 564	මහානාහා 581
හාසනි වා කරොති වා 19	මහාපඤ්ඤා 611
තිකුබ්බු 386	මහාපුරිස්සා 611
තිස්සො තප්පති දුග්ගතිං ගතො 76	මහෙසිං 591
තිස්සො අකිරතෙ රජං 576	මහොසො වා 552
භුරි 546	මාතඛරඤ්ඤව නාහො 591
හෙදනං 379	මාතා 562
හොජනමිති ව අමතතඤ්ඤං 37, 38	මානුසකං යොගං 688
හොවාදී 655	මානං 493
මකෙඛා 666	මා පමාදං 128
මකකටනොව ජාලං 604	මාප්පමඤ්ඤථ 850
මග්ගාමිග්ගස්ස කොවිදං 660	මා පියෙති 482
මග්ගානට්ඨිකිනො 539	මාරබ්බිකං 610
මව්වනො 114	මාරස්සෙතං පමොහනං 539

පිටිබ්බානි.		පිටිබ්බානි.	
මා රුකිං.	547	යද නිසෙධො මනසො	
මාරො මග්ගං න විඤ්ඤි	209	පියෙති	660
මාලාගුණෙ ඛත්ත	202	යං තං කසිර	160
මාලුවා සාලමිවොතනං	420	ගමපුරිසා	509
මා ලොහගුලං	631	ගමලොකඤ්ඤි	164
මාවොච ඵරුසං කඤ්ඤි	373	යමති සච්චඤ්ඤි ධම්මො ච	533
මා වො නලං පුනපුනං	598	යසොතිවිසිති	119
මාසෙ මාසෙ	244	යං අස්සමුඛෙ	233
මිච්ඡාදිට්ඨි සමාදානං	580	යසං ගතිං=පෙ=බ්‍රාහ්මණං.	690
මිච්ඡාපණ්ණිතො	160	යසං වෙතං	520, 533
මිතභාණිනමි	506	යසං ජිතං නාවජ්ජයති	443
මිතෙත හජස්ස කල්‍යාණෙ	632	යසං නත්ති ධූමං සීති	398
මිද්ධි	586	යසංසාවා	298
මුඛසඤ්ඤානො	622	යා වායං ඉතරා පජ්	320
මුඤ්ඤි පුරෙ	607	යාවිතො	501
මුතසො	503	යාමං	412
මුති	692	යාවං හි වතනො	548
මුණ්ඩකෙන	534	යාව	238
මුසාවාදිසං	436, 518	යාවජ්ජමමි පණ්ණිතං.	229
මුහුත්තමි=පෙ=පසුරුපාසති	230	යාවතා	531
මුලං	598	යාවදෙව	250
මුලං ඛණ්ණි	518	යාව පාපං න පච්චති	349
මුලගරුපො	518	යාවහදුං න පසාති	349
මේත්තාපිභාරී	630	සිට්ඨං.	323
මේධාවි 127, 267, 511, 506, 680		සුඤ්ඤති	646
මොක්ඛනති මාරබ්බනා	160	සුචා බලී	542
මොඤ්ජේණණං	533	සෙ ව තත්ථ විජ්ජනනති	33
මොහසමං	522	සෙ විතතං	160
යං ඔසො නාහිකිරති	127	සෙ තං න උපතග්ගනති	23
යං කතා	237, 577	සෙ පමිත්තා යථා මතා	114
යං කිඤ්ඤි	309	සෙ රතා	292
යං යං පදෙසං	567	සො ඉමං=පෙ=බ්‍රාහ්මණං.	672
යං හි කිච්චං	561	සොගතෙධමං.	115
යත්ථ	309	සොගගමිං	481
යත්ථ අරහත්තො	307	සොගා	546
යත්ථ කාමනිපාතිනො	145, 148	සො ච අපමමි	532
යත්ථ පසාදනං	520	සො ච භූලංච පග්ගග්ග	536
යත්ථ බාලං	428	සො ච සිලවතං.	207
යද ව	238	සොජනං	220

පිටිවිකාරානි.		පිටිවිකාරානි.	
යොතිවෘත්තං තිතිකවති	581	වණ්ණවත්තං	186
යො දණ්ඩන	370	වද්ධාපවාසිතා	325
යොධි කාමෙ	674	වන්තො	548
යොධි සුඤ්ඤාද්ව	669	වන්තො රමිතො	570
යො බමමං නපමජ්ජති	532	වතාති ව	467
යොධා	535	වත්තකසාවස්ස	41
යො න ලිප්පති	659	වත්තමලො	533
යො න භනති	663	වත්තලොකාමිසො	634
යොතිජං	655	චත්තාසො	303
යො නිඤ්	387	චරත්තං	656
යො පාණමතිපාතෙති	518	වසයිකා	633
යො බාලො	229	වසයිකි	204
යොබ්බතෙ	409	වාචානුරකති	545
යො මුතාති උභො ලොකෙ	536	වාචාය සඤ්ඤතො	419, 421
යො යජෙථ සතං සමං	321	වාති දෙවෙසු උත්තමො	207
යො සහස්සං සහස්සෙත	319	වාතො රුකිංව දුබ්බලං	37
රජෙකියස තං සුරකතිතං	412	වාණිජොව	142
රජො ව ජලලං	383	වාසො විවතෙ නත්ති	516
රඬං	562	විජනතං	428
රති ව ථොකිකා	575	විජිතාචිතං	691
රතියා	484	විජෙස්සති	164
රතීං	688	විඤ්ඤ	
රතතිබිත්තා	569	විතකපමචිතස්ස	610
රථං භනතං	494	විතිණ්ණපරලොකස්ස	436
රමණීයාති	309	විපස්සති	432
රසං පිබං	478	විපාතයං	250
රාගසමො	521	විපුලං ණං	559
රාජා	581	විප්පසන්නං	671
රාජාව රඬං	591	විප්පසිදනති පණ්ඩිතා	287
රුචිරං	186	විමලං	671
ලජ්ජනති	578	විමුත්තමානසො	607
ලජ්ජතාසෙ	578	විරුගො සෙවෙයා බමමානං	539
ලතා	599	විරියමාරහතො දලහං	334
ලොකවද්ධතො	425	විවෙකං වානුමුඛයෙ	264
ලොකෙ	535	විසංයුත්තං	666, 668
ලොකෙ අදින්නං ආදියති	518	විසඬ්ඛාරගතං විත්තං	407
වජ්රංව සමං ව යං මණිං	419	විසතතිකා	443, 597
වජ්රදස්සිතං	236	විසොකස්ස	293
වජ්රමතිනො	580	විසොසපරමා ඤාති	477
වණ්ණපොකවරතාය වා	533	විසොසමොපාදි	538

	පිටුවර්ෂයාති.		පිටුවර්ෂයාති.
විසෂ්‍යං	535	සතිමනෝ	119
විභංගාදි	227	සතිමා	635
විකදරං	647	සතිමතං	457
විතරාගං	309	සදත්තපසුතො සියං	424
වීරං	688, 691	සද ගොතමසාවකා	564
වුත්තං	373	සද රමති පණ්ණිතො	275
වෙදනං	379	සද සතො	610
වෙය්‍යග්‍යපඤ්චමං	562	සදෙවකා	164
වෙරසංසග්‍යසංසට්ඨා	560	සද්ධිමමං	624
වෙරා සො න පරිමුච්චති	560	සද්ධිමමං අවිජානතො	162
වෙරි වා පත	60	සද්ධිමමං අවිජානතං	221
ව්‍යනතිකාභිති	610	සද්ධා පතිට්ඨිතා	594
ව්‍යාසතතමනසං තරං	652	සදෙධා	566
සකිඤ්චනො	655	සනතකායො	634
සකකාරං නාභිනඤ්ඤය්‍ය	264	සනතවිත්තස්ස	631
සගඤ්ඤං	186	සනතරබාහිරං	577
සග්‍යස්ස ගමනෙන වා	439	සනතවාචො	634
සඛකස්සරං	676	සනතස්ස	220
සඛකාරධානස්මිං	214	සනතිපරං	476
සඛතිලිට්ඨිත ජීවිතං	517	සනතිමග්‍ගං	550
සඛතිලිට්ඨං	576	සනතුට්ඨි	632
සඛිකයො	546	සනතුට්ඨි පරමං ධනං	477
සඛිකාය	535	සනතො	386, 569
සඛිකාරා	476, 529	සනතං	630
සඛිකාරානං	646	සනතං තස්ස	302
සඛිකාරූපඝමං	631	සංයුමං සහනුක්‍රමං	656
සඛිකාතිගං	556, 656	සකිංචියං	407
සඛිගතො සති	564	සක්ඛිවේජදෙ	303
සවිත්තපරිභොදපනං	46	සනාදෙධා	648
සවිත්තං	590	සනතිවයො	236
සව්වච්ඡිකං	488	සප්පරිභො	289
සව්වානං චතුරො පද්‍ය	539	සබ්බගත්තප්පභිණ්ණං	293
සව්වං	666	සබ්බත්තං	289
සව්වං ගණේ	501	සබ්බද්‍යං	480
සඤ්ඤාතස්ස	119	සබ්බද්‍යනං ධම්මද්‍යනං	693
සඤ්ඤාසුත්තමො	621	සබ්බධි	293
සඤ්ඤාමො දමො	533	සබ්බපාපස්ස	463
සතඤ්ච	404	සබ්බලොකාධිපතෙවන	439
සතඤ්ච ගණිකා	204	සබ්බවිදු	612

පිට්ඨකානි.	පිට්ඨකානි.
සබ්බවොසිනවොසානං 692	සයං අභිඤ්ඤාය 612
සබ්බස්ස 593	සරිතානි 599
සබ්බසො 626	සරිරවපි 404
සබ්බසංයොජනං 656	සලාහං 625
සබ්බා තෙ ථාසුකා 407	සවනානි සබ්බසි සොතා 599
සබ්බා දිසා සපුරිසො පවාති 204	ස වෙ 41
සබ්බාභිභූ 612	ස වෙ අනනිමසාරිඳෙ 611
සබ්බෙ තසනානි 369	ස වෙ ධම්මවෙරෙ තොති 532
සබ්බෙ ධම්මා 540	ස වෙ බාලො 229
සබ්බෙසු ධම්මෙසු 612	ස වෙ සංගාමජ්ඣනමො 329
සබ්බෙ සංඛාරා 540	ස පිලවා 290
සබ්බෙසං ජිවිතං පියං 370	සහසා නයෙ 530
සබ්බං රතං ධම්මරතී ජිනානි 614	සහස්සමපි 312
සබ්බරසං 614	සහස්සෙත 321
සමඤ්ඤානං තපො සුඛො 469	සාතවචකාරිනො 561
සමවරියා 649	සාතතිකා 115
සමන්තො 385	සංදනෙසු 665
සමාධිලාභෙන 537	සංඛිට්ඨාරිචිරං 591
සමාධිං 520	සංඛි සබ්බත්ථ 619
සමාධිං නාධිගච්ඡති 625	සංචුචරං 562
සමාතිතො 621	සාමඤ්ඤතං 594
සමිතිං 581	සාරතරතතා 603
සමිඤ්ඤාමනනො 290	සාරදිකං 560
සමුස්සයො 611	සාරදෙ 400
සමුස්සිතං 398	සාරභකථා 373
සමෙති 534	සාරෙ වාසාරදස්සිනො 57
සමෙත 530	සාරං වෙ 58
සමපනනාසිලා 209	සාවනො 264
සමපයානොසි සමස්ස 480	සාහු 480
සනාතිකං 510	සිඤ්ඤ භික්ඛු-පෙ-
සමපරිවහනසාසි 586	ලහුමෙස්සති 631
සමොධිඅමොසු 292	සිපිලං 603, 676
සමමදකතාතො 291	සිනෙතිතානි 599
සමමදඤ්ඤ විමුත්තස්ස 302	සිකිවා 581
සමමදඤ්ඤ විමුත්තානං 209	සිලගනො 204
සමමා 631	සිලදස්ස නසමපනනං 488
සමමා විතනං සුභාවිතං 292	සිලබ්බතමනෙතන 537
සමමා පණ්ණිතිතං 163	සිලවනතස්ස 331
සමමාසමුද්ධි සාවනො 214, 464	සිලෙන 566

පිටිබ්බානි.	පිටිබ්බානි.
සිලෙසු	41
සිලං	594
සිකතං	577
සිකතං	550
සිකතං භාවෙථ	292
සිඛි පරන්ත	439
සිඛෙත පුට්ඨං අථවා දුඛෙත	289
සිඛො පුඤ්ඤස්ස උච්චයො	437
සිඛං සෙතා	424
සිඛං	671
සිඛං යාව ජරං සිලං	594
සිචිකමස්ස	19
සිචිගතිං	214
සිචිගවෙසිනො	517
සිචිතතා	404
සිඤ්ඤතො අතිමිත්තො ව	296
සිඤ්ඤභාරං පටිට්ඨස්ස	631
සිතෙතසු	180
සිතතං ගාමං	176, 552
සුදනෙතා වත දමෙථ	415
සුදස්සං වජ්ජං	527
සුද්දදස්සං	148
සුද්ධස්සං	359
සුද්ධාජ්චෙ	632
සුද්ධාජ්චෙත පස්සතා	517
සුද්ධාජ්චි.	625
සුනිපුණං	148
සුප්පුද්ධං පබ්බුජ්ඣනති	564
සුඛතා	394
සුභානුපස්සිනො	610
සුභානුපස්සිං විහරන්තං	37
සුභාවිතං	62
සුමෙධසො	180
සුමනො	237
සුමරති නාගවතස්ස	585
සුරාමෙරසපාතං ව	518
සුසමාරඛං	561
සුසමාගිනො	57, 634
සුසංවුභං	38
සෙඛො	164
සෙය්‍යසො නං තතො කෙර	163
සෙය්‍යො	577
සෙය්‍යො ගොති න පාපියො	267
සෙය්‍යං සද්දිමවතනො	226
සො කෙරොති	509
සොඤ්ඤෙ	562
සොතාපතතිථ ලං වරං	439
සොතං අනුපතනතිං	604
සොපලවති හුරං හුරං	597
සොමනස්සාති	596
සංයොගා අත්ථං ගච්ඡන්ති	646
සංයොජනසංගතා	600
සංයොජනං	139
සංවච්ඡරං යජෙථ	322
සංවජ්ඣ	463
සංසතත සංකප්පමනො	542
සංසාරෙ	221, 300
හත්ථෙ ඤ්ඤතො	621
හතාවකාසො	303
හනති	250
හරෙය්‍ය	356
හවෙ	320
හිච්චා කාමෙ	292
හිමවනෙතාපි	569
හිරිනිසෙඛො	387
හිරිමතා ව	517
හිංසමනො	651
හිනච්චිකො	334
හිනච්චියං	37
හිනං ධම්මං	426
හුතං	323
ගෙමනනගිවතිසු	551
තංසාව	292
තංසාදිවචපථෙ යනති	433

නිසිභ්‍යං ධම්මපද්‍යනං සංවණ්ණිතපද්‍යනං.

අනුක්‍රමණිකා.